
A
MORMON
KÖNYVE

EGY MÁSIK TANÚBIZONYSÁG
JÉZUS KRISZTUSRÓL

A
MORMON
KÖNYVE

EGY

MÁSİK

TANÚBIZONYSÁG

JÉZUS KRISZTUSRÓL

A
MORMON KÖNYVE

MORMON KEZE ÁLTAL,
LEMEZEKRE ÍRT BESZÁMOLÓ,
AMELYET NEFI
LEMEZEIRŐL VETT

Ez tehát Nefi népe, valamint a lámániták feljegyzésének kivonata – Íratott a lámániták, akik Izráel házának egyik maradéka, de a zsidók és a nemzsidók számára is – Parancsra íratott, valamint a prófétálás és a kinyilatkoztatás lelke által – Megíratott, lepecsételtetett és az Úr számára elrejtetett, hogy el ne pusztítsák – Hogy Isten ajándéka és hatalma által, annak tolmácsolására előkerüljön – Moróni keze pecsételte le és rejtette el az Úr számára, hogy a megfelelő időben a nemzsidók útján előkerüljön – Annak tolmácsolása Isten ajándéka által.

Egy Ether könyvéből vett kivonat is, mely Járed népének a feljegyzése, akiket abban az időben szórtak szét, amikor az Úr összezavarta az emberek nyelvét, amikor ők, hogy a mennybe jussanak, egy tornyot építettek – Célja pedig az, hogy megmutassa Izráel háza maradékának, milyen nagyszerű dolgokat tett atyáikért az Úr; és hogy ismerhessék az Úr szövetségeit és tudják, hogy nincsenek mindörökre kitesztítva – Azonkívül, hogy meggyőzzön zsidót és nemzsidót arról, hogy JÉZUS a KRISZTUS, az ÖRÖKKÉVALÓ ISTEN, aki minden nemzetnek kinyilatkoztatja magát – És most, ha vannak benne hibák, azok emberek tévedései; ne kárhoztassátok tehát Isten dolgait, hogy szeplőtelennek találtathassátok Krisztus ítélőszéke előtt.

Eredetileg a lemezekről angolra fordította ifj.
Joseph Smith

Az első angol kiadás 1830-ban
jelent meg Palmyrában, New York, USA.

BEVEZETÉS

A Mormon könyve egy, a Bibliához hasonlítható szentírás-kötet. Feljegyzés Isten cselekedeteiről Amerika őslakóival, és tartalmazza az örökkévaló evangélium teljességét.

A könyvet sok ősi próféta írta, a prófétálás és a kinyilatkoztatás lelke által. Aranylemezekre írt szavaikat egy Mormon nevű próféta-történetíró idézte és kivonatolta. A feljegyzés két nagy civilizációról ad beszámolót. Az egyik Kr.E. 600-ban jött el Jeruzsálemből, és utána két nemzetre oszlott, amelyek mint a nefiták és a lámániták ismeretesek. A másik sokkal hamarabb jött, amikor az Úr Babel tornyánál összezavarta a nyelveket. Ez a csoport mint a járediták ismeretes. Évezredek múltával mind elpusztultak, kivéve a lámánitákat, és ők az amerikai indiánok elsődleges ősei.

A Mormon könyvében feljegyzett események koronája az Úr Jézus Krisztusnak nem sokkal feltámadása után a nefiták közt végzett személyes szolgálata. Ismerteti az evangélium tanait, felvázolja a szabadulás tervét, és megmondja az embereknek, mit kell tenniük, hogy békességet nyerjenek ebben az életben, és örök szabadulást az elkövetkezendő életben.

Miután Mormon befejezte írásait, a beszámolót átadta fiának, Moróninak, aki hozzátett néhányat saját szavaiból, és a lemezeket elrejtette a Kumóra dombban. 1823. szeptember 21-én ugyanez a Moróni, akkor mint feltámadt, megdicsőült lény, megjelent Joseph Smith prófétának, és utasításokat adott neki az ősi feljegyzésre, valamint arra vonatkozólag, hogy el van rendelve annak lefordítása az angol nyelvre.

A megfelelő időben a lemezek átadottak Joseph Smith-nek, aki azokat Isten ajándéka és hatalma által lefordította. A feljegyzést ma már számos nyelven kiadták, új és további tanúbizonyosággént arról, hogy Jézus Krisztus az élő Isten Fia, és hogy mindenki, aki hozzá jön és engedelmeskedik evangéliuma törvényeinek és szertartásainak, megszabadulhat.

Erre a feljegyzésre vonatkozólag Joseph Smith próféta a következőket mondta: „Megmondtam a testvéreknek, hogy a Mormon könyve a leginkább hibátlan könyv a földön, és vallásunk záróköve, és aki annak előírásai szerint él, közelebb kerül Istenhez, mint bármely más könyv által.”

Joseph Smith mellett az Úr még tizenegy másíkról is gondoskodott, hogy saját maguk lássák az aranylemezeket, és különleges tanúi legyenek a Mormon könyve igazának és isteni eredetének. Írásba adott bizonyágtételük mint „A három tanú bizonyágtétele” és „A nyolc tanú bizonyágtétele” itt megtalálható.

Mindenhol, minden embert felhívunk, hogy olvassák el Mormon könyvét, szívükben gondolkozzanak el a benne foglalt üzeneten, és azután Krisztus nevében kérdezzék meg Istent, az Örökkévaló Atyát, hogy a könyv igaz-e. Akik ezt az utat követik, és hittel kérdeznek, a Szentlélek hatalma által bizonyosságot nyernek annak igaz voltáról és isteni eredetéről. (Lásd Moróni 10:3–5.)

Akik elnyerik ezt az isteni tanúbizonyosságot a Szent Lélektől, ugyanazon hatalom által majd azt is megtudják, hogy Jézus Krisztus a világ Szabadítója, hogy Joseph Smith ezekben az utolsó napokban az ő kinyilatkoztatója és prófétája, és hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza az Úrnak a földön még egyszer, újra megalapított királysága, amely a Messiás második eljövetelét készíti elő.

A HÁROM TANÚ BIZONYSÁGTÉTELE

LEGYEN TUDTÁRA minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek, akikhez ez a mű eljut, hogy mi Isten, az Atya, és Urunk, Jézus Krisztus kegyelméből láttuk a lemezeket, amelyek magukban foglalják ezt a feljegyzést, mely Nefi népének a feljegyzése, továbbá testvéreiknek a lámánitáknak, és Járed népének is, akik attól a toronytól jöttek, melyről már szó volt. És azt is tudjuk, hogy azokat Isten ajándéka és hatalma által fordították le, mert szava kijelentette nekünk azt; ezért tehát biztosan tudjuk, hogy a mű igaz. És arról is bizonyosságot teszünk, hogy láttuk a lemezeken levő bevéséseket; és azokat Isten hatalma mutatta meg nekünk, nem emberé. És józan szavakkal kijelentjük, hogy Istennek egy angyala jött le a mennyből, és ő hozta és fektette szemeink elé azokat, hogy láthattuk és megnéztük a lemezeket és a rajtuk levő bevéséseket; és tudjuk, hogy Isten, az Atya, és Urunk, Jézus Krisztus kegyelméből láthattuk meg azokat, és teszünk bizonyosságot arról, hogy ezek a dolgok igazak. És ez csodálatos a szemünkben. Mindazonáltal az Úr szava parancsolta meg nekünk, hogy erről bizonyosságot tegyünk; tehát azért, hogy engedelmeskedjünk Isten parancsainak, bizonyosságot teszünk ezekről a dolgokról. És tudjuk, hogy ha hithűek vagyunk Krisztusban, akkor ruházatunkat minden ember vérétől megtisztítjuk, és szeplőtelennek találtatunk Krisztus ítélőszéke előtt, és mindörökké vele, a mennyekben lakhatunk. És a tisztelet legyen az Atyáé, és a Fiúé és a Szentléleké, mely egy Isten. Ámen.

OLIVER COWDERY
DAVID WHITMER
MARTIN HARRIS

A NYOLC TANÚ BIZONYSÁGTÉTELE

LEGYEN TUDTÁRA minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek, akikhez ez a mű eljut, hogy ifj. Joseph Smith, e mű fordítója, megmutatta nekünk a lemezeket, amelyekről már szó volt, melyek aranynak látszanak; és a lapok közül annyit, amennyit a nevezett Smith lefordított, megfogtunk a kezünkkel; és a rajtuk lévő bevéséseket is láttuk, amelyek mind ősi és mives kivitelű munkának látszottak. És most józan szavakkal bizonytságot teszünk, hogy a nevezett Smith megmutatta nekünk, mert láttuk és megfogtuk őket; és biztosan tudjuk, hogy a lemezek, melyekről szóltunk, a nevezett Smith birtokában vannak. És nevünket adjuk a világnak, hogy tanúsítsák a világnak mindazt, amit láttunk. És mi nem hazudunk, Isten tesz erről tanúbizonyságot.

CHRISTIAN WHITMER	HIRAM PAGE
JACOB WHITMER	ID. JOSEPH SMITH
IFJ. PETER WHITMER	HYRUM SMITH
JOHN WHITMER	SAMUEL H. SMITH

JOSEPH SMITH PRÓFÉTA BIZONYSÁGTÉTELE

Joseph Smith próféta saját szavai Mormon könyvének előjövete-
léről:

„[1823] szeptember huszonegyedikének estéjén . . . imádkozni és fohászolni kezdtem a Mindenható Istenhez. . . .

Miközben ilyenféleképpen Istent szólítottam, felfedeztem egy megjelenő fényt a szobámban, amely egyre erősödött, amíg a szoba világosabb lett, mint délben, és ekkor egyszerre egy alak jelent meg az ágyam mellett, a levegőben állva, mert lábai nem érintették a padlót.

A legsodálatosabb fehérségű laza köntös volt rajta. Ez a fehérség felülmúlt minden földi dolgot, amit valaha is láttam; és azt sem hiszem, hogy bármely földi dolog megjelenését ilyen rendkívül fehérré és ragyogóvá lehetne tenni. A keze csupasz volt, és a karja is, a csuklójától egy kicsit feljebb; mint ahogy a lába is csupasz volt, és a lábszára is, a bokájától egy kicsit feljebb. A feje és a nyaka szintén fedetlen volt. Felfedezhettem, hogy más ruha nincs rajta, csak ez a köntös, mert az nyitva volt és ráláttam a keblére.

Nemcsak köntöse volt rendkívül fehér, hanem egész személye leírhatatlanul dicsőséges volt, arca pedig valósággal olyan, mint a villámlás. A szoba rendkívül világos volt, de nem olyan fényes, mint közvetlenül a személye körül. Amikor először ránéztem, megijedtem; de a félelem hamarosan eltávozott tőlem.

Nevemem szólított, és azt mondta nekem, hogy ő egy hírnök, akit Isten színe elől küldtek hozzám, és hogy a neve Moróni; hogy Istennek munkája van számomra; és hogy nevemnek jó és rossz híre lesz minden nemzet, nemzetség és nyelv között, vagyis, hogy mind jót mind rosszat is fognak róla beszélni a népek között.

Azt mondta, el van rejtve egy aranylemezekre írott könyv, amely e földrész előző lakóiról ad beszámolót, valamint a forrásról, ahonnan erednek. Azt is mondta, hogy ez magában foglalja az örökkévaló evangélium teljességét, úgy, ahogy azt a Szabadító az őslakóknak kijelentette.

És azt is, hogy két, ezüstívbe foglalt kő is el van rejtve a lemezekkel együtt – és ez a mellvérthez erősített két kő az, amit Urimnak és Tummimnak hívnak; és azok, akik az ősi, vagyis az előző időkben ezeket a köveket bírták és használták, *látnokok* voltak; és hogy Isten készítette azokat, a könyv lefordításának céljára.”

* * * * *

„Továbbá pedig azt mondta, hogy amikor majd megkapom azokat a lemezeket, amelyekről beszélt – mert nem jött még el az idő, hogy átvehessem őket – nem mutathatom meg őket senkinek; de még a mellvértet sem az Urimmal és Tummimmal; csak azoknak, akiknek majd a parancs szerint meg kell mutatnom; és ha nem így

teszek, akkor el kell pusztulnom. Mialatt a lemezekről beszélgettem velem, látomásra tárult az elmém, hogy láthattam a helyet, ahol a lemezek el voltak rejtve, és az olyan tiszta és világos volt, hogy ráismertem a helyre, amikor felkerestem.

E beszélgetés után észrevettem, hogy a szobában levő fény elkezdett a hozzám beszélő személy köré húzódni, és ez így folytatódott, amíg a szoba újra sötéten maradt, kivéve közvetlenül körülötte; és akkor hirtelen megláttam valamit, ami olyan volt, mint egy sáv, mely közvetlenül a mennybe nyílik, és ő felemelkedett, amíg végleg el nem tűnt, és a szoba megint úgy maradt, amilyen a mennyei fény megjelenése előtt volt.

A látvány egyedülállóságán elmerengve feküdtem, és nagyon csodálkoztam mindazon, amit ez a rendkívüli hírnök mondott nekem; amikor egyszerre tűnődésem közepette felfedeztem, hogy szobám újra kezd megvilágosodni, és egy pillanat alatt, legalábbis úgy tűnt, megint ugyanaz a mennyei hírnök volt az ágyam mellett.

Nekiállt, és a legcsekélyebb változtatás nélkül újra elmondta nekem ugyanazokat a dolgokat, amiket az első látogatásakor mondott; melyet elvégezvén nagy ítéletekről tájékoztatott engem, amelyek hamarosan nagy pusztításokat hoznak a földre éhség, kard és döghalál által; és hogy ezek a súlyos ítéletek még ebben a nemzedékben érik a földet. Miután ezeket a dolgokat elmondta, ismét felemelkedett, ahogy azt már előzőleg is tette.

Ekkorra olyan mély benyomások érték az elmémet, hogy szememből elszállott az álom, és a látottak és hallottak feletti csodálkozástól lenyűgözve feküdtem. De milyen nagy volt a meglepetésem, amikor ágyam mellett újra megpillantottam ugyanazt a hírnököt, és hallottam, amint ugyanazokat a dolgokat elmondja nekem, vagyis megismétli, amiket már előzőleg is; és egy figyelmeztetéssel is megtoldotta számomra, elmondván nekem, hogy (atyám családjának szegényes körülményei miatt) a Sátán megpróbál majd megkísérteni, hogy a lemezeket meggazdagodás céljából szerezzem meg. Ezt megtiltotta nekem, mondván, hogy a lemezek elnyerését illetően semmilyen más cél nem lebeghet a szemem előtt, csak Isten dicsőítése, és nem befolyásolhat semmilyen más indíték, csak királyságának a felépítése; mert különben nem kaphatom meg őket.

E harmadik látogatás után ismét felemelkedett a mennybe, mint azelőtt, és én újra magamra maradtam, hogy elgondolkozzam annak különös voltán, amit éppen átéltem; és akkor, alighogy a mennyei hírnök harmadszor is eltávozott tőlem, a kakas kukorékolni kezdett, és így megtudtam, hogy közeledik a nappal, úgyhogy beszélgetéseink bizonyára az egész éjszakát betöltötték.

Nemsokkal ezután felkeltem ágyamból, és szokás szerint hozzáálltam a szükséges napi munkához; de amikor dolgozni

akartam, mint máskor, erőmet tekintve olyan kimerültnek találtam magam, hogy semmit sem tudtam csinálni. Atyám, aki velem együtt dolgozott, felfedezte, hogy valami bajom van, és azt mondta, hogy menjek haza. El is indultam, azzal a szándékkal, hogy elmegyek a házhoz; de amint a szántóföld kerítését, ahol voltunk, át akartam lépni, erőm teljesen elhagyott, tehetetlenül a földre estem és egy ideig semmiről sem tudtam.

Az első dolog, amire vissza tudok emlékezni, egy hang volt, amely beszélt hozzám, és a nevemen szólított. Felnéztem és ugyanazt a hírnököt láttam a fejem felett állni, fénnel övezve, mint azelőtt. Akkor újra elmondott nekem mindent, amit az előző éjszaka elmondott, és azt parancsolta, hogy menjek atyámhoz és mondjam el neki a látomást, valamint a parancsolatokat, amiket kaptam.

Engedelmeskedtem; visszatértem atyámhoz a szántóföldre és az egész ügyet elé tártam. Ő azt felelte nekem, hogy mindaz Istentől való, és azt mondta, menjek és tegyek a hírnök parancsa szerint. Elhagytam a szántóföldet és elmentem arra a helyre, ahol a hírnök szavai szerint a lemezek el voltak rejtve; és az ezzel kapcsolatos látomás pontosságának köszönhetően azonnal felismertem a helyet, amint odaértem.

A New York állambeli Ontario megye Manchester faluja közelében áll egy jókora domb, amely az összes többi közül kiemelkedik a környéken. Ennek a dombnak a nyugati oldalán, nem messze a tetejétől, egy jókora kő alatt voltak a lemezek, egy kőládába rejtve. Ez a kő vastag volt, a felső részen középtájt kidomborodott, és a szélein ellaposodott, úgyhogy a középső része kilátszott a földből, a szélét azonban köröskörül föld borította.

Miután a földet eltávolítottam, egy emelőt szereztem, melyet a kő széle alá helyezve, azt kis erőfeszítéssel felemeltem. Benéztem, és csakugyan ott láttam a lemezeket, valamint az Urimot és a Tummimot és a mellvértet, ahogy azt a hírnök megmondta. A láda, amelyben voltak, valamilyen cementtel összetapasztott kövekből volt készítve. A láda alján két kő volt keresztbe téve, és ezeken a köveken voltak a lemezek és velük együtt a többi tárgyak.

Kísérletet tettem arra, hogy kivegyem őket, de a hírnök megtiltotta és újra tájékoztatott, hogy azok előhozatalának ideje még nem érkezett el, és nem is fog, attól az időtől kezdve még négy évig; de elmondta nekem, hogy ettől az időtől pontosan egy évre újra el kell jönnöm erre a helyre, és hogy ő ott találkozni fog velem, és mindaddig így kell majd tennem, amíg el nem jön az idő a lemezek átvételére.

Ennek megfelelően, ahogy azt megparancsolta, minden év végén elmentem, és minden egyes alkalommal ott találtam ugyanazt a

hírnököt, és minden beszélgetésünk alkalmával utasításokat és felvilágosítást kaptam tőle arra vonatkozólag, hogy mit fog az Úr cselekedni, és hogyan, mi módon kell majd királyságát az utolsó napokban irányítani.”

* * * * *

„Végül is elérkezett az idő a lemezek, az Urim és a Tummim, valamint a mellvért átvételére. Ezernyolcszázhuszonhét szeptember huszonkettedikén, szokás szerint, mint minden év végén, elmenvén arra a helyre, ahol azok el voltak rejtve, ugyanaz a mennyei hírnök átadta nekem őket, azzal a feltétellel, hogy én leszek értük felelős; és ha gondatlanságom vagy hanyagságom miatt azok elvesznének, akkor én is kivágattatom; de ha minden erőmmel azon leszek, hogy mindaddig megőrizzem, amíg ő, a hírnök el nem kéri őket, akkor védelem alatt lesznek.

Hamarosan rájöttem annak okára, hogy miért kaptam olyan szigorú utasításokat biztonságukra vonatkozólag és miért volt az, hogy a hírnök azt mondta, hogy amikor elvégeztem, amit megkívánnak tőlem, akkor elkéri őket. Mert mihelyt az emberek megtudták, hogy birtokomban vannak, a legfáradhatatlanabb erőfeszítéssel próbálták őket elvenni tőlem. Minden elképzelhető cselt felhasználtak erre a célra. Az üldöztetés elkeseredettebb és hevesebb lett, mint valaha, és állandóan egész tömegek álltak készenlétben, hogy ha csak lehet, elvegyék őket tőlem. De Isten bölcsessége által azok mindaddig biztonságban maradtak kezemben, amíg el nem végeztem, amit velük kapcsolatban megkívántak tőlem. Amikor a megbeszélés szerint a hírnök elkérte, én átadtam neki; és azok az ő őrizetében vannak mind a mai napig, lévén ezernyolcszázharmincnyolc május másodika.”

A teljes feljegyzést illetően lásd Joseph Smith történetét a Nagyértékű gyöngyben, valamint a *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza története) első kötetének első hat fejezetét.

Az ősi feljegyzés így hozatott tehát elő a földből, olyan emberek hangjaként, akik a porból szólnak, és fordítottatott le mai beszédre Isten ajándéka és hatalma által, amint azt isteni megerősítés igazolja, és jelent meg a világon először angolul 1830-ban mint THE BOOK OF MORMON.

A MORMON KÖNYVÉRŐL

A Mormon könyve ősi amerikai népek szent feljegyzése, amelyet fémlemezre véstek. Magában a könyvben négyféle fémlemezről van szó:

1. *Nefi lemezei*, amelyek kétfélek voltak: a kis lemezek és a nagy lemezek. Az előbbieket főleg a lelki dolgoknak, valamint a próféták elrendelt szolgálatainak és tanításainak szentelték, míg az utóbbiakat leginkább az érintett népek világi története foglalta el (1 Nefi 9:2–4). Móziás idejétől kezdve azonban a nagy lemezek is tartalmaztak lelki tekintetben fontos dolgokat.
2. *Mormon lemezei*, melyek Nefi nagy lemezeiből vett és Mormon által kivonatolt írásokból állnak, sok kiegészítő magyarázattal. Ezek a lemezek tartalmazták a Mormon által írt történelem folytatását is, valamint fia, Moróni által írt kiegészítéseket.
3. *Ether lemezei*, melyek a járediták történetét mutatják be. Ezt a feljegyzést Moróni kivonatolta, aki beleillesztette saját magyarázatait, és a feljegyzést az általános történehez illesztette, "Ether könyve" címmel.
4. *Rézlemezek*, melyeket Lehi népe hozott Jeruzsálemből, Kr.e. 600-ban. Ezek tartalmazták „Mózes öt könyvét, . . . és a zsidók egy feljegyzését is, a kezdettől egészen Sédékiás, Júda királya uralkodásának kezdetéig; és a szent próféták jövendöléseit is” (1 Nefi 5:11–13). A Mormon könyvében sok idézet jelenik meg ezekről a lemezekről, melyek Ésaiaást és más bibliai és nem bibliai prófétákat idéznek.

A Mormon könyve tizenöt fő részt vagy szakaszt foglal magában, melyek egy kivételével mind könyvként ismertek, és mindegyiket fő szerzőjének neve jelöli meg. Az első egység (az első hat könyv, Omnival bezárólag), fordítás Nefi kis lemezeiről. Omni és Móziás könyve között van egy beillesztés, melyet Mormon szavainak neveznek. Ez a beillesztés köti össze a kis lemezekre vésett feljegyzést Mormon kivonatával, a nagy lemezekről.

A leghosszabb egység, Móziástól Mormon 7. fejezetéig bezárólag, Mormon kivonatának fordítása, Nefi nagy lemezeiről. Az utolsó egységet, Mormon 8. fejezetétől a kötet végéig, Mormon fia, Moróni véste be, aki miután befejezte apja életének feljegyzését, kivonatot készített a járedita feljegyzésről (Ether könyveként), és később hozzáadta a Moróni könyveként ismert részeket.

Körülbelül Kr.u. 421-ben Moróni, az utolsó nefita próféta-történetíró, a szent feljegyzést lepecsételte és az Úr számára

---

elrejtette, hogy azok az utolsó napokban előkerüljenek, amint azt Isten szava ősi prófétái által megjövendölte. Kr.u. 1823-ban ugyanez a Moróni, akkor már mint egy feltámadt lény, meglátogatta Joseph Smith prófétát, és később a bevéséses lemezeket átadta neki.

Erről a kiadásról: A Mormon könyve régebbi, angolul megjelent kiadásában állandósult néhány kisebb hiba. Ez a kiadás tartalmaz javításokat, melyek helyénvalónak tűnnek, hogy az anyag összhangban legyen a kiadást megelőző kéziratokkal, valamint a korai kiadásokkal, melyeket Joseph Smith próféta szerkesztett.

 A KÖNYVEK NEVEI ÉS SORRENDJE

A MORMON KÖNYVÉBEN

<i>Név</i>	<i>Oldal</i>
Nefi első könyve	1
Nefi második könyve	61
Jákób könyve	136
Énós könyve	157
Járom könyve	160
Omni könyve	162
Mormon szavai	165
Móziás könyve	167
Alma könyve	240
Hélamán könyve	435
Harmadik Nefi	481
Negyedik Nefi	550
Mormon könyve	554
Ether könyve	576
Moróni könyve	612

NEFI ELSŐ KÖNYVE

URALKODÁSA ÉS ELRENDELT SZOLGÁLATA

Beszámoló Lahiról és feleségéről, Sáriáról, valamint négy fiáról, bevezetve őket (kezdve a legidősebbel) Lámánnak, Lemuelnek, Samnak és Nefinek. Az Úr figyelmezteti Lehit, hogy menjen ki Jeruzsálem földjéről, mivel gonoszságukra vonatkozólag prófétál az embereknek, és ők arra törekednek, hogy kioltásák az életét. Három napos utat tesz meg a vadonban családjával. Nefi veszi fivéreit, és visszatér Jeruzsálem földjére a zsidók feljegyzése miatt. Beszámoló a szenvedéseiről. Feleségül veszik Ismáel leányait. Veszik a családjaikat, és elmennek a vadonba. Szüneteseik és megpróbáltatásaik a vadonban. Utazásaik menete. Elérkeznek a nagy vizekhez. Nefi fiverei fellázadnak ellene. Elhallgattatja őket és épít egy hajót. A helyet Bőség földjének nevezik. Átkelnek a nagy vizeken a megígért földre, és így tovább. Ez Nefi beszámolója szerint való; vagy más szavakkal, én Nefi írtam ezt a feljegyzést.

1. FEJEZET

Nefi megkezdi a feljegyzést népéről – Lehi lát látomásban egy tűzszlopot, és olvas egy próféciát tartalmazó könyvből – Istent dicséri, megjövendöli a Messiás eljövételét, és prófétál Jeruzsálem pusztulásáról – A zsidók üldözik. Mintegy Kr.e. 600.

ÉN, "Nefi, ^bjó "szülöktől Észülettem, ezért némileg ^akitanítottam atyám minden tudományában; és sok "megpróbáltatást látván napjaim során, mindazonáltal életem minden napján tapasztalván az Úr nagy jóindulatát; igen, nagy tudás-

sal rendelkezvén Isten jóságát és ^frejtelmait illetően, ezért ^gfeljegyzést készíték napjaim cselekedeteiről.

2. Igen, atyám "nyelvén készítetek feljegyzést, amely a zsidók tudásából és az egyiptomiak nyelvéből áll.

3. És tudom, hogy a feljegyzés, amit készítetek, "igaz, és saját kezzel készítem azt, és az én tudomásom szerint készítem azt.

4. Mert lőn, hogy "Sédékiás, Júda királya uralkodása ^belső évének kezdetén (atyám, Lehi, "Jeruzsálemben lakott élete minden napján); és ugyanabban az évben sok ^apróféta jött, prófétálván a népnek, hogy

[1 NEFI]

1 ^a 1a ksz Nefi, Lehi fia.

^b Péld. 22:1.

^c T&Sz 68:25, 28.
ksz Szülők.

^d Énós 1:1;

Móziás 1:2-3.

ksz Tanít, Tanító.

^e ksz Gyötrelem.

^f ksz Isten rejtelmek.

^g ksz Szentírások.

2a Móziás 1:2-4;
Morm. 9:32-33.

3a 1 Ne. 14:30; Móziás 1:6;
Ether 5:1-3; T&Sz 17:6.

4a 2 Krón. 36:10;

Jer. 52:3-5; Omni 1:15.

^b ksz Kronológia –
Kr.e. 598.

^c 1 Krón. 9:3.

^d 2 Kir. 17:13-15;

2 Krón. 36:15-16;

Jer. 7:25-26.

ksz Próféta.

bűnbánatot kell tartaniuk, vagy ^aJeruzsálem nagy városának el kell pusztulnia.

5. Lőn tehát, hogy atyám, ^aLehi, félrevonulván imádkozott az Úrhoz, igen, meghozzá teljes ^bszívével, népe érdekében.

6. És lőn, amint az Úrhoz imádkozott, megjelent egy ^atűz-oszlop, és megállapodott előtte egy kősziklán; és ő sokat látott és hallott, és azon dolgok miatt, amiket látott és hallott, rendkívül remegett és reszketett.

7. És lőn, hogy visszatért a saját házába Jeruzsálemben, és leroskadtt ágyára, ^alegyőzetvén a Lélek és azon dolgok által, amiket látott.

8. És a Lélektől így legyőzetvén elragadtatott egy ^alátomásban, olyannyira, hogy látta ^bmegnyílni a mennyeket, és felismerte: Istent látja trónusán ülve, angyalok számtalan seregétől körülvéve, akik éppen énekelnek és dicsőítik Istenüket.

9. És lőn, hogy Egyet látott a mennynek közepéből alászállni, és látta, hogy ^afényessége felülmúlja a déli napét.

10. És őt követve ^atizenkét másikat is látott, és ragyogásuk meghaladta a csillagokét az égbolton.

11. És lejöttek, és elindultak a

föld színén; és az első jött és megállt atyám előtt, és adott neki egy ^akönyvet, és felszólította, hogy olvassa.

12. És lőn, hogy amint olvasott, eltelt az ^aÚr Lelkével.

13. És olvasott, mondván: Jaj, jaj Jeruzsálemnek, mert láttam ^autálatosságaidat! Igen, és sok dolgot olvasott atyám ^bJeruzsálemre vonatkozóan – hogy el fogják pusztítani, és annak lakosságát is; sokan kard által vesznek el, és sokat ^cfogolyként hurcolnak el Babilóniába.

14. És lőn, hogy miután atyám sok nagy és csodálatos dolgot olvasott és látott, az Úrhoz kiáltott sok dolgot, ehhez hasonlókat: Nagyok és csodálatosak a te tetteid, Ó Úr, Mindenható Isten! Trónusod magasan a mennyekben van; és hatalmad, és jóságod és irgalmad a föld minden lakójára kiterjed; és mivel irgalmas vagy, nem engeded, hogy elvessenek azok, akik ^ahozzád jönnek.

15. És ilyenféleképpen volt atyám beszéde, mikor Istenét dicsérte, mert örvendezett a lelke, és egész szíve megtelt mindazon dolgok következtében, amiket látott, igen, amiket az Úr megmutatott neki.

16. És most én, Nefi nem

4e Jer. 26:18; 2 Ne. 1:4;

Hél. 8:20.

5a ksz Lehi, Nefi apja.

b Jak. 5:16.

6a 2 Móz. 13:21;

Hél. 5:24, 43;

T&Sz 29:12; JST 1:16.

7a Dán. 10:8;

1 Ne. 17:47;

Mózes 1:9–10;

JST 1:20.

8a 1 Ne. 5:4.

ksz Látomás.

b Ezék. 1:1;

Csel. 7:55–56;

1 Ne. 11:14;

Hél. 5:45–49;

T&Sz 137:1.

9a JST 1:16–17.

10a ksz Apostol.

11a Ezék. 2:9.

12a T&Sz 6:15.

13a 2 Kir. 24:18–20;

2 Krón. 36:14.

b 2 Kir. 23:27; 24:2;

Jer. 13:13–14; 2 Ne. 1:4.

c 2 Kir. 20:17–18;

2 Ne. 25:10; Omni 1:15.

14a Alma 5:33–36;

3 Ne. 9:14.

készíték teljes beszámolót azok-ról a dolgokról, amiket atyám már leírt. Ugyanis ő sok dolgot leírt, amit látomásokban és ál-mokban látott; és sok olyan dol-got is leírt, amit gyermekeinek “prófétált és elmondott, melyről nem készíték teljes beszámolót.

17. De készíték egy beszámolót napjaim cselekedeteiről. Íme, készíték egy “kivonatot atyám ^bfeljegyzéséből, lemezeken, melyeket saját kezeimmel készítet-tem; tehát miután kivonatoltam atyám feljegyzését, akkor ké-szíték egy beszámolót a saját életemről.

18. Ezért szeretném, ha tudná-tok, hogy miután az Úr oly sok csodálatos dolgot mutatott atyámnak, Lehinek, igen, “Jeru-zsálem pusztulására vonatko-zóan; íme, a nép közé ment, és kezdett ^bprófétálni és kijelen-téseket tenni nekik mindazon dolgokra vonatkozóan, amiket látott is és hallott is.

19. És lőn, hogy a zsidók “csú-fot úztek belőle, azon dolgok miatt, amikről bizonyágot tett nekik, mert valóban bizonyá-got tett nekik gonoszságukról és utálatosságaiukról; és bizony-ságot tett, hogy azon dolgok, amiket látott és hallott, és azon dolgok is, amiket a könyvben olvasott, világosan kijelentették egy ^bMessiás eljövetelét, és a világ megváltását is.

20. És amikor a zsidók ezen dolgokat meghallották, meg-haragudtak rá, igen, ugyanúgy, mint a régi prófétákra, akiket “kiűztek, és megköveztek és megöltek; és neki is az életére törtek, hogy elvehessék azt. De íme, én, Nefi meg fogom mu-tatni nektek, hogy az Úr gyen-géd ^birgalmassága mindazokra kiterjed, akiket hitük miatt kiválasztott, hogy hatalmassá tegye őket; végül hatalmat adván nekik a szabadulásra.

2. FEJEZET

Lehi a Vörös-tenger melletti vadon-ba viszi családját – Hátrahagyják vagyoniukat – Lehi áldozatot ajánl fel az Úrnak és fiait a parancsolatok betartására tanítja – Lámán és Lemuel atyjuk ellen zúgolódnak – Nefi engedelmes és hittel imádko-zik; az Úr szól hozzá, és őt vá-lasztja, hogy uralkodjék a fivérei felett. Mintegy Kr.e. 600.

MERT íme lőn, hogy az Úr szólt atyámhoz, igen, méghozzá egy álomban, és ezt mondta neki: Áldott vagy te, Lehi, azon dolgok miatt, amiket tettél; és mert hű voltál és kijelentted ennek a népnek azon dolgokat, amiket megparancsoltam ne-ked, íme arra törekednek, hogy “elvegyék az életedet.

2. És lőn, hogy az Úr “megpa-

16a 1 Ne. 7:1.

17a 1 Ne. 9:2–5.

^b 1 Ne. 6:1–3; 19:1–6;

2 Ne. 5:29–33;

T&Sz 10:38–46.

18a 2 Ne. 25:9–10;

T&Sz 5:20.

^b ksz Prófécia,

Prófétál.

19a 2 Krón. 36:15–16;

Jer. 25:4;

1 Ne. 2:13; 7:14.

^b ksz Messiás.

20a Hél. 13:24–26.

^b Alma 34:38;

T&Sz 46:15.

ksz Irgalmas,

Irgalom.

2 1a 1 Ne. 7:14.

2a 1 Ne. 5:8; 17:44.

rancsolta atyámnak, méghozzá egy ^bálomban, hogy ^cvegye a családját, és menjen el a vadonba.

3. És lőn, hogy ő ^aengedelmes volt az Úr szava iránt, tehát úgy tett, ahogy az Úr azt megparancsolta neki.

4. És lőn, hogy elment a vadonba. És otthagyta házát, és öröksége földjét, és aranyát, és ezüstjét, és értékes dolgait, és semmit nem vitt magával, kivéve a családját, és élelmisszert, és sátrakat, és ^aelment a vadonba.

5. És a határ mentén a ^aVörös-tenger partja közelében jött le; és a vadon határában ott ment, ahol közelebb volt a Vörös-tengerhez; és ment a vadonban a családjával, mely anyámból, Sáriából, és idősebb fivéreimből állt, akik ^bLámán, Lemuel és Sam voltak.

6. És lőn, hogy amikor három napot ment a vadonban, felverte sátrát egy vízzel telt folyó mentén lévő ^avölgyben.

7. És lőn, hogy épített egy ^akövekből készült ^boltárt, és felajánlást készített az Úrnak, és ^chálát adott az Úrnak, Istenünknek.

8. És lőn, hogy a folyó nevét Lámánnak nevezte, és az a Vörös-tengerbe ömlött; és a

völgy a határban volt, közel annak torkolatához.

9. És amikor atyám látta, hogy a folyó vize a Vörös-tenger forrásába ömlik, Lámánhoz szólt, mondván: Ó, bárcsak hasonló lennél e folyóhoz, szüntelenül minden igazlelkűség forrása felé sietvén!

10. És Lemuelhez is szólt: Ó, bárcsak hasonló lennél e völgyhöz, szilárd és állhatatos, és rendíthetetlen az Úr parancsolatainak megtartásában!

11. Most, ezeket Lámán és Lemuel merevnyakúsága miatt mondta; mert íme sok dologban ^azúgolódtak ^batyjuk ellen amiatt, hogy ^clátomásokat látó ember, és kivezette őket Jeruzsálem földjéről, hogy otthagyják örökségük földjét, és aranyukat, és ezüstjüket, és értékes dolgait, hogy elveszenek a vadonban. És azt mondták, hogy ezt szíve balga képzelgései miatt tette.

12. És így Lámán és Lemuel, lévén a legidősebbek, zúgolódtak atyjuk ellen. És zúgolódtak, mert ^anem ismerték annak az Istennek a cselekedeteit, aki teremtette őket.

13. Azt sem hitték el, hogy Jeruzsálem, az a nagy város, ^aelpusztulhat a próféták szavai szerint. És olyanok voltak, mint

2b ksz Álom.

c 1 Móz. 12:1;

2 Ne. 10:20;

Ether 1:42;

Ábr. 2:3.

3a ksz Engedelmes,
Engedelmeskedik,
Engedelmesség.

4a 1 Ne. 10:4; 19:8.

5a 1 Ne. 16:14;

T&Sz 17:1.

b ksz Lámán.

6a 1 Ne. 9:1.

7a 2 Móz. 20:25;

5 Móz. 27:5–6.

b 1 Móz. 12:7–8;

2 Móz. 24:4;

Ábr. 2:17.

c ksz Hála, Hálaadás,
Hálás.

11a 1 Ne. 17:17.

ksz Zúgolódik.

b Péld. 20:20.

c 1 Ne. 5:2–4.

12a Mózes 4:6.

13a Jer. 13:14;

1 Ne. 1:13.

a zsidók, akik Jeruzsálemben voltak, akik arra törekedtek, hogy elvegyék atyám életét.

14. És lőn, hogy atyám beszélt hozzájuk Lemuel völgyében, "hatalommal, eltelvén a Lélekkel, míg testük ^breszketett előtte. És elhallgattatta őket, hogy többet nem mertek ellene szólni; úgy tettek tehát, ahogy ő parancsolta nekik.

15. És atyám sátorban lakott.

16. És lőn, hogy én, Nefi, lévén rendkívül fiatal, mégis jó nagy természetű, és hatalmas vággyal is rendelkezvén az iránt, hogy "Isten rejtelseit megismerjem, fohászokodtam tehát az Úrhoz; és íme, ő ^bmeglátogatott engem, és ^cmeglágyította a szívemet, úgyhogy én mindazokat a szavakat "elhítem, amit ^catyám mondott; nem lázadoztam tehát ellene, mint a fivérem.

17. És szóltam Samhoz, tudatván vele azokat a dolgokat, amiket az Úr, Szent Lelke által kijelentett nekem. És lőn, hogy ő hitt szavaimnak.

18. De íme, Lámán és Lemuel nem akartak hallgatni a szavaimra; és "gyötrődvén szívük keménysége miatt, az Úrhoz fohászokodtam értük.

19. És lőn, hogy az Úr szólt hozzám, mondván: Áldott

vagy te, Nefi, "hited miatt, mert szorgalmasan, alázatos szívvel kerestél engem.

20. És amennyiben megtartjátok parancsolataimat, "boldogulni fogtok, és elvezettetek egy ^bmegígért földre; igen, mégpedig egy földre, melyet nektek készítettem; igen, egy földre, mely kiválóbb minden más földnél.

21. És amennyiben fivéridek fellázadnak ellened, "kivágnak az Úr színe előtt.

22. És amennyiben megtartod parancsolataimat, "uralkodóvá és tanítóvá tétetsz fivéridek felett.

23. Mert íme, azon a napon, amikor fellázadnak ellenem, "megátkozom őket, méghozzá keserves átokkal, és nem lesz hatalmuk magod felett, kivéve ha ők is fellázadnak ellenem.

24. És ha úgy lesz, hogy fellázadnak ellenem, "ostorai lesznek magodnak, hogy ^bfelserkentsék őket az emlékezés útjain.

3. FEJEZET

Lehi fiai visszatérnek Jeruzsálembé, hogy megszerezzék a rézlemezeket – Lábán megtagadja a lemezek átadását – Nefi buzdítja és bátorítja

14a ksz Hatalom.

b 1 Ne. 17:45.

16a ksz Isten rejtelsei.

b Zsolt. 8:5;

Alma 17:10;

T&S 5:16.

ksz Kinyilatkoztatás.

c 1 Kir. 18:37;

Alma 5:7.

d 1 Ne. 11:5.

e ksz Atya, halandó;

Próféta.

18a Alma 31:24;

3 Ne. 7:16.

19a 1 Ne. 7:12; 15:11.

20a Józs. 1:7;

1 Ne. 4:14;

Móziás 1:7.

b 5 Móz. 33:13–16;

1 Ne. 5:5; 7:13;

Mózes 7:17–18.

ksz Megígért föld.

21a 2 Ne. 5:20–24;

Alma 9:13–15; 38:1.

22a 1 Móz. 37:8–11;

1 Ne. 3:29.

23a 5 Móz. 11:28;

1 Ne. 12:22–23;

T&S 41:1.

24a Józs. 23:13;

Bír. 2:22–23.

b 2 Ne. 5:25.

fivéreit – Lábán ellopja vagyonukat és megkísérli, hogy megölje őket – Lámán és Lemuel megütik Nefit és Samot, és egy angyal megfeddi őket. Mintegy Kr.e. 600–592.

És lőn, hogy én, Nefi, visszatértem az Úrral folytatott beszélgetésből, atyám sátrához.

2. És lőn, hogy szólt hozzám, mondván: Íme álmodtam egy „álmot, amelyben az Úr megparancsolta nekem, hogy te és fivéreid térjete vissza Jeruzsálembe.

3. Mert íme, Lábánnál van a zsidók feljegyzése, valamint őseim „nemzedékrendje, és ezek részlemezekre vannak vésve.

4. Az Úr tehát megparancsolta nekem, hogy te és fivéreid menjetek el Lábán házához, és keressétek meg a feljegyzéseket, és hozzátok le ide a vadonba.

5. És most, íme fivéreid zúgolódnak, mondván, hogy nehéz dolog az, amit kívánok tőlük; de lám ezt nem én kívánom tőlük, hanem ez az Úr parancsolata.

6. Ezért menj, fiam, és jóindulattal lesz irántad az Úr, mert te „nem zúgolódtál.

7. És lőn, hogy én, Nefi ezt mondtam atyámnak: „Megyek és megteszem azon dolgokat, amelyeket az Úr megparancsolt, mert tudom, hogy az Úr nem ad ^bparancsolatokat az emberek gyermekeinek, csak akkor, ha ^cutat készít számukra, hogy

végrehajthassák azt a dolgot, amit megparancsol nekik.

8. És lőn, hogy amikor atyám e szavakat meghallotta, rendkívül örült, mert tudta, hogy engem megáldott az Úr.

9. És én, Nefi, és fivéreim útnak indultunk a vadonban sátrainkkal, hogy felmenjünk Jeruzsálem földjére.

10. És lőn, hogy amikor felmentünk Jeruzsálem földjére, én és fivéreim tanácskoztunk egymással.

11. És „sorsot vetettünk – ki menjen be közülünk Lábán házába. És lőn, hogy a sors Lámánra esett; és Lámán bement Lábán házába, és beszélt vele, amint a házában ült.

12. És kérte Lábántól a feljegyzéseket, melyek a részlemezekre voltak vésve, amelyek atyám „nemzedékrendjét tartalmazták.

13. És íme, lőn, hogy Lábán dühös volt, és kiűzte a színe elől; és nem hagyta, hogy birtokába kerüljenek a feljegyzések. Ezt mondta tehát neki: Íme, rabló vagy, és meg foglak ölni!

14. De Lámán elmenekült a színe elől, és elmondta nekünk azokat a dolgokat, amiket Lábán tett. És mi rendkívül elszomorodtunk, és fivéreim már azon voltak, hogy visszatérnek atyámhoz a vadonba.

15. De íme, én ezt mondtam nekik: Ahogy él az Úr, és ahogy élünk mi, addig nem megyünk

3 2a ksz Álom.

3a 1 Ne. 5:14.

6a ksz Egyházi vezetők támogatása.

7a 1 Sám. 17:32;

1 Kir. 17:11–15.

ksz Hit; Engedelmes,
Engedelmeskedik,
Engedelmesség.

b ksz Isten
parancsolatai.

c 1 Móz. 18:14;

Fil. 4:13;

1 Ne. 17:3, 50;

T&Sz 5:34.

11a Nehém. 10:34;

Csel. 1:26.

12a 1 Ne. 3:3; 5:14.

le atyánkhöz a vadonba, amíg végre nem hajtottuk azt a dolgot, amit az Úr megparancsolt nekünk.

16. Legyünk tehát hűek az Úr parancsolatainak megtartásában; menjünk hát le atyánk ^aörökségének földjére, mert íme, hagyott ott aranyat és ezüstöt, és mindenféle kincset. És mindezt az Úr ^bparancsolatai miatt tette.

17. Mert tudta, hogy Jeruzsálemnek el kell ^apusztulnia, a nép gonoszsága miatt.

18. Mert íme, ^aelutasították a próféták szavait. Ha tehát atyám ott lakna azon a földön, miután ^bmegparancsolták neki, hogy meneküljön el a földről, íme, ő is elveszne. Szükségképpen el kell tehát menekülnie arról földről.

19. És íme, Isten bölcsessége szerint való, hogy megszerezzük ezeket a ^afeljegyzéseket, hogy atyáink nyelvét megőrizhessük gyermekeink számára;

20. És azért is, hogy ^amegőrizhessük nekik a szavakat, melyek minden szent próféta szájából elhangzottak, melyek Isten Lelke és hatalma által adattak nekik, mióta a világ elkezdődött, méghozzá egészen mostanáig.

21. És lőn, hogy ilyenféle beszéddel győztem meg fivéreimet, hogy legyenek hűek Isten parancsolatainak megtartásában.

22. És lőn, hogy lementünk örökségünk földjére, és összegyűjtöttük ^aaranyunkat, és ezüstünket és értékes dolgainkat.

23. És miután mindezen dolgokat összegyűjtöttük, ismét felmentünk Lábán házához.

24. És lőn, hogy bementünk Lábánhoz és kértük, hogy adja oda nekünk a feljegyzéseket, melyek a ^arézlemezekre vannak vésvé, amelyekért odaadnánk neki aranyunkat, és ezüstünket és mind az értékes dolgainkat.

25. És lőn, hogy amikor Lábán meglátta vagyonunkat, és hogy az rendkívül nagy, olyannyira ^avágyott rá, hogy kiűzött minket, és küldte a szolgáit, hogy öljenek meg minket, hogy megszerezhesse a vagyonunkat.

26. És lőn, hogy mi elmenekültünk Lábán szolgálai elől, és kénytelenek voltunk magunk mögött hagyni a vagyonunkat, és az Lábán kezébe került.

27. És lőn, hogy a vadonba menekültünk, és Lábán szolgálai nem értek minket utol, és elrejtőztünk egy sziklaüregben.

28. És lőn, hogy Lámán dühös volt rám, és atyámra is; és Lemuel is, mert ő Lámán szavára hallgatott. Lámán és Lemuel tehát sok ^akemény szót szőtt hozzánk, fiatalabb testvéreikhez, és megütöttek minket, méghozzá rúddal.

29. És lőn, hogy amint rúddal megütöttek minket, íme, az

16a 1 Ne. 2:4.

^b 1 Ne. 2:2; 4:34.

17a 2 Krón. 36:16–20;

Jer. 39:1–9;

1 Ne. 1:13.

18a ksz Lázadás.

^b 1 Ne. 16:8.

19a Omni 1:17;

Móziás 1:2–6.

20a ksz Szentírások –
Megőrizendő
szentírások.

22a 1 Ne. 2:4.

24a 1 Ne. 3:3.

25a ksz Kíván.

28a 1 Ne. 17:17–18.

Úrnak egy "angyala jött és állt meg előttük, és szólt hozzájuk, mondván: Miért ütitek rúddal fiatalabb fivéreteket? Nem tudjátok, hogy az Úr őt választotta^b uralkodónak felettetek, és ezt gonoszságaitok miatt tette? Íme, ismét felmentek Jeruzsálembe, és az Úr kezetekbe fogja adni Lábánt.

30. És miután az "angyal szólt hozzánk, eltávozott.

31. És miután az angyal eltávozott, Lámán és Lemuel ismét "zúgolódni kezdett, mondván: Hogyan lehetséges az, hogy az Úr kezünkbe adja Lábánt? Íme, hatalmas ember ő, ötvennek is parancsolhat, igen, ötvenet még meg is ölhet; akkor hát miért ne minket?

4. FEJEZET

Nefi az Úr parancsára megöli Lábánt és aztán csellel megszerzi a rézlemezeket – Zorám úgy dönt, hogy csatlakozik Lehi családjához a vadonban. Mintegy Kr.e. 600–592.

És lőn, hogy szóltam fivéreimhez, mondván: Menjünk fel ismét Jeruzsálembe, és legyünk "hűek az Úr parancsolatainak megtartásában; mert íme, hatalmasabb ő az egész földnél, akkor miért ne lenne^b hatalmasabb Lábánnál és az ő ötvenénél, igen, vagy akár tízezreinél?

2. Ezért menjük fel; legyünk "erősek, ^bMózeshez hasonlóan; mert ő valóban szólt a "Vörös-tenger vizeinek, és azok kétfelé váltak, és atyáink általjöttek, ki a fogságból, száraz talajon, és a fáraó seregei követték őket, és megfulladtak a Vörös-tenger vizeiben.

3. Most íme, tudjátok, hogy ez igaz; és azt is tudjátok, hogy egy "angyal szólt hozzátok; hogyan kételkedhettek tehát? Menjünk fel; az Úr képes kiszabadítani bennünket, úgy mint atyáinkat, és elpusztítani Lábánt, úgy mint az egyiptomiakat.

4. Most, mikor ezeket a szavakat elmondtam, ők még haragosak voltak, és tovább folytatták a zúgolódást; de azért követtek engem addig, míg el nem értünk Jeruzsálem falain kívülre.

5. És ez éjszaka volt; és elrejtőttem őket a falakon kívül. És miután ők elrejtöztek, én, Nefi beosontam a városba és mentem előre, Lábán háza felé.

6. És engem akkor a "Lélek vezetett, ^bnem tudván előre a dolgokat, amiket tennem kell.

7. Mindazonáltal mentem előre, és amint Lábán házának a közelébe értem, megláttam egy embert, és az a földre volt esve előttem, mert bortól volt részeg.

8. És amikor odaértem hozzá, ráismertem, hogy Lábán az.

29a 1 Ne. 4:3; 7:10.
ksz Angyalok.

b 1 Ne. 2:22.

30a 1 Ne. 16:38.

31a ksz Zúgolódik.

4 1a ksz Bátor,

Bátorság; Hit.

b 1 Ne. 7:11–12.

2a 5 Móz. 11:8.

b ksz Mózes.

c 2 Móz. 14:21;

1 Ne. 17:26;

Móziás 7:19.

3a 1 Ne. 3:29–31; 7:10.

6a ksz Szentlélek;

Sugalmaz,

Sugalmazás.

b Zsid. 11:8.

9. És megláttam a ^akardját és kihúztam azt annak hüvelyéből; és annak markolata színaranyból volt, és annak kidolgozása rendkívül finom, és láttam, hogy annak pengéje a legértékesebb acélból van.

10. És lőn, hogy a Lélek arra ^akényszerített, hogy öljem meg Lábánt; de ezt mondtam a szívemben: Soha, semmikor nem ontottam embernek vérére! És visszariadtam és azt akartam, hogy ne öljem meg.

11. És a Lélek ezt mondta nekem ismét: Íme, az ^aÚr a kezébe adta. Igen, és azt is tudtam, hogy ő arra törekedett, hogy elvegye az én saját életemet; igen, és nem volt hajlandó hallgatni az Úr parancsolataira, és a vagyonunkat is ^belvette.

12. És lőn, hogy a Lélek ismét ezt mondta nekem: Öld meg, mert az Úr a kezébe adta!

13. Íme, az Úr ^amegöli a ^bgonoszt, hogy igazlelkű céljait megvalósítsa. ^cJobb, ha egy ember vész el, minthogy egy nemzet süllyedjen és vesszen el a hitetlenségben.

14. És most, amikor én, Nefi ezeket a szavakat hallottam, visszaemlékeztem az Úr szavaira, melyeket a vadonban szólott hozzám, mondván: ^aAmennyiben magod megtartja a ^bparancsolataimat, ^cboldogulni fog a ^dmegígért földön.

15. Igen, és azt is gondoltam, hogy nem tudnák betartani az Úr parancsolatait Mózes törvénye szerint, ha a törvény nincsen a birtokukban.

16. És azt is tudtam, hogy a ^atörvény a rézlemezekre volt vésve.

17. Továbbá tudtam, hogy az Úr ennek okáért adta kezembe Lábánt – hogy megszerezem a feljegyzéseket, parancsolatai szerint.

18. Ezért engedelmeskedtem a Lélek hangjának, és fogtam Lábánt fejének hajánál fogva, és levágtam fejét a saját ^akardjával.

19. És miután levágtam fejét a saját kardjával, vettem Lábán ruháit és felöltöttem azokat az én testemre; igen, minden darabot, és fegyverzetét is a derekamra csatoltam.

20. És miután ezt megtettem, elindultam Lábán kincstárához. És amint Lábán kincstára felé haladtam, íme, láttam Lábán ^aszolgáját, akinél a kincstár kulcsai voltak. És megparancsoltam neki Lábán hangján, hogy jöjjön velem a kincstárba.

21. Ő pedig úgy gondolta, hogy én mestere, Lábán vagyok, mert látta a ruhákat, és a kardot is a derekam köré kötve.

22. És beszélt nekem a zsidók véneit illetően, tudván, hogy mestere, Lábán, éjjel kint volt közöttük.

9a 2 Ne. 5:14;
T&Sz 17:1.

10a Alma 14:11.

11a 1 Sám. 17:41–49.

b 1 Ne. 3:26.

13a 1 Ne. 17:33–38;

T&Sz 98:31–32.

b ksz Gonosz,
Gonoszság.

c Alma 30:47.

14a Omni 1:6;

Móziás 2:22;

Ether 2:7–12.

b ksz Isten

parancsolatai.

c 1 Ne. 2:20.

d 1 Ne. 17:13–14;

Jákób 2:12.

16a ksz Mózes törvénye.

18a 1 Sám. 17:51.

20a 2 Ne. 1:30.

23. És én úgy beszéltem hozzá, mintha Lábán lettem volna.

24. És azt is mondtam neki, hogy el kell vinnem a bevéséseket, melyek a "rézlemezeken vannak, idősebb fivéreimnek, akik a falakon kívül vannak.

25. És arra is felszólítottam, hogy kövessen.

26. És ő, úgy gondolván, hogy én az egyházi testvérekről beszélek, és hogy én valóban az a Lábán vagyok, akit megölttem, követett tehát engem.

27. És sokszor beszélt nekem a zsidók véneit illetően, amint elindultam fivéreimhez, akik a falakon kívül voltak.

28. És lőn, hogy amikor Lámán meglátott engem, rendkívül megrémült, és Lemuel és Sam is. És elmenekültek színem elől; mert azt gondolták, hogy Lábán az, és hogy ő megölt engem és arra törekszik, hogy az ő életüket is elvegye.

29. És lőn, hogy én utánuk kiáltottam, és hallottak engem; megszűntek tehát menekülni a színem elől.

30. És lőn, hogy amikor Lábán szolgálja meglátta fivéreimet, reszketni kezdett, és azon volt, hogy elmenekül előlem, és visszatér Jeruzsálem városába.

31. És most én, Nefi, nagy termetű ember lévén, és sok "erőt kapván az Úrtól, megragadtam tehát Lábán szolgáját, és tartottam, hogy ne meneküljön el.

32. És lőn, hogy beszéltem vele, hogy ha hallgat a szavaimra, ahogy él az Úr, és ahogy élek én, éppen úgy, ha hallgat a szavainkra, megkíméljük életét.

33. És szóltam hozzá, még hozzá "esküvel, hogy nem kell félnie; hogy szabad ember lesz, hozzánk hasonlóan, ha lejön velünk a vadonba.

34. És szóltam még hozzá, mondván: Bizonytal az Úr "parancsolta nekünk, hogy ezt a dolgot megtegyük; és nem kell-e szorgalmasaknak lennünk az Úr parancsolatainak megtartásában? Ezért, ha lejössz atyámhoz a vadonba, helyed lesz közöttünk.

35. És lőn, hogy "Zorám felbátorodott a szavakon, amelyeket szóltam. Most, Zorám volt a szolga neve; és ő megígérte, hogy lejön velünk atyánkhoz a vadonba. Igen, és esküt is tett nekünk, hogy velünk marad attól az időtől fogva.

36. Most mi arra vágytunk, hogy velünk maradjon azon oknál fogva, hogy a zsidók ne tudjanak menekülésünkről a vadonba, különben üldözöbe vesznek és elpusztítanak bennünket.

37. És lőn, hogy amikor Zorám "esküt tett nekünk, félelmeink megszűntek vele kapcsolatban.

38. És lőn, hogy vettük a rézlemezeket és Lábán szolgáját, és elindultunk a vadonba, és atyánk sátrához mentünk.

24a 1 Ne. 3:12, 19–24;
5:10–22.

31a Móziás 9:17;
Alma 56:56.

33a ksz Eskü.

34a 1 Ne. 2:2; 3:16.

35a 1 Ne. 16:7;
2 Ne. 5:5–6.
ksz Zorám,
Zorámiták.

37a Józs. 9:1–21;

Préd. 5:4.
ksz Eskü.

5. FEJEZET

Sária panaszkodik Lehire – Mindketten örülnek fiaik visszatértén – Áldozatokat ajánlanak fel – A rézlemezek Mózes és a próféták írásait tartalmazzák – A lemezek Lehit József leszármazottjaként azonosítják – Lehi prófétát magjára és a lemezek megőrzésére vonatkozóan. Mintegy Kr.e. 600–592.

És lőn, hogy miután lejöttünk a vadonba atyánkhoz, íme, öröm töltötte el, és anyám, "Sária is rendkívül örvendezett, mert már igazán gyászolt miattunk.

2. Mert azt gondolta, hogy elvesztünk a vadonban; és atyámra is panaszkodott, azt mondogatván neki, hogy látomásokat látó ember, mondván: Íme, elvezettél minket örökségünk földjéről, és már nincsenek a fiaim, és elveszünk a vadonban.

3. És anyám ilyenféle beszéddel panaszkodott atyámra.

4. És lőn, hogy atyám szólt hozzá, mondván: Tudom, hogy "látomásokat látó ember vagyok; mert ha egy ^blátomásban nem láttam volna meg Isten dolgait, akkor nem ismertem volna meg Isten jóságát, hanem Jeruzsálemben maradtam volna, és elvesztem volna a testvéreimmel.

5. De íme, elnyertem egy "meg-

ígért földet, mely dolgokban örvendezem; igen, és ^btudom, hogy az Úr ki fogja szabadítani fiaimat Lábán kezéből, és ismét lehozza majd őket hozzánk a vadonba.

6. És ilyenféle beszéddel vigasztalta atyám, Lehi anyámat, Sáriát velünk kapcsolatban, míg mi a vadonban Jeruzsálem földje felé mentünk, hogy megszerezzük a zsidók feljegyzését.

7. És amikor visszatértünk atyám sátrához, íme, örömük teljes volt, és anyám megvigasztalódott.

8. És szólt, mondván: Most bizonyossággal tudom, hogy az Úr "parancsolta férjemnek, hogy a vadonba meneküljön; igen, és azt is bizonyossággal tudom, hogy az Úr védte meg a fiaimat, és szabadította ki őket Lábán kezéből, és adott nekik hatalmat, amely által ^bvégrehajthatták azt a dolgot, amit az Úr megparancsolt nekik. És ilyenféle beszéddel szólt.

9. És lőn, hogy rendkívül örvendeztek, és "áldozatokat, és égő felajánlásokat ajánlottak fel az Úrnak; és ^bhálát adtak Izráel Istenének.

10. És miután hálát adtak Izráel Istenének, atyám, Lehi vette a feljegyzéseket, melyek a "rézlemezekre voltak vésve, és elejétől kezdve tanulmányozta azokat.

5 1a ksz Sária.
4a 1 Ne. 2:11.
b 1 Ne. 1:8–13.
ksz Látomás.
5a 1 Ne. 2:20;
18:8, 22–23.

ksz Megígért föld.
b ksz Hit.
8a 1 Ne. 2:2.
b 1 Ne. 3:7.
9a Móziás 2:3;
3 Ne. 9:19–20.

ksz Mózes törvénye.
b ksz Hála, Hálaadás,
Hálás.
10a 1 Ne. 4:24, 38; 13:23.
ksz Rézlemezek.

11. És látta, hogy azok “Mózes öt könyvét tartalmazzák, amelyek beszámolókat adnak a világ teremtéséről, és Ádámról és Éváról is, akik első szüleink voltak.

12. És a “zsidók feljegyzését is a kezdettől, méghozzá egészen Sédékiás, Júda királya uralkodásának kezdetéig;

13. És a szent próféták próféciáit is, a kezdettől, méghozzá egészen “Sédékiás uralkodásának kezdetéig; és sok próféciát is, amelyet ^bJeremiás szája szólott.

14. És lőn, hogy atyám, Lehi a “rézlemezeken megtalálta atyáinak egy nemzedékrendjét is; tudta tehát, hogy ^bJózsef leszármazottja; igen, mégpedig azé a Józsefé, aki “Jákób fia volt, akit ^deladtak Egyiptomba, és akit ^emegőrizte az Úr keze, hogy megőrizhesse atyját, Jákóbot, és egész háza népét attól, hogy éhen vesszenek.

15. És őket is ugyanaz az Isten “vezette ki a fogságból és Egyiptom földjéről, aki megőrizte őket.

16. És így atyám, Lehi felfedezte atyái nemzedékrendjét. És Lábán is “József leszármazottja volt, ő és atyái őrizték tehát a feljegyzéseket.

17. És most, amikor atyám mindezen dolgokat látta, eltelt

a Lélekkal, és prófétálni kezdett az ő magjára vonatkozóan –

18. Hogy ezek a rézlemezek majd eljutnak minden nemzethez, nemzetséghez, nyelvhez és néphez, akik az ő magjából valók.

19. Tehát azt mondta, hogy ezek a rézlemezek “soha nem fognak elveszni; és az idő sem fogja többé elhomályosítani őket. És sok dolgot prófétált a magjára vonatkozóan.

20. És lőn, hogy mindezidáig én és atyám megtartottuk a parancsolatokat, melyeket az Úr megparancsolt nekünk.

21. És megszereztük a feljegyzéseket, melyekre az Úr parancsot adott nekünk, és tanulmányoztuk őket, és azt találtuk, hogy kívánatosak; igen, méghozzá nagy “értékkel bírnak számunkra, olyannyira, hogy általuk ^bmegőrizhetjük az Úr parancsolatait gyermekeink számára.

22. Tehát az Úr bölcsessége szerint volt, hogy magunkkal vigyük azokat, amint a vadonban a megígért föld felé megyünk.

---

6. FEJEZET

Nefi Isten dolgairól ír – Nefi célja az, hogy meggyőzze az embereket,

11a 1 Ne. 19:23.
ksz Öt könyv.

12a 1 Krón. 9:1.
ksz Szentírások.

13a 2 Kir. 24:18; Jer. 37:1.
b Ezsd. 1:1;
Jer. 36:17–32;
1 Ne. 7:14; Hél. 8:20.

14a 1 Ne. 3:3, 12.
ksz Rézlemezek.
b 2 Ne. 3:4; Alma 10:3.
ksz József, Jákób fia.
c ksz Jákób, Izsák fia.
d 1 Móz. 37:29–36.
e 1 Móz. 45:4–5.
15a 2 Móz. 13:17–18;

Ámós 3:1–2;
1 Ne. 17:23–31;
T&S 103:16–18; 136:22.
16a 1 Ne. 6:2.
19a Alma 37:4–5.
21a ksz Szentírások – A
szentírások értéke
b 2 Ne. 25:26.

jöjjenek Ábrahám Istenéhez és legyenek megszabadítva. Mintegy Kr.e. 600–592.

És most én, Nefi, nem adom meg atyáim nemzedékrendjét "feljegyzéseimnek ebben a részében; és más alkalommal sem adom meg azt ezeken a ^blemezeken, amelyeket írok; mert az meg van adva abban a feljegyzésben, melyet "atyám őrzött; tehát ebben a munkában nem írom le azt.

2. Mert nekem elegendő, ha annyit mondok, hogy "József leszármazottjai vagyunk.

3. És az nekem mit sem jelent, hogy pontos legyenek és teljes beszámolót adjak atyám minden dolgáról, mert azokat nem lehet leírni "ezekre a lemezekre, mivel arra kívánom a helyet, hogy Isten dolgairól ír hassak.

4. Mert szándékom teljessége az, hogy az embereket "meggyőzhessem, hogy ^bjöjjenek Ábrahám Istenéhez, és Izsák Istenéhez és Jákób Istenéhez, és legyenek megszabadítva.

5. Tehát azon dolgokat, melyek a "világnak tetszenek, nem írom le, hanem azokat a dolgokat, amelyek Istennek tetszenek és azoknak, akik nem a világból vannak.

6. Parancsolatot adok tehát magomnak, hogy ne foglalják el ezeket a lemezeket olyan dol-

gokkal, melyek nem bírnak értékkel az emberek gyermekei számára.

7. FEJEZET

Lehi fiai visszatérnek Jeruzsálembe, és meghívják Ismáelt és háza népét, hogy csatlakozzanak hozzájuk utazásuk során – Lámán és mások fellázadnak – Nefi arra buzdítja fivéreit, hogy higgyenek az Úrban – Kötelekkel megkötözik és az elpusztítását tervezik – A hit hatalma által megszabadul – Fivérei bocsánatot kérnek – Lehi és társai áldozatot és égő áldozatokat ajánlanak fel. Mintegy Kr.e. 600–592.

És most szeretném, ha tudnátok, hogy miután atyám, Lehi bevégezte a "magjára vonatkozó prófétálást, lőn, hogy az Úr ismét szólt hozzá, mondván, hogy nincs rendjén, hogy ő, Lehi egyedül a családját vigye magával a vadonba; hanem hogy a fiai vegyenek ^bfeleségül "leányokat, hogy magot nevelhessenek az Úrnak a megígért földön.

2. És lőn, hogy az Úr "megparancsolta neki, hogy én, Nefi, és fivéreim ismét térjünk vissza Jeruzsálem földjére, és hozzuk le Ismáelt és családját a vadonba.

3. És lőn, hogy én, Nefi, fivéremmel együtt "ismét elmen-

6 1a 2 Ne. 4:14–15.

b 1 Ne. 9:2.

c 1 Ne. 1:16–17;
19:1–6.

2a 1 Ne. 5:14–16.

3a Jákób 7:27;

Járom 1:2, 14;

Omni 1:30.

4a Ján. 20:30–31.

Lásd a Mormon
könyve címlapját.

b 2 Ne. 9:41, 45, 51.

5a 1 Thess. 2:4;

MSz 1:4.

7 1a 1 Ne. 5:17–19.

b ksz Házasodik,

Házasság.

c 1 Ne. 16:7.

2a 1 Ne. 16:7–8.

3a 1 Ne. 3:2–3.

tem a vadonba, hogy felmenjek Jeruzsálembe.

4. És lőn, hogy felmentünk Ismáel házához, és kegyet találtunk Ismáel szemei előtt, olyannyira, hogy elmondtuk neki az Úr szavait.

5. És lőn, hogy az Úr meglágyította Ismáelnek szívét, és háza népének is, olyannyira, hogy útnak indultak velünk, le a vadonba, atyánk sátrához.

6. És lőn, hogy amint a vadonban mentünk, íme Lámán és Lemuel, és Ismáel két leánya, és Ismáel két ^afia és családjaik fellázadtak ellenünk; igen, ellenem, Nefi ellen, és Sam ellen, valamint atyjuk, Ismáel, és felesége és másik három leánya ellen.

7. És lőn, hogy ebben a lázadásban arra vágytak, hogy visszatérjenek Jeruzsálem földjére.

8. És most én, Nefi ^agyötrődtem szívük keménysége miatt, ezért beszélni kezdtem hozzájuk, mondván, igen, méghozzá Lámánnak és Lemuelnek: Íme, ti az én idősebb fivéreim vagytok, és hogyan van az, hogy olyan kemény a szívetek, és olyan vak az elmétek, hogy arra van szükségetek, hogy én, a fiatalabb fivérek beszéljek hozzátok, igen, és állítsak példát elétek?

9. Hogyan van az, hogy nem hallgattatok az Úr szavára?

10. Hogyan van az, hogy ^aelfelejtettétek, hogy láttátok az Úrnak egy angyalát?

11. Igen, és hogyan van az, hogy elfelejtettétek, milyen nagy dolgokat tett értünk az Úr, ^akiszabadítva minket Lábán kezéből, azért is, hogy megszerezzük a feljegyzést?

12. Igen, és hogyan van az, hogy elfelejtettétek, hogy az Úr képes ^aminden dolgot megtenni, akarata szerint az emberek gyermekeiért, ha úgy lészen, hogy ^bhitet gyakorolnak benne? Legyünk tehát hűségesek hozzá!

13. És ha úgy lészen, hogy hűségesek vagyunk hozzá, akkor megszerezzük a ^amegígért földet; és majd egyszer megtudjátok, hogy az Úr szava ^bJeruzsálem pusztulásával kapcsolatban beteljesedik; mert minden dolognak, amit az Úr Jeruzsálem pusztulásával kapcsolatban mondott, be kell teljesednie.

14. Mert íme, az Úr Lelke hamarosan megszűnik bajlódni velük; mert íme, ^aelutasították a prófétákat és ^bJeremiást börtönbe vetették. És arra törekedtek, hogy elvegyék atyám ^céletét, olyannyira, hogy kiúzták őt arról a földről.

15. Most íme, azt mondom nektek, hogy ha visszatértek Jeruzsálembe, akkor ti is velük együtt fogtok elveszni. És most,

6a 2 Ne. 4:10.

8a Alma 31:2;
Mózes 7:41.

10a 5 Móz. 4:9;
1 Ne. 3:29; 4:3.

11a 1 Ne. 4.

12a 1 Ne. 17:50;

Alma 26:12.

b 1 Ne. 3:7; 15:11.

13a 1 Ne. 2:20.

ksz Megígért föld.

b 2 Kir. 25:1–21;

2 Ne. 6:8; 25:10;

Omni 1:15;

Hél. 8:20–21.

14a Ezék. 5:6;

1 Ne. 1:18–20; 2:13.

ksz Lázadás.

b Jer. 37:15–21.

c 1 Ne. 2:1.

ha van választásotok, menjetek fel arra a földre, és emlékezzetek a szavakra, melyeket mondtam nektek, hogy ha mentek, akkor ti is el fogtok veszni; mert erre kényszerít engem az Úr Lelke, hogy ezt mondjam.

16. És lőn, hogy amikor én, Nefi ezeket a szavakat elmondtam fivéreimnek, megharagudtak rám. És lőn, hogy kezeikkel megragadtak, mert íme, nagyon fel voltak háborodva, és "megkötöztek kötelekkel, mert arra törekedtek, hogy elvegyék az életemet, hogy a vadonban hagyhassanak engem, hogy a vadállatok felfaljanak.

17. De lőn, hogy az Úrhoz imádkoztam, mondván: Ó Uram, hitem szerint, mely benned van, szabadíts ki fivéreim kezei közül; igen, méghozzá adj erőt, hogy "széttéphessem ezeket a köteleket, amelyekkel megkötöztek!

18. És lőn, hogy amint e szavakat kimondtam, íme, kezeimről és lábaimról lehullottak a kötelek, és én ott álltam fivéreim előtt, és újra szóltam hozzájuk.

19. És lőn, hogy ők újra megharagudtak rám, és arra törekedtek, hogy megragadjanak a kezeikkel; de íme, Ismáel egyik "leánya, igen, és az anyja is, valamint Ismáel egyik fia könyörögtek a fivéreimnek, olyannyira, hogy meglágyították szívüket; és megszűntek arra törekedni, hogy elvegyék az életemet.

20. És lőn, hogy elkeseredtek gonoszáguk miatt, olyannyira, hogy leborultak előttem és úgy könyörögtek, hogy bocsássam meg nekik azt a dolgot, amit ellenem elkövettek.

21. És lőn, hogy én fenntartás nélkül "meg is bocsátottam nekik mindazt, amit tettek, és arra buzdítottam őket, hogy az Úrhoz, Istenükhöz imádkozzanak bocsánatért. És lőn, hogy ők így tettek. És miután az Úrhoz intézett imájukat elvégezték, újra tovább mentünk az atyánk sátra felé vezető utunkon.

22. És lőn, hogy lejöttünk atyánk sátrához. És miután én és fivéreim, és Ismáel egész háza lejött atyánk sátrához, "hálát adtak az Úrnak, Istenüknek; és "áldozatot és égő felajánlásokat ajánlottak fel neki.

---

8. FEJEZET

Lehi látomást lát az élet fájáról – Eszik gyümölcséből és azt kívánja, hogy családja is hasonlóan cselekedjen – Lát egy vasrudat, egy szoros és keskeny ösvényt, és a sötét ködöt, mely elborítja az embereket – Sária, Nefi és Sam vesznek a gyümölcsből, Lámán és Lemuel azonban elutasítják. Mintegy Kr.e. 600–592.

És lőn, hogy mindenféle magvakat, minden fajtából összegyűjtöttünk, mindenfajta

16a 1 Ne. 18:11–15.
17a Alma 14:26–28.
19a 1 Ne. 16:7.

21a ksz Megbocsát.
22a ksz Hála, Hálaadás,
Hálás.

b 1 Ne. 5:9.

vetőmagból és mindenfajta gyümölcsmagból is.

2. És lőn, hogy míg atyám a vadonban időzött, szólt hozzánk, mondván: Íme, “álmodtam egy álmot, vagy más szavakkal, ^blátomást láttam.

3. És íme, azon dolog miatt, amit láttam, van okom örvendezni az Úrban, “Nefi miatt és Sam miatt is; mert van okom azt gondolni, hogy ők, és magjaik közül is sokan meg lesznek szabadítva.

4. De íme, “Lámán és Lemuel, rendkívül aggódok miattatok; mert íme, gondoltam, hogy álmomban láttam egy sötét és kietlen vadont.

5. És lőn, hogy láttam egy férfit, és “fehér köntösbe volt öltözve; és jött és megállt előttem.

6. És lőn, hogy szólt hozzám, és utasított, hogy kövessem.

7. És lőn, hogy amint követtem, azon vettem észre magam, hogy egy sötét és kietlen pusztaságban vagyok.

8. És miután sok órán keresztül mentem a sötétségben, imádkozni kezdtem az Úrhoz, hogy “irgalmazzon nekem, gyengéd irgalmasságának sokasága szerint.

9. És lőn, hogy miután az Úrhoz imádkoztam, egy nagy és tágas “mezőt láttam.

10. És lőn, hogy egy “fát láttam, amelynek ^bgyümölcse kívánatos volt, hogy boldoggá tegye az embert.

11. És lőn, hogy odamentem és ettem annak “gyümölcséből, és láttam, hogy az a legédeesebb, felülmúlva mindazt, amit addig valaha is megízleltem. Igen, és láttam, hogy annak gyümölcse fehér, meghaladva mindazt a ^bfehérséget, amit azelőtt valaha is láttam.

12. És ahogy annak gyümölcséből ettem, az lelkemet rendkívül nagy “örömmel töltötte el, kezdtem tehát azt ^bkívánni, hogy a családom is vegyen belőle; mert tudtam, hogy az ^ckívánatos, felülmúlva minden más gyümölcsöt.

13. És amint körbejártam a szemeimet, hogy hátha felfedezem a családomat is, egy vízzel telt “folyót láttam meg; és az tovahaladt, és annak a fának a közelében volt, amelyről a gyümölcsöt vettem.

14. És néztem, hogy meglásam, honnan ered; és láttam annak forrását egy kicsit odébb, és a forrásnál megláttam anyátokat, Sáriát, és Samot és Nefit; és úgy álltak, mintha nem tudnák, hogy merre menjenek.

15. És lőn, hogy intettem nekik; és azt is mondtam nekik, hangos szóval, hogy jöjjenek

8 2a ksz Álom;
Kinyilatkoztatás.
b 1 Né. 10:17.
ksz Látomás.
3a 1 Ne. 8:14–18.
4a 1 Ne. 8:35–36.
5a JST 1:30–32.
8a ksz Irgalmas,

Irgalom.
9a Mát. 13:38.
10a 1 Móz. 2:9;
Jel. 2:7; 22:2;
1 Ne. 11:4, 8–25.
ksz Élet fája.
b Alma 32:41–43.
11a Alma 5:34.

b 1 Ne. 11:8.
12a ksz Öröm.
b Alma 36:24.
c 1 Ne. 15:36.
13a 1 Ne. 12:16–18;
15:26–29.

hozzám és egyenek a gyümölcsből, mely kívánatos, felülmúlva minden más gyümölcsöt.

16. És lőn, hogy odajöttek hozzám és ők is ettek a gyümölcsből.

17. És lőn, hogy azt kívántam, hogy Lámán és Lemuel is jöjjön és egyen a gyümölcsből; a folyó forrása felé vettem tehát szememet, hogy hátha meglátom őket.

18. És lőn, hogy meg is láttam őket, de ők "nem akartak hozzám jönni és a gyümölcsből enni.

19. És egy "vasrudat láttam, és az a folyó partja mentén húzódtott, és a fához vezetett, amelynél álltam.

20. És egy "szoros és keskeny ösvényt is láttam, mely a vasrúd mentén haladt, méghozzá a fához, amelynél álltam; és a folyó forrása mellett egy nagy és tágas ^bmezőhöz is vezetett, mintha az egy világ lett volna.

21. És emberek számtalan seeregét láttam, akik közül sokan előrenyomultak, hogy elérhessék az "ösvényt, amely a fához vezetett, amelynél álltam.

22. És lőn, hogy előrejöttek és elindultak azon az ösvényen, amely a fához vezetett.

23. És lőn, hogy sötét "kőd támadt, igen, méghozzá egy rendkívül sötét köd, olyannyira,

hogy akik az ösvényen elindultak, útjukat veszítették, így elkóboroltak és elvesztek.

24. És lőn, hogy láttam másokat előre törekedni, és ezek előrejöttek és megragadták a vasrúd végét; és előrenyomultak a sötét ködön keresztül, a vasrúdba kapaszkodva, mindaddig, amíg előre nem jöttek, és nem ettek a fa "gyümölcséből.

25. És miután ettek a fa gyümölcséből, körbejártatták a szemeiket, mintha "elszégyellték volna magukat.

26. És én is körbejártattam a szemeimet, és a vízzel telt folyó másik oldalán egy "nagy és tágas épületet láttam meg; és az úgy állt, mintha a levegőben lenne, magasan a föld felett.

27. És tele volt emberekkel, öregekkel és fiatalokkal is, férfiakkal és nőkkel is; és azok öltözködése rendkívül cifra volt; és éppen "gúnyolódtak és ujjukkal mutogattak azokra, akik odajöttek és vettek a gyümölcsből.

28. És miután a gyümölcsöt "megízlelték, ^belszégyelltek magukat, azok miatt, akik csúfolták őket; és ^cletértek tiltott ösvényekre, és elvesztek.

29. És most én, Nefi, nem beszélem el atyám "minden szavát.

30. De hogy rövid legyen az írásban, íme, látott más töme-

18a 2 Ne. 5:20–25.

19a Zsolt. 2:9;

Jel. 12:5;

Jsf, Jel. 19:15;

1 Ne. 8:30; 11:25;

15:23–24.

20a Mát. 7:14;

2 Ne. 31:17–20.

b Mát. 13:38.

21a ksz Út.

23a 1 Ne. 12:17; 15:24.

24a 1 Ne. 8:10–12.

25a Róm. 1:16;

2 Tim. 1:8;

Alma 46:21;

Morm. 8:38.

26a 1 Ne. 11:35–36; 12:18.

27a ksz Kevélyesség.

28a 2 Pét. 2:19–22.

b Márk 4:14–20; 8:38;

Luk. 8:11–15;

Ján. 12:42–43.

c ksz Hitehagyás.

29a 1 Ne. 1:16–17.

geket előre törekedni, és jöttek és megragadták a "vasrúd végét; és előrenyomultak útjukon, folyamatosan szilárdan kapaszkodva a vasrúdba, amíg előre nem jöttek, és lerogytak a földre és ettek a fa gyümölcséből.

31. És látott más "tömegeket is, akik a nagy és tágas épület felé tapogatóztak.

32. És lőn, hogy sokan a "forrás mélyébe fulladtak; és sokan elvesztek szeme elől, idegen utakon kóborolva.

33. És nagy volt az a tömeg, amely bement abba a furcsa épületbe. És miután bementek abba az épületbe, "gúnyolódó ujjal mutogattak énám és azokra, akik szintén vettek a gyümölcsből; mi azonban nem törődünk velük.

34. Ezek atyám szavai: Mert mindazok, akik "törődtek velük, elbuktak.

35. És "Lámán és Lemuel nem vettek a gyümölcsből, mondta atyám.

36. És lőn, hogy miután atyám álmának, vagyis látomásának minden szavát elbeszélte, mely sok volt, azt mondta nekünk, hogy azon dolgok miatt, amiket látomásban látott, rendkívül aggódik Lámán és Lemuel miatt; igen, aggódott, hogy kitaszítottak az Úr színe elől.

37. És buzdította őket, egy gondoskodó "szülő minden érzelmével, hogy hallgassanak

szavára, hogy az Úr talán irgalmas legyen hozzájuk, és ne taszítsa el őket; igen, atyám prédikált nekik.

38. És miután prédikált nekik, és sok dologról prófétált is nekik, felszólította őket, hogy tartsák be az Úr parancsolatait; és megszűnt beszélni hozzájuk.

9. FEJEZET

Nefi két sorozat feljegyzést készít – Mindkettőt Nefi lemezeinek hívják – A nagyobb lemezek világi történelmet tartalmaznak; a kisebbek elsősorban szent dolgokkal foglalkoznak. Mintegy Kr.e. 600–592.

És mindezen dolgokat látta, és hallotta, és mondta atyám, amikor sátorban lakott, "Lemuel völgyében, és még sok minden mást is, amit ezekre a lemezekre nem lehet leírni.

2. És most, ahogy már mondtam ezekkel a lemezekkel kapcsolatban, íme, ezek nem azok a lemezek, amelyeken teljes beszámolót adok népem történetéről; mert azoknak a "lemezeknek, amelyeken teljes beszámolót készíték népemről, a Nefi nevet adtam, tehát Nefi lemezeinek hívják őket, a saját nevem után; és ezeket a lemezeket is Nefi lemezeinek hívják.

3. Mindazonáltal parancsot kaptam az Úrtól, hogy készítem el ezeket a lemezeket, azzal

30a 1 Ne. 15:23–24.

31a Mát. 7:13.

32a 1 Ne. 15:26–29.

33a ksz Üldöz,
Üldöztetés.

34a 2 Móz. 23:2.

35a 1 Ne. 8:17–18;

2 Ne. 5:19–24.

37a ksz Család;

Szülők.

9 1a 1 Ne. 2:4–6, 8, 14–15;

16:6.

2a 1 Ne. 19:2, 4;

Jákób 3:13–14;

MSz 1:2–11;

T&Sz 10:38–40.

ksz Lemezek.

a különleges "cállal, hogy legyen egy beszámoló bevésve népem^b elrendelt szolgálatáról.

4. A többi lemezen pedig legyen bevésve egy beszámoló a királyok uralkodásáról, valamint népem háborúiról és viszálykodásairól; ezek a lemezek tehát legnagyobb részben az elrendelt szolgálatról, és a "többi lemez legnagyobb részben a királyok uralkodásáról, valamint népem háborúiról és viszálykodásairól szól.

5. Az Úr tehát megparancsolta nekem, hogy készítsem el ezeket a lemezeket egy általa ismert "bölcs célból, mely célt én nem ismerem.

6. De az Úr "mindent tud a kezdettől fogva; elkészít tehát egy utat, hogy minden munkáját végrehajtsa az emberek gyermekei között; mert íme, minden^b hatalma megvan rá, hogy minden szavát betöltse. És ez így van. Ámen.

10. FEJEZET

Lehi megjövendöli, hogy a zsidókat foglyul ejtik a babilóniaiak – Szól egy Messiás, vagyis egy Szabadító és Megváltó eljövételéről a zsidók közé – Lehi annak az eljövételéről is szól, aki Isten Bárányát meg fogja keresztelni – Lehi szól a

Messiás haláláról és feltámadásáról – Izráel szétszórását és összegyűjtését egy olajfához hasonlítja – Nefi az Isten Fiáról, a Szentlélek ajándékáról, és az igazlelkűség szükségességéről beszél. Mintegy Kr.e. 600–592.

És most én, Nefi, tovább folytatom a beszámolót "ezeken a lemezeken cselekedeteimről, valamint uralkodásomról és elrendelt szolgálatomról; tehát ahhoz, hogy tovább folytassam beszámolómat, atyám és fivérem dolgairól is kell valamit szólnom.

2. Mert íme lőn, hogy miután atyám bevégezte "álmai szavainak elmondását, valamint azt, hogy teljes szorgalomra intse őket, a zsidókkal kapcsolatban is szólt hozzájuk –

3. Hogy miután elpusztítják őket, még "Jeruzsálem nagy városát is, és sokakat^b fogolyként "Babilóniába visznek el, az Úr szerint megfelelő időben majd ismét^d visszatérnek, igen, még hozzá visszaviszik őket a fogságból; és miután visszaviszik őket a fogságból, újból birtokolni fogják örökségük földjét.

4. Igen, még hozzá "hatszáz évvel azután, hogy atyám elhagyta Jeruzsálemet, egy^b prófétát támaszt az Úristen a zsidók között – még hozzá egy

3a T&Sz 3:19.

b 1 Ne. 6:3.

4a Jákób 1:2–4;

MSz 1:10.

5a 1 Ne. 19:3; MSz 1:7;

Alma 37:2, 12, 14.

6a 2 Ne. 9:20; T&Sz 38:2;

Mózes 1:6, 35.

ksz Mindentudó.

b Mát. 28:18.

10 1a 1 Ne. 9:1–5; 19:1–6;

Jákób 1:1–4.

2a 1 Ne. 8.

3a Észt. 2:6; 2 Ne. 6:8;

Hél. 8:20–21.

b 2 Ne. 25:10.

ksz Kronológia –

Kr.e. 587.

c Ezék. 24:2;

1 Ne. 1:13;

Omni 1:15.

d Jer. 29:10;

2 Ne. 6:8–9.

4a 1 Ne. 19:8;

2 Ne. 25:19;

3 Ne. 1:1.

b 1 Ne. 22:20–21.

‘Messiást, vagy más szavakkal, a világ egy Szabadítóját.

5. És beszélt a prófétákat illetően is, hogy milyen nagy számban tettek “tanúságot ezekről a dolgokról, ezt a Messiást, akiről szólt, vagyis a világ ezen Megváltóját illetően.

6. Az egész emberiség tehát egy “elveszett és bukott állapotban lenne és maradna is mindig, hacsak nem támaszkodik erre a Megváltóra.

7. És szólt még egy “prófétát illetően, aki a Messiás előtt jön el, hogy előkészítse az Úr útját–

8. Igen, még hozzá előre megy, és így kiált a vadonban: “Készítsétek az Úrnak útját, tegyétek egyenessé ösvényeit; mert ott áll köztetek egy, akit nem ismertek; és ő hatalmasabb nálam, akinek saruja szíját nem vagyok méltó, hogy megoldjam. És sokat beszélt atyám ezen dolgot illetően.

9. És atyám azt mondta, hogy “Béthabarában, a Jordánon túl fog keresztelni; és azt is mondta, hogy vízzel fog ^bkeresztelni; még hozzá hogy ő fogja a Messiást vízzel megkeresztelni.

10. És miután a Messiást vízzel megkeresztelte, látni fogja és bizonyágot fog tenni arról,

hogy “Isten Bárányát keresztelte meg, aki el fogja venni a világ bűneit.

11. És lőn, miután atyám ezeket a szavakat elmondta, beszélt fivéreimnek az evangéliumot illetően, amelyet a zsidók között fognak prédikálni, és a zsidók “hitetlenségbe ^bsüllyedését illetően is. És miután ‘megölték a Messiást, aki el fog jönni, és miután megöletett, ^dfeltámad a halálból, és a ‘Szentlélek által kinyilvánítja magát a nemzsidóknak.

12. Igen, atyám pedig sokat beszélt a nemzsidókat illetően, és Izráel házát illetően is, hogy egy “olajfához fogják hasonlítani őket, amelynek ágai letöretnek és ^bszétszórórnak az egész föld színén.

13. Tehát azt mondta, szükségképpen úgy kell lennie, hogy mindannyian a “megígért földre vezetessünk, hogy az Úr szava beteljesedjék, mely szerint szét-szórórnak minket az egész föld színén.

14. És miután Izráel háza szét-szórórnak, ismét “egybegyűjtetik; vagyis egyszóval, miután a ^bnemzsidók megkapták az evangélium teljességét, az ‘olajfa természetes ágai, vagyis Izráel

4c ksz Messiás.

5a Jákób 7:11;

Móziás 13:33;

Hél. 8:19–24;

3 Ne. 20:23–24.

6a ksz Ádám és Éva bukása.

7a 1 Ne. 11:27;

2 Ne. 31:4.

8a Ésa. 40:3; Mát. 3:1–3.

9a Ján. 1:28.

b ksz Keresztelő János.

10a ksz Isten Báránya.

11a Morm. 5:14.

b Jákób 4:14–18.

c ksz Jézus Krisztus;

Keresztre feszítés.

d ksz Feltámadás.

e ksz Szentlélek.

12a 1 Móz. 49:22–26;

1 Ne. 15:12;

2 Ne. 3:4–5;

Jákób 5; 6:1–7.

ksz Az Úr

szőlőskertje; Olajfa.

b 1 Ne. 22:3–8.

ksz Izráel – Izráel szétszórása.

13a 1 Ne. 2:20.

ksz Megígért föld.

14a ksz Izráel – Izráel összegyűjtése.

b 1 Ne. 13:42;

T&Sz 14:10.

c Jákób 5:8, 52, 54,

60, 68.

házának maradékai akkor olattnak be, vagyis akkor jutnak el az igazi Messiás, Uruk és Megváltójuk megismeréséhez.

15. És ilyenféle beszéddel prófétált atyám, és szólt a fivéréimhez, és még sok más dolgot is, amit nem írok le ebben a könyvben; mert a “másik könyvben már leírtam közülük annyit, amennyi nekem megfelelő volt.

16. És mindezen dolgok, amikről beszéltem, akkor történtek, amikor atyám sátorban lakott, Lemuel völgyében.

17. És lőn, hogy miután én, Nefi, “atyámnak minden szavát hallván azokat a dolgokat illetően, amiket ^blátomásban láttott, és azokat a dolgokat is, amiket a Szentlélek hatalma által mondott, mely hatalmat az Isten Fiába vetett hit által nyert – és Isten Fia az a “Messiás, aki eljön – én, Nefi is azt kívántam, hogy láthassam, és hallhassam, és tudhassam ezeket a dolgokat, a Szentlélek hatalma által, mely “Isten ajándéka mindazoknak, akik “szorgalmasan keresik őt, éppen úgy a ^frégi időkben, mint abban az időben, amikor nyilvánítja magát az emberek gyermekeinek.

18. Mert ő “ugyanaz tegnap, ma és mindörökké; és az

út a világ megalapítása óta minden ember számára el van készítve, ha úgy lesz, hogy bűnbánatot tartanak, és hozzá jönnek.

19. Mert aki szorgalmasan keres, az talál; és a “Szentlélek hatalma által Isten ^brejtelmei feltáruulnak neki, ezekben az időkben éppúgy, mint a régi időkben, és a régi időkben éppúgy, mint az eljövendő időkben, az Úrnak “pályája tehát egy örök körforgás.

20. Ezért emlékezz, Ó ember, mert minden cselekedeted miatt “ítélet elé állíttatsz.

21. Tehát ha “próbatételed napjaiban arra törekedtél, hogy gonoszul cselekedj, akkor ^btisztátalannak találtatsz Isten ítélőszéke előtt; és semmi tisztátalan dolog nem lakhat Istennel; annak okáért ki kell hogy taszítsanak mindörökre.

22. És a Szentlélek ad felhatalmazást, hogy ezeket elmondjam és meg ne tagadjam.

---

11. FEJEZET

Nefi látja az Úr Lelkét és látomásban megmutatják neki az élet fáját – Látja Isten Fiának anyját és tudomására jut Isten leereszkedése – Látja Isten Bárányának a megkeresztelését, szolgálatát és keresztre

15a 1 Ne. 1:16–17.

17a Énós 1:3;

Alma 36:17.

b 1 Ne. 8:2.

c ksz Messiás.

d ksz Szentlélek.

e Moró. 10:4–5, 7, 19.

f T&Sz 20:26.

18a Zsid. 13:8;

Morm. 9:9;

T&Sz 20:12.

ksz Isten, Istenség.

19a ksz Szentlélek.

b ksz Isten rejtelmei.

c Alma 7:20;

T&Sz 3:2; 35:1.

20a Préd. 12:15–16;

2 Ne. 9:46.

ksz Utolsó ítélet.

21a Alma 34:32–35.

b 1 Kor. 6:9–10;

3 Ne. 27:19;

T&Sz 76:50–62;

Mózes 6:57.

fesztetését – *Látja a Bárány tizenkét apostolának elhívását és szolgálatát is. Mintegy Kr.e. 600–592.*

MERT lőn, miután szerettem volna megtudni azokat a dolgokat, amiket atyám látott, és hittem, hogy az Úr velem is tudathatja azokat, amint szívemben ^aelgondolkozva ültem, ^belragadott az Úr Lelke, igen, egy rendkívül magas ^chegyre, amelyet azelőtt még sohasem láttam és amelyre azelőtt még sohasem helyeztem lábam.

2. És a Lélek ezt kérdezte tőlem: Íme, mit kívánsz?

3. És ezt mondtam: Szeretném meglátni azokat a dolgokat, amiket atyám ^alátott.

4. És a Lélek ezt kérdezte tőlem: Elhiszed-e, hogy atyád látta a ^afát, amelyről beszélt?

5. És azt mondtam: Igen, tudod, hogy én atyámnak minden szavát ^aelhiszem.

6. És amikor ezeket a szavakat kimondtam, a Lélek hangos szóval felkiáltott, mondván: Hozsánna az Úrnak, a Magaságos Istennek; mert ő Isten az egész ^aföld, igen, méghozzá minden felett. És áldott vagy te, Nefi, mert ^bhiszel a Magaságos Isten Fiában; meg fogod tehát látni azon dolgokat, amiket kívántál.

7. És íme ez a dolog adatik

neked ^ajelként, hogy miután meglátod a fát, melyen az a gyümölcs termett, melyet atyád megízlelt, egy férfit is meglátsz majd a mennyből alászállni, és tanúja leszel neki; és miután tanúja voltál neki, ^bbizonyságot fogsz tenni arról, hogy ő az Isten Fia.

8. És lőn, hogy a Lélek így szólt hozzám: Nézd! És odanéztem és egy ^afát láttam; és az olyan volt, mint az a fa, amit atyám látott; és annak szépsége messze meghaladt mindent, igen, felülmúlva minden szépséget; és annak ^bfehérsége felülmúlta a szélfűtta hó fehérségét.

9. És lőn, miután láttam a fát, így szóltam a Lélekhez: Látom, megmutattad nekem a fát, mely mindennél ^aértékesebb.

10. És ezt kérdezte tőlem: Mit kívánsz?

11. És én ezt mondtam neki: Azt, hogy tudjam annak ^ajelentését – ugyanis úgy beszéltem vele, ahogy egy ember beszél; mert láttam, hogy ^bemberi formája van; habár tudtam, hogy az Úr Lelke ő; és úgy beszélt hozzám, ahogy egyik ember beszél a másikkal.

12. És lőn, hogy ezt mondta nekem: Nézd! És odanéztem, mintha ránéznék, és nem láttam; mert eltűnt a színem elől.

11 1a T&Sz 76:19.
ksz Elgondolkozik.
b 2 Kor. 12:1–4;
Jel. 21:10; 2 Ne. 4:25;
Mózes 1:1.
c 5 Móz. 10:1;
Ether 3:1.
3a 1 Ne. 8:2–34.

4a 1 Ne. 8:10–12;
15:21–22.
5a 1 Ne. 2:16.
6a 2 Móz. 9:29;
2 Ne. 29:7;
3 Ne. 11:14;
Mózes 6:44.
b ksz Elhisz, Hit.

7a ksz Jel.
b ksz Bizonyosság,
Bizonyágtétel.
8a 1 Ne. 8:10.
b 1 Ne. 8:11.
9a 1 Ne. 11:22–25.
11a 1 Móz. 40:8.
b Ether 3:15–16.

13. És lőn, hogy amint néztem, Jeruzsálem nagy városát láttam, és még más városokat is. És láttam Názáret városát; és "Názáret városában egy ^bszűzet láttam, és ő rendkívül tetszetős és fehér volt.

14. És lőn, hogy "megnyílni láttam a mennyeket; és egy angyal jött le és állt meg előttem; és ezt kérdezte tőlem: Nefi, mit láatsz?

15. És azt mondtam neki: Egy szűzet, aki minden más szűznél szépségesebb és tetszetősebb.

16. És ezt kérdezte tőlem: Ismered Isten leereszkedését?

17. És azt mondtam neki: Tudom, hogy szereti gyermekeit; de nem ismerem minden dolgnak a jelentését.

18. És azt mondta nekem: Íme, a "szűz, akit láatsz, Isten Fiának az ^banyja a test szerint.

19. És lőn, hogy azt láttam, hogy a Lélek elragadta; és azután, hogy a "Lélek egy időre elragadta, az angyal szólt hozzám, mondván: Nézd!

20. És odanéztem, és ismét láttam a szűzet, egy "gyermeket tartva a karjaiban.

21. És az angyal ezt mondta nekem: Lásd "Isten Bárányát, igen, méghozzá az ^bÖrökkévaló

Atya "Fiát! Ismered a jelentését a "fának, amelyet atyád látott?

22. És én feleltem neki, mondván: Igen, Isten "szeretete az, amely áthatja az emberek gyermekeinek szívét; tehát ez minden dolognál kívánatosabb.

23. És szólt hozzám, mondván: Igen, és a "legörömtelibb a lélek számára.

24. És miután ezeket a szavakat elmondta, ezt mondta nekem: Nézd! Én odanéztem és láttam Isten Fiát "elmenni az emberek gyermekei közé; és láttam, amint sokan a lába elé borulnak és hódolnak neki.

25. És lőn, hogy láttam, hogy a "vasrúd, amelyet atyám látott, Isten szava, amely az ^bélő vizek forrásához, vagyis az "élet fájához vezet; mely vizek Isten szeretetét jelképezik; és azt is láttam, hogy az élet fája Isten szeretetét jelképezi.

26. És az angyal ismét azt mondta nekem: Nézz és lásd Isten "leereszkedését!

27. És néztem és "láttam a világ Megváltóját, akiről atyám beszélt; és azt a ^bprofétát is láttam, aki majd az ő útját előkészíti. És Isten Báránya elment, és "megkeresztelkedett általa; és miután megkeresztelkedett, megnyílni láttam a mennyeket, és a

13a Mát. 2:23.

^b Luk. 1:26–27;

Alma 7:10.

ksz Mária, Jézus anyja.

14a Ezék. 1:1; 1 Ne. 1:8.

18a Ésa. 7:14;

Luk. 1:34–35.

^b Móziás 3:8.

19a Mát. 1:20.

20a Luk. 2:16.

21a ksz Isten Báránya.

^b ksz Isten, Istenség – Isten, az Atya.

^c ksz Jézus Krisztus.

^d 1 Ne. 8:10;

Alma 5:62.

ksz Élet fája.

22a ksz Szeretet.

23a ksz Öröm.

24a Luk. 4:14–21.

25a 1 Ne. 8:19.

^b ksz Élő víz.

^c 1 Móz. 2:9;

Alma 32:40–41;

Mózes 4:28, 31.

26a 1 Ne. 11:16–33.

27a 2 Ne. 25:13.

^b Mát. 11:10;

1 Ne. 10:7–10;

2 Ne. 31:4.

^c ksz Keresztel,

Keresztelés.

Szentlélek a mennyből ^dgalamb formájában lejött és megpihent rajta.

28. És láttam, hogy elment, tanítva az embereket, ^ahatalommal és nagy dicsőséggel; és a tömegek összegyűltek, hogy hallgassák; és láttam, hogy kiűzték maguk közül.

29. És láttam ^atizenkét másikat is, követvén őt. És lőn, hogy a Lélek elragadta őket orcám elől, és nem láttam őket.

30. És lőn, hogy az angyal újra szólt hozzám, mondván: Nézd! És odanéztem és ismét megnyílni láttam a mennyeket, és ^aangyalokat láttam alászállni az emberek gyermekeire; és szolgáltak nekik.

31. És ismét szólt hozzám, mondván: Nézd! És odanéztem és láttam Isten Bárányát elmenni az emberek gyermekei közé. És emberek sokaságait láttam, akik betegek voltak, és akiket mindenféle nyavalyák sanyargattak, és ^oördögök és ^btisztátalan lelkek; és az angyal mondta és mutatta meg nekem mindezen dolgokat. És ^cmeggyógyultak, Isten Bárányának hatalma által; és az ördögök és a tisztátalan lelkek kiűzettek.

32. És lőn, hogy az angyal ismét szólt hozzám, mondván: Nézd! És odanéztem és láttam Isten Bárányát, hogy az emberek elfogják őt; igen, a világ

^aítélkezett az Örökkévaló Isten Fia felett; és én láttam és bizonyosságot teszek.

33. És én, Nefi, láttam, hogy felemelik a ^akeresztre és ^bmegölik a világ bűneiért.

34. És miután megölték, a föld sokaságait gyülekezni láttam, hogy összegyűljenek harcolni a Bárány apostolai ellen; mert az Úr angyala így nevezte a tizenkettőt.

35. És a föld sokaságát összegyűjtötték; és láttam, hogy egy nagy és tágas ^aépületben voltak, mely hasonlított ahhoz az épülethez, amelyet atyám látott. És az Úr angyala ismét szólt hozzám, mondván: Lásd a világot és annak bölcsességét; igen, lám összegyűlt Izráel háza, hogy a Bárány tizenkét apostola ellen harcoljon.

36. És lőn, hogy láttam, és bizonyosságot teszek, hogy a nagy és tágas épület a világ ^agőgje volt; és összedőlt, és annak bukása rendkívül nagy volt. És az Úr angyala ismét szólt hozzám, mondván: Ilyen lesz a pusztulása minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek, amely a Bárány tizenkét apostola ellen harcol.

---

12. FEJEZET

Nefi látomásban látja a megígért

27d ksz Galamb jele.

28a T&Sz 138:25–26.

29a ksz Apostol.

30a ksz Angyalok.

31a Márk 5:15–20;

Móziás 3:5–7.

ksz Ördög.

b ksz Lélek – Gonosz lelkek.

c ksz Gyógyít, Gyógyítások.

32a Márk 15:17–20.

33a Ján. 19:16–19;

Móziás 3:9–10;

3 Ne. 27:14.

ksz Kereszt.

b ksz Engesztel, Engesztelés.

35a 1 Ne. 8:26; 12:18.

36a ksz Kevélység.

földet; lakóinak igazlelkűségét, gonoszságát és bukását; Isten Bárányának eljövételét közéljük; hogyan ítélik a tizenkét tanítvány és a tizenkét apostol Izráel felett; valamint a hitetlenségbe süllyedtek undorító és szennyes állapotát. Mintegy Kr.e. 600–592.

És lőn, hogy az angyal ezt mondta nekem: Nézz, és lásd magodat, és fivéridek magját is! És én néztem és láttam a "megígért földet; és emberek sokaságát láttam, igen, mintha számuk annyi lett volna, mint a tenger homokja.

2. És lőn, hogy láttam sokaságokat harcra gyülekezni, egyik a másik ellen; és láttam "háborúkat, és háborúk híreit, és nagy mézárlásokat kard által a népem között.

3. És lőn, hogy sok nemzedéket láttam elmúlni, háborúk és viszálykodások folyamán ezen a földön; és láttam sok várost is, igen, olyannyira, hogy meg sem számoltam őket.

4. És lőn, hogy "sötét ^bködöt láttam a megígért föld színén; és láttam villámlásokat, és hallottam mennydörgéseket, és földrengéseket, és mindenféle lármás hangot; és láttam a földet és a köveket, hogy meghasadnak; és láttam hegyeket darabokra omlani, és láttam a föld síkságait, hogy feltöredeztek;

és láttam sok várost, hogy "elsüllyedtek, és láttam sokat, hogy tűzben égtek el; és láttam sokat, melyek a földre omlottak, annak rengése miatt.

5. És lőn, hogy miután láttam ezeket a dolgokat, láttam a sötét "párát, hogy felszállt a föld színéről; és íme, láttam sokaságokat, akik nem estek el az Úr nagy és borzalmas ítéletei miatt.

6. És láttam megnyílni a mennyeket, és "Isten Bárányát alászállni a mennyből; és ő lejött és megmutatta magát nekik.

7. És azt is láttam és bizonyoságot teszek róla, hogy a Szentlélek "tizenkét másakra szállott; és őket Isten rendelte el és választotta ki.

8. És az angyal szólt hozzám, mondván: Íme, a Bárány tizenkét tanítványa, akiket kiválasztottak a te magod szolgálatára.

9. És ezt mondta nekem: Emlékszel a Bárány "tizenkét apostolára? Íme, ők azok, akik ^bítélkezni fognak Izráel tizenkét törzse felett; tehát magod tizenkét szolgája is általuk lesz megítélve; mert ti Izráel házából valók vagytok.

10. És ez a "tizenkét szolgál, akiket látsz, fog magod felett ítélni. És íme, ők örökre igazlelkűek; mivel Isten Bárányába vetett hitük miatt ^bruházatuk fehérré tétetik az ő vérében.

12 1a ksz Megígért föld.

2a Énós 1:24;
Morm. 8:7–8.
ksz Háború.

4a 1 Ne. 19:10.
b Hél. 14:20–28.
c 3 Ne. 8:14.

5a 3 Ne. 8:20; 10:9.

6a 2 Ne. 26:1, 9;
3 Ne. 11:3–17.

7a 3 Ne. 12:1; 19:12–13.

9a Luk. 6:13.
b Mát. 19:28;
T&Sz 29:12.

ksz Utolsó ítélet.

10a 3 Ne. 27:27;
Morm. 3:18–19.

b Jel. 7:14;
Alma 5:21–27;
13:11–13;
3 Ne. 27:19–20.

11. És az angyal azt mondta nekem: Nézd! És én néztem, és ^ahárom nemzedéket láttam igazlelkűségben elmúlni; s az ő ruházatuk fehér volt, méghozzá hasonlóan Isten Bárányához. És az angyal azt mondta nekem: Ezek a Bárány vérében tétetnek fehérré, a belé vetett hitük miatt.

12. És én, Nefi, a ^anegyedik nemzedékből is sokat láttam, akik szintén igazlelkűségben múltak el.

13. És lőn, hogy összegyűlve láttam a föld sokaságait.

14. És az angyal ezt mondta nekem: Lásd magodat, és fivéreid magját is.

15. És lőn, hogy néztem és láttam magom népét összegyűlve sokaságokban ^afivéreim magja ellen; és azért gyűltek össze, hogy harcoljanak.

16. És az angyal szólt hozzám, mondván: Íme, a ^aszennyes vízű forrás, amelyet atyád látott; igen, méghozzá az a ^bfolyó, amelyről beszélt; és annak mélységei a ^cpokol mélységei.

17. És a sötét ^aködök az ördög kísértései, melyek ^belvakítják az emberek gyermekeinek szemét, és megkeményítik szívüket, és elvezetik őket ^cszéles utakra, hogy aztán elvesznek és eltévednek.

18. És a nagy és tágas ^aépület, amelyet atyád látott, az emberek gyermekeinek hiú ^bképzelgései és ^ckevélysége. És egy nagy és szörnyű ^aszakadék választja el őket; igen, méghozzá az Örök Isten ^aigazságosságának szava, valamint a Messiásnak, aki Isten Báránya, akiről a Szentlélek bizonyosságot tesz, a világ kezdetétől fogva mostanáig, és mostantól fogva mindörökre.

19. És míg az angyal ezeket a szavakat elmondta, én néztem és láttam, hogy fivéreim magja az én magom ellen hadakozik, az angyal szava szerint; és láttam, hogy magom gőgje és az ördög ^akísértései miatt fivéreim magja ^blegyőzi magom népét.

20. És lőn, hogy odanéztem, és láttam fivéreim magjának népét, hogy legyőzték magomat; és sokaságokban mentek ezen föld színén.

21. És láttam őket sokaságokban összegyűlve; és láttam ^aháborúkat és háborúk híreit közöttük; és sok nemzedéket láttam elmúlni háborúk és háborúk hírei közepette.

22. És az angyal ezt mondta nekem: Nézd, ezek ^ahitetlenségbe süllyednek.

23. És lőn, hogy láttam, miután hitetlenségbe süllyedtek, hogy

11a 2 Ne. 26:9–10;

3 Ne. 27:30–32.

12a Alma 45:10–12;

Hél. 13:5, 9–10;

3 Ne. 27:32;

4 Ne. 1:14–27.

15a Morm. 6.

16a ksz Szenny,
Szennység.

b 1 Ne. 8:13; 15:26–29.

c ksz Pokol.

17a 1 Ne. 8:23; 15:24;

T&Sz 10:20–32.

b ksz Hitehagyás.

c Mát. 7:13–14.

18a 1 Ne. 8:26; 11:35–36.

b Jer. 7:24.

c ksz Kevélység.

d Luk. 16:26;

1 Ne. 15:28–30.

e ksz Igazságosság.

19a ksz Kísért, Kísértés.

b Járom 1:10;

MSz 1:1–2.

21a Morm. 8:8;

Moró. 1:2.

ksz Háború.

22a 1 Ne. 15:13;

2 Ne. 26:15.

^asötét, undorító és ^btisztátalan néppé váltak, telve ^clustasággal és mindenféle utálatossággal.

13. FEJEZET

Nefi látomásban látja az ördög egyházát a nemzsidók között felállítva, Amerika felfedezését és gyarmatosítását, a Biblia sok világos és értékes részének az elvesztését, a nemzsidóknak ebből eredő hitehagyott állapotát, az evangélium visszaállítását, utolsó napi szentírás előjövételét, és Sion felépítését. Mintegy Kr.e. 600–592.

És lőn, hogy az angyal szólt hozzám, mondván: Nézd! És én néztem és sok nemzetet és királyságot láttam.

2. És az angyal ezt kérdezte tőlem: Mit látsz? És én mondtam: Sok nemzetet és királyságot látok.

3. És ő azt mondta nekem: Ezek a nemzsidó nemzetek és királyságok.

4. És lőn, hogy egy ^ahatalmas egyháznak a kialakulását láttam a ^bnemzsidó nemzetek között.

5. És az angyal ezt mondta nekem: Lásd annak az egyháznak a kialakulását, amely a legutálatosabb, felülmúlva minden más egyházat; amely ^amegöli Isten szentjeit, igen, és megkínozza őket, és lekötözi őket, és

^bvasigával igába fogja őket, és fogságba dönti őket.

6. És lőn, hogy láttam ezt a ^ahatalmas és utálatos egyházat; és láttam az ^bördögöt, hogy ő volt annak alapítója.

7. És láttam még ^aaranyat, és ezüstöt, és selymeket, és bíborpiros anyagokat, és finom szövésű vásznakat és mindenféle drága ruhaneműt; és láttam sok paráznát.

8. És az angyal szólt hozzám, mondván: Íme, az arany, és az ezüst, és a selymek, és a bíborpiros anyagok, és a finom szövésű vászon, és a drága ruhanemű és a paráznák, ezek ennek a hatalmas és utálatos egyháznak a ^avágyai.

9. Emellett a világ dicséretéért ^aelpusztítják Isten szentjeit, és fogságba döntenek őket.

10. És lőn, hogy néztem, és sok vizet láttam; és az elválasztotta a nemzsidókat fivéreim magjától.

11. És lőn, hogy az angyal ezt mondta nekem: Íme, Isten haragja fivéreid magján van.

12. És néztem, és egy férfit láttam a nemzsidók között, akit a sok víz választott el fivéreim magjától; és láttam ^aIsten Lelkét, hogy lejött, és munkálkodott a férfin; és ő elindult a sok vízen, méghozzá fivéreim magjához, akik a megígért földön voltak.

13. És lőn, hogy láttam Isten

23a 2 Ne. 26:33.

b 2 Ne. 5:20–25.

c ksz Tétlen,
Tétlenség.

13 4a 1 Ne. 13:26, 34;

14:3, 9–17.

b ksz Nemzsidók.

5a Jel. 17:3–6;

1 Ne. 14:13.

b Jer. 28:10–14.

6a T&Sz 88:94.

ksz Ördög – Az
ördög egyháza.

b 1 Ne. 22:22–23.

7a Morm. 8:36–38.

8a Jel. 18:10–24;

Morm. 8:35–38.

9a Jel. 13:4–7.

12a ksz Sugalmaz,
Sugalmazás.

Lelkét, hogy más nemzsidókon is munkálkodott; és azok elindultak a sok vízen, ki a fogságból.

14. És lőn, hogy láttam a ^anemzsidók rengeteg sokaságát a ^bmegígért földön; és láttam Isten haragját, hogy az fivéreim magján volt; és ^cszétszórattak a nemzsidók előtt, és azok lesújtottak rájuk.

15. És láttam az Úr Lelkét, hogy az a nemzsidókon van, és ők boldogultak és ^aörökségül elnyerték a földet; és láttam, hogy fehérek voltak, és rendkívül tetszetősek és ^bgyönyörűek, hasonlóak népemhez, még mielőtt ^cmegölték volna őket.

16. És lőn, hogy én, Nefi láttam, hogy a nemzsidók, akik elindultak, ki a fogságból, megalázkodtak az Úr előtt; és ^avelük volt az Úr hatalma.

17. És láttam, hogy az anyaországbeli nemzsidók összegyűltek a vizeken, és a földön is, hogy ellenük harcoljanak.

18. És láttam, hogy Isten hatalma ővelük volt, és azt is, hogy Isten haragja volt mindazokon, akik harcra sereglettek ellenük.

19. És én, Nefi láttam, hogy a nemzsidók, akik kimentek a fogságból, Isten hatalma által minden más nemzet kezéből ^akiszabadultak.

20. És lőn, hogy én, Nefi láttam, hogy boldogultak ezen a földön; és láttam egy ^akönyvet, és azt elvitték közéjük.

21. És az angyal ezt kérdezte tőlem: Ismered a könyv jelentését?

22. És én azt mondtam neki: Nem ismerem.

23. És ezt mondta: Íme, az egy zsidó szájából ered. És én, Nefi láttam azt; és ő ezt mondta nekem: A ^akönyv, amit látsz, a ^bzsidók ^cfeljegyzése, mely az Úr szövetségeit tartalmazza, melyeket Izráel házával kötött; és sokat tartalmaz a szent próféták jövendöléseiből is; és ez egy olyan feljegyzés, mely hasonlít a ^drézlemezeken levő bevésésekre, ezekből azonban nincs annyi; mégis, tartalmazák az Úr szövetségeit, melyeket Izráel házával kötött; nagy értékkel bírnak tehát a nemzsidók számára.

24. És az Úr angyala azt mondta nekem: Láttad, hogy a könyv egy zsidó szájából eredt; és amikor egy zsidó szájából eredt, tartalmazta az Úr evangéliumának teljességét, akiről a tizenkét apostol bizonyosságot tesz, az igazságnak megfelelően, mely Isten Bárányában van.

25. Ezek a dolgok tehát tisztán kerülnek a ^azsidóktól a ^bnem-

14a 2 Ne. 1:11;
Morm. 5:19–20.
b ksz Megígért föld.
c 1 Ne. 22:7–8.
ksz Izráel – Izráel szétszórása.
15a 2 Ne. 10:19.
b 2 Ne. 5:21.

c Morm. 6:17–22.
16a T&Sz 101:80.
19a 2 Ne. 10:10–14;
3 Ne. 21:4;
Ether 2:12.
20a 1 Ne. 14:23.
23a 1 Ne. 13:38;
2 Ne. 29:4–12.

b 2 Ne. 3:12.
c ksz Szentírások.
d 1 Ne. 5:10–13.
25a 2 Ne. 29:4–6;
T&Sz 3:16.
ksz Zsidók.
b ksz Nemzsidók.

zsidókhöz, az igazságnak megfelelően, mely Istenben van.

26. És miután a Bárány tizenkét apostolának keze által azok a zsidóktól a "nemzsidókhöz kerülnek, látod annak a ^bhatalmas és utálatos 'egyháznak a kialakulását, mely a legutálatosabb, felülmúlva minden más egyházat; mert íme, ^delvettek a Bárány evangéliumából sok részt, amely "világos és igen értékes, és sok szövetséget is, mely az Úré, elvettek.

27. És mindezt azért tették, hogy elferdíthessék az Úr helyes útjait, hogy elvakíthassák az emberek gyermekeinek szemét, szívüket pedig megkeményítsék.

28. Látod tehát, hogy miután a könyv a hatalmas és utálatos egyház kezein keresztülment, hogy sok világos és értékes rész van, melyet elvettek a könyvből, amely Isten Bárányának a könyve.

29. És miután elvették ezeket a világos és értékes dolgokat, az eljut minden nemzsidó nemzethez; és miután eljutott minden nemzsidó nemzethez, igen, még a sok vízen túl is, amelyet láttál, a nemzsidókkal, akik kimentek a fogságból, látod – a sok világos és értékes dolog miatt, amelyet elvettek a könyvből, melyet világosan megértettek

az emberek gyermekei, azon világosságnak megfelelően, mely Isten Bárányában van – hogy azon dolgok miatt, melyeket elvettek a Bárány evangéliumából, rendkívül sokan megbotlanak, igen, olyannyira, hogy a Sátán nagy hatalommal bír felettük.

30. De azért mégis azt látod, hogy a nemzsidók, akik kimentek a fogságból, és akiket Isten hatalma minden más nemzet fölé emelt azon föld színén, amely kiválóbb minden más földnél, mely az a föld, melyre az Úristen szövetséget kötött atyáddal, hogy az magjáé lesz, "örökségük földjéül; látod tehát, hogy az Úristen nem engedi meg, hogy a nemzsidók teljesen elpusztítsák testvéreid közé ^bvegyült magodat.

31. És azt sem fogja megengedni, hogy a nemzsidók "elpusztítsák fivéreid magját.

32. És azt sem fogja az Úristen megengedni, hogy a nemzsidók örökre a vakságnak abban a szörnyű állapotában maradjanak, amelyben most látod őket, azért, mivel a Bárány evangéliumának világos és igen értékes részeit visszatartotta az "utálatos egyház, melynek láttad a kialakulását.

33. Azt mondja tehát Isten Báránya: Irgalmas leszek a nem-

26a Mát. 21:43.

b 1 Ne. 13:4–6;

14:3, 9–17.

c ksz Hitehagyás – A korai keresztény egyház hitehagyása.

d Morm. 8:33;

Mózes 1:41.

e 1 Ne. 14:20–26;

Hit. 1:8.

30a ksz Megígért föld.

b Alma 45:10–14.

31a 2 Ne. 4:7; 10:18–19;

Jákób 3:5–9;

Hél. 15:12;

3 Ne. 16:8–9;

Morm. 5:20–21.

32a ksz Ördög – Az ördög egyháza.

zsidókhoz, oly módon, hogy nagy büntetéssel látogatom meg Izráel házának maradékát.

34. És lőn, hogy az Úr angyala szólt hozzám, mondván: Íme, mondja Isten Báránya, miután meglátogattam ^aIzráel házának maradékát – és ez a maradék, melyről beszélek, atyád magja – tehát miután büntetéssel látogattam meg őket, és a nemzsidók kezével mértem rájuk csapást, és miután a nemzsidók rendkívül ^bmegbotlanak, mivel a Bárány ^cevangéliumának igen világos és értékes részeit visszatartotta az utálatos egyház, mely a paráznák anyja, mondja a Bárány – irgalmas leszek a nemzsidókhoz azon a napon, olyannyira, hogy hatalmam által sokat ^delőhozok nekik evangéliumomból, mely világos és értékes lesz, mondja a Bárány.

35. Mert íme, ezt mondja a Bárány: Kinyilvánítom magam magodnak, hogy ők sok dolgot leírjanak, amit majd tanítok nekik, ami világos és értékes lesz; és miután magod, valamint fivéreid magja is elpusztul és hitetlenségbe süllyed, íme, ^aezek a dolgok elrejtetnek, hogy majd a Bárány ajándéka és

hatalma által jussanak el a nemzsidókhoz.

36. És ezekben lesz leírva ^aevangéliumom, mondja a Bárány, és ^bkősziklám és szabadításom.

37. És ^aáldottak azok, akik azon a napon ^bSionom felépítésére törekednek, mert meglesz nekik a ^cSzentlélek ajándéka és hatalma; és ha mindvégig ^dkitaranak, az utolsó napon felemeltetnek és megszabadulnak a Bárány ^eörökkévaló királyságában; és akik ^fbékét hirdetnek, igen, nagy öröm híreit, mely szépek is lesznek akkor a hegyeken!

38. És lőn, hogy láttam fivéreim magjának maradékát és Isten Bárányának ^akönyvét is, amely a zsidó szájából eredt, hogy az a nemzsidóktól eljutott ^bfivéreim magjának maradékához.

39. És miután az eljutott hozzájuk, láttam más ^akönyveket, amelyek a Bárány hatalma által jutottak el hozzájuk a nemzsidóktól, hogy ^bmeggyőzzék a nemzsidókat, és fivéreim magjának maradékát, és a zsidókat is, akiket az egész föld színén szétszórtak, arról, hogy a próféták és a Bárány tizenkét apostolának feljegyzései ^cigazak.

34a ksz József, Jákób fia.

b 1 Ne. 14:1–3;

2 Ne. 26:20.

c ksz Evangélium.

d T&Sz 10:62.

ksz Az evangélium visszaállítása.

35a 2 Ne. 27:6; 29:1–2.

ksz Mormon könyve.

36a 3 Ne. 27:13–21.

b Hél. 5:12;

3 Ne. 11:38–39.

ksz Szikla.

37a T&Sz 21:9.

b ksz Sion.

c ksz A Szentlélek ajándéka.

d 3 Ne. 27:16.

ksz Kitart.

e ksz Celesztialis dicsőség.

f Ésa. 52:7;

Móziás 15:14–18;

3 Ne. 20:40.

38a 1 Ne. 13:23;

2 Ne. 29:4–6.

b Morm. 5:15.

39a ksz Szentírások –
Prófeciák szerint
napvilágra kerülő
szentírások.

b Ezék. 37:15–20;

2 Ne. 3:11–12.

c 1 Ne. 14:30.

40. És az angyal szólt hozzám, mondván: Ezek az „utolsó feljegyzések, amelyeket a nemzsidók között láttál, ^berősítik meg az ^celsőnek az igazságát, mely a Bárány tizenkét apostolatól származik, és ismertetik a világos és értékes dolgokat, melyeket azokból elvettek; és tudatják minden nemzetséggel, nyelvvel és néppel, hogy Isten Báránya az Örökkévaló Atya Fia és a világ „Szabadítója; és hogy minden embernek hozzá kell jönnie, különben nem szabadítható meg.

41. És ezeknek azon szavak szerint kell jönniük, amiket a Bárány szája határoz meg; a Bárány szavait pedig magod feljegyzéseiben, valamint a Bárány tizenkét apostolának feljegyzéseiben ismertetik majd; a kettő tehát „egyét alkot; mert ^begy Isten és egy ^cPásztor van az egész föld felett.

42. És eljön az idő, amikor kinyilvánítja magát minden nemzetnek, a „zsidóknak is és a nemzsidóknak is; és miután kinyilvánította magát a zsidóknak és a nemzsidóknak is, akkor kinyilvánítja magát a nemzsidóknak és a zsidóknak is, és az ^butolsók elsők lesznek, és az ^celsők utolsók.

14. FEJEZET

Egy angyal beszél Nefinek a nemzsidókat érő áldásokról és átkokról – Csak két egyház létezik: Isten Bárányának egyháza és az ördög egyháza – A hatalmas és utálatos egyház minden nemzetben üldözi Isten szentjeit – János apostol írni fog a világ végét illetően. Mintegy Kr.e. 600–592.

És léssen, hogy ha a „nemzsidók hallgatnak Isten Bárányára, azon a napon, amikor kinyilvánítja magát nekik szóban és ^bhatalommal is, valóságos tettekben, hogy elveszi a ^cbotlást okozó köveket –

2. És nem keményítik meg szívüket Isten Bárányával szemben, akkor atyád magja közé számláltatnak; igen, „Izráel háza közé számláltatnak; és örökre ^báldott nép lesznek a megígért földön; többé nem fogják őket fogságba hurcolni, és Izráel háza nem fog többé keveredni.

3. És az a nagy ^averem, amelyet az a hatalmas és utálatos egyház ástott nekik, az, amelyiket az ördög és az ő gyermekei alapítottak, hogy elvezethesse az emberek lelkét, le a pokolba – igen, az a nagy verem, amelyet

40a 2 Ne. 26:16–17; 29:12.
ksz Mormon könyve.
b Morm. 7:8–9.
c ksz Biblia.
d Lásd a Mormon könyve címlapját.
Mózes 1:6.
41a Ezék. 37:17.
b 5 Móz. 6:4;
Ján. 17:21–23;
2 Ne. 31:21.

c ksz Jó Pásztor.
42a T&Sz 90:8–9;
107:33; 112:4.
b Jákób 5:63.
c Luk. 13:30;
1 Ne. 15:13–20.
14 1a 3 Ne. 16:6–13.
ksz Nemzsidók.
b 1 Thess. 1:5;
1 Ne. 14:14;
Jákób 6:2–3.

c Ésa. 57:14;
1 Ne. 13:29, 34;
2 Ne. 26:20.
2a Gal. 3:7, 29;
2 Ne. 10:18–19;
3 Ne. 16:13; 21:6, 22;
Ábr. 2:9–11.
b 2 Ne. 6:12; 10:8–14;
3 Ne. 16:6–7; 20:27.
3a 1 Ne. 22:14;
T&Sz 109:25.

az emberek elpusztítására ástak, azokkal fog megtelni, akik azt ásták, hogy teljesen elpusztuljanak, mondja Isten Báránya; nem a lélek pusztulása ez, ha csak nem annak arra a ^bpokolra való vetése, melynek nincs vége.

4. Mert íme, ez az ördög fogsága szerint való, és Isten igazságossága szerint is mindazokon, akik gonoszságot és utálatosságot cselekednek öelőtte.

5. És lőn, hogy az angyal szólt hozzám, Nefihez, mondván: Láttad, hogy ha a nemzsidók bűnbánatot tartanak, akkor jó dolguk lesz; és tudsz az Úrnak Izráel házával kötött szövetségeiről is; és azt is hallottad, hogy aki ^anem bánja meg bűneit, annak el kell vesznie.

6. Azért ^ajaj a nemzsidóknak, ha úgy léssen, hogy megkeményítik szívüket Isten Bárányával szemben!

7. Mert eljön az idő, mondja Isten Báránya, amikor ^anagyszerű és csodálatos munkát munkálkodom az emberek gyermekei között; egy olyan munkát, amely örökké tartó lesz, egyik oldalról is, és a másik oldalról is – vagy meggyőzve őket, békességre és ^börök életre, vagy kiszolgáltatásukra szívük keménységének és elméjük vakságának, hogy fogságba hur-

colják őket, és pusztulásba is, mind testileg mind lelkileg, az ördög ^afogsága szerint, amelyről beszéltem.

8. És lőn, hogy amikor az angyal ezeket a szavakat elmondta, azt kérdezte tőlem: Emlékszel az Atya Izráel házával kötött ^aszövetségeire? Azt mondtam neki: Igen.

9. És lőn, hogy ezt mondta nekem: Nézd és lásd azt a hatalmas és utálatos egyházat, mely az utálatosságok anyja, amelynek az ^aördög az alapítója.

10. És azt mondta nekem: Íme, csak ^akét egyház van; az egyik Isten Bárányának az egyháza, a ^bmásik pedig az ördög egyháza; aki tehát nem tartozik Isten Bárányának egyházához, az ahhoz a hatalmas egyházhoz tartozik, amely az utálatosságok anyja, és ő az egész föld ^aparáznája.

11. És lőn, hogy néztem és láttam az egész föld paráznáját, és a sok ^avízen ült; és ^buralma volt az egész föld felett, minden nemzet, nemzetség, nyelv és nép között.

12. És lőn, hogy láttam Isten Bárányának az egyházát, és ^akevés tagja volt, a sok vízen ülő parázna gonoszsága és utálatosságai miatt; mindazonáltal láttam, hogy a Bárány egyháza,

3b ksz Kárhozat; Pokol.
5a ksz Bűnbánat,
Bűnbánatot tart.
6a 2 Ne. 28:32.
7a Ésa. 29:14; 1 Ne. 22:8;
2 Ne. 27:26; 29:1–2;
T&Sz 4:1.
ksz Az evangélium
visszaállítása.

b ksz Örök élet.
c 2 Ne. 2:26–29;
Alma 12:9–11.
8a ksz Ábrahámi
szövetség.
9a 1 Ne. 15:35;
T&Sz 1:35.
ksz Ördög.
10a 1 Ne. 22:23.

b 1 Ne. 13:4–6, 26.
c Jel. 17:5, 15;
2 Ne. 10:16.
11a Jer. 51:13;
Jel. 17:15.
b T&Sz 35:11.
12a Mát. 7:14;
3 Ne. 14:14;
T&Sz 138:26.

akik Isten szentjei voltak, szintén ott voltak az ^begész föld színén; de birodalmaik a föld színén kicsik voltak, annak a hatalmas paráznának a gonosz-sága miatt, akit láttam.

13. És lőn, hogy láttam, hogy az utálatosságok hatalmas anyja sokaságokat gyűjtött össze az egész a föld színén, az összes nemzsidó nemzet között, hogy Isten Báránya ellen ^aharcoljanak.

14. És lőn hogy én, Nefi, láttam Isten Bárányának hatalmát, hogy leereszkedett a Bárány egyházának szentjeire és az Úr szövetséges népére, akik az egész föld színén szét voltak szóródva; és igazlelkűséggel és Isten ^ahatalmával voltak felfegyverezve, nagy dicsőségben.

15. És lőn, hogy láttam amint Isten haragja ^akiömlött arra a hatalmas és utálatos egyházra, olyannyira, hogy háborúk és háborúk hírei voltak a föld minden ^bnemzete és nemzetsége között.

16. És amint ^aháborúk és háborúk hírei keletkeztek mindazon nemzetek között, mely az utálatosságok anyjához tartozott, az angyal szólt hozzám, mondván: Íme, Isten haragja a paráznák anyján van; és íme, te látod mindezen dolgokat –

17. És amikor eljön a ^anap,

hogy Isten ^bharagja kiömlik a paráznák anyjára, mely az egész földnek hatalmas és utálatos egyháza, amelynek az ördög az alapítója, akkor, azon a napon veszi kezdetét az Atya ^cműve, előkészítve az utat ^dszövetségeinek betöltéséhez, amelyet Izráel házából való népével kötött.

18. És lőn, hogy az angyal szólt hozzám, mondván: Nézd!

19. És én néztem és egy férfit láttam, aki fehér köntösbe volt öltözve.

20. És az angyal ezt mondta nekem: Íme, ^aegy a Bárány tizenkét apostola közül.

21. Íme, ő látni fogja és leírja majd ezeknek a dolgoknak a hátralevő részét; igen, és sok más dolgot is, ami eddig volt.

22. És írni fog a világ végét illetően is.

23. A dolgok tehát, amiket ő ír, helyesek és igazak; és íme, azok abban a ^akönyvben vannak megírva, ami a zsidó szájából ered, amint láttad; és abban az időben, amikor azok a zsidó szájából eredtek, vagyis amikor a könyv a zsidó szájából eredt, a dolgok, melyek le voltak írva, világosak, tiszták, igen ^bértékesek és minden ember számára könnyen érthetőek voltak.

24. És íme, a dolgok, amiket

12b T&Sz 90:11.

13a Jel. 17:1–6; 18:24;

1 Ne. 13:5;

T&Sz 123:7–8.

14a Jákób 6:2;

T&Sz 38:32–38.

15a T&Sz 1:13–14.

b Márk 13:8;

T&Sz 87:6.

16a 1 Ne. 22:13–14;

Morm. 8:30.

17a ksz Utóbbi napok,

Utolsó napok.

b 1 Ne. 22:15–16.

c 3 Ne. 21:7, 20–29.

ksz Az evangélium

visszaállítása.

d Morm. 8:21, 41.

ksz Ábrahámi

szövetség.

20a Jel. 1:1–3;

1 Ne. 14:27.

23a 1 Ne. 13:20–24;

Morm. 8:33.

b 1 Ne. 13:28–32.

a Báránynak ezen "apostola le fog írni, sok olyan dolog, melyet láttál; és íme, a hátralévő részt is látni fogod.

25. De a dolgokat, amiket ezután láatsz, ne írd le, mert az Úristen Isten Bárányának apostolát rendelte el arra, hogy "leírja azokat.

26. És másoknak is, akik ezelőtt voltak, nekik is megmutatott minden dolgot, és leírták azokat; és ezek le vannak "pecsételve, hogy a maguk tisztaságában jöjjenek elő, az igazságnak megfelelően, mely a Bárányban van, az Úr szerint megfelelő időben, Izráel házához.

27. És én, Nefi hallottam és bizonyoságot teszek róla, hogy a Bárány apostolának neve "János, az angyal szava szerint.

28. És íme nekem, Nefinek megtiltották azon dolgok hátralévő részének leírását, amiket láttam és hallottam; tehát azon dolgok, amiket már leírtam, elegendőek számomra; és csak egy kis részét írtam le azon dolgoknak, amiket láttam.

29. És bizonyoságot teszek róla, hogy láttam azon dolgokat, amiket "atyám látott, és az Úr angyala tudatta azokat velem.

30. És most bevégzem beszédem azon dolgokat illetően, amiket akkor láttam, amíg a lélekben elragadtattam; és ha nincs is leírva minden dolog,

amit láttam, azon dolgok, amiket leírtam, "igazak. És ez így van. Ámen.

15. FEJEZET

Lehi magjának az utolsó napokban a nemzsidóktól kell megkapnia az evangéliumot – Izráel összegyűjtését egy olajfához hasonlítják, amelynek természetes ágait újra be fogják oltani – Nefi megmagyarázza az élet fájának látomását, és Isten igazságosságáról beszél, mely elválasztja a gonoszokat az igazaktól. Mintegy Kr.e. 600–592.

És lőn, hogy miután én, Nefi, a lélekben elragadtattam, és mindezen dolgokat láttam, visszatértem atyám sátrához.

2. És lőn, hogy láttam fivéreimet, és ők egymással azon dolgok felől vitatkoztak, amiket atyám beszélt nekik.

3. Mert ő valóban sok nagy-szerű dologról beszélt nekik, amiket nehéz "megérteni, ha az ember nem kérdezi meg az Urat; és mivel ők keményszívűek voltak, azért nem úgy tekintettek az Úrra, ahogy kellett volna.

4. És most én, Nefi gyötrődtem szívük keménysége miatt, és azon dolgok miatt is, amiket láttam, és tudtam, hogy azoknak elkerülhetetlenül be kell következni, az emberek gyermekeinek nagy gonoszsága miatt.

5. És lőn, hogy legyőztem,

24a Ether 4:16.
25a Ján. 20:30–31;
Jel. 1:19.
26a 2 Ne. 27:6–23;

Ether 3:21–27; 4:4–7;
T&Sz 35:18;
JST 1:65.
27a Jel. 1:1–3.

29a 1 Ne. 8.
30a 2 Ne. 33:10–14.
15 3a 1 Kor. 2:10–12;
Alma 12:9–11.

“megpróbáltatásaim miatt, mert azt hittem, hogy megpróbáltatásaim mindennél nagyobbak voltak népem ^bpusztulása miatt, mert láttam vala bukásukat.

6. És lőn, hogy miután ^aerőre kaptam, beszéltem fivéreimhez, és szerettem volna megtudni tőlük vitatkozásuk okát.

7. És azt mondták: Íme, nem tudjuk megérteni a szavakat, amelyeket atyánk az olajfa természetes ágaival kapcsolatban és a nemzsidókkal kapcsolatban mondott.

8. És én azt kérdeztem tőlük: “Megkérdeztétek az Urat?”

9. És azt mondták nekem: Nem, mert az Úr ilyesmit nem tudat velünk.

10. Íme, azt kérdeztem tőlük: Hogyan van az, hogy nem tartjátok be az Úr parancsolatait? Hogyan van az, hogy elvesztek szívetek ^akeményisége miatt?

11. Nem emlékeztek azokra a dolgokra, amiket az Úr mondott? – Ha nem keményítitek meg szíveteket, és hittel ^akértek engem, híve abban, hogy kaptok, szorgalmasan betartva a parancsolataimat, akkor biztosan tudomásotokra jutnak ezek a dolgok.

12. Íme, azt mondom nektek, hogy az Úr Lelke, mely atyánk-

ban volt, Izráel házát egy olajfához hasonlította; és íme, nem törettünk-e le Izráel házáról, nem vagyunk-e Izráel házának egy ^aága?

13. És most, a dolog, amit atyánk a természetes ágaknak a nemzsidók teljessége által való beoltásán ért, az, hogy az utolsó napokban, amikor utódaink ^ahitetlenségbe sülyedtek, igen, sok év múlva és sok nemzedékkel azután, hogy a ^bMessiás testben kinyilvánítatik az emberek gyermekeinek, akkor érkezik majd el a Messiás ^cevangéliumának teljessége a ^dnemzsidókhöz, a nemzsidóktól pedig magunk maradékához –

14. És azon a napon fogja ^amagunk maradéka tudni, hogy Izráel házából valók és hogy az Úr ^bszövetséges népe; és akkor fogják tudni, és ^cőseik megismerésére jutni, és Megváltójuk evangéliumának megismerésére is, mellyel őáltala szolgáltak atyáinknak; Megváltójuk és tana minden egyes pontjának megismerésére jutnak tehát, hogy tudhassák, miként jöjjenek hozzá és legyenek megszabadítva.

15. És nem fognak-e akkor, azon a napon örvendezni és örökkévaló Istenüknek, ^akősziklájuknak és szabadításuknak

5a ksz Gyötrelem.

b Énós 1:13; Morm. 6:1.

6a Mózes 1:10;
JST 1:20, 48.

8a Móziás 26:13;
Alma 40:3.
ksz Ima.

10a ksz Hitehagyás.

11a Jak. 1:5–6;
Énós 1:15;
Moró. 7:26;

T&Sz 18:18.

ksz Kér.

12a 1 Móz. 49:22–26;
1 Ne. 10:12–14; 19:24.
ksz Lehi, Nefi apja.

13a 1 Ne. 12:22–23;
2 Ne. 26:15.

b ksz Messiás.

c ksz Evangélium.

d 1 Ne. 13:42; 22:5–10;
T&Sz 14:10.

ksz Nemzsidók.

14a 2 Ne. 10:2;
3 Ne. 5:21–26; 21:4–7.

b ksz Ábrahám
szövetség.

c 2 Ne. 3:12; 30:5;
Morm. 7:1, 9–10;
T&Sz 3:16–20. Lásd

még a Mormon
könyve címlapját.

15a ksz Szikla.

dicséretet adni? Igen, azon a napon nem az igazi ^bszőlőtőkéből nyernek-e majd erőt és táplálékot? Igen, nem Isten igazi nyájához térnek-e meg akkor?

16. Íme, azt mondom neked, igen, újra Izráel háza között emlékeznek meg róluk; ^abeolthatnak, lévén az olajfának egyik természetes ága, az igazi olajfába.

17. És ez az, amit atyánk ezalatt ért; és úgy érti, hogy ez mindaddig nem fog megtörténni, amíg a nemzsidók szét nem szórják őket; és úgy érti, hogy az a nemzsidók által fog megérkezni, hogy az Úr megmutathassa hatalmát a nemzsidóknak, pontosan annak okáért, mert a zsidók, vagyis Izráel háza ^aelutasítja őt.

18. Atyánk tehát nemcsak a mi magunkról beszélt, hanem Izráel egész házáról is, rámutatva az utolsó napokban betöltendő szövetségre; mely szövetséget Ábrahám atyánkkal kötött az Úr, mondván: A te ^amagodban áldatik meg a föld minden nemzetsége.

19. És lőn, hogy én, Nefi sokat beszéltem nekik ezen dolgokat illetően; igen, beszéltem nekik a zsidók számára történő ^avisszaállítást illetően az utolsó napokban.

20. És elismételtem nekik ^aÉsaiás szavait, aki a zsidók, vagyis Izráel háza számára történő visszaállításáról beszélt; és arról, hogy miután ez a visszaállítás megtörténik, azután már nem keverednek és nem is szórótnak szét többé. És lőn, hogy még sok szót beszéltem fivéreimnek, úgyhogy megbékéltek és ^bmegalázkodtak az Úr előtt.

21. És lőn, hogy ismét szóltak hozzám, mondván: Mit jelent ez a dolog, amit atyánk álomban látott? Mit jelent a ^afa, amit látott?

22. És azt mondtam nekik: Az ^aélet fájának jelképe volt.

23. És azt kérdezték tőlem: Mit jelent a ^avasrúd, amelyet atyánk látott, mely a fához vezetett?

24. És azt mondtam nekik, hogy az Isten ^aszava volt; és akik Isten szavára hallgatnak és ahhoz ^bragaszkodnak, azok soha el nem vesznek; és az ^cellenség ^dkísértései és tüzes ^enyilai sem tudják őket a vakságig legyőzni, hogy pusztulásba vezessék őket.

25. Tehát én, Nefi arra buzdítottam őket, hogy ^aszívleljék meg az Úr szavát; igen, lelkem minden energiájával, minden képességgel, amivel rendelke-

15b 1 Móz. 49:11;
Ján. 15:1.

16a Jákób 5:60–68.

17a ksz Keresztre
feszítés.

18a 1 Móz. 12:1–3;
Ábr. 2:6–11.

19a 1 Ne. 19:15.
ksz Izráel – Izráel

összegyűjtése.

20a 1 Ne. 19:23.

b 1 Ne. 16:5, 24, 39.

21a 1 Ne. 8:10–12.

22a 1 Ne. 11:4, 25;

Mózes 3:9.

23a 1 Ne. 8:19–24.

24a ksz Isten szava.

b 1 Ne. 8:30;

2 Ne. 31:20.

c ksz Ördög.

d 1 Ne. 8:23.

ksz Kísért, Kísértés.

e Eféz. 6:16;

T&Sz 3:8; 27:17.

25a T&Sz 11:2; 32:4;

84:43–44.

tem, arra buzdítottam őket, hogy szívleljék meg Isten szavát és mindig mindenben emlékezzenek parancsolatainak megtartására.

26. És azt kérdezték tőlem: Mit jelent a vízzel telt ^afolyó, amelyet atyánk látott?

27. És azt mondtam nekik, hogy a ^avíz, amit atyánk látott, ^bszennyesség volt; és elméje annyira el volt merülve más dolgokban, hogy nem látta a víz szennyességét.

28. És azt mondtam nekik, hogy egy rettenetes ^aszakadék volt az, mely a gonoszokat elválasztotta az élet fájától, és Isten szentjeitől is.

29. És azt mondtam nekik, hogy az annak a rettenetes ^apokolnak a jelképe volt, amelyről az angyal azt mondta nekem, hogy a gonoszok számára volt elkészítve.

30. És azt mondtam nekik, hogy atyánk azt is látta, hogy Isten ^aigazságossága még elválasztotta a gonoszokat az igazlelkűektől; és annak fényessége a lángoló tűz fényességéhez volt hasonló, amely Istenhez száll fel örökkön-örökké és nincs vége.

31. És azt kérdezték tőlem: Vajon ez a dolog a test gyötrelmét jelenti a ^apróbatétel

napjaiban, avagy a lélek végleges állapotát jelenti a halandó test ^bhalála után, vagy pedig olyan dolgokról szól, melyek földiek?

32. És lőn, hogy azt mondtam nekik, hogy ez mind földi, mind lelki dolgok jelképe volt; mert el fog jönni az a nap, amikor ^atetteik szerint meg kell, hogy ítéltessenek, igen, méghozzá azon tettek szerint, melyeket a halandó test cselekedett próbatételük napjaiban.

33. Ha tehát gonoszságukban ^ahalnak meg, őket is ki kell hogy ^btaszítsák, ami a lelki dolgokat illeti, melyek az igazlelkűséggel vannak kapcsolatban; Isten elé kell tehát állítani őket, hogy ^ccselekedeteik alapján ^amegítéltessenek; és ha cselekedeteik tisztátalanok voltak, akkor nekik is szükségképpen ^atisztátalannak kell lenniük; és ha ők tisztátalanok, akkor szükségképpen nem ^alakhatnak Isten királyságában; mert ha úgy lenne, akkor Isten királyságának is tisztátalannak kellene lennie.

34. De íme, mondom nektek, hogy Isten királysága nem ^atisztátalan, és semmi tisztátalan dolog nem léphet be Isten királyságába; tehát szükségképpen lennie kell egy tisztátalan

26a 1 Ne. 8:13.

27a 1 Ne. 12:16.

b ksz Szenny,
Szennyesség.

28a Luk. 16:26;

1 Ne. 12:18;

2 Ne. 1:13.

29a ksz Pokol.

30a ksz Igazságosság.

31a Alma 12:24; 42:10;

Hél. 13:38.

b Alma 40:6, 11–14.

32a ksz Cselekedetek.

33a Móziás 15:26;

Moró. 10:26.

b Alma 12:12–16; 40:26.

c 3 Ne. 27:23–27.

d ksz Utolsó ítélet.

e 2 Ne. 9:16;

T&Sz 88:35.

f Zsolt. 15:1–5; 24:3–4;

Alma 11:37;

T&Sz 76:50–70;

Mózes 6:57.

34a ksz Szenny,
Szennyesség.

helynek, annak részére elkészítve, ami tisztátalan.

35. És van egy elkészített hely, igen, még hozzá az a rettenetes "pokol, amelyről beszéltem, és annak elkészítője az ^bördög; az emberek lelkének végső állapota tehát az, hogy Isten királyságában lakjon, vagy kiűzzék, azon "igazságosság miatt, amelyről beszéltem.

36. A gonoszokat tehát elutasítják az igazlelkűektől, és az "élet fájától is, melynek gyümölcse igen értékes és igen ^bkívánatos, felülmúlva minden más gyümölcsöt; igen, és ez a "legnagyobb Istennek minden ^dajándéka között. És így beszéltem fivéreimhez. Ámen.

16. FEJEZET

A gonoszok keménynek találják az igazságot – Lehi fiai összeházasodnak Ismáel leányjaival – A Liahóna irányítja útjukat a vadonban – Időről időre üzenetek vannak írva a Liahónára az Úrtól – Ismáel meghal; családjá zúgolódik a megpróbáltatások miatt. Mintegy Kr.e.600–592.

És most lőn, hogy miután én, Nefi bevégeztem fivéreimhez intézett beszédemet, íme, azt mondták nekem: Kemény dol-

gokat jelentettél ki nekünk, keményebbeket, mint amit el tudunk viselni.

2. És lőn, hogy azt mondtam nekik, tudom, hogy kemény dolgokat mondtam a gonosz ellen, az igazság szerint; és az igazlelkűeket igazoltam, és bizonyosságot tettem arról, hogy felemeltetnek az utolsó napon; a "bűnösök pedig azért találják keménynek az ^bigazságot, mert az elevenükbe "vág.

3. És most, fivéreim, ha igazlelkűek lennétek, és hajlandóak lennétek hallgatni az igazságra, és megszívlelni azt, hogy Isten előtt "egyenes derékkel járhatatok, akkor nem zúgolódnátok az igazság miatt és nem mondanátok: Kemény dolgokat beszélsz ellenünk.

4. És lőn, hogy én, Nefi buzdítottam fivéreimet, teljes igyekezettel, az Úr parancsolatainak betartására.

5. És lőn, hogy "megalázkodtak az Úr előtt, olyannyira, hogy örömöm és nagy reményeim voltak velük kapcsolatban, hogy az igazlelkűség ösvényein fognak járni.

6. Most pedig, mindezen dolgok akkor hangzottak el és történtek, amikor atyám sátorban lakott a völgyben, melyet Lemuelnek nevezett.

35a 2 Ne. 9:19;
Móziás 26:27.
ksz Pokol.

b 1 Ne. 14:9;
T&Sz 1:35.

c ksz Igazságosság.

36a 1 Móz. 2:9;

2 Ne. 2:15.

b 1 Ne. 8:10–12;

Alma 32:42.

c T&Sz 6:13.

d T&Sz 14:7.

ksz Örök élet.

16 2a Ján. 3:20;

2 Ne. 33:5;

Énós 1:23;

Hél. 14:10.

ksz Bűn, Büntudat.

b Péld. 15:12;

2 Ne. 1:26; 9:40;

Hél. 13:24–26.

c Csel. 5:33;

Móziás 13:7.

3a T&Sz 5:21.

ksz Jár, Istennel jár.

5a 1 Ne. 16:24, 39; 18:4.

7. És lőn, hogy én, Nefi ^afeleségül vettem Ismáel egyik ^bleányát, és fivérem is feleséget vettem Ismáel leányai közül; és ^cZorám is elvette feleségül Ismáel legidősebb leányát.

8. És így atyám teljesítette az Úr minden számára adott parancsolatát. És az Úr engem, Nefit is rendkívül megáldott.

9. És lőn, hogy az Úr hangja éjjel szólt atyámhoz, és megparancsolta neki, hogy másnap induljon útra a vadonba.

10. És lőn, hogy amikor reggel atyám felkelt és a sátor ajtajához ment, nagy csodálkozására a földön egy míves kivitelű kerek ^agömböt látott; és az finom rézből volt. És a gömbön belül két mutató volt; és egyik az utat mutatta, hogy merre menjünk a vadonban.

11. És lőn, hogy minden olyan dolgot összegyűjtöttünk, amit csak magunkkal kellett vinni a vadonba, és minden megmaradt élelmünket, amit az Úr adott nekünk; és vettünk mindenféle magot is, hogy elvihessük a vadonba.

12. És lőn, hogy vettük sátrainkat, és elindultunk a vadonba, a Lámán folyón keresztül.

13. És lőn, hogy négy napon át mentünk, megközelítőleg dél-délkeleti irányban, és ismét felvertük sátrainkat; és a hely nevét Sázernek neveztük el.

14. És lőn, hogy vettük nyilainkat és íjainkat, és elmentünk

a vadonba, hogy tápláléknak valót ölünk a családjainknak; és miután tápláléknak valót öltünk a családjainknak, ismét visszatértünk családjainkhoz a vadonba, Sázer helyére. És ismét elindultunk a vadonban, ugyanazt az irányt követve, a vadon legtermékenyebb részein maradván, mely a határvidéken volt, a ^aVörös-tenger közelében.

15. És lőn, hogy sok napon át mentünk, útközben tápláléknak valót ölvén íjainkkal és nyilainkkal, és köveinkkel és parittyáinkkal.

16. És a gömb ^aútmutatásait követtük, mely a vadon legtermékenyebb részein vezetett minket.

17. És miután sok napon át mentünk, egy időre felvertük sátrainkat, hogy ismét kipihenjük magunkat és táplálékot szerezzünk a családjainknak.

18. És lőn, hogy amint én, Nefi elmentem, hogy tápláléknak valót öljek, íme, eltörtem íjamat, mely finom ^aacélból készült; és miután íjamat eltörtem, íme, fivérem dühösek voltak rám íjam elvesztése miatt, mert nem szereztünk táplálékot.

19. És lőn, hogy táplálék nélkül tértünk vissza családjainkhoz, és nagyon kimerültek lévén utazásaiktól, sokat szenvedtek a táplálék hiánya miatt.

20. És lőn, hogy Lámán, és Lemuel és Ismáel fiai rendkívül zúgolódní kezdtek, szenvedé-

7a ksz Házasodik,
Házasság.
b 1 Ne. 7:1.
c 1 Ne. 4:35;

2 Ne. 5:5–6.
10a Alma 37:38–46.
ksz Liahóna.
14a T&Sz 17:1.

16a 1 Ne. 16:10, 16, 26;
18:12;
Alma 37:38–46.
18a 2 Sám. 22:35.

seik és megpróbáltatásaik miatt a vadonban; és atyám is zúgolódni kezdett az Úr, Istene ellen; igen, és mindannyian olyan rendkívül el voltak keseredve, hogy még Uruk ellen is zúgolódtak.

21. Nos lőn, hogy én, Nefi, sanyargattatván fivéreimmal íjam elvesztése miatt, és mivel az ő ijaik meg elvesztették rugalmasságukat, kezdett rendkívül nehéz lenni a helyzet, igen, olyannyira, hogy nem tudtunk táplálékot szerezni.

22. És lőn, hogy én, Nefi sokat beszéltem fivéreimhez, mert ismét megkeményítették szívüket, méghozzá a "zúgolódásig az Úr, Istenük ellen.

23. És lőn, hogy én, Nefi fából íjat, és egy egyenes vesszőből nyilat készítettem; felfegyverztem tehát magam íjjal és nyíllal, és parittyával és kövekkel. És azt kérdeztem "atyámtól: Merre menjek táplálékot szerezni?

24. És lőn, hogy "megkérdezte az Urat, mert szavaim miatt megalázkodtak vala; mert én sok dolgot mondtam nekik lelkem erejével.

25. És lőn, hogy az Úr hangja szólt atyámhoz, és igazán meg lett "feddve zúgolódása miatt az Úr ellen, olyannyira, hogy mély szomorúságba esett.

26. És lőn, hogy az Úr hangja azt mondta neki: Nézz a gömbre

és lásd a dolgokat, amik le vannak írva!

27. És lőn, hogy amikor atyám meglátta azokat a dolgokat, amik a gömbre voltak írva, rendkívül félt és reszketett, és fivéreim, és Ismáel fiai és feleségeink is.

28. És lőn, hogy én, Nefi láttam a mutatókat, melyek a gömbben voltak, hogy azon "hit, és szorgalom és megszívlelés szerint működtek, melyet irántuk tanúsítottunk.

29. És egy új írás is rájuk volt írva, amit világosan el lehetett olvasni, mely az Úr útjait illetően "oktatott minket; és le volt írva, és időről időre az iránta tanúsított hitünk és szorgalmunk szerint változott. És így látjuk, hogy ^bfinom módszerekkel az Úr nagyszerű dolgokat tud előidézni.

30. És lőn, hogy én, Nefi elmentem, fel a hegy tetejére, az útmutatások szerint, melyek a gömbön adattak.

31. És lőn, hogy vadállatokat öltem le, méghozzá annyit, hogy táplálékot szereztem családjainknak.

32. És lőn, hogy visszatértem sátrainkhoz, hozván a vadakat, melyeket megöltem; és most, amikor meglátták, hogy táplálékot szereztem, mily nagy volt az örömük! És lőn, hogy megalázkodtak az Úr előtt és hálát adtak neki.

22a 2 Móz. 16:8;
4 Móz. 11:1.
23a 2 Móz. 20:12;
Móziás 13:20.
24a ksz Ima.

25a Ether 2:14.
ksz Fenyít, Fenyítés.
28a Alma 37:40.
ksz Hit.
29a ksz Megértés.

b 2 Kir. 5:13;
Jak. 3:4;
Alma 37:6–7, 41;
T&Sz 123:16.

33. És lőn, hogy ismét útra keltünk, megközelítőleg ugyanazt az útirányt követve, mint a kezdetben; és miután sok napon át mentünk, ismét felvertük sátrainkat, hogy maradjunk egy ideig.

34. És lőn, hogy „Ismáel meghalt, és a Náhomnak nevezett helyen lett eltemetve.

35. És lőn, hogy Ismáel leányai rendkívül gyászoltak, atyjuk elvesztése miatt, és „megpróbáltatásaik miatt a vadonban; és zúgolódtak atyám ellen, amiért kihozta őket Jeruzsálem földjéről, mondván: Atyánk halott; igen, és mi sokat vándoroltunk a vadonban, és elszenvedtünk sok megpróbáltatást, éhséget, szomjúságot és fáradtságot; és mindezen szenvedések után éhen kell vesznünk a vadonban.

36. És így zúgolódtak atyám ellen és ellenem is; és arra vágytak, hogy ismét visszatérjenek Jeruzsálembe.

37. És Lámán ezt mondta Lemuelnek és Ismáel fiainak: Íme, „öljük meg atyánkat, és fivérünket, Nefit is, aki magára vállalta, hogy ^buralkodónk és tanítónk legyen nekünk, akik idősebb fivérei vagyunk!

38. Most, azt mondja, hogy az Úr beszélt vele és „angyalok is szolgáltak neki. De íme, tudjuk, hogy hazudik nekünk; és azért mondja nekünk ezeket a dolgokat, és azért cselekszik sok dolgot ravasz mesterkedései

által, hogy megtévessze a szemünket, azt gondolva talán, hogy elvezethet minket valami furcsa vadonba, és miután elvezetett minket, kigondolta, hogy királlyá és uralkodóvá teszi magát felettünk, hogy akarata és tetszése szerint rendelkezzen velünk. És ily módon serkentette szívüket haragra bátyám, Lámán.

39. És lőn, hogy az Úr velünk volt, igen, még az Úr hangja is jött és sok szót szólt hozzájuk, és rendkívül „megfeddte őket; és miután az Úr szava megfeddte őket, elfordították haragjukat és megbánták bűneiket, olyannyira, hogy az Úr ismét megáldott minket táplálékkal, hogy nem vesztünk el.

---

17. FEJEZET

Nefi parancsot kap, hogy építsen egy hajót – Fivérei ellene szegülnek – Azzal buzdítja őket, hogy felidézi Isten cselekedeteit Izráellel – Nefi eltelik Isten hatalmával – Fivéreinek megtiltatik, hogy megérintsék őt, különben elsorvadnak, mint a száraz nád. Mintegy Kr.e. 592–591.

És lőn, hogy ismét útra keltünk a vadonban; és attól kezdve megközelítőleg kelet felé mentünk. És mentünk és sok megpróbáltatáson vergődtünk át a vadonban; és asszonyaink gyermekeket szültek a vadonban.

2. És oly nagyok voltak rajtunk

34a 1 Ne. 7:2–6.

35a ksz Győtrelem.

37a 1 Ne. 17:44.

ksz Gyilkosság.

b 1 Móz. 37:9–11;

1 Ne. 2:22; 18:10.

38a 1 Ne. 3:30–31; 4:3.

39a ksz Fenyít, Fenyítés.

az Úr áldásai, hogy míg “nyers húson éltünk a vadonban, asszonyaink bőségesen szoptatták gyermekeiket, és erősek voltak, igen, méghozzá olyanok, mint a férfiak; és már az utazásaikat is kezdték zúgolódás nélkül viselni.

3. És így látjuk, hogy Isten parancsolatainak be kell teljesedni. És ha úgy leszen, hogy az emberek gyermekei “betartják Isten parancsolatait, ő táplálja őket, és megerősíti őket, és eszközöket biztosít, melyek által végrehajthatják azt a dolgot, amit megparancsolt nekik; nekünk is ^bbiztosított tehát eszközöket, míg a vadonban időztünk.

4. És sok évig időztünk a vadonban, igen, méghozzá nyolc évig.

5. És elérkeztünk arra a földre, melyet sok gyümölcs és vadméze miatt is Bőség földjének nevezünk; és mindezen dolgokat az Úr készítette el, hogy el ne vesszünk. És megláttuk a tengert, melyet Irreántumnak nevezünk el, amely lefordítván sok víz.

6. És lőn, hogy a tengerpartnál felütöttük sátrainkat; és annak ellenére, hogy sok “megpróbáltatást és sok nehézséget szenvedtünk vala el, igen, méghozzá olyan sokat, hogy mindet le sem tudjuk írni, rendkívül örvendeztünk amikor a tengerparthoz értünk; és a

helyet Bőség földjének nevezük el, sok gyümölcs miatt.

7. És lőn, hogy miután én, Nefi sok napon keresztül ott voltam a Bőség földjén, szólt hozzám az Úr hangja, mondván: Kelj fel, és eredj fel a hegyre! És lőn, hogy felkeltem és felmentem a hegyre, és az Úrhoz fohászkodtam.

8. És lőn, hogy az Úr szólt hozzám, mondván: Állíts össze egy hajót, oly “módon, ahogy azt majd megmutatom neked, hogy keresztülvihessem népedet ezeken a vizeken!

9. És ezt kérdeztem: Uram, merre menjek, hogy olvasztani való ércet találjak, hogy szerszámokat készíthessek a hajó oly módon történő összeállításához, ahogy azt megmutattad nekem?

10. És lőn, hogy az Úr megmondta, merre menjek ércet találni, hogy szerszámokat készíthessek.

11. És lőn, hogy én, Nefi készítettem egy fújtatót, mellyel tüzet fújnak, barmok bőréből; és miután készítettem egy fújtatót, hogy legyen mivel fújni a tüzet, két követ összepattintottam, hogy tüzet rakhassak.

12. Mert az Úr mindezidáig nem engedte, hogy nagy tüzet rakjunk, amint a vadonban mentünk; mert azt mondta: Édessé teszem táplálékotokat, nem kell “megfőznetek;

13. És világosságotok is lesznek

17 2a 1 Ne. 17:12.

3a Móziás 2:41;

Alma 26:12.

ksz Engedelmes,

Engedelmeskedik,
Engedelmesség.

b 1 Ne. 3:7.

6a 2 Ne. 4:20.

8a 1 Ne. 18:2.

12a 1 Ne. 17:2.

a vadonban, és ^a“elkészítem előttetek az utat, ha úgy léssen, hogy betartjátok a parancsolataimat; tehát amennyiben betartjátok parancsolataimat, a ^bmegígért föld felé vezetlek benneteket; és ^ctudni fogjátok, hogy én vezetlek benneteket.

14. Igen, és az Úr azt is mondta, hogy: Miután megérkeztek a megígért földre, ^atudni fogjátok, hogy én, az Úr, ^bIsten vagyok; és hogy én, az Úr, szabadítottalak meg titeket a pusztulástól; igen, hogy én hoztalak ki benneteket Jeruzsálem földjéről.

15. Tehát én, Nefi igyekeztem betartani az Úr parancsolatait, fivéreimet pedig hűségre és szorgalomra buzdítottam.

16. És lőn, hogy szerszámokat készítettem az ércből, melyet a sziklából olvasztottam ki.

17. És amikor fivéreim látták, hogy ^a“hajót készülök építeni, zúgolódní kezdtek ellenem, mondván: Fivérünk bolond, mert azt gondolja, hogy meg tud építeni egy hajót; igen, és azt is gondolja, hogy át tudja szelni ezeket a nagy vizeket.

18. És így panaszkodtak rám fivéreim és arra vágytak, hogy ne kelljen dolgozniuk, mert nem hitték el, hogy meg tudok építeni egy hajót; és azt sem akarták elhinni, hogy az Úr oktatótt engem.

19. És most lőn, hogy én, Nefi rendkívül el voltam keseredve

szívük keménysége miatt; és most, amikor látták hogy kezdek elkeseredni, örültek a szívükben, olyannyira, hogy ^a“örvendtek rajtam, mondván: Tudtuk, hogy nem tudsz te összeállítani egy hajót, mert tudtuk, hogy hiányos az ítélőképességed; nem tudsz tehát oly nagy munkát végrehajtani.

20. És olyan vagy, mint atyánk, akit szíve balga ^a“képzeltései félrevezettek; igen, kivezetett minket Jeruzsálem földjéről, és ily sok éven át vándoroltunk a vadonban; és asszonyaink vesződtek, várandósan; és gyermekeket szültek a vadonban és minden dolgot elszenvedtek, a halált kivéve; és jobb is lett volna ha meghaltak volna, mielőtt kijöttek Jeruzsálemből, mint ezeket a megpróbáltatásokat elszenvedni.

21. Íme, ily sok éven át szenvedtünk a vadonban, mely időben élvezhettük volna javainkat és örökségünk földjét; igen, és boldogok lehettünk volna.

22. És tudjuk, hogy a nép, mely Jeruzsálem földjén volt, ^a“igazlelkű nép volt, mert betartották az Úr rendelkezéseit és ítéleteit, és minden parancsolatát, Mózes törvénye szerint; tudjuk tehát, hogy ők egy igazlelkű nép; és atyánk elítélte őket, és elvezetett bennünket, mert hajlandóak voltunk hallgatni a szavaira; igen, és

13a Alma 37:38–39.

b 1 Ne. 2:20;

Jákób 2:12.

c 2 Móz. 6:7.

14a 2 Ne. 1:4.

ksz Bizonyság,

Bizonyságtétel.

b T&Sz 5:2.

17a 1 Ne. 18:1–6.

19a ksz Üldöz,

Üldöztetés.

20a 1 Ne. 2:11.

22a 1 Ne. 1:13.

fivérünk is olyan, mint ő. És ilyenféle beszéddel zúgolódtak ellenünk és panaszkodtak ránk fivéreim.

23. És lőn, hogy én, Nefi szóltam hozzájuk, mondván: Azt hiszitek, hogy atyáinkat, akik Izráel gyermekei voltak, akkor is kivették volna az egyiptomiak kezei közül, ha nem hallgattak volna az Úr szavaira?

24. Igen, azt gondoljátok, hogy kivették volna őket a rabságból, ha az Úr nem parancsolja meg Mózesnek, hogy "vezesse ki őket a rabságból?"

25. Most tudjátok, hogy Izráel gyermekei "rabságban voltak; és tudjátok, hogy meg voltak terhelve ^bmunkákkal, melyeket gyötrelmes volt elviselni; tudjátok tehát, szükségképpen jó dolognak kell lennie számukra annak, hogy kihozzák őket a rabságból.

26. Nos tudjátok, hogy "Mózesnek az Úr parancsolta meg ezen nagy munka megtételét; és tudjátok, hogy ^bszavára két-felé vált a Vörös-tenger vize és ők száraz talajon mentek át.

27. De tudjátok, hogy az egyiptomiak a Vörös-tenger vizébe fulladtak, akik a fáraó seregei voltak.

28. És azt is tudjátok, hogy "mannával táplálták őket a vadonban.

29. Igen, és azt is tudjátok, hogy Mózes szavára, Isten benne lévő hatalma szerint, a "sziklára ütött, és víz jött elő, hogy Izráel gyermekei csillapíthassák a szomjukat.

30. És annak ellenére, hogy vezették őket, az Úr, az Istenük, Megváltójuk járván előttük, nappal vezetvén őket, és éjjel világosságot adván nekik, és mindent megcselekedvén értük, aminek elnyerése "célszerű volt az embernek, megkeményítették szívüket és elvakították elméjüket, és ^bszidalmazták Mózeset, és az igaz és élő Istent.

31. És lőn, hogy szava szerint "elpusztította őket; és szava szerint ^bvezette őket, és szava szerint tett meg értük mindent; és semmi olyan dolog nem történt, ami ne a szava által lett volna.

32. És miután átkeltek a Jordán folyón, hatalmassá tette őket, hogy "kiűzték ezen föld gyermekeit; igen, szétszórták őket, hogy elpusztultak.

33. És most, azt gondoljátok, hogy ennek a földnek a gyermekei, akik a megígért földön voltak, és akiket atyáink kiűz-

24a 2 Móz. 3:2–10;
1 Ne. 19:10;
2 Ne. 3:9; 25:20.

25a 1 Móz. 15:13–14.
b 2 Móz. 1:11; 2:11.

26a Csel. 7:22–39.
b 2 Móz. 14:21–31;
1 Ne. 4:2;
Móziás 7:19;
Hél. 8:11;

T&Sz 8:3;
Mózes 1:25.

28a 2 Móz. 16:4, 14–15, 35;
4 Móz. 11:7–8;

5 Móz. 8:3;
Móziás 7:19.

29a 2 Móz. 17:6;
4 Móz. 20:11;
5 Móz. 8:15;
1 Ne. 20:21.

30a T&Sz 18:18; 88:64–65.
b 2 Móz. 32:8;

4 Móz. 14:2–3;
Ezék. 20:13–16;
T&Sz 84:23–25.

31a 4 Móz. 26:65.
b 1 Ne. 5:15;

T&Sz 103:16–18.
32a 4 Móz. 33:52–53;
Józs. 24:8.

tek, azt gondoljátok, hogy igazlelkűek voltak? Íme, mondom nektek, hogy nem.

34. Azt gondoljátok, hogy a mi atyáink kiválóbbak lettek volna náluk, ha azok igazlelkűek lettek volna? Mondom nektek, hogy nem.

35. Íme, az Úr minden ^atestet egyformán becsül meg, aki ^bigazlelkű, azt ^ckedveli az Úr. De íme, ez a nép Istennek minden szavát elutasította, és megérték a gonoszságban; és rajtuk volt Isten haragjának teljessége; és az Úr megátkozta ezt a földet ellenük, és megáldotta azt atyáink javára; igen, megátkozta ellenük, hogy elpusztuljanak, és megáldotta atyáink javára, hogy hatalmat nyerjenek felette.

36. Íme, az Úr ^amegteremtette a ^bföldet, hogy ^clakjanak azon; és megteremtette gyermekeit, hogy birtokolják azt.

37. És ő ^afelnevel egy igazlelkű nemzetet, és elpusztítja a gonoszok nemzetét.

38. És az igazlelkűeket értékes ^aföldekre vezeti, a gonoszokat pedig ^belpusztítja, és megátkozza nekik ezt a földet, őmiattuk.

39. Magasan a mennyekben

kormányoz, mert az a trónusa, ez a föld pedig a ^azsámolya.

40. És ő azokat szereti, akiknek ő lesz az Istene. Íme, szerette atyáinkat, és ^aszövetséget kötött velük, igen, méghozzá Ábrahámval, ^bIzsákkal és ^cJákóbbal; és emlékezett a szövetségre, melyet kötött; kihozta tehát őket ^dEgyiptom földjéről.

41. És megszorongatta őket rúdjával a vadonban, mert ^amegkeményítették a szívüket, méghozzá úgy, ahogyan azt ti is tettétek; és az Úr gonoszságuk miatt megszorongatta őket. Tüzes repülő ^bkígyókat küldött közéjük, és miután megmárták őket, elkészített egy utat, hogy ^cmeggyógyulhassanak; és a munka, amit teljesíteniük kellett, az volt, hogy nézzenek; és az út ^degyszerűsége, vagy annak könnyűsége miatt sokan voltak, akik elvesztek.

42. És időről időre megkeményítették szívüket és ^aszidalmazták ^bMózeset, és Istent is; pedig tudjátok, hogy az ő páratlan hatalma vezette el őket a megígért földre.

43. És most, mindezen dolgok után, eljött az idő, hogy gonoszok lettek, igen, majdnem

35a Csel. 10:15, 34;

Róm. 2:11;

2 Ne. 26:23–33.

b Zsolt. 55:23;

1 Ne. 22:17.

c 1 Sám. 2:30;

Zsolt. 97:10; 145:20;

Alma 13:4;

T&Sz 82:10.

36a ksz Teremt,

Teremtés.

b ksz Föld.

c Ésa. 45:18;

Ábr. 3:24–25.

37a Péld. 14:34;

1 Ne. 4:13;

Ether 2:10;

T&Sz 117:6.

38a ksz Megígért föld.

b 3 Móz. 20:22.

39a Ésa. 66:1;

T&Sz 38:17; Ábr. 2:7.

40a ksz Ábrahái

szövetség.

b 1 Móz. 21:12;

T&Sz 27:10.

c 1 Móz. 28:1–5.

d 5 Móz. 4:37.

41a 2 Kir. 17:7–23.

b 4 Móz. 21:4–9;

5 Móz. 8:15;

Alma 33:18–22.

c Ján. 3:13–15;

2 Ne. 25:20.

d Alma 37:44–47;

Hél. 8:15.

42a 4 Móz. 14:1–12.

ksz Lázadás.

b T&Sz 84:23–24.

megertek; és nem tudom, de ezen a napon már a pusztulás-hoz közelednek; mert tudom, hogy biztosan eljön az a nap, amikor el kell pusztulniuk, néhányat kivéve, akiket majd fogságba hurcolnak.

44. Az Úr tehát ^amegparancsolta atyámnak, hogy menjen el a vadonba; és a zsidók arra is törekedtek, hogy elvegyék az életét; igen, és ^bti is arra törekedtetek, hogy elvegyétek az életét; tehát szívetekben gyilkosok vagytok, és olyanok vagytok, mint ők.

45. ^aGyorsak vagytok a gonosz cselekedetekben, de lassúak abban, hogy az Úrra, Istenetekre emlékezzetek. Láttatok egy ^bangyalt, és ő beszélt hozzátok; igen, időről időre hallottátok hangját; és ő halk és szelíd hangon szólt hozzátok, de ti ^cmár nem éreztetek, így nem éreztétek a szavait; tehát úgy szólt hozzátok, mint a mennydörgés hangja, mely olyan rázkódását okozta a földnek, hogy az majd kettéhasadt.

46. És azt is tudjátok, hogy ^amindenható szavának hatalma által a föld elmúlását okozhatja; igen, és tudjátok, hogy szava által okozhatja az egyenetlen helyek simává tételét, és a sima helyek feltöredezhetnek. Ó, akkor miért van az, hogy ilyen keményszívűek tudtok lenni?

47. Íme, kín szagatja a lelke-

met miattatok, és fáj a szívem; félek, hogy örökre kitalasztottok. Íme, ^atelve vagyok Isten Lelkével, olyannyira, hogy testemnek ^bnincs ereje.

48. És most lőn, hogy amikor ezeket a szavakat elmondtam, megharagudtak rám és a tenger mélyébe kívántak dobni; és amint jöttek, hogy kezet emeljenek rám, szóltam hozzájuk, mondván: A Mindenható Isten nevében megparancsolom nektek, hogy ^ane érintsetek meg engem, mert Isten ^bhatalma tölt el, annyira, hogy elemésztí a testemet, és aki kezet emel rám, ^celsorvad, mint a száraz nád, és olyan lesz, mint a semmi Isten hatalma előtt, mert Isten lesújt rá!

49. És lőn, hogy én, Nefi azt mondtam nekik, hogy ne zúgólódjanak többet atyjuk ellen, és tőlem se vonják meg munkájukat, mert Isten parancsolta meg nekem, hogy építsek egy hajót.

50. És ezt mondtam nekik: ^aHa Isten megparancsolta volna nekem, hogy minden dolgot megtegyek, meg tudnám őket tenni. Ha megparancsolná nekem, hogy mondjam ennek a víznek, legyél föld, az föld lenne; és ha mondanám, megtörténne.

51. És most, ha az Úrnak ilyen nagy hatalma van, és olyan sok csodát tett az emberek gyermekei között, hogyan van az,

44a 1 Ne. 2:1–2.

b 1 Ne. 16:37.

45a Móziás 13:29.

b 1 Ne. 4:3.

c Eféz. 4:19.

46a Hél. 12:6–18.

47a Mik. 3:8.

b 1 Ne. 19:20.

48a Móziás 13:3.

b 2 Ne. 1:26–27.

ksz Hatalom.

c 1 Kir. 13:4–6.

50a Fil. 4:13;

1 Ne. 3:7.

hogy nem tud "oktatni engem, hogy egy hajót építsek?

52. És lőn, hogy én, Nefi sok dolgot mondtam fivéreimnek, olyannyira, hogy megszegyennültek és nem tudtak vitatkozni velem; a kezüket sem merték rám emelni, vagy megérinteni az ujjaikkal, még hozzá sok napon keresztül. Most nem merték ezt megtenni, különben tán elsorvadnak előttem, oly erőteljes volt "Isten Lelke; és így munkálkodott rajtuk.

53. És lőn, hogy az Úr így szólt hozzám: Nyújtsd ki ismét kezedet fivéridek felé, és ők nem fognak elsorvadni előtted, de megrázom őket, mondja az Úr, és ezt azért teszem, hogy tudhassák, hogy én vagyok az Úr, az Istenük.

54. És lőn, hogy kinyújtottam kezemet fivéreim felé, és nem sorvadtak el előttem, de az Úr megrázta őket, éppen azon szavak szerint, melyeket mondott.

55. És most azt mondták: Biztosan tudjuk, hogy veled van az Úr, mert tudjuk, hogy az Úr hatalma az, ami megrázott minket. És leborultak előttem és azon voltak, hogy "hódoljanak nekem, de nem hagytam nekik, mondván: Fivéretek, igen, még hozzá fiatalabb fivéretek vagytok; hódoljatok tehát az Úrnak, Isteneteknek, és tiszteljétek atyátokat és anyátokat, hogy ^bnapjaitok hosszan tartsanak majd azon a földön, amit az Úr, Istenetek ad nektek.

18. FEJEZET

A hajó elkészül – Említés Jákób és József születéséről – A csoport hajóra száll a megígért föld felé – Ismáel fiai és feleségeik összeállnak, hogy tivornyázzanak és lázadjanak – Nefit megkötözik, és a hajót egy borzalmas vihar visszafelé hajtja – Nefit szabadon engedik és imájára megszűnik a zivatar – Az emberek megérkeznek a megígért földre. Mintegy Kr.e. 591–589.

És lőn, hogy hódoltak az Úrnak, és velem tartottak; és míves kidolgozással munkáltuk meg a gerendákat. És az Úr időről időre megmutatta nekem, mi módon munkáljam meg a hajógerendákat.

2. Nos én, Nefi nem oly módon munkáltam meg a gerendákat, ahogy azt az emberek tanulták, és a hajót sem az emberek módján építettem, hanem oly módon, ahogy azt az Úr megmutatta nekem; az tehát nem emberi módon volt.

3. És én, Nefi gyakran felmentem a hegyre és gyakran "imádkoztam az Úrhoz; az Úr tehát nagyszerű dolgokat ^bmutatott meg nekem.

4. És lőn, hogy miután elkészítettem a hajót, az Úr szava szerint, fivéreim látták, hogy az jó és rendkívül finom a kidolgozása; tehát újra "megalázkodtak az Úr előtt.

5. És lőn, hogy az Úr hangja szólt atyámhoz, hogy keljünk fel és menjünk le a hajóba.

51a 1 Móz. 6:14–16;
1 Ne. 18:1.
52a ksz Szentlélek.

55a Csel. 14:11–15.
b 2 Móz. 20:12;
Móziás 13:20.

18 3a ksz Ima.
b ksz Kinyilatkoztatás.
4a 1 Ne. 16:5.

6. És lőn, hogy másnap, miután mindent összekészítettünk, sok gyümölcsöt és ^ahúst a vadonból, rengeteg mézet és élelmet, ahogyan az Úr azt megparancsolta nekünk, lementünk a hajóba, minden terhünkkel, és magjainkkal és minden olyan dologgal, amit magunkkal hoztunk, mindenki a korának megfelelően; mindannyian lementünk tehát a hajóba, feleségeinkkel és gyermekeinkkel.

7. És most, atyám két fiút nemzett a vadonban; az idősebbiket ^aJákóbnak, a fiatalabbikat pedig ^bJózsefnek nevezték el.

8. És lőn, hogy miután mindannyian lementünk a hajóba, és magunkkal vittük ételmeinket és azokat a dolgokat, amiket megparancsoltak nekünk, kifutottunk a ^atengerre, és a szél előre, a ^bmegígért föld felé hajtott bennünket.

9. És miután a szél sok napon keresztül hajtotta előre a hajónkat, íme, fivérem és Ismáel fiai, és feleségeik is mulatozni kezdtek, olyannyira, hogy táncolni kezdtek, énekelni, és nagy durvasággal beszélni, igen, még hozzá úgy, hogy elfelejtkeztek arról, milyen hatalom által jutottak idáig; igen, rendkívüli durvaságra vetemedtek.

10. És én, Nefi elkezdtem rendkívül félni, hogy az Úr megharagszik ránk, és gonosz-

ságunk miatt lesújt ránk, hogy elnyel minket a tenger mélye; tehát én, Nefi nagy józansággal kezdtem el beszélni hozzájuk; de íme, ők ^amegharagudtak rám, mondván: Nem fogjuk túrni, hogy fiatalabb fivérünk ^buralkodó legyen felettünk.

11. És lőn, hogy Lámán és Lemuel megragadtak és megkötöztek kötelekkel, és nagy durvasággal bántak velem; mindazonáltal az Úr ^amegengedte ezt, hogy megmutathassa hatalmát, szavának beteljesülésére, amit a gonoszokkal kapcsolatban mondott.

12. És lőn, hogy miután olyannyira megkötöztek, hogy mozdulni sem tudtam, az ^airánytűt, amit az Úr készített, megszűnt működni.

13. Tehát nem tudták, hogy merre kormányozzák a hajót; olyannyira, hogy egy nagy zivatar támadt, igen, egy nagy és borzalmas vihar, és három napon keresztül ^avisszafelé hajtott minket a vizeken; és elkezdtek rendkívül megijedni attól, hogy belefulladásnak a tengerbe; mégsem oldoztak el engem.

14. És a negyedik napon, melyen visszafelé hajtottak minket, a vihar kezdett rendkívül keserves lenni.

15. És lőn, hogy a tenger mélye majdnem elnyelt minket. És miután négy napon keresztül

6a 1 Ne. 17:2.

7a 2 Ne. 2:1.

b 2 Ne. 3:1.

8a 2 Ne. 10:20.

b 1 Ne. 2:20.

ksz Megígért föld.

10a 1 Ne. 17:17–55.

b 1 Móz. 37:9–11;

1 Ne. 16:37–38;

2 Ne. 1:25–27.

11a Alma 14:11.

12a 1 Ne. 16:10, 16, 26;

2 Ne. 5:12;

Alma 37:38–47;

T&S 17:1.

13a Móziás 1:17.

visszafelé hajtottak minket a vizeken, fivéreim kezdték “belátni, hogy Isten ítéletei rajtuk vannak, és el kell veszniük, ha nem bánják meg gonoszságait; odajöttek tehát hozzám és eloldozták a köteleket, melyek a csuklóimon voltak, és íme, azok rendkívül meg voltak dagadva, és a bokáim is nagyon meg voltak dagadva, és nagy volt azok fájdalma.

16. Mindazonáltal én Istenemre tekintettem, és egész álló nap őt “dicsértem; és nem zúgolódtam az Úr ellen megpróbáltatásaim miatt.

17. Most atyám, Lehi sok dolgot mondott nekik, és “Ismáel fiainak is; de íme, ők számos fenyegetést lihegtek mindenki ellen, aki mellettem szolt volna; és szüleim, akiket megviseltek az évek, és akik gyermekeik miatt sok szomorúságot szenvedtek el, legyengültek, igen, még hozzá a betegágyig.

18. Szomorúság és a sok bánat, valamint fivéreim gonosz-sága miatt közel kerültek még ahhoz is, hogy ebből a világból eltávozva Istenükkel találkozzanak; igen, ősz fejük már majdnem a porba hanyatlott; igen, annyira, hogy közel voltak ahhoz, hogy bánattal hullámsírba vessük őket.

19. És Jákób, és József is, fiatalok lévén, sok táplálékot igényelvén, gyötrődtek anyjuk megpróbáltatásai miatt; és még “feleségem, könnyeivel és imával, és gyermekeim sem lágyí-

tották meg fivéreim szívét, hogy eloldoztak volna.

20. És semmi más, csak Isten hatalma, amikor az pusztulással fenyegette őket, tudta meglágyítani a szívüket; tehát amikor látták, hogy már majdnem elnyeli őket a tenger mélye, megbánták a dolgot, amit tettek, olyannyira, hogy eloldoztak.

21. És lőn, hogy miután eloldoztak, íme, vettem az iránytűt, és az úgy működött, ahogy azt kívántam. És lőn, hogy imádkoztam az Úrhoz, és miután imádkoztam, a szelek megszűntek, és a zivatar megszűnt, és nagy nyugalom volt.

22. És lőn, hogy én, Nefi irányítottam a hajót, így ismét a megígért föld felé vitorláztunk.

23. És lőn, hogy miután sok napon keresztül vitorláztunk, meg is érkeztünk a “megígért földre; és elindultunk a földön, és felütöttük sátrainkat, és a megígért földnek neveztük.

24. És lőn, hogy elkezdtek a földet megművelni, és elkezdtek magokat vetni; igen, minden magot a földbe raktunk, amit Jeruzsálem földjéről hoztunk. És lőn, hogy azok rendkívül növekedtek; tehát bőségesen meg voltunk áldva.

25. És lőn, hogy a megígért földön úgy találtuk, amint a vadonban mentünk, hogy van mindenféle barom az erdőkben, tehén és ökör is, szamár és ló is, kecske és vadkecske is, és mindenféle vadállat, mely az ember használatára van. És találtunk

mindenféle ércet, aranyat és ezüstöt, valamint rezet is.

19. FEJEZET

Nefi ércből lemezeket készít, és feljegyzi népe történetét – Izráel Istene hatszáz évvel azután jön el, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet – Nefi elmondja az Ő szentvedéseit és keresztre feszítését – A zsidókat megvetik és szétszórják az utolsó napokig, amikor visszatérnek az Úrhoz. Mintegy Kr.e. 588–570.

És lőn, hogy az Úr megparancsolta nekem, tehát érclemezeket készítettem, hogy ezekre vésem népem feljegyzését. Azokra a ^alemezekre, amelyeket készítettem, ^batyám feljegyzését véstem, és vándorlásainkat is a vadonban, valamint atyám jóvendöléseit; és saját jóvendöléseimből is sokat rájuk véstem.

2. És akkor, amikor azokat készítettem, nem tudtam, hogy az Úr meg fogja parancsolni nekem ^aezen lemezek elkészítését; tehát atyám feljegyzése, és atyái nemzedékrendje, és cselekedeteink legnagyobb része a vadonban azokra az első lemezekre van vésvé, amelyekről beszéltem; tehát azon dolgok, melyek azelőtt történtek, hogy ^bezeket a lemezeket elkészítettem volna, igazság szerint, részletesebben az első lemezekben vannak megemlítve.

3. És miután a parancs szerint elkészítettem ezeket a lemezeket, én, Nefi, parancsolatot kaptam, hogy az elrendelt szolgálát és a jóvendölések, azoknak világosabb és értékesebb részei ^aezen lemezeken legyenek leírva; és hogy azok a dolgok, amiket leírunk, legyenek megőrizve népünk oktatására, akik ezt a földet birtokolni fogják, és más ^bbölcs célokra is, mely célok az Úr számára ismertek.

4. Tehát én, Nefi a másik lemezekben készítettem feljegyzést, melyek beszámolót adnak, vagyis részletesebb beszámolót adnak népem háborúiról, és viszálykodásairól és pusztításairól. És ezt tettem, és megparancsoltam népemnek, mit tegyenek, miután én már elmentem; és hogy ezeket a lemezeket egyik nemzedéktől a másikig kell adni, vagyis egyik prófétától a másikig, amíg az Úr nem ad további parancsolatokat.

5. És ^aezen lemezek készítéséről ezután adatik beszámoló; és aztán, íme, aszerint haladok, amit mondtam; és ezt azért teszem, hogy a szentebb dolgok ^bmegőriztessenek, hogy népem tudjon majd róluk.

6. Mégsem írok semmit a lemezekre, amiről nem gondolom azt, hogy ^aszent. És most, ha tévedek, ahogyan a régiek is tévedtek; nem mintha más emberek miatt szeretnék men-

19 1a ksz Lemezek.

b 1 Ne. 1:16–17; 6:1–3.

2a 2 Ne. 5:30.

b 1 Ne. 9:1–5.

3a Jákób 1:1–4; 3:13–14;
4:1–4.

b 1 Ne. 9:4–5;

MSz 1:7;

T&Sz 3:19–20;

10:1–51.

5a 2 Ne. 5:28–33.

b ksz Szentírások –

Megőrizendő
szentírások.

6a Lásd a Mormon
könyve címlapját.
ksz Szent.

tegetőzni, de a ^bgyengeség miatt szeretnék mentetetőzni, mely bennem van a test szerint.

7. Mert azon dolgokat, amiket egyes emberek nagy értékkel bírónak tartanak, a test és a lélek számára is, mások ^asemmibe vesznek és ^blábuk alá tapossák. Igen, még Izráel igazi Istenét is lábuk alá tapossák az emberek; mondom, hogy lábuk alá tapossák, de más szavakkal is szeretnék szólni – semmibe veszik és nem hallgatnak tanácsainak szavára.

8. És íme, ő ^aeljön, az angyal szavai szerint ^bhatszáz évvel azután, hogy atyám elhagyta Jeruzsálemet.

9. És a világ, gonoszsága miatt, semmit nem érő dolognak tartja; tehát megostorozzák, és ő eltűri, és megütik, és ő eltűri. Igen, ^aleköpdösik, és ő eltűri, szerető kedvessége és hosszútűrése miatt az emberek gyermekei iránt.

10. És ^aatyáink Istene, akiket ^bkivezettek Egyiptomból, a fogásból, és a vadonban meg is

őriztettek általa, igen, ^aÁbrahám Istene, és Izsáké, és Jákób Istene, az angyal szavai szerint, emberként magát a bűnös emberek ^akezébe adja, hogy ^efelemeljék, ^fZénok szavai szerint, hogy ^gkeresztre feszítsék, Neum szavai szerint, és egy ^hsírboltban eltemessék, ⁱZénos szavai szerint, melyeket a három napos ⁱsötétséggel kapcsolatban mondott, ami majd halálának jeléül adatik azoknak, akik benépesítik a tenger szigeteit, még inkább, különösen azoknak adatik, akik ^kIzráel házából valók.

11. Mert így szólt a próféta: Az Úristen azon a napon biztosan ^ameglátogatja Izráel egész házát; néhányat szavával, igazlelkűségük miatt, nagy örömeikre és szabadulásukra, másokat hatalmának ^bmennydörgéseivel és villámlásaival, viharral, tűzzel, és füsttel, és sötét ^cpárával, és a ^d föld megnyílásával, és ^ehegyekkel, melyek kiemeltetnek.

12. És ^amindezen dolgok biztosan bekövetkeznek, mondja

6b Morm. 8:13–17;
Ether 12:23–28.
7a 2 Ne. 33:2;
Jákób 4:14.
b ksz Lázadás.
8a ksz Jézus Krisztus –
Próféciák Jézus
Krisztus születéséről
és haláláról.
b 1 Ne. 10:4;
2 Ne. 25:19.
9a Ésa. 50:5–6;
Mát. 27:30.
10a 2 Ne. 26:12;
Móziás 7:27; 27:30–31;
Alma 11:38–39;
3 Ne. 11:14–15.
b 2 Móz. 3:2–10; 6:6;

1 Ne. 5:15;
T&Sz 136:22.
c 1 Móz. 32:9;
Móziás 7:19;
T&Sz 136:21.
ksz Jehova.
d ksz Engesztel,
Engesztelés.
e 3 Ne. 27:14.
f Alma 33:15; 34:7;
Hél. 8:19–20;
3 Ne. 10:15–16.
ksz Szentírások –
Elvesztett
szentírások; Zénok.
g 2 Ne. 6:9; Móziás 3:9.
ksz Keresztre
feszítés.

h Mát. 27:60;
Luk. 23:53;
2 Ne. 25:13.
i Jákób 6:1; Hél. 15:11.
ksz Zénos.
j 1 Ne. 12:4–5;
Hél. 14:20, 27;
3 Ne. 8:3, 19–23; 10:9.
k 3 Ne. 16:1–4.
11a 3 Ne. 9:1–22;
T&Sz 5:16.
b Hél. 14:20–27;
3 Ne. 8:5–23.
c Luk. 23:44–45;
3 Ne. 8:19–20.
d 2 Ne. 26:5.
e 3 Ne. 8:10.
12a Hél. 14:20–28.

^bZénos próféta. És a föld ^csziklának meg kell hasadniuk; és a föld nyögései miatt a tenger szigeteinek királyai közül sokon munkálkodik Isten Lelke, hogy felkiáltanak: Szenved a természet Istene!

13. És ami azokat illeti, akik Jeruzsálemben vannak, mondja a próféta, azokat minden nép ^aostorozni fogja, amiért Izráel Istenét ^bkeresztre feszítik, elfordítván szívüket, jeleket és csodákat utasítván vissza, és Izráel Istenének hatalmát és dicsőségét.

14. És mivel szívüket elfordítják, mondja a próféta, és ^amegvetették Izráel Szentjét, vándorolni fognak, míg a testben vannak, és elvesznek, és ^bgúny és ^ccsúfolódás tárgyává lesznek, és gyűlölni fogják őket minden nemzet között.

15. Mégis, amikor eljön a nap, mondja a próféta, hogy ^atöbbé nem fordítják el szívüket, Izráel Szentje ellen, akkor fog megemlékezni a ^bszövetségekről, melyeket atyáikkal kötött.

16. Igen, akkor fog megemlékezni a ^atenger szigeteiről; igen, és minden Izráel házából való népet ^bösszegyűjtök, mondja az Úr, Zénos próféta szavai szerint, a föld négy szegletéből.

17. Igen, és az egész föld ^ameg

fogja látni az Úr szabadítását, mondja a próféta; minden nemzet, nemzetség, nyelv és nép megáldatik.

18. És én, Nefi leírtam népemnek ezeket a dolgokat, hogy meggyőzhessem őket arról, hogy emlékezzenek az Úrra, Megváltójukra.

19. Tehát Izráel egész házához szólok, ha úgy leszen, hogy megkapják ^aezeket a dolgokat.

20. Mert íme, erős érzések vannak lelkemben, melyek annyira kimerítenek, hogy minden tagom gyenge, azok miatt, akik Jeruzsálemben vannak; mert ha az Úr nem lett volna irgalmas, hogy megmutassa nekem a velük kapcsolatos dolgokat, ahogy a régi prófétáknak is, akkor én is elvesztem volna.

21. És ő valóban minden velük ^akapcsolatos dolgot megmutatott a régi ^bprófétáknak; és sokaknak velünk kapcsolatos dolgokat is megmutatott; kell, szükségképpen tudnunk kell tehát a velük kapcsolatos dolgokról, mert ezek a részlemezre vannak leírva.

22. Most lőn, hogy én, Nefi megtanítottam fivéreimnek ezeket a dolgokat; és lőn, hogy sok dolgot felolvastam nekik, ami a ^arészlemezre volt vésve, hogy tudhassanak az Úr cselekedete

12b Jákób 5:1.

^c Mát. 27:51.

13a Luk. 23:27–30.

^b 2 Ne. 10:3.

14a Ésa. 53:3–6;

Móziás 14:3–6.

^b ksz Zsidók.

^c 5 Móz. 28:37;

1 Kir. 9:7;

3 Ne. 16:9.

15a 1 Ne. 22:11–12.

^b ksz Ábrahámi szövetség.

16a 1 Ne. 22:4;

2 Ne. 10:21.

^b Ésa. 49:20–22.

ksz Izráel – Izráel összegyűjtése.

17a Ésa. 40:4–5.

19a Énós 1:16;

Morm. 5:12; 7:9–10.

21a 3 Ne. 10:16–17.

^b 2 Kir. 17:13;

Ámós 3:7.

ksz Próféta.

22a 1 Ne. 22:1.

teiről más földeken, régi népek között.

23. És sok dolgot felolvastam nekik, ami “Mózes könyveiben volt megírva; de hogy még jobban rábírom őket arra, hogy higgyenek az Úrban, Megváltójukban, felolvastam nekik azt, amit ^bÉsaiás próféta írt; mert minden szentírást magunkra ‘vonakoztattam, hogy az “hasznunkra és okulásunkra legyen.

24. Szóltam tehát hozzájuk, mondván: Halljátok a próféta szavait, ti, akik Izráel házának maradéka vagytok, egy “ág, melyet letörtek; halljátok a próféta szavait, melyeket egész Izráel házának írtak, és vonatkoztasátok azokat magatokra, hogy nektek is lehessen reményetek, úgy, mint fivéreiteknek, akikről letörtetek; mert ily módon írt a próféta.

20. FEJEZET

Az Úr kinyilatkoztatja céljait Izráelnek – Izráelt a megpróbáltatás kemencéjében választották ki, és ki kell mennie Babilonból – Vesd össze: Ésaiás 48. Mintegy Kr.e. 588–570.

HALLGASSATOK erre és halljátok meg ezt, Ó Jákób háza, akiket Izráel nevén neveznek, és akik

Júda vizéből, vagyis a “keresztelés vizéből jöttek elő, akik az Úr nevére esküsznek és emlegetik Izráel Istenét, de nem igazságban, se nem igazlelkűségben esküsznek!

2. Mégis a “szent városból valónak nevezik magukat, de nem Izráel Istenére ^btámaszkodnak, aki a Seregek Ura; igen, Seregek Ura az ő neve.

3. Íme, kezdettől fogva kijelentettem a “korábbi dolgokat; és az én számból jöttek elő, és megmutattam őket. Hirtelen mutattam meg őket.

4. És ezt azért tettem, mert tudtam, hogy “te makacs vagy, és vasizom a nyakad, és homlokod réz.

5. És már a kezdetektől kijelentettem neked; mielőtt bekövetkeztek, megmutattam neked ezeket; és attól félve mutattam meg, hogy különben azt mondd: “Bálványom tette ezeket, és faragott képem, és öntött képem parancsolta ezeket.

6. Láttad és hallottad mindezt; mégsem jelented ki őket? És hogy új dolgokat mutattam meg neked ettől fogva, még hozzá rejtett dolgokat, és te nem tudtad őket.

7. Most teremtem őket, és nem a kezdetektől fogva, azon nap előtt sem jelentették azokat ki neked, mielőtt hallottad őket,

23a 2 Móz. 17:14;

1 Ne. 5:11;

Mózes 1:40–41.

b 1 Ne. 15:20;

2 Ne. 25:4–6;

3 Ne. 23:1.

c ksz Szentírások – A szentírások értéke.

d 2 Ne. 4:15.

24a 1 Móz. 49:22–26;

1 Ne. 15:12;

2 Ne. 3:4–5.

20 1a ksz Keresztel, Keresztelés.

2a Ésa. 52:1.

ksz Jeruzsálem.

b úm. bíznak

valakiben,

számítanak valakire.

3a Ésa. 46:9–10.

4a úm. Izráel.

5a ksz Bálványimádás.

különben azt mondanád: Íme, tudtam őket.

8. Igen, és nem hallottad; igen, és nem tudtad; igen, attól az időtől kezdve nem volt nyitva a füled; mert tudtam, hogy nagyon hűtlenül viselkednél, és ^a“vétkesnek hívtak anyád méhétől fogva.

9. Mégis, ^a“nevemért halasztom majd haragomat, és dicséretemért tartózkodom veled szemben, hogy ki ne vágjalak.

10. Mert íme, megtisztítottalak; a ^a“megpróbáltatás kemencéjében választottalak ki téged.

11. Önmagamért, igen, önmagamért fogom ezt megtenni, mert nem fogom megengedni, hogy ^a“nevemet beszennyezzék, és ^b“nem fogom másnak adni a dicsőségemet.

12. Hallgass rám, Ó Jákób, és Izráel, elhívtam, mert én vagyok ő; én vagyok az ^a“első, és én vagyok az utolsó is.

13. Kezem ^a“fektette le a föld alapzatát is, és jobb kezem feszítette ki a mennyeket. Szólitom őket, és együtt felállnak.

14. Mindannyian, gyűljetek össze, és halljátok; közülük ki jelentette ki nekik ezeket a dolgokat? Az Úr szerette őt; igen, és ^a“betölti szavát, amit általuk jelentett ki; és kedve szerint

cselekszik ^b“Babilóniával, és karja lesújt a káldeusokra.

15. És még, mondja az Úr; én, az Úr, igen, én szóltam; igen, én hívtam el, hogy kijelentse, én hoztam őt, és ő sikeressé teszi az útját.

16. Gyertek közel hozzám; nem ^a“titokban szóltam; a kezdetektől fogva, attól az időtől fogva, hogy kijelentették azt, én szóltam; és az Úristen és az ő Lelke küldött engem.

17. És így szól az Úr, ^a“Megváltód, Izráel Szentje: Én küldtem őt, az Úr, a te Istened tette ezt, aki javadra tanít, aki azon az úton ^b“vezet, amelyen járnod kell.

18. Ó, bár hallgattál volna ^a“parancsolataimra – akkor békeséged olyan lett volna, mint a folyó, és igazlelkűséged, mint a tenger hullámai.

19. ^a“Magod is olyan lenne, mint a homok; bensőd ivadékai, mint annak fővénye; neve nem lett volna sem kitörölve, sem kivágva előlem.

20. ^a“Menjetez ki Babilóniából, meneküljetez a káldeusoktól, éneklő hanggal jelentsétek ki, mondjátok ezt, hangoztassátok a föld végéig; mondjátok: Az Úr megváltotta ^b“szolgáját, Jákóbot.

21. És nem ^a“szomjaztak; a sivatagokon át vezette őket;

8a Zsolt. 58:4.

9a 1 Sám. 12:22;
Zsolt. 23:3;
1 Ján. 2:12.

10a ksz Gyötrelem.

11a Jer. 44:26.

b Ésa. 42:8;

Mózes 4:1–4.

12a Jel. 1:17; 22:13.

ksz Alfa és Omega;

Elsőszülött.

13a Zsolt. 102:26.

ksz Teremt,

Teremtés.

14a 1 Kir. 8:56;

T&Sz 64:31; 76:3.

b ksz Babel, Babilon.

16a Ésa. 45:19.

17a ksz Megváltó.

b ksz Kinyilatkoztatás;

Sugalmaz,

Sugalmazás.

18a Préd. 8:5.

19a 1 Móz. 22:15–19;

Hós. 1:10.

20a Jer. 51:6;

T&Sz 133:5–14.

b Ésa. 44:1–2, 21.

21a Ésa. 41:17–20.

a kősziklából vizet fakasztott nekik; a ^bkősziklát is meghasította, és víz ömlött ki belőle.

22. És annak ellenére, hogy mindezt megtette, és még nagyobbakat is, nincs ^abékesség, mondja az Úr, a gonoszoknak.

21. FEJEZET

A Messiás világosság lesz a nemzsidóknak és szabadon engedi a foglyokat – Izráelt az utolsó napokban hatalommal összegyűjtik – Királyok lesznek gondviselőik – Vesd össze: Ésaías 49. Mintegy Kr.e. 588–570.

TovÁBBÁ: Hallgass ide, Ó Izráel háza, mindenki, akit letörtek és kiűztek, népem pásztorainak gonoszsága miatt; igen, mindenki, akit letörtek, akit szét-szórtak más földre, aki az én népemből való, Ó Izráel háza. Hallgassatok engem, Ó ^aszigetek, és hallgassatok rám ^bmesszi népek; az Úr anyám méhétől hívott el engem, anyám bensőjétől fogva emlegette a nevem.

2. És olyanná tette számat, mint az éles kard; keze árnyékában bújtatott el engem, és csiszolt nyíllá tett, tegezében bújtatott el engem;

3. És ezt mondta nekem: “Szolgám vagy, Ó Izráel, akiben megdicsőítettem.

4. Majd ezt mondtam: Hiába fáradoztam, semmiért és hiába pazaroltam erőmet; bizonyára az Úrnál van ítéletem, és munkám Istenemnél.

5. És most, mondja az Úr – aki ^a“anyám méhétől formált, hogy szolgája legyek, hogy Jákóbot ismét hozzá vigyem – bár Izráel még nincs összegyűjtve, mégis dicsőséges leszek az Úr szemében, és Istenem lesz az erőm.

6. És azt mondta: Könnyű dolog az, hogy szolgám legyél, “Jákób törzseinek felnevelésében és a megőrzött Izráel visszaállításában. ^bVilágosságként is adlak téged a ‘nemzsidóknak, hogy szabadításom lehess a földnek széléig.

7. Így szól az Úr, Izráel Megváltója, az ő Szentje, annak, akit megvet az ember, annak, akit utálnak a nemzetek, az uralkodók szolgájának: Királyok látnak és kelnek fel, hercegek is hódolnak, az Úr miatt, aki hűséges.

8. Így szól az Úr: Szívesen látott időben meghallottalak, Ó tenger szigetei, és a szabadítás napján megsegítettelek; és megfoglak őrizni téged, és ^aszolgámat adom neked, szövetségül a népnek, hogy megalapítsam a földet, hogy örököltessem az elhagyott örökségeket.

9. Hogy szólhass a ^a“foglyok-

21b 2 Móz. 17:6;
4 Móz. 20:11;
1 Ne. 17:29;
2 Ne. 25:20.

22a ksz Béke.

21 1a 1 Ne. 22:4;
2 Ne. 10:20–22.
b T&S 1:1.

3a 3 Móz. 25:55;
Ésa. 41:8;
T&S 93:45–46.

5a Ésa. 44:24.

6a ksz Izráel – Izráel tizenkét törzse.

b T&S 103:8–10;
Ábr. 2:10–11.

c 3 Ne. 21:11.
8a 2 Ne. 3:6–15;
3 Ne. 21:8–11;
Morm. 8:16, 25.
9a ksz Halottak szabadulása.

nak: Menjete; azoknak, akik ^bsötétségben ülnek: mutassátok meg magatokat! Az utakon fognak legelni, és minden magas helyen lesznek ^clelelődik.

10. Nem éheznek, se nem szomjaznak, a hőség vagy a nap sem veri majd őket; mert az vezeti őket, aki irgalommal van irántuk, még hozzá vizek forrásai mentén irányítja őket.

11. És minden hegyemet úttá teszem, és felmagasztaltatnak az ^aországutaim.

12. És akkor, Ó Izráel háza, íme, ^aezek messziről jönnek; és lásd, ezek északról és nyugatról, és ezek Sin földjéről.

13. ^aÉnekeljete, Ó mennyek; és légy örömteli, Ó föld; mert megalapítottatnak azoknak lábai, akik keleten vannak; és törjete ki éneklésbe, Ó hegyek; nem sújtanak le rájuk többé; mert megvigasztalta népét az Úr, és irgalommal lesz nyomorultjai iránt.

14. De íme, Sion ezt mondta: Elhagyott engem az Úr, és megfélekedeztem rólam az én Uram – de ő majd megmutatja, hogy nem.

15. Mert megfélekedezhet-e egy ^anő szoptatós gyermekéről, hogy ne könyörülne méhe fián? Igen, ők tán ^bmegfélekedeznek, de én nem fogok elfeledkezni rólad, Ó Izráel háza.

16. Íme, ^akezem tenyerére

véstelek; szüntelen előttem vannak falaid.

17. Fiaid pusztítói ellen sietnek; és ők, akik ^apusztává tettek, elmennek tőled.

18. Emeld fel szemeidet, nézz körül és lásd; ezek mind ^aösszegyűlnek, és el fognak jönni hozzád. És ahogy élek, mondja az Úr, bizonyára felöltözteted magad mindannyiukkal, mint ékszerrel, és felöltöd azokat, mint egy menyasszonyt.

19. Mert pusztá és elhagyott helyeid, és elpusztításod földje már most túl szűk lesz a lakosok miatt; és azok, akik felemésztettek téged, messze lesznek.

20. A gyermekek, melyek azután lesznek neked, miután az elsőt elvesztetted, ismét azt mondják majd füleidbe: A hely túl ^aszoros számomra; adj helyet nekem, hogy lakhassam!

21. Akkor fogod ^ate majd ezt mondani a szívedben: Ki nemzette nekem ezeket; látván, hogy elvesztettem gyermekeimet és ^belhagyatott vagyok, fogoly, és ide s tova költözöm? És ki támasztotta ezeket? Íme, engem egyedül hagytak, hol voltak ezek?

22. Így szól az Úristen: Íme, felemelem kezem a ^anemzsidókhöz; és felállítom ^bzászlómat a népnek; és ők ^ckarjaikban hozzák fiaidat, és vállukon hordják leányaidat.

9b 2 Ne. 3:5.

c Ezék. 34:14.

11a Ésa. 62:10;

T&Sz 133:23–32.

12a Ésa. 43:5–6.

13a Ésa. 44:23.

15a ksz Asszony,

Nő, Nők.

b Ésa. 41:17;

Alma 46:8;

T&Sz 61:36.

16a Zak. 13:6.

17a 3 Ne. 21:12–20.

18a Mik. 4:11–13.

20a VAGY szűk, keskeny.

21a új. Sion.

b Ésa. 54:1; Gal. 4:27.

22a Ésa. 66:18–20.

b Ésa. 11:12; 18:3.

c 1 Ne. 22:8;

2 Ne. 10:8–9.

23. És "királyok lesznek a ^bgondviselőid, és királynők a dajkáid; meghajolnak előtted, arcukkal a föld felé, és lenyalják a port lábaidról; és tudni fogod, hogy én vagyok az Úr, mert nem szégyenülnek meg, akik rám "várnak.

24. Mert el lehet-e venni a zsákmányt a hatalmastól, avagy megszabadulhatnak-e a "törvényes foglyok?

25. De így szól az Úr: még a hatalmas foglyait is el fogják venni, és megszabadul a rettetetes zsákmánya; mert én fogok vitatkozni azzal, aki veszekedik veled, és én fogom megszabadítani gyermekeidet.

26. És saját testükkel "etetem meg azokat, akik elnyomnak téged; megrészezednek saját vérüktől, mint az édes bortól; és minden test ^bmegtudja, hogy én, az Úr vagyok a Szabadítód és a Megváltód, Jákób "Hatalmasa.

22. FEJEZET

Izráelt az egész föld színén szét-szórják – A nemzsidók gondozzák és táplálják Izráelt az evangéliummal az utolsó napokban – Izráelt összegyűjtik és megszabadítják, és a gonoszok elégnak, mint a tarló – Az ördög királysága elpusztul és a

Sátánt megkötözik. Mintegy Kr.e. 588–570.

És most lőn, hogy miután én, Nefi felolvastam ezeket a "részlemezekre vésett dolgokat, fivéreim hozzám jöttek és ezt kérdezték tőlem: Mit jelentenek ezek a dolgok, amiket felolvastál? Íme, azon dolgok szerint kell-e őket érteni, melyek lelkiek, amelyek a lélek és nem a test szerint történnek majd?

2. És én, Nefi ezt mondtam nekik: Íme, a "Lélek hangja ^bnyilvánította ki őket a prófétának; mert a Lélek tudat minden olyan dolgot a "prófétákkal, ami az emberek fiaival a test szerint bekövetkezik.

3. Tehát a dolgok, melyekből felolvastam, olyan dolgok, melyek mind a "testi, mind a lelki dolgokra vonatkoznak; mert úgy tűnik, hogy Izráel háza előbb vagy utóbb szét lesz ^bszórva az egész föld színén, és minden nemzet között.

4. És íme, sokan vannak, akik már most elvesztek azok tudomásából, akik Jeruzsálemben vannak. Igen, minden "törzsnek legnagyobb részét ^belvezették; és ide s tova szórták szét őket a "tenger szigetein; és hogy hol vannak, senki nem tudja közölnk, csak azt tudjuk, hogy elvezették őket.

23a Ésa. 60:16.

b 1 Ne. 22:6.

c 2 Ne. 6:13;

T&Sz 98:2;

133:10–11, 45.

24a 1 Ne. 21:25.

26a 1 Ne. 22:13–14.

b Móziás 11:22.

c ksz Jehova.

22 1a 1 Ne. 19:22;

2 Ne. 4:2.

2a ksz Szentlélek.

b 2 Pét. 1:19–21.

c ksz Prófécia,

Prófétál.

3a T&Sz 29:31–34.

b 1 Ne. 10:12–14;

2 Ne. 25:14–16.

ksz Izráel – Izráel szét-szórása.

4a ksz Izráel – Izráel tíz elveszett törzse.

b 2 Ne. 10:22.

c 1 Ne. 21:1;

2 Ne. 10:8, 20.

5. És minek utána elvezették őket, megjövendőlték velük kapcsolatban ezeket a dolgokat, és mindazokkal kapcsolatban is, akik ezután szóratnak szét és keverednek, Izráel Szentje miatt; mert ellene fogják megkeményíteni a szívüket; tehát szétszóratnak minden nemzet között, és minden ember ^agyűlölni fogja őket.

6. Mégis, miután a ^anemzsidók ^bgondjaikba vették őket, és az Úr felemelte kezét a nemzsidókhoz, és zászlóként felállította őket, és ^cfiákat karjaikban hordozták és leányaikat vállukon hordozták, íme, ezek a dolgok, melyekről szóltak, szó szerintiek; mert ilyenek az Úrnak atyáinkkal kötött szövetségei; és ez minket jelent az eljövendő napokban, és testvéreinket is, akik Izráel házából valók.

7. És azt jelenti, hogy eljön majd az idő, hogy miután egész Izráel háza szétszóratott és keveredett, az Úristen egy hatalmas nemzetet támaszt a ^anemzsidók között, igen, méghozzá ezen föld színén; és a mi magunk általuk ^bszóratik majd szét.

8. És miután magunk szétszóratott, az Úristen egy ^acsodálatos munka elvégzéséhez kezd

majd a ^bnemzsidók között, ami nagy ^cértékkel bír majd magunk számára; ez tehát ahhoz van hasonlítva, amint a nemzsidók gondjaikba veszik, valamint karjaikban és vállukon hordozzák őket.

9. És ez nagy ^aértékkel bír majd a nemzsidók számára is; de nemcsak a nemzsidóknak, hanem Izráel ^begész ^cházának is, mert tudatja a mennyek Atyjának Ábrahámmal kötött ^dszövetségeit, mondván: a te ^emagodban ^fáldatik meg a föld minden nemzetsége.

10. És szeretném, testvéreim, ha tudnátok, hogy a föld minden nemzetségét nem lehet megáldani, ha nem fedi fel ^akarját minden nemzet szeme előtt.

11. Az Úristen tehát hozzákezd, hogy minden nemzet szeme előtt felfedje karját, előhozva szövetségeit és evangéliumát azoknak, akik Izráel házából valók.

12. Ismét kihozza tehát őket a fogságból és ^aösszegyűjti őket örökségük földjeire; és kihozza őket a homályból és a ^bsötétség-ből; és akkor majd tudni fogják, hogy az ^cÚr a ^dSzabadítójuk és a Megváltójuk, ^eIzráel Hatalmasa.

13. És a vére annak a ^ahatalmas

5a 1 Ne. 19:14.

6a ksz Nemzsidók.

b 1 Ne. 21:23.

c 1 Ne. 15:13.

7a 3 Ne. 20:27.

b 1 Ne. 13:12–14;

2 Ne. 1:11.

8a Ésa. 29:14;

1 Ne. 14:7;

2 Ne. 27:26.

ksz Az evangélium visszaállítása.

b 2 Ne. 10:10–11;

3 Ne. 16:4–7;

Morm. 5:19.

c 1 Ne. 15:13–18;

3 Ne. 5:21–26; 21:7.

9a 1 Ne. 14:1–5.

b 2 Ne. 30:1–7.

c 2 Ne. 29:13–14.

d 5 Móz. 4:31.

e ksz Ábrahámi szövetség.

f 1 Móz. 12:2–3;

3 Ne. 20:27;

Ábr. 2:9–11.

10a Ésa. 52:10.

12a ksz Izráel – Izráel összegyűjtése.

b ksz Sötétség, lelki.

c 2 Ne. 6:10–11.

d ksz Szabadító.

e ksz Jehova.

13a ksz Ördög – Az ördög egyháza.

és utálatos egyháznak, mely az egész föld paráznája, saját fejük ellen fordul; mert maguk között ^bháborúznak, és ^csaját kezük kardja hull majd a saját fejükre, és saját véruktól részegednek meg.

14. És minden ^anemzet, amely ellened háborúzik, Ó Izráel háza, egymás ellen fordíttatik, és ^bbelesnek abba a verembe, amelyet azért ástak, hogy törbe csalják az Úr népét. És mindenki elpusztul, aki Sion ellen ^charcol, és az a hatalmas parázna, aki elferdítette az Úrnak helyes útjait, igen, az a hatalmas és utálatos egyház, a ^dporba omlik, és nagy lesz annak bukása.

15. Mert íme, mondja a próféta, gyorsan eljön az idő, amikor a Sátánnak nem lesz több hatalma az emberek gyermekeinek szíve felett; mert hamarosan eljön a nap, amikor minden kevély, és mindenki, aki gonoszul cselekszik, olyan lesz, mint a ^atarló; és eljön a nap, amikor el kell ^bégniük.

16. Mert hamarosan eljön az idő, amikor Isten ^aharagjának teljessége kiömlik az emberek gyermekeinek összességére; mert nem tűri, hogy a gonoszok elpusztítsák az igazlelkűeket.

17. Hatalma által ^amegőrzi tehát az ^bigazlelkűeket, még akkor is, ha úgy léssen, hogy

haragja teljességének el kell jönnie, és az igazlelkűeket meg kell őrizni, még úgy is, hogy ellenségeiket tűz pusztítja el. Az igazlelkűeknek tehát nem kell félniük, mert így szól a próféta, megszabadítják őket, még akkor is, ha ez tűz által történik.

18. Íme, fivéreim, azt mondom nektek, hogy mindezen dolgoknak rövidesen be kell következniük, igen, méghozzá vérnek, és tűznek, és füstpárának kell eljönnie; és ennek szükségképpen ezen föld színén kell lennie; és ez a test szerint jön el az emberekhez, ha úgy léssen, hogy megkeményítik a szívüket Izráel Szentje ellen.

19. Mert íme, az igazlelkűek nem fognak elveszni; mert biztosan eljön az idő, amikor mindazok, akik Sion ellen harcolnak, kivágnak.

20. És az Úr biztosan el fog készíteni népe számára egy utat, Mózes szavainak betöltésére, melyeket szólt, mondván: ^aPrófétát támaszt nektek az Úr, Istenetek, hozzám hasonló; őt halljátok meg minden dologban, amit csak mond nektek. És léssen, hogy mindazok, akik nem akarják meghaladni ezt a prófétát, ^bkivágnak a nép közül.

21. És most én, Nefi kijelentem

13b 1 Ne. 14:3, 15–17.

c 1 Ne. 21:26.

14a Luk. 21:10.

b Ésa. 60:12;

1 Ne. 14:3;

T&Sz 109:25.

c 2 Ne. 10:13; 27:3.

d Ésa. 25:12.

15a Ésa. 5:23–24;

Náh. 1:10; Mal. 4:1;

2 Ne. 15:24; 26:4–6;

T&Sz 64:23–24;

133:64.

b Zsolt. 21:10;

3 Ne. 25:1;

T&Sz 29:9.

ksZ Föld – A föld megtisztítása.

16a 1 Ne. 14:17.

17a 2 Ne. 30:10;

Mózes 7:61.

b 1 Ne. 17:33–40.

20a Ján. 4:19; 7:40.

b T&Sz 133:63.

nektek, hogy ez a „próféta, akitől Mózes szólt, Izráel Szentje volt; igazlelkűségben fog tehát bítéletet tartani.

22. És az igazlelkűeknek nem kell félniük, mert ők azok, akiket nem pusztítanak el. Hanem az ördög királysága, amely az emberek gyermekei között lesz felállítva, mely királyságot azok között alapítják, akik a testben vannak –

23. Mert gyorsan eljön majd az idő, amikor minden „egyház, mely azért lett felállítva, hogy nyereszkedjen, és mindazok, melyek azért épültek, hogy hatalmat nyerjenek a test felett, és azok, akik azért lettek felállítva, hogy b népszerűek legyenek a világ szemében, és azok, akik a test kívánságait és a világ dolgait keresik, és hogy mindenféle gonoszságot cselekedjenek; igen, egyszóval mindazok, akik az ördög királyságához tartoznak, ők azok, akiknek félni, és remegni és c reszketni kell majd; ők azok, akiket a porba döntenek; ők azok, akiket, mint a tarlót meg kell hogy d emésszenek; és ez a próféta szavai szerint van.

24. És gyorsan eljön az idő, amikor elő kell vezetni az igazlelkűeket, mint az istálló bborjait, és Izráel Szentjének

uralkodnia kell fennhatósággal, és erővel, és hatalommal és nagy dicsőséggel.

25. És aösszegyűjti gyermekeit a föld négy szegletéből; és megszámlálja juhait és azok ismerik őt; és lesz egy nyáj és egy b pásztor; és ő eteti juhait, és őbenne lelnek c legelőre.

26. És népének igazlelkűsége miatt, „Sátánnak nem lesz hatalma; tehát b sok éven át nem lehet majd szabadon; mert nincs hatalma az emberek szíve felett, mert azok igazlelkűségben élnek és Izráel Szentje c uralkodik.

27. És most íme, én, Nefi azt mondom nektek, hogy mindezen dolgoknak a test szerint kell eljőnie.

28. De íme, minden nemzet, nemzetség, nyelv és nép biztonságban él majd Izráel Szentjével, ha úgy leszén, hogy a bűnbánatot tartanak.

29. És most én, Nefi bevégeztem ezt; mivel még nem merek tovább beszélni ezen dolgokat illetően.

30. Tehát fivéreim, szeretném, ha megfontolnátok, hogy a dolgok, melyeket a a rézlemezekre írtak, igazak; és bizonyosságot tesznek róla, hogy az embernek engedelmeskedni kell Isten parancsolatainak.

21a 5 Móz. 18:15, 18;

Csel. 3:20–23;

1 Ne. 10:4;

3 Ne. 20:23.

b Zsolt. 98:9;

Mózes 6:57.

23a 1 Ne. 14:10;

2 Ne. 26:20.

ksz Papi mesterkedés.

b Luk. 6:26;

Alma 1:3.

c 2 Ne. 28:19.

d 2 Ne. 26:6.

24a Ámós 6:4;

Mal. 4:2;

3 Ne. 25:2.

25a ksz Izráel – Izráel

összegyűjtése.

b ksz Jó Pásztor.

c Zsolt. 23.

26a Jel. 20:2; Alma 48:17;

T&Sz 43:31; 45:55;

88:110; 101:28.

ksz Ördög.

b Jákób 5:76.

c ksz Millennium.

28a ksz Bűnbánat,

Bűnbánatot tart;

Megbocsátat.

30a 2 Ne. 4:2.

31. Nem kell tehát azt gondolnotok, hogy én és atyám vagyunk az egyetlenek, akik bizonyosságot tettek és tanították is ezeket. Ha tehát engedel-

meskedtek a "parancsolatoknak és mindvégig kitarotok, akkor megszabadultok az utolsó napon. És ez így van. Ámen.

NEFI MÁSODIK KÖNYVE

Beszámoló Lehi haláláról. Nefi fivérei lázadoznak ellene. Az Úr figyelmezteti Nefit, hogy menjen el a vadonba. Utazásai a vadonban, és így tovább.

1. FEJEZET

Lehi egy szabad földről profétál – Magját szétszórják és lesújtanak rájuk, ha elutasítják Izráel Szentjét – Fiait arra buzdítja, hogy öltsek magukra az igazlelkűség fegyverzetét. Mintegy Kr.e. 588–570.

ÉS most lőn, hogy miután én, Nefi bevégeztem fivérem tanítását, "atyánk, Lehi is sok dolgot mondott nekik; és elismételte nekik, milyen nagy dolgokat tett értük az Úr, amikor kihozta őket Jeruzsálem földjéről.

2. És beszélt nekik "lázongásaikat illetően a vizeken, és Isten irgalmáról, hogy megkímélte életüket és így a tenger nem nyelte el őket.

3. És beszélt nekik a megígért földet illetően is, amit elnyertek – milyen irgalmas volt az Úr, amikor figyelmeztetett ben-

nünket, hogy meneküljünk el Jeruzsálem földjéről.

4. Mert íme, mondta, "látomást láttam, melyből tudom, hogy ^bJeruzsálem elpusztult; és ha Jeruzsálemben maradtunk volna, mi is ^celvesztünk volna.

5. De, mondta, megpróbáltatásaink ellenére, elnyertünk egy "megígért földet, egy olyan földet, amely ^bkiválóbb minden más földnél; egy földet, melyről az Úristen szövetséget kötött velem, hogy magom örökségének földje lesz. Igen, az Úr "szövetségben nekem ígérte ezt a földet, és gyermekeimnek mindörökre, és még mindazoknak, akiket más földekről kivezet majd az Úr keze.

6. Tehát én, Lehi a bennem lévő Lélek munkálkodásai szerint profétálom, hogy "senki sem jön erre a földre, hacsak nem az Úr keze hozza.

7. Ez a "föld tehát annak van

31a Mát. 19:17.
ksz Isten parancsolatai.
[2 NEFI]
1 1a ksz Pátriárka, Pátriárkai.

2a 1 Ne. 18:9–20.
4a ksz Látomás.
b 2 Kir. 24:14–15;
Jer. 44:2; 1 Ne. 1:4;
Hél. 8:20.
c Alma 9:22.

5a ksz Megígért föld.
b Ether 2:9–10.
c ksz Szövetség.
6a 2 Ne. 10:22.
7a Móziás 29:32;
Alma 46:10, 20.

szentelve, akit ő hoz. És ha úgy léssen, hogy azon parancsolatok szerint szolgálják őt, melyeket adott, egy ^bszabad föld lesz számukra; tehát sohasem fogják őket fogságba hurcolni; ha mégis, akkor az a gonoszság miatt lesz; mert ha a gonoszság elhatalmasodik, ^cátkozott lesz miattuk ez a föld, de az igazlelkűek számára áldott lesz az mindörökre.

8. És íme, bölcsesség szerint való, hogy ez a föld egyelőre megőriztessék más nemzetek tudomásától; mert íme, sok nemzet özönlené el ezt a földet, hogy nem lenne helye örökségnek.

9. Tehát én, Lehi ígéretet kaptam, hogy ^aamennyiben azok, akiket az Úristen kihoz Jeruzsálem földjéről, betartják a parancsolatait, ^bboldogulni fognak ezen föld színén, és megőriztetnek más nemzetektől, hogy sajátjukként birtokolhassák ezt a földet. És ha úgy léssen, hogy ^bbetartják a parancsolatait, áldottak lesznek ezen föld színén, és senki nem lesz, aki háborgassa őket, senki, aki elvegye örökségük földjét; és biztonságban élnek mindörökké.

10. De íme, amikor eljön az idő, hogy hitetlenségbe süllyednek, miután olyan nagyszerű áldásokat kaptak az Úr kezétől – tudomást szerezvén a föld és minden ember teremtéséről,

ismervén az Úr nagyszerű és csodálatos munkáit a világ teremtésétől kezdve; hatalmat kapván, hogy hit által minden dolgot megtegyenek, birtokukban tudván minden parancsolatot a kezdettől fogva, és az ő végtelen jósága által elhozattván erre a becses, megígért földre – íme, mondom, ha eljön az a nap, hogy elutasítják Izráel Szentjét, az igaz ^aMessiást, Megváltójukat és Istenüket, íme, annak ítéletei pihennek meg rajtuk, aki igazságos.

11. Igen, ^amás nemzeteket hoz el hozzájuk, és hatalmat ad nekik, és elveszi tőlük birtokolt földjeiket, és ^bszétszóratja őket és lesújtat rájuk.

12. Igen, amint egyik nemzedéket felváltja a másik, ^avérontások lesznek, és nagy meglátogatások közöttük; tehát fiaim, szeretném, ha emlékeznének; igen, szeretném, ha hallgatnának szavaimra.

13. Ó, hogy felébrednétek; felébrednétek egy mély álmából, igen, méghozzá a ^a“pokol álmából, és leráznátok a rettenetes ^bláncokat, melyekkel megkötöztek, melyek azok a láncok, amelyek megkötözik az emberek gyermekeit, hogy foglyokként elhurcolják őket, le a nyomorúság és a jaj örök ^cszakadékaiba.

14. Ébredjétek! És keljétek

7b 2 Ne. 10:11.
 ksz Szabadság.
 c Alma 45:10–14, 16;
 Morm. 1:17;
 Ether 2:8–12.
 9a 2 Ne. 4:4;
 Alma 9:13.

b 5 Móz. 29:9.
 c ksz Engedelmes,
 Engedelmeskedik,
 Engedelmisség.
 10a ksz Messiás.
 11a 1 Ne. 13:12–20;
 Morm. 5:19–20.

b 1 Ne. 22:7.
 12a Morm. 1:11–19; 4:11.
 13a ksz Pokol.
 b Alma 12:9–11.
 c 1 Ne. 15:28–30;
 Hél. 3:29–30.

fel a porból és halljátok egy reszkető ^aszülő szavait, akinek végtagjait nemsokára le kell fektetnetek a hideg és csendes ^bsírba, ahonnan egyetlen utazó sem képes visszatérni; még egy pár nap, és megyek az ^cegész földnek útján.

15. De íme, az Úr ^amegváltotta lelkemet a pokoltól; láttam dicsőségét és ^bszeretetének ^ckarjai örökre átölelnek.

16. És szeretném, ha emlékeznetek az Úr ^arendelkezéseinek és ítéleteinek betartására; íme, ez volt lelkem aggodalma a kezdettől fogva.

17. Szívemre időről időre bánat nehezedett, mert féltem, hogy keményszívűségetek miatt az Úr, a ti Istenetek, ^aharagjának teljességében jön ellenetek, hogy örökre ^bkivágattok és elpusztultok.

18. Vagy pedig átok száll rátok ^asok nemzedéken át; és kard és éhínség látogat meg titeket, és gyűlölnék, és az ^bördög akarata és fogsága szerint vezetnek benneteket.

19. Ó fiam, bár ne jönnének el rátok mindezen dolgok, hanem az Úr ^akiváló és kedvelt népe lennétek. De íme, legyen meg az ^bő akarata, mert az ^cő útja mindörökké az ^bigazlelkűség.

20. És ő azt mondta: ^aAmennyiben betartjátok ^bparancsolataimat, ^cboldogulni fogtok a földön; de amennyiben nem tartjátok be parancsolataimat, kivágattok a színem elől.

21. És most, hogy lelkemnek öröme lehessen bennetek, és hogy szívem boldogan hagyja el ezt a világot miattatok, hogy ne a fájdalom és a szomorúság vigyen le a sírba, keljete fel a porból, fiam, és legyetek ^aférfiak, és legyetek eltökéltek, ^begy elmével és egy szívvel, minden dologban egységesen, nehogy fogságba hurcoljanak benneteket;

22. Hogy ne átkozzanak meg benneteket keserves átokkal; és azért is, hogy ne vonjátok magatokra egy ^aigazságos Isten nemtetszését, hogy elpusztuljatok, igen, mind a lélek és a test örök pusztulását.

23. Ébredjete, fiam; öltsetek magatokra az ^aigazlelkűség fegyverzetét. Rázzátok le a láncokat, melyekkel megkötözték, és jöjjetek elő a homályból, és keljete fel a porból.

24. Ne lázadozzatok többé fivéretek ellen, akinek meglátásai dicsőségesek voltak, és aki attól az időtől fogva betartotta a parancsolatokat, hogy

14a ksz Szülők.
b ksz Halál, fizikai.
c Józ. 23:14.
15a Alma 36:28.
ksz Engesztel,
Engesztelés.
b Róm. 8:39.
ksz Szeretet.
c Jákób 6:5; Alma 5:33;
3 Ne. 9:14.

16a 5 Móz. 4:5–8;
2 Ne. 5:10–11.
17a 2 Ne. 5:21–24;
Alma 3:6–19.
b Móziás 12:8.
18a 1 Ne. 12:20–23.
b ksz Ördög.
19a ksz Választott.
b Hós. 14:10.
20a Járom 1:9;

Móziás 1:6–7;
Alma 9:13–14.
b 3 Móz. 26:3–13;
Jóel 2:23–26.
c Zsolt. 67:7;
Móziás 2:21–25.
21a 1 Sám. 4:9; 1 Kir. 2:2.
b Mózes 7:18.
22a T&Sz 3:4.
23a Eféz. 6:11–17.

elhagytuk Jeruzsálemet; és aki eszköz volt Isten kezében; elhozván minket a megígért földre; mert ha ő nincs, “éhen kellett volna vesznünk a vadonban; ti mégis arra törekedtetek, hogy ^belvegyétek az életét; igen, és sok bánatot szenvedett el miattatok.

25. És én rendkívül félek és reszketek miattatok, hogy ismét szenvedni fog; mert íme, megvádoltátok, hogy hatalomra és “felhatalmazásra törekedett felettetek; de én tudom, hogy nem törekedett hatalomra, sem felhatalmazásra felettetek, hanem Isten dicsőségére törekedett, és a ti saját örök jólétekre.

26. És ti zúgolódtatok, mert nyílt volt hozzátok. Azt mondjátok, hogy “csípős beszédet használt; azt mondjátok, hogy haragudott rátok; de íme, csípős beszéde a benne lévő Isten szava erejének csípőssége volt; és az, amit ti haragnak hívtok, az igazság volt, aszerint, ami Istenben van, amit nem tudott visszatartani, merészen kijelentvén a gonoszságaitokat illető dolgokat.

27. És szükségképpen vele kell lennie Isten “hatalmának, méghozzá annyira, hogy megparancsolja nektek, hogy engedelmeskednetek kell. De íme, ez nem ő volt, hanem az ^bÚr Lelke, mely benne volt, mely “szólásra nyitotta száját, hogy nem csukhatta be azt.

28. És most fiam Lámán, és Lemuel és Sam, és ti is fiaim, akik Ismáel fiai vagytok, íme, ha Nefi szavára hallgattok, nem vesztek el. És ha hallgattok rá, egy “áldást hagyok rajtatok, igen, méghozzá első áldásomat.

29. De ha nem hallgattok rá, elveszem “első áldásomat; igen, méghozzá az én áldásomat, és az rajta fog megpihenni.

30. És most, Zorám, tehozzád szólok: Íme, “Lábán szolgálja vagy; mégis kihozattál Jeruzsálem földjéről, és tudom, hogy mindörökké igaz barátja vagy fiamnak, Nefinek.

31. Tehát mert hűséges voltál, magod áldott lesz az ő “magjával, hogy sokáig jólétben fognak élni ezen föld színén; és a közöttük lévő gonoszság kivételével semmi nem árt majd nekik vagy zavarja meg jólétüket ezen föld színén mindörökké.

32. Tehát ha betartjátok az Úr parancsolatait, akkor az Úr, fiam magjával együtt a te magod biztonságának szentelte ezt a földet.

---

2. FEJEZET

A megváltás a Szent Messiás által jön el – A választás szabadsága (akarata) nélkülözhetetlen a létezés és a fejlődéshez – Ádám elbukott, hogy emberek lehessenek – Az emberek szabadon választhatják a

24a 1 Ne. 16:32.

b 1 Ne. 16:37.

25a 1 Móz. 37:9–11.

26a Péld. 15:12;

1 Ne. 16:2;

Moró. 9:4;

T&Sz 121:41–43.

27a 1 Ne. 17:48.

b T&Sz 121:43.

c T&Sz 33:8.

28a ksz Elsőszülöttségi

jog.

29a Ábr. 1:3.

30a 1 Ne. 4:20, 35.

31a 2 Ne. 5:6.

szabadságot és az örök életet.
Mintegy Kr.e. 588–570.

És most, Jákób, tehozzád szólok: gyötrelmem napjainak ^aelsőszülöttje vagy a vadonban. És íme, gyermekkorodban megpróbáltatásokat és sok bánatot szenvedtél el fivérideid durvasága miatt.

2. Mindazonáltal, Jákób, elsőszülöttem a vadonban, ismered Isten nagyságát; és ő javadra fogja szentelni megpróbáltatásaidat.

3. Áldott lesz tehát a lelked, és biztonságban élsz majd fivérreddel, Nefivel; és napjaidat Istened szolgálatában fogod tölteni. Tudom tehát, hogy megváltattál, Megváltód igazlelkűsége miatt; mert láttad, hogy az idő teljességében eljön, hogy szabadulást hozzon az embereknek.

4. És ^afiatalkorodban megláttad az ő dicsőségét; tehát áldott vagy, éppen úgy, mint azok, akiknek testben fog szolgálni; mert a Lélek ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. És az út az ember bukása óta el van készítve, és a szabadítás ^bfizetség nélküli.

5. És elegendő utasítást kaptak

az emberek, hogy ^akülönbséget tegyenek jó és gonosz között. És a törvény megadatott az embereknek. És a törvény által egyetlen test sincs ^bigazolva; vagyis a törvény által ^cvágatnak ki az emberek. Igen, a természet törvénye által kivágattak; és ezen kívül a lelki törvény által elvesznek attól, ami jó, és mindörökké nyomorultak lesznek.

6. A ^amegváltás tehát a Szent ^bMessiásban és ő általa jön el; mert ő telve van ^ckegyelemmel és igazsággal.

7. Íme, ^aáldozatként felajánlja magát a bűnért, hogy beteljesítse a törvényt, mindazokért, akiknek megtört a szívük és töredelmes a lelkük; és senki másért nem ^bteljesíthető be a törvény.

8. Mily nagy tehát annak fontossága, hogy ezen dolgokat tudassák a föld lakóival, hogy tudhassák, hogy nincs olyan test, mely Isten jelenlétében lakhat, ^ahacsak nem a Szent Messiás érdemei, és irgalma és kegyelme által, aki leteszi életét a test szerint, és a Lélek hatalma által újra felveszi azt, hogy véghezvigye a ^bhalottak feltámadását, lévén az első, aki felkel.

9. Ő tehát Istennek zsengeje, mivel ^aközbenjár mind az embe-

2 1a 1 Ne. 18:7.

4a 2 Ne. 11:3; Jákób 7:5.

b ksz Kegyelem.

5a Moró. 7:16.

b Róm. 3:20;

2 Ne. 25:23;

Alma 42:12–16.

ksz Igazol,
Megigazulás.

c 1 Ne. 10:6;

2 Ne. 9:6–38;

Alma 11:40–45;

12:16, 24; 42:6–11;

Hél. 14:15–18.

6a 1 Ne. 10:6;

2 Ne. 25:20;

Alma 12:22–25.

ksz Megváltás terve.

b ksz Messiás.

c Ján. 1:14, 17;

Mózes 1:6.

7a ksz Engesztel,

Engesztelés.

b Róm. 10:4.

8a 2 Ne. 25:20; 31:21;

Móziás 4:8; 5:8;

Alma 38:9.

b 1 Kor. 15:20;

Alma 7:12; 12:24–25;

42:23.

ksz Feltámadás.

9a Ésa. 53:1–12;

Móziás 14:12; 15:8–9.

rek gyermekeiért; és akik hisznek benne, megszabadulnak.

10. És a "mindenkiért történő közbenjárás miatt, minden ember Istenhez jön; tehát az ő színe elé állnak, hogy általa ^bmegítéltessenek, a benne lévő igazság és ^cszentség szerint. A törvény beteljesítése tehát, melyet a Szent adott, hogy ki lett szabva a büntetés, melyet ahhoz rendeltek, mely hozzárendelt büntetés ellentétben van azzal a boldogsággal, mely hozzárendeltetett, hogy beteljesítse az ^dengesztelést –

11. Mert szükségképpen minden dologban "ellentétnek kell lennie. Ha nem lenne – én vadonbeli elsőszülöttem – akkor nem lehetne igazlelkűséget véghezvinni, sem gonoszsgot, sem szentséget sem nyomorúságot, sem jót sem rosszat. Tehát szükségképpen minden dolognak egy összetételnek kell lennie; mert ha egyetlen részből állna, akkor szükségképpen olyannak kellene maradnia, mintha halott lenne, nem rendelkezvén sem étellel sem halállal, sem romlandósággal sem romolhatatlansággal, sem boldogsággal sem nyomorúsággal, sem érzékel sem érzéketlenséggel.

12. Tehát szükségképpen semmit érő dolognak kellett volna teremtetnie, tehát nem lenne ^acél teremtetése szándékában. Ezen

dolognak tehát szükségszerűen meg kellene semmisítenie Isten bölcsességét, és örökkévaló céljait, valamint Isten hatalmát, és irgalmát és ^bigazságosságát is.

13. És ha azt mondjátok, hogy "nincs törvény, azt is mondhatjátok, hogy nincs bűn. Ha azt mondjátok, hogy nincs bűn, azt is mondhatjátok, hogy nincs igazlelkűség. És ha nincs igazlelkűség, nincs boldogság. És ha nincs igazlelkűség, sem boldogság, nincs büntetés, sem nyomorúság. És ha ezek a dolgok nincsenek, ^bnincs Isten. És ha nincs Isten, mi nem vagyunk, sem a föld; mert nem lehetett volna a dolgok megteremtése, sem ami cselekedjen, sem amivel cselekedjenek; tehát minden dolognak el kellett volna tűnnie.

14. És most, fiaim, mindezen dolgokat hasznatokra és okulásotokra mondom nektek; mert van Isten, és ő "teremtett minden dolgot, az eget is és a földet, és minden dolgot, ami azokban van, azt is, ami cselekedjen, és azt is, amivel ^bcselekedjenek.

15. És hogy létrehozza örökkévaló "céljait az ember végső állapotában, miután megteremtette első szüleinket, és a mező vadjait és a lég madarait, egy szóval minden dolgot, ami teremtetett, szükségképpen, feltétlenül lennie kellett egy ellentétnek; méghozzá a ^btiltott

10a ksz Megváltó.

^b ksz Utolsó ítélet.

^c ksz Szentség.

^d 2 Ne. 9:7, 21–22, 26;

Alma 22:14; 33:22;

34:9.

11a T&Sz 29:39; 122:5–9.

ksz Gyötrelem.

12a T&Sz 88:25–26.

ksz Föld – Az ember számára teremtetett.

^b ksz Igazságosság.

13a 2 Ne. 9:25.

^b Alma 42:13.

14a ksz Teremt, Teremtés.

^b T&Sz 93:30.

15a Ésa. 45:18;

Alma 42:26;

Mózes 1:31, 39.

^b 1 Móz. 2:16–17;

Mózes 3:17.

‘gyümölcsnek, ellentétéként az ‘élet fájának; lévén az egyik édes és a másik keserű.

16. Az Úristen megadta tehát az embernek, hogy ‘önmagáért cselekedjék. Az ember tehát nem tudna önmagáért cselekedni, ha nem úgy lenne, hogy ^bcsábítja az egyik vagy a másik.

17. És nekem, Lehinek, azon dolgok szerint, amiket olvastam, szükségképpen azt kell gondolnom, hogy Istennek egy ‘angyala, aszerint, ami meg van írva, ^blebukott a mennyből; tehát ‘ördög lett belőle, arra törekedvén, ami gonosz Isten előtt.

18. És mivel lebukott a mennyből, és örökre nyomorulttá vált, még ‘az egész emberiség nyomorúságára is törekedett. Azt mondta tehát ^bÉvának, igen, méghozzá ama régi kígyó, aki az ördög, aki minden ‘hazugság atyja, ezt mondta tehát: Egyél a tiltott gyümölcsből, és nem haltok meg, hanem olyanok lesztek, mint Isten, ‘felismervén jót és gonoszt.

19. És miután Ádám és Éva ‘ettek a tiltott gyümölcsből, kiűzettek az ^bÉden kertjéből, hogy műveljék a földet.

20. És gyermekeket hoztak világra; igen, méghozzá az egész föld ‘családját.

21. És meg lettek hosszabbítva az ‘emberek gyermekeinek napjai, Isten akarata szerint, hogy ^bbűnbánatot tarthassanak, míg a testben vannak; állapotuk tehát a ‘próbatétel állapota lett, és idejük meg lett hosszabbítva, azon parancsolatok szerint, melyeket az Úristen az emberek gyermekeinek adott. Mert ő parancsolatot adott, hogy minden embernek bűnbánatot kell tartania; mert minden embernek megmutatta, hogy ‘elvesztek, szüleik vétke miatt.

22. És most, íme, ha Ádám nem vétkezett volna, nem bukott volna el, hanem az Éden kertjében maradt volna. És minden dolognak, mely teremtett, ugyanabban az állapotban kellett volna maradnia, amelyben teremtése után volt; és mindörökre megmaradtak volna és nem lenne végük.

23. És nem lettek volna ‘gyermekeik; tehát egy ártatlan állapotban maradtak volna, nem rendelkezvén örömmel, mert nem ismernék a nyomorúságot;

15c 1 Móz. 3:6;
Alma 12:21–23.
d 1 Móz. 2:9;
1 Ne. 15:22, 36;
Alma 32:40.

16a 2 Ne. 10:23;
Alma 12:31.
ksz Örendelkezés.
b T&Sz 29:39–40.

17a ksz Ördög.
b Ésa. 14:12; 2 Ne. 9:8;
Mózes 4:3–4;
Ábr. 3:27–28.

c ksz Ördög.
18a 2 Ne. 28:19–23;
3 Ne. 18:18;
T&Sz 10:22–27.

b ksz Éva.
c 2 Ne. 28:8;
Mózes 4:4.
d 1 Móz. 3:5;
Alma 29:5;
Moró. 7:15–19.

19a Alma 12:31.
ksz Ádám és Éva bukása.

b ksz Éden.
20a T&Sz 138:38–39.

21a Alma 12:24;
Mózes 4:23–25.

b Alma 34:32.
ksz Bűnbánat,
Bűnbánatot tart.

c ksz Halandó,
Halandóság.
d Jákób 7:12.

23a Mózes 5:11.

nem cselekedvén jót, mert nem ismernének bűnt.

24. De íme, minden dolog annak bölcsessége szerint történt, aki ^aminden dolgot tud.

25. ^aÁdám ^belbukott, hogy lehessenek emberek; és az emberek azért ^cvannak, hogy ^dörömük lehessen.

26. És az idő teljességében eljön a ^aMessziás, hogy az emberek gyermekeit ^bmegváltassa a bukástól. És mivel megváltják őket a bukástól, mindörökre ^cszabadok lesznek, felismervén a jót a gonosztól; hogy önmaguk cselekedjenek, és ne velük cselekedjenek, kivéve a ^atörvény büntetése által a nagy és utolsó napon, azon parancsolatok szerint, melyeket Isten adott.

27. Az emberek tehát ^aszabadok a test szerint, és minden dolog megadatott nekik, melyre az embernek szüksége van. És szabadon ^bválaszthatják a szabadságot és az ^cörök életet, minden ember nagy Közbenjárója által, vagy választhatják a fogságot és a halált, az ördög fogsága és hatalma szerint; mert ő arra törekszik, hogy minden ember olyan nyomorult lehessen, mint ő maga.

28. És most, fiaim, szeretném, ha a nagy ^aKözbenjáróra tekintenétek, és hallgatnátok

nagyszerű parancsolataira; és híék lennétek a szavaihoz, és az örök életet választanátok, Szent Lelkének akarata szerint;

29. És nem az örök halált választanátok, a test és az abban lévő gonosz akarata szerint, mely hatalmat ad az ördög lelkének, hogy ^afoglyul ejtsen, hogy lehurcoljon benneteket a ^bpokolba, hogy ott uralkodhasson felettetek a saját királyságában.

30. Mindannyitokhoz szóltam ezt a néhány szót, fiaim, próbatételem utolsó napjaiban; és én a jó részt választottam, a próféta szavai szerint. És nincs más célom, csak a ti lelketek örökkévaló jóléte. Ámen.

3. FEJEZET

József Egyiptomban látomásban látta a nefitákat – Prófétált Joseph Smith-ről, az utolsó napi látnokról, Mózesről, aki Izráelt megszabadítja; és Mormon könyvének előjövételéről. Mintegy Kr.e. 588–570.

És most hozzád szólok, József, ^autolsó szülöttem. Megpróbáltatásaim vadonjában születted; igen, legnagyobb bánatom idején szült téged anyád.

2. És bár neked is szentelné az Úr ezt a ^aföldet, mely igen

24a ksz Isten, Istenség.

25a ksz Ádám.

^b Mózes 6:48.

ksz Ádám és Éva bukása.

^c ksz Halandó, Halandóság.

^d Mózes 5:10.

ksz Ember,

Emberek; Öröm.

26a ksz Messziás.

^b ksz Megváltás terve.

^c Alma 42:27;

Hél. 14:30.

^d ksz Törvény.

27a Gal. 5:1;

Mózes 6:56.

^b ksz Önrendelkezés.

^c ksz Örök élet.

28a ksz Közbenjáró.

29a Róm. 6:16–18;

Alma 12:11.

^b ksz Pokol.

3 1a 1 Ne. 18:7.

2a 1 Ne. 2:20.

ksz Megígért föld.

értékes föld, örökségedül és magod örökségéül fivéreiddel, a te biztonságodnak mindörökké, ha úgy leszen, hogy megtartjátok Izráel Szentjének parancsolatait.

3. És most, József, utolsó szülöttem, akit megpróbáltatásaim vadonjából hoztalak ki, bár megáldana az Úr mindörökre, mert magod nem ^apusztul el teljesen.

4. Mert íme, az én ágyékom gyümölcse vagy, és én ^aJózsef leszármazottja vagyok, akit ^bfogolyként Egyiptomba hurcoltak. És nagyszerűek voltak az Úr szövetségei, melyeket Józseffel kötött!

5. Tehát József ^avalóban látta napjainkat. És elnyert egy ígéretet az Úrtól, hogy ágyékának gyümölcéséből az Úristen egy ^bigazlelkű ^cágot nevel Izráel házának; nem a Messiást, hanem egy ágot, amely később lehetővé teszi, mégis meg fognak emlékezni róla az Úr szövetségeiben, hogy a ^dMessiás az utolsó napokban kinyilvánítatik nekik, a hatalom lelkében, kihozván őket a ^esötétségből a világosságra – igen, a rejtett sötétségből és fogságból a szabadságra.

6. Mert József valóban bizonyosságot tett, mondván: “Látnokot

támaszt az Úr, Istenem, aki kiváló látnok lesz ^bágyékom gyümölcse számára.

7. Igen, József valóban ezt mondta: Így szól hozzám az Úr: Választott ^alátnokot támasztok ágyékod gyümölcéséből; és nagyra becsülik majd ágyékod gyümölcse között. És parancsolatot adok neki, hogy tegyen meg egy olyan munkát ágyékod gyümölcésének, testvéreinek, ami nagyon értékes lesz számukra, olyannyira, hogy tudomásukra hozza a szövetségeket, melyeket atyáiddal kötöttem.

8. És adok neki egy parancsolatot, hogy ^asemmi más munkát ne tegyen, csak azt a munkát, amit én parancsolok neki. És nagyra teszem szememben; mivel az én munkámat végzi.

9. És olyan nagy lesz, mint ^aMózes, akiről megmondtam, hogy támasztom nektek, hogy ^bkiszabadítsa népemet, Ó Izráel háza.

10. És Mózeset támasztom, hogy kiszabadítsa népedet Egyiptom földjéről.

11. De egy látnokot támasztok ágyékod gyümölcéséből, és neki adok ^ahatalmat, hogy szavamat előhozza ágyékod magjának – és ne csak hogy szavamat előhozza, mondja az Úr, de hogy meggyőzze őket

3a 2 Ne. 9:53.

4a 1 Móz. 39:1–2; 45:4; 49:22–26;

1 Ne. 5:14–16.

b 1 Móz. 37:29–36.

5a JSE, 1 Móz. 50:24–38; 2 Ne. 4:1–2.

b Jákób 2:25.

c 1 Móz. 49:22–26;

1 Ne. 15:12; 19:24.

ksz Az Úr szólóiskertje.

d 2 Ne. 6:14;

T&Sz 3:16–20.

e Ésa. 42:16.

6a 3 Ne. 21:8–11;

Morm. 8:16.

ksz Látnok.

b T&Sz 132:30.

7a ksz Smith, ifj. Joseph

8a T&Sz 24:7, 9.

9a Mózes 1:41.

b 2 Móz. 3:7–10;

1 Ne. 17:24.

11a T&Sz 5:3–4.

szavamról, mely már azelőtt eljutott hozzájuk.

12. Ágyékod gyümölcse tehát ^aírni fog; és ^bJúda ágyékának gyümölcse ^círni fog; és az amit a te ágyékod gyümölcse ír, és az is, amit Júda ágyékának gyümölcse ír, egyé nő, ^dmeghazudtolván a hamis tanokat, és megszüntetvén a vitatkozásokat, és békét teremtvén ágyékod gyümölcse között; és ^eelvezetvén őket ^fatyáik ismeretéhez az utolsó napokban, és szövetségem ismeretéhez, mondja az Úr.

13. És gyengeségből erőssé tétetik, azon a napon, amikor munkám megkezdődik egész népem között, visszaállítva téged, Ó Izráel háza, mondja az Úr.

14. És így prófétált József, mondván: Íme, azt a látnokot megáldja az Úr; és akik elpusztítására törekednek, azokat elpusztítják; mert ez az ígéret, amit az Úrtól ágyékom gyümölcseire vonatkozóan kaptam, be fog teljesülni. Íme, biztos vagyok ezen ígéret beteljesülésében;

15. És ^arólam nevezik el nevét, és az ^batyja neve után lesz. És hasonló lesz hozzám; azon dolog miatt, melyet az Úr az ő keze által hoz elő, az Úr hatalma által hozza népemet a szabadsághoz.

16. Igen, így prófétált József:

Biztos vagyok ezen dologban, mint ahogyan biztos vagyok a Mózesre vonatkozó ígértben; mert az Úr ezt mondta nekem: Mindörökre ^amegőrzöm magodat.

17. És az Úr ezt mondta: Mózeset támasztok, és hatalmat adok neki egy rúdban; és ítélőképességet adok neki az írásban. Nyelvét azonban nem oldom meg, hogy sokat beszéljen, nem teszem hatalmassá a beszédben. De ^aleírom neki törvényemet, saját kezem ujjával; és adok neki egy ^bszószólót.

18. És az Úr azt is mondta nekem: Látnokot támasztok ágyékod gyümölcseinek; és adok neki egy szószólót. És én íme, megadom neki, hogy leírja ágyékod gyümölcseinek írását, ágyékod gyümölcseinek; és ágyékod szószólója fogja azt kijelenteni.

19. És a szavak, melyeket leír, azok a szavak lesznek, melyeknek bölcsességem szerint célszerű eljutni ^aágyékod gyümölcsehez. És olyan lesz ez, mintha ágyékod gyümölcse a ^bporból kiáltana hozzájuk; mert én ismerem hitüket.

20. És a porból ^akiáltanak; igen, méghozzá bűnbánatot a testvéreiknek, méghozzá miután sok nemzedék jött el utánuk. És lészen, hogy kiáltásuk eljut

12a ksz Mormon könyve.

b 1 Ne. 13:23–29.

c ksz Biblia.

d Ezék. 37:15–20;

1 Ne. 13:38–41;

2 Ne. 29:8; 33:10–11.

e Moró. 1:4.

f 1 Ne. 15:14;

2 Ne. 30:5;

Morm. 7:1, 5, 9–10.

15a T&S 18:8.

b JST 1:3.

16a 1 Móz. 45:1–8.

17a 5 Móz. 10:2, 4;

Mózes 2:1.

b 2 Móz. 4:16.

19a T&S 28:8.

b Ésa. 29:4;

2 Ne. 27:13; 33:13;

Morm. 9:30;

Moró. 10:27.

20a 2 Ne. 26:16;

Morm. 8:23.

hozzájuk, méghozzá szavaik egyszerűsége szerint.

21. Hitük miatt "szavaik majd az én számból erednek fivéreikhez, akik ágyékod gyümölcse; és szavaik gyengeségét erőssé teszem hitükben, hogy megemlékeznek szövetségemről, melyet atyáiddal kötöttem.

22. És most, íme, József fiam, ily módon "prófétált ősatyám.

23. Áldott vagy tehát ezen szövetség miatt; mert magod nem fog elpusztulni, mert hallgatnak a könyv szavaira.

24. És egy hatalmas nevelkedik majd közöttük, aki sok jót tesz, szóban is és tettben is, eszköz lévén Isten kezében, rendkívüli hittel, hogy hatalmas csodákat műveljen, és megtegye azt a dolgot, mely nagyszerű Isten szemében, hogy sok visszaállítást vigyen véghez Izráel házána, és fivéreid magjának.

25. És most, áldott vagy te, József. Íme, kicsi vagy; hallgass tehát fivéred, Nefi szavaira, és azon szavak szerint lesz majd véled, amelyeket megmondtam. Emlékezz haldozó atyád szavaira. Ámen.

4. FEJEZET

Lehi tanácsokkal látja el és megáldja utódait – Meghal és eltemetik – Nefi örvendezik Isten jóságában – Nefi mindörökre az Úrba helyezi bizalmát. Mintegy Kr.e. 588–570.

És most én, Nefi, azon próféciákat illetően szólok, melyeket atyám mondott, "Józsefet illetően, akit Egyiptomba hurcoltak.

2. Mert íme, ő valóban prófétált magjának egészét illetően. És a "prófeciák, melyeket írt, nincs sok nagyobb azoknál. És prófétált minket, és az eljövendő nemzedékeinket illetően; és ezek a rézlemezekre vannak írva.

3. Miután tehát atyám bevégezte beszédét József próféciáit illetően, hívta Lámán gyermekeit, fiait és leányait, és ezt mondta nekik: Íme, fiaim és leányaim, akik "elsősülöttem fiai és leányai vagytok, szeretném, ha meghallgatnátok szavaimat.

4. Mert azt mondta az Úristen: "Amennyiben betartjátok a parancsolataimat, boldogulni fogtok ezen a földön; és amennyiben nem tartjátok be a parancsolataimat, kivágtatok a színem elől.

5. De íme, fiaim és leányaim, nem tudok lemenni síromba, ha nem hagyok rajtatok egy "áldást; mert íme, tudom, hogy ha azon ^bút módja szerint nevelnek fel benneteket, amelyen mennetek kell, nem távoztok el attól.

6. Ha tehát megátkoznak, íme, áldásomat hagyom rajtatok, hogy az átok levétessen rólatok, és "szüleitek fejére szálljon.

7. Tehát áldásom miatt az Úristen "nem fogja megengedni,

21a 2 Ne. 29:2.

22a 2 Ne. 3:5.

4 1a 1 Móz. 39:1–2.

2a 2 Ne. 3:5.

3a ksz Elsősülött.

4a 2 Ne. 1:9.

5a ksz Pátriárkai áldások.

b Péld. 22:6.

6a T&Sz 68:25–29.

7a 2 Ne. 30:3–6;

T&Sz 3:17–18.

hogy elveszettek; tehát ^birgalmas lesz hozzátok és magotokhoz mindörökre.

8. És lőn, hogy miután atyám bevégezte beszédét Lámán fiaihoz és leányaihoz, maga elé hozatta Lemuel fiait és leányait.

9. És szólt hozzájuk, mondván: Íme, fiaim és leányaim, akik második fiam fiait és leányait vagytok; íme, ugyanazt az áldást hagyom nektek, amelyet Lámán fiainak és leányainak hagytam: Ti sem fogtok tehát teljesen elpusztulni; de magotok végül is áldott lesz.

10. És lőn, hogy miután atyám bevégezte hozzájuk intézett beszédét, íme, ^aIsmáel fiaihoz szólt, igen, és még egész háza népéhez.

11. És miután bevégezte hozzájuk intézett beszédét, Samhoz szólt, mondván: Áldott vagy te és magod; mert fivéredhez, Nefihez hasonlóan örökölni fogod ezt a földet. És magod az ő magjához számláltatik; és te hasonló leszel fivéredhez, és magod az ő magjához; és életed minden napján áldott leszel.

12. És lőn, hogy miután atyám, Lehi, egész háza népéhez szólt, szíve érzései és az Úr Lelke szerint, mely benne volt, megöregedett. És lőn, hogy meghalt és eltemettetett.

13. És lőn, hogy nem sok nappal halála után, Lámán és

Lemuel és Ismáel fiai megharagudtak rám az Úr intelmei miatt.

14. Mert én, Nefi, kényszerítve voltam, hogy szóljak hozzájuk, az ő szava szerint; mert én sok dolgot mondtam nekik, és atyám is, halála előtt; mely beszédekből sok le van írva a ^a“másik lemezeimen; mert az inkább történelmi rész a másik lemezeimen van leírva.

15. És ^e“ezekre lelkem dolgait írom, és sok mindent a szentírásokból, amelyek a rézlemezekre vannak vésve. Mert lelkem gyönyörködik a szentírásokban, és szívem ^belgondolkozik rajtuk, és leírom őket gyermekeim ^cokulására és hasznára.

16. Íme, ^a“lelkem gyönyörködik az Úr dolgaiban, és ^b“szívem szüntelenül elgondolkozik azon dolgokon, amiket láttam és hallottam.

17. Mégis, az Úr nagy ^a“jóságának ellenére, melyben megmutatta nekem nagyszerű és csodálatos műveit, szívem így kiált fel: Ó én ^bnyomorult ember! Igen, szívem el van keseredve testem miatt; lelkem bánkódik gonoszságaim miatt.

18. Körül vagyok véve, a kísértések és a bűnök következtében, melyek oly könnyen ^a“zaklatnak engem.

19. És amikor örvendezni szeretnék, szívem felsóhajt

7b 1 Ne. 13:31;
2 Ne. 10:18–19;
Jákób 3:5–9;
Hél. 15:12–13.

10a 1 Ne. 7:6.

14a 1 Ne. 1:16–17; 9:4.

15a 1 Ne. 6:4–6.

b ksz Elgondolkozik;
Szentírások.

c 1 Ne. 19:23.

16a ksz Hála, Hálaadás,
Hálás.

b ksz Szív.

17a 2 Ne. 9:10;

T&Sz 86:11.

b Róm. 7:24.

18a Róm. 7:21–23;

Zsid. 12:1;

Alma 7:15.

bűneim miatt; mindazonáltal tudom, kiben bízom.

20. Istenem volt támaszom; ő vezetett át megpróbáltatásaimon a vadonban; és ő őrzött meg a nagy mélység vizein.

21. Eltöltött ^aszeregetével, olyannyira, hogy elemésztí testemet.

22. Megszégyenítette ^aellenségeimet, hogy azokat megszekettette előttem.

23. Íme, meghallgatta könyörgésemet nappal, és tudást adott nekem ^alátomások által éjnek idején.

24. És nappal heves ^aimában merésszé váltam előtte; igen, hangom felküldtem a magasba; és angyalok jöttek le és szolgáltak nekem.

25. És Lelkének szárnyain testem rendkívül magas hegyekre ^avitetett el. És szemem nagy dolgokat látott, igen, méghozzá embernek túl nagyokat; ezért meghagyták, hogy ne írjam le azokat.

26. Ó akkor, ha oly nagy dolgokat láttam, ha az Úr az emberek gyermekeihez való leereszkedésével oly nagy irgalommal látogatta meg az embert, ^amiért sírna szívem és időzne lelkem a bánat völgyében, és sorvadna el testem, és lankadna el erőm megpróbáltatásaim miatt?

27. És miért ^aengednék a bűnnek testem miatt? Igen, miért adnék utat a ^bkísértéseknek,

hogy a gonosznak helye legyen szívemben, hogy elpusztítsa ^abékémet, és sanyargassa lelkemet? Miért vagyok dühös ellenségeim miatt?

28. Ébredj fel, lelkem! Ne hervadozz tovább a bűnben. Örvendj, Ó szívem, és ne adj helyet többé lelkem ^aellenségének.

29. Ne legyek megint dühös ellenségeim miatt. Ne lankadjon erőm megpróbáltatásaim miatt.

30. Örvendj, Ó szívem, és fohászkodj az Úrhoz, és mondd: Ó Uram, mindörökre téged dicsérlek; igen, lelkem örvend tebenned; Istenem, én szabadulásom ^akösziklája!

31. Ó Uram, megváltod lelkemet? Kiszabadítasz ellenségeim kezéből? Olyanná teszel, hogy megremegek a ^abűn láttán?

32. Legyenek folyton zárva előttem a pokol kapui, mert ^amegettört a szívem és töredelmes a lelkem! Ó Uram, ne zárd be előttem igazlelkűséged kapuit, hogy az alatt fekvő völgy ösvényén ^bjárhassak, hogy figyelmes lehessenek a sima úton!

33. Ó Uram, végy körül engem igazlelkűséged köntösével! Ó Uram, készíts utat szökésnek ellenségeim elől! Tedd egyenessé előttem az ösvényemet! Ne helyez utamba botlást okozó követ – hanem tisztítsd meg előttem utamat, és ne emelj akadályt utamon, hanem ellenségem útjain.

21a ksz Szeretet.

22a 1 Ne. 17:52.

23a ksz Látomás.

24a Jak. 5:16;

1 Ne. 2:16.

25a 1 Ne. 11:1;

Mózes 1:1–2.

26a Zsolt. 43:5.

27a Róm. 6:13.

^b ksz Kísért, Kísértés.

^c ksz Béke.

28a ksz Ördög.

30a 1 Kor. 3:11.

ksz Szikla.

31a Róm. 12:9;

Alma 13:12.

32a ksz Megettört szív.

^b ksz Jár, Istennel jár.

34. Ó Uram, tebenned bízom, és tebenned ^abízom mindörökre. Nem test karjába helyezem ^bbizalmamat, mert tudom, hogy átkozott az, aki test karjába helyezi ^cbizalmát. Igen átkozott az, aki emberbe helyezi bizalmát, vagyis testet tesz karjává.

35. Igen, én tudom, hogy Isten ^akészségesen ad annak, aki kér. Igen, Istenem ad nekem, ha ^bnem helytelenül ^ckérem; tehát hozzád emelem fel hangom; igen, tehozzád fohászokodom, Istenem, igazlelkűségem ^akösziklője. Íme, hangom örökre hozzád emelkedik; én kösziklőm és örökkévaló Istenem. Ámen.

5. FEJEZET

A nefiták különválnak a lámániták-tól, betartják Mózes törvényét és egy templomot építenek – Hitelenségük miatt a lámániták kizáratnak az Úr színe előtt, átkozottak lesznek, és a nefiták ostoraivá válnak. Mintegy Kr.e. 588–559.

ÍME, lőn, hogy én, Nefi sokat fohászokodtam az Úrhoz, Istenemhez, fivéreim ^aharagja miatt.

2. De íme, haragjuk fokozódott ellenem, olyannyira, hogy életem elvételére törekedtek.

3. Igen, zúgolódtak ellenem, mondván: Fiatalabb fivérünk

azt gondolja, ő ^auralkodik felettünk; és nekünk már sok próbatételünk volt miatta; most öljük meg hát, hogy ne sanyargassanak minket többé szavai miatt. Mert íme, nem lesz ő az uralkodónk; mert minket illet, akik az idősebb fivérek vagyunk, hogy e nép felett uralkodjunk.

4. Most ezekre a lemezekre nem írom le mindazon szavakat, melyekkel ellenem zúgolódtak. De elegendő, ha annyit mondok, hogy életem elvételére törekedtek.

5. És lőn, hogy az Úr ^afigyelmeztetett engem, hogy én, ^bNefi, távozzak tőlük és meneküljek a vadonba, és mindazok, akik velem akarnak jönni.

6. Lőn tehát, hogy én, Nefi, vettem családomat, és ^aZorámot is és a családját, és Samot, idősebb fivéremet és a családját, és Jákóbot és Józsefet, fiatalabb fivéreimet, és nővéreimet is, és mindazokat, akik velem akartak jönni. És akik velem akartak jönni, mind azok voltak, akik hittek Isten ^bfigyelmeztetésében és kinyilatkoztatásaiban; tehát hallgattak szavaimra.

7. És vettük sátrainkat, és ami dolgot csak lehetett, és sok napon át mentünk a vadonban. És miután már sok napon át mentünk a vadonban, felvettük sátrainkat.

8. És népem azt akarta, hogy a

34a ksz Bizalom.
b Zsolt. 44:6–8.
c Jer. 17:5;
Morm. 3:9; 4:8.
35a Jak. 1:5.
b ksz Ima.

c Hél. 10:5.
d 5 Móz. 32:4.
5 1a 2 Ne. 4:13–14.
3a 1 Ne. 16:37–38;
Móziás 10:14–15.
5a ksz Sugalmaz,

Sugalmazás.
b Móziás 10:13.
6a 1 Ne. 4:35; 16:7;
2 Ne. 1:30–32.
b ksz Figyelmeztet,
Figyelmeztetés.

hely nevét "Nefinek nevezzük; tehát Nefinek neveztük.

9. És mindazok, akik velem voltak, magukra vették, hogy "Nefi népének nevezik magukat.

10. És mi azon voltunk, hogy minden dologban betartsuk az Úr ítéleteit, és rendelkezéseit és parancsolatait, "Mózes törvénye szerint.

11. És velünk volt az Úr, és rendkívüli módon boldogultunk; mert magokat vetettünk, és aztán bőven arattunk. És elkezdtünk nyájakat és csordákat, és mindenféle állatokat nevelni.

12. És én, Nefi, magammal hoztam a feljegyzéseket is, melyek a "rézlemezekre voltak vésve; és a ^bgömböt is, vagyis az "iránytűt, amelyet az Úr keze készített atyám számára, aszerint, ami meg van írva.

13. És lőn, hogy rendkívüli módon kezdtünk boldogulni és sokasodni ezen a földön.

14. És én, Nefi, vettem "Lában kardját és annak mintájára sok kardot készítettem, különben valamilyen módon az a nép, akiket ekkor ^blámánitáknak hívtak, ránk támadna és elpusztítana minket; mert ismertem gyűlöletüket irántam és a gyermekeim, és azok iránt, akiket népemnek hívtak.

15. És megtanítottam népemet épületeket építeni, és megmunkálni mindenféle fát, és "vasat, és vörösrezt, és sárgarezt, és acélt, és aranyat, és ezüstöt, és értékes érceket, melyekből nagyon bőségesen volt.

16. És én, Nefi építettem egy "templomot; és ^bSalamon templomának a mintájára állítottam össze; de nem volt olyan sok "értékes dologból építve; mert azokat nem találtunk ezen a földön, tehát nem lehetett olyanra építeni, mint Salamon templomát. De az összeállítás módja olyan volt mint, Salamon templomáé; és rendkívül finom volt annak kidolgozása.

17. És lőn, hogy én, Nefi, "iparkodóvá tettem népemet, és kezeikkel dolgoztattam őket.

18. És lőn, hogy ők azt akarták, hogy "királyuk legyenek. De én, Nefi, azt szerettem volna, hogy ne legyen királyuk; mégis mindent megtettem értük aszerint, ami erőmből telt.

19. És íme, az Úr szavai beteljesedtek testvéreim számára, melyeket velük kapcsolatban mondott, hogy "uralkodójuk és ^btanítójuk lesznek. Tehát uralkodójuk és tanítójuk voltam, az Úr parancsolatai szerint mindaddig, amíg életem elvételére nem törekedtek.

8a Omni 1:12, 27;
Móziás 9:1–4; 28:1.

9a Jákób 1:13–14.

10a 2 Ne. 11:4.

ksz Mózes törvénye.

12a Móziás 1:3–4.

ksz Lemezek.

b Móziás 1:16.

c 1 Ne. 16:10, 16, 26;

18:12, 21;

Alma 37:38–47;

T&Sz 17:1.

14a 1 Ne. 4:9; Jákób 1:10;

MSz 1:13.

b ksz Lámániták.

15a Ether 10:23.

16a ksz Templom, az
Úr háza.

b 1 Kir. 6;

2 Krón. 3.

c T&Sz 124:26–27.

17a 1 Móz. 3:19;

T&Sz 42:42.

18a Jákób 1:9, 11.

19a 1 Ne. 2:22.

b ksz Tanít, Tanító.

20. Tehát beteljesedett az Úr szava, mellyel hozzám szólt, mondván: Amennyiben “nem hallgatnak szavaidra, kivágatnak az Úr színe elől. És íme, ^bkivágattak a színe elől.

21. És rájuk küldte az “átkot, igen, méghozzá keserves átkot, gonoszságuk miatt. Mert íme, szívüket megkeményítették ellene, hogy olyanokká lettek, mint a kvarc, tehát mivel fehérek voltak és rendkívül ^btetszetősek és elragadóak, hogy ne legyenek csábítóak népem számára, az Úristen “sötét bőrszínt küldött rájuk.

22. És ezt mondta az Úristen: “Visszataszítóvá teszem őket néped előtt, hacsak meg nem bánják gonoszságaikat.

23. És átkozott lesz annak magja, aki az ő magjukkal “keveredik; mert meg lesznek átkozva, méghozzá ugyanazzal az átokkal. És az Úr mondta ezt, és bekövetkezett.

24. És átkuk miatt, mely rajtuk volt, “lusta nép lettek, tele gonoszkodással és álnoksággal, és a vadonban kutattak prédának való vadállatok után.

25. És az Úristen ezt mondta nekem: Ostorai lesznek magodnak, hogy felserkentsék őket az énrám való emlékezésben; és amennyiben nem emlékeznek rám és nem hallgatnak

szavaimra, megostorozzák őket, méghozzá a pusztulásig.

26. És lőn, hogy én, Nefi “felszenteltem Jákóbot és Józsefet, hogy papok és tanítók legyenek népem földje felett.

27. És lőn, hogy a boldogság módja szerint éltünk.

28. És harminc év telt el attól az időtől fogva, hogy elhagytuk Jeruzsálemet.

29. És én, Nefi, feljegyzéseket vezettem lemezeimen, melyeket készítettem, eddig a népemről.

30. És lőn, hogy az Úristen azt mondta nekem: Készíts “másik lemezeket; és vésd rájuk sok olyan dolgot, néped hasznára, mely jönnek minősül szememben.

31. Tehát én, Nefi, hogy engedelmeskedjek az Úr parancsolatainak, mentem és elkészítettem “ezeket a lemezeket, amelyekre ezeket a dolgokat véstem.

32. És azt véstem rájuk, ami Istennek tetsző. És ha népemnek tetszenek Isten dolgai, akkor tetszeni fognak nekik bevéséseim, melyek ezeken a lemezeken vannak.

33. És ha népem ismerni szeretné népem történetének pontosabb részét, a másik lemezeimet kell tudakozniuk.

34. És elegendő, ha annyit mondok, hogy negyven év telt el, és már voltak háborúink és viszálykodásaink fivéreinkkel.

20a 2 Ne. 2:21.

b Alma 9:14.

21a ksz Átkok, Átkoz.

b 4 Ne. 1:10.

c 2 Ne. 26:33;

3 Ne. 2:14–16.

22a 1 Ne. 12:23.

23a ksz Házasodik,

Házasság –

Különböző hitűek

házassága.

24a ksz Tétlen,

Tétlenség.

26a Jákób 1:18–19;

Móziás 23:17.

30a 1 Ne. 19:1–6.

31a ksz Lemezok.

6. FEJEZET

Jákób felidézi a zsidó történelmet: A babilóniai fogságot és visszatérést; Izráel Szentjének szolgálatát és keresztre feszítését; a nemzsidóktól kapott segítséget; és a zsidók utolsó napokban történő visszaállítottságát, amikor hisznek a Messiásban. Mintegy Kr.e. 559–545.

JÁKÓBNAK, Nefi fivérének szavai, melyeket Nefi népéhez szólt:

2. Íme, szeretett testvéreim, én Jákób, Isten által elhivatván és az ő szent rendje szerint elrendelve és felszentelve bátyám, Nefi által, akire ti "királyként és védelmezőként tekintetek, és akitől biztonságotok függ, íme, tudjátok, hogy rendkívül sok dolgot szóltam hozzátok.

3. Mindazonáltal ismét szólok hozzátok; mert lelketek jólétére vágyom. Igen, nagy az aggodalmam irántatok; és ti magatok tudjátok, hogy ez mindig így volt. Mert teljes szorgalommal buzdítottalak benneteket; és atyám szavait tanítottam nektek; és szóltam minden olyan dolgot illetően, mely a világ teremtése óta meg van írva.

4. És most, íme, azon dolgokat illetően szólnék hozzátok, amik vannak, és amik eljönnek; tehát felolvasom nektek "Ésaiás szavait. És ezek a szavak, melyekről azt kívánta fivérem, hogy elmondjam nektek. És én a ti

kedvetekért szólok hozzátok, hogy okulhassatok és dicsőíthessétek Istenetek nevét.

5. És most, a szavak, melyeket felolvasok, azok, amelyeket Ésaiás egész Izráel házával kapcsolatban mondott; tehát ezeket rátok lehet vonatkoztatni, mert Izráel házából valók vagytok. És sok olyan dolog van, amit Ésaiás mondott, amit rátok lehet vonatkoztatni, mivel Izráel házából valók vagytok.

6. És most, ezek a szavak: "Így szól az Úristen: Íme, felemelem kezem a nemzsidókhoz; és felállítom ^bzászlómat a népnek; és ők karjaikban hozzák fiaidat, és vállukon hordják leányaidat.

7. És királyok lesznek gondviselőid, és királynők dajkáid; meghajolnak előtted, arcukkal a föld felé, és lenyalják a port lábaidról; és tudni fogod, hogy én vagyok az Úr, mert nem szégyenülnek meg, akik "rám várnak.

8. És most én, Jákób ezen szavakat illetően mondanék valamit. Mert íme, az Úr megmutatta nekem, hogy azokat, akik "Jeruzsálemben voltak, ahonnan eljöttünk, megölték és ^bfogságba hurcolták.

9. Mindazonáltal az Úr megmutatta nekem, hogy "újra vissza fognak térni. És azt is megmutatta nekem, hogy az Úristen, Izráel Szentje, kinyilvánítja magát nekik a testben;

6 2a Jákób 1:9, 11.

4a 3 Ne. 23:1.

6a Ésai. 49:22–23.

^b ksz Zászló.

7a Mózes 1:6;

T&S 133:45.

8a Eszt. 2:6; 1 Ne. 7:13;

2 Ne. 25:10;

Omni 1:15;

Hél. 8:20–21.

^b 2 Kir. 24:10–16;

25:1–12.

ksz Izráel – Izráel

szétszórása.

9a 1 Ne. 10:3.

és miután kinyilvánította magát, megostorozzák és ^bkeresztrefeszítik, az angyal szavai szerint, aki ezt mondta nekem.

10. És miután megkeményítették a szívüket és megmerevítették nyakukat Izráel Szentje ellen, íme, Izráel Szentjének ^aítéletei érik majd őket. És eljön az a nap, amikor lesújtanak rájuk és sanyargatják őket.

11. Tehát miután ide s tova hajtották őket, mert ezt mondja az angyal, sokat fognak a testben sanyargatni, de a hithűek imái miatt nem engedik, hogy elveszenek; szétszórják őket, lesújtanak rájuk és gyűlölik őket; az Úr mégis irgalmas lesz hozzájuk, úgyhogy ^aamikor eljutnak ^bMegváltójuk megismeréséhez, ismét ^cösszegyűjtik őket örökségük földjeire.

12. És áldottak a ^anemzsidók, akikről a próféta írt, mert íme, ha úgy léssen, hogy bűnbánatot tartanak és nem harcolnak Sion ellen, és nem egyesülnek azzal a ^bhatalmas és utálatos egyházzal, akkor megszabadulnak; mert az Úristen teljesíteni fogja ^cszövetségeit, amelyet gyermekeivel kötött; és ennek okáért írta le a próféta ezen dolgokat.

13. Akik tehát Sion és az Úr szövetséges népe ellen harcolnak, azok lenyalják a port lábaikról; és az Úr népe nem ^aszégyenül meg. Mert azok az Úr népe, akik ^brá várnak; mert ők még mindig várnak a Messiás eljövetelére.

14. És íme, a próféta szavai szerint a Messiás ismét hozzáfog, ^amásodik alkalommal, hogy visszahozza őket; tehát hatalommal és nagy dicsőséggel ^bkinyilvánítja magát nekik, úgyhogy ^celpusztítja ellenségeiket, amikor eljön a nap, hogy hisznek őbenne; és senkit nem fog elpusztítani, aki hisz őbenne.

15. És azok, akik nem hisznek őbenne, ^aelpusztulnak ^btűz által is, és vihar által, és földrengések által, és vérontások által, és ^cdöghalál által, és éhínség által. És tudni fogják, hogy az Úr az Isten, Izráel Szentje.

16. ^aMert el lehet-e venni a zsákmányt a hatalmastól, avagy megszabadulhat-e a ^btörvényes fogoly?

17. De így szól az Úr: Még a hatalmas ^afoglyait is el fogják venni, és megszabadul a rettenetes zsákmánya; mert a

9b 1 Ne. 19:10, 13;
Móziás 3:9;
3 Ne. 11:14–15.
ksz Keresztre
feszítés.

10a Mát. 27:24–25.

11a 1 Ne. 22:11–12;

2 Ne. 9:2.

b Hós. 3:5.

c ksz Izráel – Izráel
összegyűjtése.

12a 1 Ne. 14:1–2;

2 Ne. 10:9–10.

b ksz Ördög –
Az ördög egyháza.

c ksz Ábrahádi
szövetség.

13a 3 Ne. 22:4.

b Ésa. 40:31;

1 Ne. 21:23;

T&Sz 133:45.

14a Ésa. 11:11;

2 Ne. 25:17; 29:1.

b 2 Ne. 3:5.

c 1 Ne. 22:13–14.

15a 2 Ne. 10:16; 28:15;

3 Ne. 16:8.

ksz Utóbbi napok,
Utolsó napok.

b Jákób 6:3.

c T&Sz 97:22–26.

16a Ésa. 49:24–26.

b ^úm. az Úr
szövetséges népe,
amint azt a 17. vers
említi.

17a 1 Ne. 21:25.

^bHatalmas Isten ^ckiszabadítja szövetséges népét. Mert így szól az Úr: Én fogok vitatkozni azokkal, akik veszekednek veled –

18. És saját testükkel etetem meg azokat, akik elnyomnak téged; és megrészegegednek saját vérüktől, mint az édes bortól; és minden test megtudja, hogy én, az Úr vagyok a Szabadítód és a ^aMegváltód, Jákób ^bHatalmasa.

7. FEJEZET

Ésaiás úgy szól, mint a Messiás – A Messiás a tanultak nyelvén szól majd – Odaadja hátát a verőknek – Ő nem szégyenül meg – Vö. Ésaiás 50. Mintegy Kr.e. 559–545.

IGEN, mert így szól az Úr: Elbocsátottalak-e, vagy elűztelek-e örökre? Mert így szól az Úr: Hol van anyátok válólevele? Kihez bocsátottalak el, vagy melyik hitelezőmnek adtalak el? Igen, kinek adtalak el? Íme, bűneitek miatt ^aadtátok el magatokat, és vétkeitek miatt van elbocsátva anyátok.

2. Tehát amikor jöttem, nem volt ott senki; amikor ^aszólítottam, igen, senki nem volt, aki válaszoljon. Ó Izráel háza, meg rövidült-e egyáltalán a karom, hogy nem tud megváltani, vagy nincs-e erőm megszabadítani? Íme, dorgálásommal kiszáritom a ^btengert, vadonná teszem

^cfolyóikat, és bűzlővé ^dhalaikat, mert a vizek felszáradtak és meghalnak a szomszártságtól.

3. ^aFeketébe öltöztetem a mennyeket, és ^bzsákruhát teszek meg takarójuknak.

4. Az Úristen a tanultak ^anyelvét adta nekem, hogy tudjam, hogyan szóljak egy szót annak idejében tehozzád, Ó Izráel háza. Amikor fáradtak vagytok, felserkent reggelről reggelre. Felserkenti fületem, hogy úgy halljak, mint a tanultak.

5. Az Úristen megnyitotta ^afületem és én nem voltam lázadó, se nem fordultam el háttal.

6. Hátamat a ^averőknek adtam, és orcámat azoknak, akik száállam szaggatták. Nem rejtettem el arcomat a gyalázkodás és köpdösés előtt.

7. Mert az Úristen megsegít engem, ezért nem fognak meg alázni, tehát olyanná tettem arcomat, mint a kvarc, és tudom, hogy nem vallok szégyent.

8. És közel van az Úr, és ő igazol engem. Ki fog veszekedni velem? Álljunk elő együtt! Ki az ellenségem? Jöjjön közel hozzám, és én lesújtok rá szájam erejével.

9. Mert az Úristen megsegít engem. És mindazok, akik ^akárhozzátanak, íme, mint ruha megöregednek, és a moly falja fel őket.

10. Ki van köztetek, aki féli

17b ksz Jehova.

c 2 Kir. 17:39.

18a ksz Megváltó.

b 1 Móz. 49:24;

Ésa. 60:16.

7 1a ksz Hitehagyás.

2a Péld. 1:24–25;

Ésa. 65:12;

Alma 5:37.

b 2 Móz. 14:21;

Zsolt. 106:9;

T&Sz 133:68–69.

c Józs. 3:15–16.

d 2 Móz. 7:21.

3a 2 Móz. 10:21.

b Jel. 6:12.

4a Luk. 2:46–47.

5a T&Sz 58:1.

6a Mát. 27:26;

2 Ne. 9:5.

9a Róm. 8:31.

az Urat, aki engedelmeskedik szolgája “szavának, aki sötétségben jár, és akinek nincs világossága?

11. Íme, mindannyian, akik tüzet szítotok, akik szikrákkal veszitek körül magatokat, saját “tüzetek és a szikrák világosságában jártok, melyeket gyűjtöttatok. Ez lészen néktek kezeimtől – bánatban fogtok elszunnyadni.

8. FEJEZET

Az utolsó napokban az Úr megvigasztalja Siont és összegyűjti Izráelt – A megváltottak nagy öröm közepette jönnek Sionba – Vö. Ésaías 51 és 52:1–2. Mintegy Kr.e. 559–545.

HALLGASSATOK rám, ti, akik az igazlelkűséget követitek. Tekintsetek a “kősziklára, melyből kivágattatok és az üreg mélyedésére, melyből kiásattatok.

2. Tekintsetek “atyátokra, Ábrahámra, és ^bSárára, őrá, aki szült titeket; mert egyedül őt hívtam el, és megáldottam.

3. Mert az Úr megvigasztalja “Siont, megvigasztalja összes elhagyott helyeit; és olyanná teszi ^bvadonját, mint az Éden, és sivatagját, mint az Úr kertje. Öröm és vigasság találtatik abban, hálaadás és dallam hangja.

4. Hallgass rám, népem; és hallgass meg engem, Ó nemzetem; mert “törvény származik tőlem, és igazságosságomat teszem a nép ^bvilágosságává.

5. Közel van igazlelkűségem; elindult “szabadításom, és karom meg fogja ítélni a népet. Reám várnak majd a ^bszigetek, és az én karomban bíznak.

6. Emeljétek az égre szemeiteket, és tekintsetek alant a földre; mert a “mennyeek ^beltűnnek, mint a füst, és a föld, mint ruha, ‘megöregszik, és akik azon laknak, ugyanúgy meghalnak. De az én szabadításom örökre lesz, és az én igazlelkűségemet nem törlik el.

7. Hallgassatok rám, ti, akik ismeritek az igazlelkűséget, a nép, melynek szívébe írtam törvényemet, “ne féljete az emberek gyalázkodásától, és szidalmazásuktól se tartssatok.

8. Mert megemészti őket a moly, mint a ruhát, és a féreg megemészti őket, mint a gyapjút. De az én igazlelkűségem örökre lesz, és szabadításom nemzedékről nemzedékre.

9. Ébredj, ébredj! Ölts magadra “erőt, Ó Úrnak karja; ébredj, mint az ősi napokban. Nem az vagy-e, aki szétvágta Ráhábot, és megsebesítette a sárkányt?

10. Nem az vagy-e, aki kiszáritotta a tengert, a nagy mélység

10a T&S 1:38.

11a Bír. 17:6.

8 1a ksz Szikla.

2a 1 Móz. 17:1–8;
T&S 132:49.

b 1 Móz. 24:36.

3a ksz Sion.

b Ésa. 35:1–2, 6–7.

4a VAGY tanítás, tan.

Ésa. 2:3.

ksz Evangélium.

b ksz Világosság,
Krisztus
világossága.

5a ksz Szabadítás,
Szabadulás.

b 2 Ne. 10:20.

6a 2 Pét. 3:10.

b HÉB. szertefoszlanak.
Zsolt. 102:26–28.

c HÉB. szétmállik.

7a Zsolt. 56:4, 12;

T&S 122:9.

9a T&S 113:7–8.

vizeit; aki "úttá tette a tenger mélységeit, hogy átkelhessenek a kiváltottak?

11. Visszatérnek tehát az Úr "megváltottjai, és ^bénekelve jönnek Sionba; és örök öröm és szentség lesz a fejükön; és vigasságot és örömet kapnak; elszáll a bánat és a 'gyász.

12. "Én vagyok ő; igen, én vagyok ő, aki megvigasztal beneteket. Íme, ki vagy te, hogy ^bfélned kellene az embertől, aki meghal, és az ember fiától, aki olyanná, tétetik mint a 'fű?

13. És "elfelejtetted az Urat, alkotódat, aki kifeszítette a mennyeket és lefektette a föld alapzatát, és félsz szüntelen minden nap, az elnyomó haragja miatt, mintha készen állna, hogy elpusztítson. És hol van az elnyomó haragja?

14. Siet a fogoly számkivetett, hogy eloldozzák, hogy ne haljon meg a veremben, és hogy a kenyerse fogyjon el.

15. De én vagyok az Úr, a te Istened, akinek zúgnak "hullámai; Seregek Ura a nevem.

16. És én adtam szavaimat a te szádba, és takartalak be kezem árnyékával, hogy elültethessem a mennyeket és lefektethessem a föld alapzatát, és mondhassam Sionnak: Íme, az én "népem vagy.

17. Ébredj, ébredj, kelj fel, Ó

Jeruzsálem, aki kiittad "haragjának ^bpoharát az Úr kezétől – kiittad a reszketés poharának üledékét, kifacsarva –

18. És senkije sincs, aki vezesse őt minden fiai közül, akiket előhozott; és nincs aki kézen fogja őt, minden fiai közül, akiket felnevelt.

19. Ez a két "fiú jött hozzád, akik sajnálni fognak téged – elhagyatottságotat és pusztulástodat, és az éhínséget és a kardot – és ki által vigasztaljalak meg?

20. Fiaid elalélta, e kettőt kivéve; ott fekszenek minden utca fejeinél; mint hálóba került vad bika, tele vannak az Úr haragjával, Istened dorgálásával.

21. Most, halld tehát ezt, te nyomorult, és "részeg, de nem bortól:

22. Így szól Urad: Az Úr és a te Istened "emel szót népe ügyében; íme, kivettem kezedből a reszketés poharát, haragom poharának üledékét; nem fogod többé meginni.

23. Hanem azok kezébe "adom azt, akik sanyargatnak téged; akik ezt mondták lelkednek: Hajolj le, hogy átmehessünk – és te lefektetted tested, hogy olyan legyen, mint a föld és mint az utca azoknak, akik átmentek.

24. "Ébredj, ébredj, öltsd magadra ^berődöt, Ó "Sion; öltsd

10a Ésa. 35:8.

11a ksz Megvált,
Megváltás,
Megváltottak.

b Ésa. 35:10.

c Jel. 21:4.

12a T&Sz 133:47; 136:22.

b Jer. 1:8.

c Ésa. 40:6–8;

1 Pét. 1:24.

13a Jer. 23:27.

15a 1 Ne. 4:2.

16a 2 Ne. 3:9; 29:14.

17a Luk. 21:24.

b Ésa. 29:9;

Jer. 25:15.

19a Jel. 11:3.

21a 2 Ne. 27:4.

22a Jer. 50:34.

23a Zak. 12:9.

24a Ésa. 52:1–2.

b T&Sz 113:7–8.

c ksz Sion.

magadra gyönyörű ruháidat, Ó Jeruzsálem, a szent város; mert ^anem jön te beléd többé a körülmetéletlen és a tisztátalan.

25. Rázd le magadról a port; ^akelj fel, ülj le, Ó Jeruzsálem; oldd ki magad nyakad ^bbilincseiből, Ó Sion fogoly leánya.

9. FEJEZET

A zsidókat megígért földjeik mindegyikén összegyűjtik – Az engesztelés megváltja az embert a bukástól – A halottak teste előjön a sírból, lelke pedig a pokolból vagy a paradicsomból – Megítéli őket – Az engesztelés megszabadít a haláltól, a pokoltól, az ördögtől és a végtelen gyötrelemtől – Az igazlelkűek megszabadulnak Isten királyságában – Közzé tételnek a büntetések a bűnökért – Izráel Szentje a kapu őrzője. Mintegy Kr.e. 559–545.

És most, szeretett testvéreim, azért olvastam fel ezeket a dolgokat, hogy tudhassatok az Úr ^aszövetségeiről, melyeket egész Izráel házával kötött –

2. Hogy szólt a zsidókhhoz, szent prófétái szája által, még-hozzá a kezdettől fogva, nem-zedékről nemzedékre, amíg el nem jön az idő, hogy ^avisszaál-

lítottak az igaz egyházhoz és Isten nyájához; amikor ^bösszegyűjtik őket, haza, örökségük ^cföldjeire, és letelepítik őket mind a nekik megígért földeken.

3. Íme, szeretett testvéreim, azért mondom el nektek ezeket a dolgokat, hogy örvendezhettek és örökre ^aemeljétek fel a fejeteket, azon áldások miatt, amelyekkel az Úristen gyermekeiteket el fogja halmozni.

4. Mert tudom, hogy sokan közületek sokat kutattak, hogy tudjanak az eljövendő dolgokról, tehát tudom, tudjátok, hogy testünknek el kell sorvadnia és meg kell hálnia; mégis majd ^atestünkben látjuk meg Istent.

5. Igen, tudom hogy tudjátok, hogy ő a testben fogja megmutatni magát azoknak Jeruzsálemben, ahonnan jöttünk; mert ez szükséges, hogy közöttük legyen, mert a nagy ^aTeremtőnek szükséges megengednie azt, hogy embernek szolgálattassa ki magát a testben, és ^bminden emberért meghaljon, hogy minden ember az ő kiszolgáltatottja lehessen.

6. Mert amint a halál minden ember felett áthaladt, hogy betöltse a nagy Teremtő irgalmas ^atervét, ezért szükségképpen lennie kell egy ^bfeltámasztó

24d Jólé 3:17.

25a úm. Kelj fel a porból és ülj le méltóságteljesen, mivel végre megváltattál.

b T&Sz 113:9–10.

9 1a ksz Ábrahám szövétség.

2a 2 Ne. 6:11.

ksz Az evangélium visszaállítása.

b ksz Izráel – Izráel összegyűjtése.

c 2 Ne. 10:7–8.
ksz Megígért föld.

3a jsf, Zsolt. 24:7–10.

4a Jób 19:26;

Alma 11:41–45;

42:23;

Hél. 14:15;

Morm. 9:13.

5a ksz Teremt, Teremtés.

b Ján. 12:32;

2 Ne. 26:24;

3 Ne. 27:14–15.

6a ksz Megváltás terve.

b ksz Feltámasztás.

hatalomnak; és a feltámadásnak a bukás következményeként szükségképpen el kell jönnie az emberekhez; és a ^cbukás vétek következményeként jött el; és mert az emberek elbuktak, ^dki lettek vágva az Úr színe előtt.

7. Szükségképpen lennie kell tehát egy ^avégtelen ^bengesztelésnek – ha nem lenne egy végtelen engesztelés, ez a romlandóság nem ölthetne magára romolhatatlanságot. Az ^celső ítéletnek tehát, mely az embert érte, szükségképpen a ^dvégtelenségig kellett volna tartania. És így ennek a testnek le kellett volna feküdnie, hogy elrothadjon és szétporladjon anyaföldjében, hogy többé fel ne támadjon.

8. Ó, mily nagy Isten ^abölcsessége, ^birgalma és ^ckegyelme! Mert íme, ha a ^dtest többé nem támadna fel, akkor lelkünk annak az angyalnak lenne kiszolgáltatva, aki ^eelbukott, kikerült az Örökkévaló Isten színe előtt, és az ^fördög lett belőle, hogy többé fel ne keljen.

9. És lelkünknek is hozzá hasonlóvá kellene válni, és ördögök lennénk, egy ördög ^aangyalai lennénk, hogy ki

legyünk ^brekesztve Istenünk színe előtt, és a ^chazugságok atyjával maradjunk; nyomorultságban, mint ő maga; igen, annak a lénynek, aki első szüleinket ^dmegettésvetette, aki egy ^efényes angyalhoz igen hasonlóvá ^fváltoztatja magát, és gyilkosságok ^gtitkos összeesküvéseire és a sötétség mindenféle titkos cselekedeteire bujtogatja az emberek gyermekeit.

10. Ó, mily nagy a mi Istenünk jósága, aki utat készít, hogy megszökjünk ennek a rettenetes szörnyetegnek a markából; igen, annak a szörnyetegnek, a ^ahalálnak és a ^bpokolnak, ahogy én a test halálát, és a lélek halálát is nevezem.

11. És Istenünk, Izrael Szentje ^aszabadításának útja miatt ez a ^bhalál, melyről beszéltem, mely időleges, ki fogja engedni halottait, mely halál a sír.

12. És ez a ^ahalál, amelyről beszéltem, mely a lelki halál, ki fogja engedni halottait, mely lelki halál a ^bpokol; a halálnak és a pokolnak tehát ki kell engedni halottaikat, és a pokolnak ki kell engednie fogoly lelkeit, és a sírnak ki kell engednie fogoly testeit, és az emberek

6c ksz Ádám és Éva bukása.

d 2 Ne. 2:5.

7a Alma 34:10.

b ksz Engesztel, Engesztelés.

c Móziás 16:4–5;

Alma 42:6, 9, 14.

d Móziás 15:19.

8a Jób 12:13; Ábr. 3:21. ksz Bölcsesség.

b ksz Irgalmas, Irgalom.

c ksz Kegyelem.

d T&Sz 93:33–34.

e Ésa. 14:12;

2 Ne. 2:17–18;

Mózes 4:3–4;

Ábr. 3:27–28.

f ksz Ördög.

9a Jákób 3:11;

Alma 5:25, 39.

b Jel. 12:7–9.

c ksz Hazug.

d 1 Móz. 3:1–13;

Móziás 16:3;

Mózes 4:5–19.

e T&Sz 129:8.

f 2 Kor. 11:14;

Alma 30:53.

g ksz Titkos összeesküvések.

10a Móziás 16:7–8;

Alma 42:6–15.

b ksz Pokol.

11a ksz Szabadító.

b ksz Halál, fizikai.

12a ksz Halál, lelki.

b T&Sz 76:81–85.

teste és ^celke ^dvisszaállítatik, egyik a másikhoz; és ez Izráel Szentjének feltámasztó hatalma által van.

13. Ó, mily nagyszerű a mi Istenünk ^aterve! Mert a másik oldalon Isten ^bparadicsomának ki kell engedni az igazlelkűek lelkét, és a sírnak ki kell adnia az igazlelkűek testét; és a lélek és a test ismét ^cvisszaállítatik egymáshoz, és minden ember romolhatatlanná és ^dhalhatatlanná válik, és élő lelkek ők, ^etökéletes ^ftudással rendelkezők, hozzánk hasonlóan, a testben, kivéve azt, hogy tudásunk tökéletes lesz.

14. Tökéletesen ^atudatában leszünk tehát minden ^bbűnünknek, és tisztátalanságunknak és ^cmezítelenségünknek; és az igazlelkűek is tökéletes tudatában lesznek örömeiknek és ^digazlelkűségüknek, ^efelöltöztetvén ^ftisztasággal, igen, méghozzá az ^gigazlelkűség köntösével.

15. És lón, hogy amikor minden ember elhagyta ezt az első halált az életre, mert halhatatlanok lettek, meg kell jelenniük Izráel Szentjének ^aítélőszéke előtt; és akkor jön az ^bítélet, mert

akkor kell megítéltetniük Isten szent ítélkezése szerint.

16. És olyan biztosan, ahogy az Úr él, mert az Ūristen mondta ezt, és ez az ő örökkévaló ^asza-va, mely nem ^bmúlhat el, hogy azok, akik igazlelkűek, még mindig igazlelkűek lesznek, és azok, akik ^ctisztátalanok, még mindig ^dtisztátalanok lesznek; tehát azok, akik tisztátalanok, azok az ^eördög és az ő angyalai; és nekik az ^förök tűzre kell elmenniük, melyet nekik készítettek; és gyötrelmük olyan, mint egy ^gtüzes, kénköves tó, amelynek lángja örökkön-örökké felfelé száll, és nincs vége.

17. Ó, mily nagyszerű és ^aigazságos a mi Istenünk! Mert minden szavát végrehajtja, és ezek az Ū szájából hangzottak el, és törvényének be kell teljesedni.

18. De íme, az igazlelkűek, Izráel Szentjének ^aszentjei, ők akik hittek Izráel Szentjében, ők akik elviselték a világ ^bkeresztjeit, és megvetették annak gyalázkodását, ők fogják ^cörökölni Isten ^dkirályságát, amelyet nekik készítettek a ^evilág megalapítása óta, és örömük ^fmindörökké teljes lesz.

12c ksz Lélek.

^d ksz Feltámasztás.

13a ksz Megváltás terve.

^b T&Sz 138:14–19.

ksz Paradicsom.

^c Alma 11:43.

^d ksz Halhatatlan,

Halhatatlanság.

^e ksz Tökéletes.

^f T&Sz 130:18–19.

14a Móziás 3:25;

Alma 5:18.

^b ksz Bűn, Büntudat.

^c Morm. 9:5.

^d ksz Igazlelkű,

Igazlelkűség.

^e Péld. 31:25.

^f ksz Tiszta, Tisztaság.

^g T&Sz 109:76.

15a ksz Utolsó ítélet.

^b Zsolt. 19:10;

2 Ne. 30:9.

16a 1 Kir. 8:56;

T&Sz 1:38;

Mózes 1:4.

^b T&Sz 56:11.

^c ksz Szenny,

Szennyesség.

^d 1 Ne. 15:33–35;

Alma 7:21;

Morm. 9:14;

T&Sz 88:35.

^e ksz Ördög.

^f Móziás 27:28.

^g Jel. 21:8;

2 Ne. 28:23;

T&Sz 63:17.

17a ksz Igazságosság.

18a ksz Szent.

^b Luk. 14:27.

^c T&Sz 45:58; 84:38.

^d ksz Felmagasztosulás.

^e Alma 13:3.

^f ksz Örök élet.

19. Ó, mily nagyszerű Istenünk, Izráel Szentjének irgalma! Mert ^amegszabadítja szentjeit attól a ^brettenetes szörnyetegtől, az ördögtől, és a haláltól, és a ^cpokoltól, és attól a tüzes, kénköves tótól, mely végtelen gyötrelem.

20. Ó, mily nagyszerű Istenünk ^aszentsége! Mert ő ^bminden dolgot tud, és semmi sincs, amit ő ne tudna.

21. És eljön a világba, hogy minden embert ^amegszabadíthasson, ha hallgatnak szavára; mert íme, minden ember fájdalomát elszenvedi, igen, minden test ^bfájdalmát, a férfiakét és a nőkéét is, és a gyermekekét, akik ^cÁdám családjához tartoznak.

22. És azért szenved el mindent, hogy a feltámadás minden emberrel bekövetkezhesen, hogy minden ember előtte állhasson az ítélet nagy napján.

23. És minden embernek megparancsolja, hogy ^abűnbánatot kell tartaniuk, és ^bmeg kell keresztelkedniük a nevében, tökéletes hittel rendelkezvén Izráel Szentjében, vagy nem szabadulhatnak meg Isten királyságában.

24. És ha nem tartanak bűnbánatot és nem hisznek a ^anevé-

ben, és nem keresztelkednek meg az ő nevében, és nem ^btartanak ki mindvégig, ^cel kell kárhozniuk; mert az Úristen, Izráel Szentje mondta ezt.

25. Adott tehát egy ^atörvényt; és ahol ^bnem adatott törvény, nincs büntetés; és ahol nincs büntetés, nincs kárhoztatás; és ahol nincs kárhoztatás, Izráel Szentjének könyörületessége támaszt rájuk igényt, az engesztelés miatt; mert az ő hatalma által szabadulnak meg.

26. Mert az ^aengesztelés mindazokért kielégíti ^bigazságosságának követelményeit, akiknek ^cnem adatott meg a ^dtörvény, így azok megszabadulnak attól a rettenetes szörnyetegtől, a haláltól és a pokoltól, és az ördögtől, és a tüzes, kénköves tótól, mely végtelen gyötrelem; és visszaállítják őket ahhoz az Istenhez, aki ^elehetet adott nekik, aki Izráel Szentje.

27. De jaj annak, akinek megadatott a ^atörvény, igen, akinek birtokában van Isten minden parancsolata, mint nekünk, és aki áthágja azokat, és elveszti próbatétele napjait, mert rettenetes annak a helyzete!

28. Ó, milyen ravasz a gonosz-

19a T&Sz 108:8.

b 1 Ne. 15:35.

c ksz Pokol.

20a ksz Szentség.

b Alma 26:35;

T&Sz 38:2.

21a ksz Szabadítás,

Szabadulás.

b T&Sz 18:11; 19:18.

c ksz Ádám.

23a ksz Bűnbánat,

Bűnbánatot tart.

b ksz Keresztel,

Keresztelés.

24a ksz Jézus Krisztus –

Jézus Krisztus

nevének magunkra

vétele.

b ksz Kitart.

c ksz Kárhozat.

25a Jak. 4:17.

ksz Törvény.

b Róm. 4:15; 2 Ne. 2:13;

Alma 42:12–24.

ksz Felelőség,

Felelőségre

vonható, Felelőségre vonhatóság.

26a 2 Ne. 2:10;

Alma 34:15–16.

ksz Engesztel,

Engesztelés.

b ksz Igazságosság.

c Móziás 3:11.

d Móziás 15:24;

T&Sz 137:7.

e 1 Móz. 2:7;

T&Sz 93:33; Ábr. 5:7.

27a Luk. 12:47–48.

nak "terve! Ó, milyen ^bhiúk, gyarlók és balgák az emberek! Mert amikor ^atanultak, azt gondolják, hogy ^abölcssek, és nem hallgatnak Isten ^atanácsára, mert elvetik azt, feltételezvé, hogy tudják ők maguk; bölcsességük tehát balgaság, és nem válik hasznukra. És el fognak veszni.

29. De jó tanulni lenni, ha "hallgatnak Isten ^btanácsaira.

30. De jaj a "gazdagoknak, akik a világ dolgait illetően gazdagok. Mert gazdagságuk miatt megvetik a ^bszegényeket, és üldözik a szelídeket, és a kincseiken van a szívük; tehát kincsük az istenük. De íme, velük együtt a kincsük is el fog pusztulni.

31. És jaj a süketeknek, akik nem akarnak "hallani; mert el fognak veszni.

32. Jaj a vakoknak, akik nem akarnak látni, mert ők is el fognak veszni.

33. Jaj a körülméletlen szívűeknek, mert gonoszságaik tudata lesújt rájuk az utolsó napon.

34. Jaj a "hazugnak, mert le fogják vetni a ^bpokolra.

35. Jaj a gyilkosnak, aki szándékosan "öl, mert meg fog ^bhalni.

36. Jaj azoknak, akik "paráznaságokat követnek el, mert le fogják vetni őket a pokolra.

37. Igen, jaj azoknak, akik "bálványoknak hódolnak, mert minden ördögök ördöge gyönyörködik bennük.

38. Egyszóval jaj mindazoknak, akik bűneikben halnak meg; mert "vissza fognak térni Istenhez, és látni fogják az arcát, és megmaradnak bűneikben.

39. Ó, szeretett testvéreim, emlékezzetek rá, hogy milyen rettenetes ezen Szent Isten ellen vétkezni, és milyen rettenetes engedni azon "ravasz csábításainak. Emlékezzetek rá, hogy a ^btesti gondolkodásmód a "halál, és a lelki gondolkodásmód az "örök "élet.

40. Ó, szeretett testvéreim, halljátok meg szavaimat! Emlékezzetek Izráel Szentjének nagyságára. Ne mondjátok, hogy kemény dolgokat beszéltem ellenetek; mert ha így tesztek, az "igazságot fogjátok szidalmazni; mert én Alkotótok szavait szoltam. Tudom, hogy az igazság szavai ^bkemények minden tisztátalanság ellen; de az igazlelkűek nem félnek tőlük, mert

28a Alma 28:13.

b ksz Hiú, Hiúság.

c Luk. 16:15;

2 Ne. 26:20; 28:4, 15.

d Péld. 14:6; Jer. 8:8–9; Róm. 1:22.

ksz Bölcsesség;

Kevélység.

e Alma 37:12.

ksz Tanács.

29a 2 Ne. 28:26.

b Jákób 4:10.

30a Luk. 12:34; 1 Tim. 6:10; T&Sz 56:16.

b ksz Szegény.

31a Ezék. 33:30–33;

Mát. 11:15;

Móziás 26:28;

T&Sz 1:2, 11, 14;

Mózes 6:27.

34a Péld. 19:9.

ksz Hazug; Tisztesség,

Tisztességes.

b ksz Pokol.

35a 2 Móz. 20:13;

Móziás 13:21.

b ksz Halálbüntetés.

36a 3 Ne. 12:27–29.

ksz Erkölcsi tisztaság.

37a ksz Bálványimádás.

38a Alma 40:11, 13.

39a 2 Ne. 28:20–22; 32:8;

Móziás 2:32; 4:14;

Alma 30:53.

b Róm. 8:6.

ksz Testi.

c ksz Halál, lelki.

d ksz Örök élet.

e Péld. 11:19.

40a ksz Igazság.

b 1 Ne. 16:2;

2 Ne. 28:28; 33:5.

szeretik az igazságot és nem rendülnek meg.

41. Ó akkor, szeretett testvéreim, “jőjjetek az Úrhoz, a Szenthez. Emlékezzetek rá, hogy az ő ösvényei igazlelkűek. Íme, ^bkeskeny az ^cút az ember számára, de egyenes irányban fekszik előtte, és a ^dkapu őrzője Izráel Szentje; és ő nem tart ott szolgát; és nincs másik út, csak a kapun keresztül; mert őt nem lehet félrevezetni, mert Úristen az ő neve.

42. És aki kopogtat, annak ki fogja nyitni; és a ^abölcsek, és a tanultak, és azok, akik gazdagok, akik tanultságuk, és bölcsességük, és vagyonuk miatt ^bfelfuvalkodtak – igen, ők azok, akiket megvet; és ha el nem vetik ezeket a dolgokat, és nem tartják magukat ^cbolondnak Isten előtt, és nem ereszkednek le az ^dalázatosság mélységeire, nekik nem fogja kinyitni.

43. De a bölcsek és az okosok dolgai örökre ^arejtve lesznek előttük – igen, az a boldogság, mely a szenteknek van elkészítve.

44. Ó, szeretett testvéreim, emlékezzetek szavaimra. Íme, levetem köntösömet és kirázom előttetek; imádkozom szabadu-

lásom Istenéhez, hogy tekintsen rám “mindent átkutató szemével; tudni fogjátok tehát az utolsó napon, amikor minden ember cselekedetei szerint megítéltetik, hogy Izráel Istene tanúsította, hogy ^bleráztam lelkemről gonoszságaitokat, és hogy ragyogóan állok előtte, és ^cmegszabadultam véretektől.

45. Ó, szeretett testvéreim, forduljatok el bűneitektől; rázátok le ^aláncait annak, aki szorosán megkötözne benneteket; gyertek ahhoz az Istenhez, aki szabadulásotok ^bkősziklája.

46. Készítsétek fel lelketeket arra a dicsőséges napra, amikor ^aigazságot szolgáltatnak az igazlelkűeknek, méghozzá az ^bítélet napjára, hogy ne riadjatok vissza rettenetes félelemmel; hogy ne emlékezzetek tökéletesen rettenetes ^cbűnökre, és ne kényszerítsenek benneteket arra, hogy felkiáltásokat: Szentek, szentek a te ítéleteid, Ó ^dMindenható Úristen – de tudom bűnömet; áthágtam törvényedet, és vétkeim az enyéme; és megszerzett az ördög, úgyhogy prédája vagyok rettenetes nyomorúságának.

47. De íme, testvéreim, szükség van-e rá, hogy ezeknek a dol-

41a 1 Ne. 6:4; Jákób 1:7;
Omni 1:26;
Moró. 10:30–32.
b Luk. 13:24;
2 Ne. 33:9;
Hél. 3:29–30.
c 2 Ne. 31:17–21;
Alma 37:46;
T&Sz 132:22, 25.
d 2 Ne. 31:9, 17–18;

3 Ne. 14:13–14;
T&Sz 43:7; 137:2.
42a Mát. 11:25.
b ksz Kevélység.
c 1 Kor. 3:18–21.
d ksz Alázatos,
Alázatosság.
43a 1 Kor. 2:9–16.
44a Jákób 2:10.
b Jákób 1:19.

c Jákób 2:2;
Móziás 2:28.
45a 2 Ne. 28:22;
Alma 36:18.
b ksz Szikla.
46a ksz Igazságosság.
b ksz Utolsó ítélet.
c Móziás 3:25.
d 1 Ne. 1:14;
Mózes 2:1.

goknak a rettenetes valóságára kelljen ébresztenem benneteket? Miért szagatnám fel lelketeket, ha elmétek tiszta volna? Nyíltan beszélnek hozzátok, az igazság nyíltsága szerint, ha mentesek lennétek a bűntől?

48. Íme, ha szentek lennétek, szentségről beszélnek nektek; de mivel nem vagytok szentek, és úgy tekintetek rám, mint tanítóra, szükségszerűen, feltétlenül meg kell ^atanítanom nektek a ^bbűn következményeit.

49. Íme, lelkem irtózik a bűntől, és szívem az igazlelkűségben gyönyörködik; és Istenem szent nevét fogom ^adicsérni.

50. Jöjjetek, testvéreim, mindenki, aki szomjazik, jöjjetek a ^avizekhez; és akinek nincs pénze, jöjjön, vegyen és egyék; igen, jöjjön, vegyen bort és tejet, ^bpénz nélkül és ingyen.

51. Ne költsetek tehát pénzt arra, ami értéktelen, sem ^amunkákat arra, ami nem tud kielégíteni. Hallgassatok rám szorgalmasan, és emlékezzetek a szavakra, amiket szóltam; és jöjjetek Izráel Szentjéhez, és ^blakmározatok azon, ami nem veszik kárba, s amit megrontani se lehet, és gyönyörködjön lelketek a kövérségben.

52. Íme, szeretett testvéreim, emlékezzetek Istenetek szavára; szüntelenül imádkoztatok hozzá nappal, és adjatok ^ahálát

szent nevének éjjel. Örvendezzen a szívetek.

53. És íme, milyen nagyszerűek az Úr ^aszövetségei, és milyen nagyszerűek leereszkedései az emberek gyermekeihez; és nagyszerűsége, és kegyelme és ^birgalma miatt megígérte nekünk, hogy magjainkat nem fogják teljesen elpusztítani, a test szerint, hanem hogy megőrzi őket; és a jövő nemzedékében egy igazlelkű ^cág lesz belőlük Izráel házának.

54. És most, testvéreim, többet is szólnék hozzátok; de holnap fogom nektek kijelenteni szavaim hátralevő részét. Ámen.

10. FEJEZET

A zsidók keresztre fogják feszíteni Istenüket – Mindaddig szétszórva élnek majd, amíg el nem kezdenek hinni benne – Amerika egy szabad föld lesz, ahol nem uralkodik király – Békéljete meg Istennel, és részesüljete szabadulásban kegyelme által. Mintegy Kr.e. 559–545.

És most én, Jákób szólok hozzátok ismét, szeretett testvéreim, azon igazlelkű ^aágot illetően, melyről szóltam.

2. Mert íme, az ^aígéretetek, amelyeket kaptunk, a test szerinti ígéretetek számunkra; bár megmutatták nekem, hogy gyermekeink közül sokan el fognak

48a Alma 37:32.

b ksz Bűn.

49a 1 Ne. 18:16.

50a ksz Élő víz.

b Alma 42:27.

51a Ésa. 55:1–2.

b 2 Ne. 31:20; 32:3;

3 Ne. 12:6.

52a ksz Hála, Hálaadás, Hálás.

53a ksz Szövetség.

b ksz Irgalmas,

Irgalom.

c ksz Az Úr

szőlőskertje.

10 1a 1 Ne. 15:12–16;

2 Ne. 3:5;

Jákób 5:43–45.

2a 1 Ne. 22:8;

3 Ne. 5:21–26;

21:4–7.

veszni a testben, hitetlenség miatt, Isten mégis sokakhoz irgalmas lesz; és gyermekeiket vissza fogják állítani, hogy eljuthassanak ahhoz, ami Megváltójuk igaz ismeretét adja majd nekik.

3. Tehát, mint mondtam nektek, szükségszerűen el kell jönnie Krisztusnak – mert a múlt éjjel az ^aangyal megmondta nekem, hogy ez lesz a neve – ^ba zsidók közé, azok közé, akik a világ gonoszabb része; és ^ckeresztre fogják feszíteni – mert Istenünknek szüksége van erre, és nincs a földön más nemzet, mely ^dIstenét ^ekeresztre feszítené.

4. Mert ha más nemzetek között történnének hatalmas ^acsodák, akkor azok bűnbánatot tartanának és tudnák, hogy ő az Istenük.

5. De a ^apapi mesterkedések és a gonosztevések miatt a jeruzsálembeliek megmerevítették ellene a nyakukat, hogy keresztre feszítsék.

6. Gonosztevéseik miatt tehát pusztítások, éhínségek, döghalál és vérontás jön majd rájuk; és akiket nem pusztítanak el, azokat ^aszét fogják szórni az összes nemzetek között.

7. De íme, így szól az ^aÚristen: ^bAmikor eljön a nap, hogy hisznek bennem, hogy én Krisztus vagyok, akkor hát szövetséget kötöttem atyáikkal, hogy visszaállítatnak a testben, a földön, örökségük földjeire.

8. És leszen, hogy ^aösszegyűjtik őket hosszú szétszórtságukból, a ^btenger szigeteiről és a föld négy részéből; és nagyok lesznek szememben a nemzsidók nemzetei, mondja Isten, ^celhozván őket örökségük földjeire.

9. ^aIgen, a nemzsidók királyai lesznek számukra gondviselők, és királynők válnak dajkákká; nagyszerűek tehát az Úr ^bígéretei a nemzsidóknak; mert ő mondta ezt, és ki tudja elvitatni?

10. De íme, ez a föld, mondta Isten, a te örökséged földje lesz, és áldottak lesznek a ^anemzsidók ezen a földön.

11. És ez a föld egy ^aszabad föld lesz a nemzsidóknak, és nem lesznek ^bkirályok ezen a földön, akik a nemzsidók fölé emelkednének.

12. És én megerősítem ezt a földet minden más nemzet ellen.

13. És aki ^aSion ellen harcol, az ^bel fog veszni, mondja Isten.

14. Mert aki királyt támaszt ellenem, az el fog veszni, mert

3a 2 Ne. 25:19;

Jákób 7:5;

Moró. 7:22.

b ksz Jézus Krisztus –
Prófécia Jézus
Krisztus születéséről
és haláláról.

c 1 Ne. 11:33;
Móziás 3:9;
T&Sz 45:52–53.

d 1 Ne. 19:10.

e Luk. 23:20–24.

4a ksz Csoda.

5a Luk. 22:2.

ksz Papi
mesterkedés.

6a 1 Ne. 19:13–14.

ksz Izráel – Izráel
szétszórása.

7a ksz Úr.

b 2 Ne. 25:16–17.

8a ksz Izráel – Izráel
összegyűjtése.

b 1 Ne. 22:4;

2 Ne. 10:20–22;

T&Sz 133:8.

c 1 Ne. 22:8.

9a Ésa. 49:22–23.

b 1 Ne. 22:8–9;
T&Sz 3:19–20.

10a 2 Ne. 6:12.

11a ksz Szabad,
Szabadság.

b Móziás 29:31–32.

13a 1 Ne. 22:14, 19.

b Ésa. 60:12.

én, az Úr, a “mennyegek királya leszek királyuk, és mindörökké ^bvilágosság leszek mindazoknak, akik hallják szavaimat.

15. Tehát ezen okból, hogy beteljesedhessenek “szövetségeim, amelyeket az emberek gyermekeivel kötöttem, hogy megteszem nekik, míg a testben vannak, szükségszerűen el kell pusztítanom a ^bsötétség, és a gyilkosságok, és az utálatosságok ^ctitkos cselekedeteit.

16. Aki tehát “Sion ellen harcol, elvész, zsidó és nemzsidó is, szabad és szolga is, férfi és nő is; mert ^bők azok, akik az egész földnek paráznája; mert ^cakik nincsenek ^dmellettem, azok ^eellenem vannak, mondja Istenünk.

17. Mert “be fogom tölteni ígéreteimet, amelyeket az emberek gyermekeinek tettem, hogy megteszem nekik, míg a testben vannak –

18. Tehát, szeretett testvéreim, így szól Istenünk: Sanyargatni fogom magodat a nemzsidók keze által; mégis meglágyítom a “nemzsidók szívét, hogy olyanok lesznek hozzájuk, mint egy atya; ^báldottak lesznek tehát a nemzsidók, és ^cIzráel háza közé számláltatnak.

19. Ezt a földet tehát mindörökre magodnak “szentelem, és azoknak, akik magod közé számláltatnak, örökségük földjeként; mert ez minden más földnél kiválóbb föld, mondja Isten énnekem, tehát azt akarom, hogy minden ember, aki azon lakik, nekem hódoljon, mondja Isten.

20. És most, szeretett testvéreim, látván, hogy irgalmas Istenünk mily nagy tudást adott nekünk ezen dolgokat illetőleg, emlékezzünk meg hát róla, és vessük el bűneinket, és ne csüggyesszük le fejünket, mert nem vagyunk kitaláltva; habár “kiűztek minket örökségünk földjéről; de egy ^bjobb földre vezéreltek minket, mert az Úr ^cösvényünkkel tette a tengert, és most a tenger egyik ^dszigetén vagyunk.

21. De nagyok az Úr ígéretei azoknak, akik a tenger “szigetén vannak; úgy mondja, szigetek, tehát szükségszerűen lennie kell ennél többnek, és azokat is a mi testvéreink lakják.

22. Mert íme, az Úristen időről időre “elvezetett némelyeket Izráel házából, akarata és tetszése szerint. És most, íme, az Úr mindazokról megemlékezik,

14a Alma 5:50;
T&S 38:21–22;
128:22–23;
Mózes 7:53.
b ksz Világosság,
Krisztus világossága.
15a ksz Szövetség.
b ksz Sötétség, lelki.
c Hél. 3:23.
ksz Titkos
összeesküvések.
16a ksz Sion.

b 1 Ne. 13:4–5.
c 1 Ne. 14:10.
d 1 Ne. 22:13–23;
2 Ne. 28:15–32;
3 Ne. 16:8–15;
Ether 2:9.
e Mát. 12:30.
17a T&S 1:38.
18a Luk. 13:28–30;
T&S 45:7–30.
b Eféz. 3:6.
c Gal. 3:7, 29;

1 Ne. 14:1–2;
3 Ne. 16:13;
21:6, 22; 30:2;
Ábr. 2:9–11.
19a 2 Ne. 3:2.
20a 1 Ne. 2:1–4.
b 1 Ne. 2:20.
ksz Megígért föld.
c 1 Ne. 18:5–23.
d Ésa. 11:10–12.
21a 1 Ne. 19:15–16; 22:4.
22a 1 Ne. 22:4.

akik letörettek, tehát mirőlunk is megemlékeznek.

23. Vidítsátok fel tehát a szíveteket, és emlékezzetek rá, hogy ^aszabadon ^bcselekedhettek önmagatokért – hogy az örökké tartó halál útját ^cválasztjátok, vagy az örök élet útját.

24. Tehát, szeretett testvéreim, béküljete meg Isten akaratával, és ne az ördög és a test akaratával; és emlékezzetek rá, miután Istennel megbékéltetek, hogy csak Isten ^akegyelmében és általa van, hogy ^bmegszabadítanak benneteket.

25. Bár felemelne tehát benneteket Isten a halálból, a feltámadás hatalma által, és az örök halálból is, az ^aengesztelés hatalma által, hogy befogadhassanak titeket Isten örök királyságába, hogy az isteni kegyelem révén dicsérhessétek őt. Ámen.

11. FEJEZET

Jákób látta Megváltóját – Mózes törvénye Krisztust jelképezi és eljövételét bizonyítja. Mintegy Kr.e. 559–545.

És most, ^aJákób még sok más dolgot mondott akkor népemnek; én mégis csak ezeket a dolgokat ^bíratam le, mert azok a dolgok, amiket leírtam, elegendőek számomra.

2. És most én, Nefi, többet is leírok ^aÉsaiás szavaiból, mert lelkem gyönyörködik az ő szavaiban. Mert szavait népemre fogom vonatkoztatni, és minden gyermekemnek el fogom küldeni őket, mivel ő valóban látta ^bMegváltómat, mint ahogy én is láttam.

3. És fivérem, Jákób is ^alátta őt, ahogy én láttam; elküldöm tehát szavaikat gyermekeimnek, hogy bizonyítsam nekik, hogy szavaim igazak. ^bHáromnak szava által tehát, Isten azt mondta: Megalapítom szavamat. Azonban Isten még több tanút is küld, és minden szavát bebizonyítja.

4. Íme, lelkem gyönyörködik abban, hogy népemnek ^abebizonyítom Krisztus ^beljövételének igazságát; mert evégre adatott ^cMózes törvénye; és minden dolog, melyet Isten a világ kezdete óta adott az embernek, őt jelképezi.

5. És lelkem gyönyörködik az Úr ^aszövevényeiben is, melyeket atyáinkkal kötött; igen, lelkem gyönyörködik az ő kegyelmében, és az ő igazságosságában, és hatalmában és irgalmában, a haláltól való megszabadítás nagyszerű és örökkévaló tervében.

6. És lelkem gyönyörködik annak bebizonyításában népem

23a ksz Önrendelkezés.

^b 2 Ne. 2:16.

^c 5 Móz. 30:19.

24a ksz Kegyelem.

^b ksz Szabadítás, Szabadulás.

25a ksz Engesztel, Engesztelés.

11 1a 2 Ne. 6:1–10.

^b 2 Ne. 31:1.

2a 3 Ne. 23:1.

^b ksz Megváltó.

3a 2 Ne. 2:3; Jákób 7:5.

^b 2 Ne. 27:12;

Ether 5:2–4;

T&Sz 5:11.

4a 2 Ne. 31:2.

^b Jákób 4:5;

Járom 1:11;

Alma 25:15–16;

Ether 12:19.

^c 2 Ne. 5:10.

5a ksz Ábrahám szövevénye.

előtt, hogy “ha Krisztus nem jönne el, minden embernek el kellene vesznie.

7. Mert “ha nem lenne Krisztus, nem lenne Isten; és ha nem lenne Isten, mi sem lennénk, mert nem lehetett volna ^bteremtés. De van Isten, és ő Krisztus, és ő eljön, saját idejének teljességében.

8. És most leírom Ésaías néhány szavát, hogy aki majd népem közül meglátja ezeket a szavakat, felemelhesse szívét, és örvendezhessen minden ember miatt. Most, ezek a szavak, és ezeket vonatkoztathatjátok magatokra, és minden emberre.

12. FEJEZET

Ésaías látja az utolsó napok tempomát, Izráel összegyűjtését, a millenniumi ítéletet és békét – A kevélyek és a gonoszok megaláztatnak a második eljövételkor – Vö. Ésaías 2. Mintegy Kr.e. 559–545.

A szó, melyet “Ésaías, Ámós fia ^blátott Júda és Jeruzsálem felől:

2. És léssen az utolsó napokban, amikor az Úr “házának ^bhegye megalapíttatik a “hegyeknek tetején, és a dombok

föle emeltetik, és özönleni fog hozzá minden nemzet.

3. És sok ember elmegy, és ezt mondja: Jöjjetek, menjünk fel az Úr hegyére, Jákób Istenének házához; és ő tanítani fog minket az útjairól, és “mi az ő ösvényein járunk majd; mert Sionból jó a ^btörvény, és az Úr szava Jeruzsálemből.

4. És “ítéletet tesz a nemzetek között, és sok népet rendre utasít: És kardjaikból kapákat kovácsolnak, és dárdáikból metszőkéseket – nemzet a nemzetre kardot nem emel, hadakozást sem tanulnak többé.

5. Ó, Jákób háza, jöjjetek és járjunk az Úr világosságában; igen, jöjjetek, mert mindnyájan “letértetek, mindenki az ő gonosz útjaira.

6. Ezért elhagytad, Ó Uram, népedet, Jákób házat, mert “tele vannak keleti szokásokkal, és jósokra hallgatnak, mint a ^bfiliszteusok, és “idegenek gyermekei vannak kedvükre.

7. Földjük is tele van ezüsttel és arannyal, és kincseiknek sincsen vége; földjük lovakkal is tele van, és harci szekereiknek sincsen vége.

6a Móziás 3:15.

7a 2 Ne. 2:13.

^b ksz Teremt, Teremtés.

12 1a Ésaías 2–14.

fejezeteit a rézlemezokről idézi Nefi a

2 Ne. 12–24-ben; van néhány figyelemre méltó különbség a szavak között.

^b HÉB. *khazah*, jelentése: „látomásban elé

tárult”. Azt jelenti, hogy Ésaíashoz az Úrtól kapott látomásban érkezett el az üzenet.

2a ksz Templom, az Úr háza.

^b Jóel 3:17.

ksz Sion.

^c T&Sz 49:25.

3a ksz Jár, Istennel jár.

^b HÉB. tanítás vagy tan.

ksz Evangélium.

4a 2 Ne. 21:2–9.

5a 2 Ne. 28:14;

Móziás 14:6;

Alma 5:37.

6a úm. megteltek, magukévá tettek idegen tanításokat, hitelvetek.

Zsolt. 106:35.

^b ksz Filiszteusok.

^c HÉB. velük fognak kezét, vagyis kötnek szövetséget.

8. Földjük tele van "bálványokkal is; saját kezük készítményeinek hódolnak, annak, amit saját ujjai csináltak.

9. És a közember "nem hajlik meg, és a főember nem alázkodik meg, tehát ne bocsáss meg neki.

10. Ó, ti gonoszok, menjetek be a kősziklába, "rejtőzzetek el a porban, mert lesújt rátok az Úr félelme és fenségének dicsősége.

11. És lészen, hogy megaláztatik az emberek gőgös tekintete, és meg fogják hajlítani az emberek kevélységét, és csak az Úr magasztaltatik fel azon a napon.

12. Mert a Seregek Urának "napja hamar eljön minden nemzetre, igen, mindegyikre; igen, a ^bkevélyre és a gőgösre, és mindenkire, aki fel van emelkedve, és az megaláztatik.

13. Igen, és az Úr napja eljön Libanon minden cédrusára, mert magasan vannak és felemeltettek; és Básán minden tölgyfájára;

14. És minden magas hegyre, és minden dombra, minden nemzetre, mely fel van emelkedve, és minden népre;

15. És minden magas toronyra, és minden megerősített falra;

16. És a "tenger minden hajójára, és Társis minden hajójára, és minden tetszetős látványa.

17. És meg fogják hajlítani az emberek gőgjét, és megaláztatik az emberek kevélysége; és csak az Úr magasztaltatik fel "azon a napon.

18. És a bálványokat teljesen eltörlö.

19. És be fognak menni a sziklák hasadékaiba és a föld barlangjaiba, mert megszállja őket az Úr félelme, és fenségének dicsősége lesújt rájuk, amikor felkel, hogy borzasztóan megrázza a földet.

20. Azon a napon "odadobja az ember ezüstbálványait és aranybálványait, amelyeket csinált, hogy hódoljon nekik, a vakondoknak és a denevéreknek;

21. Hogy elmenjen a sziklák hasadékaiba, és az érdes sziklák tetejére, mert eljön rájuk az Úr félelme, és fenségének dicsősége lesújt rájuk, amikor felkel, hogy borzasztóan megrázza a földet.

22. Szűnjetek meg az "emberben bízni, akinek csak lehet van az orrában; mert ugyan mire becsülhető?

13. FEJEZET

Júda és Jeruzsálem meg lesz büntetve engedetlenségükért – Az Úr szót emel és megítéli népét – Sion

8a ksz Bálványimádás.
9a úm. Isten előtt; inkább bálványoknak hódol.
10a Alma 12:14.
12a ksz Jézus Krisztus második eljövetele.
b Mal. 4:1; 2 Ne. 23:11; T&Sz 64:24.
16a A görög (Szeptuaginta) változat tartal-

maz egy olyan kifejezést, amit a héber nem, a héber pedig tartalmaz egy másikat, amit a görög nem; de 2 Ne 12:16 mindkettőt tartalmazza.
Zsolt. 48:8;
Ezék. 27:25.
17a úm. az Úr

dicsőségben való eljövételének napján.
20a HÉB. elhajtja.
22a úm. Ne támaszkodjatok többé halandó emberre; Istenhez képest kevés hatalommal bír.
Mózes 1:10.

leányait megátkozzák és meggyötörik világiasságukért – Vö. Ésaías 3. Mintegy Kr.e. 559–545.

MERT íme, az Úr, a Seregek Ura elveszi Jeruzsálemből és Júdából a támaszt és a táplálékot, a kenyér minden táplálékát, és a víz minden támaszát.

2. Az erőst és a hadakozót, a bírót és a prófétát, az okosat és a vént;

3. Az ötvenek parancsnokát és a tisztos embert, a tanácsost, az ügyes mestert és az ékes szónokot.

4. És gyermekeket adok nekik, hogy hercegeik legyenek, és csecsemők uralkodnak rajtuk.

5. És elnyomják a népet, mindenkit a másik, és mindenkit a szomszédja; a gyermek kevélyen viselkedik a vénnel szemben, és a hitvány a tiszteletre méltóval szemben.

6. Amikor egy ember megragadja fivérének atyja házából, és ezt mondja: Neked van ruhád, legyél te az uralkodónk, és ne engedd, hogy kezed alá jöjjön ez a ^arombolás –

7. Azon a napon esküdni fog, mondván: Nem leszek ^asebkötöző; mert házamban nincs se kenyér, se ruha; ne tegyetek engem a nép uralkodójává!

8. Mert Jeruzsálem ^ale van rombolva, és Júda ^belesett, mert

nyelvük és cselekedeteik az Úr ellen voltak, hogy dicsőségének szeméit ingereljék.

9. Arcvonásaik tanúskodnak ellenük, és kijelentik, hogy bűneik éppen olyanok, mint ^aSodomáé, és nem tudják elrejteni. Jaj a lelküknek, mert bajjal fizettek önmaguknak!

10. Mondjátok az igazlelkűeknek, hogy ^ajól van dolguk, mert tetteiknek gyümölcsét fogják megenni.

11. Jaj a gonoszoknak, mert elvesznek; mert kezük munkájának fizetsége lesz rajtuk!

12. És népem, gyermekek az elnyomóik, és asszonyok uralkodnak felettük. Ó népem, akik ^avezetnek téged, tévedésre készítetnek, és elpusztítják ösvényeid útját.

13. Előáll az Úr, hogy ^aszót emeljen, és feláll, hogy megítélje a népet.

14. Az Úr törvénykezésbe lép népe vénei és annak ^ahercegei ellen; mert ^bfelették ^cszőlőskertemet és házaikban van a ^aszegényektől szerzett ^ezsákmány.

15. Mit képzeltetek? Darabokra törítetek népemet, és összezúzzátok a szegények arcát; mondja a Seregek Úristene.

16. Továbbá, mondja az Úr: Mivel Sion leányai gőgösek, és előreszegezett nyakkal járnak, és ledér szemekkel, sétálva és

13 6a Ésa. 3:6.
7a HÉB. (sérülés)
ellátója; vagyis
nem tudom
megoldani a
gondjaitokat.
8a Jer. 9:11.
b Sir. 1:3.

9a 1 Móz. 19:1, 4–7,
24–25.
ksz Homoszexualitás.
10a 5 Móz. 12:28.
12a Ésa. 9:16.
13a HÉB. perlekedjen.
Mik. 6:2;
T&Sz 45:3–5.

14a HÉB. uralkodói vagy
vezetői.
b HÉB. felemésztették
vagy felégették.
c Ésa. 5:7.
d 2 Ne. 28:12–13.
e ÚM. sikkasztott
nyereség.

“tıpegve, ahogy járnak, és lábakkal csilingelvén –

17. Ezért az Úr rühességgel sújtja Sion leányai fejének koronáját, és “felfedi szemérmüket az Úr.

18. Azon a napon eltávolítja csilingelő ékszereik pompáját az Úr, és “hajfogóikat, és a holdhoz hasonló ^bkerek medálokat;

19. A láncokat, és a karpereceket és a “lepleket;

20. A pártákat, és a lábak ékszereit, és a hajlekötőket, és a szelencéket, és a fülbevalókat;

21. A gyűrűket, és az orrpereceket;

22. A “változtatható öltözeteket, a palástokat, és a kendőket és a göndörítő peckeket;

23. A “tükröket, és a finom vásznakat, és a kámzsákat, és a fátylakat.

24. És léssen, hogy az édes illat helyén bűz lesz; és az öv helyén “szakadás; és a jól beállított haj helyén kopaszság; és a ^bmellkendő helyén zsákruha borítás, “szégyenbélyeg a szépség helyén.

25. Férfiaid kard által hullanak el, és harcosaid a harcban.

26. És siránkoznak és gyászol-

nak kapui; és elhagyatott lesz, és a földön fog ülni.

14. FEJEZET

Siont és leányait megváltják és megtisztítják a millenniumi napon – Vö. Ésaías 4. Mintegy Kr.e. 559–545.

És azon a napon hét asszony ragad majd meg egy férfit, mondván: A magunk kenyerét esszük, és a magunk ruháját viseljük, csak hadd neveztesünk a te nevedről, hogy levegye rólunk “gyalázatunkat.

2. Azon a napon az Úr “ága csodálatos lesz és dicsőséges; a föld gyümölcse kiváló és kedves lesz azoknak, akik megmenekültek Izráelből.

3. És léssen, hogy szentnek mondják majd azokat, akiket Sionban hagytak és akik Jeruzsálemben maradnak, mindenkít, aki fel van írva az élők közé Jeruzsálemben –

4. “Mire az Úr ^blemosta Sion leányainak a szennyét és megtisztította Jeruzsálem vérét annak közepéből az ítékezés lelkével és a “felégetés lelkével.

16a úm. apró, szapora lépésekkel járnak, kényeskedve.
17a HÉB. nyilvánvalóvá teszi; a kifejezés azt jelenti: „megszégyeníti őket”.
18a Valószínűleg hajháló. Az illetékesek nem mindig értenek egyet abban, hogy pontosan milyen női ékszereket

sorolnak fel a 18–23-as versek.
^b úm. félhold alakú ékszerek.
19a HÉB. fátylak.
22a HÉB. csillogó ruhák.
23a VAGY átlátszó, áttetsző ruhák.
24a HÉB. rongyok.
^b VAGY köntös.
^c VAGY billog, védjegy (a szolgaság jele).
14 1a úm. annak

szégyenbélyege, hogy hajadonok és gyermektelenek.
2a Ésa. 60:21;
2 Ne. 3:5;
Jákób 2:25.
4a úm. mire az Úr megtisztította a földet.
^b ksz Megmos, Megmosások.
^c Mal. 3:2–3; 4:1.

5. És teremt majd az Úr a Sion hegyének minden lakóhelye fölé, és gyülekezetei fölé nappal "felhőt és ködöt, és lángoló tűz fényességét éjjel; mert oltalom lesz az Sion egész dicsőségén.

6. És lészen egy hajlék, árnyékul nappal a hőség ellen, és "oltalmul és menedékül a zivatar és az eső elől.

15. FEJEZET

Az Úr szőlőskertje (Izráel) elhagyottá válik, és népe szétszóratik – Jaj lesz nekik hitehagyott és szét-szórt állapotukban – Az Úr zászlót emel és összegyűjti Izráelt – Vö. Ésaiás 5. Mintegy Kr.e. 559–545.

És akkor énekelek majd szerelmesemnek egy "dalt a kedvesemről, szőlőskertjét illetően. Szerelmesemnek volt egy szőlőskertje egy nagyon gyümölcsöző hegyen.

2. És bekerítette, és kigyűjtötte annak köveit, és a legkiválóbb "szőlőtővel ültette be, és épített egy tornyot annak közepére, és sajtolót is készített azon; és várta, hogy majd szőlőt terem, és az vadszőlőt termett.

3. És most, Ó Jeruzsálem lakói és Júda férfiai, kérlek titeket,

ítéljetek köztem és a szőlőskertem között.

4. Mi mást lehetett volna még megtenni a szőlőskertemmel, amit nem tettem meg abban? Amikor tehát vártam, hogy jó szőlőt teremjen, vadszőlőt termett.

5. És most induljatok, megmondom nektek, mit teszek szőlőskertemmel – "eltávolítom annak kerítését, és le fogják legelni; és lerombolom annak falát, és el fogják taposni;

6. És parlaggá teszem; nem metszik meg, se nem kapálják; hanem "tüske és tövis veri fel; megparancsolom a felhőknek is, hogy ^bne essen rá eső.

7. Mert a Seregek Urának "szőlőskertje Izráel háza, és gyönyörűséges ültetvénye Júda férfiai; és ^bigazságosságra várt, és íme, elnyomást látott; igazlelkűségre, de íme, sírást hallott.

8. Jaj azoknak, akik "házat házhoz illesztnek, míg hely sem lehet ott, hogy ^begyedül csak magukat helyezhessék el szerte a földön!

9. Füleimbe mondta a Seregek Ura: Igazán, sok ház elhagyott lesz, és nagy és szép városok lesznek lakos nélkül.

10. Igen, tíz hold szőlőskert

5a 2 Móz. 13:21.

6a Ésai. 25:4;

T&Sz 115:6.

15 1a úm. A próféta egy szőlőskerttről szóló éneket, illetve költői allegóriát ír, amely bemutatja Isten irgalmát, valamint Izráel tartózkodását,

fogékonyágának hiányát.

2a Jer. 2:21.

5a Zsolt. 80:13.

6a Ésai. 7:23; 32:13.

b Jer. 3:3.

7a ksz Az Úr szőlőskertje.

b VAGY igazságszolgáltatásra.

8a Mik. 2:1–2.

b úm. Magukra

hagyatnak, hogy egyedül lakjanak.

A gazdag

földbirtokosok

elnyelik a szegények

kis birtokait.

egy “kád bort terem, és egy hőmer mag egy efát terem.

11. Jaj azoknak, akik korán reggel felkelnek, hogy “erős ital után járjanak, akik estig folytatják, és ^bbor hevíti őket!

12. És a hárfa, és a lant, a dob, és síp és bor van lakodalmaikban; de “nem veszik tekintetbe az Úr munkáját, se nem veszik figyelembe kezeinek cselekedetét.

13. Ezért ment fogságba népem, mert “tudatlan; és tisztos emberei éheznek, és sokaságuk szomjan eped el.

14. Ezért nagyobbodott meg a pokol, és tárta ki száját mérhetetlenül; és dicsőségük, és sokaságuk, és pompájuk, és aki örvendezik, abba fog leereszkedni.

15. És meghajtatik a közember, és megaláztatik a főember, és megaláztatnak a gőgösnek szemei.

16. De a Seregek Ura felmagasztosul az “igazságosságban, és Isten, aki szent, megszenteltek az igazlelkűségben.

17. Akkor a maguk módján legelnek majd a bárányok, és a hízóttak lakatlan helyein idegenek legelnek.

18. Jaj azoknak, akik a “hiúság zsinegein húzzák a gonoszsgot, és kötélén a bűnt, mintha ^btaliga lenne.

19. Akik ezt mondják: “Siessen, tegye hamar munkáját, hogy ^bláthassuk azt; és közeledjen és jöjjön el Izráel Szentjének tanácsa, hogy tudhassuk azt.

20. Jaj azoknak, akik a “gonoszt jónak mondják, és a jót gonosznak, akik a sötétséget világossággá teszik, és a világosságot ^bsötétséggé, akik a keserűt édessé teszik, és az édeset keserűvé!

21. Jaj a saját szemükben “bölcsenek és a saját tekintetükben okosoknak!

22. Jaj a borivásban hatalmasoknak, és az erős italok vegyítésében erős embereknek;

23. Akik jutalomért igazolják a gonoszt, és “elveszik az igazlelkűséget az igazlelkűtől!

24. Ezért, ahogyan a “tarlót megemeszti a ^btűz, és a ‘pelyvát felemeszti a láng, gyökereik rothadássá lesznek, és virágaik elszállnak, mint a por; mert elvetették a Seregek Urának törvényét, és “megvetették Izráel Szentjének szavát.

25. Ezért gerjedt fel az Úr “ha-

10a Ezék. 45:10–11.

11a Péld. 23:30–32.

b ksz Bölcsesség szava.

12a Zsolt. 28:5.

13a Hós. 4:6.

ksz Tudás.

16a ksz Jézus Krisztus – Bíró.

18a ksz Hiú, Hiúság.

b úm. Bűneikhez vannak kötve, akár az állatok a terhükhöz.

19a Jer. 17:15.

b úm. Addig nem hisznek majd a Messiásban, amíg meg nem látják őt.

20a Moró. 7:14, 18;

T&Sz 64:16; 121:16.

b 1 Ján. 1:6.

21a Péld. 3:5–7;

2 Ne. 28:15.

23a úm. megfosztják a törvényes jogaitól.

24a Jóel 2:5;

1 Ne. 22:15, 23;

2 Ne. 26:4, 6;

T&Sz 64:23–24;

133:64.

b Abd. 1:18;

Mal. 4:1–2;

2 Ne. 20:17.

c Luk. 3:17;

Móziás 7:29–31.

d 2 Sám. 12:7–9.

25a T&Sz 63:32;

Mózes 6:27.

ragja népe ellen, és kinyújtotta ellenük a kezét, és lesújtott rájuk; és megrendültek a dombok, és hulláik szét vannak tépve az utcák közepén. Mindezzel nem fordult el haragja, hanem ki van még nyújtva a keze.

26. És ^azászlót emel a távoli nemzeteknek, és ^bsüvölt nekik a föld végéről; és íme, azok gyorsan, hamar jönnek; egy sem lesz köztük fáradt, vagy botladozó.

27. Egy sem szunnyad vagy alszik; derekuknak öve sem oldódik meg, sarujuk szíja sem szakad el;

28. Akiknek nyilai élesek, és minden íjuk felvonva; és lovainak patája kvarcszámba megy, és kerekeik, mint a forgószél, ordításuk mint az oroszláné.

29. Ordítanak, mint a fiatal ^aoroszlánok; igen, ordítanak és elragadják a zsákmányt, és biztonságban elviszik, és senki nem szabadítja meg.

30. És ellenük ordítanak azon a napon, mint a tenger morajlása; és ha a földre tekintenek, íme, sötétség és bánat, és a világosság elsötétült annak egén.

16. FEJEZET

Ésaiás látja az Urat – Ésaiás bűnei megbocsáttatnak – Elhívják, hogy

prófétáljon – Profétál Krisztus tanításainak a zsidók általi elutasításáról – Egy maradék visszatér – Vö. Ésaiás 6. Mintegy Kr.e. 559–545.

AMELY ^aévben meghalt Uzziás király, az Urat is láttam, trónon ülve, magasan és felemelve, és ^buszálya betöltötte a templomot.

2. Felette álltak a ^aszeráfok; mindegyiknek hat szárnya volt; kettővel arcát takarta el, kettővel lábát takarta be, és kettővel repült.

3. És kiáltott egyik a másiknak, mondván: Szent, szent, szent a Seregek Ura; az egész föld tele van dicsőségével.

4. És az ^aajtófélfák elmozdultak annak hangjára, aki kiáltott, és a ház megtelt füsttel.

5. Akkor azt mondtam: Jaj nekem! Mert ^avégem van, mivel tisztátalan ajkú ember vagyok, és tisztátalan ajkú nép között lakom; mert szemeim látták a Királyt, a Seregek Urát.

6. Akkor hozzám repült az egyik szeráf, eleven ^aszénnel a kezében, amelyet fogóval vett le az oltárról;

7. És a számba fektette, és ezt mondta: Íme, ez megérintette ajkadat; és el van véve a ^agonoszságod, és meg van tisztítva a bűnöd.

8. Az Úr szavát is hallottam,

26a ksz Zászló.
b VAGY füttyül;
gyülekezésre hívó
jel. Ésa. 7:18;
2 Ne. 29:2.
c ksz Izráel – Izráel
összegyűjtése.
29a 3 Ne. 21:12–13.

16 1a úm. mintegy
Kr.e. 750
b úm. ruhájának
pereme, vagyis
annak szélei.
2a ksz Kerubok.
4a HÉB. a küszöb alapjai
megrendültek.

5a HÉB. Kivágattam;
vagyis erőt vett rajta
a büntudat, melyet
saját maga és népe
bűnei miatt érzett.
6a úm. a megtisztítás
jelképe.
7a ksz Bűnök bocsánata.

kérdező: Kit küldjek, és ki megy el nekünk? Akkor azt mondtam: Itt vagyok, engem küldj.

9. És ezt mondta: Menj és mondd meg ennek a népnek: valóban halljatok – de ők nem értettek; és valóban lássatok – de ők nem észleltek.

10. Tedd kövérré e nép szívét, és tedd nehézé füleit, és csukd be szemeit, különben látnak a szemeikkel, és értenek a fülleikkel, és értene a szívükkel, és bűnbánatot tartanak és meggyógyulnak.

11. Akkor azt kérdeztem: Uram, meddig? És ezt mondta: Amíg elhagyatottak nem lesznek a városok, lakosok nélkül, és a házak ember nélkül, és teljesen elhagyatott nem lesz ez a föld;

12. És az Úr "eltávolította az embert, messzire, mert nagy elhagyatottság lesz szerte ezen a földön.

13. De mégis lesz egy tized, és ők visszatérnek, és felemésztik őket, mint a hársfát, és mint egy tölgyet, melynek bennük van a lételeme, amikor leveleket hajtanak; így a szent mag lesz annak "lételeme.

17. FEJEZET

Efraim és Syria háborút indít Júda ellen – Krisztus egy szűztől

fog megszületni – Vö. Ésaiás 7. Mintegy Kr.e. 559–545.

És lőn, hogy Júda királyának, Akháznak, Jóthám fiának, Uzziás fiának napjaiban Rezin, Syria királya, és Péka, Izráel királya, Remália fia, felmentek Jeruzsálem felé, hogy háborúzzanak ellene, de nem tudták legyőzni.

2. És elmondták Dávid házának, mondván: Syria "Efraimmal szövetségelt. És megmozdult a szíve és népének a szíve, ahogyan az erdő fája mozdulnak meg a szélben.

3. Akkor így szólt az Úr Ésaiáshoz: Menj hát ki, hogy találkozz Akházzal, te és "Seár-Jásub fiad, a felső tó csatornájának végéhez, a ruhafestők mezejének útján;

4. És mondd neki: Légy óvatos és maradj nyugton; "ne félj, és félénk se legyen a szíved, e két füstölgő üszkös fadarab miatt, Rezinnek adáz haragja miatt Syriával és Remália fiával.

5. Mert gonosz tanácsot tartott ellened Syria, Efraim, és Remália fia, mondván:

6. Menjünk fel Júda ellen, és zaklassuk, és "vágjunk abban rést magunknak, és állítsunk királyt annak közepébe, igen, Tábeal fiát.

7. Így szól az Úristen: Nem áll meg, se nem léssen ez.

8. Mert Syria feje Damaszkusz,

10a Mát. 13:14–15.

12a 2 Kir. 17:18, 20.

13a ÚM. Akár a fa, amelynek bár lehullanak levelei, a magtermés képessége

megmarad benne.

17 2a ÚM. Efraim, a fő északi törzs nevét viselte egész Észak-Izráel.

3a HÉB. a maradék visszatér.

4a ÚM. Ne aggasszon a támadás; annak a két királynak nem sok tűzereje maradt.

6a HÉB. osszuk fel.

és Damaszkusznak feje Rezin; és hatvanöt esztendőn belül megtöretik Efraim, hogy nem lesz egy nép.

9. És Efraim feje Samaria, és Samaria feje Remália fia. "Ha nem hisztek, biztosan nem alapítottok meg.

10. Ezenfelül az Úr ismét szólt Akházhoz, mondván:

11. Kérj "jelt az Úrtól, Istenedtől; kérd azt vagy a mélységekben, vagy a fenti magasságokban.

12. De Akház ezt mondta: Nem kérek, se nem "kísértem az Urat.

13. És ezt mondta: Halljátok hát, Ó Dávid háza; kis dolog az nektek, hogy embereket fárasztatok, de fogjátok-e fárasztani az én Istenemet is?

14. Ezért maga az Úr fog nektek jelt adni – Íme, egy "szűz megfogon és fiút szül majd, és nevét ^bImmánuelnek fogja nevezni.

15. Vajat és mézet fog enni, hogy megtanulja a gonoszt visszautasítani és a jót választani.

16. Mert mielőtt a "gyermek megtanulná a gonoszt visszautasítani és a jót választani, a földet, melytől rettegsz, elhagyja ^bmindkét királya.

17. "Hoz majd az Úr rád, és népedre, és atyád házára olyan napokat, amik nem jöttek el attól a naptól fogva, hogy

^bEfraim elment Júdából, Assíria királyát.

18. És leszen azon a napon, hogy az Úr "süvölt a legyekért, melyek Egyiptom legtávolabbi részén vannak, és a méhekért, melyek Assíria földjén vannak.

19. És eljönnek és mindannyian megpihennek a lakatlan völgyekben, és a sziklák hasadékaiban, és minden tövisen, és minden bokron.

20. Ugyanazon a napon "megborotválja az Úr bérelt borotvával, a folyón túliak által, ^bAssíria királya által a fejet, és a lábak szőrét; és ez a szakállt is felemészti.

21. És leszen azon a napon, egy ember egy fiatal tehenet és két juhot "táplál;

22. És leszen, hogy az általuk adott tej bősége miatt vajat eszik; mert vajat és mézet eszik mindenki, aki megmaradt ezen a földön.

23. És leszen azon a napon, minden hely lesz, ahol ezer "ezüstdarabot érő ezer szőlőtöke volt, mely a tuskéké és a töviskéé lesz.

24. Nyilakkal és íjakkal jönnek majd el ide az emberek, mert ez az egész föld tüske és tövis lesz.

25. És minden domb, melyet csakánnyal ásnak fel, nem jön el oda a tuskék és a tövisék

9a 2 Krón. 20:20.

11a ksz Jel.

12a úm. teszem próbára.

14a ksz Szűz.

^b HÉB. Velünk az Úr.

ksz Immánuel.

16a 2 Ne. 18:4.

^b 2 Kir. 15:30; 16:9.

17a 2 Krón. 28:19–21.

^b 1 Kir. 12:16–19.

18a VAGY füttyül; jel, felszólítás. Ésa. 5:26.

20a úm. Idegen megszálló

népteleníti el az országot.

^b 2 Kir. 16:5–9.

21a úm. Csak néhány önfenntartó túlélő marad.

23a VAGY ezüstérme.

félelme; hanem az ökrök kite-relésére lesznek azok, és a "kisebb jószágok járására.

18. FEJEZET

Krisztus olyan lesz, mint egy botlást okozó kő és egy sérelmet okozó szikla – Az Urat keressétek, ne sipogó varázslókat – A törvényhez és a bizonyosághoz forduljatok irányításért – Vö. Ésaías 8. Mintegy Kr.e. 559–545.

EZENFELÜL ezt mondta nekem az Úr szava: Végy egy nagy tekercset, és írd rá egy ember tollával, "Máher-salál-has-bazt illetően.

2. És hű "tanúkat vettem magamhoz, hogy feljegyezzék, Uriást a papot, és Zakariást, Jeberekiás fiát.

3. És elmentem a "próféta-asszonyhoz, és megfogant és fiút szült. Akkor ezt mondta nekem az Úr: Nevezd nevét Máher-salál-has-baznak.

4. Mert íme, a "gyermek még ^bnem tudja kimondani: Atyám és anyám, mielőtt Asszíria királya elviszi Damaszkusz vagyónát és Samaria 'zsákmányát.

5. Az Úr ismét szólt hozzám, mondván:

6. Mivel ez a nép visszautasítja "Siloah vizeit, melyek lágyan

folynak, és ^bRezinben és Remália fiában örvendezik;

7. Most, ezért, íme, az Úr felhossa "rájuk a folyó vizeit, erőset és sokat, méghozzá Asszíria királyát, és minden dicsőségét; és feljön minden csatornája fölé, és általmegy minden partján.

8. És "átmegy Júdán; túlfolyik és általmegy, eléri még a nyakat is; és szárnyainak kiterjesztése betölti földed széltét, Ó ^bImmánuel.

9. "Szövetkezzetek, Ó ti népek, és darabokra törnek benneteket; és hallgassatok ide mind, ti messzi országok; övezzétek fel magatokat, és darabokra törnek benneteket; övezzétek fel magatokat, és darabokra törnek benneteket.

10. Tanácskozzatok együtt, és az semmivé válik; mondjátok ki a szót, és nem áll meg az; mert "velünk van az Isten.

11. Mert így szólt hozzám az Úr, erős kézzel, és utasított, hogy ne járjak ennek a népnek az útján, mondván:

12. Ne mondjátok: "Szövetség, mindarra, amire ez a nép mondja: Szövetség; ne féljétek az ő félelmüket, se ne nyugtalankodjatok.

13. Magát a Seregek Urát tartásotok szentnek, és ő legyen

25a HÉB. juhok vagy kecskék.

18 1a ÚM. küszöbön áll a pusztítás.

2a KSZ Tanú, Tanúság.

3a ÚM. a feleségéhez.

4a 2 Ne. 17:16.

b Ésa. 8:4.

c 2 Kir. 15:29.

6a 1 Móz. 49:10;

JSE, 1 Móz. 50:24.

b Ésa. 7:1.

7a ÚM. először

Észak-Izraelre.

8a ÚM. Asszíria Júdába is betör.

b KSZ Immánuel.

9a ÚM. alakítsatok

szövetségeket.

10a ÚM. Júda (Immánuel földje) megmenekül. Zsolt. 46:8.

12a ÚM. Júda ne támaszkodjon biztonságá tekintetében titkos összeseküvésekre.

“félelmetek, és ő legyen rette-
gésetek.

14. És ő “szentély lészen; de
botlást okozó kő, és sérelmet
okozó szikla Izráel mindkét
házának, kelepce és csapda
Jeruzsálem lakóinak.

15. És sokan “megbotlanak és
elesnek közülük, és megtörik, és
csapdába ejtik és elviszik őket.

16. Kösd be a bizonytságot,
pecsételd le a “törvényt tanít-
ványaim között!

17. És én az Úrra fogok várni,
aki “elrejtí arcát Jákób házatól,
és rá számítok.

18. Íme, én és a gyermekek,
akiket az Úr adott nekem,
“jelnek és csodának vagyunk
Izráelben a Seregek Urától, aki
Sion hegyén lakik.

19. És amikor azt mondják
nektek: azoktól tudakozdjatok,
akik “halottakat idéznek, és a
varázslóktól, akik sipognak és
motyognak – “nem Istenétől
kell-e tudakoznia a népnek,
hogy az élők a “halottakról
halljanak?

20. A törvénytől és a bizony-
ságtól; és ha ők “nem ezen szó
szerint szólnak, az azért van,
mert nincs bennük világosság.

21. És nehézségekkel szoron-
gatva és éhesen “vergődnek át
ezen; és lészen, hogy amikor
éhesek lesznek, felgerjednek,
és megátkozzák királyukat és
Istenüket, és fölfelé néznek.

22. És a földre néznek, és lát-
nak bajt és sötétséget, a kín
homályát, és a sötétségbe űzik
őket.

19. FEJEZET

*Ésaiás a Messiásról szól – A
sötétségben lévő emberek egy nagy
világosságot fognak látni – Gyer-
mek születik nekünk – Ő lesz a
Békesség Hercege, és Dávid trón-
ján fog uralkodni – Vö. Ésaiás 9.
Mintegy Kr.e. 559–545.*

MINDAZONÁLTAL a homály nem
lesz olyan, mint zaklatottsága
idején, amikor először enyhén
megsanyargatta “Zebulon föld-
jét, és Nafthali földjét, és aztán
keményebben megsanyargatta
a Vörös-tengerhez vezető út
mentén, a Jordánon túl, a nem-
zetek Galileájában.

2. A nép, amely “sötétségben
járt, nagy világosságot lát
vala; akik a halál árnyékának

13a úm. Legyetek
tisztellettudóak és
alázatosak Isten előtt.

14a Ezék. 11:15–21.
b 1 Pét. 2:4–8;
Jákób 4:14–15.

15a Mát. 21:42–44.

16a HÉB. tanítások vagy
tan.
ksz Evangélium.

17a Ésa. 54:8.

18a úm. Ésaiásnak és
fiainak nevei
sorrendben azt

jelentik: „Jehova
megszabadít”;
„Sietteti a
zsákmányt” és „Egy
maradék visszatér”.
2 Ne. 17:3; 18:3.

19a 3 Móz. 20:6.

b úm. boszorkányok,
jósok.

c 1 Sám. 28:6–20.

úm. a spiritualista
közvetítők (a 21–22.
versekben is).

d VAGY az ő nevükben.

20a úm. a spiritualista
közvetítők (a 21–22.
versekben is).

21a úm. Izráel azért
vitetik fogságba,
mert nem akart
odafigyelni.

19 1a Mát. 4:12–16.

2a Az „árnyék” és a
„sötétség” a
hitehagyás és a
fogság; a „nagy
világosság” Krisztus.

földjén laknak, azokra ragyog rá a világosság.

3. Te sokasítottad meg a nemzetet, és "növeltet az örömet – örömük előttd a szüreti öröm szerint való, és ahogy az emberek örvendeznek, amikor megosztják a zsákmányt.

4. Mert megtörted terhének igáját, és vállának pálcáját, elnyomójának rúdját.

5. Mert a harcos minden csatája zavaros lármával jár, és vérben forgatott ruhákkal; de ez égéssel léssen és tűznek eledelével.

6. Mert "gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk; és az ^birányítás az ő vállán lesz; és nevét nevezik Csodálatosnak, Tanácsosnak, az ^cErős Istennek, az ^dÖrökkévaló Atyának, a ^eBékesség Hercegének.

7. Az "irányítás és béke növekedésének ^bnincs vége Dávid trónján, és az ő királyságán, hogy rendezze azt, és hogy ítélkezéssel és igazságossággal alapítsa meg azt mostantól fogva, méghozzá mindörökre. A Seregek Urának buzgósága teljesíti ezt.

8. Az Úr elküldte szavát Jákóbnak, és az megvilágosította "Izráelt.

9. És megtudja az egész nép, még Efraim és Samaria lakossága is, mely ezt mondja kevélyen és dölyfös szívvel:

10. A téglák leomlottak, de mi

faragott kőből fogunk építeni; a fügefákat kivágták, de mi cédrusokra váltjuk majd fel őket.

11. Ezért az Úr felállítja ellene "Rezin ellenségeit; és egyesíti ellenfeleit;

12. A syriabelieket elől és a filiszteusokat hátul; és "fel-falják Izráelt nyitott szájjal. Mert mindezzel nem fordult el ^bharagja, hanem ki van még nyújtva a keze.

13. Mert a nép "nem fordul ahhoz, aki lesújt rájuk, se nem keresik a Seregek Urát.

14. Ezért az Úr kivág Izráelből fejet és farkat, ágat és kákát egy napon.

15. A vén, ő a fej; és a próféta, aki hazugságokat tanít, ő a fark.

16. Mert ezen nép vezetői okozák tévedésüket; és azok, akiket ők vezetnek, elpusztulnak.

17. Ezért az Úrnak nincs öröme ifjaikban, se nem "irgalmaz árváiknak és özvegyeiknek; mert mindenki képmutató és gonosztevő közöttük, és minden száj ^bbolondságot beszél. Mert mindezzel nem fordult el haragja, hanem ki van még nyújtva a ^ckeze.

18. Mert a gonoszság úgy ég, mint a tűz, megemésztí a tuskéket és a töviseket, és meggyullad az erdők sűrűjében, és felemelkedik, mint a füst emelkedése.

19. A Seregek Urának haragja által sötétül el ez a föld, és az

3a Ésa. 9:3.

6a Ésa. 7:14; Luk. 2:11.

b Mát. 28:18.

c Tit. 2:13–14.

d Alma 11:38–39, 44.

e Ján. 14:27.

7a ksz Kormányzat.

b Dán. 2:44.

8a úm. Az itt következő (8–21. vers) prófétai üzenet figyelmeztetés az Izráelnek nevezett északi tíz törzsnek.

11a 2 Kir. 16:5–9.

12a 2 Kir. 17:6, 18.

b Ésa. 5:25; 10:4.

13a Ámós 4:6–12.

17a ksz Irgalmas, Irgalom.

b 2 Ne. 9:28–29.

c Jákób 5:47; 6:4.

emberek olyanok lesznek, mint a tűznek eledele; "senki nem kíméli meg a testvérét.

20. És jobb kéz felől odakap, és éhes lesz; és "bal kéz felől eszik, és nem elégíttetnek meg; megeszi, minden ember, a saját karja húsát –

21. "Manassé ^bEfraim ellen; és Efraim Manassé ellen; ők együtt "Júda ellen lesznek. Mindezzel nem fordult el haragja, hanem ki van még nyújtva a keze.

20. FEJEZET

Asszíria elpusztítása mintaképe a gonoszok elpusztításának a második eljövételkor – Kevés ember marad meg azután, hogy ismét eljön az Úr – Jákób maradéka visszatér azon a napon – Vö. Ésaiás 10. Mintegy Kr.e. 559–545.

JAJ azoknak, akik hamislelkű rendeleteket rendelnek el, és akik terheket írnak, melyeket ők írtak elő;

2. Hogy elutasítsák a szükségét látókat az "igazságosságtól, és elvegyék a jogot népem szegényeitől, hogy zsákmányukká lehessenek az ^bözvegyek, és hogy kirabolhassák az árvákat!

3. És mit tesztek majd a "meglátogatás napján, és az elnéptelenedésben, mely messziről jön el? Kihez szöktök majd segítségért? És hol hagyjátok majd a dicsőségeteket?

4. Nélkülem a foglyok alá hanyatlanak, és a megöltek alá esnek. Mindezzel nem fordult el haragja, hanem ki van még nyújtva a keze.

5. Ő asszíriai, haragom rúdja, és kezükben a pálca a "felháborodásuk.

6. "Képmutató nemzet ellen küldöm, és haragom népe ellen adok neki megbízatást, hogy elvegye a zsákmányt, és elvegye a prédát, és letapossa őket, mint az utcák sarát.

7. Ő mégsem így vélekedik, szíve sem így gondolja; hanem az van szívében, hogy nemzeteket pusztítson el és vágjon ki, nem is keveset.

8. Mert ezt mondja: Hercegeim nem mind királyok-e?

9. Nem olyan-e Kálnó, mint Kárkemis? Nem olyan-e Hamáth, mint Árpád? Nem olyan-e Samaria, mint Damaszkusz?

10. Ahogyan "kezem megalapította a bálványok királyságait, és amelyeknek faragott képei felülmúlták azokat Jeruzsálemben és Samariában.

11. Ahogyan Samariával és az ő bálványaival tettem, ne tegyék-e úgy Jeruzsálemmel és az ő bálványaival?

12. Lészen tehát, hogy amikor az Úr egész munkáját teljesítette Sion hegyén és Jeruzsálemben, megbünteti "Asszíria királya ^bdölyfös szívének gyümölcsét és magas pillantásainak dicsőségét.

19a Mik. 7:2–6.
20a 5 Móz. 28:53–57.
21a ksz Manassé.
b ksz Efraim.
c ksz Júda.
20 2a VAGY

igazságszolgáltatás.
b ksz Özvegy.
3a úm. büntetés.
5a Ésa. 10:5.
6a úm. Izráel ellen.
10a úm. Asszíria

királyának keze
(10–11. vers).
12a Sof. 2:13.
b úm. a kevély
dicsekvést.

13. Mert “ő ezt mondja: Kezem erejével és bölcsességemmel tettem ezeket a dolgokat; mert okos vagyok; és elmozdítottam a nép határait, és elraboltam kincseiket, és mint vitéz férfi legyőztem a lakosokat;

14. És kezem fészekként találta meg a nép vagyonát; és ahogy az ember összegyűjti az otthagytott tojásokat, úgy gyűjtöttem össze az egész földet; és nem volt senki, aki szárnyat mozdított, száját nyitott vagy sipogott volna.

15. “Dicsekszik-e a ^bfejsze azzal szemben, aki vág vele? Felmagasztalja-e magát a fűrés az azzal szemben, aki húzogatja? Mintha a rúd huzigálná magát azzal szemben, aki felvette, vagy a pálca emelné fel magát, mintha nem is fa volna!

16. Ezért az Úr, a Seregek Ura, kövérjeire sorvadást bocsát; és “dicsősége alatt olyan égést szít, mint a tűz égése.

17. És lészen Izráel világossága tűz gyanánt, és annak Szentje láng gyanánt, és ég, és egy napon megemészti tuskéit és töviseit;

18. És felemészti erdejének és

gyümölcsöző mezejének dicsőségét, “lelket is és testet is; és olyanok lesznek, mint a zászlótartó, amikor elalél.

19. És erdeje fáinak “maradéka oly kevés lesz, hogy egy gyermek is felírhatja azokat.

20. És lészen “azon a napon, hogy Izráel maradéka, és ^bJákób házából azok, akik megmenekültek, nem “támaszkodnak többé arra, aki lesújtott rájuk, hanem igazán az Úrra támaszkodnak, Izráel Szentjére.

21. A “maradék visszatér, igen, méghozzá Jákób maradéka, a hatalmas Istenhez.

22. Mert ha néped, Izráel, annyi volna is, mint a tenger homokja, csak a maradék tér vissza közülük; elrendelt “pusztításukat ^belárasztja az igazlelkűség.

23. Mert a Seregek Úristene “pusztítást végez, méghozzá elhatározottat, ezen az egész földön.

24. Ezért így szól a Seregek Úristene: Ó népem, mely Sionban lakik, ne félj az asszíraitól; rúddal súlyt le rád, és felemeli ellened palcáját, “Egyiptom módja szerint.

25. Mert már csak egy kevés

13a úm. Asszíria királya (13–14. versek).

15a Ebben a versben minden hasonlat ugyanazt a kérdést teszi fel: Vajon boldogulhat-e az ember (itt az asszír király) Isten ellenében?

^b úm. A próféta egy szerszámhoz hasonlítja a királyt.

16a úm. Asszíria királya

(lásd még a 17–19. verseket).

18a úm. Asszíria teljesen eltűnik.

19a úm. az asszíriai hadsereg maradványai.

20a úm. az utolsó napokban.

^b Ámós 9:8–9.

^c úm. bíznak benne, függenek tőle.

21a Ésa. 11:11–12.

22a T&Sz 63:34.

ksz Világ – A világ vége.

^b úm. Az irgalom még akkor is rendelkezésre áll, amikor utolér a büntetés.

23a úm. okozója lesz az elrendelt pusztulásnak.

24a úm. mint az egyiptomiak tették azt korábban. 2 Móz. 1:13–14.

idő van, és megszűnik felháborodásom, és haragom az elpusztításukban.

26. És a Seregek Ura ostort serkent neki, a "midiáni öldöklés szerint Oreb sziklájánál; és rúdja a tengeren volt, hogy felemelje azt, Egyiptom módja szerint.

27. És leszen azon a napon, hogy leveszik "terhét a válladról, és igáját a nyakadról, és elpusztítják az igát, a ^bfelkentség miatt.

28. Ajjáthba "jött, átment Migronba; Mikmásnál lerakta kocsijait.

29. Átmentek az átjárón; szállást Gébában foglaltak el; Ráma fél; Saul Gibeája elmenekült.

30. Emeld fel hangod, Ó Gallim leánya, tedd, hogy Laisig meghallják, Ó szegény Anathóth.

31. Madména eltávolított; Gébim lakói összegyűlnek, hogy elmeneküljenek.

32. Most még Nóbban marad azon a napon; megrázza kezét Sion leányának hegye, Jeruzsálem dombja ellen.

33. Íme, az Úr, a Seregek Ura borzalommal vágja le a nagy ágat; és ledöntik a termetre "magasakat; és megalázzák a gőgösöket.

34. És vassal vágja le az erdők

sűrűjét, és ledől Libanon egy hatalmas által.

21. FEJEZET

Isai törzse (Krisztus) igazlelkűségben fog ítélkezni – Isten ismerete beborítja a földet a millenniumban – Az Úr zászlót emel és összegyűjti Izráelt – Vö. Ésaiás 11. Mintegy Kr.e. 559–545.

És egy "vessző jön elő ^bIsai "törzséből, és egy ág nő ki gyökereiből.

2. És az "Úr Lelke megpihen rajta, a bölcsesség és az értelem lelke, a tanács és az erő lelke, az Úr ismeretének és félelmének lelke;

3. És fürgén értővé tétetik az Úr félelmében; és nem "ítél szemeknek látása után, se nem fedd meg füleinek hallása után.

4. Hanem "igazlelkűen ítéli meg a szegényeket, és egyenlőséggel ^bfeddi meg a föld "szelidjeit; és lesújt a földre szájának rúdjával, és ajkainak lehetével öli meg a gonoszt.

5. És igazlelkűség lesz derekának öve, és hűség lesz "veséinek öve.

6. A farkas is a báránnyal lakik, és a párduc a gödölyével hever, és együtt a borjú és a fiatal

26a 1 Móz. 25:1–2;

Bír. 7:25.

27a És. 14:25.

^b ksz Felkent.

28a úm. Jelképes leírása a Jeruzsálem felé tartó asszíriai seregek nyomon követésének; majd (33–34. versek) az Úr

fellépésének ellenük.

33a Hél. 4:12–13.

21 1a T&Sz 113:3–4.

^b Isai Dávid apja volt; utalás Dávid királyi leszármazási ágára, amelyen végül Jézus megszületik. Mik. 5:2;

Zsid. 7:14.

ksz Isai.

^c T&Sz 113:1–2.

2a És. 61:1–3.

3a Ján. 7:24.

4a Zsolt. 72:2–4; Móziás 29:12.

^b HÉB. dönt.

^c ksz Szelid, Szelidség.

5a VAGY csípőjének.

oroszlán és a hízó, és egy kisgyermek vezeti őket.

7. És a tehén és a medve legelnek; kicsinyeik együtt heverésznek; és az oroszlán szalmát eszik, mint az ökor.

8. És a szopós gyermek a "viperalyuknál játszik, és az elválasztott gyermek a ^bbaziliszkus odújára teszi kezét.

9. Nem "ártanak, se nem pusztítanak szent hegyemen, mert tele lesz a föld az ^bÚr ismeretével, mint ahogy a vizek elborítják a tengert.

10. És "azon a napon lesz ^bIsainak egy gyökere, mely zászlóként áll a népnek; "ahhoz igyekeznek a "nemzsidók; és dicsőséges lesz a nyugalma.

11. És lészen azon a napon, hogy az Úr "másodszor is kinyújtja kezét, hogy visszahozza népe maradékát, mely megmaradt, Asszíriából, és Egyiptomból, és Pathroszból, és Khúsból, és Elámból, és Sinárból, és Hamáthból és a tenger szigeteiről.

12. És "zászlót állít a nemzeteknek, és egybegyűjti Izráel ^bszáműzöttjeit, és "összegyűjti

Júda szétszórtjait a föld négy sarkából.

13. Megszűnik Efraim "irigysége is, és kivágják Júda ellenségeit; Efraim nem ^birigykedik "Júdára, és Júda nem zaklatja Efraimot.

14. Hanem a "filiszteusok vállain törnek majd nyugat felé; és együtt zsákmányolják ki azokat a keletieket; ráteszik kezüket Edomra és Moábra; és Ammon fiai nekik engedelmeskednek.

15. És az Úr teljesen "elpusztítja az egyiptomi tenger nyelvét; és hatalmas szelével megrázza kezét a folyó felett, és lesújt rá, hét patakká szikkasztja, és erre száraz saruval mennek át az emberek.

16. És egy "országút lesz népe maradékának, mely megmaradt, Asszíriától, mint amilyen Izráelnek volt, azon a napon, amikor feljöttek, ki Egyiptom földjéről.

22. FEJEZET

A millennium napján minden ember dicsérni fogja az Urat –

8a kistermetű egyiptomi méregkígyó.

b egy másik méregkígyó.

9a Ésa. 2:4.

ksz Millennium.

b T&Sz 101:32–33; 130:9.

10a úm. az utolsó napokban. JST 1:40.

b Róm. 15:12; T&Sz 113:5–6.

c VAGY Óhozzá. d T&Sz 45:9–10.

11a 2 Ne. 6:14; 25:17; 29:1. 12a ksz Zászló.

b 3 Ne. 15:15; 16:1–4.

c Nehém. 1:9;

1 Ne. 22:10–12;

T&Sz 45:24–25.

ksz Izráel – Izráel összegyűjtése.

13a Jer. 3:18.

b A Júda és az Efraim vezette törzsek történelmi ellenségek voltak (1 Kir. 12:16–20 eseményei után).

Az utolsó napokban gyógyír kerül erre az ellenségeskedésre. Ezék. 37:16–22.

ksz Irigység.

c ksz Júda.

14a úm. Megtámadják a nyugati leejtöket, ami valamikor a filiszteusok területe volt.

15a Zak. 10:11.

16a Ésa. 35:8; T&Sz 133:27.

Köztük fog lakni – Vö. Ésaías 12. Mintegy Kr.e. 559–545.

És azon a napon ezt mondod majd: Ó Uram, dicsérlek téged; bár haragudtál rám, elfordult haragod, és megvigasztaltál.

2. Íme, Isten az én szabadulásom; ^a“bízni fogok, és nem nyugtalankodom; mert az Úr, ^bJEHOVA az én erőm és énekem, és ő lett a szabadulásom is.

3. Ezért örömmel fogtok ^avizet meríteni a szabadítás forrásaiból.

4. És azon a napon ezt mondjátok majd: “Dicsérjétek az Urat, szólítsátok nevét, jelentsétek ki tetteit az emberek között, említsétek meg, hogy felmagasztosult az ő neve.

5. “Énekeljétek az Úrhoz; mert kiváló dolgokat tett; tudják ezt az egész földön.

6. “Kiálts és ujjongj, Sion lakója; mert nagy közöttetek Izráel Szentje.

23. FEJEZET

Babilon elpusztítása mintaképe a pusztításnak a második eljövételkor – A harag és bosszúállás napja lesz az – Babilon (a világ) örökre elbukik – Vö. Ésaías 13. Mintegy Kr.e. 559–545.

^a“BABILÓNIÁNAK ^bfenyegetése, melyet Ésaías, Ámós fia látott.

2. Émeljétek fel egy ^a“lobogót a magas hegyen, emeljétek fel hangotokat hozzájuk, ^bintsetek kezetekkel, hogy bevonuljanak a nemesek kapuin.

3. Parancsot adtam ^a“megszenteltjeimnek, hatalmasaimat is elhívtam, mert nem azokon van haragom, akik örvendeznek magas voltomban.

4. A sokaság zaja a hegyekben olyan, mint egy nagy népé, ^a“összegyűlt ^bnemzetek királyságainak zajos lármája, a Seregek Ura számba veszi a harci seregeket.

5. Jönnek messze országból, az égnek végéről, igen, az Úr, és felháborodásának fegyverei, hogy elpusztítsák ezt az egész földet.

6. Jajgassatok, mert közel van az Úr napja, pusztításként jön a Mindenhatótól.

7. Ezért minden kéz elalélt lesz, minden ember szíve megolvad;

8. Megrémülnek, kínok és fájdalmak fogják el őket; egymáson csodálkoznak; arcuk olyan lesz, mint a láng.

9. Íme, jön az Úr napja kegyetlenül, dühösen és ádáz haraggal, és elhagyatottá teszi ezt

22 2a Móziás 4:6;

Hél. 12:1.

b 2 Móz. 15:3;

Zsolt. 83:19.

ksz Jehova.

3a ksz Élő víz.

4a ksz Hála, Hálaadás,

Hálás.

5a T&S 136:28.

6a Ésa. 54:1; Sof. 3:14.

23 1a A gonosz Babilónia

történelmi

pusztulása, melyről

Ésa. 13 és 14. fejezetei

jövendölnek,

mintaképeül szolgál

a gonosz világ egésze

végző pusztulásának.

T&S 133:5, 7, 14.

ksz Babel, Babilon.

b úm. a balsors üzenete.

2a VAGY zászlót.

ksz Zászló.

b úm. jelezettek

kezetekkel,

adatok jelt.

3a úm. a szenteknek.

4a Zak. 12:3.

b Zak. 14:2–3.

a földet, és “kipusztítja onnan annak bűnöseit.

10. Mert az ég csillagai és annak csillagzatai nem adják ki világosságukat; a “nap elsötétül amikor felkel, és a hold nem ragyogtatja világosságát.

11. És “megbüntetem a világot a gonoszságért, és a gonoszokat gonoszságaikért; véget vetek a ^bkevélyek önteltségének, és letöröm a félelmetesek gőgjét.

12. Értékesebbé teszem az “embert a színaranynál, az embert még Ofir aranyöntvényénél is.

13. Ezért megrázom az egeket, és “megindul helyéből a föld, a Seregek Urának dühével, ádáz haragja napján.

14. És olyan lesz, mint az “üzött őz, és mint a nyáj, melyet senki sem szed össze; és ők, minden ember a maga népéhez fordul, és mindenki a maga földjére menekül.

15. Mindenki, aki kevély, levettetik; igen, és mindenki, aki a gonoszokkal egyesül, kard által hullik el.

16. Gyermeküket is darabokra zúzzák a szemük előtt; házaikat kifosztják, és meggyalázzák asszonyaikat.

17. Íme, felserkentem ellenük a médeket, akik ezüsttel és arannyal nem törődnek, se nem gyönyörködnek abban.

18. Íjaik is darabokra zúzzák

az ifjú embereket; és nem könyörülnek a méh gyümölcsén; szemeik nem kímélik meg a gyermekeket.

19. És Babilon, a királyságok dicsősége, a káldeusok kiválóságának “gyönyörúsége olyan lesz, mint amikor Isten elpusztította ^bSodomát és Gomorát.

20. Soha nem fogják “betelepníteni, nemzedékről nemzedékre nem laknak ott; az arab sem ver ott sátrat; a pásztorok sem készítik ott karámjukat.

21. Hanem a sivatag “vadállatai heverésznek ott; és házaik tele lesznek gyászos teremtményekkel; és baglyok laknak ott, és ^bbakok táncolnak ott.

22. És a szigetek vadállatai üvöltöznek elhagyott “házaikban, és ^bsárkányok gyönyörű helyeiken; és közeleg ideje, és nem lesz elhalasztva a napja. Mert gyorsan elpusztítom őt; igen, népemhez irgalmas leszek, de a gonoszok el fognak veszni.

24. FEJEZET

Izráelt összegyűjtik, és millenniumi nyugalmat élvez – Lucifert lázadásért kiűzték a mennyből – Izráel győzedelmeskedni fog Babilon (a világ) felett – Vö. Ésaías 14. Mintegy Kr.e. 559–545.

MERT az Úr irgalommal lesz

9a ksz Föld – A föld megtisztítása.
10a ksz Világ – A világ vége.
11a Mál. 4:1.
b T&Sz 64:24.
12a Ésa. 4:1–4.
13a ksz Föld – A föld

végző állapota.
14a VAGY őz, melyre vadásznak.
19a úm. hiúsága, hiábavalósága.
b 1 Móz. 19:24–25;
5 Móz. 29:23;
2 Ne. 13:9.

20a Jer. 50:3, 39–40.
21a Ésa. 34:14–15.
b HÉB. bakkeskék vagy démonok.
22a HÉB. helyeken.
b HÉB. (talán) sakálok, vad ebek.

Jákóbon, és a jövőben "Izráelt választja, és saját földjükön helyezi el őket; és ^bidegenek társulnak hozzájuk, és ezek Jákób házához csatlakoznak.

2. És a "nép majd veszi őket, és a helyükre viszi őket; igen, messziről, mint a földnek szélei; és visszatérnek ^bmegígért földjeikre. És Izráel háza birtokolja azokat, és ^cszolgáké és szolgálóleányoké lesz az Úr földje; és fogságba ejtik azokat, akiknek foglyaik voltak; és uralkodnak elnyomóikon.

3. És lészen azon a napon, hogy az Úr "nyugalmat ad neked, bánatodtól, és félelmedtől, és a kemény rabságtól, melyben szolgálatra kényszerítettek.

4. És lészen azon a napon, hogy ezt a példabeszédet veszed fel "Babilon királya ellen, és mondom: Hogy megszűnt az elnyomó, megszűnt az arany város!

5. Összetörte az Úr a gonoszok pálcáját, az uralkodók jogarait.

6. Aki népeket vert dühösen szüntelen veréssel, aki nemzetekeket uralt haragosan, azt üldözik, és senki nem tartóztatja fel.

7. Az egész föld megnyugodott, és csendben van; "éneklésbe törnek ki.

8. Igen, a "fenyők örvendeznek miattad, és Libanon cédrusai is, mondván: Mióta ^belterültél, nem jön ^cfavágó ellenünk.

9. Megmozdult miattad letről a "pokol, hogy találkozzon veled a jöveteledkor; felserkenti miattad a ^bhalottakat, még a föld főembereit is; felemelte trónjaikról a nemzetek minden királyait.

10. Mind megszólalnak és ezt mondják neked: Te is gyenge lettél, mint mi? Hozzánk hasonlónak lettél?

11. Pompádat sírba döntötték; nem hallatszik lantjaid lármája; férgek terülnek el alattad, és férgek takarnak.

12. "Hogy lebuktál a mennyből, Ó ^bLucifer, a hajnal fia! Levágattál a földre, aki meggyengítetted a nemzeteket!

13. Mert ezt mondtad szívedben: "Felemelkedek a mennybe, trónusomat felmagasztalom Isten csillagai fölé; a gyülekezet hegyére is odaülök, az ^bészak távoli tájain;

14. Felemelkedek a felhők magasságai fölé; olyan leszek, mint a Magasságos.

15. Mégis a pokolba visznek le téged, a "verem mélységeibe.

16. Akik látnak téged, "közelről

24 1a Zak. 1:17.

b Ésa. 60:3–5, 10.

2a úm. Más nemzetek segítik majd Izráelt.

b ksz Megígért föld.

c Ésa. 60:14.

3a Józs. 1:13;
T&Sz 84:24.

4a ksz Babel, Babilon.

7a Ésa. 55:12.

8a HÉB. ciprusfák.
b úm. haláloban.

c HÉB. nem jött ellenünk, aki kidönti a fákat.

9a ksz Pokol.

b úm. a testüktől megvált lelkek.

12a T&Sz 76:26.
b HÉB. hajnalcsillag, a hajnal fia. A gonosz világ (Babilon) uralkodójáról esik szó úgy, mint aki

Lucifer, minden gonoszság irányítója.
ksz Lucifer; Ördög.

13a Mózes 4:1–4.

b úm. Babilóniai hit szerint az istenek lakhelye. Zsolt. 48:3.

15a 1 Ne. 14:3.

16a HÉB. a fára pillantanak és elgondolkoznak rajtad.

megnéznek, és elgondolkoznak rajtad, és mondják: Ez az az ember, aki megrendítette a földet, aki megrázta a királyságokat?

17. És olyanná tette a világot, mint a vadon, és elpusztította annak városait; és nem nyitotta ki foglyainak házát?

18. A nemzetek minden királya, igen, mindegyikük dicsőségben fekszik, mindenki közülük a "saját házában.

19. De téged kiűztek sírodból, akár egy "utálatos ágat, és azok maradékát, akiket megöltek, karddal keresztüldöftek, akik lemennek a ^bkövekhez a verembe; mint a láb alá taposott holttest.

20. Nem csatlakozol hozzájuk a temetésnél, mert elpusztítottad a földedet és megölted a népedet; a "gonosztevők ^bmagjának soha nem lesz hírneve.

21. Készítsetek öldöklést a fiainak, atyáik "gonoszágai miatt, hogy ne emelkedjenek fel, se ne birtokolják ezt a földet, se ne töltsék be városokkal a föld színét.

22. Mert felkelek ellenük, mondja a Seregek Ura, és kivágom Babilonból a "nevet, és a maradékot, és fiat, és ^buno-kaöccsöt, mondja az Úr.

23. Bölömbika "birtokává is teszem, és vizes tócsákká; végig-

söpröm azt a pusztítás ^bseprű-jével, mondja a Seregek Ura.

24. Megesküdött a Seregek Ura, mondván: Biztosan úgy leszen majd, ahogyan azt elgondoltam, és ahogy szándékoztam, úgy áll meg az –

25. Hogy földemre hozom az "asszíriait, és ^bhegyeimem taposom őt láb alá; akkor eltávozik róluk 'igája, és eltávozik terhe a vállaikról.

26. Ez az a szándék, amit szándékoztam az egész földet illetően; és ez az a kéz, mely ki van nyújtva minden "nemzet ellen.

27. Mert a Seregek Ura így szándékozott, és ki hiúsítja meg? És ki van nyújtva a keze, és ki fordítja vissza?

28. Abban az "évben, amikor ^bAkház király meghalt, volt ez a fenyegetés.

29. Ne örvendj, egész Filisztea, mert összetört annak rúdja, aki megvert téged; mert a kígyó gyökeréből jön elő a baziliszkus, és gyümölcse tüzes repülő kígyó lesz.

30. És legel a szegények elsőszülöttje, és a szűkölködők bizton heverésznek; és éhséggel ölöm meg a gyökeredet, és ez megöli a maradékodat.

31. Jajgass, Ó kapu; kiálts,

18a úm. a családi sírjában.

19a úm. egy elutasított ág, amelyet lemetszenek és eldobnak.

^b úm. legalulra.

20a ksz Gonosz, Gonoszság.

^b Zsolt. 21:10–11; 37:28.

21a 2 Móz. 20:5.

22a Péld. 10:7.

^b Jób 18:19.

23a Ésa. 34:11–15.

^b VAGY rekettyéjével.

25a A téma átvált az asszír támadásra és Júda Kr.e.

701-es bukására (24–27. vers).

2 Kir. 19:32–37; Ésa. 37:33–38.

^b úm. Júda és Izráel hegyei.

^c Ésa. 10:27.

26a úm. Végül minden világi nemzet ily módon dől meg.

28a úm. Kr.e. 720 körül ez a bajlós teher vagy üzenet lett megjövendőlvé a filiszteusokról, Júda pedig biztonságban lesz.

^b 2 Kir. 16:20.

Ó város; feloszlattál, te egész Filisztea; mert füst jó észak felől, és senki nem lesz egyedül a számára kijelölt időben.

32. Mit válaszolnak majd akkor a nemzetek követői? Hogy az Úr alapította meg "Siont, és abban ^bbíznak népe 'szegényei.

25. FEJEZET

Nefi örvendezik a világos beszédben – Ésaías próféciáit megértik az utolsó napokban – A zsidók visszatérnek Babilóniából, keresztre feszítik a Messiást, szétszóratnak és megostorozzák őket – Visszaállítatnak, amikor hisznek a Messiásban – Először hatszáz évvel azután jön el, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet – A nefiták betartják Mózes törvényét, és hisznek Krisztusban, aki Izráel Szentje. Mintegy Kr.e. 559–545.

Most én, Nefi, azokat a szavakat illetően mondom valamit, melyeket leírtam, melyek Ésaías szájából hangoztak el. Mert íme, Ésaías sok olyan dolgot mondott, amit népemből sokaknak "nehéz volt megérteni; mert a zsidók közötti prófétálás módját nem ismerik.

2. Mert én, Nefi, nem sok dolgot tanítottam meg nekik a zsidók szokásait illetően; mert "dolgaik a sötétség dolgai, és cselekedeteik az utálatosság cselekedetei voltak.

3. Írok tehát népemnek és mindazoknak, akik ezután kapják majd meg ezeket a dolgokat, amiket leírok, hogy megismerhessék Isten ítéleteit, hogy azok minden nemzetben bekövetkeznek, azon szó szerint, melyet ő mondott.

4. Hallgass tehát, Ó népem, ti, akik Izráel házából valók vagytok, és halljátok meg szavaimat; mert bár Ésaías szavai nem világosak számotokra, de világosak mindazok számára, akiket eltölt a "prófétálás ^blelke. De én adok nektek egy próféciát, a lélek szerint, mely bennem van; tehát azon 'világosság szerint prófétálok, mely velem volt attól az időtől fogva, hogy atyámmal Jeruzsálemből eljöttem; mert íme, lelkem gyönyörködik a világos beszédben népemnek, hogy tanulhassanak.

5. Igen, és lelkem gyönyörködik "Ésaías szavaiban, mert Jeruzsálemből jöttem ki, és szemem látták a ^bzsidók dolgait, és tudom, hogy a zsidók igenis megértik a próféták dolgait, és nincs más nép, mely olyan jól megértené a zsidóknak elmondott dolgokat, mint ők, kivéve azokat, akiket a zsidók dolgainak módján tanítottak.

6. De íme, én, Nefi nem a zsidók módján tanítottam gyermekeimet; de íme, én magam Jeruzsálemben laktam, tehát ismertem a környező tájakat; és

32a ksz Sion.

b VAGY menedéket keresnek benne.

c Sof. 3:12.

25 1a 2 Ne. 25:5–6.

2a 2 Kir. 17:13–20.

4a ksz Prófécia, Prófétaal.

b ksz Szentlélek.

c 2 Ne. 31:3; 33:5–6;

Jákób 4:13.

5a 1 Ne. 19:23;

3 Ne. 23:1.

b ksz Zsidók.

említést tettem gyermekeimnek Isten ítéleteiről, melyek ^a bekövetkeztek a zsidók között, gyermekeimnek, mindazon dolgok szerint, melyeket Ésaías elmondott, és én nem írom le ezeket.

7. De íme, a saját próféciammal folytatom, ^a világos beszédem szerint; melyben tudom, hogy senki nem tévedhet; mindazonáltal azokban a napokban, amikor beteljesülnek Ésaías próféciai, bizonyossággal tudni fogják az emberek, azon időkben, amikor azok bekövetkeznek.

8. ^aÉrtékesek tehát az emberek gyermekei számára, és aki azt gondolja, hogy nem azok, különösen ahhoz fogok szólni, és a szavakat ^bsaját népemre korlátozom; mert tudom, hogy azok nagyon értékesek lesznek számukra az ^cutolsó napokban; mert azon a napon fogják megérteni azokat; tehát az ő javukra írtam őket.

9. És ahogy egy nemzedék gonoszság miatt ^a elpusztult a zsidók között, éppen úgy pusztulnak el gonoszságaik szerint nemzedékről nemzedékre; és senki nem pusztult el közülük úgy, hogy ne ^b jövendölték volna meg azt nekik az Úr prófétái.

10. Szóltak tehát nekik azon pusztulást illetően is, amely

közvetlenül azután jön el rájuk, hogy atyám elhagyta Jeruzsálemet; ők mégis megkeményítették szívüket, és próféciam szerint el is ^a pusztultak, kivéve azokat, akiket ^b fogolyként Babilóniába hurcoltak.

11. És most azon lélek miatt mondom ezt, mely bennem van. És annak ellenére, hogy elhurcolták őket, ismét vissza fognak térni, és birtokolni fogják Jeruzsálem földjét; ismét ^a visszaállítatnak tehát örökségük földjére.

12. De íme, lesznek háborúik és háborús híreik; és amikor eljön az a nap, hogy az Atya ^a Egyszülöttje, igen, meghozzá a mennynek és földnek Atyja, kinyilvánítja magát nekik a testben, íme, elutasítják őt, gonoszságaik, és szívük keménysége, és nyakuk merevsége miatt.

13. Íme, ^a keresztre feszítik őt; és miután ^b három napon át fekszik egy ^c sírboltban, ^a feltámad a halálból, gyógyulással szárnyaiban; és mindazok, akik hisznek az ő nevében, megmegszabadulnak Isten királyságában. Lelkem gyönyörködik tehát az őt illető prófétálásban, mert ^a láttam az ő napját, és szívem magasztalja szent nevét.

14. És íme, léssen, hogy miután a ^a Messiás feltámadt a halálból

6a 2 Ne. 6:8;
Hél. 8:20–21.

7a 2 Ne. 32:7;
Alma 13:23.

8a ksz Szentírások – A
szentírások értéke.

b Énós 1:13–16;
Morm. 5:12–15;
T&Sz 3:16–20.

c ksz Utóbbi napok,

Utolsó napok.

9a Jer. 39:4–10;
Mát. 23:37–38.

b Ámós 3:7; 1 Ne. 1:13.

10a 1 Ne. 7:13; 2 Ne. 6:8;
Omni 1:15;
Hél. 8:20–21.

b 2 Kir. 24:14;
Jer. 52:3–16.

11a Ezsdr. 1:1–4;

Jer. 24:5–7.

12a ksz Egyszülött.

13a Luk. 23:33.

b Luk. 24:6–7;

Móziás 3:10.

c Ján. 19:41–42;
1 Ne. 19:10.

d ksz Feltámadás.

e 1 Ne. 11:13–34.

14a ksz Messiás.

és kinyilvánította magát népének, mindazoknak, akik hisznek az ő nevében, íme, Jeruzsálem ^bismét elpusztul; mert jaj azoknak, akik Isten és az ő egyházának népe ellen harcolnak.

15. A ^azsidókat tehát ^bszét-szórják minden nemzet közé; igen, és ^cBabilónia is elpusztul, a zsidókat tehát más nemzetek szórják szét.

16. És miután szétszórattak és az Úristen megostorozta őket más nemzetek által, sok nemzedéken át, igen, még hozzá nemzedékről nemzedékre, amíg meg nem győzik őket, hogy ^ahiggyenek Krisztusban, az Isten Fiában, és az engesztelésben, mely végtelen az egész emberiségnek – és amikor eljön az a nap, hogy hisznek Krisztusban, és az ő nevében hódolnak az Atyának, tiszta szívvel és tiszta kezekkel, és nem tekintenek többé várakozással egy másik Messiásra, akkor, abban az időben, el fog jönni a nap, amikor szükségszerűen, feltétlenül el kell hinniük ezeket a dolgokat.

17. És az Úr ismét, másodszor is kinyújtja kezét, hogy ^avisszaállítsa népét elveszett és elbukott állapotából. Tehát egy ^bbámulatos mű és csoda megtételéhez

lát hozzá az emberek gyermekei között.

18. Előhozza tehát nekik a ^aszavait, mely szavak ^bmegítélik őket az utolsó napon, mert azon szándékkal adatnak nekik azok, hogy ^cmeggyőzzék őket az igaz Messiásról, akit elutasítottak; és hogy meggyőzzék őket, hogy már nem szükséges várakozással tekinteniük egy Messiás eljövetelére, mert nem jön egy sem, hacsak egy ^dhamis Messiás nem, aki megtéveszti a népet; mert a próféták csak egy Messiásról szóltak, és ő az a Messiás, akit a zsidók elutasítanak.

19. Mert a próféták szavai szerint, a ^aMessiás ^bhatszáz évvel azután jön el, hogy atyám elhagyta Jeruzsálemet; és a próféták szavai szerint, és Isten ^cangyalának szava szerint is Jézus Krisztus lesz a neve, Isten Fia.

20. És most, testvéreim, világosan szóltam, hogy ne tévedhessetek. És ahogy él az Úristen, aki ^afelhozta Izráelt, ki Egyiptom földjéről, és hatalmat adott Mózesnek, hogy ^bmeggyógyítsa a nemzeteket, miután megmárták őket a mérges kígyók, ha szemeiket a ^ckígyóra vetik, melyet felemelt előttük, és hatalmat adott neki arra is,

14b Luk. 21:24;
JS–M 1:1–18.

15a ksz Zsidók.
^bNehém. 1:8–9;
2 Ne. 10:6.

^c ksz Babel, Babilon.

16a 2 Ne. 10:6–9; 30:7;
Morm. 5:14.

17a 2 Ne. 21:11–12; 29:1.
^ksz Az evangélium
visszaállítása.

^b Ésa. 29:14;

2 Ne. 27:26;

3 Ne. 28:31–33.

18a 2 Ne. 29:11–12;

33:11, 14–15.

^b ksz Utolsó ítélet.

^c 2 Ne. 26:12–13.

^d ksz Antikrisztus.

19a ksz Jézus Krisztus –
Prófécia Jézus
Krisztus születéséről

és haláláról.

^b 1 Ne. 10:4;

3 Ne. 1:1, 13.

^c 2 Ne. 10:3.

20a 2 Móz. 3:7–10;

1 Ne. 17:24, 31; 19:10.

^b Ján. 3:14;

1 Ne. 17:41.

^c 4 Móz. 21:8–9;

Alma 33:19;

Hél. 8:14–15.

hogy ráüssön a ^dsziklára, és víz jöjjön elő; igen, íme azt mondom nektek, hogy ahogy ezek a dolgok igazak, és ahogy él az Úristen, nem adatott más ^enév az ég alatt, csak ez a Jézus Krisztus, melyről beszéltem, amely által meg lehet szabadítani az embert.

21. Ezzel a szándékkal ígérte meg tehát nekem az Úristen, hogy megtartják és megőrzik ezeket a dolgokat, amiket ^fírok, és nemzedékről nemzedékre továbbadják magomnak, hogy beteljesülhessen a Józsefnek tett ígélet, hogy magja ^bsoha nem vész el, amíg a föld fennáll.

22. Ezen dolgok tehát nemzedékről nemzedékre szállnak, amíg a föld fennáll, Isten akaratára és tetszése szerint; és a nemzetek, akik ezeket birtokolják, ^amegítéltetnek általuk, azon szavak szerint, melyek le vannak írva.

23. Mert szorgalmasan dolgozunk, hogy írjunk, hogy ^ameggyőzzük gyermekeinket, és testvéreinket is, hogy higgyenek Krisztusban, és békéljenek meg Istennel; mert tudjuk, hogy ^bkegyelem által szabadítanak meg minket, ^cmindaz után, amit meg tudunk tenni.

24. És annak ellenére, hogy hiszünk Krisztusban, ^abetartjuk Mózes törvényét, és állhatatos várakozással tekintünk Krisztusra, míg a törvény be nem teljesedik.

25. Mert evégre adatott a ^atörvény; a törvény tehát ^bhalottá vált számunkra, és minket megelevenítenek Krisztusban, hitünk miatt; mégis betartjuk a törvényt, a parancsolatok miatt.

26. És Krisztusról ^abeszélünk, Krisztusban örvendezünk, Krisztusról prédikálunk, Krisztusról ^bprofétálunk, és prófeciáink szerint írunk, hogy ^cgyermekeink tudhassák, milyen forráshoz forduljanak ^dbűneik bocsánatáért.

27. A törvényt illetően pedig azért szólunk, hogy gyermekeink megtudhassák a törvény halott voltát; és ők, tudván a törvény halott voltát, várakozással tekinthessenek majd az életre, mely Krisztusban van, és tudják, hogy mivégre adatott a törvény. És miután a törvény betöltött Krisztusban, hogy nincs szükség szívük megkegyelmitésére ellene, amikor a törvényt el kell vetni.

28. És most íme, népem, ^ame-rev nyakú nép vagytok; tehát

20d 2 Móz. 17:6;
4 Móz. 20:11;
1 Ne. 17:29; 20:21.
e Hós. 13:4;
Csel. 4:10–12;
Móziás 5:8;
Mózes 6:52.
ksz Szabadító.
21a 2 Ne. 27:6–14.
b Ámós 5:15;
2 Ne. 3:16;
Alma 46:24–27.

22a 2 Ne. 29:11; 33:10–15;
3 Ne. 27:23–27.
23a ksz Gyermekek,
Gyermekek.
b Róm. 3:23–24;
2 Ne. 2:4–10;
Móziás 13:32;
Alma 42:12–16;
T&Sz 138:4.
ksz Kegyelem.
c Jak. 2:14–26.
ksz Cselekedetek.

24a Jákób 4:4–5.
25a ksz Mózes törvénye.
b Róm. 7:4–6.
26a Jákób 4:12;
Járom 1:11;
Móziás 3:13.
b Luk. 10:23–24.
c ksz Gyermekek,
Gyermekek.
d ksz Bűnök
bocsánata.
28a Móziás 3:14.

világosan szóltam hozzátok, hogy félre ne érthessetek. És a szavak, melyeket elmondtam, ^bbizonyoságként állnak elleneitek; mert elegendők arra, hogy bárkit ^cmegtanítsanak a helyes útra, mert Krisztusban hinni és őt meg nem tagadni a helyes út; mert őt megtagadván a prófétákat és a törvényt is megtagadjátok.

29. És most íme, mondom nektek, hogy Krisztusban hinni és őt meg nem tagadni a helyes út; és Krisztus Izráel Szentje; meg kell tehát hajolnotok előtte és hódolnotok kell neki teljes ^a“lelketekkel, elmétekkel és erőtökkel, és egész lényetekkel; és ha ezt teszitek, akkor semmiképpen nem űznek ki benneteket.

30. És amennyiben szükséges, be kell tartanotok az Isten által rendelt cselekedeteket és ^aszertartásokat; míg a törvény be nem teljeseedik, mely Mózesnek adatott.

26. FEJEZET

Krisztus szolgálni fog a nefitáknak – Nefi előre látja népe pusztulását – A porból fognak szólni – A nemzsidók hamis egyházakat és titkos összeesküvéseket állítanak fel – Az Úr megtiltja az embereknek, hogy

papi mesterkedéseket gyakoroljanak. Mintegy Kr.e. 559–545.

És miután Krisztus ^a“feltámad a halálból, ^bmegmutatja magát nektek, gyermekeim és szeretett testvéreim, és a szavak, melyeket mond nektek, az lesz a ^c“törvény, amit cselekedni fogtok.

2. Mert íme, mondom nektek, hogy láttam, hogy sok nemzedék múlik el, és nagy háborúk és viszálykodások lesznek népem között.

3. És miután eljön a Messiás, ^a“jelek adatnak népemnek ^bszületéséről, és haláláról és feltámadásáról is; és nagy és borzalmas lesz az a nap a gonoszoknak, mert elvesznek; és azért vesznek el, mert kiűzték a prófétákat és a szenteket, és megkövezték őket, és megölték őket; a ^c“szentek véreinek foháza tehát Istenhez emelkedik fel ellenük a földről.

4. Tehát mindazokat, akik kevélyek és akik gonoszul cselekednek, eljön a nap, mely ^a“felégeti őket, mondja a Seregek Úra, mert olyanok lesznek, mint a tarló.

5. És akik megölik a prófétákat és a szenteket, azokat ^a“elnyeli a föld mélye, mondja a Seregek Úra; és ^b“hegyek borítják be, és forgószelek ragadják el őket,

28b ksz Bizonyosság,
Bizonyoságtétel.
c 2 Ne. 33:10.

29a 5 Móz. 6:5;
Márk 12:28–31.

30a ksz Szertartások.

26 1a 3 Ne. 11:1–12.
b 1 Ne. 11:7; 12:6.

c 3 Ne. 15:2–10.

3a 1 Ne. 12:4–6.

ksz Jel.

b ksz Jézus Krisztus –
Próféciaák Jézus
Krisztus születéséről
és haláláról.

c 1 Móz. 4:10;

2 Ne. 28:10;

Morm. 8:27.

4a 3 Ne. 8:14–24; 9:3, 9.

5a 1 Ne. 19:11;

3 Ne. 10:14.

b 3 Ne. 8:10; 9:5–8.

épületek omlanak rájuk és darabokra zúzzák, és porrá őrlik őket.

6. És meglátogatják őket mennydörgésekkel és villámlásokkal, és földrengésekkel és mindenféle pusztításokkal, mert fel lesz gerjesztve ellenük az Úr haragjának tüze, és olyanok lesznek, mint a tarló, és eljön a nap, mely felemészti őket, mondja a Seregek Ura.

7. Ó, mily nagy lelkem fájdalomra és kínja népem megöltjeinek elvesztése miatt! Mert én, Nefi láttam ezt, és ez majdnem felemészti engem az Úr színe előtt; mégis így kell fohászokodom Istenemhez: A te útjaid "igazságosak.

8. De íme, az igazlelkűek, akik hallgatnak a próféták szavaira és nem pusztítják el őket, hanem várakozással tekintenek Krisztusra, állhatatosan a jelek miatt, melyek adatnak, minden "üldöztetés ellenére – íme, ők azok, akik ^bnem fognak elveszni.

9. De "megjelenik nekik az Igazlelkűség Fia; és ^bmeggyógyítja őket, és "békességük lesz vele, míg "három nemzedék el nem múlik, és sokan a "negyedik nemzedékből igazlelkűségben el nem múlnak.

10. És miután ezek a dolgok elmúltak, gyors "pusztulás jön népemre; mert lelkem fájdal-

mainak ellenére láttam ezt, tehát tudom, hogy be fog következni; és semmiért adják el magukat; mert pusztulást aratnak kevélységük és balgaságuk jutalmaként; mert mivel engednek az ördögnek, és inkább a sötétség dolgait választják, mint a világosságot, ezért a ^bpokolba kell lemenniük.

11. Mert az Úr Lelke nem fog mindig "bajlódni az emberrel. És amikor a Lélek megszűnik az emberrel bajlódni, akkor gyors pusztulás következik, és ez elkeseíti a lelkemet.

12. És ahogy szoltam a "zsidók ^bmeggyőzését illetően, hogy Jézus "maga a Krisztus, a nemzsidókat is szükségszerűen meg kell győzni arról, hogy Jézus a Krisztus, az Örökkévaló Isten;

13. És hogy ő a "Szentlélek hatalma által mindazoknak nyilvánítja magát, akik hisznek benne; igen, minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek, hatalmas csodákat, jeleket és bámulatos dolgokat művelve az emberek gyermekei között, hitük szerint.

14. De íme, az "utolsó napokat illetően prófétálok most nektek; azokat a napokat illetően, amikor az Úristen ^belőhozza ezeket a dolgokat az emberek gyermekeinek.

7a ksz Igazságosság.

8a ksz Üldöz,

Üldöztetés.

b 3 Ne. 10:12–13.

9a 3 Ne. 11:8–15.

b 3 Ne. 17:7–9.

c 4 Ne. 1:1–4.

d 1 Ne. 12:11–12;

3 Ne. 27:30–32.

e Alma 45:10–12;

Hél. 13:9–10.

10a Alma 45:9–14;

Morm. 8:1–9.

b ksz Pokol.

11a Ether 2:15.

12a 2 Ne. 30:7;

Morm. 5:14.

ksz Zsidók.

b 2 Ne. 25:18.

c Morm. 3:21.

13a ksz Szentlélek.

14a ksz Utóbbi napok,

Utolsó napok.

b ksz Az evangélium visszaállítására.

15. Miután magom és fivéreim magja hitetlenségbe süllyed, és a nemzsidók lesújtanak rájuk; igen, miután az Úristen köröskörül tábort üt, és sánccal ostromot indít ellenük, és erődítményeket emel ellenük; és miután porba döntötték őket, olyannyira, hogy már nincsenek, mégis le lesznek írva az igazlelkűek szavai, és a hithűek imái meghallgatásra találnak; és nem lesznek elfelejtve mindazok, akik hitetlenségbe süllyedtek.

16. Mert azok, akik elpusztultak, a "földből szólnak majd hozzájuk, és beszédük mélyen a porból jön, és hangjuk olyan lesz, mint a halottidézőé; mert az Úristen hatalmat ad neki, hogy róluk suttoghasson, még hozzá úgy, mintha az a földből jönne; és beszédük a porból suttog majd.

17. Mert így szól az Úristen: "Le fogják írni azokat a dolgokat, melyek közöttük történnek, és leírják ezeket, és lepecsélik egy könyvben, és ezek nem lesznek meg azoknak, akik hitetlenségbe süllyedtek, mert ők ^bIsten dolgainak elpusztítására törekednek.

18. Tehát mint azok, akik elpusztultak, gyorsan pusztultak el; és szörnyűségeik sokasága olyan lesz, mint a "pelyva, mely

elszáll – igen, így szól az Úristen: Ez hamar lesz, hirtelen –

19. És lészen, hogy azokra, akik hitetlenségbe süllyedtek, a nemzsidók keze által mérnek "csapást.

20. És a nemzsidók felemelkedtek szemeik ^akevélységében, és ^bmegbotlottak, ^cbotlást okozó kövük nagysága miatt, hogy sok ^degyházat állítottak fel; mégis lekicsinylik Isten hatalmát és csodáit, és saját bölcsességüket és saját ^etanultságukat magasztalják prédikálásukkal, hogy nyerezkedjenek, és ^fösszezúzzák a szegények arcát.

21. És sok egyházat állítottak fel, melyek ^airigykedést, vizzályt és rosszindulatot okoznak.

22. És ^atitkos összeesküvések is vannak, éppen úgy, mint a régi időkben, az ördög összeesküvései szerint, mert mindezen dolgoknak ő az alapítója; igen, a gyilkoságnak és a sötétség cselekedeteinek az alapítója; igen, és nyakunknál fogva lenkötélen elvezeti őket, mindaddig, míg erős köteleivel mindörökre meg nem kötözi őket.

23. Mert íme, szeretett testvéreim, azt mondom nektek, hogy az Úristen nem sötétségben cselekszik.

24. Semmit nem tesz, ami ne a világ javára lenne; mert ^aszereti a világot, olyannyira, hogy le-

16a Ésa. 29:4;
Moró. 10:27;
Mózes 7:62.
ksz Mormon
könyve.

17a 2 Né. 29:12.
b Énós 1:14.

18a Morm. 5:16–18.

19a 3 Né. 16:8–9;
20:27–28.

20a ksz Kevélység.
b 1 Né. 13:29, 34.
ksz Hitehagyás.

c Ezék. 14:4.

d 1 Né. 14:10; 22:23;
Morm. 8:28.

e Morm. 9:7–8;
2 Né. 9:28.

f Ésa. 3:15;
2 Né. 13:15.

21a ksz Irigység.

22a ksz Titkos
összeesküvések.

24a Ján. 3:16.

teszi saját életét, hogy ^bminden embert magához vonzhasson. Senkinek nem parancsolja meg tehát, hogy ne legyen része az ő szabadításában.

25. Íme, rákiált-e valakire is, mondván: Távozz tőlem? Íme, mondom nektek, hogy nem; hanem azt mondja: “Jöjjetek énhozzám ti mind, a földnek szélei, ^bvegyetek tejet és mézet, pénz nélkül és fizetség nélkül.

26. Íme, megparancsolta-e valakinek is, hogy távozzon a zsinagógákból, vagy a hódolat házaiból? Íme, mondom nektek, hogy nem.

27. Megparancsolta-e valakinek is, hogy ne legyen része az ő “szabadításában? Íme, mondom nektek, hogy nem; hanem ^bfizetség nélkül adja azt minden embernek; és megparancsolta népének, hogy minden embert győzzenek meg arról, hogy “tartson bűnbánatot.

28. Íme, megparancsolta-e az Úr valakinek is, hogy ne legyen része az ő jóságában? Íme, mondom nektek, hogy nem; hanem “minden ember kiváltságos, az egyik éppen úgy, mint a másik, és senkit nem tilt el.

29. Megparancsolja, hogy ne legyenek “papi mesterkedések; mert íme, azok a papi mesterkedések, hogy az emberek prédikálnak és magukat állítják

világossággként a világ elé, hogy nyereszkedjenek és elnyerjék a ^bvilág dicséretét; de nem törekednek Sion jólétére.

30. Íme, az Úr megtiltotta ezt a dolgot; az Úristen tehát parancsot adott, hogy minden emberben legyen “jószívűség, mely jószívűség a ^bszeretet. És ha nem lenne bennük jószívűség, akkor semmik lennének. Ha tehát van bennük jószívűség, akkor nem hagyják, hogy Sion munkása elveszen.

31. De “Sion munkásának Sionért kell dolgoznia, mert ha ^bpénzért dolgoznak, akkor elvesznek.

32. Továbbá az Úristen “megparancsolta, hogy az emberek ne öljenek; hogy ne hazudjanak; hogy ne lopjanak; hogy az Úrnak, Istenüknek nevét ^bhiába fel ne vegyék; hogy ne irigykedjenek, hogy ne legyen bennük rosszindulat; hogy ne veszekedjenek egymással; hogy ne kövessenek el paráznaságokat; és hogy ezen dolgok egyikét se tegyék; mert aki ezeket teszi, az el fog veszni.

33. Mert ezen gonoszságok egyike sem az Úrtól jön; mert ő azt teszi, ami jó az emberek gyermekei között; és semmit nem tesz, ami ne lenne világos az emberek gyermekeinek; és ő mindenkit hív, hogy jöjjön

24b 3 Ne. 27:14–15.

25a Alma 5:33–35;

3 Ne. 9:13–14.

b Ésa. 55:1–2.

27a ksz Szabadítás,
Szabadulás.

b Eféz. 2:8;

2 Ne. 25:23.

c ksz Bűnbánat,

Bűnbánatot tart.

28a Róm. 2:11;

1 Ne. 17:33–35.

29a ksz Papi mesterkedés.

b T&Sz 121:34–37.

30a Moró. 7:47–48.

ksz Jószívűség.

b ksz Szeretet.

31a ksz Sion.

b Jákób 2:17–19;

T&Sz 11:7; 38:39.

32a ksz Isten

parancsolatai.

b ksz Szentségtörés.

hozzá és részesüljön a jóságából; és "senkit nem utasít vissza, aki hozzá jön, feketét és fehéret, szolgát és szabadot, férfit és nőt; és megemlékezik a ^bpogányokról; és "mindegyik egyforma Istennek, zsidó is és nemzsidó is.

---

27. FEJEZET

Sötétség és hitehagyás borítja be a földet az utolsó napokban – A Mormon könyve előkerül – Három tanú tesz bizonyosságot a könyvről – A tanult ember azt fogja mondani, hogy nem tudja elolvasni a lepecsételt könyvet – Az Úr egy bámulatos művet és csodát tesz – Vö. Ésaías 29. Mintegy Kr.e. 559–545.

DE íme, az "utolsó napokban, vagyis a nemzsidók napjaiban – igen, íme, mind a nemzsidó nemzetek, és a zsidók is, mindazok, akik erre a földre jönnek és azok is, akik más földeken lesznek, igen, méghozzá a föld minden földjén, íme, megrészegülnek a gonoszságtól és mindenféle utálatosságtól –

2. És amikor eljön az a nap, a Seregek Ura mennydörgéssel és földrengéssel, és nagy zúgással, és zivatarral, és viharral, és emésztő tűz "lángjával fogja őket meglátogatni.

3. És minden "nemzet, amely

^bSion ellen harcol, és amely megnyomorgatja, olyan lesz, mint az éjszakai látomás álma; igen, az történik velük, ami az éhes emberrel, aki álmodik, és íme eszik, de felébred és üres a lelke; vagy mint a szomjas emberrel, aki álmodik, és íme iszik, de felébred és íme gyenge, és étvágya van lelkének; igen, éppen ilyen lesz minden nemzet sokasága, amely Sion hegye ellen harcol.

4. Mert íme, mindannyian, akik gonoszságot cselekedtek, ámuljatok és bámuljatok, mert felkiáltotok és sírni fogtok; igen, részegek lesztek, de nem bortól, tántorogni fogtok, de nem az erős italtól.

5. Mert íme, az Úr kitöltötte rátok a mély alvás lelkét. Mert íme, behunytatok szemeketek és elutasítottátok a prófétákat; és gonoszságotok miatt betakarta uralkodóitokat és a látnokokat.

6. És léssen, hogy az Úristen előhossa "nektek egy ^bkönyvnek szavait, és azoknak szavai lesznek ezek, akik elszunnyadtak.

7. És íme, a könyv le lesz "pecsételve; és a könyvben egy ^bkinyilatkoztatás lesz Istentől, a világ kezdetétől annak "végéig.

8. Azon dolgok miatt tehát, melyek le vannak "pecsételve, a lepecsételt dolgokat nem ^badják át az emberek gonoszságának és utálatosságainak napján.

33a Csel. 10:9–35, 44–45.

b Alma 26:37.

c Róm. 2:11;

1 Ne. 17:35.

27 1a ksz Utóbbi napok,
Utolsó napok.

2a Ésa. 24:6; 66:15–16;

Jákób 6:3; 3 Ne. 25:1.

3a Ésa. 29:7–8.

b 1 Ne. 22:14.

6a Járom 1:2;

Morm. 5:12–13.

b 2 Ne. 26:16–17; 29:12.

ksz Mormon könyve.

7a Ésa. 29:11–12;

Ether 3:25–27; 4:4–7.

b Móziás 8:19.

c Ether 13:1–12.

8a Ether 5:1.

b 3 Ne. 26:9–12;

Ether 4:5–6.

A könyvet tehát visszatartják tőlük.

9. De átadják a könyvet egy "férfinak, és ő átadja a könyv szavait, melyek azoknak a szavai, akik elszunnyadtak a porban, és ezeket a szavakat átadja ^bmásvalakinek;

10. De azokat a szavakat, melyek le vannak pecsételve, nem adja át, és a könyvet sem adja át. Mert a könyv Isten hatalma által lesz lepecsételve, és a lepecsételt kinyilatkoztatás a könyvben marad az Úr által jónak látott időig, hogy ezek előjöhessenek; mert íme, ezek minden dolgot kinyilatkoztatnak a világ megalapításától kezdve annak végéig.

11. És eljön a nap, hogy a könyv szavait, melyek le vannak pecsételve, a háztetőkön fogják olvasni; és Krisztus hatalma által fogják olvasni őket; és minden dolgot ki fognak "nyilatkoztatni az emberek gyermekeinek, mely valaha is volt az emberek gyermekei között, és amely valaha is lesz, még-hozzá a föld végéig.

12. Azon a napon tehát, amikor a könyvet átadják annak a férfinak, akiről beszéltem, a könyv rejtve lesz a világ szeme előtt, hogy azon kívül, akinek átadják a könyvet, senki szemei ne láthassák azt, csak a "három ^btanú láthassa, Isten hatalma

által; és bizonyosságot tegyenek a könyv és az abban lévő dolgok igazságáról.

13. És senki más nincs, aki megnézhetné azt, kivéve egy néhányat, Isten akarata szerint, hogy bizonyosságot tegyenek szaváról az emberek gyermekeinek, mert megmondta az Úristen, hogy a hitűek szavai úgy szólnak majd, mintha a "halottaktól jönnének.

14. Az Úristen tehát hozzálát a könyv szavainak előhozatalához, és annyi tanú szája által erősíti meg szavát, ahánnyal ő azt jónak látja; és jaj annak, aki "elutasítja Isten szavát!

15. De íme, léssen, hogy ezt mondja az Úristen annak, akinek a könyvet átadja: Vedd ezeket a szavakat, melyek nincsenek lepecsételve és add át egy másiknak, hogy az megmutathassa azokat a tanultnak, mondván: "Olvasd el ezt, kérlek. És a tanult ezt fogja mondani: Hozd ide a könyvet, és akkor elolvasom őket.

16. És most, a világ dicsősége miatt, és hogy "nyerészkedjen, azért fogja ezt mondani, és nem Isten dicsőségére.

17. És a férfi ezt fogja mondani: Nem hozhatom el a könyvet, mert le van pecsételve.

18. Akkor ezt mondja a tanult: Nem tudom elolvasni.

19. Léssen tehát, hogy az

9a T&Sz 17:5–6.

b JST 1:64–65.

11a Luk. 12:3;

Morm. 5:8;

T&Sz 121:26–31.

12a 2 Ne. 11:3;

Ether 5:2–4;

T&Sz 5:11, 15; 17:1.

b 5 Móz. 19:15.

13a 2 Ne. 3:19–20;

33:13–15;

Moró. 10:27.

14a 2 Ne. 28:29–30;

Ether 4:8.

15a Ésa. 29:11–12;

JST 1:65.

16a ksz Papi mesterkedés.

Úristen ismét átadja a könyvet és annak szavait annak, aki tanulatlan; és az ember, aki tanulatlan, ezt fogja mondani: Tanulatlan vagyok.

20. Akkor az Úristen ezt fogja neki mondani: A tanultak nem fogják elolvasni, mert elutasították ezeket, és én el tudom végezni a saját munkámat, te fogod tehát elolvasni a szavakat, amelyeket neked adok.

21. "Ne érintsd azokat a dolgokat, amik le vannak pecsételve, mert az általam jónak látott időben fogom előhozni azokat; mert meg fogom mutatni az emberek gyermekeinek, hogy el tudom végezni a saját munkámat.

22. Amikor tehát elolvastad azokat a szavakat, amiket megparancsoltam neked, és megszerezted a "tanúkat, melyeket megígértem neked, akkor majd újra pecsételd le a könyvet, és rejtsd el számomra, hogy a szavakat, melyeket nem olvastál el, megőrizhessem mindaddig, amíg bölcsességem szerint jónak nem látom, hogy minden dolgot kinyilatkoztassak az emberek gyermekeinek.

23. Mert íme, én Isten vagyok; és a "csodák Istene vagyok; és meg fogom mutatni a világnak, hogy ^bugyanaz vagyok tegnap, ma és mindörökké; és az emberek gyermekei között csak "hitük szerint munkálkodom.

24. És ismét léssen, hogy az Úr ezt mondja annak, aki elolvassa a szavakat, melyeket átadnak neki:

25. "Mivel e nép közeledik hozzám a szájával, és ^btisztel engem az ajkaival, de messze eltávolította tőlem a szívét, és irántam való félelmüket az emberek "előírásai tanítják –

26. Azért hozzálátok, hogy egy "bámulatos művet tegyek e nép között, igen, egy ^bbámulatos művet és csodát, mert kárba vész bölcseik és tanultjaik bölcsessége, és rejtve lesz okosainak értelme.

27. És "jaj azoknak, akik igyekeznek mélységesen elrejtteni tanácsukat az Úrtól! És cselekedeteik a sötétben vannak; és azt mondják: Ki lát minket, és ki ismer bennünket? És azt is mondják: Bizonyára, a dolgok fejjel lefelé fordítása annyira lesz becsülve, mint a ^bfazekas agyaga. De íme, én megmutatom nekik, mondja a Seregek Ura, hogy minden tetteket ismerem. Mert mondja-e az alkotás az alkotójának: Nem alkotott engem!? Vagy mondja-e a megformázott dolog annak, aki megformázta: Nincs értelme!?

28. De íme, mondja a Seregek Ura: Megmutatom az emberek gyermekeinek, hogy már csak kevés idő van hátra, és Libanon

21a Ether 5:1.

22a ksz A Mormon könyve tanúi.

23a ksz Csoda.

b Zsid. 13:8.

c Zsid. 11;

Ether 12:7–22.

25a Ésa. 29:13.

b Mát. 15:8.

c 2 Ne. 28:31.

26a 1 Ne. 22:8;

2 Ne. 29:1–2.

ksz Az evangélium visszaállítása.

b Ésa. 29:14;

2 Ne. 25:17.

27a Ésa. 29:15.

b Jer. 18:6.

gyümölcsöző mezővé válik; és a gyümölcsöző mezőt annyira tartják, mint az erdőt.

29. “És azon a napon a siketek meghallják a könyv szavait, és a vakok szemei ki fognak látni a homályból és a sötétségből.

30. És a “szelídek is gyarapodni fognak, és az Úrban lesz ^börömük, és az emberek közötti szegények is örvendeznek majd Izráel Szentjében.

31. Mert amilyen biztosan él az Úr, meg fogják látni, hogy “semmivé tétetik az a félelmetes, és megemésztődik a csúfolódó, és kivágatják mindenki, aki a gonosztevés lehetőségét lesi.

32. És akik egy szóért “vétkes-sé teszik az embert, és csapdát állítanak annak, aki a ^bkapuban megfedd, és semmit nem érő dologért “elutasítják az igazat.

33. Ezért így szól az Úr, aki megváltotta Ábrahámot, Jákób házát illetően: Nem szégyenül most meg Jákób, se nem sápad el most az arca.

34. De amikor “meglátja gyermekeit, kezem munkáját közöttük, meg fogják szentelni a nevemet, és megszentelik Jákób Szentjét, és félík Izráel Istenét.

35. Azok is eljutnak a megértéshez, akik “tévedtek a lélekben, és akik zúgolódtak, tant ^btanulnak.

28. FEJEZET

Az utolsó napokban sok hamis egyházat állítanak fel – Ezek hamis, hiábavaló és bolond tanokat tanítanak – A hamis tanítók miatt hemzsegni fog a hitehagyás – Az emberi szívekben az ördög tombol majd – Mindenféle hamis tanokat fog tanítani. Mintegy Kr.e. 559–545.

És most, íme, testvéreim, aszerint szóltam hozzátok, ahogyan a Lélek kényszerített engem; tudom tehát, hogy ezeknek biztosan be kell következniük.

2. És azok a dolgok, amiket leírnak a “könyvből, nagyon ^bértékesek lesznek az emberek gyermekeinek, és különösen a mi magunk számára, mely Izráel házának egy maradéka.

3. Mert léssen azon a napon, hogy az “egyházak, melyeket felállítanak, de nem az Úrnak, amikor az egyik így fog szólni a másikhoz: Íme, én, én vagyok az Úré; és a többiek ezt mondják: Én, én vagyok az Úré; és így szól majd mindenki, aki egyházat épített, de nem az Úrnak –

4. És veszekszik egyik a másikkal; és veszekednek egymással a papjaik, és saját “tudományukkal tanítanak és megtagadják a Szentlelket, mely szólást ad.

29a Ésa. 29:18.

30a ksz Szelíd, Szelídség.
b T&Sz 101:36.

31a Ésa. 29:20.

32a Luk. 11:54.

b Ámós 5:10.

c 2 Ne. 28:16.

34a Ésa. 29:23–24.

35a 2 Ne. 28:14;
T&Sz 33:4.

b Dán. 12:4.

28 2a ksz Mormon
könyve.

b 1 Ne. 13:34–42; 22:9;

3 Ne. 21:6.

3a 1 Kor. 1:10–13;

1 Ne. 22:23;

4 Ne. 1:25–29;

Morm. 8:28, 32–38.

4a 2 Ne. 9:28.

5. És ^a“tagadják Istennek, Izráel Szentjének ^bhatalmát; és ezt mondják a népnek: Miránk hallgassatok, és halljátok a mi előírásunkat; mert íme, ma ^c“nincs Isten, mert az Úr, a Megváltó elvégezte munkáját, és hatalmát átadta az embereknek;

6. Íme, az én előírásomra hallgassatok; ha azt mondják, hogy az Úr keze csodát tett, ne higgyétek el; mert ezen a napon nem a ^c“csodák Istene ő, elvégezte munkáját.

7. Igen, és sokan lesznek olyanok, akik ezt mondják: ^a“Egyél, igyál és vigadj, mert holnap meghalunk; és jól lesz dolgunk.

8. És sokan lesznek olyanok is, akik ezt mondják: Egyél, igyál és vigadj; mindazonáltal féld az Istent – ^a“igazol ő majd egy kis bűn elkövetésében; igen, ^b“hazudj egy kicsit, húzz hasznót a másiktól szavai miatt, ássál ^c“vermet felebarátodnak; nincs ebben bántás; tedd csak meg mindezen dolgokat, hiszen holnap meghalunk; és ha úgy léssen, hogy bűnösek vagyunk, Isten megver majd néhány vesszőcsapással, és a végén megszabadulunk Isten királyságában.

9. Igen, és sokan lesznek majd, akik ily módon tanítanak hamis

és hiábavaló és ^a“balga ^btanokat, és felfuvalkodnak a szívükben, és igyekeznek majd mélységesen elrejtteni tanácsaikat az Úrtól; és cselekedeteik a sötétben lesznek.

10. És a szentek ^a“vére ellenük kiált a földről.

11. Igen, mind letértek az ^a“útról; ^b“megromlottak.

12. A ^a“kevélység miatt, és a hamis tanítók és a hamis tanok miatt egyházaik megromlottak, és egyházaik felemelkedtek; a kevélység miatt felfuvalkodtak.

13. ^a“Kirabolják a ^b“szegényeket, cifra szentélyeik miatt; kirabolják a szegényeket, cifra ruháik miatt; és üldözik a szelídeket és a szívükben szegényeket, mert ^c“kevélységükben felfuvalkodtak.

14. ^a“Merev nyakat és fenntartott fejet viselnek; igen, és a kevélység, és a gonoszság, és az utálatosságok és paráznaságok miatt mindannyian ^b“eltévelyedtek, kivéve néhányat, akik alázatos követői Krisztusnak; mindazonáltal úgy vezetik őket, hogy sok esetben tévednek, mert az emberek előírásai tanítják őket.

15. Ó a ^a“bölcsek, és a tanultak, és a gazdagok, akik fel vannak fuvalkodva szívük ^b“kevélysés-

5a 2 Ne. 26:20.

b 2 Tim. 3:5.

c Alma 30:28.

6a Morm. 8:26;

9:15–26.

7a 1 Kor. 15:32;

Alma 30:17–18.

8a Morm. 8:31.

b T&S 10:25;

Mózes 4:4.

ksz Hazug.

c Péld. 26:27;

1 Ne. 14:3.

9a Ezék. 13:3;

Hél. 13:29.

b Mát. 15:9.

10a Jel. 6:9–11;

2 Ne. 26:3;

Morm. 8:27;

Ether 8:22–24;

T&S 87:7.

11a Hél. 6:31.

b Morm. 8:28–41;

T&S 33:4.

12a Péld. 28:25.

13a Ezék. 34:8.

b Hél. 4:12.

c Alma 5:53.

14a Péld. 21:4.

b Ésa. 53:6.

15a Péld. 3:5–7.

b ksz Kevélység.

gében, és mindazok, akik hamis tanokat prédikálnak, és mindazok, akik paráznaságokat követnek el, és elferdítik az Úr helyes útját, ‘jaj, jaj, jaj nekik, mondja a Mindenható Úristen, mert le lesznek vetve a pokolba.

16. Jaj azoknak, akik semmit nem érő dologért “elutasítják az igazat, és szidalmazták azt, ami jó, és azt mondják, hogy nincs értéke! Mert eljön a nap, hogy az Úristen hirtelen meglátogatta a föld lakóit; és azon a napon, amikor ^bteljesen megérték a gonoszságban, el fognak veszni.

17. De íme, ha a föld lakói megbánják gonoszságukat és utálatosságaikat, nem fogják őket elpusztítani, mondja a Seregek Ura.

18. De íme, annak a hatalmas és utálatos egyháznak, amely az egész föld “paráznája, annak a porba kell ^bomlania, és nagy-nak kell lennie a bukásának.

19. Mert az ördög királyságának meg kell “rendülnie, és szükségképpen bűnbánatra kell serkenteni az ahhoz tartozókat, vagy az ^bördög örök ‘láncaival megragadja őket, és haragra serkenti, és elvesznek;

20. Mert íme, azon a napon az emberek gyermekeinek szívében fog “tombolni, és bujto-gatja őket, hogy haragudjanak mindarra, ami jó.

21. És másokat “lecsendesít és

testi biztonságba ringatja őket, úgyhogy ezt mondják: Minden jól van Sionban; igen, Sion vi-rágzik, minden jól van – és így szedi rá lelküket az ^bördög, és vezeti el őket gondosan, le a pokolba.

22. És íme, másokat hízélgéssel vezet félre, és azt mondja nekik, hogy nincs “pokol; és így szól hozzájuk: Én nem vagyok ördög, mert az nincs – és így suttog a fülükbe, míg meg nem ragadja őket borzalmas ^bláncaival, amely-lyekből nincs szabadulás.

23. Igen, elragadja őket a halál és a pokol; és a halál, és a pokol, és az ördög és mindazok, akiket ezek megragadtak, Isten trónja elé kell hogy álljanak, és csele-kedeteik szerint meg kell hogy “ítéltessenek, ahonnan aztán a számukra elkészített helyre kell menniük, még hozzá egy ^btüzes és kénköves tóba, amely végte-len gyötrellem.

24. Ezért jaj annak, aki tétlen-kedik Sionban!

25. Jaj annak, aki így kiált fel: Minden jól van!

26. Igen, jaj annak, aki az “emberek előírásaira hallgat, és megtagadja Isten hatalmát és a Szentlélek ajándékát!

27. Igen, jaj annak, aki ezt mondja: Mi már kaptunk, és “többre nincs szükségünk!

28. Egyszóval jaj mindazoknak, akik reszketnek és “haragszanak

15c 3 Ne. 29:5.

16a Ésa. 29:21.

b Ether 2:9–10.

18a Jél. 19:2.

b 1 Ne. 14:3, 17.

19a 1 Ne. 22:23.

b Alma 34:35.

c Alma 12:11.

20a T&Sz 10:20–27.

21a Morm. 8:31.

b 2 Ne. 9:39.

22a ksz Pokol.

b Alma 36:18.

23a ksz Jézus Krisztus –

Bíró; Utolsó ítélet.

b 2 Ne. 9:16, 19, 26.

26a 2 Ne. 9:29.

27a Alma 12:10–11.

28a 2 Ne. 9:40; 33:5.

ksz Lázadás.

Isten igazsága miatt! Mert íme, aki a ^bsziklára épített, az örömmel fogadja azt; és aki homokos alapra épített, az reszket, hogy elbukik.

29. Jaj annak, aki ezt mondja: Megkaptuk már Isten szavát, és ^a“nincs szükségünk ^btöbbre Isten szavából, mert van már elég nekünk!

30. Mert íme, így szól az Úristen: Sort sorra, előírást ^a“előírásra, itt egy kicsit és ott egy kicsit adok az emberek gyermekeinek; és áldottak azok, akik hallgatnak előírásaimra, és meghallják tanácsomat, mert ^b“bölcsséget tanulnak; mert annak, aki ^c“befogadja, ^d“többet adok; és azoktól, akik ezt mondják: Már elég nekünk, azoktól az is elvétetik, ami van nekik.

31. Átkozott az, aki ^a“emberbe helyezi bizalmát, vagyis testet tesz karjává, vagy az emberek előírásaira hallgat, ha előírásaik nem a Szentlélek hatalma által adatnak.

32. ^a“Jaj a nemzsidóknak, mondja a Seregek Ura! Mert annak ellenére, hogy napról napra kinyújtom majd feléjük a karomat, meg fognak tagadni engem; mégis, irgalmas leszek hozzájuk, mondja az Úristen, ha bűnbánatot tartanak és hozzám

jönnek; mert ^bkarom egész nap ki van nyújtva, mondja a Seregek Úristene.

29. FEJEZET

Mormon könyvét sok nemzsidó elutasítja – Azt fogják mondani: Nincs szükségünk több Bibliára – Az Úr sok nemzethez szól – Azokból a könyvekből ítéli meg a világot, melyek meg lesznek írva. Mintegy Kr.e. 559–545.

DE íme, sokan lesznek majd – azon a napon, amikor hozzálátok, hogy egy ^a“bámulatos művet tegyek közöttük, hogy megemlékezhessek ^bszövetségeimről, melyeket az emberek gyermekeivel kötöttem, hogy ^c“másodszor is kinyújthassam kezemet feléjük, hogy visszahozzam népemet, akik Izráel házából valók;

2. És azért is, hogy megemlékezhessek az ígéretekről, melyeket neked tettem, Nefi, és atyádnak is, hogy meg fogok emlékezni magodról; és hogy ^a“magod szavai az én számból eljutnak majd a te magodhoz; és szavaim a föld széléig el fognak ^b“süvíteni, ^c“zászlóként népemnek, akik Izráel házából valók;

28b Mát. 7:24–27.
ksz Szikla.

29a 2 Ne. 29:3–10.
^b 2 Ne. 27:14;
Ether 4:8.

30a Ésa. 28:9–13;
T&Sz 98:12.

^b ksz Bölcsség.

^c Luk. 8:18.

^d Alma 12:10;

T&Sz 50:24.

31a T&Sz 1:19–20.

32a 1 Ne. 14:6.

^b Jákób 5:47; 6:4.

29 1a 2 Ne. 27:26.

ksz Az evangélium
visszaállítása.

^b ksz Ábrahámi
szövetség.

^c 2 Ne. 6:14;

21:11–12; 25:17.

ksz Izráel – Izráel
összegyűjtése.

2a 2 Ne. 3:18–21.

^b Ésa. 5:26;

2 Ne. 15:26;

Moró. 10:28.

^c 1 Ne. 21:22.

ksz Zászló.

3. És mivel szavaim elsüvítenek – sok nemzsidó ezt fogja mondani: Egy ^aBiblia! Egy Biblia! Van már egy Bibliánk, és nem lehet több Biblia.

4. De így szól az Úristen: Ó bolondok, lesz egy Bibliájuk; és az a ^azsidóktól ered, az én ősi szövetséges népemtől. És hogyan köszönik meg a ^bzsidóknak a ^cBibliát, amit tőlük kapnak? Igen, mit képzelnek a nemzsidók? Vajon emlékeznek-e a zsidók kínlódásaira, és fáradozásaira és fájdalmaira, és szorgalmára értem, hogy szabadulást hozzanak a nemzsidóknak?

5. Ó ti nemzsidók, megemlékeztetek-e a zsidókról, az én ősi szövetséges népemről? Nem; hanem megátkoztátok őket, és ^agyűlöltétek őket, és nem törekedtetek arra, hogy visszahozzátok őket. De íme, mindezen dolgokat a saját fejetekre fordítom vissza, mert én, az Úr nem feledkeztem meg népemről.

6. Te ostoba, aki ezt mondod: Egy ^aBiblia, van már egy Bibliánk, és nincs szükségünk több Bibliára. Hogyan kaptatok volna Bibliát, ha nem a zsidók által?

7. Nem tudjátok, hogy egynél több nemzet van? Nem tudjátok, hogy én, az Úr, a ti Istenetek, ^ateremtettem minden embert, és hogy megemlékezem azokról,

akik a ^btenger szigetein vannak; és hogy én uralkodom fent az egekben és lent a földön; és én előhozom szavamat az emberek gyermekeinek, igen, méghozzá a föld minden nemzetének?

8. Miért zúgolódtok hát, mert hogy többet kaptok a szavamból? Nem tudjátok, hogy ^akét nemzet bizonyágtétele ^bbizonyíték nektek, hogy én Isten vagyok, hogy én az egyik nemzetről úgy emlékezem meg, mint a másikról? Tehát ugyanazon szavakat mondom az egyik nemzetnek, mint a másiknak. És amikor a két ^cnemzet összeér, a két nemzet bizonyágtétele is összeér.

9. És ezt azért teszem, hogy sokaknak bebizonyíthassam, hogy én ^augyanaz vagyok tegnap, ma és mindörökké; és hogy saját tetszésem szerint szólom szavaimat. És mert már egy ^bszót szoltam, nem szükséges azt gondolnotok, hogy nem szólhatok másikat; mert az én művem még nincs befejezve; és nem is lesz, az ember végezetéig, sem attól az időtől fogva mindörökké.

10. Mivel tehát már van egy Bibliátok, nem szükséges azt gondolnotok, hogy az minden ^aszavamat tartalmazza, se nem szükséges azt gondolnotok, hogy többet nem írtam le.

3a 1 Ne. 13:23–25.
ksz Biblia; Mormon könyve.

4a T&S 3:16.

b ksz Zsidók.

c ksz Júda – Júda fája.

5a 3 Ne. 29:8.

6a 1 Ne. 13:38.

7a ksz Teremt,
Teremtés.

b 1 Ne. 22:4.

8a Ezék. 37:15–20;

1 Ne. 13:38–41;

2 Ne. 3:12.

b Mát. 18:16.

ksz Tanú, Tanúság.

c Hós. 1:11.

9a Zsid. 13:8.

b ksz Kinyilatkoztatás.

10a ksz Szentírások –
Proféciaik szerint
napvilágra kerülő
szentírások.

11. Mert „minden embernek megparancsolom, keleten is és nyugaton is, és északon, és délen, és a tenger szigetein, hogy ^bírják le a szavakat, melyeket nekik mondom, mert a megírt könyvekből fogom ^amegítélni a világot, minden embert a cselekedetei szerint, aszerint, ami írva van.

12. Mert íme, szólok a „zsidókhoz, és ők leírják azt; és szólok a nefitákhoz is, és ők ^bleírják azt; és szólok Izráel házának más törzseihez is, melyeket elvezettem, és leírják azt; és a föld „minden nemzetéhez is szólok, és azok leírják azt.

13. És léssen, hogy a „zsidóknak meglesznek a nefiták szavai, és a nefitáknak meglesznek a zsidók szavai; és a nefitáknak és a zsidóknak meglesznek Izráel elveszett törzseinek szavai; és Izráel ^belveszett törzseinek meglesznek a nefiták és a zsidók szavai.

14. És léssen, hogy népemet, akik „Izráel házából valók, összegyűjtik, haza, birtokolt földjeikre; és szavamat is ^begybegyűjtik. És meg fogom mutatni azoknak, akik szavam és népem ellen harcolnak, akik „Izráel házából valók, hogy én Isten vagyok, és hogy ^dszövet-

séget kötöttem Ábrahámmal, hogy „örökre meg fogok emlékezni a ^fmagjáról.

30. FEJEZET

A megtért nemzsidók a szövetség népéhez számláltatnak – Sok lámánita és zsidó elhiszi az ígét, és tetszetőssé lesznek – Izráel visszaállítatik, és a gonosz elpusztítatik. Mintegy Kr.e. 559 – 545.

És most, íme, szeretett testvéreim, szólnék hozzátok; mert én, Nefi, nem engedném, hogy azt gondoljátok, hogy igazlelkűbbek vagytok, mint a nemzsidók lesznek. Mert íme, ha Isten parancsolatait nem tartjátok be, akkor mindannyian hasonlóképpen elvesztek; és az elhangzott szavak miatt nem szükséges azt gondolnotok, hogy a nemzsidók teljesen elpusztulnak.

2. Mert íme, mondom nektek, hogy a nemzsidók közül annyian, ahányan bűnbánatot tartanak, az Úr „szövetséges népe; és a ^bzsidók közül annyian, ahányan nem tartanak bűnbánatot, kiteszítatnak; mert az Úr senkivel nem köt szövetséget, csak azokkal, akik „bűnbánatot tartanak és hisznek Fiában, aki Izráel Szentje.

11a Alma 29:8.
b 2 Tim. 3:16.
c ksz Élet könyve.
d 2 Ne. 25:22;
33:11, 14–15.
ksz Utolsó ítélet.

12a 1 Ne. 13:23–29.
b 1 Ne. 13:38–42;
2 Ne. 26:17.
c 2 Ne. 26:33.

13a Morm. 5:12–14.
b ksz Izráel – Izráel
tíz elveszett törzse.

14a Jer. 3:17–18.
b Ezék. 37:16–17.
c 1 Ne. 22:8–9.
d 1 Móz. 12:1–3;
1 Ne. 17:40;
3 Ne. 20:27;
Ábr. 2:9.

ksz Ábrahádi
szövetség.
e 1 Móz. 17:7.
f T&Sz 132:30.
30 2a Gal. 3:26–29.
b Mát. 8:10–13.
ksz Zsidók.
c ksz Bűnbánat,
Bűnbánatot tart.

3. És most, prófétálnék még valamivel többet a zsidókat és a nemzsidókat illetően. Mert miután előkerül a könyv, amelyről beszéltem, és a nemzsidók részére leírják azt, és az Úrnak újra lepecsételik, sokan lesznek olyanok, akik ^aelhiszik a leírt szavakat; és ők fogják ^belvinni azokat magunk maradékának.

4. És akkor tudni fog rólunk magunk maradéka, hogy miként jöttünk ki Jeruzsálemből és hogy ők a zsidók leszármazottjai.

5. És Jézus Krisztus evangéliumát prédikálják majd ^aközöttük; ^bvisszaállítatnak tehát atyáik ^cismeretéhez, és Jézus Krisztus ismeretéhez, mely megvolt atyáik között.

6. És örülni fognak akkor, mert tudni fogják, hogy áldás az számukra Isten kezétől; és sötét hályogaik elkezdnek lehullani a szemekről; és nem múlik el sok nemzedék közöttük, hogy ^atiszta és tetszetős néppé legyenek.

7. És léssen, hogy a szétszórt ^azsidók is ^bhinni kezdenek Krisztusban; és elkezdnek összegyűlni ezen föld színén; és ahányan csak hisznek Krisztusban, ők is tetszetős emberek lesznek.

8. És léssen, hogy az Úristen megkezdi munkáját minden

nemzet, nemzetség, nyelv és nép között, hogy létrehozza a népe számára történő visszaállítást a földön.

9. És az ^aÚristen igazlelkűséggel ^bítéli meg a szegényeket, és egyenlőséggel feddi meg a föld ^cszelídjeit. És lesújt a földre szájának rúdjával; és ajkainak leheletével öli meg a gonoszt.

10. Mert gyorsan elérkezik az ^aidő, hogy az Úristen nagy ^bszétválást okoz a nép között, és a gonoszokat elpusztítja; és népét ^cmegkíméli, igen, még akkor is, ha úgy léssen, hogy tűzzel kell ^delpusztítania a gonoszokat.

11. És ^aigazlelkűség lesz derekának öve, és hűség lesz veséinek öve.

12. És akkor fog a farkas a bárányal ^alakni; és a párduc a gödölyével hever, és együtt a borjú és a fiatal oroszlán és a hízó, és egy kisgyermek vezeti őket.

13. És a tehén és a medve lelegnek; kicsinyeik együtt heverészenek; és az oroszlán szalmát eszik, mint az ökör.

14. És a szopós gyermek a viperalyuknál játszik, és az elválasztott gyermek a baziliszkus odújára teszi kezét.

15. Nem ártanak, se nem pusztítanak szent hegyemen, mert tele lesz a föld az Úr ismerek-

3a 3 Ne. 16:6–7.

b 1 Ne. 22:8–9.

5a 3 Ne. 21:3–7, 24–26.

b T&Sz 3:20.

c 1 Ne. 15:14;

2 Ne. 3:12;

Morm. 7:1, 9–10.

6a T&Sz 49:24; 109:65.

7a 2 Ne. 29:13–14.

b 2 Ne. 25:16–17.

9a Ésa. 11:4–9.

b 2 Ne. 9:15.

c ksz Szelíd, Szelídség.

10a ksz Utóbbi napok,

Utolsó napok.

b T&Sz 63:53–54.

c Mózes 7:61.

d 1 Ne. 22:15–17, 23.

ksz Föld – A föld megtisztítása.

11a Ésa. 11:5–9.

12a Ésa. 65:25.

ksz Millennium.

tével, mint ahogy a vizek elborítják a tengert.

16. Tudomásra hozzák tehát "minden nemzetek dolgait; igen, minden dolog ^btudomására jut az emberek gyermekeinek.

17. Semmi nincs, ami titkos és ne lenne "kinyilatkoztatva; nincs a sötétségnek olyan cselekedete, mely meg ne jelenne a világosságon; és nincs semmi, ami le van pecsételve a földön, és ne lenne feloldva.

18. Tehát minden dolog, mely ki lett nyilatkoztatva az emberek gyermekeinek, ki lesz nyilatkoztatva azon a napon; és a Sátánnak már "nem lesz hatalma az emberek gyermekeinek szíve felett, hosszú ideig. És most, szeretett testvéreim, bevégzem mondandóimat.

31. FEJEZET

Nefi elmondja, miért keresztelkedett meg Krisztus – Az embereknek követniük kell Krisztust, meg kell keresztelkedniük, el kell nyerniük a Szentlelket, és mindvégig ki kell tartaniuk, hogy megszabadítsák őket – A bűnbánat és a keresztelkedés a kapu a szoros és keskeny ösvényhez – Az örök élet azokhoz jön el, akik a keresztelkedés után betartják a parancsolatókat. Mintegy Kr.e. 559–545.

És most, én, Nefi, bevégzem "prófétálásomat hozzátok, sze-

retett testvéreim. És csak néhány dolgot tudok leírni, amiről tudom, hogy biztosan be fog következni; és Jákób fivérem szavaiból is csak néhányat tudok leírni.

2. Azon dolgok tehát, amiket leírtam, elegendőek számomra, azt a néhány szót kivéve, amit "Krisztus tanát illetően még el kell mondanom; világosan fogok tehát szólni hozzátok, prófétálásom világossága szerint.

3. Mert lelkem gyönyörködik a világos beszédben; mert ily módon munkálkodik az Úristen az emberek gyermekei között. Mert az Úristen "megvilágosítja az értelmet; mert ^bnyelvük szerint szól az emberekhez, hogy megértsék.

4. Szeretném tehát, ha emlékeznének arra, hogy beszéltem nektek azon "prófétát illetően, akit az Úr megmutatott nekem, hogy megkereszteli ^bIsten Bárányát, aki elveszi a világ bűneit.

5. És most, ha Isten Bárányának, aki szent, szüksége van rá, hogy víz által "megkeresztelkedjen, hogy minden igazlelkűséget betöltsön, Ó akkor mennyivel nagyobb szükségünk van nekünk, akik nem vagyunk szentek, arra, hogy megkeresztelkedjünk, igen, méghozzá víz által!

6. És most, azt kérdezném tőletek, szeretett testvéreim, hogyan töltött be Isten Báránya minden

16a T&Sz 101:32–35;
121:28–29.

^b Ether 4:6–7.

17a T&Sz 1:2–3.

18a Jel. 20:1–3;
Ether 8:26.

31 1a 2 Ne. 25:1–4.

2a 2 Ne. 11:6–7.

3a ksz Világosság,
Krisztus világossága.

^b T&Sz 1:24.

4a 1 Ne. 10:7; 11:27.

ksz Keresztelő
János.

^b ksz Isten Báránya.

5a Mát. 3:11–17.

ksz Keresztel,
Keresztelés.

igazlelkűséget azzal, hogy víz által megkeresztelkedett?

7. Nem tudjátok, hogy ő szent volt? De annak ellenére, hogy szent, megmutatja az emberek gyermekeinek, hogy a test szerint megalázkodik az Atya előtt, és tanúbizonyságot tesz az Atyának, hogy ^aengedelmeskedik neki parancsolatainak megtartásában.

8. Miután tehát vízzel megkeresztelkedett, ^agalamb ^bformájában leereszkedett rá a Szentlélek.

9. Továbbá ez megmutatja az emberek gyermekeinek az ösvény szorosságát, és hogy keskeny a ^akapu, amelyen be kell lépniük; és ő példát állított eléjük.

10. És ezt mondta az emberek gyermekeinek: ^aKövess engem! Tehát, szeretett testvéreim, ^bkövethetjük-e Jézust, ha nem akarjuk az Atya parancsolatait betartani?

11. És az Atya azt mondta: Tartsatok bűnbánatot, tartsatok bűnbánatot, és keresztelkedjete meg Szeretett Fiam nevében!

12. És a Fiú hangja is szólt hozzám, mondván: Aki az én nevemben megkeresztelkedik, annak fogja ^amegadni az Atya a Szentlelket, úgy mint énnekem; ^bkövessetek tehát, és tegyétek

azon dolgokat, amiket engem megtenni láttatok.

13. Tehát, szeretett testvéreim, tudom, hogy ha követitek a Fiút, szívetek minden szándékával, nem cselekedvén képmutatást és megtévesztést Isten előtt, hanem igaz szándékkal, bűneiteket megbánva, tanúbizonyságot téve az Atyának, hogy hajlandók vagytok Krisztus nevét a ^akereszttség által magatokra venni – igen, követvén Uratokat és Szabadítókat le a vízbe, az ő szava szerint, íme, akkor elnyeritek majd a Szentlelket; igen, akkor jön a tűz és a Szentlélek általi ^bkeresztelés; és akkor majd az angyalok ^cnyelvén tudtok szólni, és dicséreteket kiáltotok Izráel Szentjéhez.

14. De íme, szeretett testvéreim, így szólt hozzám a Fiú szava, mondván: Miután megbántátok bűneiteket, és tanúbizonyságot tettetek az Atyának, hogy hajlandók vagytok parancsolataimat megtartani, a víz keresztsege által, és részesültek a tűz és a Szentlélek keresztiségében, és egy új nyelven tudtok beszélni, igen, méghozzá az angyalok nyelvén, és ezután ^amegtagadtok engem, akkor ^bjobb lett volna nektek, ha meg sem ismertetek volna engem.

15. És hallottam egy hangot az

7a Ján. 5:30.
ksz Engedelmes,
Engedelmeskedik,
Engedelmesség.
8a ksz Galamb jele.
b 1 Ne. 11:27.
9a 2 Ne. 9:41;
3 Ne. 14:13–14;
T&Sz 22:4.

10a Mát. 4:19; 8:22; 9:9.
b Moró. 7:11;
T&Sz 56:2.
12a ksz A Szentlélek
ajándéka.
b Luk. 9:57–62;
Ján. 12:26.
13a Gal. 3:26–27.
b ksz A Szentlélek

ajándéka; Tűz.
c 2 Ne. 32:2–3.
14a Mát. 10:32–33;
Alma 24:30;
T&Sz 101:1–5.
ksz Megbocsát-
hatatlan bűn.
b 2 Pét. 2:21.

Atyától, mondván: Igen, az én Szeretettém szavai igazak és hűek. Aki mindvégig kitart, az meg lesz szabadítva.

16. És most, szeretett testvéreim, ebből tudom, hogy ha az ember nem ^atart ki mindvégig az élő Isten Fia ^bpéldájának a követésében, akkor nem lehet megszabadítani.

17. Tegyétek meg tehát azon dolgokat, melyekről elmondtam nektek, hogy láttam, hogy a ti Uratok és Megváltótok meg fogja tenni; mert ebből a célból mutatták meg azokat nekem, hogy ismerhessétek a kaput, amelyen be kell lépnetek. Mert a kapu, amelyen be kell lépnetek, a bűnbánat, és a víz általi ^akereszttség; és majd azután jön bűneitek ^bbocsánata, a tűz és a Szentlélek által.

18. És akkor vagytok ezen a ^aszoros és keskeny ^bösvényen, mely az örök élethez vezet; igen, beléptetek a kapun; az Atya és a Fiú parancsolatai szerint cselekedtetek; és elnyertétek a Szentlelket, mely ^ctanúbizonyosságot tesz az Atyáról és a Fiúról, betöltve az ígéretet, melyet tett, hogy ha ezen az úton léptek be, akkor elnyeritek.

19. És most, szeretett testvére-

im, miután rátértetek erre a szoros és keskeny ösvényre, azt kérdezném, most már mindent ^amegtettetek? Íme, mondom nektek: Nem; mert csak Krisztus szava által jutottatok ilyen messzire, rendíthetetlen ^bhittel benne, teljesen annak érdemeire ^ctámaszkodva, akinek hatalmában áll megszabadítani.

20. Krisztusba vetett állhatatossággal kell tehát ^atörekednetek előre, tökéletesen ragyogó ^breménységgel, és Isten és minden ember ^cszeretetével. Ha tehát előre törekedtek, Krisztus szaván lakmározva, és mindvégig ^dkitartotok, íme, ezt mondja az Atya: Örök életetek lesz.

21. És most, íme, szeretett testvéreim, ez az ^aút; és ^bsemmi más út vagy ^cnév nem adatott az ég alatt, amely által az embert meg lehetne szabadítani Isten királyságában. És most, íme, ez ^dKrisztus tana, és az egyetlen és igaz tana az ^eAtyának, és a Fiúnak, és a Szentléleknek, mely ^fegy Isten, vég nélkül. Ámen.

32. FEJEZET

Az angyalok a Szentlélek hatalma által szólnak – Az embereknek

16a Alma 5:13; 38:2;

T&Sz 20:29.

b ksz Jézus Krisztus – Jézus Krisztus példája.

17a Móziás 18:10.
ksz Keresztel,
Keresztelés.

b ksz Bűnök
bocsánata.

18a 1 Ne. 8:20.

b Péld. 4:18.

ksz Út.

c Csel. 5:29–32.

19a Móziás 4:10.

b ksz Hit.

c T&Sz 3:20.

20a ksz Jár, Istennel jár.

b ksz Remény.

c ksz Szeretet.

d ksz Kitart.

21a Csel. 4:10–12;

2 Ne. 9:41;

Alma 37:46;

T&Sz 132:22, 25.

b Móziás 3:17.

c ksz Jézus Krisztus – Jézus Krisztus nevének magunkra vétele.

d Mát. 7:28;

Ján. 7:16–17.

e ksz Isten, Istenség.

f 3 Ne. 11:27, 35–36.

ksz Egység.

imádkozniuk kell, és saját maguknak kell tudást szereznüik a Szentlélektől. Mintegy Kr.e. 559–545.

És most, íme, szeretett testvéreim, azt gondolom, hogy valamennyire töprengtek a szívetekben azt illetően, hogy mit kell tennetek, miután beléptek ezen az úton. De íme, miért töprengtek ezen dolgokon a szívetekben?

2. Nem emlékeztek, hogy megmondtam nektek, hogy miután ^aelnyertétek a Szentlelket, az angyalok ^bnyelvén tudtok majd szólni? És most, hogyan tudnátok angyalok nyelvén szólni, ha nem a Szentlélek által?

3. Az ^aangyalok a Szentlélek hatalma által szólnak, tehát Krisztus szavait mondják. Azért mondtam tehát nektek: ^bLakmározatok Krisztus szavain; mert íme, Krisztus szavai minden olyan dolgot meg fognak mondani nektek, amit meg kell tennetek.

4. Most tehát, miután elmondtam ezeket a szavakat, ha most nem tudjátok megérteni őket, az azért lesz, mert ^anem kértek, se nem kopogtattatok; tehát nem hoznak benneteket a világgosságra, hanem a sötétségben kell elvesznetek.

5. Mert íme, ismét azt mondom nektek, hogy ha ezen az úton léptek be, és elnyeritek a Szent-

lelket, az minden olyan dolgot meg fog mutatni nektek, amit meg kell tennetek.

6. Íme, ez Krisztus tana, és nem is adatik több tan addig, amíg ki nem nyilvánítja magát nektek a testben. És amikor ^aki nyilvánítja magát nektek a testben, a dolgokat, amiket mond nektek, azokat teljesítétek.

7. És most én, Nefi, nem tudok többet mondani, a Lélek megállítja beszédemet, és magamra hagyatva búsulok az emberek ^ahitetlensége, és gonoszsága, és tudatlansága és merevnyakúsága miatt; mert nem kutatják a tudást, se nem értik meg a nagy tudást, amikor az ^bvilágos beszédben adatik meg nekik, amelyen világos csak lehet a szó.

8. És most, szeretett testvéreim, úgy látom, hogy még mindig töprengtek a szívetekben, és elkeseřit engem, hogy szólnom kell ezen dolgot illetően. Mert ha hallgatnátok a Lélekre, aki ^aimádkozni tanítja az embert, akkor tudnátok, hogy imádkoznotok kell; mert a ^bgonosz lélek nem imádkozni tanítja az embert, hanem azt tanítja neki, hogy semmiképpen ne imádkozzon.

9. De íme, azt mondom nektek, hogy ^amindig imádkozzatok, és ne bártortalanodjatok el; hogy semmit ne tegyetek az Úrnak anélkül, hogy először ^bKrisztus nevében az Atyához ne imád-

32 2a 3 Ne. 9:20.
b 2 Ne. 31:13.
3a ksz Angyalok.
b Jer. 15:16.
4a ksz Kér.

6a 3 Ne. 11:8.
7a ksz Hitetlenség.
b 2 Ne. 31:2–3;
Jákób 4:13.
8a ksz Ima.

b Móziás 4:14.
ksz Ördög.
9a 3 Ne. 20:1;
T&S 75:11.
b Mózes 5:8.

koznátok, hogy cselekedeteket nektek szentelje, hogy cselekedetetek †lelkedet jölétét szolgálhassa.

33. FEJEZET

Nefi szavai igazak – Krisztusról tesznek bizonytságot – Akik hisznek Krisztusban, el fogják hinni Nefi szavait, melyek tanúbizonytsággént állnak majd az ítékezés törvényseke előtt. Mintegy Kr.e. 559–545.

És most én, Nefi nem tudom leírni mindazon dolgokat, melyeket népem között tanítottak; se nem vagyok olyan †hatalmas az írásban, mint a beszédben; mert amikor egy ember a Szentlélek hatalma által †beszél, a Szentlélek hatalma viszi el azt az emberek gyermekeinek szívébe.

2. De íme, sokan vannak, akik †megkeményítik szívetüket a Szent Lélekkel szemben, hogy annak nincs helye bennük; sok olyan dolgot elvetnek tehát, ami meg van írva, és semmit nem erő dolgoknak tartják azokat.

3. De én, Nefi, megírtam, amit megírtam, és én nagy †értékűnek tartom ezt, különösen népem számára. Mert szüntelenül †imádkozom értük nappal, és éjjel szemeim öntözik miattuk a párnámat; és hittel fohászko-

dom Istenemhez, és tudom, hogy meg fogja hallgatni fohászatomat.

4. És tudom, hogy az Úristen népem javára fogja szentelni imáimat. És a szavak, melyeket gyengeségben írtam, †erössé tétetnek számukra; mert ez †meggyözi őket, hogy jót tegyenek; ismereteket ad nekik atyáikat illetően; és Jézusról szól, és meggyözi őket, hogy higgyenek benne, és tartsanak ki mindvégig, mely az †örök élet.

5. És ez †durván szól a bűn ellen, az igazság †világos beszéde szerint; tehát senki nem lesz haragos a szavak miatt, melyeket leírtam, hacsak nem az ördög lelke van benne.

6. Örvezdem a világos beszédben; örvezdem az igazságban; örvezdem Jézusomban, mert †megváltotta lelkemet a pokoltól.

7. †Jószívűség van bennem népem iránt, és hatalmas hitem van Krisztusban, hogy sok lélekkel fogok szeplőtelenül találkozni ítélszékénél.

8. Jószívűség van bennem a †zsidók iránt – zsidókat mondok, mert azokat értem ezalatt, ahonnan jöttem.

9. És jószívűség van bennem a †nemzsidók iránt is. De íme, közülük egyikért sem reménykedhetem, csak akkor, ha

9c Alma 34:27.
33 1a Ether 12:23–24.
b T&Sz 100:7–8.
2a Hél. 6:35–36.
3a ksz Szentírások – A szentírások értéke.
b Énós 1:9–12;

MSz 1:8.
4a Ether 12:26–27.
b Moró. 7:13.
c ksz Örök élet.
5a 1 Ne. 16:1–3;
2 Ne. 9:40.
b 2 Ne. 31:3;

Jákób 4:13.
6a ksz Megvált, Megváltás, Megváltottak.
7a ksz Jószívűség.
8a ksz Zsidók.
9a ksz Nemzsidók.

^bmegbékélnek Krisztussal, és belépnek a ^cszűk kapun, és a ^dszoros ösvényen ^ehaladnak, mely az élethez vezet, és a próbatétel napjának végéig az ösvényen maradnak.

10. És most, szeretett testvéreim, és a zsidók is, és ti mind, a földnek szélei, hallgassatok ezekre a szavakra, és ^ahiggyetek Krisztusban; és ha nem hisztek e szavakban, higgyetek Krisztusban! És ha hisztek Krisztusban, hinni fogtok e ^bszavakban, mert ezek ^cKrisztus szavai, és ő adta nekem azokat; és ezek minden embert arra ^dtanítanak, hogy jót kell tenniük.

11. És ha ezek nem Krisztus szavai, ítéljétek meg magatok – mert Krisztus az utolsó napon ^ahatalommal és nagy dicsőséggel meg fogja nektek mutatni, hogy ezek az ő szavai; és ti és én szemtől szembe fogunk állni ^btörvényszéke előtt; és tudni fogjátok, hogy ő parancsolta meg nekem ezen dolgok leírását, gyengeségem ellenére.

12. És én Krisztus nevében

azért imádkozom az Atyához, hogy ha nem is mindannyian, de sokan közülünk megszabadulhassanak az ő ^akirályságában azon a nagy és utolsó napon.

13. És most, szeretett testvéreim, mindazok, akik Izráel házából valók vagytok, és ti mind, a földnek szélei, úgy szólok hozzátok, mint annak hangja, aki a porból ^akiált: Búcsúzó, míg el nem jön az a nagy nap.

14. Tinectek pedig, akik nem akartok Isten jóságában részesülni, és nem akarjátok tiszteletben tartani a zsidók ^aszavait, valamint az én ^bszavaimat, és azokat a szavakat, melyek Isten Bárányának a szájából erednek majd, ímé, örök búcsút mondok nektek, mert ezek a szavak fognak benneteket ^ckárhozatni az utolsó napon.

15. Mert amit lepecsételek a földön, az fel lesz hozva ellenetek az ^aítélkezés törvényszékénél; mert ezt parancsolta nekem az Úr, és nekem engedelmeskednem kell. Ámen.

9b ksz Engesztel, Engesztelés.

c 2 Ne. 9:41.

d Hél. 3:29–30;
T&Sz 132:22.

e ksz Jár, Istennel jár.

10a ksz Elhisz, Hit.

b ksz Mormon könyve.

c Moró. 10:27–29.

d 2 Ne. 25:28.

11a Ether 5:4;

Moró. 7:35.

b Jel. 20:12;

Moró. 10:34.

12a ksz Celesztialis
dicsőség.

13a Ésa. 29:4;

2 Ne. 26:16.

14a ksz Biblia.

b ksz Mormon könyve.

c 2 Ne. 29:11;

Ether 4:8–10.

15a MSz 1:11.

JÁKÓB KÖNYVE

NEFI FIVÉRENEK A KÖNYVE

Prédikálásának szavai a fivéreihez. Megszégyeníti egy férfit, aki Krisztus tanának megdöntésére törekszik. Néhány szó Nefi népének történetét illetően.

1. FEJEZET

Jákób és József igyekeznek az embereket meggyőzni, hogy higgyenek Krisztusban, és tartásuk be parancsolatait – Nefi meghal – A nefiták között elhatalmasodik a gonoszság. Mintegy Kr.e. 544–421.

MMERT íme, lón, hogy ötvenöt év múlt el attól az időtől fogva, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet; Nefi tehát ^aparancsolatot adott nekem, ^bJákóbnak, a ^ckis lemezekre vonatkozólag, amelyekre ezek a dolgok fel vannak vésve.

2. És parancsolatot adott nekem, Jákóbnak, hogy ezen lemezekre írjak le néhányat azon dolgok közül, melyeket a legértékesebbnek tartok; hogy ne érintsem a történetét, hacsak nem röviden, ennek a népnek, melyet Nefi népének hívnak.

3. Mert azt mondta, hogy népének története a másik lemezeire legyen vésve, és hogy ezeket a lemezeket őrizzem meg és adjam tovább magomnak nemzedékről nemzedékre.

4. És ha lenne olyan prédikáció, mely szent, vagy kinyilatkoztatás, mely nagyszerű, vagy próféta, hogy azoknak ^alényegét véssem rá ezekre a lemezekre, és érintsem őket annyira, amennyire csak lehetséges, Krisztus kedvéért, és népünk kedvéért.

5. Mert hitünk és nagy aggodalmunk miatt valóban kinyilvánították nekünk népünket illetően azt, hogy milyen dolgok fognak velük ^amegtörténni.

6. És kaptunk sok kinyilatkoztatást, és a sok próféta lelkét; tudtunk tehát ^aKrisztusról és az ő királyságáról, mely el fog jönni.

7. Szorgalmasan munkálkodtunk tehát népünk között, hogy meggyőzhessük őket, hogy ^ajöjjenek Krisztushoz, és részesüljenek Isten jóságában, hogy bemehessenek az ő ^bnyugalmába, különben még valamiképpen haragjában megesküszik, hogy nem ^cmehetnek be, mint amikor ^dfelingerelték a kísértés napjaiban, míg Izráel gyermekei a ^evadonban voltak.

[JÁKÓB]

1 ^a 1a ksz Jákób, Lehi fia.

^b Jákób 7:27.

^c 2 Ne. 5:28–33;

Jákób 3:13–14.

ksz Lemezek.

4a úm. a fő, jelentős

dolgokat.

5a 1 Ne. 12.

6a 1 Ne. 10:4–11;
19:8–14.

7a 2 Ne. 9:41;

Omni 1:26;

Moró. 10:32.

^b ksz Nyugalom.

^c 4 Móz. 14:23;

5 Móz. 1:35–37;

T&Sz 84:23–25.

^d Zsid. 3:8.

^e 4 Móz. 26:65;

1 Ne. 17:23–31.

8. Adja tehát az Isten, hogy minden embert meggyőzhessünk, hogy ne ^alázadjanak Isten ellen, haragra ^bingerelvén őt, hanem hogy minden ember hinnen Krisztusban, és belegondolna az ő halálába, és elszenvédne az ő ^ckeresztjét és elviselné a világ gyalázkodását; tehát én, Jákób, magamra vállalom, hogy betöltsem fivérem, Nefi parancsát.

9. Most Nefi kezdett öreg lenni, és látta, hogy nemsokára meg kell ^ahalnia; ^bfelkent tehát egy férfit, hogy akkor az király és uralkodó legyen népe felett, a ^ckirályok uralkodása szerint.

10. A nép rendkívül szerette Nefit, mivel nagy oltalmazójuk volt, védelmükben forgatta ^aLábán kardját, és élete minden napján a jólétükért dolgozott –

11. A nép tehát azt kívánta, hogy emlékezetben tartsák a nevét. És aki csak a helyében uralkodott, azt a nép második Nefinek, harmadik Nefinek, és így tovább nevezte, a királyok uralkodása szerint; és így nevezte őket a nép, bármi volt is a nevük.

12. És lőn, hogy Nefi meghalt.

13. Most azok az emberek, akik nem ^alámániták voltak, azok ^bnefiták voltak; hívták azonban őket nefitáknak, jákóbitáknak,

józsefitáknak, ^czorámitáknak, lámánitáknak, lemuelitáknak és ismáelitáknak.

14. De én, Jákób, a továbbiakban nem fogom őket ezen nevek szerint megkülönböztetni, hanem azokat, akik Nefi népének elpusztítására törekednek, lámánitáknak fogom ^anevezni, és azokat, akik barátságosak voltak Nefihez, ^bnefitáknak fogom nevezni, vagy ^cNefi népének, a királyok uralkodása szerint.

15. És most lőn, hogy Nefi népének a második király uralkodása alatt elkezdett keménynyé válni a szíve, és bizonyos mértékben átadták magukat gonosz szokásoknak, úgy, hasonlóképpen a régi Dávidhoz, aki sok hites ^afeleségre és szolgáló feleségre vágyott, és Salamon is, a fia.

16. Igen, és sok arany és ezüst után kezdtek kutatni, és elkezdtek bizonyos mértékben felemelkedni a kevélységben.

17. Tehát én, Jákób, elmondtam nekik ezen szavakat, míg a ^atemplomban tanítottam őket, miután először az Úrtól megkaptam a ^bmegbízatásomat.

18. Mert Nefi keze ezen nép papjává és tanítójává ^aszentelt fel engem, Jákóbot, és fivéremet, Józsefet.

8a ksz Lázadás.

b 1 Ne. 17:30;

Alma 12:36–37;

Hél. 7:18.

c JSF, Mát. 16:25–26;

Luk. 14:27.

9a 2 Ne. 1:14.

b ksz Felken.

c 2 Ne. 6:2; Járom 1:7.

10a 1 Ne. 4:9;

2 Ne. 5:14;

MSz 1:13;

Móziás 1:16;

T&Sz 17:1.

13a Énós 1:13;

T&Sz 3:18.

b ksz Nefiták.

c 1 Ne. 4:35;

4 Ne. 1:36–37.

14a Móziás 25:12;

Alma 2:11.

b 2 Ne. 4:11.

c 2 Ne. 5:9.

15a T&Sz 132:38–39.

17a 2 Ne. 5:16.

ksz Templom, az Úr háza.

b ksz Elhív, Elhívás, Istentől elhívva.

18a 2 Ne. 5:26.

19. És mi felmagasztaltuk "hivatásunkat az Úr előtt, magunkra véve a ^bfelelősséget, saját fejünkkel feelve e nép bűneiért, hogyha nem tanítanánk nekik Isten szavát teljes szorgalommal; tehát azáltal, hogy szívvel-lélekkel munkálkodunk, "vérük talán nem szennyezi be ruhánkat; másképpen vérük beszennyezné ruhánkat, és nem találatnánk szeplőtelennek az utolsó napon.

2. FEJEZET

Jákób a gazdagság szeretete, a kevélység és az erkölcstelenség ellen beszél – Az ember abból a célból törekedhet gazdagságra, hogy segítse az embertársait – Jákób elítéli a többnejűség nem engedélyezett gyakorlását – Az Úr gyönyörködik a nők erkölcsi tisztaságában. Mintegy Kr.e. 544–421.

AZON szavak, melyeket Jákób, Nefi fivére, Nefi népéhez szólt, Nefi halála után:

2. Most, szeretett testvéreim, én, Jákób, azon felelősségem szerint, mellyel Istennek tartozom, hogy józansággal magasztaljam fel hivatásomat, és hogy ruhámat megtisztíthassam a bűneitektől, feljöttem ezen a napon a templomba, hogy kijelenthessem nektek Isten szavát.

3. És ti magatok tudjátok, hogy mindeddig szorgalmas voltam elhívásom hivatalában; de ezen

a napon sokkal nagyobb vágy és aggodalom súlya nehezedik rám lelketek jólétéért, mint eddig.

4. Mert íme, eddig még engedelmeskedtetek az Úr szavának, melyet én adtam át nektek.

5. De íme, hallgassatok rám, és tudjátok meg, hogy az ég és a föld mindenható Teremtőjének segítségével szólni tudok nektek a "gondolataitokat illetően, hogy miként kezdtek bűnösen cselekedni, mely bűn nagyon utálatosnak tűnik nekem, igen, és utálatos Istennek.

6. Igen, elkeseíti a lelkemet, és szégyennel riaszt vissza Alkotóm színe előtt az, hogy tanúságot kell tennem nektek szívetek gonoszságát illetően.

7. És az is elkeseíti, hogy oly "szókimondó beszédet kell használnom benneteket illetően feleségeitek és gyermekeitek előtt, akik közül sokaknak rendkívül gyengédek, ^bszeplőtelenek és finomak az érzéseik Isten előtt, amely dolog tetszik Istennek;

8. És úgy tűnik nekem, hogy ők Isten örömet adó "szavát hallgatni jöttek fel ide, igen, azt a szót, mely meggyógyítja a sebzett lelket.

9. Terhet rak tehát lelkemre, hogy kényszerítve vagyok a szigorú parancs miatt, melyet Istentől kaptam, hogy intselek benneteket büntetteitek szerint, hogy tegyem még nagyobbá

19a ksz Hivatal,
Hivatalnok.
b T&Sz 107:99–100.
ksz Sáfár, Sáfárság.

c 2 Ne. 9:44.
2 5a Alma 12:3;
T&Sz 6:16.
ksz Isten, Istenség.

7a T&Sz 121:43.
b ksz Erény.
8a Alma 31:5.

azok sebeit, akik már meg vannak sebezve, ahelyett, hogy enyhíteném és gyógyítanám a sebeiket; és azokba, akik még nem lettek megsebezve, ahelyett, hogy Isten örömet adó szaván lakmározóknak, töröket helyezzek, melyek áthatják a lelküket és megsebzik finom elméjüket.

10. De a feladat nagyságának ellenére is Isten szigorú ^aparancsai szerint kell cselekednem, és szólnom kell nektek gonoszságaitokat és utálatosságaitokat illetően, a tisztaszívűek és a megtört szívűek jelenlétében, valamint a Mindenható Isten ^bátható szemének pillantása előtt.

11. El kell tehát mondanom nektek az igazságot, Isten szavának ^anyíltsága szerint. Mert íme, amint megkérdeztem az Urat, így szólt hozzám szava, mondván: Jákób, menj fel holnap a templomba, és jelentsd ki ennek a népnek a szavakat, melyeket megadok neked.

12. És most íme, testvéreim, ezek azok a szavak, melyeket kijelentek nektek, hogy sokan közületek arany, ezüst és mindenféle értékes ^aérc után kezdtek el kutatni, amelyekben ez a föld, mely egy ^bmegígért föld számotokra és magotoknak, a legbőségesebben bővelkedik.

13. És a gondviselés keze a legkellemebben mosolygott rátok, hogy nagy gazdagságra tettetek szert; és mert néhányan közületek bővebben kaptak, mint testvéreitek, ^afel vagytok emelkedve szívetek kevélységében, és merev nyakat és fenntartott fejet viseltek, öltözéketek drágasága miatt, és üldözitek a testvéreiteket, mert azt gondoljátok, hogy jobbak vagytok náluk.

14. És most, testvéreim, azt gondoljátok, hogy Isten igazol benneteket ebben a dologban? Íme, mondom nektek, hogy nem. Hanem kárhoztat benneteket, és ha kitartotok ezen dolgok mellett, ítéleteinek gyorsan utol kell érnie benneteket.

15. Ó, bár megmutatná nektek, hogy át tud hatni titeket, és szemének egyetlen pillantásával a porba tud sújtani benneteket!

16. Ó, bár megszabadítana benneteket ettől a gonoszságtól és utálatosságtól! És Ó, bár hallgatnátok parancsainak szavára, és ne engednétek, hogy szívetek ezen ^akevélysége elpusztítsa a lelketeket!

17. Gondoljátok a testvéreitekre úgy, mint magatokra, és legyetek nagyon barátságosak mindegyikükkel, és bőkezűek a ^ajavaitokkal, hogy ^bők is gazdagok lehessenek, mint ti.

18. De mielőtt a ^agazdagságot

10a ksz Isten parancsolatai.

^b 2 Ne. 9:44.

11a 2 Ne. 25:4; 31:2–3.

12a 1 Ne. 18:25;

Hél. 6:9–11;

Ether 10:23.

^b 1 Ne. 2:20.

ksz Megígért föld.

13a Morm. 8:35–39.

16a ksz Kevélység.

17a ksz Alamizsna,

Alamizsna adása;

Jólét.

^b 4 Ne. 1:3.

18a 1 Kir. 3:11–13;

Márk 10:17–27;

2 Ne. 26:31;

T&Sz 6:7.

ksz Javak.

keresitek, keressétek ^bIsten királyságát.

19. És miután már kaptatok egy reménységet Krisztusban, kaptok majd gazdagságot, ha azt keresitek; és ha azzal a szándékkal keresitek azt, hogy “jót tegyetek – hogy felruházzátok a mezíteleneket, és hogy tápláljátok az éhezőket, és hogy szabaddá tegyétek a foglyokat, és hogy enyhüléssel szolgáljatok a betegeknek és a nyomorultaknak.

20. És most, testvéreim, a kevélységet illetően szóltam hozzátok; és azok közületek, akik sanyargatjátok a felebarátokat és üldözik őt, mert kevélyek vagytok a szívetekben, azon dolgok miatt, melyeket Isten adott nektek, mit mondotok erre?

21. Nem gondoljátok, hogy az ilyen dolgok utálatosak öelőtte, aki minden testet teremtett? És az egyik lény éppen olyan értékes szemében, mint a másik. És minden test a porból való, és ugyanazonvégre teremtette őket, hogy betartsák a “parancsolatait és mindörökké dicsőítsék őt.

22. És most bevégzem hozzátok intézett beszédemet ezen kevélységet illetően. És ha nem úgy lenne, hogy egy még komolyabb büntettet illetően kell beszélnem hozzátok, akkor

rendkívül örvendezne miattatok a szívem.

23. De Isten szava terhet rak rám, még komolyabb büntetteitek miatt. Mert íme, így szól az Úr: Ez a nép kezd egyre gonoszabb lenni; nem értik meg a szentírásokat, mert arra törekednek, hogy felmentsék magukat a paráznaságok elkövetésében, azon dolgok miatt, amik Dáviddal és fiával, Salamonnal kapcsolatban vannak megírva.

24. Íme, Dávidnak és “Salamonnak valóban sok hites ^bfelesége és szolgáló felesége volt, mely dolog utálatos volt előttem, mondja az Úr.

25. Így szól tehát az Úr: Azért vezettem ki ezt a népet Jeruzsálem földjéről, karom hatalma által, hogy József ágyékának gyümölcséből egy “igazlelkű ágat nevelhessek magamnak.

26. Tehát én, az Úristen nem fogom túrni, hogy ez a nép úgy tegyen, mint a régiek.

27. Halljatok tehát engem, testvéreim, és hallgassatok az Úr szavára: Mert egyetlen férfinak se legyen közületek egynél több hites “felesége; szolgáló felesége pedig ne legyen egy sem;

28. Mert én, az Úristen gyönyörködöm a nők “erkölcsi tisztaságában. És a paráznaságok utálatosságok előttem; így szól a Seregek Ura.

29. Tartsa be tehát ez a nép

18b Luk. 12:22–31.

19a Móziás 4:26.

21a T&Sz 11:20;

Ábr. 3:25–26.

24a 1 Kir. 11:1;

Nehém. 13:25–27.

b 1 Kir. 11:1–3;

Ezsdr. 9:1–2;

T&Sz 132:38–39.

25a 1 Móz. 49:22–26;

Ámós 5:15; 2 Ne. 3:5;

Alma 26:36.

ksz Lehi, Nefi apja.

27a T&Sz 42:22; 49:16.

ksz Házasodik,

Házasság.

28a ksz Erkölcsi

tisztaság.

a parancsolataimat, mondja a Seregek Ura, vagy legyen "átkozott miattuk ez a föld.

30. Mert ha "magot akarok nevelni magamnak, mondja a Seregek Ura, akkor parancsolni fogok a népemnek; máskülönben ezekre a dolgokra hallgassanak.

31. Mert íme, én, az Úr, láttam népem leányainak bánatát, és hallottam gyászolásukat Jeruzsálem földjén, igen, és népem egész földjén, férjeik gonoszága és utálatosságai miatt.

32. És nem fogom túrni, mondja a Seregek Ura, hogy ezen nép, akiket kivezettem Jeruzsálem földjéről, szép leányainak sírása feljöjjön hozzám népem férfiai ellen, mondja a Seregek Ura.

33. Mert nem fogják fogságba hurcolni népem leányait, azok gyengéd volta miatt úgy, hogy ne látogatnám meg őket keserves átokkal, méghozzá a pusztulásukra, mert nem fognak "paráznaságokat elkövetni, mint a régiek, mondja a Seregek Ura.

34. És most íme, testvéreim, tudjátok, hogy ezek a parancsolatok már atyánknak, Lehinek is megadattak; tehát már ezelőtt ismertétek őket; és nagy kárhozatás alá kerültetek; mert megtettétek ezen dolgokat, amiket nem lett volna szabad megtennetek.

35. Íme, "nagyobb gonoszágokat követtetek el, mint testvéreink a lámániták. Összetörtétek gyengéd feleségeitek szívét,

és elvesztettétek gyermekeitek bizalmát, rossz példátok miatt előttük; és szívük zokogása Istenhez hatol fel ellenetek. És Isten szavának szigorúsága miatt, mely lejön ellenetek, sok szív meghalt, mély sebeiktől áthatva.

3. FEJEZET

A tisztaszívűek befogadják Isten kedves szavát – A lámániták igazlelkűsége meghaladja a nefitákét – Jákób óvja népét a paráználkodástól, a szemérmertlenségtől és minden bűntől. Mintegy Kr.e. 544–421.

DE íme, én, Jákób, hozzátok szeretnék szólni, akik tisztaszívűek vagytok. Szilárd elmével tekintsetek Istenre, és rendkívüli hittel imádkozzatok hozzá, és ő meg fog vigasztalni a megpróbáltatásaitokban, és szót emel az ügyetekben, és igazságosságot küld le azokra, akik az elpusztításotokra törekednek.

2. Ó ti, akik tisztaszívűek vagytok, emeljétek fel a fejeteket és fogadjátok be Isten örömet adó szavát, és lakmározzatok a szeretetén; mert mindörökké megtehetitek ezt, ha "szilárd az elmétek.

3. De jaj, jaj tinektek, akik nem vagytok tisztaszívűek, akik "tisztátalanok ezen a napon Isten előtt; mert ha nem tartotok bűnbánatot, átkozott miattatok ez a föld; és a lámániták, akik

29a Ether 2:8–12.

30a Mal. 2:15;

T&Sz 132:61–66.

33a ksz Érzéki,

Érzékiség; Nemi erkölcstelenség.

35a Jákób 3:5–7.

3 2a Alma 57:26–27.

3a ksz Szenny, Szennyesség.

nem olyan tisztátalanok, mint ti, mégis keserves átokkal vannak ^bmegátkozva, meg fognak osztorozni benneteket, méghozzá a pusztulásig.

4. És gyorsan eljön az idő, amikor ha nem tartotok bűnbánatot, ők fogják birtokolni örökségetek földjét, és az Úristen ^akivezeti közületek az igazlelkűeket.

5. Íme, testvéreitek, a lámániták, akiket gyűlöltök, szennyeségük és az átok miatt, mely a bőrüket érte, igazlelkűbbek nálatok; mert ők nem ^afeledkeztek meg az Úr parancsolatáról, mely atyánknak adatott – hogy ne legyen egynél több hites feleségük, szolgáló feleségük pedig ne legyen egy sem, és ne kövessenek el közöttük paráznságokat.

6. És most azon vannak, hogy betartsák ezt a parancsolatot, ezen parancsolat betartásának figyelembevételé miatt tehát az Úristen nem fogja őket elpusztítani, hanem ^airgalmas lesz hozzájuk; és egy napon áldott néppé lesznek.

7. Íme, férjeik ^aszeretik a feleségeiket, és feleségeik szeretik a férjeiket; és férjeik és feleségeik szeretik a gyermekeiket; és hitelenségük és irántatok való gyűlöletük atyáik gonosz-sága miatt van; mennyivel vagytok tehát jobbak náluk nagy Teremtőtök szemében?

8. Ó testvéreim, félek, hogy ha nem bánjátok meg bűneiteket,

bőrük fehérebb lesz, mint a tiétek, amikor velük együtt Isten trónusa elé visznek benneteket.

9. Adok tehát nektek egy parancsolatot, mely Isten szava, hogy ne szidalmazzatok őket többé bőrük sötétsége miatt; se ne szidalmazzatok őket szennyeségük miatt; hanem emlékezzetek a saját szennyeségekre, és emlékezzetek rá, hogy az ő szennyeségük atyáik miatt érte őket.

10. Emlékezzetek tehát a ^agyermekeitekre, hogy miként gyötrődött szívük azon példa miatt, amit ti állítottatok eléjük; és arra is emlékezzetek, hogy szennyeségeitek miatt pusztulásba vihetitek a gyermekeiteket, és az ő bűneik a ti fejetekre szállnak az utolsó napon.

11. Ó testvéreim, hallgassatok szavaimra; serkentsétek fel lelketek képességeit, rázzátok meg magatokat, hogy ^afelébredhesetek a halálos révületből, és szabadítsátok meg magatokat a ^bpokol kínjaitól, nehogy az ^cördög angyalaivá legyetek, és abba a tüzes és kénköves tóba vettessetek, amely a második ^ahalál.

12. És most én, Jákób még sokkal több dolgot szóltam Nefi népéhez, és óvtam őket a ^aparáználkodástól és a ^bszemérmertlenségtől, és mindenféle büntől, elmondván nekik azok rettenetes következményeit.

3b 1 Ne. 12:23.

4a Omni 1:5–7, 12–13.

5a Jákób 2:35.

6a 2 Ne. 4:3, 6–7;

Hél. 15:10–13.

7a ksz Család; Szeretet.

10a ksz Gyermekek,

Gyermekek.

11a Alma 5:6–9.

b ksz Pokol.

c 2 Ne. 9:8–9.

d ksz Halál, lelki.

12a ksz Paráználkodás.

b ksz Vágy; Gonosz,

Gonoszság.

13. És "ezekre a lemezekre még a százdadrészét sem lehet leírni ezen nép cselekedeteinek, mely nép mostanra kezdett nagyszámú lenni; de sok cselekedetük, és háborúik, és viszálykodásaik, és királyaik uralkodása a nagyobb lemezekre van leírva.

14. Ezeket a lemezeket Jákób lemezeinek hívják, és Nefi keze készítette őket. És bevégezem ezen szavak szólását.

4. FEJEZET

Minden próféta Krisztus nevében hódolt az Atyának – Az, ahogy Ábrahám felajánlotta Izsákot, hasonló volt Istenhez és az ő Egyszülöttjéhez – Az embernek meg kell békülnie Istennel az engesztelés által – A zsidók el fogják utasítani az alapkövet. Mintegy Kr.e. 544–421.

Most íme, lőn, hogy én, Jákób sok mindennel szolgáltam szóban népemnek, (és csak egy keveset írhatok le szavaimból, szavaink lemezekre vésésének nehézsége miatt) és tudjuk, hogy azon dolgoknak, melyeket lemezekre írunk, meg kell maradniuk;

2. De amely dolgokat bármi másra írunk, nem lemezekre, azoknak meg kell semmisülniük és el kell tűnniük; de néhány szót le tudunk írni lemezekre,

melyek gyermekeinknek és szeretett testvéreinknek is egy kismértékű ismeretet adnak majd minket illetően, vagyis az atyáikat illetően –

3. Most ebben a dologban örvendezünk; és szorgalmasan dolgozunk, hogy ezeket a szavakat lemezekre véssük, remélve, hogy szeretett testvéreink és gyermekeink hálás szívvel fogadják majd ezeket, és úgy tekintenek rájuk, hogy örömmel és ne bánattal, se ne megvetéssel tanulhassanak első szüleikről.

4. Mert azzal a szándékkal írtuk le ezen dolgokat, hogy tudhassák, hogy "tudtunk Krisztusról, és sok száz évvel eljövele előtt reméltük a dicsőségét; és nemcsak mi reméltük az ő dicsőségét, de minden szent^b próféta is, aki előttünk volt.

5. Íme, ők hittek Krisztusban, és az ő nevében "hódoltak az Atyának, és mi is az ő nevében hódolunk az Atyának. És azzal a szándékkal tartjuk be "Mózes törvényét, hogy az felé^c fordítja a lelkünket; és ezen okból ez a mi igazlelkűségünkre szenteltetik, méghozzá úgy, ahogyan Ábrahámnak el lett ismerve a vadonban az, hogy engedelmeskedett Isten parancsolatainak, fiának, Izsáknak felajánlásában, mely hasonló volt Istenhez és az ő "Egyszülött Fiahoz.

6. Kutatjuk tehát a próféták

13a 1 Ne. 19:1–4;
Jákób 1:1–4.

4 4a ksz Jézus Krisztus.
b Luk. 24:25–27;
Jákób 7:11;
Móziás 13:33–35;

T&Sz 20:26.
5a Mózes 5:8.

b 2 Ne. 25:24;
Járom 1:11;
Móziás 13:27, 30;
Alma 25:15–16.

ksz Mózes törvénye.
c Gal. 3:24.
d 1 Móz. 22:1–14;
Ján. 3:16–18.
ksz Egyszülött.

írásait, és sok kinyilatkoztatást és a "prófétálás lelkét kapjuk; és mindezen ^bbizonyítékokkal rendelkezvén reményt nyerünk, és rendíthetetlené válik a hitünk, olyannyira, hogy valóban ^cparancsolhatunk ^dJézus nevében, és végül a fák, vagy a hegyek, vagy a tenger hullámai is engedelmeskednek nekünk.

7. Mindazonáltal az Úristen megmutatja nekünk "gyengeségünket, hogy tudhassuk, hogy az ő kegyelme, és az ő nagyszerű leereszkedései által az emberek gyermekeihez van az, hogy hatalmunk van ezen dolgok megtételére.

8. Íme, nagyszerűek és csodálatosak az Úr munkái. Mily "kifürkészhetetlenek ^brejtelmeknek mélységei; és lehetetlen, hogy az ember minden útját kifürkéssze. És senki nem "tudhat az ő "útjairól, ha azt nem nyilatkoztatják ki neki; tehát, testvéreim, ne vessétek meg Isten kinyilatkoztatásait.

9. Mert íme, "szavának hatalma által jött ^bember a föld színére, amely föld szavának hatalma által teremtett. Ha tehát Isten képes volt arra, hogy szóljon, és lett a világ, és hogy szóljon, és teremtett az ember, Ó akkor miért ne lenne képes paran-

csolni a "földnek, avagy keze alkotásának annak színén, az ő akarata és tetszése szerint?

10. Ne arra törekedjétek tehát, testvéreim, hogy "tanácsot adjatok az Úrnak, hanem arra, hogy tanácsot kapjatok a kezéből. Mert íme, ti magatok tudjátok, hogy ^bbölcsen, és igazságosan, és nagy irgalmassággal ad tanácsot minden alkotásának.

11. Tehát, szeretett testvérek, béküljétek meg vele, Krisztusnak, az ő "Egyszülött Fiának ^bengesztelése által, és elnyerhettek egy ^cfeltámadást, a feltámadás hatalma által, mely Krisztusban van, és úgy mutatnak be benneteket Istennek mint Krisztus ^dzsengéit, akiknek hitük van, és már azelőtt elnyertek egy jöreménységet az ő dicsőségében, mielőtt kinyilvánította volna magát a testben.

12. És most, szeretettek, ne csodálkozzatok, hogy elmondom nektek ezeket a dolgokat; mert miért ne "beszéljünk Krisztus engeszteléséről, és nyerjünk el róla tökéletes tudást, és nyerjünk el ugyanúgy tudást a feltámadásról és az eljövendő világról?

13. Íme, testvéreim, aki prófétál, az úgy prófétáljon, hogy megértsék az emberek; mert

6a ksz Prófécia,
Prófétál.
b ksz Tanú, Tanúság.
c ksz Hatalom.
d Csel. 3:6–16;
3 Ne. 8:1.
7a Ether 12:27.
8a Róm. 11:33–36.
b T&Sz 19:10; 76:114.
ksz Isten rejtelmei.
c 1 Kor. 2:9–16;

Alma 26:21–22.
ksz Tudás.
d Ésa. 55:8–9.
9a Morm. 9:17;
Mózes 1:32.
b ksz Teremt,
Teremtés; Ember,
Emberek.
c Hél. 12:8–17.
10a 2 Ne. 9:28–29;
Alma 37:12, 37;

T&Sz 3:4, 13.
b ksz Mindentudó;
Bölcsesség.
11a Zsid. 5:9.
b ksz Engesztel,
Engesztelés.
c ksz Feltámadás.
d Móziás 15:21–23;
18:9;
Alma 40:16–21.
12a 2 Ne. 25:26.

a "Lélek az igazat mondja és nem hazudik. Beszél tehát a dolgokról, ahogy azok ^bvalójában vannak, és a dolgokról, ahogy azok valójában lesznek; ezen dolgokat tehát ^cvilágosan nyilvánítják ki nekünk, lelkünk szabadulására. De íme, nem egyedül vagyunk tanúk ezekben a dolgokban; mert Isten ezeket a régi prófétáknak is elmondta.

14. De íme, a zsidók ^amevnyakú nép voltak; és ^bmegvetették a világos beszéd szavait, és megölték a prófétákat, és olyan dolgok után epekedtek, amiket nem tudtak megérteni. ^cVakságuk miatt tehát, mely vakság onnan származott, hogy a célon túl tekintettek, szükségképpen el kellett bukniuk; mert Isten elvette tőlük az ő világos beszédét, és sok olyan dolgot adott át nekik, amit ^anem tudtak megérteni, mert ők azt kívánták. És mert azt kívánták, Isten megtette azt, hogy megbotolhassanak.

15. És most engem, Jákóbot, továbbvezet a Lélek, hogy prófétáljak; mert a bennem lévő Lélek munkálkodásai által úgy látom, hogy a zsidók ^abotlása által ^bel fogják utasítani a ^ckövet, melyre építhetnének, és biztos alapjuk lehetne.

16. De íme, a szentírások

szerint ez a "kő lesz a nagy, és az utolsó és az egyetlen biztos ^balap, amelyre a zsidók építhetnek.

17. És most, szeretteim, hogy lehetséges az, hogy ők, miután elutasították a biztos alapot, ^avalaha is építhetnek majd arra, hogy az szegletüknek fejévé lehessen?

18. Íme, szeretett testvéreim, feltárom nektek ezt a rejtélyt; ha valahogyan csak meg nem döntik szilárdságomat a Lélekben, és meg nem botlok, túlságos aggodalmam miatt irántatok.

5. FEJEZET

Jákób, Zénósnak a szelíd és a vad olajfáról szóló képletes szavait idézi – Ezek Izráelt és a nemzsidókat példázzák – Előrevetítik Izráel szétszórását és összegyűjtését – Célzás a nefitákra, lámánitákra és Izráel összes házára – A nemzsidók Izráelbe oltatnak – Végül is az egész kertet felégetik. Mintegy Kr.e. 544–421.

ÍME, testvéreim, nem emlékeztek már, hogy olvastátok ^aZénos próféta szavait, amelyeket Izráel házához szólt, mondván:

2. Hallgass ide, Ó Izráel háza, és halld meg szavaimat, az Úr prófétájának szavait.

3. Mert íme, így szól az Úr:

13a ksz Szentlélek;

Igazság.

b T&Sz 93:24.

c Alma 13:23.

14a Mát. 23:37–38;

2 Ne. 25:2.

b 2 Kor. 11:3;

1 Ne. 19:7;

2 Ne. 33:2.

c Ésa. 44:18;

Róm. 11:25.

d 2 Ne. 25:1–2.

15a Ésa. 8:13–15;

1 Kor. 1:23;

2 Ne. 18:13–15.

b 1 Ne. 10:11.

c ksz Szegletkő;

Szikla.

16a Zsolt. 118:22–23.

b Ésa. 28:16;

Hél. 5:12.

17a Mát. 19:30;

T&Sz 29:30.

5 1a ksz Zénos.

Egy szelíd "olajfához foglak hasonlítani téged, Ó ^bIzráel háza, melyet egy férfi vett és táplált a "kertjében, és az nőtt, és előre-gedett, és ^dkorhadni kezdett.

4. És lőn, hogy a kert mestere elment és látta, hogy olajfája korhadni kezdett; és így szólt: Megmetszem, és körülásom, és táplálom, hogy talán hajthasson fiatal és zsenge ágakat, és ne vesszen el.

5. És lőn, hogy megmetszette, és körülásta, és táplálta azt, szava szerint.

6. És lőn, hogy sok nap múlva az néhány fiatal és zsenge ágat kezdett hajtani; de íme, annak fő koronája kezdett kipusztulni.

7. És lőn, hogy a kert mestere látta ezt, és így szólt a szolgájához: Elkeserít, ha elveszítem ezt a fát; menj tehát, és törd le az ágakat egy "vad olajfáról és hozd ide őket nekem; és azokat a főágakat, melyek száradni kezdenek, letörjük és a tűzbe vetjük, hogy eléghessenek.

8. És Íme, mondja a kert Ura, sokat elveszek ezekből a fiatal és zsenge ágakból, és beoltom őket oda, ahova akarom; és mit sem jelent, ha úgy lészen, hogy elveszik ennek a fának a gyökere, megőrizhetem magamnak annak gyümölcsét; veszem tehát ezeket a fiatal és zsenge ágakat, és beoltom őket oda, ahova akarom.

9. Vedd hát a vadolajfa ágait, és oltsd be őket "azoknak

helyébe; és ezeket, amelyeket letörtem, a tűzbe fogom vetni és elégetem, hogy ne legyenek terhére kertem földjének.

10. És lőn, hogy a kert Urának szolgája a kert Urának szava szerint cselekedett, és beoltotta a "vad olajfa ágait.

11. És a kert Ura meghagyta a szolgájának, hogy ássa körül, és metssze meg, és táplálja azt, mondván: Elkeserít, ha elveszítem ezt a fát; tehát hogy talán megőrizhessem annak gyökereit, hogy el ne vesszenek, hogy megőrizhessem őket magamnak, azért tettem ezt a dolgot.

12. Menj tehát utadra; figyelj oda a fára, és tápláld azt, szavam szerint.

13. És ezeket "elhelyezem kertem legtávolabbi részeibe, ahova akarom, ez neked mit sem jelent; és azért teszem ezt, hogy megőrizhessem magamnak a fa természetes ágait; és azért is, hogy annak gyümölcsét elraktározhassam magamnak az évszakra; mert elszomorít, ha elveszítem ezt a fát és annak gyümölcsét.

14. És lőn, hogy a kert Ura útjára ment és elrejtette a szelíd olajfa természetes ágait a kert legtávolabbi részeibe, néhányat egyik helyre, néhányat másik helyre, akarata és tetszése szerint.

15. És lőn, hogy hosszú idő telt el, és a kert Ura így szólt a szolgájához: Gyere, menjünk le

3a Róm. 11:17–24.

ksz Olajfa.

b Ezék. 36:8.

ksz Izráel.

c T&Sz 101:44.

ksz Az Úr

szőlőskertje.

d ksz Hitehagyás.

7a Róm. 11:17, 24.

9a Róm. 1:13.

10a ksz Nemzsidók.

13a 1 Ne. 10:12.

a kertbe, hogy dolgozhassunk a kertben.

16. És lőn, hogy a kert Ura, és a szolga is, lementek a kertbe dolgozni. És lőn, hogy a szolga így szólt a mesteréhez: Íme, nézz ide; lásd a fát.

17. És lőn, hogy a kert Ura odanézett és látta a fát, melybe a vad olajágakat beoltották; és az kihajtott és kezdett "gyümölcsöt hozni. És látta, hogy az jó; és annak gyümölcse a természetes gyümölcshöz volt hasonló.

18. És így szólt a szolgálhoz: Íme, a vad fa ágai felszívták a szelíd fa gyökerének nedvét, a gyökér tehát sok erőt adott; és gyökerének nagy ereje miatt a vad ágak szelíd gyümölcsöt hoztak. Most, ha nem oltottuk volna be ezeket az ágakat, akkor elveszett volna annak fája. És most, íme, sok gyümölcsöt fogok elraktározni, melyet annak fája hozott; és annak gyümölcsét elraktározom az évszakra, saját magamnak.

19. És lőn, hogy a kert Ura így szólt a szolgáljához: Gyere, menjünk le a kert legtávolabbi részeibe, és nézzük meg, hogy a fa természetes ágai nem hoztak-e szintén sok gyümölcsöt, hogy annak gyümölcsét elraktározhassam az évszakra, saját magamnak.

20. És lőn, hogy elmentek oda, ahova a mester elrejtette a fa természetes ágait, és ezt mondta a szolgálának: Lásd ezeket; és ő látta az "elsőt, hogy sok gyümöl-

csöt hozott; és azt is látta, hogy az jó. És így szólt a szolgálhoz: Vegyél annak gyümölcséből, és raktározd el az évszakra, hogy saját magamnak megőrizhessem azt; mert íme, mondta, ilyen hosszú ideig tápláltam azt, és sok gyümölcsöt hozott.

21. És lőn, hogy a szolga azt mondta a mesterének: Hogyan van az, hogy idejöttél elültetni ezt a fát, illetve a fának ezt az ágát? Mert íme, az egész kertet földjén ez volt a legsilányabb hely.

22. És a kert Ura így szólt hozzá: Ne adj nekem tanácsot; tudtam, hogy silány földdarab ez; megmondtam tehát neked, hogy ilyen hosszú ideig tápláltam azt, és látod, hogy sok gyümölcsöt hozott.

23. És lőn, hogy a kert Ura így szólt a szolgáljához: Nézz ide; lásd, a fának egy másik ágát is elültettem, és tudod, hogy ez a földdarab silányabb volt, mint az első. De lásd a fát! Ilyen hosszú ideig tápláltam, és sok gyümölcsöt hozott; gyűjtsd hát össze, és raktározd el az évszakra, hogy saját magamnak megőrizhessem azt.

24. És lőn, hogy a kert Ura ismét szólt a szolgáljához: Nézz ide, és láss egy "másik ágat is, melyet elültettem; lásd, hogy ezt is tápláltam, és gyümölcsöt hozott.

25. És így szólt a szolgálhoz: Nézz ide, és lásd az utolsót. Íme, ezt egy "jó földdarabba ültettem; és ilyen hosszú ideig

tápláltam, és a fának csak egyik része hozott szelíd gyümölcsöt, és a fa ^bmásik része vad gyümölcsöt hozott; íme, úgy tápláltam ezt a fát is, mint a többi.

26. És lőn, hogy a kert Ura így szólt a szolgálóhoz: Törd le azokat az ágakat, amelyek nem hoztak jó ^agyümölcsöt és vedd őket a tűzbe.

27. De íme, a szolgáló így szólt hozzá: Metsszük meg, és ássuk körül és tápláljuk még egy kicsit tovább, hogy talán hozhasson még neked jó gyümölcsöt, hogy el tudd raktározni azt az évszakra.

28. És lőn, hogy a kert Ura és a kert Urának szolgálója táplálták a kert minden gyümölcsét.

29. És lőn, hogy hosszú idő telt el, és a kert Ura így szólt a ^aszolgájához: Gyere, menjünk le a kertbe, hogy ismét dolgozhassunk a kertben. Mert íme, közeleg az ^bidő, és hamarosan eljön a ^cvég; el kell tehát raktároznom gyümölcsöt az évszakra, saját magamnak.

30. És lőn, hogy a kert Ura és a szolgáló lementek a kertbe; és odaértek ahhoz a fához, amelynek a természetes ágait letörték vala, és amelybe a vad ágakat beoltották vala; és íme, ^amindenféle gyümölcs terhelte a fát.

31. És lőn, hogy a kert Ura belekóstolt a gyümölcsbe, minden fajtába, annak száma szerint. És a kert Ura így szólt: Íme, ilyen hosszú ideig táplál-

tuk ezt a fát, és sok gyümölcsöt raktároztam el magamnak az évszakra.

32. De íme, ez alkalommal sok gyümölcsöt hozott, és ^aegy sincs azok közül, amelyik jó. És íme, mindenféle rossz gyümölcs van; és minden munkánk ellenére semmi hasznom nincs ebből; és most elkeserít, ha elveszítem ezt a fát.

33. És a kert Ura így szólt a szolgálóhoz: Mit tegyünk a fával, hogy ismét megőrizhessem annak jó gyümölcsét saját magamnak?

34. És a szolgáló így szólt a mesteréhez: Íme, mivel beleoltottad a vadolajfa ágait, azok táplálták a gyökereket, így azok élnek és nem veszték el; látod tehát, hogy azok még jók.

35. És lőn, hogy a kert Ura így szólt a szolgálóhoz: Semmi hasznom nincs a fából, és semmi hasznom nincs annak gyökereiből, ameddig az rossz gyümölcsöt terem.

36. Mindazonáltal tudom, hogy a gyökerek jók, és a saját céljaimra őriztem meg őket; és sok erejük miatt hoztak mindez ideig a vad ágakból jó gyümölcsöt.

37. De íme, a vad ágak megnöttek és ^aelnyomták annak gyökereit; és mivel a vad ágak elnyomták annak gyökereit, az sok rossz gyümölcsöt hozott; és mivel oly sok rossz gyümölcsöt hozott, látod, hogy a fa

25b 3 Ne. 10:12–13.

26a Mát. 7:15–20;

Alma 5:36;

T&S 97:7.

29a T&S 101:55; 103:21.

^b ksz Utóbbi napok,

Utolsó napok.

^c 2 Ne. 30:10;

Jákób 6:2.

30a ksz Hitehagyás.

32a JST 1:19.

37a T&S 45:28–30.

kezd elveszni; és hamarosan megérik rá, hogy a tűzbe vehessék, hacsak nem teszünk érte valamit, hogy megőrizzük azt.

38. És lőn, hogy a kert Ura így szólt a szolgájához: Menjünk le a kert legtávolabbi részeibe, és nézzük meg, hogy a természetes ágak is rossz gyümölcsöt hoztak-e.

39. És lőn, hogy lementek a kert legtávolabbi részeibe. És lőn, hogy látták, hogy a természetes ágak gyümölcse is romlott lett; igen, az "elsőé és a másodiké, és az utolsóé is; és mindegyik romlott lett.

40. És az utolsóé "vad gyümölcse elnyomta a fának azt a részét, mely jó gyümölcsöt hozott, méghozzá olyannyira, hogy az ág elszáradt és elhalt.

41. És lőn, hogy a kert Ura könnyekre fakadt és így szólt a szolgához: "Mi más tette meg volna még a kertemért?

42. Íme, tudtam, hogy ezeket kivéve a kertnek minden gyümölcse romlott lett. És most ezek is romlottak lettek, amelyek egykor jó gyümölcsöt hoztak; és most kertemnek egyik fája sem jó semmire, csak arra, hogy kivágják és a tűzbe vessék.

43. És íme, ezt az utolsóé, amelyiknek elszáradt az ága, egy "jó földdarabba ültettem; mégpedig abba, mely kertem földjének minden más részénél kiválóbb volt.

44. És látod, hogy azt is kivág-

tam, mely "terhére volt ennek a földdarabnak, hogy annak helyére ültethessem ezt a fát.

45. És látod, hogy ennek egy része jó gyümölcsöt hozott, és egy része vad gyümölcsöt hozott; és mivel nem vágtam le és nem vettem tűzbe annak ágait, íme, elnyomták a jó ágat, hogy az elszáradt.

46. És most, íme, minden gondoskodás ellenére, melyet a kertemmel tettünk, annak fáit romlottak lettek, így nem hoznak jó gyümölcsöt; és azt reméltem, hogy megőrizhetem ezeket, hogy gyümölcsöt raktározzak el az évszakra, saját magunknak. De íme, olyanok lettek, mint a vad olajfa, és semmit nem érnek, csak annyit, hogy "kivágják és a tűzbe vessék őket; és elkiserít, ha elveszítem őket.

47. De mi más tette meg volna még a kertemért? Ellankasztottam tán a kezemet, hogy nem tápláltam azt? Nem, én tápláltam, és körülástam, és megmetszettem és megtrágyáztam azt; és majdnem egész nap "kinyújtottam a kezemet, és közeleg a ^bvég. És elkiserít, ha ki kell vágnom kertem minden fáját, és a tűzre kell vetnem őket, hogy elégjenek. Ki az, aki megrontotta a kertemét?

48. És lőn, hogy a szolga így szólt a mesteréhez: Nem kertet gögje – nem annak ágai nyomták-e el a gyökereket, melyek jók? És mivel az ágak elnyom-

39a Jákób 5:20, 23, 25.

40a Morm. 6:6–18.

41a 2 Ne. 26:24.

43a 2 Ne. 1:5.

44a Ether 13:20–21.

46a 3 Ne. 27:11.

47a 2 Ne. 28:32;

Jákób 6:4.

^b ksz Világ – A világ vége.

ták annak gyökereit, íme, gyorsabban nőttek, mint a gyökerek ereje, maguknak nyervén erőt. Íme, azt mondom: Nem ez-e az oka annak, hogy kerted fái megromlottak?

49. És lőn, hogy a kert Ura így szólt a szolgálához: Induljunk, és vágjuk ki a kert fáit és vessük őket a tűzbe, hogy ne legyenek terhére kertem földjének, mert én mindent megtettem. Mi mást tehettem volna még a kertemért?

50. De íme, a szolgáló így szólt a kert Urához: Kíméld meg még egy kis "ideig.

51. És az Úr így szólt: Igen, meg fogom kímélni még egy kis ideig, mert elkésérít, ha elveszítem kertem fáit.

52. Vegyünk tehát ezeknek az "ágaiból, melyeket kertem legtávolabbi részeibe ültettem, és oltuk be őket abba a fába, amelyről származtak; és törjük le a fáról azokat az ágakat, melyeknek gyümölcse a legkésőbb, és azok helyébe oltuk be a fa természetes ágait.

53. És ezt azért fogom megtenni, hogy ne vesszen el a fa, hogy talán megőrizhessem magamnak annak gyökereit, a saját céljaimra.

54. És íme, a fa természetes ágainak gyökerei, amelyeket oda ültettem, ahova akartam, még életben vannak; tehát hogy ezeket is megőrizhessem a saját céljaimra, veszek ennek a fának az ágaiból és azokba "oltom be őket. Igen, anyafájuk ágait

fogom beléjük oltani, hogy megőrizhessem a gyökereket is, saját magamnak, hogy amikor majd elég erősek lesznek, talán hozhatnak nekem jó gyümölcsöt, és örömöm telhet kertem gyümölcsében.

55. És lőn, hogy vettek a természetes fáról, mely elvadult, és az ágakat beoltották a természetes fákba, melyek szintén elvadultak.

56. És a természetes fákról is vettek, melyek elvadultak, és az ágakat beoltották az anyafájukba.

57. És a kert Ura így szólt a szolgálához: Csak azokat a vad ágakat törd le a fáról, melyek a legkésőbbiek; és azokba olt be aszerint, amit mondtam.

58. És ismét táplálni fogjuk a kert fáit, és megmetsszük azok ágait; és letörjük a fáról azokat az ágakat, melyek megértek arra, hogy elveszenek, és a tűzre vetjük őket.

59. És azért teszem ezt, hogy azok gyökerei talán erőre kapjanak, jó mivoltuk miatt; és az ágak kicserélése miatt, hogy a jó elnyomhassa a rosszat.

60. És mert megőriztem a természetes ágakat és azok gyökereit, és mert ismét beoltottam a természetes ágakat az anyafájukba, és megőriztem anyafájuk gyökereit, hogy kertem fáit ismét hozhassanak jó "gyümölcsöt; és hogy újra örömöm telhessen kertem gyümölcsében, és talán hogy rendkívül örvendezhessek annak, hogy

megőriztem az első gyümölcs gyökereit és ágait –

61. Indulj hát, és hívj ^aszolgákat, hogy szorgalmasan ^bdolgozhassunk, szívvel-lélekkal a kertben, hogy előkészíthessük az utat, hogy ismét hozhassak természetes gyümölcsöt, mely természetes gyümölcs jó, és igen értékes, felülmúlva minden más gyümölcsöt.

62. Induljunk tehát, és dolgozzunk szívvel-lélekkal, ezen utolsó alkalommal, mert íme, közeleg a vég, és ez az utolsó alkalom, hogy megmetsem a kertemet.

63. Oltjátok be az ágakat; az ^autolsóknál kezdjétek, hogy elsőik lehessenek, és hogy az elsőik utolsóik lehessenek, és ássátok körül a fákat, az öregeket is és a fiatalokat is, az elsőket és az utolsókat; és az utolsókat és az elsőket, hogy mind táplálva legyenek ez utolsó alkalommal.

64. Ássátok tehát körül őket, és metsszétek meg őket, és trágyázzátok meg őket még egyszer, ez utolsó alkalommal, mert közeleg a vég. És ha úgy lészen, hogy ezek az utolsó oltások megnőnek, és a természetes gyümölcsöt hozzák, akkor készítsd el számukra az utat, hogy növekedhessenek.

65. És ahogy nőni kezdenek, távolítsátok el az ágakat, amelyek keserű gyümölcsöt hoznak, a jó ágak ereje, és azok

mérete szerint; és ne egyszerre ^atávolítsátok el azokról a rosszat, különben azok gyökerei túl erősek lesznek az oltásokhoz, és elvesznek azok oltásai, és elveszítem kertem fáit.

66. Mert elkeseřit, ha elve-szítem kertem fáit; aszerint távolítsátok el tehát a rosszat, ahogyan a jó növekszik, hogy a gyökér és a korona egyenlő erős legyen, míg a jó el nem nyomja a rosszat, és a rosszat kivágják és tűzbe vetik, hogy ne terheljék kertem földjét; és így söpröm ki a rosszat a kertemből.

67. És a természetes fa ágait ismét be fogom oltani a természetes fába.

68. És a természetes fa ágait be fogom oltani a fa természetes ágaiba; és így ismét összehozom őket, hogy természetes gyümölcsöt teremnek majd, és egyek lesznek.

69. És a rosszat ^akivetik, igen, méghozzá kertem egész földjéről; mert íme, csak ezegyszer nyesem meg kertemet.

70. És lőn, hogy a kert Ura elküldte ^aszolgáját; és a szolga elment és úgy cselekedett, ahogy az Úr megparancsolta neki, és hozott más szolgákat; és ^bkevesen voltak.

71. És a kert Ura így szólt hozzájuk: Induljatok és ^adolgozzatok a kertben, szívvel-lélekkal. Mert íme, ez az ^butolsó alkalom, hogy táplálom a kertemet; mert

61a Jákób 6:2;

T&Sz 24:19.

b T&Sz 39:11, 13, 17.

63a 1 Ne. 13:42;

Ether 13:10–12.

65a T&Sz 86:6–7.

69a 1 Ne. 22:15–17, 23;

2 Ne. 30:9–10.

70a T&Sz 101:55; 103:21.

b 1 Ne. 14:12.

71a Mát. 21:28;

Jákób 6:2–3;

T&Sz 33:3–4.

b T&Sz 39:17;

43:28–30.

a vég hamarosan elközeleg, és gyorsan eljön az évszak; és ha szívvel-lélekkel dolgoztok velem, örömetök lesz a gyümölcsben, melyet magamnak raktározok el az időre, mely hamarosan eljön.

72. És lőn, hogy a szolgálk elmentek és szívvel-lélekkel dolgoztak; és a kert Ura is velük dolgozott; és ők minden dologban engedelmeskedtek a kert Ura parancsolatainak.

73. És kezdett ismét természetes gyümölcs lenni a kertben; és a természetes ágak rendkívül elkezdtek növekedni és gyarapodni; és a vad ágakat elkezdték letörni és kivetni; és egyenlőnek hagyták a fa gyökerét és koronáját, annak ereje szerint.

74. És így dolgoztak, teljes szorgalommal, a kert Urának parancsolatai szerint mindaddig, amíg a rosszat mind ki nem vetették a kertből és az Úr megőrizte magának a természetes fákat, hogy a fák ismét természetes gyümölcsöt hoztak; és olyanok lettek, mint "egy test; és a gyümölcsök egyenlők voltak; és a kert ura megőrizte magának a természetes gyümölcsöt, mely kezdettől fogva igen értékes volt számára.

75. És lőn, hogy amikor a kert Ura látta, hogy gyümölcse jó, és hogy kertje már nem romlott, odahívta szolgálait és így szólt hozzájuk: Íme, ezen utolsó alkalommal tápláltuk a kerte-

met; és látjátok, hogy akaratom szerint tettem; és megőriztem a természetes gyümölcsöt, hogy az jó, méghozzá olyan, amilyen a kezdetben volt. És "áldottak vagytok; mert mivel szorgalmasak voltatok, velem dolgozván a kertemben, és betartottátok parancsolataimat, és ismét elhoztátok nekem a ^btermészetes gyümölcsöt, hogy kertem már nem romlott, és ki van vetve a rossz, íme, örömetök lesz velem, kertem gyümölcse miatt.

76. Mert íme, "hosszú ideig fogom elraktározni kertem gyümölcsét, saját magamnak az évszakra, mely gyorsan eljő; és utolsó alkalommal tápláltam a kertemet, és nyestem meg, és ástam körül, és trágyáztam meg azt; saját magamnak fogok tehát elraktározni a gyümölcsből, hosszú időre, aszerint, ahogy azt megmondtam.

77. És amikor eljön az idő, hogy ismét rossz gyümölcs jön a kertembe, akkor összegyűjtem a jót és a rosszat; és a jót megőrzöm magamnak, és a rosszat kivetem, annak helyére. És akkor jön el az "évszak és a vég; és tűzzel ^bégettetem fel a kertemet.

---

6. FEJEZET

Az Úr vissza fogja hozni Izráelt az utolsó napokban – A világot tűzzel

71c T&Sz 18:10–16.

74a T&Sz 38:27.

75a 1 Ne. 13:37.

b ksz Izráel.

76a 1 Ne. 22:24–26.

ksz Millennium.

77a Jel. 20:2–10;

T&Sz 29:22–24;

43:29–33;

88:110–116.

b ksz Világ – A világ vége.

fogják felégetni – Az embereknek Krisztust kell követni, hogy elkerüljék a tüzes és kénköves tavat. Mintegy Kr.e. 544–421.

És most, íme, testvéreim, amint azt megmondtam nektek, hogy prófétálni fogok, íme ez az én próféciám – hogy azoknak, melyeket ez a próféta, "Zénós mondott Izráel házáat illetően, melyben egy szelíd olajfához hasonlította őket, biztosan be kell következniük.

2. És az a nap, amikor másodszor is kinyújtja a kezét, hogy "visszahozza a népét, az lesz a napja, igen, még hozzá az utolsó alkalom, hogy az Úr^b szolgálai elmenjenek az ő^c hatalmával, hogy "táplálják és megmetsszék a "szőlőskertjét; és ezután jön el hamarosan a^f vég.

3. És mily áldottak azok, akik szorgalmasan dolgoztak a szőlőskertjében; és mily átkozottak azok, akiket kiűznek a saját helyükre! És a világot tűzzel fogják "felégetni.

4. És mily irgalmas hozzánk a mi Istenünk, mert megemlékezik "Izráel házáról, mind a gyökerekről, mind az ágakról; és "kezét egész nap kinyújtja felénk; és ők "merevnyakú és ellentmondó nép; de mindazok, akik nem keményítik meg a

szívüket, megszabadulnak Isten királyságában.

5. Tehát, szeretett testvéreim, a józanság szavaival könyörgök nektek, hogy tartsatok bűnbánatot, és gyertek szívetek minden szándékával, és "ragaszkodjatok Istenhez, úgy, ahogy ő ragaszkodik hozzátok. És amíg irgalmas^b karja ki van nyújtva felétek a nap világosságában, ne keményítsétek meg a szíveteket.

6. Igen, ma, ha meg akarjátok hallani a hangját, ne keményítsétek meg a szíveteket; mert miért akarnátok "meghalni?

7. Mert íme, miután egész nap Isten jó szavával tápláltak benneteket, fogtok-e rossz gyümölcsöt hozni, hogy "ki kelljen vágni és a tüzre kelljen vetni benneteket?

8. Íme, el fogjátok-e utasítani ezeket a szavakat? El fogjátok-e utasítani a próféták szavait, és el fogtok-e utasítani minden szót, melyet Krisztust illetően szóltak, miután oly sokan szóltak őt illetően; és megtagadjátok-e Krisztus jó szavát, és Isten hatalmát, és a "Szentlélek ajándékát, és elfojtjátok-e a Szent Lelket, és megcsúfoljátok-e a megváltás nagyszerű tervét, melyet nektek készítettek?

9. Nem tudjátok, hogy ha megteszitek ezen dolgokat, hogy a

6 1a Jákób 5:1.

2a 1 Ne. 22:10–12;

T&Sz 110:11.

ksz Az evangélium visszaállítása.

b Jákób 5:61.

c 1 Ne. 14:14.

d Jákób 5:71.

e ksz Az Úr

szőlőskertje.

f 2 Ne. 30:10.

3a 2 Ne. 27:2;

Jákób 5:77;

3 Ne. 25:1.

4a 2 Sám. 7:24.

b Jákób 5:47.

c Móziás 13:29.

5a ksz Egység.

b Alma 5:33–34;

3 Ne. 9:14.

6a Ezék. 18:21–23.

7a Alma 5:51–52;

3 Ne. 27:11–12.

8a ksz A Szentlélek ajándéka.

megváltás és a feltámadás hatalma, mely Krisztusban van, úgy visz majd benneteket Isten "törvényszéke elé, hogy szégyennel és rettenetes ^bbűntudattal álljatok ott?

10. És az "igazságosság hatalma szerint, mert az igazságosságot nem lehet megtagadni, el kell mennetek abba a ^btüzes és kénköves tóba, melynek lángjai kiolthatatlanok, és amelynek füstje örökkön-örökké felfelé száll; mely tüzes és kénköves tó "végtelen ^dgyötrelem.

11. Ó akkor, szeretett testvéreim, tartsatok bűnbánatot és menetek be a "szoros kapun, és haladjatok az úton, mely keskeny, míg örök életet nem nyertek.

12. Ó, legyenek "bölcsek; mi mást mondhatnék?

13. Végül búcsút mondom nektek, míg nem találkozom veletek Isten örömet adó törvényszéke előtt, mely törvényszék "rettenetes rettenettel és félelemmel sújt le a gonoszokra. Ámen.

7. FEJEZET

Sérem megtagadja Krisztust, vitatkozik Jákóbbal, jelt követel, és Isten lesújt rá – Minden próféta beszélt Krisztusról és engeszteléséről – A nefiták vándorokként élték napjaik sorát, gyötrelemben születtek és gyűlöltek őket a lámániták. Mintegy Kr.e. 544–421.

És most, lőn, hogy miután sok év eltelt, egy férfi jött Nefi népe közé, akinek Sérem volt a neve.

2. És lőn, hogy prédikálni kezdett a nép között, és azt hirdette nekik, hogy nem lesz Krisztus. És sok olyan dolgot prédikált, mely hízelgő volt a népnek; és ezt azért tette, hogy megdönthesse Krisztus tanát.

3. És szorgalmasan munkálkodott, hogy félrevezethesse a nép szívét, olyannyira, hogy sok szívet félre is vezetett; és tudván, hogy én, Jákób hiszek Krisztusban, aki el fog jönni, sokszor kereste az alkalmat, hogy hozzám jöhessen.

4. És tanult volt, így tökéletes tudással rendelkezett a nép nyelvét illetően; tehát sok hízelgést és igen meggyőző beszédet tudott használni, az ördög hatalma szerint.

5. Azt remélte, hogy megingathat a hitemben, a sok "kinyilatkoztatás és a sok dolog ellenére, melyet ezen dolgokat illetően láttam; mert én valóban láttam angyalokat, és ők szolgáltak nekem. És az Úr hangját is hallottam, amint szó szerint hozzám beszélt, időről időre; engem tehát nem lehetett megingatni.

6. És lőn, hogy eljött hozzám, és ily módon szólt hozzám, mondván: Jákób testvér, sokszor kerestem az alkalmat, hogy szólhassak hozzád; mert hallot-

9a ksz Utolsó ítélet.
b Móziás 15:26.
ksz Bűn, Bűntudat.
10a ksz Igazságosság.
b 2 Ne. 28:23.

ksz Pokol.
c T&Sz 19:10–12.
d ksz Kárhozat.
11a 2 Ne. 9:41.
12a Morm. 9:28.

13a Alma 40:14.
7 5a 2 Ne. 11:3;
Jákób 2:11.

tam és tudom is, hogy sokat jársz-kelsz, azt prédikálva, amit ti az evangéliumnak, vagyis Krisztus tanának mondotok.

7. És sok embert félrevezettetek ebből a népből, így ők elferdítik Isten helyes útját, és “nem tartják be Mózes törvényét, mely a helyes út; és megváltoztatják Mózes törvényét, egy olyan lénynek hódolva, akiről azt mondjátok, hogy sok száz év múlva fog eljönni. És most, íme, én, Sérem kijelentem neked, hogy ez káromlás; mert senki nem tudhat ilyen dologról; mert ^bnem képes megmondani az eljövendő dolgokat. És ily módon vitatkozott velem Sérem.

8. De íme, az Úristen kiárasztotta “Lelkét a lelkembe, olyannyira, hogy én minden szavát illetően megszegyenítettem őt.

9. És azt kérdeztem tőle: Megtagadod-e a Krisztust, aki el fog jönni? És ő így szólt: Ha lenne Krisztus, nem tagadnám meg őt; de én tudom, hogy nincs Krisztus, se nem volt, se nem lesz soha.

10. És azt kérdeztem tőle: Hiszed-e a szentírásokat? És ő így szólt: Igen.

11. És én így szóltam hozzá: Akkor nem érted meg őket; mert azok valóban bizonyosságot tesznek Krisztusról. Íme, azt mondom neked, hogy egyetlen próféta sem írt, se nem “prófétált

anélkül, hogy ne beszélt volna erről a Krisztusról.

12. És ez nem minden – ez nekem is kinyilvánított, mert láttam és hallottam; és ez a “Szentlélek hatalma által nekem is kinyilvánított; tehát tudom, hogy ha nem lenne engesztelés, akkor az egész emberiségnek el kellene ^bvesznie.

13. És lőn, hogy ő így szólt hozzám: Mutass nekem egy “jelet a Szentléleknek ezen hatalma által, melyen keresztül oly sokat tudtok.

14. És ezt kérdeztem tőle: Mi vagyok én, hogy Istent kísértsem, hogy mutasson neked egy jelet abban a dologban, melyet “igaznak tudsz? Mégis tagadod azt, mert az ^bördögtől való vagy. Mindazonáltal ne az én akaratom legyen meg; de ha Isten lesújt rád, legyen az egy jel számodra, hogy hatalma van neki a mennyben is és a földön is; és hogy Krisztus el fog jönni. És a te akaratod legyen meg, Ó Uram, és ne az enyém.

15. És lőn, hogy amikor én, Jákób, ezeket a szavakat kimondtam, az Úr hatalma reá szállt, olyannyira, hogy a földre rogyott. És lőn, hogy sok napon át táplálták.

16. És lőn, hogy így szólt a néphez: Gyűljetek össze holnap, mert meg fogok halni; szólni szeretnék tehát a néphez, mielőtt meghalok.

7a Jákób 4:5.

b Alma 30:13.

8a ksz Sugalmaz,
Sugalmazás.

11a Jel. 19:10; 1 Ne. 10:5;
Jákób 4:4;

Móziás 13:33–35;
T&Sz 20:26.

ksz Jézus Krisztus.

12a ksz Isten, Istenség –
Isten, a Szentlélek;
Szentlélek.

b 2 Ne. 2:21.

13a Mát. 16:1–4;

Alma 30:43–60.

ksz Jel.

14a Alma 30:41–42.

b Alma 30:53.

17. És lőn, hogy másnap összegyűlt a sokaság; és ő nyíltan szólt hozzájuk, és megtagadta azokat a dolgokat, melyeket tanított vala nekik, és megvallotta Krisztust, és a Szentlélek hatalmát, és az angyalok szolgálattételét.

18. És nyíltan szólt hozzájuk, hogy az ^aördög hatalma ^btévesztette meg. És beszélt a pokolról, és az örökkévalóságról és az örök büntetésről.

19. És így szólt: Félek, hogy elkövettem a ^amegbocsáthatatlan bűnt, mert hazudtam Istennek; mert megtagadtam a Krisztust, és azt mondtam, hogy hiszem a szentírásokat; és azok valóban bizonyoságot tesznek róla. És mivel így hazudtam Istennek, nagyon félek, hogy ^brettenetes lesz helyzetem; de vallomást teszek Istennek.

20. És lőn, hogy amikor ezeket a szavakat kimondta, többet már nem tudott szólni, és ^akiadta a lelkét.

21. És amikor a sokaság tanúja volt annak, hogy mindezen dolgokat elmondta, amint azon volt, hogy kiadja a lelkét, rendkívül meg voltak döbbenve; olyannyira, hogy Isten hatalma leszállt rájuk, és úgy ^aelhatalmasodott rajtuk, hogy a földre rogytak.

22. Most ez a dolog örömet

okozott nekem, Jákóbnak, mert ezt kértem az Atyától, aki a mennyben van; mert ő meghallgatta a könyörgésemet és megválaszolta az imámat.

23. És lőn, hogy ismét vissza lett állítva a nép között a béke és Isten szeretete; és ^akutatták a szentírásokat, és nem hallgattak többé ennek a gonosz embernek a szavaira.

24. És lőn, hogy sok módszert kieszelték, hogy a lámánitákat ^avisszatérítsék és visszaállítsák az igazság ismeretéhez; de ez mind ^bhiábavaló volt, mert ők a ^cháborúban és a ^dvérontásban gyönyörködtek, és örök ^egyűlölet volt bennük irántunk, testvéreik iránt. És állandóan arra törekedtek fegyvereik hatalmán keresztül, hogy elpusztítsanak bennünket.

25. Nefi népe tehát megerősítette magát ellenük fegyvereivel, és teljes erejével, bízva szabadulásuk Istenében és ^akösziklájában; eddig tehát győzelmeskedtek ellenségeiken.

26. És lőn, hogy én, Jákób, kezdtem öreg lenni; és mivel e nép feljegyzését Nefi ^amásik lemezein őrzik, befejezem tehát ezt a feljegyzést, kijelentve, hogy legjobb tudásom szerint írtam; azt mondván, hogy az idő elszállt velünk, és ^béletünk is úgy elszállt, mintha egy álom

18a ksz Ördög.
b Alma 30:53.
ksz Megtéveszt,
Megtévesztés.
19a ksz Megbocsáthatatlan bűn.
b Móziás 15:26.
20a Jer. 28:15–17.

21a Alma 19:6.
23a Alma 17:2.
24a Énós 1:20.
b Énós 1:14.
c Móziás 10:11–18.
d Járom 1:6;
Alma 26:23–25.
e 2 Ne. 5:1–3;

Móziás 28:2.
25a ksz Szikla.
26a 1 Ne. 19:1–6;
Járom 1:14–15.
ksz Lemezek.
b Jak. 4:14.

lett volna számunkra, akik magányos és komoly nép vagyunk, vándorok, kiűzve Jeruzsálemből, gyötrelemben születünk a vadonban, és gyűlöltek a testvéreink, mely háborúkat és viszálykodásokat okozott, gyászban töltöttük tehát a napjainkat.

27. És én, Jákób láttam, hogy nemsokára le kell mennem a síromba; így szóltam tehát ^aÉnós

fiamhoz: Vedd ezeket a lemezeket. És elmondtam neki azon dolgokat, amiket Nefi fivérem ^bmegparancsolt nekem, és ő a parancsok iránti engedelmességet ígért. És bevégzem írásaimat ezeken a lemezeken, mely írás kevés volt; és búcsút mondok az olvasónak, remélve, hogy sok testvérem olvashatja a szavaimat. Isten veletek, testvérek!

ÉNÓS KÖNYVE

Énós erősen imádkozik és bocsánatot nyer a bűneire – Az Úr hangja jön el elméjébe, szabadulást ígérve a lámánitáknak egy eljövendő napon – A nefiták arra törekedtek, hogy visszatérítsék a lámánitákat – Énós örövendezik Megváltójában. Mintegy Kr.e. 420.

ÍME, lőn, hogy én, ^aÉnós, tudván atyámról, hogy ^bigaz ember volt – mert ^cmegtanított az ő nyelvére, és az Úr ^dnevelő tanítása és intelmei szerint – és legyen áldott ezért Istenem neve –

2. És beszélni fogok nektek arról a ^atusakodásról, melyben Isten előtt volt részem, mielőtt ^bbocsánatot nyertem volna a bűneimre.

3. Íme, vadakra mentem va-

dászni az erdőbe; és a szavak, melyeket gyakran hallottam midőn atyám az örök életről és a szentek ^aöröméről szolt, mélyen a szívembe ^bvésődtek.

4. És lelkem ^aéhezett; és ^bletérdeltem Alkotóm előtt, és erős ^cimával és könyörgéssel fohászkoztam hozzá a saját lelkemért; és egész nap fohászkoztam hozzá; igen, és amikor eljött az éjszaka, még mindig magasra emeltem a hangom, hogy az elérte a mennyeket.

5. És egy ^ahang szolt hozzám, mondván: Énós, bűneid megbocsáttattak neked, és áldott leszel.

6. És én, Énós tudtam, hogy Isten nem hazudhat; bűnöm tehát el lett törölve.

7. És ezt kérdeztem: Uram, hogyan történik ez?

27a Énós 1:1.

b Jákób 1:1–4.

[ÉNÓS]

1 1a ksz Énós, Jákób fia.

b 2 Ne. 2:2–4.

c 1 Ne. 1:1–2.

d Eféz. 6:4.

2a 1 Móz. 32:24–32;

Alma 8:10.

ksz Bűnbánat,
Bűnbánatot tart.

b ksz Bűnök
bocsánata.

3a ksz Öröm.

b 1 Ne. 10:17–19;

Alma 36:17–21.

4a 2 Ne. 9:51; 3 Ne. 12:6.

b ksz Tiszteletadás,
Tiszteletudás.

c ksz Ima.

5a ksz Kinyilatkoztatás.

8. És ő így szólt hozzám: *“Hited miatt Krisztusban, akit még soha ezelőtt nem hallottál, se nem láttál. És sok év telik el, mielőtt kinyilvánítja magát a testben; indulj tehát, hited b'éppé tett téged.*

9. Most lőn, hogy amikor e szavakat hallottam, kezdtem *“vágyat érezni testvéreim, a nefiták jóléte iránt; teljes lelke-met b'kiöntöttem tehát értük Istennek.*

10. És amíg lélekben így küszködtem, íme, ismét az Úr hangja szólt *“elmémben, mondván: Aszerint fogom meglátogatni a testvéreidet, amilyen szorgalmasak lesznek parancsolataim betartásában. Nekik b'adtam ezt a földet, és ez egy szent föld; és én nem c'átkozom meg azt, hacsak gonosz-ság miatt nem; aszerint fogom tehát meglátogatni testvéreidet, ahogy azt megmondtam; és vétkeiket bánattal együtt hozom majd le a saját fejükre.*

11. És miután én, Énós, e szavakat hallottam, kezdett meg-ingathatatlanná válni az Úrba vetett hitem; és sok hosszú küszködéssel imádkoztam hozzá testvéreimért, a lámánitákért.

12. És lőn, hogy miután teljes buzgósággal *“imádkoztam és*

munkálkodtam, így szólt hozzám az Úr: b'Kívánságaid szerint adok neked, hited miatt.

13. És most íme, az volt a kívánság, melyet tőle kívántam – hogy ha úgy léssen, hogy népem, a nefiták vétekbe esnek, és valamiképpen *“elpusztítják őket, és a lámánitákat nem pusztítják el, hogy az Úristen b'őrizze meg népemnek, a nefitáknak egy feljegyzését; még akkor is, ha az szent karjának hatalma által léssen, hogy az egy eljövendő napon c'eljuthasson a lámánitákhoz, hogy talán d'eljuthassanak a szabaduláshoz–*

14. Mert mindeddig *“hiába-valóak voltak küszködéseink, hogy visszaállítsuk őket az igaz hithez. És haragjukban megesküdtek, hogy ha lehetséges, el fogják b'pusztítani a feljegyzéseinket és minket, és atyáink minden hagyományát is.*

15. Tudván tehát, hogy az Úristen képes *“megőrizni a feljegyzéseinket, állandóan fohászkoztam hozzá, mert ő ezt mondta vala nekem: Amely dolgot hittel kértek, Krisztus nevében, és elhiszitek, hogy megkapjátok, azt meg fogjátok kapni.*

16. És nekem volt hitem, és fohászkoztam Istenhez, hogy *“őrizze meg a b'feljegyzéseket;*

8a Ether 3:12–13.
ksz Hit.

b Mát. 9:22.

9a 1 Ne. 8:12;

Alma 36:24.

b 2 Ne. 33:3; MSz 1:8;

Alma 34:26–27.

10a ksz Elme; Sugalmaz,
Sugalmazás.

b 1 Ne. 2:20.

c Ether 2:7–12.

12a Morm. 5:21; 9:36.

b Zsolt. 37:4;

1 Ne. 7:12; Hél. 10:5.

13a Morm. 6:1, 6.

b MSz 1:6–11;

Alma 37:2.

c Alma 37:19;

Ether 12:22;

T&Sz 3:18.

d Alma 9:17.

14a Jákób 7:24.

b Morm. 6:6.

15a ksz Szentírások –
Megőrizendő
szentírások.

16a 3 Ne. 5:13–15;

T&Sz 3:19–20;

10:46–50.

b ksz Mormon könyve.

és ő szövetséget kötött velem, hogy ^celjuttatja őket a lámánitákhoz, a szerinte megfelelő időben.

17. És én, Énós, tudtam, hogy ez azon szövetség szerint lesz, melyet kötött; lelkem tehát megpihent.

18. És az Úr így szólt hozzám: Atyáid is ezt a dolgot kérték tőlem; és az hitük szerint fog történni; mert hitük olyan volt, mint a tiéd.

19. És most lőn, hogy én, Énós Nefi népe között jártam-keltem, az eljövendő dolgokról próféta-^alván, és tanúságot téve azon dolgokról, amelyeket hallottam és láttam.

20. És bizonyoságot teszek, hogy Nefi népe buzgón igyekezett, hogy a lámánitákat visszaállítsák az Istenbe vetett igaz hithez. De ^a“fáradozásaink hiábavalóak voltak; gyűlöletük eltökélt volt, és gonosz természetük vezette őket, így vad, és kegyetlen és ^bvérszomjas néppé váltak; tele ^c“bálványimádással és szennyeséggel; prédának való vadállatokon lakmározva; sátrakban lakva, és a vadonban barangolva, rövid bőrvövel az ágyékukon, és leborotvált fejjel; és az ^a“íj, és a handzsár, és a balta használatában voltak jártasak. És sokan közülük semmi mást nem ettek, csak nyers húst; és állandóan arra törekedtek, hogy elpusztítsanak bennünket.

21. És lőn, hogy Nefi népe pedig a földet művelte, és ^a“termesztett mindenféle gabonát, és gyümölcsöt, és nevelt csordanyájákat, és mindenféle marhanyájákat, és kecskéket, és vadkecskéket, és sok lovat is.

22. És rendkívül sok ^a“próféta is volt közöttünk. És a nép ^b“merevnyakú nép volt, nehezen értett.

23. És semmi más nem volt, csak a rendkívül ^a“nyers beszéd, a háborúkról, és a viszálykodásokról, és a pusztításokról való ^b“prédikálás és próféta-^alván, és az állandó ^c“emlékeztetésük a halálra, és az örökkévalóság időtartamára, és Isten ítéleteire és hatalmára, és mindezen dolgokra – ^a“állandóan felserkentvén őket, az Úr félelmében tartván. Azt mondom, hogy ezen dolgokon, és a beszéd rendkívül nagy nyíltságán kívül semmi nem tarthatta volna őket vissza attól, hogy gyorsan a pusztulásba süllyedjenek. És ilyenféleképpen írok róluk.

24. És láttam háborúkat a nefiták és a lámániták között, napjaim során.

25. És lőn, hogy kezdtem öreg lenni, és százhetvenkilenc év telt el attól az időtől fogva, hogy atyánk, Lehi ^a“elhagyta Jeruzsálemet.

26. És láttam, hogy hamarosan le kell mennem a síromba, miután Isten hatalma munkálkodott

16c 2 Ne. 27:6.

20a Moró. 9:6.

^b Járom 1:6.

^c Móziás 9:12.

ksz Bálványimádás.

^d Móziás 10:8.

21a Móziás 9:9.

22a MSz 1:16–18.

^b Járom 1:3.

23a 1 Ne. 16:2; 2 Ne. 33:5.

^b ksz Prédikál.

^c Hél. 12:3.

^d Járom 1:12;

Alma 31:5.

25a 1 Ne. 2:2–4.

rajtam, hogy prédikálnom és prófétálnom kell ennek a népnek, és ki kell jelentenem az ígét, az igazság szerint, mely Krisztusban van. És életem minden napján kijelentettem azt, és jobban örvendeztem abban, mint a világ dolgaiban.

27. És hamarosan elmegyek ^anyugodalmam helyére, mely

Megváltómnál van; mert tudom, hogy őbenne fogok megpihenni. És örvendezek annak a napnak, amikor ^bhalandó voltom ^chalhatatlanságot ölt, és előtte fogok állni; akkor örömmel látom majd az arcát, és ő ezt fogja mondani nekem: Jöjj hozzám, te áldott; el van készítve számodra egy hely Atyámnak ^dpalotáiban. Ámen.

JÁROM KÖNYVE

A nefiták betartják Mózes törvényét, várakozással tekintenek Krisztus eljövételére, és boldogulnak ezen a földön – Sok próféta fáradozik azon, hogy a népet az igazság útján tartsa. Mintegy Kr.e. 399–361.

MOST íme, én, Járom leírok néhány szót, atyám, Énós parancsolata szerint, hogy vezessük a ^anemzedékrendünket.

2. És mivel ^aezek a lemezek ^bkicsinyek, és mindez azzal a szándékkal íratott, hogy testvéreinknek, a ^clámánitáknak a javára váljék, tehát szükségképpen írnom kell egy keveset; de nem írom le prófétálásom, sem kinyilatkoztatásaim dolgait. Mert mi többet írhatnék még, mint amit atyáim már leírtak? Mert nem nyilatkoztatták-e ki

a szabadulás tervét? Azt mondom nektek, de igen; és ez elegendő számomra.

3. Íme, szükséges, hogy sok mindent megtegyenek ezen nép között, szívük keménysége, és füleik süketsége, és elméjük vaksága, és nyakuk ^amerevsége miatt; mindazonáltal Isten rendkívül irgalmas hozzájuk, és még nem ^bsöpörte el őket a föld színéről.

4. És sokan vannak közöttünk, akik sok ^akinyilatkoztatást kapnak, mert nem mindenki merevnyakú. És mindazok, akiknek nem merev a nyaka, és akiknek van hite, ^bkapcsolatban állnak a Szent Lélekkel, mely hitük szerint nyilvánítja ki a dolgokat az emberek gyermekeinek.

5. És most, íme, kétszáz év

27a ksz Nyugalom.

b ksz Halandó,
Halandóság.

c ksz Halhatatlan,
Halhatatlanság.

d Ján. 14:2–3;
Ether 12:32–34;
T&S 72:4; 98:18.

[JÁROM]

1 1a 1 Ne. 3:12; 5:14.

2a Jákób 3:14;

Omni 1:1.

b 1 Ne. 6:1–6.

c ksz Szentírások – A
szentírások értéke.

d 2 Ne. 27:6;

Morm. 5:12.

3a Énós 1:22–23.

b Ether 2:8–10.

4a Alma 26:22;

Hél. 11:23;

T&S 107:18–19.

ksz Kinyilatkoztatás.

b ksz Szentlélek.

múlt el, és Nefi népe megerősödött ezen a földön. Azon voltak, hogy ^abetartsák Mózes törvényét, és a ^bsabbat napját az Úrnak szenteljék. És nem ^ckáromkodtak, se nem ^dkáromoltak. És rendkívül szigorúak voltak az ország törvényei.

6. És szétszóródtak szerte a vidék nagy részén, és a lámániták is. Azok azonban sokkal nagyobb számban voltak, mint a nefiták, és szerettek ^agyilkolni és a vadállatok véréit itták.

7. És lőn, hogy sok alkalommal jöttek ellenünk, a nefiták ellen hadakozni. De ^akirályaink és hadvezéreink hatalmas emberek voltak az Úrba vetett hitben, és az Úr útjaira tanították a népet; ellenálltunk tehát a lámánitáknak, és kisöpörtük őket a ^bföldjeinkről, és kezdtük megerősíteni a városainkat, vagyis örökségünk minden helyét.

8. És rendkívül megsokasodtunk, és szétszóródtunk szerte a vidéken, és rendkívül gazdagok lettünk aranyban, és ezüstben, és értékes dolgokban, és finom megmunkálású fában, és épületekben, és gépekben, és vasban és vörösrézben is, és sárgarézben és acélban, mindenféle eszközöket készítvén a föld megművelésére, és harci ^afegyvereket – igen, készítettük a hegyes végű nyilat, és a tegezt,

és a dárdát, és a lándzsát, és mindenféle háborús előkészületeket tettünk.

9. És így felkészülvén a lámánitákkal való találkozásra, nem boldogultak velünk. De beigazolódott az Úr szava, melyet atyáinkhoz szólt, mondván hogy: Amennyiben betartjátok parancsolataimat, boldogulni fogtok a földön.

10. És lőn, hogy az Úr prófétái megfenyegették Nefi népét, Isten szava szerint, hogy ha nem tartják be a parancsolatokat, hanem vétekbe esnek, akkor el fogják őket ^apusztítani a föld színéről.

11. A próféták, és a papok és tanítók tehát szorgalmasan dolgoztak, minden hosszútűréssel szorgalomra buzdítva a népet; ^aMózes törvényét tanítván nekik, és azt, hogy mi célból adatott; meggyőzván őket, hogy ^btekintsenek várakozással a Messiásra, és higgyenek eljövételében úgy, ^cmintha már el is jött volna. És ily módon tanították őket.

12. És lőn, hogy így cselekedvén visszatartották őket attól, hogy ^aelpusztítsák őket a föld színéről, mert ^bszurkálták szívüket a szóval, állandóan bűnbánatra serkentve őket.

13. És lőn, hogy kétszázharmincnyolc év telt el – háborúk,

5a 2 Ne. 25:24;
Alma 34:13–14.
b 2 Móz. 35:2.
ksz Sabbat nap.
c ksz Szentségtörés.
d Ksz Káromlás,
Káromol.
6a Jákób 7:24;

Énós 1:20.
7a Jákób 1:9, 11, 15.
b MSz 1:14.
8a Móziás 10:8.
10a 1 Ne. 12:19–20;
Omni 1:5;
11a Jákób 4:5;
Alma 25:15–16.

b 2 Ne. 11:4;
Ether 12:18–19.
c 2 Ne. 25:24–27;
Móziás 3:13; 16:6.
12a Ether 2:10.
b Alma 31:5.

és vizzálykodások, és széthúzások időszakával, az idő nagy részének folyamán.

14. És én, Járom, nem írok többet, mert a lemezek kicsinyek. De íme, testvéreim, fordulhattok Nefi "másik lemezeihez; mert íme, azokra vannak bevésve

háborúink feljegyzései, a királyok írásai szerint, vagy azok szerint, amiket leírtak.

15. És ezeket a lemezeket Omni fiam kezébe adom, hogy atyáim "parancsolatai szerint lehessen vezetni azokat.

OMNI KÖNYVE

Omni, Amáron, Kemis, Abinádom és Amáleki, egymást váltva mind-egyikük vezet a feljegyzéseket – Móziás felfedezi Zarahemla népét, akik Jeruzsálemből jöttek el Sédékiás napjaiban – Móziást királlyá teszik felettük – Mulek leszármazottjai Zarahemlában felfedezték Koriántumrot, az utolsó járeditát – Móziást Benjámin király követi – Az emberek ajánlják fel lelküket, felajánlásként Krisztusnak. Mint-egy Kr.e. 323–130.

ÍME lőn, hogy atyám, Járom megparancsolta nekem, Omninak, hogy írjak valamit ezekre a lemezekre, hogy megőrizzük a nemzedékrendünket.

2. Napjaimban tehát, szeretném, ha tudnátok, hogy sokat harcoltam karddal azért, hogy népemet, a nefitákat megóvjam attól, hogy ellenségeik, a lámániták kezére kerüljenek. De íme, én magam gonosz ember vagyok, és nem tartottam be az Úr rendelkezéseit és parancsolatait úgy, ahogy azt tennem kellett volna.

3. És lőn, hogy kétszázhetvenhat év múlt el, és volt sok békés időszakunk; és volt sok időszakunk súlyos háborúkkal és vérontással. Igen, egyszóval kétszáznyolcvankét év múlt el, és én atyáim "parancsolatai szerint vezettem ezeket a lemezeket; és ráruháztam őket fiamra, Amáronra. És ezzel befejezem.

4. És most én, Amáron, atyám könyvébe leírom azon dolgokat, amiket leírok, mely kevés.

5. Íme lőn, hogy háromszáz-húsz év múlt el, és a nefiták gonoszabbik részét "elpusztították.

6. Mert az Úr nem tűrhette, miután kivezette őket Jeruzsálem földjéről és megtartotta és megóvta őket attól, hogy ellenségeik kezére kerüljenek; igen, nem tűrhette, hogy ne igazolódjanak be a szavak, melyeket atyáinkhoz szólt, mondván: Amennyiben nem tartjátok be parancsolataimat, nem fogtok boldogulni a földön.

7. Az Úr tehát nagy ítélettel látogatta meg őket; mindazon-

által megkímélte az igazlelkűeket, hogy el ne vesszenek, és kiszabadította őket ellenségeik kezéből.

8. És lőn, hogy a lemezeket átadtam fivéremnek, Kemisnek.

9. Most én, Kemis, írok egy kevés dolgot, amit írok, egy könyvbe a fivéremmel; mert íme, láttam az utolsó írást, amit írt, hogy azt a saját kezével írta; és azon a napon írta azt, amelyen átadta nekem azokat. És ily módon vezetjük a feljegyzéseket, mert ez atyáink parancsolatai szerint való. És ezzel befejezem.

10. Íme én, Abinádóm, Kemis fia vagyok. Íme lőn, hogy sok háborút és viszálykodást láttam népem, a nefiták, és a lámániták között; és én saját kardommal sok lámánita életét vettem el, testvéreim védelmében.

11. És íme, ezen nép feljegyzése lemezekre van vésve, melyek a királyoknál vannak, a nemzedékek szerint; és nem tudok más kinyilatkoztatásról, sem próféciáról, csak arról, ami le van írva; tehát ami elegendő, az le van írva. És ezzel bevégezem ezt.

12. Íme, én Amáleki, Abinádóm fia vagyok. Íme, mondanék nektek valamit Móziást illetően, akit királlyá tettek Zarahemla földje felett; mert íme, az Úr figyelmeztette őt, hogy meneküljön el "Nefi földjéről, és hogy mindazok, akik hajlandók hallgatni az Úr szavára, vele

együtt szintén ^bmenjenek ki arról a földről a vadonba.

13. És lőn, hogy aszerint cselekedett, ahogy az Úr megparancsolta neki. És kimentek arról a földről a vadonba, annyian, ahányan csak hajlandóak voltak hallgatni az Úr szavára; és sok prédikálás és prófétálás vezette őket. És állandóan intette őket Isten szava; és karjának hatalma vezette át őket a vadonon, míg le nem értek arra a földre, melyet Zarahemla földjének neveznek.

14. És felfedeztek egy népet, amelyet "Zarahemla népének hívnak. Most nagy örvendezés volt Zarahemla népe között; és Zarahemla is rendkívül örvendezett, mert az Úr elküldte Móziás népét a ^brézlemezekkel, amelyek tartalmazták a zsidók feljegyzését.

15. Íme, lőn, hogy Móziás felfedezte, hogy "Zarahemla népe abban az időben jött ki Jeruzsálemből, amikor ^bSédékiást, Júda királyát fogságba hurcolták Babilóniába.

16. És a vadonban mentek, és az Úr keze áthozta őket a nagy vizeken arra a földre, ahol Móziás felfedezte őket; és attól az időtől fogva ott laktak.

17. És abban az időben, amikor Móziás felfedezte őket, már rendkívül megsokasodtak. Mindazonáltal volt már közöttük sok háború és súlyos viszálykodás, és időről időre kard által estek el; és romlott

12a 2 Ne. 5:6–9.

^b Jákób 3:4.

14a ksz Zarahemla.

^b 1 Ne. 3:3, 19–20;

5:10–22.

15a Móziás 25:2.

^b Jer. 39:1–10;

Hél. 8:21.

lett a nyelvük; és nem hoztak magukkal "feljegyzéseket; és megtagadták Teremtőjük létezését; és sem Móziás, sem Móziás népe nem tudta megérteni őket.

18. De lőn, hogy Móziás tanította őket az ő nyelvére. És lőn, hogy miután megtanították őket Móziás nyelvére, Zarahemla elmondta atyái nemzedékrendjét, emlékezete szerint; és az le van írva, de nem ezeken a lemezeken.

19. És lőn, hogy Zarahemla népe és Móziás népe "egyesült; és ^bMóziást nevezték meg, hogy a királyuk legyen.

20. És lőn Móziás napjaiban, hogy egy nagy követ hoztak neki, rajta bevésésekkel; és ő Isten ajándéka és hatalma által "lefordította a bevéséseket.

21. És azok beszámoltak egy bizonyos "Koriántumról, és népének legyilkolásáról. És Koriántumrot Zarahemla népe fedezte fel; és ő velük lakott kilenc holdtőlten keresztül.

22. A beszámoló atyáit illetően is szólt néhány szót. És első szülei a "toronytól jöttek el, abban az időben, amikor az Úr ^bösszezavarta a nép nyelvét; és az Úr szigorúsága lesújtott rájuk, ítéletei szerint, melyek igazságosak; és ^ccsontjaik szét-szórva hevernek az észak felé eső földön.

23. Íme én, Amáleki, Móziás napjaiban születtem; és megélttem, hogy meglássam a halálát; és "Benjámin, az ő fia uralkodik a helyében.

24. És íme, Benjámin király napjaiban egy komoly háborút és sok vérontást láttam a nefiták és a lámániták között. De íme, a nefiták sok előnyt szereztek felettük; igen, olyannyira, hogy Benjámin király kiűzte őket Zarahemla földjéről.

25. És lőn, hogy kezdtem öreg lenni; és nem lévén magom, és mert tudom, hogy "Benjámin király igaz ember az Úr előtt, neki ^badom tehát át ezeket a lemezeket, és minden embert buzdítok, hogy jöjjön Istenhez, Izrael Szentjéhez, és higgyen a prófétálásban, és a kinyilatkoztatásokban, és az angyalok szolgálattételében, és a nyelveken szólás ajándékában, és a nyelvek tolmácsolásának ajándékában, és minden olyan dologban, ami "jó; mert semmi nincs, ami jó lenne, és ne az Úrtól jönne; és az, ami gonosz, az ördögtől jön.

26. És most, szeretett testvéreim, szeretném, ha "Krisztushoz jönnétek, aki Izrael Szentje, és részesülnétek az ő szabadításában, és megváltásának hatalmában. Igen, jöjjetek hozzám, és ^bajánljátok fel neki teljes

17a Móziás 1:2–6.

19a Móziás 25:13.

^b Omni 1:12.

20a Móziás 8:13–19.

ksz Látnok.

21a Ether 12:1.

ksz Koriántumr.

22a Ether 1:1–5.

^b 1 Móz. 11:6–9;

Móziás 28:17;

Ether 1:33.

^c Móziás 8:8.

23a MSz 1:3.

25a MSz 1:17–18;

Móziás 29:13.

^b MSz 1:10.

^c Alma 5:40;

Ether 4:12;

Moró. 7:15–17.

26a Jákób 1:7;

Alma 29:2;

Moró. 10:32.

^b ksz Áldozat.

lelketeket, ^cfelajánlásként, és rendületlenül ^aböjtöljétek és imádkozzatok tovább, és tartatok ki mindvégig; és ahogy él az Úr, megszabadultok.

27. És most azon bizonyos számú embert illetően szeretnék még valamit mondani, akik felmentek a vadonba, hogy visszatérjenek Nefi földjére; mert nagy számban voltak, akik szerették volna örökségük földjét birtokolni.

28. Felmentek tehát a vadonba. És a vezérük egy erős és hatalmas ember volt, és merevnyakú

ember, vizálykodást idézett hát elő közöttük; és ötven kivételével mindenkit ^alegyilkoltak a vadonban, azok pedig visszatértek Zarahemla földjére.

29. És lőn, hogy másokat is magukhoz vettek, tekintélyes számban, és ismét útra keltek a vadonba.

30. És nekem, Amálekinek, volt egy fivérem, aki szintén velük ment; és azóta semmit nem tudok róluk. És közel állok hozzá, hogy síromba feküdjek; és ^aezek a lemezek tele vannak. És bevégzem beszédemet.

MORMON SZAVAI

Mormon kivonatolja Nefi nagylemezeit – A kislemezeket a többi lemez mellé helyezi – Benjámin király békét teremt az országban. Mintegy Kr.u. 385.

ÉS most én, ^aMormon, azon vagyok, hogy a feljegyzést, melyet készítettem, átadjam fiam, Moróni kezébe, íme, tanúja voltam népem, a nefiták majdnem teljes pusztulásának.

2. És ^asok száz évvel Krisztus eljövetele után van az, hogy ezeket a feljegyzéseket fiam kezébe adom; és úgy tűnik nekem, hogy ő tanúja lesz népem teljes pusztulásának. De adja Isten, hogy túlélje őket, hogy

írhasson valamelyest őket illetően, és valamelyest Krisztust illetően is, hogy egy napon az talán ^bhasznukra lehessen.

3. És most szólok valamelyest azt illetően, amit leírtam; mert miután ^akivonatot készítettem Nefi ^blemezeiről, egészen ennek a Benjámin királynak az uralkodásáig, akiről Amáleki beszélt, kutattam a ^cfeljegyzések között, melyeket kezeimbe adtak vala, és megtaláltam ezeket a lemezeket, amelyek a próféták ezen rövid beszámolóját tartalmazzák, Jákóbtól egészen ennek a ^aBenjámin királynak az uralkodásáig, és sokat Nefi szavai közül is.

26c 3 Ne. 9:20.
d ksz Böjt, Böjtölés.
28a Móziás 9:1–4.
30a 1 Ne. 6:1–6.
[MORMON SZAVAI]
1 1a 3 Ne. 5:9–12;

Morm. 1:1–4; 8:1, 4–5.
ksz Mormon, nefita próféta.
2a Morm. 6:5–6.
b T&Sz 3:16–20.
3a T&Sz 10:44.

b T&Sz 10:38–40.
c Móziás 1:6;
Hél. 3:13–15;
Morm. 4:23.
d Omni 1:23.

4. És "tetszenek nekem azok a dolgok, amelyek ezeken a lemezeken vannak, Krisztus eljövételének próféciái miatt; és atyáim tudták, hogy azok közül sok már beteljesedett; igen, és én is tudom, hogy mindazon dolog, amelyet egészen a mai napig prófétáltak, beteljesedett, és mindazon dolgoknak, mely ezen nap után jön el, biztosan be kell következnie.

5. "Ezeket választottam tehát, hogy befejezzem velük a feljegyzésem; feljegyzésemnek amely maradékát ^bNefi lemezeiről veszem; és a ^cszázadrészét sem tudom leírni népem dolgainak.

6. De íme, veszem ezeket a lemezeket, melyek ezeket a próféciákat és kinyilatkoztatásokat tartalmazzák, és feljegyzésem maradéka mellé teszem őket, mert azok kiválóak szememben; és tudom, hogy kiválóak lesznek a testvéreimnek is.

7. És ezt egy "bölcs célből teszem, mert munkálkodásai szerint, az Úr Lelke, mely bennem van, így suttog nekem. És most, én nem tudok minden dolgot; de az Úr ^bminden dolgot tud, ami el fog jönni; munkálkodik tehát bennem, hogy akarata szerint cselekedjek.

8. Testvéreimet illetően "imádkozom tehát Istenhez, hogy ismét eljuthassanak majd Isten

megismeréséhez, igen, Krisztus megváltásának megismeréséhez; hogy majd ismét ^btetszetős nép lehessenek.

9. És most én, Mormon, hozzálátok, hogy befejezzem a feljegyzésemet, melyet Nefi lemezeiről veszek; és azon tudás és értelem szerint készítem el ezt, melyet Isten megadott nekem.

10. Lőn tehát, hogy miután Amáleki "átadta ezeket a lemezeket Benjámin király kezébe, ő vette és a ^btöbbi lemezek mellé helyezte őket, melyek azon feljegyzéseket tartalmazták, amiket ^ckirályok adtak tovább nemzedékről nemzedékre, Benjámin király napjaiig.

11. És Benjámin király óta is továbbadták őket nemzedékről nemzedékre, míg végül az én "kezembe jutottak. És én, Mormon, imádkozom Istenhez, hogy mostantól fogva őrizze meg őket. És tudom, hogy meg fogja őrizni; mert nagyszerű dolgok vannak írva azokon, melyekből népemet és testvéreiket meg fogják "ítélni a nagy és utolsó napon, Isten szava szerint, mely meg van írva.

12. És most, ezen Benjámin királyt illetően – voltak némi vizálykodások saját népe között.

13. És még lőn, hogy a lámániták seregei lejöttek "Nefi

4a 1 Ne. 6:5.

5a úm. a neki tetsző dolgokat, amiket a 4. vers említ.

b 1 Ne. 9:2.

c 3 Ne. 5:8–11;

26:6–12.

7a 1 Ne. 9:5; 19:3;

T&Sz 3:12–20;

10:1–19, 30–47.

b ksz Mindentudó.

8a 2 Ne. 33:3–4;

Énós 1:11–12.

b 2 Ne. 30:6.

10a Omni 1:25, 30.

b 1 Ne. 9:4.

c Járom 1:14.

11a 3 Ne. 5:8–12;

Morm. 1:1–5.

b 2 Ne. 25:18; 29:11;

33:11–15;

3 Ne. 27:23–27.

13a Omni 1:12.

földjéről, hogy harcoljanak népe ellen. De íme, Benjámin király összegyűjtötte seregeit, és ellenállt nekik; és harcolt saját karjának erejével, ^bLábán kardjával.

14. És az Úr erejével hadakoztak ellenségeikkel szemben, míg sok ezer lámánitát meg nem öltek. És lőn, hogy addig hadakoztak a lámániták ellen, míg örökségük összes földjéről ki nem űzték őket.

15. És lőn, hogy miután voltak hamis "Krisztusok, befogták a szájukat, és büntetteik szerint megbüntették őket;

16. És miután voltak hamis próféták, és hamis prédikátorok és tanítók a nép között, és mindezeket büntetteik szerint megbüntették; és miután sok

viszálykodás és átpártolás volt a lámánitákhoz, íme, lőn, hogy Benjámin király a szent "próféták segítségével, akik népe között voltak –

17. Mert íme, Benjámin király "szent ember volt, és igazlelkűségben uralkodott népe felett; és sok szent ember volt országában, és ők Isten szavát szolták, ^bhatalommal és felhatalmazással; és sok 'csípős beszédet használtak a nép merevnyakúsága miatt –

18. Tehát Benjámin király ezek segítségével, teste teljes erejével és egész lénye képességével fáradozva, és a próféták is így fáradozva, még egyszer békét teremtett az országban.

MÓZIÁS KÖNYVE

1. FEJEZET

Benjámin király megtanítja fiainak atyáik nyelvét és jövőndöléseit – A különböző lemezeken vezetett feljegyzések miatt maradt fenn vallásuk és műveltségük – Móziást királlyá választják és rábízják a feljegyzések és egyéb dolgok őrzését. Mintegy Kr.e. 130–124.

ÉS most egész "Zarahemla földjén nem volt több viszálykodás mindazon népek

között, akik Benjámin királyhoz tartoztak, úgyhogy Benjámin király hátralevő napjaiban állandó volt a béke.

2. És lőn, hogy három fia volt; és neveiket Móziásnak, és Helórumnak és Hélamánnak nevezte. És "tanítottatta őket atyái ^bnyelvének teljességére, hogy ezáltal értő emberek legyenek; és hogy tudhassanak azon próféciaikról, melyeket atyáik szája szolgált volt, melyeket az Úr keze adott át nekik.

13b 1 Ne. 4:9; 2 Ne. 5:14;
Jákób 1:10;
Móziás 1:16;
T&Sz 17:1.
15a ksz Antikrisztus.

16a Énós 1:22.
17a Alma 13:26.
b Alma 17:2–3.
c Moró. 9:4;
T&Sz 121:41–43.

[MÓZIÁS]
1 1a Omni 1:13.
2a Móziás 4:14–15;
T&Sz 68:25, 28.
b Morm. 9:32.

3. És tanította őket a feljegyzésekről is, melyek a rézlemezekre voltak vésve, mondván: Fiaim, szeretném, ha emlékeznétek rá, hogy ha nem lettek volna ezek a "lemezek, melyek tartalmazzák ezen feljegyzéseket és ezen parancsolatokat, akkor, nem ismervén Isten rejtelmeit, ^btudatlanságban kellett volna sínylődnünk mind a mai napig.

4. Mert nem lett volna lehetséges, hogy atyánk, Lehi minden ezen dolgokra vissza tudjon emlékezni, hogy megtanítsa azokat a gyermekeinek, hacsak nem e lemezek segítségével; mert őt megtanították az "Egyiptomiak nyelvére, el tudta tehát olvasni ezeket a bevéséseket, és meg tudta tanítani a gyermekeinek, hogy ezáltal ők is megtaníthassák azokat a gyermekeiknek, és így betöltsék Isten parancsolatait, méghozzá egészen mostanáig.

5. Mondom nektek, fiaim, ha nem lettek volna meg ezek a dolgok, melyeket Isten keze tartott és "őrzött meg, hogy ^bolvashassuk és megérthessük a "rejtelmeit, és mindig a szemünk előtt lehessenek a parancsolatai, akkor már az atyáink hitetlenségbe sülyedtek volna, és hasonlóak lennének testvéreinkhez, a lámánitákhöz, akik semmit nem tudnak ezekről a dolgokról, és atyáik ^dhagyományai miatt, melyek nem helyesek,

még csak el sem hiszik ezeket, amikor tanítják őket nekik.

6. Ó fiaim, szeretném, ha emlékeznétek rá, hogy ezen kijelentések igazak, és arra is, hogy ezen feljegyzések "igazak. És íme, Nefi lemezei is, amelyek atyáink feljegyzéseit és kijelentéseit tartalmazzák, attól az időtől fogva, hogy Jeruzsálemet elhagyták, mostanáig, és ezek igazak; és tudhatjuk, hogy valóságok, mert a szemünk előtt vannak.

7. És most, fiaim, szeretném, ha emlékeznétek rá, hogy szorgalmasan "kutassátok őket, hogy ez hasznotokra legyen; és szeretném, ha ^bbetartanátok Isten parancsolatait, hogy "boldogulhassatok ezen a földön, azon "ígéretnek szerint, melyeket atyáinknak tett az Úr.

8. És még sok más dolgot tanított Benjámin király a fiainak, melyek nincsenek leírva ebben a könyvben.

9. És lőn, hogy miután Benjámin király bevégezte fiai tanítását, megöregedett és látta, hogy nagyon hamar el kell mennie az egész földnek útján; ajánlatosnak gondolta tehát, hogy a királyságot átruházza az egyik fiára.

10. Magához hívatta tehát Móziást, és ezek azok a szavak, melyekkel szólt hozzá, mondván: Fiam, tégy közzé kiáltványt az egész országban, az egész

3a ksz Lemezek.

b Alma 37:8–9.

4a JST 1:64.

5a ksz Szentírások –
Megőrizendő
szentírások.

b 5 Móz. 6:6–8.

c ksz Isten rejtelmei.

d Móziás 10:11–17.

6a 1 Ne. 1:3;
2 Ne. 33:10–11;
Moró. 10:27.

7a ksz Szentírások.

b Móziás 2:22;

Alma 50:20–22.

c Zsolt. 122:6;

2 Ne. 2:20.

d Alma 9:12–14.

népnek, vagyis ^aZarahemla népének és Móziás egész népének, akik az országban laknak, hogy ezáltal gyűljenek össze, mert holnap magam akarom kihirdetni ennek az én népemnek, hogy te vagy e népnek ^bkirálya és uralkodója, akit az Úr, a mi Istenünk adott nekünk.

11. Továbbá pedig egy ^anevet fogok adni ennek a népnek, hogy ezáltal meg lehessen őket különböztetni az összes többi néptől, melyet az Úr Isten Jeruzsálem földjéről kihozott; és ezt azért teszem, mert szorgalmas nép voltak Isten parancsolatainak betartásában.

12. És egy olyan nevet adok nekik, mely soha nem töröltetik el, hacsak nem ^avétek által.

13. Igen, továbbá pedig azt mondom nektek, hogy ha az Úrnak ezen igen kedvelt népe ^avétekbe esnék, és gonosz és házasságtörő néppé válnék, akkor az Úr ki fogja őket szolgálatni, hogy ezáltal olyan ^bgyengék lesznek, mint a testvéreik; és nem fogja többé páratlan és bámulatos hatalma által ^cmegőrizni őket, ahogyan mind-ezidáig atyáinkat megőrizte.

14. Mert azt mondom nektek, hogy ha nem nyújtotta volna ki karját atyáink megőrzésére, akkor a lámániták kezébe kellett volna kerülniük, és gyűlöletük áldozataivá váltak volna.

15. És lőn, hogy miután Benjámin király bevégezte fiához

intézett ezen kijelentéseit, gondjaira bízta a királyság minden ügyét.

16. Továbbá pedig gondjaira bízta a feljegyzéseket, melyek a ^arézlemezekre voltak vésve; és Nefi lemezeit is; és Lábán ^bkardját is, és a ^cgömböt vagy irányítót, mely a vadonon át vezette atyáinkat, melyet az Úr keze készített, hogy azáltal lehessen vezetni őket, mindenkit azon figyelem és szorgalom szerint, melyet irányában tanúsítottak.

17. Ezért amikor hűtlenek voltak, se nem boldogultak se nem haladtak előre az útjukon, hanem ^avisszafelé hajtották őket, és magukra vonták Isten nemtetszését; és ezért éhséggel és keserves megpróbáltatásokkal lettek sújtva, hogy felserkentsék őket a kötelességükre történő emlékezésben.

18. És most lőn, hogy Móziás ment, és úgy tett, ahogy apja megparancsolta neki, és kihirdette mindazon népeknek, melyek Zarahemla földjén voltak, hogy ezáltal összegyűlhessenek és a templomhoz felmenvén meghallják a szavakat, melyeket atyja szól majd hozzájuk.

---

2. FEJEZET

Benjámin király beszédet intéz népéhez – Felidézi az uralkodása alatti egyenlőséget, becsületességet

10a Omni 1:14.

b Móziás 2:30.

11a Móziás 5:8–12.

12a ksz Bűn.

13a Zsid. 6:4–6.

b Hél. 4:24–26.

c T&S 103:8–10.

16a Móziás 1:3.

b 1 Ne. 4:8–19;

MSz 1:13; T&S 17:1.

c 1 Ne. 16:10.

17a 1 Ne. 18:12–13.

és lelkeséget – Azt tanácsolja neki, hogy Mennyei Királyukat szolgálják – Azok, akik Isten ellen felláznak, a kiolthatatlan tűzhöz hasonló kínokat fognak elszenvedni. Mintegy Kr.e. 124.

És lőn, hogy miután Móziás úgy tett, ahogy apja megparancsolta neki, és az egész országban kiáltványt tett közzé, hogy a nép az egész országban összegyűlt, hogy felmeheessenek a templomhoz, azon szavak meghallgatására, melyeket Benjámín király szól majd hozzájuk.

2. És nagy számban voltak, méghozzá olyan sokan, hogy nem számolták meg őket; mivel rendkívül megsokasodtak és hatalmasok lettek ezen a földön.

3. És vettek még ^anyájaik zsenyéjéből is, hogy ^bMózes törvénye szerint ^cáldozatot és ^dégő felajánlásokat ajánlhassanak fel;

4. És azért is, hogy hálát adhassanak az Úrnak, Istenüknek, aki kihozta őket Jeruzsálem földjéről, és aki kiszabadította őket ellenségeik kezéből, és igaz embereket ^ajelölt ki ^btanítóiknak, és egy igaz embert a királyuknak, aki békét teremtett ^cZarahemla földjén, és aki Isten parancsolatainak ^dbetartására tanította őket, hogy örvendezhessenek és ^eszertet tölthesse be őket Isten és minden ember iránt.

5. És lőn, hogy amikor a temp-

lomhoz felérkeztek, körös-körül felverték sátraikat; minden férfi a ^a“családja szerint, mely feleségéből, és fiaiból, és leányaiból, és azok fiaiból és leányaiból állt, a legidősebbtől a legfiatalabbig, és minden család különvált a másiktól.

6. És a templom körül verték fel sátraikat, minden férfinak úgy volt a ^a“sátra, hogy annak nyílása a templom felé nézett, hogy ezáltal a sátraikban maradhassanak és hallhassák a szavakat, melyet Benjámín király szól majd hozzájuk;

7. És mivel a sokaság oly hatalmas volt, hogy Benjámín király nem tudta mindannyiukat a templom falain belül tanítani, emeltetett tehát egy tornyot, hogy ezáltal népe hallhassa a szavakat, melyeket szól majd hozzájuk.

8. És lőn, hogy a toronyból elkezdett beszélni népéhez; és ők a sokaság hatalmas volta miatt nem mind hallhatták a szavait; ő tehát a szavakat, melyeket szólt, leíratta és elküldette azokhoz, akik nem voltak hangjának hallótávolságában, hogy ők is megkaphassák a szavait.

9. És ezek a szavak, melyeket ^a“szólt és leíratott, mondván: Testvéreim, mindannyian, akik összegyűltetek, ti, akik hallhatjátok szavaimat, melyeket hoztátok szólok majd ezen a napon;

2 ^{3a} 1 Móz. 4:4.
^b 2 Ne. 25:24;
 Alma 30:3; 34:13–14.
^c ^{ksz} Áldozat.
^d 1 Ne. 5:9.

4 ^a ^{ksz} Elhív, Elhívás,
 Istentől elhívva.
^b Móziás 18:18–22.
^{ksz} Tanít, Tanító.
^c Omni 1:12–15.

^d Ján. 15:10.
^e ^{ksz} Szeretet.
^{5a} ^{ksz} Család.
^{6a} 2 Móz. 33:8–10.
^{9a} Móziás 8:3.

mert nem azért parancsoltam meg nektek, hogy ide feljöjjetek, hogy ^btréfát űzzetek a szavakból, melyeket szólni fogok, hanem azért, hogy ^challgassatok rám, és nyissátok ki a fületeket, hogy hallhassatok, és a ^dszíveket, hogy érthessetek, és az ^eelméteket, hogy Isten ^frejtelmei feltárulhassanak szemeitek előtt.

10. Nem azért parancsoltam meg nektek, hogy ide feljöjjetek, hogy ^aféljetekek tőlem, vagy hogy azt gondoljátok, hogy én magam több vagyok egy halandó embernél.

11. De olyan vagyok, mint ti magatok, kiszolgáltattva mindenféle gyengeségnek a testben és az elmében; mégis megválasztott ez a nép, és felszentelt atyám, és megengedte az Úr keze, hogy uralkodó és király legyek ezen nép felett; és megtartott és megőrzött az ő páratlan hatalma, hogy titeket szolgáljalak mindazon hatalommal, elmével és erővel, amit az Úr megadott nekem.

12. Azt mondom nektek, hogy ahogyan meg lett engedve nekem, hogy a szolgálatotokban töltssem napjaimat, egészen mostanáig, és nem kívántam tőletek se ^aaranyat, se ezüstöt vagy valamiféle kincset;

13. És azt sem engedtem, hogy tömlöcbe zárjanak benneteket, vagy hogy egymást rabszolgává tegyétek, és azt sem, hogy

gyilkoljatok, vagy fosztogassatok, vagy lopjatok, vagy házasságtörést kövessetek el; és még azt sem engedtem, hogy bármilyen gonoszságot elkövessetek, és arra tanítottalak benneteket, hogy tartsátok be az Úr parancsolatait, minden dologban, amit megparancsolt nektek –

14. És még én magam is saját kezeimmel ^adolgoztam, hogy szolgálhassalak benneteket, és hogy ne legyetek adókkal megterhelve, és hogy semmi olyan ne érjen titeket, melyet gyötrelmes lenne elviselnetek – és mindezen dolgoknak, amiket elmondtam, ti magatok vagytok tanúi ezen a napon.

15. Mégis, testvéreim, ezen dolgokat nem azért tettem, hogy dicsekedhessek, se nem azért mondom el ezeket a dolgokat, hogy ezáltal vádolhassalak benneteket; hanem azért mondom el nektek ezeket a dolgokat, hogy tudhassátok, hogy tiszta ^alelkiismerettel tudok elszámolni Isten előtt ezen a napon.

16. Íme, mondom nektek, hogy mert azt mondtam nektek, hogy napjaimat a ti szolgálatotokban töltöttem, azzal nem dicsekedni szeretnék, mert én is csak Isten szolgálatában voltam.

17. És íme, azért mondom el nektek ezeket a dolgokat, hogy ^abölcsességet tanulhassatok; hogy megtanulhassátok, hogy amikor ^bembertársaitok ^cszol-

9b T&Sz 6:12.

c ksz Hallgat valakire, valamire.

d Móziás 12:27;

3 Ne. 19:33.

e ksz Elme.

f ksz Isten rejtelmei.

10a ksz Félelem.

12a Csel. 20:33–34.

14a 1 Kor. 9:18.

15a ksz Lelkiismeret.

17a ksz Bölcsesség.

b ksz Férfitestvér,

Testvérek; Nőtestvér.

c Mát. 25:40;

Jak. 1:27;

T&Sz 42:29–31.

ksz Szolgálat.

gálatában vagytok, akkor is csak Istenetek szolgálatában vagytok.

18. Íme, engem királyotoknak hívtatok; és ha én, akit ti királyotoknak hívtok, azon fáradozom, hogy titeket „szolgáljalak, akkor nem kellene-e nektek is azon fáradoznotok, hogy egymást szolgáljátok?

19. És íme, ezen kívül, ha én, akit ti királyotoknak hívtok, aki napjaimat a ti szolgálatotokban töltöttem, és mégis csak Isten szolgálatában voltam, bármilyen köszönetet is kiérdemlek tőletek, Ó mennyi „köszönetet kellene mondanotok akkor a ti mennyei Királyotoknak!

20. Azt mondom nektek, testvéreim, ha minden köszönetet és „dicséretet, amit teljes lelketeknek hatalmában áll birtokolni, megadnátok annak az ^bIstennek, aki teremtett titeket, és fenntartott és megőrzött titeket, és megörvendezettett benneteket, és aki megengedte nektek, hogy egymással békében éljeteek –

21. Azt mondom nektek, hogy ha szolgálnátok őt, aki a kezdettől fogva teremtett titeket, és napról-napra megőriz benneteket azáltal, hogy lehetet kölcsönöz nektek, hogy saját „akaratotok szerint élhessetek és mozoghassatok és cselekedhessetek, és még fenn is tart benneteket az egyik pillanattól

a másikkig – mondom, ha teljes lelketekkel szolgálnátok is őt, akkor is csak ^bhaszontalan szolgálk lennétek.

22. És íme, ő csak annyit követel meg tőletek, hogy „tartsátok be a ^bparancsolatait; és megígérte nektek, hogy ha betartjátok a parancsolatait, akkor boldogulni fogtok ezen a földön; és ő soha nem „tér el attól, amit mondott; ezért ha ti „betartjátok a parancsolatait, ő igenis megáld és felvirágoztat benneteket.

23. És most, először is megteremtett benneteket, és megadta nektek az életeteket, amiért adósai vagytok neki.

24. És másodsor, megköveteli tőletek, hogy úgy tegyetek, ahogyan azt megparancsolta nektek; amit ha megtesztek, akkor rögtön „megáld benneteket; és így már meg is fizetett nektek. És még mindig adósai vagytok, azok vagytok és azok is lesztek, örökkön-örökké; mivel dicsekedhettek tehát?

25. És most azt kérdezem, szólhattok-e valamit is magatokért? Válaszolok nektek: Nem. Nem mondhatjátok el, hogy akár annyik is lennétek, mint a föld pora; bár a föld „porából lettetek ^bteremtve; de íme, az ahhoz tartozik, aki megteremtett benneteket.

26. És én, akit királyotoknak hívtok, még én sem vagytok

18a Mát. 20:26–27.

19a ksz Hála, Hálaadás, Hálas.

20a 1 Ne. 18:16.

b ksz Isten, Istenség.

21a ksz Önrendelkezés.

b Luk. 17:7–10.

22a 3 Móz. 25:18–19;

2 Ne. 1:9.

b ksz Isten parancsolatai.

c T&Sz 3:1–2.

d T&Sz 14:7; 58:2–3.

24a ksz Áld, Áldás, Áldott.

25a 1 Móz. 3:19;

Jákób 2:21.

b ksz Teremt, Teremtés.

jobb nálatok; mert én is a porból vagyok. És látjátok, hogy öreg vagyok, és közel állok hozzá, hogy ezt a halandó testet átadjam az anyaföldnek.

27. Ezért, amint azt megmondtam nektek, hogy szolgálalak benneteket, tiszta lelkiismerettel "járva Isten előtt, éppen úgy most azért hívattalak össze benneteket, hogy ártatlannak talál-tassam, és hogy ne szennyezzen be a ^bvéretek, amikor majd odaállok hogy Isten megítéljen azon dolgokért, melyeket veletek kapcsolatban megparancsolt nekem.

28. Mondom nektek, hogy azért hívattalak össze benneteket, hogy ruházatomat az időnek ebben a szakaszában, amikor közel állok hozzá, hogy síromba ereszkedjem, "megtisztíthassam a véretektől, hogy békességben ereszkedhessem le, és halhatatlan ^blelkem egy igazságos Isten dicséreteinek éneklésében csatlakozhasson a fenti "kórusokhoz.

29. Továbbá pedig azt mondom nektek, hogy azért hívattalak össze benneteket, hogy kijelenthessem nektek, hogy nem lehetek többé sem tanítók, sem királyotok;

30. Mert már most is egész testem rendkívül reszket, míg megpróbálok beszélni hozzátok; de az Úristen támogat engem, és megengedte, hogy szóljak hozzátok, és megparancsolta, hogy jelentsem ki nektek ezen

a napon, hogy Móziás fiam a királyotok és az uralkodótok.

31. És most, testvéreim, szeretném, ha továbbra is úgy tennétek, ahogy eddig is tettetek. Ahogyan betartottátok a parancsolataimat, és atyám parancsolatait is, és boldogultatok, és megőriztek benneteket attól, hogy ellenségeitek kezébe kerüljétek, éppen úgy, ha betartjátok fiam parancsolatait, vagyis Isten parancsolatait, melyeket ő ad át nektek, boldogulni fogtok ezen a földön, és ellenségeiteknek nem lesz hatalma felettetek.

32. De vigyázz, Ó népem, nehogy "viszálykodások támadjanak közöttetek, nehogy annak a gonosz léleknek akarjatok engedelmeskedni, amelyről atyám, Móziás beszélt.

33. Mert íme, kijelentették, hogy jaj annak, aki ezen léleknek akar engedelmeskedni; mert ha neki akar engedelmeskedni, és a bűneiben megmaradva azokban hal meg, az "kárhozatot iszik a saját lelkére; mert zsoldjaként ^börök büntetést kap, mivel saját tudásának ellentmondva áthágta Isten törvényét.

34. Azt mondom nektek, hogy kisgyermekeiteket kivéve senki sincs közöttetek, akit ne tanítottak volna ezen dolgokat illetően, és aki ne tudná, hogy örökké adósai vagytok a ti mennyei Atyátoknak, hogy megadjátok neki mindazt, amitek van és

27a ksz Jár, Istennel jár.

b Jákób 1:19.

28a Jákób 2:2.

b ksz Lélek.

c Morm. 7:7.

32a 3 Ne. 11:29–30.

33a ksz Kárhozat.

b T&Sz 19:6, 10–12.

amik vagytok; és azon feljegyzéseket illetően is tanítottak benneteket, melyek azokat a próféciákat tartalmazzák, melyeket a szent próféták szóltak, méghozzá egészen azon időig, amikor atyánk, Lehi elhagyta Jeruzsálemet;

35. És még mindazt illetően, amit atyáink mostanáig szóltak. És íme, ők is azt mondták, amit az Úr megparancsolt nekik; ezért ezek helyesek és igazak.

36. És most, azt mondom nektek, testvéreim, hogy miután megtudtátok, és megtanították nektek mindezen dolgokat, ha vétkeztek és az ellen cselekedtek, melyet elmondtak, akkor visszahúzódtok az Úr Lelkétől, így annak nem lesz helye bennetek, hogy a bölcsesség ösvényein vezessen benneteket, hogy megáldjanak, felvirágoztassanak és megőrizzenek benneteket –

37. Azt mondom nektek, hogy az olyan ember, aki ezt teszi, nyíltan "fellázad Isten ellen; a gonosz léleknek akar tehát engedelmessé válni, és minden igazlelkűségnek ellenségévé válik; ezért az Úrnak nincs helye benne, mert ő nem lakik^b szentségtelen templomokban.

38. Ezért ha az ilyen ember nem "tart bűnbánatot, hanem Isten ellensége marad, és úgy is hal meg, az isteni^b igazságosság követelése saját^c bűnének élénk

tudatára ébreszti halhatatlan lelkét, mely visszaretenti őt az Úr színe elől, és olyan bűntudattal, és fájdalommal és kinnal tölti meg mellkasát, mely a kiolthatatlan tűzhöz hasonló, melynek lángja örökkön-örökké felfelé száll.

39. És most azt mondom nektek, hogy az "irgalom nem formál jogot az ilyen emberre; ezért az a végső sorsa, hogy soha véget nem érő gyötrelmet szenvedjen el.

40. Ó, mind ti idős emberek, és ti is, fiatal emberek, és ti kisgyermek, akik meg tudják érteni a szavaimat, hiszen világosan szóltam hozzátok, hogy megérthessétek, imádkozom, hogy "ráébredjete azok rettenetes helyzetére, akik vétektek estek.

41. Továbbá pedig azt szeretném kérni, ha azoknak az "áldott és boldog állapotán is elgondolkoznátok, akik betartják Isten parancsolatait. Mert íme, "áldottak ők minden dolgan, mind a fizikai, mind a lelki dolgokban; és ha mindvégig "hűségesen kitartanak, befogadják őket a "mennybe, hogy ezáltal Istennel lakhassanak a boldogság egy soha véget nem érő állapotában. Ó, emlékezzetek, emlékezzetek rá, hogy ezek a dolgok igazak; mert az Úristen mondta ezt.

37a Móziás 3:12;

Hél. 8:24–25.

ksz Lázadás.

b Alma 7:21.

38a ksz Bűnbánat,

Bűnbánatot tart.

b ksz Igazságosság.

c ksz Bűn, Bűntudat.

39a Alma 34:8–9, 15–16.

ksz Irgalmas,

Irgalom.

40a Alma 5:18.

41a 4 Ne. 1:15–18.

ksz Öröm.

b ksz Áld, Áldás,

Áldott.

c T&Sz 6:13.

d ksz Menny.

3. FEJEZET

Benjámín király tovább folytatja beszédét – A Mindenható Úr agyagból formált hajlékot öltve magára fog az emberek között szolgálni – Vér fakad minden pórusából, miközben kiengesztel a világ bűneiért – Az Ő neve az egyetlen, mely által szabadulás jő – Az emberek levetkőzhetik a természetes embert, és szentekké válhatnak az engesztelés által – A gonoszok gyötrelme olyan lesz, mint a tüzes és kénköves tó. Mintegy Kr.e. 124.

TOVÁBBÁ testvéreim, szeretném felhívni a figyelmeteket, mert van még valamivel több mondaném is számotokra; mert íme, vannak dolgok, melyeket az eljövendőket illetően elmondanék nektek.

2. És azon dolgokat, melyeket el fogok mondani nektek, Istennek egy ^aangyala tudatta velem. És így szólt hozzám: Ébredj; és én felébredtem, és íme, ő előttem állt.

3. És így szólt hozzám: Ébredj, és halld meg azon szavakat, melyeket el fogok mondani neked; mert íme, azért jöttem, hogy nagy öröm ^aörvendetes híreit jelentsem ki neked.

4. Mert az Úr meghallotta imáidat, és ítélt igazlelkűséged felől; és engem küldött, hogy

ezeket kijelentsem neked, hogy örvendezhess; és hogy kijelenthesd népednek, hogy őket is öröm tölthesse el.

5. Mert íme, eljön, és nincs már messze az idő, hogy a ^a“Mindenható Úr, aki uralkodik, aki létezett és létezik minden örökkévalóságtól minden örökkévalóságig, hatalommal lejön a mennyből az emberek gyermekei közé, és ^bagyagból formált hajlékban lakik, és elmegy az emberek közé, hatalmas ^ccsodákat művelve, mint a betegek meggyógyítása, a halottak feltámasztása; és annak előidézése, hogy a bénák járjanak, a vakok elnyerjék látásukat és a süketek halljanak, és mindenféle kórok orvoslása.

6. És ^a“ördögöket űz ki, vagyis a gonosz lelkeket, melyek az emberek gyermekeinek szívében lakoznak.

7. De íme, ^a“kísértéseket fog elszenvetni, és testi fájdalmat, ^béhséget, szomjúságot és kimerültséget, még hozzá többet, mint amit ember el tud ^cszenvetni, hacsak meg nem hal; mert íme, minden pórusából ^dvér fakad, oly nagy lesz az ő ^e“kínja népe gonoszsága és utálatosságai miatt.

8. És ^a“Jézus Krisztusnak fogják hívni, ^bIsten Fiának, az ^cég és föld Atyjának, minden dolog Teremtőjének a kezdettől fog-

3 2a ksz Angyalok.

3a Luk. 2:10–11.

5a ksz Jehova.

b Móziás 7:27;

Alma 7:9–13.

c Mát. 4:23–24;

Csel. 2:22;

1 Ne. 11:31.

ksz Csoda.

6a Márk 1:32–34.

7a ksz Kisért, Kisértés.

b Mát. 4:1–2.

c T&S 19:15–18.

d Luk. 22:44.

e Ésa. 53:4–5.

8a ksz Isten, Istenség – Isten, a Fiú.

b Alma 7:10.

c Hél. 14:12;

3 Ne. 9:15.

va; és ^danyját ^cMáriának fogják hívni.

9. És íme, eljön az övéihez, hogy a ^aszabadulás eljöheszen az emberek gyermekeihez, méghozzá az ő nevébe vetett ^bhit által; és mindezek után mégis embernek tartják és azt mondják, hogy egy ^cördög lakik benne, és ^dmegostorozzák és ^ekeresztre feszítik.

10. És ^aharmadnapra ^bfeltámad a halálból; és íme, feláll, hogy ^cmegítélje a világot, és íme, mindezen dolgok azért történnek, hogy igazlelkű ítélet érhesse az emberek gyermekeit.

11. Mert íme, emellett ^avére ^bkiengesztel azok bűneiért, akik Ádám vétke miatt ^cbuktak el, akik úgy haltak meg, hogy nem ismerték Isten rájuk vonatkozó akaratát, vagy akik ^dtudatlanul követtek el bűnt.

12. De jaj, jaj annak, aki tudja, hogy ^afellázad Isten ellen! Mert senki ilyenhez nem jön el szabadulás, csakis bűnbánat és az ^bÚr, Jézus Krisztusba vetett hit által.

13. És az Úristen elküldte szent prófétáit mind az emberek gyermekei közé, hogy ezen dol-

gokat minden nemzetségnek, nemzetnek és nyelvnek kijelentsék, hogy ezáltal aki elhiszi, hogy Krisztus el fog jönni, az ^abocsánatot nyerhessen a bűneire, és rendkívül nagy örömmel örvendezhessen, méghozzá úgy, ^bmintha már el is jött volna közülük.

14. Az Úristen mégis azt látta, hogy népe merevnyakú nép, és egy törvényt jelölt ki számukra, méghozzá ^aMózes törvényét.

15. És sok jelt, és csodát, és ^amintát, és árnyékképet mutatott nekik eljövételét illetően; és szent próféták is szóltak hozzájuk eljövételét illetően; és ők mégis megkeményítették a szívüket, és nem értették meg, hogy ^bMózes törvénye mit sem ér, hacsak nem vérenek engesztelése által.

16. És ha lehetséges volna, hogy a ^akisgyermek bűnt kövessenek el, akkor nem lehetne őket megszabadítani; de azt mondom nektek, hogy ^báldottak ők; mert íme, ahogy Ádám-ban, vagyis természetszerűleg elbuknak, éppen úgy engesztel ki Krisztus vére a bűneikért.

17. Továbbá pedig azt mondom

8d Mát. 1:16;
1 Ne. 11:14–21.
e ksz Mária, Jézus anyja.

9a ksz Szabadítás,
Szabadulás.
b ksz Hit.
c Ján. 8:48.
d Márk 15:15.

e Luk. 18:33;
1 Ne. 19:10;
2 Ne. 10:3;
ksz Keresztre feszítés.

10a Mát. 16:21;
2 Ne. 25:13;
Hél. 14:20–27.
b ksz Feltámadás.
c ksz Ítélt, Ítélet.

11a ksz Vér.
b ksz Engesztel,
Engesztelés.
c ksz Ádám és Éva bukása.

d 2 Ne. 9:25–26.
12a Móziás 2:36–38;
Hél. 8:25.

ksz Lázadás.
b ksz Úr.
13a ksz Bűnök bocsánata.
b 2 Ne. 25:24–27;
Járom 1:11.
14a ksz Mózes törvénye.
15a ksz Jézus Krisztus –
Krisztus mintái,
vagyis jelképei.
b Móziás 13:27–32.
16a ksz Gyermekek,
Gyermekek.
b Moró. 8:8–9.

nektek, hogy "nem adatik más név, sem valamely más út vagy mód, mely által ^bszabadulás jöhetne az emberek gyermekeihez, csakis "Krisztus, a Mindenható Úr nevében és azáltal.

18. Mert íme, ő ítélezzik, és az ő ítélete igazságos; és nem vész el az a csecsemő, amelyik csecsemőkorában hal meg; de kárhózatot isznak lelkükre az emberek, ha nem alázkodnak meg és nem "válnak olyanokká, mint a kisgyermek, és nem hiszik el, hogy a szabadulás Krisztus, a Mindenható Úr ^bengesztelő vérében és azáltal volt, van és jön el.

19. Mert a "természetes ember ellensége Istennek; az volt ^bÁdám bukása óta, és az is lesz örökkön-örökké, hacsak nem "enged a Szent ^dLélek hívásainak, és nem vetkőzi le a természetes embert és válik "szentté az Úr, Krisztus engesztelése által, és lesz olyan, mint egy ^fgyermek, engedékeny, szelíd, alázatos, türelmes, telve szeretettel, aki mindazon dolgoknak hajlandó alávetni magát, melyet az Úr jónak lát kiszabni rá, éppen úgy, ahogy egy gyermek veti alá magát az atyjának.

20. Továbbá pedig azt mondom nektek, hogy el fog jönni az idő,

amikor egy Szabadító "ismerete terjed el ^bminden nemzet, nemzetség, nyelv és nép között.

21. És íme, amikor eljön ez az idő, akkor a kisgyermeket kivéve senki nem találta majd "ártatlannak Isten előtt, csakis bűnbánat és a Mindenható Úristen nevébe vetett hit által.

22. És még akkor sem, amikor már megtanítottad népednek azokat a dolgokat, amiket az Úr, a te Istened megparancsolt neked, még akkor sem találta többé ártatlannak Isten szemében, csakis azon szavak szerint, melyeket elmondtam neked.

23. És most én azon szavakat szoltam, melyeket az Úristen megparancsolt nekem.

24. És így szól az Úr: Ragyogó bizonyágként állnak majd ezek e nép ellen az ítélet napján; mivelhogy megítélik őket, minden embert cselekedetei szerint, hogy azok jók vagy gonoszak voltak-e.

25. És ha gonoszok voltak, saját bűnük és utálatosságaik rettenetes "látványának lesznek kitéve, mely arra készíti őket, hogy az Úr színe elől visszarettenjenek a ^bnyomorúságnak és végtelen gyötremnek az állapotába, ahonnan már nem

17a Csel. 4:10–12;

2 Ne. 31:21.

b ksz Szabadítás, Szabadulás.

c ksz Jézus Krisztus – Jézus Krisztus nevének magunkra vétele.

18a Mát. 18:3.

b Móziás 4:2; Hél. 5:9.

19a 1 Kor. 2:11–14;

Móziás 16:2–3.

ksz Természetes ember.

b ksz Ádám és Éva bukása.

c 2 Krón. 30:8.

d Moró. 10:4–5.

ksz Szentlélek.

e ksz Szent.

f 3 Ne. 9:22.

20a T&Sz 3:16.

b ksz Misszionáriusi munka.

21a ksz Felelősség, Felelősségre vonható, Felelősségre vonhatóság.

25a Alma 5:18; 12:14–15.

b Morm. 8:38.

tudnak visszatérni; kárhozatot ittak tehát a saját lelkükre.

26. Ittak tehát Isten haragjának poharából, melyet az igazságosság éppen úgy nem tagadhatott meg tőlük, mint ahogy nem tagadhatta meg, hogy ^aÁdám elbukjon azért, mert evett a tiltott ^bgyümölcsből; az ^cirgalom tehát már soha többé nem formálhatott jogot rájuk.

27. És ^agyötrelmük olyan, mint a ^btüzes és kénköves tó, melynek lángjai kiolthatatlanok, és melynek füstje örökkön-örökké felfelé száll. Így parancsolt nekem az Úr. Ámen.

4. FEJEZET

Benjámín király tovább folytatja beszédét – Az engesztelés miatt jön a szabadulás – Higgyetek Istenben, hogy megszabadulhassatok – Hűség által tartsátok meg bűneitek bocsánatát – Adjatok javaitokból a szegényeknek – Minden dolgot bölcsen és rendben tegyetek. Mintegy Kr.e. 124.

És most lőn, hogy miután Benjámín király bevégezte azon szavak elmondását, melyeket az Úr angyala adott át neki, körbejáratta szemét a sokaságon, és íme, azok a földre rogytak, mert megszállta őket az Úr ^afélelme.

2. És saját ^atesti mivoltukban látták magukat, méghozzá úgy,

mint akik ^bkevesebbek a föld poránál. És mindannyian mint egyetlen hang kiáltották, mondván: Ó, légy irgalommal, és élj Krisztus ^cengesztelő vérével, hogy bocsánatot nyerhessünk a bűneinkre, és szívünk megtisztulhasson; mert hiszünk Jézus Krisztusban, Isten Fiában, aki a mennyet és a földet, és minden dolgot ^ateremtett; aki le fog jönni az emberek gyermekeihez.

3. És lőn, hogy miután ezen szavakat elmondták, megszállta őket az Úr Lelke, és öröm töltötte el őket, és ^abocsánatot nyertek bűneikre, és béke volt a ^blelkiismeretükben, azon rendkívüli ^chit miatt, melyet Jézus Krisztusba vetettek, aki el fog jönni, azon szavak szerint, melyeket Benjámín király szólt hozzájuk.

4. És Benjámín király ismét kinyitotta száját és beszélni kezdett hozzájuk, mondván: Barátaim és testvéreim, nemzetségem és népem, ismét fel szeretném hívni a figyelmeteket, hogy hallhassátok és megérthessétek szavaim hátralevő részét, melyeket szólni fogok hozzátok.

5. Mert íme, ha ^aIsten jóságának ismerete ez alkalommal ráébresztett benneteket saját magatok jelentéktelenségének, és értéktelen és bukott állapotának tudatára –

6. Azt mondom nektek, ha

26a Morm. 9:12.

b 1 Móz. 3:1–12;

2 Ne. 2:15–19;

Alma 12:21–23.

c ksz Irgalmas,

Irgalom.

27a ksz Bűn, Bűntudat.

b 2 Ne. 9:16;

Jákób 6:10;

T&Sz 76:36.

4 1a ksz Félelem.

2a ksz Testi.

b Hél. 12:7–8.

c Móziás 3:18;

Hél. 5:9.

d ksz Teremt,

Teremtés.

3a ksz Bűnök bocsánata.

b ksz Lelkiismeret.

c ksz Hit.

5a Mózes 1:10.

“megismertétek Isten jóságát, és az ő páratlan hatalmát, és bölcsességét, és türelmét, és hosszútűrését az emberek gyermekei iránt; és az ^bengesztelést is, amely a ‘világ megalapítása óta el van készítve, hogy azáltal szabadulás jöhessen ahhoz, aki az Úrba helyezi ^abizalmát, és szorgalmas parancsolatainak megtartásában, és kitart a hitben, méghozzá életének végéig, mely alatt a halandó test életét értem –

7. Azt mondom, hogy az ilyen ember az, aki szabadulást kap az engesztelés által, mely a világ megalapítása óta el volt készítve az egész emberiségnek, akik valaha is voltak ^aÁdám bukása óta, vagy akik vannak, vagy akik valaha is lesznek, méghozzá egészen a világ végéig.

8. És ez az a mód, mely által eljön a szabadulás. És ^anincs más szabadítás, csak ez, amelyről beszéltem; és nincsenek más feltételek sem, melyek által az embert meg lehet szabadítani, csak azok a feltételek, melyeket elmondtam nektek.

9. Higgyetek Istenben; higgyétek el, hogy ő van, és hogy ő teremtett minden dolgot, a mennyben is és a földön is; higgyétek el, hogy minden

“bölcsesség és minden hatalom birtokában van, a mennyben és a földön is; higgyétek el, hogy az ember nem ^bfogja fel mindazon dolgokat, melyeket az Úr felfogni képes.

10. Továbbá higgyétek el, hogy meg kell ^abánnotok a bűneiteket, és el kell hagynotok azokat, és meg kell alázkodnotok Isten előtt; és őszinte szívvel kérni, hogy ^bbocsásson meg nektek; és most, ha mindezen dolgokat ^celhiszitek, akkor figyeljetek rá, hogy ^amegtegyétek őket.

11. Továbbá azt mondom nektek, ahogy azt már ezelőtt megmondtam, hogy ha eljutotatok Isten dicsőségének a megismeréséhez, vagyis ha megismertétek a jóságát és ^amegízleltétek a szeretetét, és ^bbocsánatot nyertetek a bűneitekre, amely oly rendkívül nagy örömet idéz elő a lelketekben, akkor éppen úgy szeretném, ha emlékeznétek és mindig emlékezetben tartanátok Isten nagyságát és saját ^cjelentéktelenségéteket, és az ő ^ajóságát és hosszútűrését irántatok, érdemtelen teremtmények iránt, és megalázkodnátok, méghozzá az ^calázatosság mélységeiig, naponta ^fszólítván az Úr nevét, és állhatatosan állván meg az eljövendőkbé

6a ksz Isten, Istenség.
b ksz Engesztel, Engesztelés.
c Móziás 15:19.
d Zsolt. 36:8;
2 Ne. 22:2;
Hél. 12:1.
ksz Bizalom.
7a ksz Ádám és Éva bukása.

8a Csel. 4:12;
2 Ne. 31:21;
Móziás 3:17.
9a Róm. 11:33–34;
Jákób 4:8–13.
b Ésa. 55:9.
10a ksz Bűnbánat, Bűnbánatot tart.
b T&Sz 61:2.
c Mát. 7:24–27.

d 2 Ne. 31:19–21.
11a Alma 36:24–26.
b ksz Bűnök bocsánata.
c Mózes 1:10.
d 2 Móz. 34:6;
Moró. 8:3.
e ksz Alázatos, Alázatosság.
f ksz Ima.

vetett hitben, melyekről az angyal szája szólott.

12. És íme, azt mondom nektek, hogy ha ezt teszitek, akkor mindig örvendezni fogtok, és telve lesztek Isten ^aszeregetével, és mindig ^bmegtartjátok bűneitek bocsánatát; és növekedni fogtok azon személy dicsőségének ismeretében, aki megteremtett benneteket, vagyis annak ismeretében, ami helyes és igaz.

13. És nem az jár majd esetekben, hogy bántsátok egymást, hanem az, hogy ^abékésen éljétek, és hogy minden embernek aszerint adjatok, ami jár neki.

14. És nem fogjátok megengedni, hogy ^agyermekeitek éhesek vagy mezítelenek legyenek; és azt sem fogjátok megengedni, hogy áthágják Isten törvényeit, hogy ^bharcoljanak és vitatkozzanak egymással, és az ördögöt szolgálják, aki a bűn mestere, vagyis az a gonosz lélek, akiről atyáink beszéltek, mert ő minden igazlelkűség ellensége.

15. Hanem arra fogjátok őket ^atanítani, hogy az igazság és a józanság útjain ^bjárjanak; arra fogjátok tanítani őket, hogy ^cszerezsek egymást és szolgálják egymást.

16. És ti magatok is ^amegsegítitek azokat, akik rászorulnak a segítségetekre; adtok majd javaitokból annak, aki rászorul; és nem fogjátok megengedni,

hogy a ^bkoldus hiába könyörögjön nektek, mert elkülditek, hogy elveszen.

17. Talán azt ^amondjátok: Ez az ember magára hozta a nyomorúságát; ezért visszatartom a kezem, és nem adok neki az ételből, se nem adok neki a javimból, hogy tán ne szenvedjen, mert igazságosak a büntetései –

18. De azt mondom neked, Ó ember, hogy aki így tesz, annak nagy oka van a bűnbánatra; és ha nem bánja meg azt, amit elkövetett, örökre elveszik, és nincs helye Isten királyságában.

19. Mert íme, nem vagyunk-e mindannyian koldusok? Nem mindannyian ugyanattól a Lénytől, méghozzá Istentől függünk-e, mind a javainkért, melyek birtokunkban vannak, élelemért és ruházatért, és aranyért, és ezüstért, és mindazon mindenféle kincsért, mely a birtokunkban van?

20. És íme, ez alkalommal is az ő nevét szólítottátok, és bűneitek bocsánatáért esedeztetek. És megengedte-e, hogy hiába esedeztetek? Nem; kitöltötte rátok Lelkét, és előidézte, hogy szíveteket ^aöröm töltse el, és előidézte, hogy szátok megálljon és ne találhasson szavakat, olyan rendkívül nagy volt az örömtök.

21. És most, ha Isten, aki titeket teremtett, akitől életetekért és

12a ksz Szeretet.

b Móziás 4:26;

Alma 4:13–14;

5:26–35;

T&Sz 20:31–34.

13a ksz Béketeremtő.

14a 1 Tim. 5:8;

T&Sz 83:4.

b ksz Viszálykodás.

15a T&Sz 68:25–28;

Mózes 6:58.

ksz Tanít, Tanító.

b ksz Jár, Istennel jár.

c Móziás 18:21.

16a ksz Jóságosság;

Szolgálat.

b 5 Móz. 15:7–11;

Péld. 21:13;

Ésa. 10:1–2.

17a Péld. 17:5.

20a ksz Öröm.

mindazokért függök, amitek van és amik vagytok, mindazt megadja nektek, amit kértek és ami helyes, ha hittel kértek és elhiszitek, hogy kapni fogtok, Ó akkor mennyire ^aadnotok kellene egymásnak a javaitokból, amitek van.

22. És ha ^amegítélitek azt az embert, aki azért könyörög hozzátok a javaitokért, hogy el ne vesszen, és kárhozzatjátok őt, mennyivel igazságosabb lesz a ti elítélésetek azért, hogy ^bvisszatartottátok a javaitokat, mely nem hozzátok, hanem Istenhez tartozik, akihez az életetek is tartozik; és ti mégsem könyörögtök, se nem bánjátok meg azon dolgot, melyet elköveztetek.

23. Azt mondom nektek, hogy jaj annak az embernek, mert javai vele együtt fognak elpusztulni; és most, ezen dolgokat azoknak mondom, akik ezen világ dolgait illetően ^agazdagok.

24. Továbbá azt mondom a szegényeknek, nektek, akiknek nincsen, de azért elég arra, hogy napról napra fennmaradjatok; mindazokat értem ezalatt, akik azért utasítjátok el a koldust, mert nincs nektek; szeretném, ha azt mondanátok a szívetekben: Azért nem adok, mert nincs nekem, de ha volna, ^aadnék.

25. És most, ha ezt mondjátok a szívetekben, akkor ártatlanok maradtok, különben ^akárhozzat-

va vagytok; és kárhozzatásokat igazságos, mert kívánjátok azt, amit meg sem kaptatok.

26. És most, ezen dolgok kedvéért, amiket elmondtam nektek – vagyis annak kedvéért, hogy napról napra megtartsátok bűneitek bocsánatát, hogy ^aártatlanul járhattok Isten előtt – szeretném, ha ^badnátok javaitokból a ^cszegényeknek, minden ember aszerint, amije van, úgy mint az ^déhesek táplálása, a mezítelenek felruházása, a betegek meglátogatása és szükségük enyhítése, lelkileg is és fizikailag is, igényeik szerint.

27. És figyeljetek rá, hogy mindezen dolgokat bölcsen és rendben tegyétek; mert nem szükséges, hogy egy ember ^agyorsabban fusson, mint ahogy azt ereje engedi. Továbbá szükséges, hogy szorgalmas legyen, hogy ezáltal elnyerhesse a díjat; minden dolgot rendben kell tehát megtenni.

28. És szeretném, ha emlékeznétek rá, hogy aki közületek kölcsönkér a felebarátjától, aszerint adja vissza azt a dolgot, amit kölcsönkért, ahogyan abba beleegyezett, máskülönben bűnt követ el; és talán előidézi azt, hogy a felebarátja is bűnt kövessen el.

29. És végül, nem tudom nektek mindazon dolgokat elmondani, mely által bűnt követhettek el; mert különféle

21a ksz Jólét; Szolgálat.

22a Mát. 7:1–2; Ján. 7:24.

b 1 Ján. 3:17.

23a T&Sz 56:16.

24a Márk 12:44.

25a T&Sz 56:17.

26a ksz Jár, Istennel jár.

b Jákób 2:17–19.

c Zak. 7:10;

Alma 1:27.

ksz Alamizsna,
Alamizsna adása.

d Ésa. 58:10–11;

T&Sz 104:17–18.

27a T&Sz 10:4.

utak és módok vannak, még-hozzá olyan sok, hogy nem tudom őket megszámlálni.

30. De annyit elmondhatok nektek, hogy ha nem ^aügyeltek magatokra, és a ^bgondolataitokra, és a ^cszavaitokra, és a cselekedeteitekre, és nem tartjátok be Isten parancsolatait, és nem maradtok meg, még-hozzá életetek végéig, annak hitében, amit Urunk eljövételéről hallottatok, akkor el kell vesznetek. És most, Ó ember, emlékezz, és el ne vessz!

5. FEJEZET

A szentek hit által Krisztus fiaivá és leányaivá lesznek – Ezután Krisztus nevére nevezik el őket – Benjámin király arra buzdítja őket, hogy állhatatosak és rendíthetetlenek legyenek a jó cselekedetekben. Mintegy Kr.e. 124.

És most lőn, hogy amikor Benjámin király így szólott a népéhez, elküldött közéjük, mivel szerette volna megtudni a népétől, hogy elhiszik-e a szavakat, melyeket szólott hozzájuk.

2. És mindannyian mint egyetlen hang kiáltottak, mondván: Igen, minden szót elhiszünk, melyet nekünk mondtál; és azt is tudjuk, hogy azok biztosan úgy vannak és igazak, a Mindenható Úr Lelke miatt, mely hatalmas ^aváltozást vitt

véghez bennünk, vagyis a szívünkben, úgyhogy már nincs hajlandóságunk arra, hogy ^bgonosz dolgot tegyünk, csak arra, hogy állandóan jót tegyünk.

3. És Istennek végtelen jósága és Lelkének megnyilatkozásai által nekünk, magunknak is nagyszerű meglátásaink vannak arról, ami majd eljő; és ha helyénvaló lenne, akkor prófétálni tudnánk minden dologról.

4. És a királyunk által nekünk elmondott dolgokba vetett hitünk az, ami ehhez a nagyszerű tudáshoz elvezetett bennünket, melynek következtében olyan rendkívül nagy örömmel örvendezünk.

5. És hajlandóak vagyunk Istenünkkel ^aszövetségre lépni, hogy hátralévő napjaink mindegyikén az ő akaratát tesszük és minden olyan dologban engedelmeskedünk a parancsolatainak, melyet megparancsol nekünk, hogy ne hozzunk magunkra ^bsoha véget nem érő gyötrelmet, ahogyan azt az ^cangyal mondta, hogy ne igyunk Isten haragjának poharából.

6. És most, ezek azok a szavak, melyeket Benjámin király hallani szeretett volna tőlük; és ezért így szólott hozzájuk: Azon szavakat mondtátok, melyeket hallani szerettem volna; és a szövetség, melyet kötöttetek, igazlelkű szövetség.

7. És most, a szövetség miatt,

30a Alma 12:14.
ksz Örökösök, Örök.
b Márk 7:18–23.
ksz Gondolatok.
c Mát. 15:18–20.

ksz Szentségtörés.
5 2a Alma 5:14.
ksz Újjászületés,
Istentől születik.
b Alma 19:33.

5a Móziás 18:10.
b Móziás 3:25–27.
c Móziás 3:2.

melyet kötöttetek, Krisztus "gyermekének fognak nevezni benneteket, az ő fiainak és leányainak; mert íme, ezen a napon ^bnemzett benneteket lelkileg; mert azt mondjátok, hogy "szívetek megváltozott a nevébe vetett hit által, mert tőle ^dszülettetek, és ^efiaivá és leányaivá lettetek.

8. És ezen név alatt "felszabadultatok, és ^bnincs más elnevezés, mely által felszabadulhatnátok. Nem adatott más "név, mely által szabadulás jön; ezért szeretném, ha "magatokra vennétek Krisztus nevét, mindannyian, akik szövetségre léptetek Istennel, hogy életetek végéig engedelmesek lesztek.

9. És lészen, hogy aki ezt teszi, az Istennek jobb keze felől találja majd magát, mert ismerni fogja a nevet, melyen szólítják; mert Krisztus nevén fogják szólítani.

10. És most lészen, hogy aki nem veszi magára Krisztus nevét, "más néven kell, hogy szólítsák; ezért Isten ^bbal keze felől találja magát.

11. És szeretném, ha arra is emlékeznétek, hogy ez az a "név, melyről azt mondtam, hogy megadom nektek, és amely soha nem töröltetik el, hacsak nem

vétek által; ezért vigyázzatok rá, hogy ne vétkezzetek, hogy a név ne töröltessen el a szívetekből.

12. Azt mondom nektek, szeretném, ha emlékeznétek rá, hogy mindig a szívetekbe írva "tartsátok ezt a nevet, hogy ne Isten bal keze felől találjátok magatokat, hanem hogy meghalljátok és ismerjétek a hangot, melyen szólítani fognak, és a nevet is, melyen elhív majd benneteket.

13. Mert hogyan "ismerné az ember azt a mestert, akit nem szolgált, és aki idegen neki, és aki messze áll szíve gondolataitól és szándékától?

14. Továbbá elvesz-e az ember olyan szamarat, mely a felebarátjához tartozik, és megtartja-e azt? Azt mondom nektek: Nem; még azt sem fogja megengedni, hogy a nyájai között legeljen, hanem elúzi és kiúzi őt. Azt mondom nektek, hogy éppen így lesz az közöttetek is, ha nem ismeritek a nevet, amelyen szólítanak.

15. Ezért szeretném, ha állhatatosak és rendíthetetlenek lennétek, mindig bővelkedvén a jócselekedetekben, hogy Krisztus, a Mindenható Úristen a magáévá "pecsételjen titeket,

7a Móziás 27:24–26;
Mózes 6:64–68.
ksz Isten fiai és leányai.
b ksz Szülött.
c ksz Szív.
d Móziás 15:10–11.
ksz Újjászületés,
Istentől születik.
e T&Sz 11:30.

8a Róm. 6:18;
Gal. 5:1;
Hél. 14:30.
b Csel. 4:10, 12;
Alma 21:9.
c Móziás 26:18.
d Csel. 11:26;
Alma 46:15.
10a Alma 5:38–39.
b Mát. 25:33.

11a Móziás 1:11–12.
ksz Jézus Krisztus –
Jézus Krisztus
nevének magunkra
vétele.
12a T&Sz 18:23–25.
13a Móziás 26:24–27.
15a ksz Elhívás és
kiválasztás;
Megszentelődés.

hogy a mennybe vihessenek benneteket, hogy örökké tartó szabadulásban és örök életben lehessen részetek, annak bölcsessége, és hatalma, és igazságossága és irgalma által, aki minden dolgot ^bteremtett a mennyben és a földön, aki Isten mindenek felett. Ámen.

---

6. FEJEZET

Benjámín király feljegyezi az emberek neveit, és papokat jelöl ki, hogy tanítsák őket – Móziás igazlelkű királyként uralkodik. Mintegy Kr.e. 124–121.

És most, miután Benjámín király népéhez intézett beszédét befejezte, szükségesnek gondolta, hogy mindazok neveit ^afeljegyezze, akik szövetségre léptek Istennel, hogy betartják a parancsolatait.

2. És lőn, hogy a kisgyermeket kivéve egyetlen lélek sem volt, aki szövetségre ne lépett volna és Krisztus nevét magára ne vette volna.

3. Továbbá lőn, hogy amikor Benjámín király elvégezte minden ezen dolgokat, és felszentelte fiát, ^aMóziást, hogy népe felett király és uralkodó legyen, és gondjaira bízott minden dolgot a királyságot illetően, és ^bpapokat is kijelölt a nép ^ctanítására, hogy ezáltal hallhassák és ismerhessék Isten parancsolatait, és hogy emlékezésre serkentse

őket azon ^desküt illetően, melyet tettek, elbocsátotta a sokaságot, és ők visszatértek, mindenki a családjával, a saját házaikba.

4. És ^aMóziás uralkodni kezdett atyja helyében. És életének harmincadik évében kezdett el uralkodni, egészében mintegy négyszázhetvenhat évre attól az ^bidőtől, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet.

5. És Benjámín király három évet élt, és meghalt.

6. És lőn, hogy Móziás király az Úr útjain járt, és betartotta ítéleteit és rendelkezéseit, és minden olyan dologban betartotta a parancsolatait, amit megparancsolt neki.

7. És Móziás király műveltette népével a földet. És ő maga is művelte a földet, hogy ezáltal ^ane legyen népének terhére, és hogy mindenben aszerint cselekedjék, ahogy atyja cselekedett vala. És három éven át az egész népe között nem volt viszálykodás.

---

7. FEJEZET

Ammon megtalálja Lehi-Nefi földjét, ahol Limhi a király – Limhi népe a lámániták rabságában van – Limhi felidézi a történetüket – Egy próféta (Abinádi) bizonyosságot tett arról, hogy Krisztus minden dolog Istene és Atyja – Azok, akik tisztátalanságot vetnek, forgószelvet aratnak, és azokat, akik az Úrba

15b Kol. 1:16; Móziás 4:2;
Alma 11:39.
6 1a T&S 128:8.
3a Móziás 1:10; 2:30.

b ksz Elrendel,
Elrendelés.
c Alma 4:7.
d Móziás 5:5–7.

4a ksz Móziás,
Benjámín fia.
b 1 Ne. 1:4.
7a 2 Kor. 11:9.

helyezik bizalmukat, meg fogják szabadítani. Mintegy Kr.e. 121.

És most lőn, hogy miután három éven át állandó békében uralkodott, Móziás király szeretett volna tudni arról a népről, mely ^afelment, hogy Lehi-Nefi földjén, vagyis Lehi-Nefi városában lakjon; mert népe semmit nem hallott felőlük attól az időtől fogva, hogy ^bZarahemla földjét elhagyták; ezért állandó kérdezősködéssel zaklatták őt.

2. És lőn, hogy Móziás király megengedte, hogy erős férfiak közül tizenhat felmenjen Lehi-Nefi földjére, testvéreik felől tudakozódni.

3. És lőn, hogy másnap elindultak, hogy felmenjenek, és velük volt egy bizonyos Ammon, aki erős és hatalmas férfi volt, és Zarahemla leszármazottja; és a vezetőjük is ő volt.

4. És most, nem ismerték az utat, melyen menniük kellett a vadonban, hogy Lehi-Nefi földjére felmenjenek; ezért sok napon át bolyongtak a vadonban, még hozzá negyven napig bolyongtak.

5. És miután negyven napig bolyongtak, egy dombhoz érkeztek, mely ^aSilóm földjétől északra volt, és ott felverték sátraikat.

6. És Ammon vette három testvérét, és az ő nevük Amáleki, Hélem és Hem volt, és lementek ^aNefi földjére.

7. És íme, találkoztak azon nép királyával, mely Nefi földjén és

Silóm földjén volt; és a király testőrei körülvették, és elfogták, és megkötözték, és börtönbe vetették őket.

8. És lőn, hogy miután két napja a börtönben voltak, ismét a király elé vitték őket, és megoldozták köteleiket; és a király előtt álltak, és megengedték, vagy inkább megparancsolták nekik, hogy válaszoljanak a kérdésekre, melyeket feltesz nekik.

9. És ő így szólt hozzájuk: Íme, én ^aLimhi vagyok, Noé fia, aki annak a Zeniffnek volt a fia, aki feljött Zarahemla földjéről, hogy örökölje ezt a földet, mely atyáik földje volt, és akit királlyá tett a nép hangja.

10. És most tudni szeretném az okot, mely által oly merészek voltatok, hogy a város falainak közelébe jöjjetek, amikor én magam testőrimmel a kapun kívül voltam.

11. És most, azon okból engedtem meg, hogy megőrizzenek benneteket, hogy kikérdezzek benneteket, különben testőrimmel megölettelek volna benneteket. Engedélyt adok, hogy beszéljetek.

12. És most, amikor Ammon látta, hogy engedélyt kapott a beszédre, előrelépett és meghajolt a király előtt; és ismét felemelkedve így szólt: Ó király, nagyon hálás vagyok Isten előtt ezen a napon, hogy még életben vagyok, és engedélyt kaptam, hogy beszéljek; és azon leszek, hogy merészen beszéljek;

13. Mert biztos vagyok benne, hogy ha ismertél volna engem, akkor nem engedted volna, hogy viseljem ezeket a köteleket. Mert én Ammon vagyok, és ^aZarahemla leszármazottja vagyok, és azért jöttem fel Zarahemla földjéről, hogy testvéreim felől tudakozódjam, akiket Zeniff hozott fel arról a földről.

14. És most lőn, hogy miután Limhi meghallotta Ammon szavait, rendkívül megörült, és így szólt: Most már biztosan tudom, hogy testvéreim, akik Zarahemla földjén voltak, még életben vannak. És most örvendezni fogok; és holnap a népet is megörvendeztetem.

15. Mert íme, a lámániták rabságában vagyunk, és adóval ^aadóztatnak minket, melyet gyötrelmes elviselnünk. És most íme, testvéreink ki fognak szabadítani minket a rabságból, vagyis a lámániták kezéből, és az ő rabszolgáik leszünk; mert jobb a nefiták rabszolgáinak lenni, mint adót fizetni a lámániták királyának.

16. És most Limhi király megparancsolta a testőreinek, hogy többé ne kötözzék meg sem Ammont, sem testvéreit, hanem elküldte őket a Silómtól északra levő dombra, hogy hozzák el testvéreiket a városba, hogy ezáltal ehessenek, és ihassanak, és kipihenhessék utazásaik fáradalmait; mert sok dolgot szen-

vedtek el; elszenvedtek éhséget, szomjúságot és fáradságot.

17. És most másnap lőn, hogy Limhi király kiáltványt küldött szét a népe között, hogy gyűljenek össze a ^atemplomhoz, hogy hallhassák a szavakat, melyeket szólani fog hozzájuk.

18. És lőn, hogy amikor összegyűltek, ily módon szólt hozzájuk, mondván: Ó ti, népem, emeljétek fel a fejeteket és vigasztalódjatok; mert íme, közel van, vagyis nincs messze az idő, amikor nem leszünk többé kiszolgáltatva az ellenségeinknek, sok küzdelmünk ellenére, mely hiábavaló volt; mégis bízom benne, hogy hátra van még egy megvívandó eredményes küzdelem.

19. Ezért emeljétek fel a fejeteket, és örvendeztetek, és ^aIstenbe helyezétek bizalmatokat, abba az Istenbe, aki Ábrahám, és Izsák és Jákób Istene volt; és az az Isten is, aki Izráel gyermekeit ^bkihozta Egyiptom földjéről, és előidézte, hogy száraz talajon menjenek át a Vörös-tengeren, és ^cmannával táplálta őket, hogy ne vesszenek el a vadonban; és még sok más dolgot tett meg értük.

20. Továbbá ugyanaz az Isten ^ahozta ki atyáinkat Jeruzsálem földjéről, és tartotta és őrizte meg népét, még hozzá mostanáig; és íme, gonoszságaink és utálatosságaink miatt van az, hogy rabságba vitt minket.

13a Omni 1:12–15.
15a Móziás 19:15.
17a 2 Né. 5:16.
19a 2 Móz. 3:6;

1 Né. 19:10.
b 2 Móz. 12:40–41;
Alma 36:28.
c 2 Móz. 16:15, 35;

4 Móz. 11:7–8;
Józs. 5:12.
20a 1 Né. 2:1–4.

21. És ti mindannyian tanúi vagytok ezen a napon annak, hogy Zeniff, akit királlyá tettek e nép felett, mivel "túl buzgó volt, hogy atyái földjét örökölje, ezért félrevezette őt Lámán király ravaszsága és csalárdsága, aki megállapodásra lépett Zeniff királlyal, és kezeibe adta a föld egy részének felségterületét, méghozzá Lehi-Nefi városát, és Silóm városát; és a környező vidéket –

22. És mindezt azért tette, azon egyetlen célból, hogy ezt a népet kiszolgáltatottságba, vagyis rabságba "vigye. És íme, most adót fizetünk a lámániták királyának, melynek mértéke kukoricánk, és árpánk, és még mindenféle gabonánk fele, és nyájaink és csordáink szaporulatának fele; és még mindannak a felét, ami birtokunkban van, azt is, vagy az életünket követeli meg tőlünk a lámániták királya.

23. És most, nem gyötrelmes-e ezt elviselni? És nem nagy-e ez, a mi megpróbáltatásunk? Most íme, mily nagy okunk van a gyászolásra.

24. Igen, azt mondom nektek, nagy okunk van a gyászolásra; mert íme, hányat megöltek a testvéreink közül, és vérük hiába lett kiontva, és mindez a gonoszság miatt.

25. Mert ha ez a nép nem esett volna vétekbe, akkor az Úr nem engedte volna, hogy ez a nagy

baj elérje őket. De íme, nem akartak hallgatni a szavaira; hanem vizzálykodások keletkeztek közöttük, olyannyira, hogy egymás vérét ontották.

26. És megölték az Úrnak egy "prófétáját; igen, Istennek egy választott emberét, aki gonoszságaikról és utálatosságaiukról beszélt nekik, és sok eljövendő dologról profétált, igen, még Krisztus eljövételéről is.

27. És mivel azt mondta nekik, hogy Krisztus minden dolog "Istene, Atyja, és azt mondta, hogy ember képmását fogja magára öltetni, és az a ^bképmás lesz az, melyre az ember a kezdetben teremtett; vagy más szavakkal azt mondta, hogy az ember "Isten képmására teremtett, és hogy Isten le fog jönni az emberek gyermekei közé, és húsból és vérből való testet ölt magára, és elindul a föld színén –

28. És most, mivel ezt mondta, megölték; és még sok más dolgot is tettek, amivel magukra vonták Isten haragját. Ezért ki csodálkozik azon, hogy rabságban vannak, és hogy keserves megpróbáltatásokkal sújtanak le rájuk?

29. Mert íme, az Úr azt mondta: Vétkük napján nem fogom "megsegíteni a népemet; hanem akadályt emelek az útjaikon, hogy nem boldogulnak; és cselekedeteik olyanok lesznek előttük, mint egy botlást okozó kő.

30. Továbbá azt mondta: Ha

21a Móziás 9:1–3.

22a Móziás 10:18.

26a Móziás 17:12–20.

27a ksz Isten, Istenség.

b 1 Móz. 1:26–28;

Ether 3:14–17;

T&Sz 20:17–18.

c Móziás 13:33–34;

15:1–4.

29a 1 Sám. 12:15;

2 Krón. 24:20.

népem "tisztátalanságot vet, akkor annak pelyváját a forgószélen fogják ^blearatni; és annak hatása méreg.

31. Továbbá azt mondta: Ha népem tisztátalanságot vet, akkor a "keleti szelet fogják learatni, mely azonnali pusztulást hoz.

32. És most íme, az Úr ígérete beteljesedett, lesújtottak rátok és sanyargatnak benneteket.

33. De ha szívetek minden szándékával az Úrhoz "fordultok, és belé helyezitek bizalmatokat, és az elme minden szorgalmával őt szolgáljátok, ha ezt teszitek, akkor saját akarata és tetszése szerint ki fog szabadítani benneteket a rabságból.

8. FEJEZET

Ammon Limhi népét tanítja – Tudomást szerez a huszonnégy járedita lemezről – Az ősi feljegyzéseket a látnokok tudják lefordítani – Nincs nagyobb ajándék a látnokságnál. Mintegy Kr.e. 121.

És lőn, hogy miután Limhi király bevégezte a népéhez intézett beszédét, mert sok dolgot mondott el nekik, és csak egy keveset írtam le belőlük ebbe a könyvbe, minden dolgot elmondott népének azon testvéreiket illetően, akik Zarahemla földjén voltak.

2. És felállította Ammont a sokaság elé, és elismételtette vele mindazt, ami a testvéreik-

kel történt, attól az időtől fogva, hogy Zeniff felment arról a földről, még hozzá addig az időig, amikor ő maga jött fel arról a földről.

3. És ő annak utolsó szavait is elismételte nekik, amit Benjámín király tanított vala, és elmagyarázta azokat Limhi király népének, hogy minden szót megértessenek, melyet mondott.

4. És lőn, hogy miután mindezt elvégezte, Limhi király elbocsátotta a sokaságot, és meghagyta, hogy menjenek vissza, mindenki a saját házába.

5. És lőn, hogy a lemezeket, melyek népének "feljegyzését tartalmazták, attól az időtől fogva, hogy Zarahemla földjét elhagyták, Ammon elé hozatta, hogy elolvashassa azokat.

6. Most, amint Ammon elolvasta a feljegyzést, a király megkérdezte őt, hogy megtudja, tud-e nyelveket fordítani, és Ammon azt mondta neki, hogy nem tud.

7. És a király így szólt hozzá: Gyötrődvén népem megpróbáltatásai miatt, embereim közül negyvenhármat elküldtem, hogy keljenek útra a vadonba, hogy ezáltal megtalálhassák Zarahemla földjét, és megkérhessük a testvéreinket, hogy szabadítsanak ki minket a rabságból.

8. És sok napon át a vadonban kóboroltak, mégis szorgalmasak voltak, és bár Zarahemla földjét nem találták meg, de visszatér-

30a ksz Szenny,
Szennyesség.
b Gal. 6:7–8;

T&Sz 6:33.
ksz Aratás.
31a Jer. 18:17;

Móziás 12:6.
33a Morm. 9:6.
8 5a Móziás 9–22.

tek erre a földre, miután sok víz között mentek egy földön, és felfedeztek egy olyan földet, melyet emberek és állatok csontjai borítottak, és mindenféle épületek romjai borítottak; miután felfedeztek egy olyan földet, amit azelőtt egy olyan nép népesített be, akik olyan sokan voltak, mint Izráel seregei.

9. És annak bizonyágaként, hogy igazak az általuk elmondott dolgok, ^ahuszonnégy lemezt hoztak magukkal, melyek tele vannak bevésésekkel, és tiszta aranyból vannak.

10. És íme, hoztak ^amellvértet is, melyek nagyok, és ^bsárgarézből és vörösrézből vannak, és tökéletesen épek.

11. Továbbá hoztak kardokat, amelyeknek markolata már megsemmisült, és melyeknek pengéit kimarta a rozsdá; és senki nincs ezen a földön, aki képes lenne lefordítani a nyelvet, vagyis a bevéséseket, melyek a lemezeken vannak. Ezért kérdeztem tőled: Tudsz fordítani?

12. Továbbá ezt kérdezem tőled: Ismersz valakit, aki tud fordítani? Mert szeretném, ha ezek a feljegyzések le lennének fordítva a mi nyelvünkre; mert talán ismereteket adnak majd nekünk azon nép maradékáról, mely elpusztult, ahonnan ezek a feljegyzések származnak; vagy talán ismereteket adnak majd nekünk éppen erről a népről, mely elpusztult; és pusztulásuk okát is szeretném tudni.

13. Most Ammon így szólt hozzá: Biztosan szólhatok neked, Ó király, egy olyan emberről, aki le tudja ^afordítani a feljegyzéseket; mert van nála valami, amellyel nézhet, és minden olyan feljegyzést le tud fordítani, mely ősi eredetű, és ez egy Istentől kapott ajándék. És ezeket a dolgokat ^bfordító eszöközöknek hívják, és senki nem nézhet azokba, csak ha megparancsolják neki, különben még olyat keres, amit nem kellene, és elvesz. És akinek megparancsolják, hogy belenézzen azokba, azt ^clátnoknak hívják.

14. És íme, a Zarahemla földjén lévő nép királya az a férfi, akinek megparancsolták ezen dolgok megtételét, és akinek ez a hatalmas ajándéka megvan Istentől.

15. És a király azt mondta, hogy a látnok nagyobb, mint a próféta.

16. És Ammon azt mondta, hogy a látnok kinyilatkoztató és próféta is; és olyan ajándéka, mely ennél nagyobb lenne, senkinek nem lehet, hacsak nem Isten hatalmát birtokolja, mellyel senki nem rendelkezhet; bár az ember nagy hatalmat kaphat Istentől.

17. De a látnok tudhat az elmúlt dolgokról, és az eljövendő dolgokról is, és minden dolog általuk lesz kinyilatkoztatva, vagyis inkább jelentetnek ki a titkos dolgok, és jönnek napvilágra a rejtett dolgok, és ezek

9a Ether 1:1–2.
10a Ether 15:15.
b Ether 10:23.

13a Móziás 28:10–17.
b ksz Urim és
Tummim.

c ksz Látnok.

tudatják majd azokat a dolgokat, melyek nem ismertek, és azokat a dolgokat is ők tudatják majd, melyeket egyébként nem lehetne megismerni.

18. Így Isten biztosított egy módot, melyen az ember hit által hatalmas csodákat művelhet; ezért nagy hasznára válik az embertársainak.

19. És most, amikor Ammon bevégezte ezen szavak elmondását, a király rendkívül örvendezett, és köszönetet mondott Istennek, mondván: Kétségtelenül nagy rejtélyt tartalmaznak ezek a lemezek, és ezek a fordító eszközök kétségtelenül abból a célból készültek, hogy minden ilyen rejtélyt feltárjanak az emberek gyermekeinek.

20. Ó, mily csodálatosak az Úrnak művei, és mily hosszan tűr ő a népével; igen, és mily vak és áthatolhatatlan az emberek gyermekeinek értelme; mert nem kutatnak bölcsesség után, se nem vágnak rá, hogy az uralkodjon felettük!

21. Igen, olyanok, mint a vadnyáj, mely elszökik a pásztortól, és szétszóródik, és amelyet elhajtának és felfalnak az erdő vadjai.

Zeniff feljegyzése – Beszámoló népéről, attól az időtől, hogy Zarahemla földjét elhagyták, addig az időig, hogy kiszabadultak a lámániták kezéből.

A 9. fejezetről a 22-ig bezárólag.

9. FEJEZET

Zeniff egy csoportot kivezet Zarahemlából, hogy Lehi-Nefi földjét birtokolják – A lámánita király megengedi nekik, hogy örököljék a földet – Háború a lámániták és Zeniff népe között. Mintegy Kr.e. 200 – 187.

ÉN, Zeniff, miután megtanították nekem a nefiták nyelvének teljességét, és tudomásom volt "Nefi földjéről, vagyis atyáink első örökségének földjéről, és miután kémként elküldtek a lámániták közé, hogy kikémlelhessem a haderőiket, hogy hadseregünk rájuk törhessen és elpusztíthassa őket – de amikor láttam azt, ami jó volt közöttük, szerettem volna, ha nem pusztítják el őket.

2. Ezért vitába szálltam testvéreimmel a vadonban, mert azt akartam, hogy uralkodóknak kössön velük megállapodást; de mivel ő kemény és vérszomjas ember volt, megparancsolta, hogy öljenek meg; de sok vérontás által megmenekültem; mert atya atya ellen harcolt, és testvér testvér ellen, míg seregünk legnagyobb része elpusztult a vadonban, mi pedig, akik megmenekültek közülünk, visszatértünk Zarahemla földjére, hogy elmondjuk ezt a történetet feleségeiknek és gyermekeiknek.

3. És mégis, mivel én túl buzgó voltam, hogy atyáink földjét örököljem, összegyűjtöttem

annyi embert, amennyi szeretett volna felmenni és a földet birtokolni, és ismét útnak indultunk a vadonba, hogy felmenjünk arra a földre; de éhség és keserves megpróbáltatások sújtottak le ránk; mert lassúak voltunk abban, hogy az Úrra, Istenünkre emlékezzünk.

4. Mindazonáltal, sok napi bolyongás után a vadonban, felvertük sátrainkat azon a helyen, ahol a testvéreinket megölték, mely közel volt atyáink földjéhez.

5. És lőn, hogy én négy emberemmel ismét bementem a városba, be a királyhoz, hogy megtudhassam a király hajlandóságát, és hogy megtudhassam, hogy bemehetek-e a néppel, és birtokolhatom-e a földet békében.

6. És bementem a királyhoz, és ő szövetséget kötött velem, hogy birtokolhatom Lehi-Nefi földjét és Silóm földjét.

7. És azt is megparancsolta, hogy népe hagyja el azt a földet, és én és népem bementünk a földre, hogy birtokolhassuk azt.

8. És elkezdtünk épületeket építeni, és kijavítani a város falait, méghozzá Lehi-Nefi városának és Silóm városának a falait.

9. És elkezdtük művelni a földet, igen, méghozzá mindenféle maggal, a kukorica, és a búza, és az árpa, és a néus, és a sému magjával, és mindenféle gyümölcsnek magjával, és kezdtünk sokasodni és boldogulni a földön.

10. Most Lámán király ravaszsága és csalárdsága miatt, hogy népemet rabságba "hajtsa, azért engedte át a földet, hogy birtokolhassuk azt.

11. Ezért lőn, hogy amikor már tizenkét éve laktunk azon a földön, Lámán királyt nyugtalanítani kezdte, hogy népem valamiféleképpen megerősödik ezen a földön, és ők nem tudnak legyőzni és rabságba hajtani minket.

12. Most ők "lusta és bálványimádó nép voltak; ezért szertettek volna rabságba hajtani minket, hogy kezünk munkájából lakhassanak jól; igen, hogy mezeink nyájain lakmározhassanak.

13. Ezért lőn, hogy Lámán király arra kezdte bujtogatni a népét, hogy hadakozzon a néppel; ezért háborúk és viszálykodások kezdődtek azon a földön.

14. Mert Nefi földjén való uralkodásomnak tizenharmadik évében, Silóm földjének egy távoleső déli részén, amikor népem éppen nyájait itatta és legeltette, és a földjeit művelte, rájuk tört a lámániták egy nagyszámú serege, és hozzákezdett, hogy megölje őket, és hogy elvegye a nyájait és mezeik kukoricáját.

15. Igen, és lőn, hogy akiket nem győztek le, azok mind elmenekültek, méghozzá Nefi városába, és tőlem kértek védelmet.

16. És lőn, hogy felfegyverez-

tem őket ijakkal és nyilakkal, kardokkal és handzsárokkal, és bunkósbotokkal, és parittyákkal, és mindenféle fegyverrel, melyet fel tudtunk találni, és én és népem elmentünk harcolni a lámániták ellen.

17. Igen, az Úr erejével mentünk el harcolni a lámániták ellen, mert én és népem buzgón fohászkodtunk az Úrhoz, hogy szabadítson ki minket az ellenségeink kezéből, mert ráébresztettek minket, hogy emlékezzünk atyáink kiszabadulására.

18. És Isten "meghallotta fohászainkat, és megválaszolta az imáinkat; és az ő hatalmával mentünk el, igen, elmentünk a lámániták ellen, és egy nap és egy éjjel hármezer-negyvenhárom lámánitát öltünk meg, és egészen addig öltük őket, míg ki nem úztuk őket a földünkről.

19. És én magam saját kezemmel segítettem halottaikat eltemetni. És íme, nagy bánatunkra és szomorúságunkra kétszázhetvenkilencet megöltek a testvéreink közül.

10. FEJEZET

Lámán király meghal – Népe vad és kegyetlen, és hamis hagyományokban hisz – Zeniff és népe legyőzik őket. Mintegy Kr.e. 187–160.

És lőn, hogy újra elkezdtük megalapítani a királyságot, és ismét elkezdtük békességben birtokolni a földet. És mindenféle harci eszközöket készített-

tem, hogy ezáltal lehessenek fegyvereim népem számára arra az időre, amikor a lámániták ismét feljönnek, hogy háborúzzanak népem ellen.

2. És öröket állítottam az ország köré, nehogy a lámániták újra észrevétlenül ránk törjenek és elpusztítsanak; és így őriztem népemet és nyájamat, és tartottam vissza őket attól, hogy ellenségeink kezébe kerüljenek.

3. És lőn, hogy sok éven át örökségül bírtuk atyáink földjét, igen, huszonkét éven keresztül.

4. És a férfiakkal a földet műveltetem, és mindenféle "gabonát és mindenféle gyümölcsfaját termeltetem.

5. És meghagytam, hogy az asszonyok fonjanak és dolgozzanak, és munkáljanak meg mindenféle finom vásznakat, igen, és mindenfajta "anyagot, hogy mezítelenségünket felruházhassuk; és így boldogultunk a földön – így huszonkét éven keresztül folyamatos békében volt részünk ezen a földön.

6. És lőn, hogy "Lámán király meghalt, és fia kezdett uralkodni a helyében. És ő lázadásra kezdte bujtogatni népét az én népem ellen; ezért háborúra kezdtek készülődni, és arra, hogy feljöjjenek harcolni a népem ellen.

7. De én elküldtem kémeimet, szerte "Semlón földjére, hogy felfedezhessem az előkészületeiket, hogy védekezhessenek ellenük, hogy ne törhessenek rá

a népemre és ne pusztíthassák el őket.

8. És lőn, hogy nagyszámú seregeikkel feljöttek Silóm földjének északi része felől, "íjakkal és nyilakkal, és kardokkal és handzsárokkal, és kövekkel és parittyákkal ^bfelfegyverzett férfiak; és le volt borotválva a fejük, úgyhogy azok csupaszok voltak; és fel voltak övezve, egy bőrvél az ágyékuk körül.

9. És lőn, hogy népem asszonyait és gyermekeit elrejtőztettem a vadonban, és azt is meghagytam, hogy minden idős emberem, aki fegyvert tud viselni, és minden fiatal emberem is, aki képes a fegyverviselésre, gyűljön össze, hogy harcolni menjenek a lámániták ellen; és elhelyeztem őket a soraikba, mindenkit az életkora szerint.

10. És lőn, hogy felmentünk harcolni a lámániták ellen; és én, még én is, idős koromban, felmentem, hogy harcoljak a lámániták ellen. És lőn, hogy az Úr ^aerejével mentünk fel harcolni.

11. Most a lámániták semmit nem tudtak az Úrról, sem az Úr erejéről, ezért csak a saját erejükre támaszkodtak. De erős emberek voltak, ami az emberi erőt illeti.

12. ^aVad, és kegyetlen és vérszomjas emberek voltak, akik atyáik ^bhagyományában hittek, mely ez: Hittek abban, hogy atyáik gonoszságai miatt üzték

ki őket Jeruzsálem földjéről, és hogy testvéreik igazságtalanul bántak velük a vadonban, és akkor is igazságtalanul bántak velük, amikor átszelték a tengert;

13. Továbbá hogy igazságtalanul bántak velük, míg ^aelső örökségük földjén voltak, miután átszelték a tengert, és mindez azért történt, mert Nefi hűségesebb volt vala az Úr parancsolatainak betartása terén – ezért ^bjóindulattal volt iránta az Úr, mert az Úr meghallgatta imáit és megválaszolta azokat, és Nefi vette át utazásuk vezetését a vadonban.

14. És testvérei megharagudtak rá, mert nem ^aértették az Úr cselekedeteit; a vizeken is azért ^bharagudtak rá, mert megkeményítették szívüket az Úrral szemben.

15. Továbbá haragudtak rá, amikor megérkeztek a megígért földre, mert azt mondták, hogy kivette kezükből a nép feletti ^auralkodást; és arra törekedtek, hogy megöljék őt.

16. Továbbá haragudtak rá, mert elment a vadonba, ahogy azt az Úr megparancsolta neki, és elvitte a ^afeljegyzéseket, melyek a rézlemezekre voltak vésvé, mert azt mondták, hogy ^bmegrabolta őket.

17. És így azt tanították a gyermekeiknek, hogy gyűlöljék őket, és hogy gyilkolják őket, és hogy rabolják és fosztogassák

8a Alma 3:4–5.

^b Járom 1:8.

10a Ksz Bizalom.

12a Alma 17:14.

^b 2 Ne. 5:1–3.

13a 1 Ne. 18:23.

^b 1 Ne. 17:35.

14a 1 Ne. 15:7–11.

^b 1 Ne. 18:10–11.

15a 2 Ne. 5:3.

16a 2 Ne. 5:12.

^b Alma 20:10, 13.

őket, és tegyenek meg mindent, amit tudnak, hogy elpusztítsák őket; ezért örökös gyűlölettel voltak Nefi gyermekei iránt.

18. Pontosán ezért vezetett félre engem Lámán király ravaszágával, és hazug csalárdságával, és szép ígéreteivel, ami miatt ezen népemet felhoztam erre a földre, hogy elpusztíthassák őket; igen, és ilyen sok éven át szenvedtünk ezen a földön.

19. És most én, Zeniff, miután mindezen dolgokat elmondtam népemnek a lámánitákat illetően, arra ösztökéltem őket, hogy szívvel-lélekkel induljanak harcba, az Úrba helyezve bizalmukat; szemtől szembe hadakoztunk tehát velük.

20. És lőn, hogy ismét kiűztük őket a földünkről; és nagy öldökléssel öltük őket, még hozzá olyan sokat, hogy nem számoltuk meg őket.

21. És lőn, hogy ismét visszatértünk a saját földünkre, és népem újra elkezdte nyájait őrizni és a földjeit művelni.

22. És most én, öreg lévén, egyik fiamra ruháztam rá a királyságot; ezért én nem szólok többet. És bár megáldaná népemet az Úr! Ámen.

11. FEJEZET

Noé király gonoszságban uralkodik – Hites feleségeivel és szolgáló feleségeivel kedvét leli a kicsapongó életben – Abinádi megjövendöli,

hogy a népet rabságba fogják hajtani – Noé király az életére tör. Mintegy Kr.e. 160–150.

És most lőn, hogy Zeniff Noéra, egyik fiára ruházta a királyságot; ezért Noé kezdett el uralkodni a helyében; és ő nem járt atyja útjain.

2. Mert íme, nem tartotta be Isten parancsolatait, hanem saját szívének kívánságai után járt. És sok hites felesége és „szolgáló felesége volt. És népét is bűnbe ^bvitte, és azt tették, ami utálatos az Úr szemében. Igen, és „paráznaságokat és mindenféle gonoszságokat követtek el.

3. És egy ötödrész adót vetett ki mindenre, amivel rendelkeztek, egy ötödrészt aranyukra, és ezüstjükre, és egy ötödrészt „ziffjükre, és vörösrezükre, és sárgarezükre és vasukra; és egy ötödrészt hízóikra; és egy ötödrészt minden gabonájukra is.

4. És mindezt azért vette el, hogy eltartsa magát, és a hites feleségeit és a szolgáló feleségeit; és a papjait is, és azok hites feleségeit és szolgáló feleségeit; így változtatta meg a királyság ügyeit.

5. Mert elbocsátotta mindazokat a papokat, akiket atyja szentelt fel, és újakat szentelt fel a helyükre, olyanokat, akik felemelkedtek szívük kevélységében.

6. Igen, és így tartották el őket lustaságukban, és bálványimádásukban, és paráznaságaikban,

11 2a Jákób 3:5.
b 1 Kir. 14:15–16;
Móziás 29:31.

c 2 Ne. 28:15.
3a HÉB. Kapcsolódó szavak: „ragyogó”,

„fémmeel bevont vagy felületkezelt”.

azon adókból, melyeket Noé király vetett ki népére; így a nép rendkívül sokat dolgozott, hogy a gonoszságot támogassa.

7. Igen, és ők is bálványimádókká váltak, mert a király és a papok hiábavaló és hízelgő szavai félrevezették őket; mert hízelgő dolgokat mondtak nekik.

8. És lőn, hogy Noé király sok pompás és tágas épületet épített, és finom famunkával és mindenféle értékes dologgal díszítette őket, aranyból, és ezüsből, és vasból, és sárgaréz-ből, és ziffból és vörösrézből;

9. És magának is épített egy tágas palotát, és egy trónt annak közepében, és ezek mind finom fából voltak, és arannyal és ezüsttel és értékes dolgokkal voltak díszítve.

10. És munkásaival mindenféle finom munkát végeztetett a templom falain belül, finom fából, és vörösrézből és sárgaréz-ből.

11. És a főpapok részére fenn-tartott székeket, amelyek az összes többi szék felett voltak, színarannyal díszítette; és egy könyöklőt építtetett eléjük, hogy megpihentethessék rajta a testüket és a karjaikat, míg hazug és hiábavaló szavakat szólnak a népéhez.

12. És lőn, hogy épített egy "tornyot a templom közelében; igen, egy nagyon magas tornyot, méghozzá olyan magasat, hogy felállhatott annak tetejére, és beláthatta Silóm földjét, és Semlón földjét is, melyet a lá-

mániták birtokoltak; és belátta még körbe az egész földet.

13. És lőn, hogy sok épületet építtetett Silóm földjén; és egy nagy tornyot építtetett a Silóm földjétől északra fekvő dombon, mely Nefi fiainak volt menedékhelye, amikor elmene-kültek arról a földről; és ezt tette a kincsekkel, melyeket népe megadóztatásából szerzett.

14. És lőn, hogy kincseire helyezte a szívét, és hitesegeivel és szolgáló feleségeivel együtt kicsapongó élettel töltötte idejét; és a papjai is így, paráznákkal töltötték az idejüket.

15. És lőn, hogy szőlőskerteket ültetett szerte az országban; és szőlőpréseket építtetett, bőségesen készítettek bort; és ezért nagy "borivó lett, és a népe is.

16. És lőn, hogy a lámániták kezdtek rátörni népére, amikor azok kis csoportokban voltak, és ölni kezdték őket a mezeiken és míg a nyájaikat őrizték.

17. És Noé király öröket küldött szét szerte az országba, hogy távol tartsa őket; de nem elegendő számút, és a lámániták rájuk törtek és megölték őket, és nyájaik közül sokat elhajtottak arról a földről; így a lámániták pusztítani kezdték őket, és elkezdték rajtuk kitölteni a gyűlöletüket.

18. És lőn, hogy Noé király elküldte ellenük a hadseregeit, és azok visszaűzték őket, vagyis egy időre visszaűzték őket;

ezért visszatértek, örvendezve zsákmányuknak.

19. És most, e nagy győzelem miatt felemelkedtek szívük kevélységében; saját erejükkel “kérkedtek, azt mondván, hogy ötven emberük ellen tudna állni a lámániták ezreinek; és így dicsekedtek, és örömet lelték a vérben és testvéreik vérenek ontásában, és ezt királyuk és papjaik gonoszsága miatt tették.

20. És lőn, hogy volt közöttük egy férfi, akinek “Abinádi volt a neve; és ő elment közéjük és prófétálni kezdett, mondván: Íme, így szól az Úr, és ezt parancsolta nekem, mondván: Menj el és mondd meg ennek a népnek, hogy így szól az Úr – Jaj ennek a népnek, mert láttam utálatosságait, és gonoszságukat, és paráznságaikat; és ha nem tartanak bűnbánatot, haragomban fogom meglátogatni őket.

21. És ha nem tartanak bűnbánatot és nem fordulnak az Úrhoz, Istenükhöz, íme, ellenségeik kezeire fogom adni őket; igen, és “rabságba hajtják őket; és ellenségeik keze fogja sanyargatni őket.

22. És lészen, hogy tudni fogják, hogy én vagyok az Úr, az ő Istenük, és hogy “félétekeny Isten vagyok, megbüntetve népem gonoszságait.

23. És lészen, hogy ha ez a nép nem tart bűnbánatot és nem

fordul az Úrhoz, Istenéhez, rabságba hajtják őket; és senki nem fogja kiszabadítani őket, csak az Úr, a Mindenható Isten.

24. Igen, és lészen, hogy amikor hozzám fohászkodnak, “nem sietek meghallgatni a fohászaikat; igen, és megengedem, hogy ellenségeik lesújtssanak rájuk.

25. És ha nem tartanak bűnbánatot, zsákruhában és hamuban, és nem fohászkodnak buzgón az Úrhoz, Istenükhöz, “nem fogom meghallani az imáikat, se nem fogom megszabadítani őket a megpróbáltatásaiktól; és így szól az Úr, és ezt parancsolta meg nekem.

26. Most lőn, hogy amikor Abinádi elmondta nekik ezeket a szavakat, megharagudtak rá, és arra törekedtek, hogy elvegyék az életét; de az Úr kiszabadította őt a kezeik közül.

27. Most, amikor Noé király meghallotta a szavakat, melyeket Abinádi a néphez szólt, ő is felháborodott; és így szólt: Ki ez az Abinádi, hogy megítéljen engem és népemet, vagy “ki az Úr, hogy így nagy megpróbáltatást hozzon a népemre?

28. Megparancsolom nektek, hogy hozzátok ide Abinádit, hogy megölhessem, mert azért mondta ezeket a dolgokat, hogy népemet felserkentse, hogy haragudjanak egymásra, és hogy viszálykodásokat támasszon

19a T&Sz 3:4.

ksz Kevélység.

20a ksz Abinádi.

21a Móziás 12:2; 20:21;
21:13–15; 23:21–23.

22a 2 Móz. 20:5;

5 Móz. 6:15;

Móziás 13:13.

24a Mik. 3:4;

Móziás 21:15.

25a Ésa. 1:15; 59:2.

27a 2 Móz. 5:2;

Móziás 12:13.

a népem között; ezért meg fogom ölni.

29. Most a nép szemei el voltak "vakítva; ezért ^bmegkeményítették a szívüket Abinádi szavaival szemben, és attól kezdve arra törekedtek, hogy elfogják őt. És Noé király megkeményítette szívét az Úr szavával szemben, és nem bánta meg gonosz cselekedeteit.

12. FEJEZET

Abinádit bebörtönzik, mert a nép pusztulásáról és Noé király haláláról prófétál – A hamis papok a szentírásokat idézik, és úgy tesznek, mintha betartanák Mózes törvényét – Abinádi a tízparancsolatra kezdi tanítani őket. Mintegy Kr.e. 148.

És lőn, hogy két év eltelte után Abinádi eljött közéjük álruhában, így nem ismerték meg, és prófétálni kezdett közöttük, mondván: Ezt parancsolta nekem az Úr, mondván – Menj, Abinádi, és prófétálj ennek a népnek, népemnek, mert megkeményítették szívüket a szavaimmal szemben; nem bánták meg gonosz cselekedeteiket; ezért haragomban fogom "meglátogatni őket, igen, ádáz haragomban látogatom meg őket gonoszságaikban és utálatosságaikban.

2. Igen, jaj ennek a nemzedéknek! És az Úr így szól hozzám:

Nyújtsd ki a kezedet és prófétálj, mondván: Így szól az Úr, léssen, hogy ezt a nemzedéket gonoszságai miatt "rabságba viszik, és ^barcul ütik; igen, és emberek úzik majd őket, és megölik; és a lég keselyűi, és az ebek, igen, és a vadállatok falják fel a húsukat.

3. És léssen, hogy Noé király "élete csak annyit fog érni, mint egy ruha a forró ^bkemencében; mert tudni fogja, hogy én vagyok az Úr.

4. És léssen, hogy ezt az én népemet keserves megpróbáltatásokkal fogom sújtani, igen, éhséggel és "döghalállal; és elő fogom idézni, hogy egész nap ^bjajgassanak.

5. Igen, "terheket erősítették a hátukra; és úgy hajtják majd őket, mint a néma szamarat.

6. És léssen, hogy jégesőt küldök el közéjük, és az lesújt rájuk; és a "keleti szél is lesújt rájuk; és ^brovarok is ellepik a földjüket és felfalják a gabonájukat.

7. És nagy döghalál sújt le rájuk – és mindezt "gonoszságaik és utálatosságaik miatt teszem.

8. És léssen, hogy ha nem tartanak bűnbánatot, teljesen "elpusztítom őket a föld színéről; de hagynak maguk után egy ^bfeljegyzést, és én megőrzöm azt más nemzetek számára, akik birtokolni fogják ezt a földet; igen, még ezt is megteszem,

29a Mózes 4:4.

^b Alma 33:20;

Ether 11:13.

12 1a Ésa. 65:6.

2a Móziás 11:21; 20:21;

21:13–15; 23:21–23.

^b Móziás 21:3–4.

3a Móziás 12:10.

^b Móziás 19:20.

4a T&Sz 97:26.

^b Móziás 21:9–10.

5a Móziás 21:3.

6a Jer. 18:17;

Móziás 7:31.

^b 2 Móz. 10:1–12.

7a T&Sz 3:18.

8a Alma 45:9–14.

^b Morm. 8:14–16.

hogy más nemzetek előtt felfedhessem ezen nép utálatosságait. És sok dolgot prófétált Abinádi ezen nép ellen.

9. És lőn, hogy azok megharagudtak rá; és fogták és megköttözve a király elé vitték, és ezt mondták a királynak: Íme, eléd hoztunk egy embert, aki bajt prófétált népedet illetően, és azt mondja, hogy Isten el fogja pusztítani őket.

10. És a te életedet illetően is bajt prófétál, és azt mondja, hogy életed olyan lesz, mint egy ruha a forró kemencében.

11. Továbbá azt mondja, hogy olyan leszel, mint a kóró, meghozzá mint a mező száraz kórója, amit az állatok legázolnak és láb alá taposnak.

12. Továbbá azt mondja, hogy olyan leszel, mint egy bogáncsvirág, melyet amikor teljesen kinyílt, a szél, ha fúj, elhajt a föld színén. És úgy tesz, mintha ezt az Úr mondta volna. És azt mondja, hogy mindez utolér téged, ha nem tartasz bűnbánatot, és ez gonoszságaid miatt van.

13. És most, Ó király, milyen nagy gonoszságot tettél, vagy milyen nagy bűnököt követett el néped, hogy kárhoztasson bennünket Isten vagy megítéljen bennünket ez az ember?

14. És most, Ó király, íme, ártatlanok vagyunk, és te, Ó király, nem követtél el bűnt; ezért ez az ember hazudott veled kapcsolatban, és hiába valóan prófétált.

15. És íme, mi erősek vagyunk, nem fogunk rabságra jutni, és ellenségeink nem fognak minket foglyul ejteni; igen, és te boldogultál ezen a földön, és boldogulni is fogsz.

16. Íme, itt van az ember, a kezeidre adjuk; úgy tehetsz vele, amint jónak látod.

17. És lőn, hogy Noé király börtönbe vettette Abinádit; és megparancsolta, hogy a "papok gyűljenek össze, hogy tanácskozást tarthasson velük, hogy mit tegyen vele.

18. És lőn, hogy azok ezt mondták a királynak: Hozd ide, hogy kikérdezhessük; és a király megparancsolta, hogy hozzák eléjük.

19. És elkezdtek kérdezni, hogy elméjét összezavarják, hogy ezért legyen mivel vádolniuk; de ő bátran felelt nekik, és minden kérdésükre "megfelelt, igen, nagy megdöbbenésükre; mert minden kérdésükre megfelelt, és ők minden szavukba belezarodtak.

20. És lőn, hogy egyikük azt kérdezte tőle: Mit jelentenek a szavak, melyek le vannak írva, és amelyeket atyáink tanítottak, mondván:

21. "Mily szépek a hegyeken annak lábai, aki jó híreket hoz; aki békességet hirdet; aki jót illetően hoz jó híreket; aki szabadulást hirdet; aki ezt mondja Sionnak: Istened uralkodik;

22. Órállóid felemelik szavukat; egy szóval, együtt énekelnek; mert szemtől szembe látják,

amikor az Úr ismét elhozza Siont;

23. Törjete ki örömbé; énekeljete együtt Jeruzsálemnek elhagyatott helyei; mert az Úr megvigasztalta népét, megváltotta Jeruzsálemet;

24. Az Úr minden nemzet szeme előtt felfedte szent "karját, és a föld szélei mind látni fogják Istenünk szabadítását?

25. És most Abinádi így szólt hozzájuk: "Papok vagytok, és úgy tesztek, mint akik tanítják ezt a népet és megértik a próféta-lás lelkét, és mégis tőlem szeretnétek megtudni, hogy mit jelentenek ezek a dolgok?

26. Azt mondom nektek, jaj nektek, mert elferdítitek az Úrnak útjait! Mert ha értitek ezeket a dolgokat, akkor nem tanítottátok őket; ezért elferdítettétek az Úrnak útjait.

27. Nem törekedtetek szívetekkel arra, hogy "értsetek, ezért nem voltatok bölcsék. Mit tanítotok tehát ennek a népnek?

28. És ők azt mondták: Mózes törvényét tanítjuk.

29. És válaszul ő így szólt hozzájuk: Ha Mózes "törvényét tanítjátok, miért nem tartjátok be azt? Miért kincsekre helyezitek a szíveteket? Miért követtek el ^bparáznaságokat, és pazaroltátok paráznákra az erőteteket, igen, és idézitek elő azt, hogy ez a nép bünt kövessen el, hogy az Úrnak oka legyen arra, hogy

elküldjön engem prófétálni ezen nép ellen, igen, méghozzá nagy bajt prófétálni ezen nép ellen?

30. Nem tudjátok, hogy igazat beszélek? Igen, tudjátok, hogy igazat beszélek; és reszketnetek kellene Isten előtt.

31. És léssen, hogy le fognak sújtani rátok a gonoszságaitok miatt, mert azt mondtátok, hogy Mózes törvényét tanítjátok. És mit tudtok Mózes törvényéről? Mózes törvénye által "jön szabadulás? Mit mondotok?

32. És ők válaszoltak, és azt mondták, hogy Mózes törvénye által jön szabadulás.

33. De most Abinádi így szólt hozzájuk: Tudom, hogy ha betartjátok Isten parancsolatait, megszabadultok; igen, ha betartjátok a parancsolatokat, amelyeket az Úr a "Sinai hegyen adott Mózesnek, mondván:

34. "Én vagyok az Úr, a te Istened, aki ^bkihoztaalak téged Egyiptom földjéről, a rabság házából.

35. Ne legyen "más Istened énelöttem.

36. Ne csinálj magadnak faragott képmást, vagy bármi olyan dologhoz hasonlót, ami fent az égben vagy lent a földben van.

37. Most Abinádi azt kérdezte tőlük: Kerültétek-e mindezt? Azt mondom nektek, nem, nem tettétek meg. És "megtanítottátok ennek a népnek, hogy mindezen dolgokat kerüljék?

24a 1 Ne. 22:11.

25a Móziás 11:5.

27a ksz Megértés.

29a ksz Mózes törvénye.

^b ksz Házasságtörés.

31a Móziás 3:15; 13:27–32;

Alma 25:16.

33a 2 Móz. 19:11, 16–20;

Móziás 13:5.

34a 2 Móz. 20:2–4.

^b 2 Móz. 12:51;

1 Ne. 17:40;

Móziás 7:19.

35a Hós. 13:4.

ksz Bálványimádás.

37a Móziás 13:25–26.

Azt mondom nektek, nem, nem tanítottátok meg.

13. FEJEZET

Abinádit isteni hatalom védelmezi – A tízparancsolatot tanítja – A szabadulás nem egyedül Mózes törvénye által jön el – Isten maga hoz majd engesztelést és váltja meg népét. Mintegy Kr.e. 148.

És most, amikor a király meghallotta ezeket a szavakat, így szólt papjaihoz: El ezzel az emberrel, és öljétek meg; mert mi dolgunk vele, hiszen őriült.

2. És azok előléptek, és megkísérelték megragadni a kezeikkel, de ő ellenállt nekik és így szólt hozzájuk:

3. Hozzám ne nyúljatok, mert Isten lesújt rátok, ha kezet emeltek rám, mert még nem adtam át az üzenetet, aminek az átadására az Úr elküldött engem; s nem mondtam el nektek azt sem, amire “megkértetek, hogy elmondjam; ezért Isten nem fogja megengedni, hogy most elpusztuljak.

4. De teljesítenem kell a parancsolatokat, melyeket Isten megparancsolt nekem; és mert az igazságot mondtam el nektek, dühöseket vagytok rám. Továbbá, mert Isten szavát szoltam, őriültnek ítéltetek engem.

5. Most lőn, hogy miután Abinádi ezeket a szavakat elmondta, Noé király emberei nem mertek rá kezet emelni,

mert rajta volt az Úr Lelke; és arca rendkívüli fényességgel “ragyogott, éppen úgy, mint Mózesé a Sinai hegyen, míg az Úrral beszélt.

6. És Istentől kapott “hatalommal és felhatalmazással beszélt; és folytatta szavait, mondván:

7. Látjátok, hogy nem áll hatalmatokban megölni engem, ezért befejezem az üzenetemet. Igen, és úgy látom, hogy az elevenetekbe “vág, mert az igazságot mondom el nektek a gonoszságaitokat illetően.

8. Igen, szavaim csodálkozással, és ámulattal és haraggal töltenek el benneteket.

9. De én befejezem üzenetemet; és azután már mit sem jelent, hogy hova megyek, ha úgy léssen, hogy megszabadulok.

10. De annyit mondok nektek, hogy amit ezután tesztek velem, az “mintája és árnyékképe lesz az eljövendő dolgoknak.

11. És most felolvasom nektek Isten “parancsolatainak hátralevő részét, mert úgy látom, hogy azok nincsenek a szívetekbe írva; úgy látom, hogy életem legnagyobb részében gonoszságot tanultatok és tanítottatok.

12. És most, emlékeztek rá, hogy azt mondtam nektek: Ne csinálj magadnak faragott képmást, vagy bármi olyan dologhoz hasonlót, ami fent az égben van, vagy ami lent a földben van, vagy ami a vízben van a föld alatt.

13. Továbbá: Ne hajolj meg

nekik, se ne szolgálj őket; mert én, az Úr, a te Istened, féltékeny Isten vagyok, a gyermekekre hozván az atyák gonoszságait, azok harmadik és negyedik nemzedékéig, akik gyűlölnék engem;

14. És irgalmasságot mutatva azok ezreinek, akik szeretnek engem és betartják a parancsolataimat.

15. Az Úrnak, Istenednek a nevét hiába szádra ne vedd; mert az Úr nem fogja ártatlannak tartani azt, aki hiába veszi szájára a nevét.

16. Emlékezzél meg a "sabbat napjáról, hogy szentnek tartsd meg azt.

17. Hat napon át dolgozz, és végezd el minden munkádat;

18. De a hetedik napon, az Úrnak, a te Istenednek a sabbatján semmilyen munkát ne végezz se te, se a fiad, se a leányod, se a szolgád, se a szolgálóleányod, se jószágod, sem az idegen, aki a kapuidon belül van;

19. Mert "hat nap alatt alkotta meg az Úr az eget és a földet, és a tengert és mindent, ami azokban van; ezért megáldotta az Úr a sabbat napot, és megszentelte azt.

20. "Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked.

21. Ne "ölj.

22. Ne kövess el "házasságtörést. Ne ^blopj.

23. Ne tégy "hamis tanúbizonyosságot a felebarátod ellen.

24. Ne "kívánd felebarátod házát, ne kívánd felebarátod feleségét, se szolgálóját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát és semmit, ami a felebarátodé.

25. És lőn, hogy miután Abinádi bevégezte ezek elmondását, így szólt hozzájuk: Megtanítottátok ennek a népnek, hogy mindezen dolgok megtételén legyenek, hogy betartsák ezeket a parancsolatokat?

26. Azt mondom nektek, hogy nem; mert ha megtettétek volna, akkor az Úr nem küldött volna el engem, hogy bajt prófétáljak ezen népet illetően.

27. És most azt mondtátok, hogy Mózes törvénye által jön szabadulás. Azt mondom nektek, szükséges, hogy most még betartsátok "Mózes törvényét; de azt mondom nektek, hogy el fog jönni az idő, amikor ^bmár nem lesz szükség Mózes törvényének betartására.

28. És továbbá azt mondom nektek, hogy nem egyedül a "törvény által jön ^bszabadulás; és ha nem lenne ^cengesztelés, melyet Isten maga tesz népének bűneiért és gonoszságaiért, akkor elkerülhetetlenül el

16a ksz Sabbat nap.

19a 1 Móz. 1:31.

20a Márk 7:10.

21a Mát. 5:21–22;

T&Sz 42:18.

ksz Gyilkosság.

22a ksz Házasságtörés.

b ksz Lop, Lopás.

23a Péld. 24:28.

ksz Hazug.

24a ksz Kíván.

27a ksz Mózes törvénye.

b 3 Ne. 9:19–20; 15:4–5.

28a Gal. 2:21;

Móziás 3:14–15;

Alma 25:15–16.

b Gal. 2:16.

ksz Megvált,

Megváltás,

Megváltottak;

Szabadítás,

Szabadulás.

c ksz Engesztel,

Engesztelés.

kellene veszniük, Mózes törvénye ellenére.

29. És most azt mondom nektek, szükség volt rá, hogy egy törvény adasson Izráel gyermekeinek, igen, méghozzá egy nagyon "szigorú törvény; mert merevnyakú nép voltak, ^bgyorsak a gonosz cselekedetekben, de lassúak abban, hogy az Úrra, Istenükre emlékezzenek;

30. Ezért adatott nekik egy "törvény, igen, a cselekedetek és ^bszertartások egy törvénye, egy olyan törvény, melyet napról napra szigorúan "be kellett tartaniuk, hogy az állandóan Istenre és iránta való kötelességükre emlékeztesse őket.

31. De íme, azt mondom nektek, hogy mindezen dolgok az eljövendő dolgok "mintái voltak.

32. És most, megértették a törvényt? Azt mondom nektek, hogy nem, nem mind értették meg a törvényt; és ez szívük keménysége miatt volt; mert nem értették meg, hogy egyetlen embert sem lehet megszabadítani, "csakis Isten megváltása által.

33. Mert íme, nem prófétált-e nekik Mózes a Messiás eljövetelét és azt illetően, hogy Isten meg fogja váltani népét? Igen, és még "minden próféta is, aki a világ kezdete óta prófétált – nem beszéltek-e többet vagy kevesebbet ezen dolgokat illetően?

34. Nem megmondták-e, hogy "Isten maga fog lejönni az

emberek gyermekei közé, és vesz magára emberi formát, és jár fenséges hatalommal a föld színén?

35. Igen, és nem mondták-e meg azt is, hogy véghezviszi a halottak "feltámadását, és hogy őt magát el fogják nyomni és sanyargatni fogják?

---

14. FEJEZET

Ésaiás a Messiásról szól – Elmondja a Messiás megaláztatását és szenvedéseit – Lelkét felajánlja a bűnökért, és közbenjár a vétkesekért – Vessd össze Ésaiás 53. Mintegy Kr.e. 148.

IGEN, méghozzá nem azt mondja-e Ésaiás: Ki hitte el a beszámolókat, és kinek van kinyilatkoztatva az Úr karja?

2. Mert úgy nő fel előtte, mint zsenge növény, és mint gyökér a száraz talajból; nincs vonzó alakja, se bája; és amikor majd meglátjuk őt, nem lesz szépség, hogy vonzódjunk hozzá.

3. Megvetik és elutasítják az emberek; fájdalmak férfია, gyötrellem ismerője; és mintha elrejtettük volna előle az orcánkat; megvetett volt, és nem becsültük meg.

4. Bizonyára "viselte a ^bgyötrelmeinket, és hordozta a fájdalmainkat; mégis sebzettnek tartottuk őt, Istentől sújtottnak és nyomorultnak.

29a Józs. 1:7–8.

b Alma 46:8.

30a 2 Móz. 20.

b ksz Szertartások.

c Jákób 4:5.

31a Móziás 16:14;

Alma 25:15.

ksz Szimbolizmus.

32a 2 Ne. 25:23–25.

33a 1 Ne. 10:5;

Jákób 4:4; 7:11.

34a Móziás 7:27; 15:1–3.

ksz Isten, Istenség.

35a Ésa. 26:19;

2 Ne. 2:8.

14 4a Alma 7:11–12.

b Mát. 8:17.

5. De a mi "vétkeinkért sebeztek meg, a mi gonoszságainkért ütötték; a mi békeségünket szolgáló fenyítés érte őt; és az ő sebei által ^bgyógyulunk meg.

6. Mindannyian mint "juhok letértünk; közülünk mindenki a saját útjára tért; és az Úr reá vetette mindannyiunk gonoszságát.

7. Elnyomták és sanyargatták, "mégsem nyitotta ki száját; úgy viszik, mint ^bbarányt a mészárlásra, és ő néma, akár a juh az ő nyírói előtt, így nem nyitotta ki a száját.

8. Kivitték a börtönből és az ítélkezésből; és ki fogja kijelenteni, hogy ki az ő nemzedéke? Mert kivágták az élők földjéről; mert népemnek vétkeiért sújtottak le rá.

9. És a gonoszok közt vetette meg sírját, és "gazdagok közt halálakor; bár nem tett ^brosszat, és nem volt semmi családság a szájában.

10. Mégis, úgy tetszett az Úrnak, hogy megsebezze őt; gyötrelmet adott neki; amikor lelkét felajánlja a bűnökért, meg fogja látni a "magját, meg fogja hosszabbítani a napjait,

és virágozni fog kezében az Úr tetszése.

11. Látni fogja lelke vajúdását, és megelégszik; az ő ismerete által igazol sokakat az én igaz-lelkű szolgálóm; mert "viselni fogja a gonoszságaikat.

12. Ezért részt osztok neki a nagyokkal, és az erősökkel osztja meg a zsákmányt; mert halálra adta a lelkét; és a vétkesek közé számlálták; és sokak bűneit viselte, és "közbenjárt a vétkesekért.

15. FEJEZET

Milyen értelemben Atya és Fiú is Krisztus – Közbenjár népéért és viselni fogja vétkeiket – Népe és mind a szent próféták az ő magja – Véghezviszi a feltámadást – A kisgyermekeknek örök életük van. Mintegy Kr.e. 148.

És most Abinádi így szólt hozzájuk: Szeretném, ha megértenétek, hogy "Isten maga fog lejönni az emberek gyermekei közé, és ^bváltja meg népét.

2. És mivel "testben lakozik, Isten Fiának fogják hívni, és mert alávetette a testet az ^bAtya akaratának, ő az Atya és a Fiú –

5a Móziás 15:9;
Alma 11:40.
b 1 Pét. 2:24–25.

6a Mát. 9:36;
2 Ne. 28:14;
Alma 5:37.

7a Márk 15:3, 5.
ksz Jézus Krisztus.
b ksz Húsvét;
Isten Báránya.

9a Mát. 27:57–60;
Márk 15:27, 43–46.

ksz Arimathiai József.
b Ján. 19:4.

10a Móziás 15:10–13.
11a 3 Móz. 16:21–22;

1 Pét. 3:18;
T&Sz 19:16–19.

12a 2 Ne. 2:9;
Móziás 15:8;
Moró. 7:27–28.

15 1a 1 Tim. 3:16;
Móziás 13:33–34.
ksz Jézus Krisztus.

b ksz Megvált,
Megváltás,
Megváltottak.

2a Móziás 3:5; 7:27;
Alma 7:9–13.

b Ésa. 64:7;
Ján. 10:30; 14:8–10;
Móziás 5:7;
Alma 11:38–39;
Ether 3:14.

3. Az Atya, "mert Isten hatalmas által ^bfogantatott; és a Fiú a test következtében; így lesz ő Atya és Fiú –

4. És ők ^aegy Isten, igen, az ég és a föld igazi ^bÖrökkévaló ^cAtyja.

5. És így a test a Léleknek lesz alávetve, vagyis a Fiú az Atyának, akik egy Isten, és a Fiú kísértést ^aszened el, és nem enged a kísértésnek, de elszeneved, hogy csúfot úzzön belőle, és ^bmegostorozza, és kiűzze és ^cmegtagadja népe.

6. És mindezek után, miután sok hatalmas csodát művelt az emberek gyermekei között, elvezetik, igen, méghozzá ^aahogy Ésaías mondta, néma, mint a juh a nyírója előtt, így ^bnem nyitotta ki a száját.

7. Igen, éppen így vezetik el, ^afeszítik keresztre és ölik meg, és a test alá lesz vetve még a halálnak is, és a ^bFiú akaratát felemészti az Atya akarata.

8. És így Isten a halál felett ^agyőzedelmeskedve széttöri a ^bhalál kötelékeit, és hatalmat ad a Fiúnak arra, hogy ^cközbenjárjon az emberek gyermekeiért –

9. Felemelkedvén a mennybe,

irgalmas bensővel; könyörülettel telve az emberek gyermekei iránt; az igazságosság és öközjük állva; széttörte a halál kötelékeit, ^amagára vette a gonoszságukat és a vétkeiket, megváltotta őket és ^bkielégítette az igazságosság követelményeit.

10. És most azt kérdezem tőletek: Ki fogja kijelenteni, hogy ki az ő nemzedéke? Íme, azt mondom nektek, hogy amikor felajánlotta lelkét a bűnökért, meg fogja látni a ^amagját. És most mit mondotok? És ki lesz az ő magja?

11. Íme, azt mondom nektek, hogy aki meghallotta a ^apróféták szavait, igen, minden szent prófétáét, aki az Úr eljövetelét illetően prófétált – azt mondom nektek, hogy mindazok, akik hallgattak a szavaikra, és elhitték, hogy az Úr meg fogja váltani a népét, és várakozással tekintettek arra a napra, bűneik bocsánatáért; azt mondom nektek, hogy ezek az ő magja, vagyis ezek Isten ^bkirályságának az örökösei.

12. Mert ezek azok, akiknek ^aviselte a bűneit; ezek azok, akikért meghalt, hogy megvált-

3a T&Sz 93:4.

^b Luk. 1:31–33;

Móziás 3:8–9;

Alma 7:10; 3 Ne. 1:14.

4a 5 Móz. 6:4;

Ján. 17:20–23.

ksz Isten, Istenség.

^b Alma 11:39.

^c Móziás 3:8;

Hél. 14:12;

3 Ne. 9:15; Ether 4:7.

5a Luk. 4:2;

Zsid. 4:14–15.

^b Ján. 19:1.

^c Márk 8:31; Luk. 17:25.

6a Ésa. 53:7.

^b Luk. 23:9; Ján. 19:9;

Móziás 14:7.

7a ksz Keresztre

feszítés.

^b Luk. 22:42; Ján. 6:38;

3 Ne. 11:11.

8a Hós. 13:14;

1 Kor. 15:55–57.

^b Móziás 16:7;

Alma 22:14.

^c 2 Ne. 2:9.

9a Ésa. 53;

Móziás 14:5–12.

^b ksz Engesztel,
Engesztelés.

10a Ésa. 53:10;

Móziás 5:7; 27:25;

Moró. 7:19.

11a T&Sz 84:36–38.

^b ksz Isten királysága,

vagyis a menny

királysága;

Szabadítás,

Szabadulás.

12a Móziás 14:12;

Alma 7:13; 11:40–41.

sa őket a vétkeiktől. És most, nem ők-e az ő magja?

13. Igen, és a próféták is, mindenki aki kinyitotta száját, hogy prófétáljon, aki nem esett vétkebe, gondolok itt minden szent prófétára a világ kezdete óta. Azt mondom nektek, hogy ők az ő magja.

14. És ők azok, akik békességet "hirdettek, akik jót illetően hoztak jó híreket; akik szabadulást hirdettek; és ezt mondták Sionnak: Istened uralkodik!

15. És Ő, mily szépek voltak a hegyeken lábaik!

16. Továbbá mily szépek a hegyeken azoknak lábai, akik még mindig békességet hirdettek!

17. Továbbá mily szépek a hegyeken azoknak lábai, akik ezután fognak békességet hirdetni, igen, mostantól fogva mindörökre!

18. És íme, azt mondom nektek, ez még nem minden. Mert Ő, mily szépek a hegyeken annak "lábai, aki jó híreket hoz, aki a ^bbékesség megalapítója, igen, méghozzá az Úr, aki megváltotta népét; igen, ő, aki szabadítást adományozott népének;

19. Mert ha nem váltotta volna meg népét, mely megváltás a világ "megalapítása óta el volt készítve, azt mondom nektek, hogy ha ez nem lett volna,

akkor az egész emberiségnek el kellett volna ^bvesznie.

20. De íme, széttöretnek a halál kötelékei, és a Fiú uralkodik, és hatalma van a halottak felett; ezért véghezviszi a halottak feltámadását.

21. És eljön egy feltámadás, méghozzá egy "első feltámadás; igen, méghozzá azok feltámadása, akik éltek, és akik élnek, és akik élni fognak, méghozzá egészen Krisztus feltámadásáig – mert így fogják őt hívni.

22. És most, minden próféta és mindazok, akik hittek a szavikban, vagy mindazok, akik betartották Isten parancsolatait, elő fognak jönni az első feltámadásban; ezért ők az első feltámadás.

23. Őket támasztják fel, hogy Istennel "lakjanak, aki megváltotta őket; így örök életük van Krisztus által, aki ^bszéttörte a halál kötelékeit.

24. És ők azok, akiknek részük van az első feltámadásban; és ezek azok, akik Krisztus eljövetele előtt haltak meg, tudatlanságukban, mivel nem jelentették ki nekik a "szabadítást. És így az Úr véghezviszi ezek visszaállítását; és részük van az első feltámadásban, vagyis örök életük van, mivel megváltja őket az Úr.

14a Ésa. 52:7; Róm. 10:15;

1 Ne. 13:37;

Móziás 12:21–24.

ksz Misszionáriusi munka.

18a 3 Ne. 20:40;

T&Sz 128:19.

b Ján. 16:33.

ksz Béke.

19a Móziás 4:6.

b 2 Ne. 9:6–13.

21a Alma 40:16–21.

23a Zsolt. 24:3–4;

1 Ne. 15:33–36;

T&Sz 76:50–70.

b ksz Halál, fizikai.

24a 2 Ne. 9:25–26;

T&Sz 137:7.

25. És a "kisgyermeknek is örök életük van.

26. De íme, "féljetekek és reszketetek Isten előtt, mert reszketetek kellene; mert az Úr nem vált meg senki olyant, aki ^bfellázad ellene és a bűneiben ^chal meg; igen, méghozzá mindazok, akik a világ kezdete óta elvesztek a bűneikben, akik szándékosan fellázadtak Isten ellen, akik ismerték Isten parancsolatait és nem akarták betartani azokat; "ők azok, akiknek "nincs részük az első feltámadásban.

27. Ezért nem kellene-e reszketetek? Mert senki ilyenhez nem jön el a szabadulás; mert az Úr nem váltott meg senki ilyen; igen, és nem is tudja az Úr megváltani az ilyen; mert nem tagadhatja meg magát; mert nem tagadhatja meg az "igazságosságot, amikor az jogot formál.

28. És most azt mondom nektek, hogy el fog jönni az idő, amikor az Úr szabadítását minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek ki fogják "jelenteni.

29. Igen, Uram, "őrállóid felemelik szavukat; egy szóval, együtt énekelnek; mert szemtől szembe látják, amikor az Úr ismét elhozza Siont;

30. Törjetekek ki örömbe; énekeljetekek együtt Jeruzsálemnek elhagyatott helyei; mert az Úr megvigasztalta népét, megváltotta Jeruzsálemet;

31. Az Úr minden nemzet szemé előtt felfedte karját, és a föld szélei mind látni fogják Istenünk szabadítását.

16. FEJEZET

Isten megváltja az embereket elve-szett és elbukott állapotukból – Akik testiek, azok úgy maradnak, mintha nem lenne megváltás – Krisztus véghezviszi a feltámadást, végtelen életre vagy végtelen kár-hozatra. Mintegy Kr.e. 148.

És most lőn, hogy miután Abinádi elmondta ezeket a szavakat, kinyújtotta karját és így szólt: Eljön az idő, amikor mindenki meg fogja látni az Úr "szabadítását; amikor minden nemzet, nemzetség, nyelv és nép szemtől szembe fog látni, és ^bmegvallja Isten előtt, hogy igazságosak az ítéletei.

2. És akkor "vetik ki a gonoszokat, és lesz okuk rá, hogy jajgasanak és ^bsírjanak, és üvöltsenek és csikorgassák a fogaikat; és ez azért lesz, mert nem akartak hallgatni az Úr szavára; ezért az Úr nem váltja meg őket.

25a T&Sz 29:46; 137:10.
ksz Szabadítás,
Szabadulás –
Gyermekek
szabadulása.

26a 5 Móz. 5:29;
Jákób 6:9.
b 1 Ne. 2:21–24.

c Ezék. 18:26;
1 Ne. 15:32–33;
Moró. 10:26.
d Alma 40:19.
e T&Sz 76:81–86.
27a Alma 34:15–16; 42:1.
28a ksz Misszionáriusi
munka.

29a ksz Őrködik, Őrök.
16 1a ksz Szabadítás,
Szabadulás.
b Móziás 27:31.
2a T&Sz 63:53–54.
b Mát. 13:41–42;
Luk. 13:28;
Alma 40:13.

3. Mert ^atestiek és ördögiek, és az ^bördögnek hatalma van felettük; igen, még hozzá annak a régi kígyónak, aki első szüleinket ^cmegtévesztette, ami ^dbukásuk oka volt; mely ahhoz vezetett, hogy az egész emberiség testivé, érzékivé, ördögivé vált, ^efelismervén a gonoszt a jótól, kiszolgáltatván magukat az ördögnek.

4. Így az egész emberiség el lenne ^aveszve; és íme, elveszett lett volna a végtelenségig, ha Isten nem váltaná meg népét annak elveszett és elbukott állapotából.

5. De emlékezzetek rá, hogy aki kitart saját ^atesti természete mellett, és tovább halad a bűn és az Isten ellen való lázadás útjain, megmarad az ő elbukott állapotában, és az ördögnek minden hatalma megvan felette. Ezért olyan ő, mintha nem lenne ^bmegváltás, mivel ő Isten ellensége; és az ördög is ellensége Istennek.

6. És most, ha Krisztus nem jött volna el a világra, úgy beszélve az eljövendő dolgokról, ^amintha már megtörténtek volna, akkor nem lehetett volna megváltás.

7. És ha Krisztus nem támadt

volna fel a halálból, vagyis ha nem törte volna szét a halál kötelékeit, hogy a sírnak ne legyen győzelme, és hogy a halálnak ne legyen ^afullánkja, akkor nem lehetett volna feltámadás.

8. De van ^afeltámadás, ezért a sírnak nincs győzelme, és a ^bhalál fullánkja Krisztusban felemésződik.

9. Ő a világ ^avilágossága és élete; igen, világosság, mely végtelen, melyet soha nem lehet elsőtétíteni; igen, és egy olyan élet is, mely végtelen, hogy nem lehet többé halál.

10. Még ez a halandóság is ^ahalhatatlanságot ölt, és ez a romlandóság romolhatatlanságot ölt, és Isten törvényszéke elé viszik őket, hogy ott ^bálljanak és cselekedeteik szerint ^cmegítélje őket, hogy azok vajon jók vagy gonoszak voltak-e –

11. Ha jók voltak, a ^avégtelen élet és boldogság feltámadására; és ha gonoszak voltak, a ^bvégtelen kárhozat feltámadására, és átadják őket az ördögnek, aki kiszolgáltatottjaivá tette őket, ami pedig kárhozat –

12. És saját testi akaratuk és vágyaik szerint jártak; és soha nem szólították az Urat, míg ki volt nyújtva feléjük az irgalom

3a Gal. 5:16–25;
Móziás 3:19.
ksz Természetes ember.
b 2 Ne. 9:8–9.
ksz Ördög.
c 1 Móz. 3:1–13;
Mózes 4:5–19.
d ksz Ádám és Éva bukása.
e 2 Ne. 2:17–18, 22–26.
4a Alma 42:6–14.

5a Alma 41:11.
ksz Testi.
b ksz Megvált,
Megváltás,
Megváltottak.
6a Móziás 3:13.
7a Hós. 13:14;
Móziás 15:8, 20.
8a Alma 42:15.
ksz Feltámadás.
b Ésa. 25:8;
1 Kor. 15:54–55;

Morm. 7:5.
9a T&Sz 88:5–13.
ksz Világosság,
Krisztus világossága.
10a Alma 40:2.
ksz Halhatatlan,
Halhatatlanság,
b ksz Utolsó ítélet.
c Alma 41:3–6.
11a ksz Örök élet.
b ksz Kárhozat.

karja; mert ki volt nyújtva felénk az "irgalom karja, és ők nem akarták; figyelmeztették őket a gonoszságaikra, és ők mégsem akarták elhagyni azokat; és megparancsolták nekik, hogy tartsanak bünbánatot, és mégsem akartak bünbánatot tartani.

13. És most, nem kellene-e reszketnetek és megbánnotok a bűneiteket, és emlékeznetek rá, hogy csakis Krisztusban és őáltala lehet benneteket megszabadítani?

14. Ezért ha "Mózes törvényét taníttjátok, azt is tanítsátok, hogy az árnyképe az eljövendő dolgoknak –

15. Tanítsátok meg nekik, hogy Krisztus, az Úr által jön megváltás, aki maga az "Örökévaló Atya. Ámen.

17. FEJEZET

Alma elhiszi és leírja Abinádi szavait – Abinádi tűzhalált szenved – Gyilkosaira betegséget és tűzhalált jövendől. Mintegy Kr.e. 148.

És most lőn, hogy amikor Abinádi befejezte ezen mondanódokat, a király megparancsolta, hogy a "papok fogják és ölessék meg őt.

2. De volt közöttük egy, akinek "Alma volt a neve, lévén szintén Nefi leszármazottja. És ő egy fiatal férfi volt, és ^belhitte a szavakat, melyeket Abinádi mondott, mert tudomása volt a

gonoszságról, melyről Abinádi bizonyosságot tett ellenük; ezért kérlelni kezdte a királyt, hogy ne legyen dühös Abinádira, hanem engedje meg, hogy békében távozzon.

3. De a király még haragosabb lett, és kiűzette Almát maguk közül, és utána küldte a szolgáit, hogy öljék meg őt.

4. De ő elmenekült előlük és elrejtőzött, így nem találták meg őt. És mialatt sok napon át rejtőzködött, mindazon szavakat "leírta, amiket Abinádi mondott vala.

5. És lőn, hogy a király testőreivel körbevetette Abinádit és elfogatta őt; és megkötözték és börtönbe vetették.

6. És három nap múlva, miután tanácskozott a papjaival, ismét maga elé hozatta őt.

7. És így szólt hozzá: Abinádi, vádat találtunk ellened, és megérdemled a halált.

8. Mert azt mondtad, hogy "Isten maga fog lejönni az emberek gyermekei közé; és most, ezen okból meg fogunk ölni, ha nem vonod vissza mindazon baljós szavakat, melyeket engem és népemet illetően mondtál.

9. Most Abinádi így szólt hozzá: Azt mondom neked, hogy nem fogom visszavonni a szavakat, melyeket ezen népet illetően mondtam neked, mert azok igazak; és hogy tudhassad azok bizonyosságát, hagytam, hogy a kezetekbe kerüljek.

12a ksz Irgalmas,
Irgalom.

14a ksz Mózes törvénye.

15a Móziás 3:8; 5:7;

Ether 3:14.

17 1a Móziás 11:1, 5–6.

2a Móziás 23:6, 9–10.

ksz Alma, az

idősebb.

b Móziás 26:15.

4a ksz Szentírások.

8a Móziás 13:25, 33–34.

10. Igen, és szenvedni fogok, méghozzá halálomig, és nem fogom visszavonni a szavaimat, és azok bizonyságként állnak majd ellenetek. És ha megöltök engem, “ártatlan vért fogtok ontani, és ez is bizonyságként áll majd ellenetek az utolsó napon.

11. És most Noé király azon volt, hogy elengedi őt, mert félt a szavától; mert félt, hogy Isten ítéletei lesújtanak rá.

12. De a papok felemelték ellene szavukat, és vádolni kezdték őt, mondván: Szidalmazta a királyt. Ezért a király haragra gerjedt ellene, és átadta őt, hogy megöljék.

13. És lőn, hogy fogták, és megkötözték és vesszőkötegekkel ostorozták a bőrét, igen, méghozzá halálra.

14. És most, amikor a lángok perzselni kezdték, hozzájuk kiáltott, mondván:

15. Íme, éppen úgy, ahogyan velem cselekedtetek, léssen, hogy magotok sokakkal szenvedtetí el azon fájdalmakat, melyeket én szenvedek, méghozzá a tűz általi “halál fájdalmait; és ez azért lesz, mert hisznek az Úr, Istenük szabadításában.

16. És léssen, hogy mindenféle betegségek sanyargatnak majd benneteket, gonoszságaitok miatt.

17. Igen, és minden kézről “lesújtanak rátok, és ide s tova úznak és szórnak szét benneteket, éppen úgy, mint ahogyan

a vad nyáját űzik a vad és kegyetlen állatok.

18. És azon a napon vadászni fognak rátok, és kezeikbe kerítenek benneteket az ellenségeitek, és akkor úgy fogjátok elszedni, ahogyan én szenvedem el, a “tűz általi halál fájdalmait.

19. Így Isten “bosszút áll azokon, akik elpusztítják a népét. Ó Isten, fogadd be lelkemet!

20. És most, amikor Abinádi ezen szavakat kimondta, lero gyott, tűzhalált szenvedve; igen, megölték, mert nem volt hajlandó megtagadni Isten parancsolatait, halálával pecsételve meg szavai igazságát.

---

18. FEJEZET

Alma titokban prédikál – Elmagyarazza a keresztség szövetségét, és Mormon vizében kereszttel – Megszervezi Krisztus egyházát és papokat szentel fel – A papok saját magukat tartják fenn és tanítják a népet – Alma és népe Noé király elől a vadonba menekül. Mintegy Kr.e. 147–145.

És most lőn, hogy Alma, aki Noé király szolgálai elől elmenekült, “megbánta bűneit és gonoszságait, és titokban elment a nép közé, és Abinádi szavait kezdte tanítani –

2. Igen, mindazt illetően, ami el fog jönni, és a halottak feltámadását illetően is, és a nép “megváltását, mely Krisztus

10a Alma 60:13.

15a Móziás 13:9–10;

Alma 25:4–12.

17a Móziás 21:1–5, 13.

18a Móziás 19:18–20.

19a ksz Bosszú.

18 1a Móziás 23:9–10.

2a ksz Megvált,

Megváltás,
Megváltottak.

^bhatalma, és szenvedései és halála, valamint az ő feltámadása és mennybemenetele által fog megvalósulni.

3. És mindazokat, akik hajlandóak voltak meghallgatni szavait, tanította. És titokban tanította őket, hogy ez ne jusson a király tudomására. És sokan hittek a szavainak.

4. És lőn, hogy mindazok, akik hittek neki, elmentek egy ^ahelyre, melyet Mormonnak neveztek, és az a királytól kapta nevét, és az ország határán volt, és időnként vagy alkalmanként ellepték a vadállatok.

5. Most, volt Mormonban egy tiszta vizű forrás, és Alma oda ment el, mert a víz közelében volt egy sűrű cserjés, ahol nappal elrejtőzött a király elől, aki kerestette.

6. És lőn, hogy mindazok, akik hittek neki, odamentek, hogy hallják a szavait.

7. És lőn, hogy sok nap elteltével nagy számban összegyűltek Mormon helyén, hogy hallják Alma szavait. Igen, mindannyian összegyűltek, akik hittek szavának, hogy hallják őt. És ő ^atanította őket, és a bűnbánatról és a megváltásról és az Úrba vetett hitről prédikált nekik.

8. És lőn, hogy így szólt hozzájuk: Íme, itt van Mormon vize (mert így hívták), és most,

mivel ^aszeretnétek Isten ^bnyájába jönni és az ő népének nevezeteni, és ^chajlandóak vagytok egymás terheit viselni, hogy azok könnyűek lehessenek;

9. Igen, és hajlandóak vagytok gyászolni azokkal, akik gyászolnak; igen, és megvigasztalni azokat, akik vigasztalásra szorúlnak, és Isten ^atanújaként állni mindig és mindenben, és minden helyen, ahol csak vagytok, méghozzá egészen halálotokig, hogy Isten megvált hasson benneteket, és az ^belső feltámadás részesei közé számláljanak, hogy ^cörök életek lehessen –

10. Most azt mondom nektek, hogy ha ez szívetek vágya, akkor mit tudtok felhozni az ellen, hogy az Úr nevében ^amegkeresztelkedjétek, annak bizonyítékául őelötte, hogy ^bszövetségre léptetek velem, hogy szolgálni fogjátok és betartjátok parancsolatait, hogy még bőségesebben kitölthesse rátok Lelkét?

11. És most, amikor a nép ezen szavakat meghallotta, örömben összecsapták kezeiket, és így kiáltottak fel: Ez a mi szívünk vágya!

12. És most lőn, hogy Alma vette Hélámot, ő lévén egyike az elsőknak, és ment és megállt a vízben, és fohászkodott, mondván: Ó Uram, töltsd ki Lelkedet a te szolgádra, hogy

2b ksz Engesztel, Engesztelés.

4a Alma 5:3.

7a Alma 5:11–13.

8a T&Sz 20:37.

b ksz Jézus Krisztus egyháza.

c ksz Könyörület.

9a ksz Bizonyoságot tesz, Tanúságot tesz; Misszionáriusi munka; Tanú, Tanúság.

b Móziás 15:21–26.

c ksz Örök élet.

10a 2 Ne. 31:17.

ksz Keresztel, Keresztelés.

b ksz Szövetség.

megszentelt szívvel végezhesse ezt a munkát.

13. És amikor ezen szavakat kimondta, rajta volt az ^aÚr Lelke, és így szólt: Hélám, a Mindenható Istentől ^bfelhatalmazva ^cmegkereszteltek téged, annak bizonyságául, hogy szövetségre léptél velem, hogy őt szolgálod míg meg nem halsz, ami a halandó testet illeti; és az Úr kitölthesse rád a Lelkét; és adjon neked örök életet Krisztus ^dmegváltása által, akit a világ ^emegalapítása óta előkészített.

14. És miután Alma elmondta ezeket a szavakat, Alma és Hélám is a vízbe ^atemetkeztek; és felemelkedtek, és örvendezve jöttek elő, ki a vízből, eltelvén a Lélekkel.

15. És ismét, Alma vett egy másikat, és másodszor is bement a vízbe, és megkeresztelte őt, úgy, mint az elsőt, csak ő nem temetkezett ismét a vízbe.

16. És ily módon keresztelt meg mindenkit, aki elment Mormon helyére; és szám szerint körülbelül kétszáznegy lélek; igen, és ^amegkeresztelkedtek a Mormon vizében, és betöltötte őket Isten ^bkegyelme.

17. És attól az időtől kezdve Isten egyházának nevezték őket,

vagyis ^aKrisztus egyházának. És lőn, hogy aki Isten hatalma és felhatalmazása által megkeresztelkedett, azt az ő egyházához adták.

18. És lőn, hogy Alma, Istentől ^afelhatalmazva, papokat rendelt el; méghozzá egy papot rendelt el minden ötven ember mellé, hogy prédikáljon nekik és ^btanítsa őket az Isten királyságára vonatkozó dolgokat illetően.

19. És megparancsolta nekik, hogy semmi mást ne tanítsanak, csak azon dolgokat, amiket ő tanított, és amit a szent próféták szája szólott vala.

20. Igen, méghozzá megparancsolta nekik, hogy semmit ne ^apredikáljanak, csak bűnbánatot és hitet az Úrban, aki megváltotta népét.

21. És megparancsolta nekik, hogy ne legyenek ^aviszálykodások egymással, de hogy ^begy szemmel tekintsenek előre, egy hittel és egy kereshetőséggel rendelkezvén, szívüket ^cegységbe és szeretetbe összefonva egymás iránt.

22. És ezt parancsolta nekik, hogy így prédikáljanak. És így ^aIsten gyermekeivé lettek.

23. És megparancsolta nekik, hogy tartsák meg a ^asabbat

13a ksz Szentlélek.

b Hit. 1:5.

ksz Papság.

c 3 Ne. 11:23–26;

T&Sz 20:72–74.

d ksz Megvált,

Megváltás,

Megváltottak.

e Mózes 4:2; 5:9.

14a ksz Keresztel,

Keresztelés –

Alámerítéssel

történő keresztelés.

16a Móziás 25:18.

b ksz Kegyelem.

17a 3 Ne. 26:21; 27:3–8.

ksz Jézus Krisztus egyháza.

18a ksz Papság.

b ksz Tanít, Tanító.

20a T&Sz 15:6; 18:14–16.

21a 3 Ne. 11:28–30.

ksz Viszálykodás.

b Mát. 6:22;

T&Sz 88:67–68.

c ksz Egység.

22a Móziás 5:5–7;

Mózes 6:64–68.

23a Móziás 13:16–19;

T&Sz 59:9–12.

napját, és szentnek tartják meg azt, és azt is, hogy minden nap mondjanak köszönetet az Úrnak, Istenüknek.

24. És azt is megparancsolta nekik, hogy a papok, akiket elrendelt, saját kezükkel „dolgozzanak, hogy eltartsák magukat.

25. És minden héten volt egy nap, mely arra volt kijelölve, hogy összegyűljenek a nép tanítására, és azért, hogy „hódoljanak az Úrnak, Istenüknek, és emellett amilyen gyakorta csak tudtak, összegyűltek.

26. És a papok nem függhettek a néptől, hogy az tartsa el őket; hanem Isten „kegyelmét kapták munkájukért, hogy megerősödhesse a Lélekben, rendelkezvén Isten ^bismeretével, hogy Istentől való hatalommal és felhatalmazással taníthassanak.

27. Továbbá Alma megparancsolta, hogy az egyház népe adjon javaiból, „mindenki aszerint, amije van; ha bőségesebben van neki, bőségesebben adjon; és akinek csak kevés van, attól csak keveset követeljenek meg, és akinek nincsen, annak adjanak.

28. És így adjanak javaikból, saját szabad akaratukból és Isten iránti jó szándékaiknak megfelelően, azoknak a papoknak, akik szükségét szenvednek, igen, és minden szűkölködő, mézítelen léleknek.

29. És ezt mondta nekik, mivel

Isten parancsolta meg neki; és ők „egyenes derékkal jártak Isten előtt, ^badván egymásnak fizikailag és lelkileg is, szükségleteik és igényeik szerint.

30. És most lőn, hogy mindez Mormonban történt, igen, Mormon „vize mellett, az erdőben, mely Mormon vize közelében volt; igen, Mormon helye, Mormon vize, Mormon erdeje, mily szépek ezek azok szemeiben, akik ott jutottak el Megváltójuk megismeréséhez; igen, és mily áldottak ők, mert az ő dicséretét fogják énekelni mindörökké.

31. És ezek a dolgok az ország „határán történtek, hogy ne jussanak a király tudomására.

32. De íme, lőn, hogy a király, mivel mozgolódást észlelt a nép között, kiküldte szolgálit, hogy figyeljék meg őket. Ezért azon a napon, amikor éppen azért gyülekeztek, hogy az Úr szavát hallgassák, felfedték őket a királynak.

33. És most a király azt mondta, hogy Alma lázadásra bujtogatja ellene a népet, ezért kiküldte seregét, hogy pusztítsák el őket.

34. És lőn, hogy Alma és az Úr népe „értesült a király seregének jöveteléről, ezért vették a sátraikat és a családjaikat, és elmentek a vadonba.

35. És ez szám szerint körülbelül négyszázötven lélek volt.

24a Csel. 20:33–35;
Móziás 27:3–5;
Alma 1:26.
25a ksz Hódol.
26a ksz Kegyelem.

b ksz Tudás.
27a Csel. 2:44–45;
4 Ne. 1:3.
29a ksz Jár, Istennel jár.
b ksz Jólét.

30a Móziás 26:15.
31a Móziás 18:4.
34a Móziás 23:1.

19. FEJEZET

Gedeon arra törekszik, hogy megölje Noé királyt – A lámániták betörnek az országba – Noé király tűzhalált szenved – Limhi adófizető fejedelemeként uralkodik. Mintegy Kr.e. 145–121.

És lőn, hogy a király serege visszatért, miután hiábavalóan kutattak az Úr népe után.

2. És most íme, a király hadeje kicsi volt, mert megfogyatkozott, és széthúzás kezdődött a nép maradéka között.

3. És a kisebbik rész fenyegetéseket kezdett lihegni a király ellen, és nagy viszálykodás kezdődött közöttük.

4. És most volt köztük egy férfi, akinek Gedeon volt a neve, és ő lévén erős férfi és ellensége a királynak, ezért kivonta kardját és haragjában megesküdött, hogy meg fogja ölni a királyt.

5. És lőn, hogy harcolt a királlyal; és amikor a király látta, hogy Gedeon hamarosan legyőzi, elmenekült és futott és felment annak a ^atoronyra, mely a templom közelében volt.

6. És Gedeon üldözőbe vette és azon volt, hogy felmegy a toronyba, hogy megölje a királyt, és a király körbejáratta szemeit Semlón földje irányában, és íme, a lámániták serege az ország határain belül volt.

7. És most a király lelke kínjában felkiáltott, mondván: Gedeon, kímélj meg, mert a

lámániták rajtunk vannak, és el fognak pusztítani minket; igen, el fogják pusztítani népemet.

8. És most a királyt nem aggasztotta annyira népe, mint a saját élete; Gedeon mégis megkímélte az életét.

9. És a király megparancsolta a népnek, hogy meneküljenek a lámániták elől, és ő maga ment előttük, és feleségeikkel és gyermekeikkel elmenekültek a vadonba.

10. És lőn, hogy a lámániták üldözték, és utolérték és gyilkolni kezdték őket.

11. Most lőn, hogy a király megparancsolta a férfiaknak, hogy hagyják ott feleségeiket és gyermekeiket, és meneküljenek a lámániták elől.

12. Most sokan voltak, akik nem voltak hajlandók otthagyni őket, hanem inkább maradtak és velük együtt veszték volna el. És a többiek otthagyták feleségeiket és gyermekeiket és elmenekültek.

13. És lőn, hogy azok, akik hátramaradtak feleségeikkel és gyermekeikkel, szép leányaikat elküldték, hogy álljanak elő és könyörögjenek a lámánitáknak, hogy ne öljék meg őket.

14. És lőn, hogy a lámániták megkönyörültek rajtuk, mert asszony népük szépsége elbűvölte őket.

15. Ezért a lámániták megkímélték az életüket, és foglyul ejtették és visszavitték őket Nefi földjére, és azzal a feltétellel engedték meg nekik, hogy

birtokolhassák a földet, hogy Noé királyt a lámániták kezébe adják, és átadják a vagyonukat, méghozzá felét mindannak, amit birtokoltak, felét aranyuknak, és ezüstjüknek és mind az értékes dolgaiknak, és így évről évre adót fizetnek a lámániták királyának.

16. És most a foglyul ejtettek között volt a király egyik fia, akinek "Limhi volt a neve.

17. És most Limhi szerette volna, ha atyját nem pusztítják el. Mindazonáltal, ő maga igaz ember lévén, Limhi nem volt tudatlanságban atyja gonoszságait illetően.

18. És lőn, hogy Gedeon titokban embereket küldött a vadonba, hogy keressék meg a királyt és azokat, akik vele vannak. És lőn, hogy a király és papjai kivételével mindenkivel találkozottak a vadonban.

19. Most ők már megfogadták a szívükben, hogy visszatérnek Nefi földjére, és ha megölték feleségeiket és gyermekeiket, valamint azokat, akik velük együtt hátramaradtak, akkor bosszúra fognak törekedni, és ők is velük együtt pusztulnak.

20. És a király megparancsolta nekik, hogy ne térjenek vissza; és dühösesek voltak a királyra, és elszenvetették vele, méghozzá a "tűzhalált.

21. És azon voltak, hogy a papokat is elfogják és megöljék, ám azok elmenekültek előlük.

22. És lőn, hogy azon voltak, hogy Nefi földjére visszatérje-

nek, és találkoztak Gedeon embereivel. És Gedeon emberei elmondták nekik mindazt, ami a feleségeikkel és gyermekeikkel történt vala; és hogy a lámániták úgy engedték meg nekik, hogy birtokolhassák a földet, hogy adót fizetnek a lámánitáknak, felét mindannak, amit birtokolnak.

23. És a nép elmondta Gedeon embereinek, hogy megölték a királyt, és hogy papjai elmenekültek előlük, beljebb a vadonba.

24. És lőn, hogy miután végeztek a ceremóniával, visszatértek Nefi földjére, örvendezve, hogy nem ölték meg feleségeiket és gyermekeiket; és elmondták Gedeonnak, hogy mit tettek a királlyal.

25. És lőn, hogy a lámániták királya "esküt tett nekik, hogy népe nem fogja megölni őket.

26. És Limhi is, mivel a király fia volt, és mert a "nép ráruházta a királyságot, esküt tett a lámániták királyának, hogy népe adót fizet neki, méghozzá mindannak felét, amit birtokolnak.

27. És lőn, hogy Limhi elkezdte megalapítani a királyságot és békét teremteni népe között.

28. És a lámániták királya öröket állított az ország köré, hogy Limhi népét az országban tartsa, hogy ne menjenek el a vadonba; és őreit azon adóból tartotta fenn, melyet a nefitáktól kapott.

29. És most Limhi királynak két éven át folyamatos békében volt része királyságában, mert

a lámániták se nem zaklatták őket, se nem törekedtek az elpusztításukra.

20. FEJEZET

Noé papjai lámánita leányokat hurcolnak el – A lámániták háborút indítanak Limhi és népe ellen – A lámánita seregeket visszaverik és megbékítik. Mintegy Kr.e. 145–123.

Most volt Semlónban egy hely, ahol a lámániták leányai összegyűltek, hogy énekeljenek és táncoljanak és mulatozzanak.

2. És lőn, hogy egy napon néhányan közülük összegyűltek, hogy énekeljenek és táncoljanak.

3. És most Noé király papjai, mivel szégyelltek visszatérni Nefi városába, igen, és attól is félték, hogy a nép megölné őket, nem mertek tehát visszatérni feleségeikhez és gyermekeikhez.

4. És mivel a vadonban maradtak, és felfedezték a lámániták leányait, meglapultak és figyeltek őket;

5. És amikor csak kevesen gyűltek össze táncolni, előjöttek titkos helyeikről és megragadták és a vadonba hurcolták őket; igen, huszonnégy lámánita leányt hurcoltak el a vadonba.

6. És lőn, hogy amikor a lámániták észrevették, hogy leányaik hiányoznak, haragra gerjedtek Limhi népe ellen, mert azt gondolták, hogy Limhi népe tette azt.

7. Ezért elküldték hadseregeiket; igen, méghozzá maga a király ment népe előtt; és felmentek Nefi földjére, hogy Limhi népét elpusztítsák.

8. És most Limhi észrevette őket a toronyból, méghozzá minden háborús előkészületüket észrevette; ezért összegyűjtötte népét, és őket várva lesben álltak a mezőkön és az erdőkben.

9. És lőn, hogy amikor a lámániták feljöttek, Limhi népe kezdett rájuk rontani a várakozó helyeikről, és ölni kezdte őket.

10. És lőn, hogy a csata rendkívül keserves lett; úgy harcoltak, mint oroszlánok a zsákmányukért.

11. És lőn, hogy Limhi emberei kezdték maguk előtt úzni a lámánitákat; pedig feleannyian sem voltak, mint a lámániták. De "életükért, és feleségeikért és gyermekeikért harcoltak; ezért minden erejüket összeszedték és sárkányokhoz hasonlóan harcoltak.

12. És lőn, hogy a lámániták királyát ott találták a halottaik között; ő még nem volt halott, de megsebesült és a földön hagyták, olyan gyorsan menekült el a népe.

13. És felvették, és bekötötték a sebeit, és Limhi elé vitték, és így szóltak: Íme, itt a lámániták királya; mivel sebet kapott, a halottaik közé esett, és ott hagyták; és íme, eléd hoztuk; és most öljük meg őt!

14. De Limhi így szólt hozzá-

juk: Ne öljétek meg, hanem hozzátok ide, hogy láthassam. És odavitték. És Limhi így szólt hozzá: Milyen okod van rá, hogy felgyere háborúzni népem ellen? Íme, népem nem szegte meg a neked tett eskümet; miért szegnéd meg tehát az esküt, melyet népemnek tettél?

15. És most a király így szólt: Azért szegtem meg az esküt, mert néped elhurcolta népem leányait; haragomban küldtem tehát fel népemet, hogy néped ellen háborúzzanak.

16. És most Limhi semmit sem hallott erről a dolgról; ezért így szólt: Keresni fogom népem között, és bárki is tette ezt, el fog veszni. Ezért népe között keresést indított.

17. Most amikor "Gedeon, lévén a király kapitánya, meghallotta ezeket a dolgokat, előlépett és így szólt a királyhoz: Kérlek, tartózkodj ettől, és ne kutakodj ezen nép között, és ne írd ezt az ő rovásukra.

18. Mert nem emlékezel atyád papjaira, akiket ez a nép el akart pusztítani? És nem a vadonban vannak-e? Nem ők-e azok, akik a lámániták leányait elrabolták?

19. És most, íme, mondd meg a királynak ezeket a dolgokat, hogy elmondhassa népének, hogy megbékéljenek velünk; mert íme, máris készülődnek, hogy ellenünk jöjjenek; és lásd azt is, hogy mi csak kevesen vagyunk.

20. És íme, nagyszámú sere-

gekkel jönnek; és ha a király meg nem békíti őket irányunkban, akkor el kell vesznünk.

21. Mert nem "teljesedtek-be Abinádi szavai, melyeket ellenünk prófétált – és mindez azért, mert nem akartunk az Úr szavaira hallgatni, és elfordulni a gonoszságainktól?

22. És most békítsük meg a királyt, és tartsuk be az esküt, amit neki tettünk; mert jobb, ha rabságban vagyunk, mintha elveszítjük életünket; ezért ves-sünk véget a sok vérontásnak.

23. És most Limhi minden dolgot elmondott a királynak atyjáról és a "papokról, akik a vadonba menekültek, és nekik tulajdonította lányaik elhurcolását.

24. És lőn, hogy a király megbékélt Limhi népével; és így szólt hozzájuk: Menjünk, találkozzunk népemmel fegyvertelenül; és esküvel fogadom nektek, hogy népem nem fogja gyilkolni népedet.

25. És lőn, hogy követték a királyt, és fegyvertelenül mentek el, hogy a lámánitákkal találkozzanak. És lőn, hogy találkoztak a lámánitákkal; és a lámániták királya meghajolt azok előtt, és szót emelt Limhi népének érdekében.

26. És amikor a lámániták látták Limhi népét, hogy az fegyvertelen, "megkönyörültek rajtuk és megbékéltek velük, és királyukkal együtt békében visszatértek a saját földjükre.

21. FEJEZET

Limhi népét verik és legyőzik a lámániták – Limhi népe találkozik Ammonnal és megtér – Beszélnek Ammonnak a huszonnégy járedita lemezről. Mintegy Kr.e. 122–121.

És lőn, hogy Limhi és népe visszatért Nefi városába, és ismét békeességben kezdtek élni az országban.

2. És lőn, hogy sok nap után a lámániták ismét kezdtek haragra gerjedni a nefiták ellen, és kezdtek körös-körül behatolni az ország határvidékére.

3. Most, megölni nem merték őket, az eskü miatt, melyet királyuk Limhinek tett; de "arcul ütötték őket, és hatalmat gyakoroltak felettük; és kezdtek nehéz ^bterheket rakni a hátukra, és úgy hajtani őket, ahogyan azt egy néma számmal tennék –

4. Igen, mindez azért történt, hogy az Úr szava beteljesedhessen.

5. És most nagyok voltak a nefiták megpróbáltatásai, és nem volt módja annak, hogy ki tudják szabadítani magukat a lámániták kezéből, mert azok minden oldalról körülvették őket.

6. És lőn, hogy a nép zúgolódni kezdett a királynak megpróbáltatásai miatt; és kezdtek arra vágyani, hogy harcolni menjenek ellenük. És a királyt fájdalmasan sanyargatták a panaszaikkal;

ezért megengedte nekik, hogy tegyenek kívánságaik szerint.

7. És ismét összegyűltek, és felöltötték fegyverzetüket, és elindultak a lámániták ellen, hogy kiűzzék őket a földjükről.

8. És lőn, hogy a lámániták megverték őket, és visszaűzték őket, és sokat megöltek közülük.

9. És most nagy "gyász és sírás-rívás volt Limhi népe között, az özvegy a férjét siratta, a fiú és a leány az atyját siratta, és a testvérek a testvéreiket.

10. Most nagyon sok volt az özvegy az országban, és ezek napról napra erősen jajgattak, mert hatalmas félelem szállta meg őket a lámánitákat illetően.

11. És lőn, hogy folytonos jajgatásuk felserkentette Limhi népének maradékát, hogy haragudjanak a lámánitákra; és ismét elmentek harcolni, de ismét visszaűzték őket, nagy veszteségeket szenvedve.

12. Igen, még harmadszorra is ismét elmentek, és ugyanolyan veszteségeket szenvedtek; és azok, akiket nem öltek meg, ismét visszatértek Nefi városába.

13. És megalázkodtak, még hozzá porig, alávetve magukat a rabság igájának, beletörődve abba, hogy verjék, és ide s tova hajtásák őket, és megterheljék, ellenségeik kívánságai szerint.

14. És "megalázkodtak, még hozzá az alázatosság mélységeiig; és buzgón fohászkoztak Istenhez; igen, még hozzá egész nap fohászkoztak az Istenük-

höz, hogy szabadítsa ki őket a megpróbáltatásaikból.

15. És most gonoszágaik miatt az Úr ^a nem sietett meghallgatni a fohászukat; mindazonáltal az Úr meghallotta fohásaikat, és kezdte meglágyítani a lámániták szívét, hogy azok kezdtek könnyíteni a terheiken; az Úr mégsem látta jónak, hogy kiszabadítsa őket a rabságból.

16. És lőn, hogy apránként kezdtek boldogulni azon a földön, és kezdtek bőségesebben termelni a gabonát, és nevelni a nyájukat és a csordákat, hogy nem szenvedtek az éhségtől.

17. És nagy számban voltak az asszonyok, többen, mint a férfiak; ezért Limhi király megparancsolta, hogy minden férfi ^aadjon az ^bözvegyek és gyermekeik ellátására, hogy ne vesszenek éhen; és ezt azoknak a nagy száma miatt tették, akiket megölték vala.

18. Most Limhi népe, amennyire az lehetséges volt, egy csoportban maradt, és őrizte a gabonáját és a nyájait;

19. És maga a király nem merészkedett egymaga a város falain kívül, hacsak nem vitte magával a testőreit, attól félve, hogy valamiképpen a lámániták kezébe kerülhet.

20. És népével figyeltette a környező földeket, hogy valamiképpen elfoghassák azokat a papokat, akik a vadonba mene-

kültek, akik elrabolták a ^alámániták leányait, és akik oly nagy pusztulást hoztak rájuk.

21. Mert szerették volna elfogni őket, hogy megbüntethessék őket; mert éjjelente bejöttek Nefi földjére, és elvitték a gabonájukat és sok értékes dolgukat; ezért lesben álltak, őket várva.

22. És lőn, hogy egészen addig az időig nem volt több zavargás a lámániták és Limhi népe között, míg ^aAmmon és testvérei az országba nem jöttek.

23. És amikor a király testőreivel a város falain kívül volt, felfedezte Ammont és testvéreit; és mivel azt hitte, hogy Noé papjai, ezért elfogatta, és megkötöztette, és ^abörtönbe vettette őket. És ha Noé papjai lettek volna, akkor megölette volna őket.

24. De amikor rájött, hogy nem azok, hanem hogy testvérei, és Zarahemla földjéről jöttek, rendkívül nagy öröm töltötte el.

25. Most Limhi király Ammon megérkezése előtt elküldött ^anéhány férfit Zarahemla földjének ^bfelkutatására; de nem tudták megtalálni és eltévedtek a vadonban.

26. Mindazonáltal találtak egy földet, mely azelőtt lakott volt; igen, egy földet, melyet száraz ^acsontok borítottak; igen, egy földet, mely lakott volt, és ami el volt pusztítva; és ők azt Zarahemla földjének gondolván visszatértek Nefi földjére, és

15a Péld. 15:29;
Móziás 11:23–25;
T&Sz 101:7–9.
17a Móziás 4:16, 26.

^b ksZ Özvegy.
20a Móziás 20:5.
22a Móziás 7:6–13.
23a Hél. 5:21.

25a Móziás 8:7.
^b Móziás 7:14.
26a Móziás 8:8.

nem sok nappal Ammon jövele előtt értek az ország határába.

27. És hoztak magukkal egy feljegyzést, méghozzá annak a népnek a feljegyzését, akiknek a csontjait megtalálták; és az értelemezetre volt vésve.

28. És most Limhit ismét öröm töltötte el, amikor Ammon szájából megtudta, hogy Móziás királynak van egy Istentől való "ajándéka, mely által le tud fordítani ilyen bevéséseket; igen, és Ammon is örvendezett.

29. Ammont és testvéreit azonban bánat töltötte el, mert olyan sok testvérüket megölték;

30. És azért is, hogy Noé király és papjai oly sok Isten elleni bűn és gonoszság elkövetésébe vitték a népet; és Abinádi "halálát is gyászolták; és Alma és azon nép "távozását, akik elmentek vele, akik Isten hatalma és ereje által alakították meg Isten egyházát, és azon szavakba vetett hit által, melyeket Abinádi mondott.

31. Igen, gyászolták távozásukat, mert nem tudták, hogy hova menekültek. Most örömmel csatlakoztak volna hozzájuk, mert ők maguk is szövetségre léptek Istennel, hogy őt szolgálják és betartják a parancsolatait.

32. És most, Ammon érkezése óta, Limhi király is szövetségre lépett Istennel, és népe közül is sokan, hogy őt szolgálják és betartják parancsolatait.

33. És lőn, hogy Limhi király

és népe közül is sokan szerettek volna megkeresztelkedni, de nem volt senki az országban, akinek "felhatalmazása lett volna Istentől. És Ammon visszautasította ezen dolog megtételét, mert méltatlan szolgának tartotta magát.

34. Ezért ebben az időben nem alakítottak egyházat, hanem az Úr Lelkére vártak. Most szerettek volna olyanok lenni, mint Alma és testvérei, akik a vadonba menekültek.

35. Szerettek volna megkeresztelkedni, annak tanúságaként és bizonyosságul, hogy teljes szívükkel hajlandóak Istent szolgálni; mindazonáltal elhalasztották ennek idejét; és majd ezután "adok beszámolót a keresztelődükről.

36. És most Ammon és népe, és Limhi király és népe csak azon tanakodott, hogy miként szabadítsák ki magukat a lámániták kezéből és a rabságból.

---

22. FEJEZET

Terveket szőnek a lámániták rabságból történő megszökésére – Lerészegítik a lámánitákat – A nép elszökik, visszatér Zarahemlába és Móziás király alattvalói lesznek. Mintegy Kr.e. 121–120.

És most lőn, hogy Ammon és Limhi király tanácskozni kezdett a néppel afelől, hogy miként szabadítsák ki magukat a rabságból; és még az egész népet is összehívták; és ezt azért

tették, hogy ezen dolgot illetően megtudhassák a nép szavát.

2. És lőn, hogy nem tudtak más módot találni arra, hogy kiszabadítsák magukat a rabságból, csak azt, hogy veszik asszonyaikat és gyermekeiket, és nyájaikat és csordáikat, és sátraikat, és elmennek a vadonba; mert a lámániták olyan sokan voltak, hogy Limhi népének lehetetlen volt felvenni velük a harcot, gondolván, hogy kard által szabadítják ki magukat a rabságból.

3. Most lőn, hogy előlépett Gedeon, és megállt a király előtt, és így szólt hozzá: Most, Ó király, eddig sokszor hallgattál már a szavaimra, amikor testvéreinkkel, a lámánitákkal hadakoztunk.

4. És most, Ó király, ha nem találtál engem haszontalan szolgának, vagyis ha eddig bármilyen mértékben hallgattál a szavaimra, és azok szolgálatodra voltak, éppen úgy azt szeretném, ha ezen alkalommal is hallgatnál a szavaimra, és a szolgád leszek, és kiszabadítom ezt a népet a rabságból.

5. És a király megengedte neki, hogy beszéljen. És Gedeon így szólt hozzá:

6. Íme a hátsó ösvény, a hátsó falon át, a város hátsó részében. A lámániták, vagyis a lámániták őrei éjszaka részegek; ezért küldjünk egy kiáltványt ezen nép közé, hogy gyűjtsék össze nyájaikat és csordáikat, hogy éjszaka a vadonba hajthassák őket.

7. És parancsod szerint elmegegyek és kifizetem a lámánitáknak az utolsó boradót, és részek lesznek; és mi átmegyünk a titkos ösvényen a táboruk bal oldalán, amikor ők részek és alszanak.

8. Így asszonyainkkal és gyermekeinkkel, nyájainkkal és csordáinkkal elmegegyünk a vadonba; és Silóm földje körül fogunk menni.

9. És lőn, hogy a király hallgattott Gedeon szavaira.

10. És Limhi király összegyűjtette népével a nyájaikat; és elküldte a boradót a lámánitáknak; és több bort is küldött nekik, ajándékként; és azok bőven ittak a borból, melyet Limhi király küldött nekik.

11. És lőn, hogy Limhi király népe éjszaka nyájaival és csordáival elment a vadonba, és Silóm földjét megkerülve mentek a vadonban, és Zarahemla földje felé vették útjukat, és Ammon és fivérei vezették őket.

12. És vették mindazt az aranyukat, és ezüstjüket, és értékes dolgaikat, melyeket csak el tudtak vinni magukkal a vadonba, és élelmüket is; és folytatták az útjukat.

13. És miután sok napig a vadonban voltak, megérkeztek Zarahemla földjére, és csatlokoztak Móziás népéhez, és az ő alattvalói lettek.

14. És lőn, hogy Móziás örömmel fogadta őket, és "feljegyzéseiket is átvette, és azokat a ^bfeljegyzéseket is, melyeket Limhi népe talált.

15. És most lőn, hogy amikor a lámániták észrevették, hogy Limhi népe éjjel elment az országból, hadsereget küldtek a vadonba az üldözésükre.

16. És miután két napig üldözték őket, nem tudták tovább követni a nyomaikat; ezért eltávolították a vadonban.

Beszámoló Almáról és az Úr népéről, akiket Noé király emberei a vadonba űztek.

A 23. fejezettől a 24-ig bezárólag.

23. FEJEZET

Alma visszautasítja, hogy király legyen – Főpapként szolgál – Az Úr megfegyelmezi népét, és a lámániták elfoglalják Hélám földjét – Amulon, Noé király gonosz papjainak vezére, a lámánita király alattvalójaként uralkodik. Mintegy Kr.e. 145–121.

Most Alma, miután figyelmeztette az Úr, hogy Noé király seregei rájuk fognak törni, és ő tudtára adta ezt népének, ezért azok összegyűjtötték nyájaikat, és vettek a gabonájukból, és a vadonba mentek Noé király seregei elől.

2. És az Úr erőt adott nekik, úgyhogy Noé király emberei nem tudták utolérni és elpusztítani őket.

3. És nyolc napi utat menekültek a vadonba.

4. És elértek egy földre,

igen, méghozzá egy nagyon szép és tetszetős földre, egy tiszta vizű földre.

5. És felütötték sátraikat, és elkezdtek a földet művelni, és kezdtek épületeket építeni; igen, iparkodók voltak, és rendkívül sokat dolgoztak.

6. És a nép szerette volna, hogy Alma legyen a királyuk, mert népe szerette őt.

7. De ő így szólt hozzájuk: Íme, nem tanácsos, hogy királyunk legyen, mert így szól az Úr: "Ne tartsátok az egyik testet többre a másíknál, avagy egyik ember ne gondolja magát feljebbvalónak a másíknál; ezért azt mondom nektek, nem tanácsos, hogy királyotok legyen.

8. Mindazonáltal, ha lehetséges volna, hogy mindig igaz férfiak legyenek a királyaitok, akkor jó lenne nektek, hogy legyen királyotok.

9. De emlékezzetek Noé királynak és papjainak a "gonoszságára; és én magam is csapdába b'estem, és sok olyan dolgot tettem, mely utálatos volt az Úr szemében, mely fájdalmas bűnbánatra vitt engem.

10. Mindazonáltal, sok "gyötrellem után az Úr meghallotta fohászaimat, és megválaszolta imáimat, és eszközzé tett engem a kezében, hogy közületek b'oly sokat elvezessenek igazságának megismeréséhez.

11. Mindazonáltal ezzel nem büszkélkedem, mert érdemtelen vagyok arra, hogy magammal büszkélkedjem.

12. És most azt mondom nektek, hogy Noé király elnyomott benneteket, és az ő és az ő papjainak a rabságában voltatok, és ők gonoszságba vittek; ezért meg voltatok kötözve a gonoszság ^akötélékeivel.

13. És most, mivel Isten hatalma kiszabadított ezekből a kötélekekből; igen, méghozzá Noé királynak és népének keze közül, és a bűn kötélekeiből is, ezért azt szeretném, ha ^amegállnátok ebben a ^bszabadságban, mellyel szabaddá tettetek, és ^csenkit nem bíznátok meg azzal, hogy király legyen felettetek.

14. És azzal se bízzatok meg senkit, hogy a ^atanítótok vagy a vezetőtök legyen, hacsak nem Isten embere, aki az ő útjain jár és betartja a parancsolatait.

15. Így Alma megtanította a népének, hogy mindenki úgy ^aszerezse felebarátját, mint saját magát, hogy ne legyen köztük ^bviszálykodás.

16. És most Alma volt a ^afőpapjuk, ő lévén egyházuk megalapítója.

17. És lőn, hogy senki sem kapott ^afelhatalmazást Istentől a prédikálásra vagy a tanításra, csak őáltala. Ezért minden papjukat és minden tanítójukat ő szentelte fel, és senkit nem szentelt fel, aki nem volt igaz ember.

18. Ezért ők örködtek népük

felett, és az igazlelkűséggel kapcsolatos dolgokkal ^atáplálták őket.

19. És lőn, hogy kezdtek rendkívül boldogulni azon a földön; és Hélámnak nevezték el azt a földet.

20. És lőn, hogy rendkívül sokasodtak és boldogultak Hélám földjén; és építettek egy várost, melyet Hélám városának neveztek el.

21. Mindazonáltal az Úr jónak látja, hogy ^amegfegyvelje a népét; igen, próbára teszi a ^btürelmüket és a hitüket.

22. Mindazonáltal – aki belé helyezi ^abizalmát, az ^bfelemeltetik az utolsó napon. Igen, és így volt ez ezzel a néppel.

23. Mert íme, meg fogom mutatni nektek, hogy rabságba vitték őket, és senki más nem tudta őket kiszabadítani, csak az Úr, az ő Istenük, igen, méghozzá Ábrahámnak, és Izsáknak és Jákóbnak az Istene.

24. És lőn, hogy ő kiszabadította őket, és megmutatta nekik hatalmas hatalmát, és nagy volt az ő örömük.

25. Mert íme, lőn, hogy amikor Hélám földjén, igen, Hélám városában voltak, míg a környező földeket művelték, íme, a lámániták egy serege jelent meg azon föld határán.

26. Most lőn, hogy Alma testvérei elmenekültek a mezőikről, és Hélám városában gyűltek

12a 2 Ne. 28:19–22.

13a Gal. 5:1.

b ksz Szabadság.

c Móziás 29:13.

14a Móziás 18:18–22.

15a ksz Szeretetet.

b 3 Ne. 11:28–29.

16a Móziás 26:7.

17a ksz Felhatalmazás;

Papság.

18a 1 Tím. 4:6.

21a Hél. 12:3;

T&Sz 98:21.

ksz Fenyít, Fenyítés.

b ksz Türellem.

22a ksz Bizalom.

b 1 Ne. 13:37.

össze; és nagyon meg voltak ijedve a lámániták megjelenése miatt.

27. De Alma elment és megállt közöttük, és buzdította őket, hogy ne féljenek, hanem emlékezzenek az Úrra, Istenükre, és ő ki fogja szabadítani őket.

28. Ezért elcsitították a félelmeiket, és fohászkodni kezdtek az Úrhoz, hogy lágyítsa meg a lámániták szívét, hogy kíméljék meg őket, és feleségeiket és gyermekeiket.

29. És lőn, hogy az Úr meglágyította a lámániták szívét. És Alma és testvérei elmentek és kezükbe adták magukat; és a lámániták birtokba vették Hélám földjét.

30. Most a lámániták seregei, melyek Limhi király népét követték, sok napon át kóboroltak a vadonban.

31. És íme, rátaláltak Noé király ezen papjaira, azon a helyen, amelyet Amulonnak neveztek; és elkezdtek birtokolni Amulon földjét, és elkezdték művelni a földet.

32. Most, ezen papok vezetőjének neve Amulon volt.

33. És lőn, hogy Amulon könyörgött a lámánitáknak; és feleségeiket is elküldte, akik a "lámániták leányai voltak, hogy könyörögjenek a testvéreiknek, hogy ne pusztítsák el a férjeiket.

34. És a lámániták feleségeik miatt "megkönyörültek Amulonon és testvérein, és nem pusztították el őket.

35. És Amulon és testvérei

csatlakoztak a lámánitákhoz, és a vadonban Nefi földje után kutatva mentek, mikor felfedezték Hélám földjét, amelyet Alma és testvérei birtokoltak.

36. És lőn, hogy a lámániták megígérték Almának és testvéreinek, hogy ha megmutatják nekik a Nefi földjéhez vezető utat, akkor meghagyják az életüket és a szabadságukat.

37. De miután Alma megmutatta nekik a Nefi földjéhez vezető utat, a lámániták nem voltak hajlandóak megtartani az ígéletüket; hanem "öröket állítottak Hélám földje köré, Alma és testvérei fölé.

38. És a maradék közülük elment Nefi földjére; és egy részük visszatért Hélám földjére, és magukkal hozták azon örök feleségeit és gyermekeit is, akiket azon a földön hagytak vala.

39. És a lámániták királya megengedte Amulonnak, hogy király és uralkodó legyen népe felett, akik Hélám földjén voltak; mindazonáltal nem kapott hatalmat semmi olyan dolog megtételére, mely a lámániták királyának akarata ellenére volt.

---

24. FEJEZET

Amulon üldözi Almát és népét – Halállal fenyegetik őket, ha imádkoznak – Az Úr gondoskodik róla, hogy könnyűnek tűnjenek a terheik – Kiszabadítja őket a rabságból, és visszatérnek Zarahemlába. Mintegy Kr.e. 145–120.

És lőn, hogy Amulon kegyet talált a lámániták királyának szemei előtt; ezért a lámániták királya megengedte neki és testvéreinek, hogy kijelölt tanítók legyenek népe felett, igen, még hozzá azon népek felett, akik Semlón földjén, és Silóm földjén és Amulon földjén voltak.

2. Mert a lámániták birtokukba vették mindezen földeket; ezért a lámániták királya királyokat jelölt ki mindezen földek felett.

3. És most a lámániták királyának neve Lámán volt, és atyja neve után nevezték el; és ezért Lámán királynak hívták. És számos nép felett volt király.

4. És Amulon testvérei közül tanítókat jelölt ki minden olyan földön, melyet az ő népe birtokolt; és így kezdtek el tanítani Nefi nyelvét az összes lámánita nép között.

5. És olyan nép voltak, mely barátságos egymással; mindazonáltal nem ismerték Istent; és Amulon testvérei sem tanítottak nekik semmit az Úrról, Istenükről, és Mózes törvényéről sem; és Abinádi szavait sem tanították nekik;

6. De arra megtanították őket, hogy vezessék a feljegyzésüket, és hogy írhatnak egymásnak.

7. És így a lámániták kezdtek gyarapodni a javakban, és kezdtek kereskedni egymással, és nagygyá válni, és kezdtek ravasz és bölcs néppé válni, ami a világ bölcsességét illeti; igen, nagyon ravasz néppé, és mindenféle gonoszságban és fosztogatásban

lelték örömeiket, kivéve, ha az a saját testvéreik között volt.

8. És most lőn, hogy Amulon kezdett "hatalmat gyakorolni Alma és testvérei felett, és üldözni kezdte őt, és gyermekeivel üldöztette azok gyermekeit.

9. Mert Amulon ismerte Almát és tudta, hogy "egyike volt a király papjainak, és hogy ő volt az, aki hitte Abinádi szavait, és kiűzték a király elől, és ezért haragudott rá; mert Lámán király alattvalója volt, mégis hatalmat gyakorolt felettük, és munkákkal terhelte meg őket, és munkafelügyelőket helyezett föléjük.

10. És lőn, hogy oly nagyok voltak a megpróbáltatásaik, hogy kezdtek buzgón Istenhez fohászzkodni.

11. És Amulon megparancsolta nekik, hogy hagyják abba fohászkaikat, és öröket állított föléjük, hogy figyeljék őket, és ha valakit rajta kapnak, hogy Istenhez fohászzkodik, azt öljék meg.

12. És Alma és népe nem emelték fel szavukat az Úrhoz, Istenükhöz, de "kiöntötték neki a szívüket, és ő ismerte szívük gondolatait.

13. És lőn, hogy megpróbáltatásaikban szólt hozzájuk az Úr szava, mondván: Emeljétek fel a fejeteket és vizsgálódjatok meg, mert tudok a szövetségről, melyet velem kötöttetek; és én szövetséget fogok kötni a népemmel, és kiszabadítom őket a rabságból.

14. És megkönnyíttem a terhe-

ket is, melyeket a vállaitokra raktak, hogy még csak nem is érzitek azokat a hátatokon, méghozzá az alatt, míg rabságban vagytok; és ezt azért fogom megtenni, hogy ezentúl ^atanúként állhassatok nekem, és hogy biztosan tudhassátok, hogy én, az Úristen meglátogatom népeimet a ^bmegpróbáltatásaikban.

15. És most lőn, hogy a terhek, melyeket Almára és testvéreire helyeztek, könnyűvé tétettek; igen, az Úr ^amegerősítette őket, hogy könnyen el tudják viselni a ^bterheiket, és ők vidáman és ^ctürelmesen vetették alá magukat az Úr minden akaratának.

16. És lőn, hogy oly nagy volt hitük és türelmük, hogy ismét szólt hozzájuk az Úr szava, mondván: Vigasztalódjatok meg, mert holnap kiszabadítalak benneteket a rabságból.

17. És így szólt Almához: Te menj ezen nép előtt, és én veled megyek és kiszabadítom ezt a népet a ^arabságból.

18. Most lőn, hogy Alma és népe éjnek idején összeszedték nyájaikat, és összeszedtek a gabonájukból is; igen, méghozzá az egész éjnek idején folyamatosan szedték össze a nyájaikat.

19. És reggel az Úr ^amély álmot bocsátott a lámánitákra, igen, és minden munkafelügyelőjük mély álomban volt.

20. És Alma és népe elment a vadonba; és miután egész nap mentek, egy völgyben felütötték

sátraikat, és a völgyet elnevezték Almának, mert ő vezette útjukat a vadonban.

21. Igen, és Alma völgyében ^aköszöneteikkel árasztották el Istent, mert irgalmas volt hozzájuk, és könnyített terheiken, és kiszabadította őket a rabságból; mert rabságban voltak, és senki nem tudta volna kiszabadítani őket, csakis az Úr, az Istenük.

22. És köszönetet mondtak Istennek, igen, mind a férfiak, és mind az asszonyaik, és mind a gyermekeik, akik beszélni tudtak, Istenük dicséretére emelték fel a szavukat.

23. És most az Úr így szólt Almához: Siess, menj ki magad és ez a nép erről a földről, mert a lámániták felébredtek és üldöznek téged; ezért menjetek ki erről a földről, és én meg fogom állítani a lámánitákat ebben a völgyben, hogy ne jöjjenek tovább ezen nép nyomában.

24. És lőn, hogy eltávoztak a völgyből, és a vadonba vették útjukat.

25. És miután tizenkét napig voltak a vadonban, megérkeztek Zarahemla földjére; és Móziás király is örömmel fogadta őket.

---

25. FEJEZET

Mulek leszármazottjai Zarahemlában nefitákká lesznek – Hallanak Alma és Zeniff népéről – Alma

14a ksz Tanú, Tanúság.

b ksz Gyötrelem.

15a Mát. 11:28–30.

b Alma 31:38; 33:23.

c T&Sz 54:10.

ksz Türelem.

17a ksz Fogság.

19a 1 Sám. 26:12.

21a ksz Hála, Hálaadás,

Hálás.

megkereszteli Limhit és egész népét – Móziás felhatalmazza Almát, hogy megszervezze Isten egyházát. Mintegy Kr.e. 120.

És most, Móziás király összehívta az egész népet.

2. Most, Nefi gyermekeiből nem volt olyan sok, illetve azokból, akik Nefi leszármazottjai voltak, nem volt olyan sok, mint a Zarahemla népéből, akik ^bMulek leszármazottjai voltak, és azokból, akik vele jöttek a vadonba.

3. És Nefi népéből és Zarahemla népéből nem volt olyan sok, mint a lámánitákból; igen, feleannyian sem voltak.

4. És most Nefi egész népe összegyűlt, és Zarahemla egész népe is, és két csoportban gyűltek össze.

5. És lőn, hogy Móziás elolvasta és felolvastatta népének Zeniff feljegyzéseit; igen, elolvasta Zeniff népének feljegyzéseit, attól az időtől fogva, hogy Zarahemla földjét elhagyták, addig, amíg ismét vissza nem tértek.

6. És Almának és testvéreinek a beszámolóját is elolvasta, és minden megpróbáltatásukat, attól az időtől fogva, hogy Zarahemla földjét elhagyták, addig az időig, amíg ismét vissza nem tértek.

7. És most, amikor Móziás bevégezte a feljegyzések olvasását, csodálkozás és ámulat

sújtott le népére, akik azon a földön maradtak.

8. Mert nem tudták, mit gondoljanak; mert amikor azokat látták, akik a "rabságból kiszabadultak, akkor rendkívül nagy örömmel teltek el.

9. Továbbá amikor azokra a testvéreikre gondoltak, akiket megöltek a lámániták, akkor bánat töltötte el őket, és még sok bánatos könnyet is hullattak.

10. Továbbá amikor Isten közvetlen jóságára gondoltak, és hatalmára, mellyel Almát és testvéreit kiszabadította a lámániták keze közül és a rabságból, akkor felemelték a szavukat és köszönetet mondtak Istennek.

11. Továbbá amikor a lámánitákra gondoltak, akik testvéreik voltak, azok bűnös és szennyes állapotára, akkor "fájdalommal és kinnal teltek el azok ^blelkének jólétéért.

12. És lőn, hogy azoknak, akik Amulonnak és testvéreinek, vagyis azoknak voltak a gyermekeik, akik feleségül vették a lámániták leányait, nem tetszett atyáik viselkedése, és nem akarták többé, hogy atyáik nevén hívják őket, ezért magukra vették Nefi nevét, hogy Nefi gyermekeinek hívhassák őket, és azok közé számláltassanak, akiket nefitáknak hívtak.

13. És most Zarahemla egész népét a nefitákhoz "számlálták, és ezt azért, mert a királyságot senki másra nem ruházták rá,

25 2a Omni 1:13–19.
b Hél. 6:10.
ksz Mulek.

8a Móziás 22:11–13.
11a Móziás 28:3–4;
Alma 13:27.

b ksz Lélek, Lény –
Lelkek értéke.
13a Omni 1:19.

csakis azokra, akik Nefi leszár-
mazottjai voltak.

14. És most lőn, hogy amikor Móziás bevégezte a néphez intézett beszédet és felolvasást, azt kívánta, hogy Alma is szóljon a néphez.

15. És Alma szólt hozzájuk, míg azok nagy csoportokban voltak összegyűlve, és egyik csoporttól a másikig ment, bűnbánatról és az Úrba vetett hitről prédikálva a népnek.

16. És buzdította Limhi és testvérei népét, mindazokat, akik kiszabadultak a rabságból, hogy emlékezzenek rá, hogy az Úr volt az, aki kiszabadította őket.

17. És lőn, hogy miután Alma sok dolgot tanított a népnek, és bevégezte a hozzájuk intézett beszédet, Limhi király szerette volna, ha megkeresztelkedhet; és egész népe is szerette volna, ha ők is megkeresztelkedhetnek.

18. Ezért Alma bement a vízbe és ^a megkeresztelte őket; igen, oly módon keresztelte meg őket, ahogyan testvéreit a ^bMormon vízében; igen, és ahányat megkeresztelt, azok mind Isten egyházához tartoztak; és ez Alma szavaiba vetett hitük miatt volt.

19. És lőn, hogy Móziás király megengedte Almának, hogy gyülekezeteket alapítson szer-
te Zarahemla egész földjén; és ^a hatalmat adott neki, hogy papokat és tanítókat rendeljen el minden gyülekezetnek.

20. És ezt azért tették, mert olyan sok volt a nép, hogy nem

tudta volna egy tanító irányítani őket; és Isten szavát sem tudták volna mindannyian egy gyülekezetben hallgatni;

21. Ezért különböző csoportokban gyűltek össze, melyeket gyülekezeteknek hívtak; minden gyülekezetnek megvoltak a papjai és a tanítói, és minden pap aszerint tanította az igét, ahogyan azt Alma szája átadta neki.

22. És így, annak ellenére, hogy sok gyülekezet volt, egy ^aegyház voltak, igen, méghozzá Isten egyháza; mert egyik gyülekezetben sem prédikáltak semmi mást, csak bűnbánatot és az Istenbe vetett hitet.

23. És most hét gyülekezet volt Zarahemla földjén. És lőn, hogy aki szerette volna ^aKrisztus, vagyis Isten nevét magára venni, az csatlakozott Isten gyülekezeteihez;

24. És Isten ^anépének nevezték őket. És az Úr kitöltötte rájuk Lelkét, és áldottak voltak, és boldogultak azon a földön.

---

26. FEJEZET

A hitetlenek az Egyház tagjai közül sokat bűnbe visznek – Alma az örök élet ígését kapja – Mindazok, akik bűnbánatot tartanak és megkeresztelkednek, megbocsátást nyernek – A bűnben élő egyháztagok, akik bűnbánatot tartanak és vallomást tesznek Almának és az Úrnak, megbocsáttatnak; máskülönben nem

18a Móziás 21:35.

^b Móziás 18:8–17.

19a ksz Papság.

22a Móziás 18:17.

23a ksz Jézus Krisztus –

Jézus Krisztus

nevének magunkra vétele.

24a ksz Szövetség.

számláltnak az egyház népe közé.
Mintegy Kr.e. 120–100.

Most lőn, hogy sokan voltak a felnövekvő nemzedékből, akik nem voltak képesek Benjámin király szavainak megértésére, mert kisgyermekesek voltak abban az időben, amikor szólt a népéhez; és nem hitték atyáik hagyományait.

2. Nem hitték, amit a halottak feltámadását illetően mondtak vala, és Krisztus eljövételét illetően sem hitték.

3. És most, hitetlenségük miatt nem tudták “megérteni Isten szavát; és szívük megkeményedett.

4. És nem akartak megkeresztelkedni; és az egyházhoz sem akartak szegődni. Így hitükre nézve különálló emberek voltak, és ezután úgy is maradtak, méghozzá “testi és bűnös állapotukban; mert nem akarták az Urat, Istenüket szólítani.

5. És most Móziás uralkodása alatt feleannyian sem voltak, mint Isten népe; de a testvérek közötti “széthúzások miatt többen lettek.

6. Mert lőn, hogy hízelgő szavaikkal sok embert félrevezettek, aki az egyházban volt, és sok bűn elkövetésére vitték őket; ezért szükségessé vált, hogy az egyház “megintse azokat, akik bűnt követtek el, és az egyházban voltak.

7. És lőn, hogy a papok elé vit-

ték őket, és a papoknak a tanítók adták át őket; és a papok Alma elé vitték őket, aki a “főpap volt.

8. Most Móziás király Almának adta a felhatalmazást az egyház felett.

9. És lőn, hogy Alma semmit nem tudott róluk; de sok tanú volt ellenük; igen, számos ember előállt és tanúságot tett a gonoszságukról.

10. Most azelőtt semmi ilyen dolog nem történt az egyházban; ezért Alma nyugtalankodott lelkében, és a király elé vitette őket.

11. És így szólt a királyhoz: Íme, itt vannak sokan, akiket eléd hoztunk, akiket vádolnak a testvéreik; igen, és különböző gonoszságokon érték őket. És nem bánják meg a gonoszságaikat; ezért eléd hoztuk őket, hogy büntetteik szerint megíthesd őket.

12. De Móziás király így szólt Almához: Íme, én nem ítélem meg őket; ezért ítéletre őket kezdedbe “adom.

13. És most Alma ismét nyugtalankodott lelkében; és elment és megkérdezte az Urat, hogy mit tegyen ezen ügyet illetően, mert félt, hogy helytelenül tesz Isten szemében.

14. És lőn, hogy miután teljes lelkét kiöntötte Istennek, az Úr hangja szólt hozzá, mondván:

15. Áldott vagy te, Alma, és áldottak azok, akik a “Mormon vizében megkeresztelkedtek.

26 3a ksz Megértés.
4a ksz Természetes ember.
5a ksz Hitehagyás;

Viszálykodás.
6a Alma 5:57–58; 6:3.
ksz Figyelmeztet,
Figyelmeztetés.

7a Móziás 29:42.
12a T&Sz 42:78–93.
15a Móziás 18:30.

Áldott vagy te, mivel rendkívüli ^bhited van Abinádi szolgám pusztá szavaiban.

16. És áldottak ők, rendkívüli hitük miatt pusztán azon szavakban, melyeket elmondtál nekik.

17. És áldott vagy te, mert ^agyülekezetet alapítottál ezen nép között; és megmaradnak, és az én népem lesznek.

18. Igen, áldott ez a nép, mely hajlandó viselni a ^anevemet; mert az én nevemen fogják őket szólítani; és az enyémeik.

19. És mert engem kérdeztél a vétkest illetően, áldott vagy.

20. Az én szolgám vagy, és én szövetséget kötök veled, hogy ^aörök életed lesz; és engem fogsz szolgálni, és az én nevemben indulsz és gyűjtöd össze juhaimat.

21. És az, aki meghallja hangomat, az én ^ajuhom lesz; és őt fogadjátok be az egyházba, és őt fogom én is befogadni.

22. Mert íme, ez az én egyházam; aki ^amegkeresztelkedik, az a bűnbánatra keresztelkedjen. És akit befogadtok, az higgyen az én nevemben; és neki nagylelkűen meg fogok ^bbocsátani.

23. Mert én vagyok az, aki ^amagamra veszem a világ bű-

neit, mert én vagyok az, aki őket ^bteremtette; és én vagyok az, aki jobb kezem felől helyet adok annak, aki mindvégig hisz.

24. Mert íme, az én nevemben szólítják őket; és ha ^aismernek engem, akkor előjönnek, és jobb kezem felől örökös hely lesz számukra.

25. És lőn, hogy amikor a ^amásodik harsona felhangzik, akkor azok jönnek elő, akik sohasem ^bismertek engem, és elem állnak.

26. És akkor tudni fogják, hogy én vagyok az Úr, az ő Istenük, hogy én vagyok a Megváltójuk; de ők nem akarták a megváltást.

27. És én akkor megvallom nekik, hogy soha ^anem ismertem őket; és ^börök tüzre ^atávoznak, mely az ördögnek és az ő angyalainak van elkészítve.

28. Ezért mondom neked, hogy aki nem akarja hangomat ^ameghallani, azt ne fogadjátok be az egyházamba, mert azt nem fogadom majd be az utolsó napon.

29. Ezért azt mondom neked, menj; és aki vétkezik ellenem, azt ^aítéld meg ^bazon bűnök szerint, melyeket elkövetett; és ha bűneit ^cbevallja előtted és előttem, és őszinte szívvel ^dbűnbánatot tart, annak ^ebocsáss

15b Móziás 17:2.

ksz Hit.

17a Móziás 25:19–24.

18a Móziás 1:11; 5:8.

ksz Jézus Krisztus – Jézus Krisztus nevének magunkra vétele.

20a ksz Kiválasztás;

Örök élet;

Választottak.

21a ksz Jó Pásztor.

22a 2 Ne. 9:23.

ksz Keresztel,

Keresztelés.

b ksz Bűnök bocsánata; Megbocsát.

23a ksz Megváltó.

b ksz Teremt, Teremtés.

24a Ján. 17:3.

25a T&S 88:99, 109.

b T&S 76:81–86.

27a Mát. 7:21–23.

b T&S 76:43–44.

c Luk. 13:27.

28a 2 Ne. 9:31;

T&S 1:14.

29a ksz Itél, Ítélet.

b ksz Felelősség, Felelősségre vonható, Felelősségre vonhatóság.

c 3 Ne. 1:25.

ksz Vallomást tesz, Vallomástétel.

d ksz Bűnbánat, Bűnbánatot tart.

e ksz Megbocsát.

meg, és én is meg fogok neki bocsátani.

30. Igen, és "amilyen gyakran népem ^bbűnbánatot tart, én meg fogom nekik bocsátani az ellenem elkövetett vétkeiket.

31. És egymásnak is "bocsássátok meg a vétkeiteket; mert bizony mondom neked, hogy az, aki nem bocsátja meg felebarátja vétkeit, amikor az azt mondja, hogy bűnbánatot tart, az kárhoztatás alá helyezi magát.

32. Most azt mondom neked, menj; és aki nem bánja meg bűneit, azt ne számlálják az én népem közé; és mostantól fogva ehhez tartásatok magatokat.

33. És lőn, hogy amikor Alma e szavakat meghallgatta, leírta őket, hogy meglegyenek neki, és hogy Isten parancsolatai szerint ítélhesse meg azon egyház népét.

34. És lőn, hogy Alma ment, és az Úr szava szerint ítélte meg azokat, akiket gonoszságon értek.

35. És aki megbánta bűneit és "bevallotta azokat, azt az egyház népe közé számlálták.

36. És azokat, akik nem akarták bevallani a bűneiket, és megbánni a gonoszságukat, azokat nem számlálták az egyház népe közé, és "kitörölték a neveiket.

37. És lőn, hogy Alma az egyház minden ügyét irányította; és kezdtek ismét békében élni és rendkívül gyarapodni az

egyház ügyeiben, körültekintően járva Isten előtt, sokakat befogadván és sokakat megkeresztelvén.

38. És most mindezen dolgokat tette Alma és szolgatársai, akik az egyház felett elnökköltek, teljes szorgalommal járva, minden dologban Isten igéjét tanítva, mindenféle megpróbáltatásokat elszenvedve, mert üldözték őket mindazok, akik nem tartoztak Isten egyházához.

39. És intették testvéreiket; és ők is "intve voltak, méghozzá mindenkit bűnei szerint, avagy azon bűnök szerint, melyet elkövetett, intette Isten szava; és Isten megparancsolta nekik, hogy szüntelenül ^bimádkozzanak, és minden dologban adjanak "hálát.

27. FEJEZET

Móziás megtiltja az üldöztetést és egyenlőséget parancsol – Az ifjabb Alma és Móziás négy fia az egyház elpusztítására törekednek – Egy angyal jelenik meg és megparancsolja nekik, hogy hagyjanak fel gonosz cselekedeteikkel – Almát némaság sújtja – Az egész emberiségnek újjá kell születnie ahhoz, hogy szabadulást nyerjen – Alma és Móziás fiai örvendetes híreket jelentenek ki. Mintegy Kr.e. 100–92.

És most lőn, hogy a hitetlenek által az egyházat ért üldözteté-

30a Moró. 6:8.
b Ezék. 33:11, 15–16;
Csel. 3:19–20;
Móziás 29:19–20.
31a 3 Ne. 13:14–15;
T&Sz 64:9–10.

35a ksz Vallomást tesz,
Vallomástétel.
36a 2 Móz. 32:33;
Alma 1:24.
ksz Élet könyve;
Kizárás.

39a ksz Figyelmeztet,
Figyelmeztetés.
b 2 Ne. 32:8–9.
c ksz Hála, Hálaadás,
Hálás.

sek oly súlyosak lettek, hogy az egyház kezdett zúgolódni és panaszkodni a vezetőiknek ez ügyben; és panaszkodtak Almának. És Alma Móziás királyuk elé vitte az ügyet. És Móziás tanácskozott a papjaival.

2. És lőn, hogy Móziás király kiáltványt küldött szét, szerte a környező földeken, hogy egyetlen hitetlen se "üldözzön senkit azok közül, akik Isten egyházához tartoznak.

3. És szigorú parancsolat volt szerte a gyülekezetekben, hogy ne legyenek közöttük üldöztestések, hogy "egyenlőség legyen minden ember között;

4. Hogy ne engedjék, hogy kevélység vagy gőg zavarja meg "békességüket; hogy minden ember annyira ^bbecsülje felebarátját, mint saját magát, saját kezével dolgozva önmaga eltartásáért.

5. Igen, és minden papjuk és tanítójuk "dolgozzon saját kezével az eltartásáért, minden esetben, kivéve betegség vagy nagy ínség idején; és ezen dolgokat megtéve bővelkedtek Isten ^bkegyelmében.

6. És ismét nagy béke honolt az országban; és kezdett igen számos lenni a nép, és elkezdtek szétszóródni a föld színén, igen, északra és délre, keletre és nyugatra, nagy városokat és falvakat építve azon föld minden táján.

7. És az Úr meglátogatta őket és felvirágoztatta őket, és nagy és gazdag néppé lettek.

8. Most Móziás fiait a hitetlenek közé számlálták; és Almának egyik "fiát is közéjük számlálták, akit atyja után Almának hívtak; azonban nagyon gonosz és ^bbálványimádó ember lett belőle. És ő a sok szó embere volt, és sok hízélgést szólt a népnek; ezért a nép közül sokakat rávitt, hogy az ő gonoszságainak mintájára cselekedjenek.

9. És nagy akadályává vált Isten egyháza felvirágzásának; "ellopván a nép szívét; nagy széthúzást okozva a nép között; lehetőséget adva Isten ellenségének, hogy hatalmat gyakoroljon felettük.

10. És most lőn, hogy míg Isten egyházának elpusztítására törekedve járt-kelt, mert Móziás fiaival titokban járva-keelve törekedett az egyház elpusztítására, és arra, hogy az Úr népét félrevezesse, ellentétben Isten, vagy még a király parancsolataival is –

11. És ahogy mondtam nektek, amint éppen Isten ellen "lázadva jártak-keltek, íme, az Úr ^bangyala "megjelent nekik, és leereszkedett, mintha egy felhőben lett volna; és mintha mennydörgés hangján szólt volna, mely megrengette a földet, melyen álltak;

27 2a ksz Üldöz,

Üldöztestés.

3a Móziás 23:7; 29:32.

4a ksz Béke.

b ksz Becsül.

5a Móziás 18:24, 26.

b ksz Kegyelem.

8a ksz Alma, Alma fia.

b ksz Bálványimádás.

9a 2 Sám. 15:1–6.

11a ksz Lázadás.

b ksz Angyalok.

c Csel. 9:1–9;

Alma 8:15.

12. És oly nagy volt a megdöbbenésük, hogy a földre rogytak, és nem értették meg a szavakat, melyeket szólt hozzájuk.

13. Mindazonáltal ő ismét kiáltott, mondván: Alma, kelj fel és állj elő, mert miért üldözöd Isten egyházát? Mert így szólt az Úr: "Ez az én egyházam, és én fogom megalapítani azt; és semmi nem dönti majd meg, csakis népem vétke.

14. Továbbá így szólt az angyal: Íme, az Úr meghallgatta népe "imáit és szolgájának, Almának az imáit is, aki a te atyád; mert ő nagy hittel imádkozott téged illetően, hogy eljuthassál az igazság megismeréséhez; ezért, ebből a célból jöttem, hogy meggyőzzelek téged Isten hatalmáról és felhatalmazásáról, hogy szolgálj nekem ^bimái az ő hitük szerint lehessenek megválaszolva.

15. És most, íme, vitathatod-e Isten hatalmát? Mert íme, nem rázza-e meg hangom a földet? És emellett nem láthatsz-e engem magad előtt? És engem Istentől küldtek.

16. Most azt mondom neked: Menj és emlékezz atyáid fogságára Hélám földjén és Nefi földjén; és emlékezz rá, hogy ő milyen nagy dolgokat tett értük; mert rabságban voltak, és ő "kiszabadította őket. És most azt mondom neked, Alma, menj utadra, és ne törekedj többé az egyház elpusztítására, hogy imáik válasza találjanak, és még akkor se tedd ezt, ha azt

akarod, hogy te magad ki legyél taszítva.

17. És most, lőn, hogy ezek voltak az utolsó szavak, melyeket az angyal Almához szólt, és eltávozott.

18. És most, Alma és azok, akik vele voltak, ismét a földre rogytak, mert oly nagy volt a megdöbbenésük; mert saját szemükkel látták az Úrnak egy angyalát; és mennydörgéshez hasonló volt a hangja, mely megrázta a földet; és tudták, hogy csakis Isten hatalma lehetett az, mely úgy megrázhatta a földet és úgy megremegtethette azt, mintha szét akarna hasadni.

19. És most, Alma megdöbbenése oly nagy volt, hogy meg-némult, így nem tudta kinyitni a száját; igen, és gyenge lett, méghozzá annyira, hogy nem tudta megmozdítani a kezeit; ezért azok, akik vele voltak, fogták, és tehetetlenül vitték egészen addig, míg az atya elé nem fektették.

20. És atyjának mindent elismételtek, ami velük történt; és atya örvendezett, mert tudta, hogy ez Isten hatalma volt.

21. És sok embert hívott össze, hogy tanúi lehessenek annak, amit az Úr a fiáért tett, és azokért is, akik vele voltak.

22. És összehívatta a papokat; és azok böjtölni kezdtek, és imádkozni az Úrhoz, Istenük-höz, hogy nyissa meg Alma száját, hogy szólhasson, és azért is, hogy végtagjai visszanyerjék az erejüket – hogy a

13a ksz Jézus Krisztus –
Az egyház feje.

14a Alma 10:22.
b Morm. 9:36–37.

16a Móziás 23:1–4.

nép szeme megnyílhasson, hogy lássák és tudjanak Isten jóságáról és dicsőségéről.

23. És lőn, hogy miután két nap és két éjszaka folyamán böjtöltek és imádkoztak, Alma végtagjai visszanyerték erejüket, és felállt és beszélni kezdett hozzájuk, kérve őket, hogy vigasztalódjanak:

24. Mert, mondta ő, megbántam bűneim, és ^amegváltott az Úr; íme, a Lélektől születtem.

25. És az Úr így szólt hozzám: Ne csodálkozz azon, hogy az egész emberiségnek, igen, férfiaknak és nőknek, minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek ^uújja kell születnie; igen, Istentől kell születnie, ^bmegváltozva ^ctesti és bukott állapotukból az igazlelkűségnek egy állapotába, megváltván Isten által, fiaivá és leányaivá lévén;

26. És így új teremtmények lesznek; és ha nem teszik meg ezt, akkor ^asemmiképpen sem örökölhetik Isten királyságát.

27. Azt mondom neked, hogy ha nem ez történik, akkor ki kell hogy taszítsák őket; és ezt tudom, mert én is majdnem ki lettem taszítva.

28. Mindazonáltal, miután sok gyötrelmen vergődtem át, a bűnbánatban majdnem a halálig, az Úr irgalmában jónak

látta, hogy ^aörökkévaló égésből ragadjon ki engem, és Istentől születtem.

29. Lelkem megváltatott a keserűség gubacsától és a gonoszság kötelékeitől. A legsötétebb szakadékban voltam; de most Isten csodálatos világosságát látom. Lelkemet ^aörök gyötrelmem kínozta; de kiragadtak, és lelkem nem fáj többé.

30. Elutasítottam Megváltómat, és megtagadtam azt, amit atyáink szólottak vala; de most, mivel láthatják, hogy el fog jönni, és hogy ő minden általa teremtett teremtményről megemlékezik, mindenkinek ki fogja nyilvánítani magát.

31. Igen, ^aminden térd meghajlik, és minden száj megvall előtte. Igen, méghozzá az utolsó napon, amikor minden ember odaáll, hogy ^bmegítéltesen általa, akkor fogják megvallani, hogy ő Isten; akkor fogják megvallani azok, akik ^cIsten nélkül élnek a világban, hogy igazságos rajtuk egy örökkévaló büntetés ítélete; és remegni és reszketni fognak, és visszarettennek ^dmindent átvizsgáló szemének pillantása alatt.

32. És most lőn, hogy attól az időtől fogva Alma és azok, akik Almával voltak, amikor az angyal megjelent nekik, tanítani kezdték a népet, körös-körül

24a 2 Ne. 2:6–7.
ksz Megvált,
Megváltás,
Megváltottak.

25a Róm. 6:3–11;
Móziás 5:7;
Alma 5:14;
Mózes 6:59.

ksz Újjászületés,
Istentől születik.
b Móziás 3:19; 16:3.
c ksz Testi.

26a Ján. 3:5.
28a 2 Ne. 9:16.
29a Móziás 2:38.
31a Fil. 2:9–11;

Móziás 16:1–2;
T&Sz 88:104.

b ksz Jézus Krisztus –
Bíró.

c Alma 41:11.

d ksz Isten, Istenség.

járva-kelve szerte az országban, minden embernek hirdette azon dolgokat, melyeket hallottak és láttak, és Isten szavát prédikálva sok gyötrelem közepette, és nagyon üldözték őket azok, akik hitetlenek voltak, és közülük sokan megütötték őket.

33. De mindezek ellenére sok vigaszt nyújtottak az egyháznak, megerősítvén a hitüket, és buzdítván őket hosszútűréssel és sok vajúdással, hogy tartsák be Isten parancsolatait.

34. És négyen közülük "Móziás fiai voltak; és a nevük Ammon, és Áron, és Omner és Himni volt; ezek voltak Móziás fiainak nevei.

35. És bejárták Zarahemla egész földjét, és elmentek mindazon nép közé, mely Móziás király uralma alá tartozott, buzgón igyekezve mindazt a kárt helyrehozni, amit az egyháznak okoztak vala, megvallván minden bűnüket, és hirdetvén mindazon dolgokat, melyeket láttak vala, és elmagyarázva a próféciákat és a szentírásokat mindazoknak, akik hallani akarták őket.

36. És így eszközök voltak Isten kezében, sokakat vezetvén el az igazság megismeréséhez, igen, Megváltójuk megismeréséhez.

37. És mily áldottak ők! Mert békességet "hirdettek; ^bjó híreket hirdettek a jót illetően; és

kijelentették a népnek, hogy az Úr uralkodik.

28. FEJEZET

Móziás fiai elmennek prédikálni a lámánitáknak – A két látnoki követ felhasználva Móziás lefordítja a járedita lemezeket. Mintegy Kr.e. 92.

Most lőn, hogy miután "Móziás fiai mindezen dolgokat megtették, magukkal vittek néhány embert, és visszatértek atyjukhoz, a királyhoz, és azt kívánták tőle, engedje meg nekik, hogy ezekkel, akiket kiválasztottak, felmehessenek ^bNefi földjére, hogy prédikálhassák a dolgokat, melyeket hallottak, és hogy Isten szavából adhassanak testvéreiknek, a lámánitáknak –

2. Hogy talán elvezethessék őket az Úr, Istenük megismeréséhez, és meggyőzhessék őket atyáik gonoszságáról; és hogy talán kigyógyíthassák őket a nefiták iránti "gyűlöletükből, hogy ők is eljuthassanak oda, hogy örvendezzenek az Úrban, Istenükben, hogy barátságosak lehessenek egymás iránt, és hogy sehol ne legyen több viszálykodás mindazon a földön, melyet az Úr, az ő Istenük adott nekik.

3. Most vágytak rá, hogy a szabadítás minden teremtménynek hirdelve legyen, mert nem tudták "elviselni, hogy egyetlen

34a ksz Ammon,
Móziás fia.

37a Ésa. 52:7;
Móziás 15:14–17.
ksz Prédikál.

b ksz Evangélium.

28 1a Móziás 27:34.

b Omni 1:12–13;
Móziás 9:1.
2a Jákób 7:24.

3a Alma 13:27;

3 Ne. 17:14;

Mózes 7:41.

emberi ^blélek is elveszen; igen, még annak a pusztá gondolata is megremegtette és megresz-kettette őket, hogy egyetlen lélek is ‘végtelen gyötrelmet szenvedjen el.

4. Így dolgozott rajtuk az Úr Lelke, mert valamikor a “leghitványabb bűnözők voltak. És az Úr az ő végtelen ^birgal-mában jónak látta, hogy meg-kímélje őket; mindazonáltal gonoszságaik miatt sok kínt szenvedett el a lelkük, sokat szenvedtek és féltek, hogy örökre ki lesznek taszítva.

5. És lőn, hogy sok napig könyörögtek atyjuknak, hogy Nefi földjére felmeheessenek.

6. És Móziás király elment és megkérdezte az Urat, hogy engedje-e fiait felmenni a lámániták közé, hogy prédikálják az igét.

7. És az Úr így szólt Móziáshoz: Engedd felmenni őket, mert sokan fognak hinni a szavaiknak, és azoknak örök élete lesz; és én “ki fogom szabadítani fiaidat a lámániták kezéből.

8. És lőn, hogy Móziás meg-engedte, hogy felmenjenek, és kívánságuk szerint cselekedjenek.

9. És ők a vadonba “vették útjukat, hogy felmenjenek és prédikálják az igét a lámániták között; és cselekedeteikről majd ezután fogok ^bbeszámolót adni.

10. Most, Móziás királynak

nem volt senkije, akire ráru-házza a királyságot, mert fiai közül nem volt egy sem, aki hajlandó lett volna a királyságot elfogadni.

11. Ezért vette a feljegyzéseket, melyek a “rézlemezekre voltak vésve, és Nefi lemezeit is, és mindazon dolgokat, melyeket Isten parancsolatai szerint megtartott és megőrzött, miután lefordította és leíratta a feljegyzéseket, amelyek azokon az ^baranylemezeken voltak, melyeket Limhi emberei találtak meg, amelyeket Limhi kezei adtak át neki;

12. És ezt népe nagy sóvárgása miatt tette; mert szerfelett vágytak rá, hogy tudjanak arról a népről, amely elpusztult.

13. És most lefordította őket annak a két “kőnek a segítségével, melyek egy ív két szegélyére voltak erősítve.

14. Most, ezek a dolgok a kezdetől fogva arra a célra voltak elkészítve és továbbadva nemzedékről nemzedékre, hogy nyelveket fordítsanak;

15. És az Úr keze tartotta meg és őrizte meg őket azért, hogy minden teremtmény előtt, aki ezt a földet birtokolja, felfedhesse népe gonoszságait és utálatosságait;

16. És aki ezeket birtokolja, azt “látnoknak hívják, a régi idők szokása szerint.

17. Most, miután Móziás befe-

3b ksz Lélek, Lény –
Lelkek értéke.

c Jákób 6:10;
T&Sz 19:10–12.

4a Móziás 27:10.
b ksz Irgalmas,

Irgalom.

7a Alma 19:22–23.

9a Alma 17:6–9.

b Alma 17–26.

11a ksz Rézlemezek.

b ksz Aranylemezek.

13a ksz Urim és
Tummim.

16a Móziás 8:13–18.
ksz Látnok.

jezte ezeknek a feljegyzéseknek a fordítását, íme, az beszámolót adott arról a népről, mely "elpusztult, attól az időtől, hogy elpusztultak, vissza a ^bnagy torony építéséig, amikor az Úr "összezavarta az emberek nyelvét, és szét lettek szórva az egész föld színén, igen, meghozzá attól az időtől vissza egészen Ádám teremtéséig.

18. Most, ez a beszámoló rendkívüli gyászolásra indította Móziás népét; igen, bánat töltötte el őket; mindazonáltal sok ismeretet adott nekik, melynek örültek.

19. És ez a beszámoló ezután lesz leírva; mert íme, tanácsos, hogy minden ember megismerje azon dolgokat, melyek ebben a beszámolóban vannak leírva.

20. És most, amint azt már mondtam nektek, miután Móziás király megtette ezeket a dolgokat, vette a "rézlemezeket, és mindazon dolgokat, melyeket megtartott vala, és Almára ruházta őket, aki Alma fia volt; igen, mind a feljegyzéseket, és a ^bfordító eszközöket is, és ezeket ráruházta, és megparancsolta neki, hogy tartsa meg és "örizze meg őket, és a népről is vezessen feljegyzést, egyik nemzedéktől a másikig adva tovább azokat, éppen úgy, ahogy attól az időtől fogva továbbadták őket, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet.

29. FEJEZET

Móziás indítványozza, hogy bírakat válasszanak király helyett – A hamislelkű királyok bűnbe viszik népüket – A nép hangja főbírónak választja az ifjabb Almát – Ő főpap is az egyház felett – Az idősebb Alma és Móziás meghalnak. Mintegy Kr.e. 92–91.

Most amikor Móziás király ezt megtette, szétküldetett az egész országban, mind a népek közé, mert tudni szeretne volna, hogy mit akarnak, ki legyen a királyuk.

2. És lőn, hogy megjött a nép hangja, mondván: Azt kívánjuk, hogy Áron, a te fiad legyen a királyunk és az uralkodónk.

3. Most, Áron ezelőtt felment Nefi földjére, ezért a király nem tudta ráruházni a királyságot; és Áron nem is akarta magára vállalni a királyságot; és "Móziás fiai közül sem volt hajlandó senki magára vállalni a királyságot.

4. Ezért Móziás király ismét küldetett a nép közé; igen, meghozzá írott szót küldött a nép közé. És ezek voltak a leírt szavak, mondván:

5. Íme, Ó ti népem, vagyis testvéreim, mert én annak tartalak benneteket, szeretném, ha megfontolnátok azt az ügyet, aminek a megfontolására felhívást kaptatok – mert szeretnétek, hogy "királyotok legyen.

17a Móziás 8:7–12.

b Ether 1:1–5.

c 1 Móz. 11:6–9.

20a Alma 37:3–10.

b ksz Urim és Tummim.

c ksz Szentírások – Megőrizendő

szentírások.

29 3a Móziás 27:34.

5a 1 Sám. 8:9–19.

6. Most, én kijelentem nektek, hogy az, akihez a királyság jog szerint tartozik, visszautasította azt, és nem akarja magára vállalni a királyságot.

7. És most, ha egy másikat neveznének ki a helyében, íme, félek tőle, hogy viszálykodások támadnának közöttetek. És ki tudja, hogy a fiam, akit a királyság megillet, nem haragszik-e meg, és nem viszi-e magával ezen nép egy részét, mely háborúkat és viszálykodásokat okozna közöttetek, ami sok vérontásnak és az Úr útja elferdítésének lenne okozója, igen, és sok ember lelkét pusztítaná el.

8. Most, azt mondom nektek, legyünk bölcsek és fontoljuk meg ezeket a dolgokat, mert nincs jogunk elpusztítani a fiamat, és másvalakit sincs egyáltalán jogunk elpusztítani, ha azt a valakit az ő helyére kijelölik.

9. És ha fiam ismét kevélysége és hiábavaló dolgok felé fordulna, visszavonná azokat a dolgokat, amiket mondott vala, és követelné jogát a királyságra, mely őt is és ezt a népet is sok bűn elkövetésébe vinné.

10. És most legyünk bölcsek és tekintsünk előre ezen dolgokra, és tegyük azt, ami ezen nép békéjét biztosítja.

11. Ezért hátralevő napjaimban királyotok leszek; mindazonáltal "nevezzünk ki ^bbírákat, hogy törvényünk szerint ítélkezzenek e nép felett; és újrarendezzük ezen nép ügyeit, mert bölcs em-

bereket nevezünk ki bírának, akik Isten parancsolatai szerint ítélkeznek majd ezen nép felett.

12. Most jobb, ha Isten és nem ember ítélkezik az ember felett, mert Isten ítéletei mindig igazságosak, de az ember ítéletei nem mindig igazságosak.

13. Ezért ha lehetséges lenne, hogy mindig "igaz emberek legyenek a királyaitok, akik megalapoznák Isten törvényeit, és az ő parancsolatai szerint ítélkeznenek ezen nép felett, igen, ha olyan férfiak lehetnének a királyaitok, akik éppen azt tennék, amit atyám, ^bBenjámint tett ezért a népért – azt mondom nektek, ha mindig így lenne, akkor tanácsos lenne, hogy mindig királyok uralkodjanak felettetek.

14. És még én magam is minden birtokomban lévő hatalommal és képességgel azon fáradoztam, hogy Isten parancsolataira tanítsalak titeket, és hogy békét teremtsék szerte az országban, hogy ne legyenek se háborúk, se viszálykodások, se lopás, se fosztogatás, se gyilkosság, se bármilyen gonoszság;

15. És aki gonoszságot követett el, azt azon bűntett szerint "büntettem meg, melyet elkövetett, azon törvény szerint, melyet atyáink adtak nekünk.

16. Most azt mondom nektek, hogy mivel nem minden ember igaz, nem tanácsos, hogy királyotok vagy királyaitok legyenek, akik uralkodnak felettetek.

11a Móziás 29:25–27.
b 2 Móz. 18:13–24.

13a Móziás 23:8, 13–14.
b MSz 1:17–18.

15a Alma 1:32–33.

17. Mert íme, mily sok „gonoszság elkövetését okozza egy ^bgonosz király, igen, és mily nagy pusztítását!

18. Igen, emlékezzetek Noé királyra, „gonoszságára és utálatosságaira, és népe gonoszságára és utálatosságaira is. Íme, mily nagy pusztulás érte őket; és ^brabságba is gonoszágaik miatt vitték őket.

19. És ha tökéletesen bölcs Teremtőjük közbe nem lépett volna, és ez őszinte bűnbánatuk miatt történt, akkor mostanáig elkerülhetetlenül rabságban kellett volna maradniuk.

20. De íme, kiszabadította őket, mert „megalázkodtak előtte; és mert ^bbuzgón fohászokdaktak hozzá, kiszabadította őket a rabságból; és minden esetben ekképpen dolgozik hatalmával az Úr az emberek gyermekei között, az „irgalom karját nyújtva ki azok felé, akik belé helyezik a ^dbizalmukat.

21. És íme, most azt mondom nektek, hogy egy gonosz királyt nem tudtok megfosztani a trónjától, csak sok viszálykodás és sok vérontás által.

22. Mert íme, „barátai vannak a gonoszságban, és maga körül tartja az őreit; és összetépi azok törvényeit, akik igazlelkűségben uralkodtak előtte; és lába alá tapossa Isten parancsolatait;

23. És törvényeket iktat be, és elküldi azokat népe közé, igen,

saját „gonoszága szerint való törvényeket; és aki nem engedelmeskedik a törvényeinek, azt elpusztíttatja; és aki fellázad ellene, az ellen seregeket küld, hogy háborúzzanak, és ha tudja, elpusztítja őket; és így egy hamislelkű király elferdíti minden igazlelkűség útját.

24. És most íme, azt mondom nektek, nem tanácsos, hogy ilyen utálatosságok érjenek benneteket.

25. Ezért ezen nép hangja által válasszatok bírákat, hogy azon törvények szerint ítélkezzenek felettetek, melyeket atyáink adtak nektek, melyek helyesek, és amelyeket az Úr keze adott át nekik.

26. Most nem mindennapos az, hogy a nép hangja olyasmit kívánjon, ami ellenkező azzal, ami helyes; de mindennapos az, hogy a nép kisebbik része kívánjon olyat, ami nem helyes; ezért tartásotok be ezt és tegyétek törvényetekké – ügyeiteket a nép hangja által intézzétek.

27. És „ha eljön az az idő, amikor a nép hangja gonoszsgot választ, akkor ideje lesz, hogy Isten ítéletei lesújtssanak rátok; igen, akkor ideje lesz, hogy nagy pusztulással látogasson meg benneteket, ahogyan már eddig is meglátogatta ezt a földet.

28. És most, ha bírátok vannak, és azok nem a megadott

17a Alma 46:9–10.

b Móziás 23:7–9.

18a Móziás 11:1–15.

b 1 Sám. 8:10–18;

Móziás 12:1–8;

Ether 6:22–23.

20a Móziás 21:13–15.

b 2 Móz. 2:23–25;

Alma 43:49–50.

c Ezék. 33:11, 15–16;

Móziás 26:30.

d ksz Bizalom.

22a 1 Kir. 12:8–14.

23a ksz Gonosz,
Gonoszság.

27a Alma 10:19.

törvény szerint ítélkeznek, akkor egy felsőbb bíró által ítéltethetitek meg őket.

29. Ha felsőbb bíraitok nem ítélnék igazságos ítélettel, akkor hívjatok össze néhányat alsóbb bíraitok közül, és ők ítélkezzenek a felsőbb bíraitok felett, a nép hangja szerint.

30. És megparancsolom nektek, hogy ezen dolgokat az Úr félelmében tegyétek; és megparancsolom nektek, hogy tegyétek meg ezen dolgokat, és hogy ne legyen királyotok; hogy ha ezek az emberek bűnöket és gonoszságokat követnek el, azok az ő fejükre szálljanak.

31. Mert íme, azt mondom nektek, hogy sok nép bűneit királyaik gonoszságai okozták; ezért gonoszágaik a királyaik fejére szállnak.

32. És most szeretném, ha nem lenne többé meg ez az "egyenlőtlenség ezen a földön, különösen népem között; hanem azt szeretném, ha ez a föld ^bszabad föld lenne, és ^cminden ember egyformán élvezhetné jogait és kiváltságait mindaddig, míg az Úr jónak látja, hogy éljünk és örököljük ezt a földet, igen, mindaddig, míg utódaink közül valaki is megmarad ezen föld színén.

33. És még sok más dolgot írt nekik Móziás király, feltárva előttük egy igazlelkű király minden gondját és megpróbáltatásait, igen, lelke vajúdásait a népéért, és a nép minden

zúgolódását is a királyuk felé; és ezt mind elmagyarázta nekik.

34. És elmondta nekik, hogy ezen dolgoknak nem kellene így lenniük; hanem hogy a tehernek az egész népre kellene nehezednie, hogy minden ember viselhesse a részét.

35. És mindazon hátrányokat is feltárta előttük, melyeket akkor szenvednek el, ha hamislelkű király uralkodik felettük.

36. Igen, annak minden gonoszságát és utálatosságait, és mindazokat a háborúkat, és viszálykodásokat, és vérontást, és a lopást, és a fosztogatást, és a paráznaságok elkövetését, és mindenféle gonoszsgót, melyet nem lehet számba venni – elmondván nekik, hogy ezen dolgoknak nem kell így lenniük, hogy ezek nyilvánvalóan ellentétben vannak Isten parancsolataival.

37. És most lőn, hogy miután Móziás király ezeket a dolgokat szétküldte a nép között, ők meg voltak győződve szavainak igazsága felől.

38. Ezért lemondtak arról a vágyukról, hogy királyuk legyen, és rendkívül sóvárogtak rá, hogy minden embernek egyenlő esélye legyen szerte az országban; igen, és minden ember kifejezte hajlandóságát, hogy a saját bűneiért feleljen.

39. Ezért lőn, hogy csoportokba gyűltek össze szerte az országban, hogy szavazzanak arról, hogy kik legyenek a bíráik,

32a Alma 30:11.
b 2 Ne. 1:7; 10:11.

ksz Szabadság.
c Alma 27:9.

akik azon “törvény szerint ítéleznek majd felettük, mely megadatott nekik; és rendkívül örvendeztek azon ^bszabadság miatt, melyet biztosítottak számukra.

40. És Móziás iránt megerősödött a szeretetük; igen, többre becsülték, mint bármely más embert; mert nem úgy tekintettek rá, mint egy zsarnokra, aki haszonszerzésre törekszik, igen, arra a nyereségre, mely megrontja a lelket; mert ő nem hajtott be rajtuk javakat, se nem gyönyörködött a vérontásban; hanem “békét teremtett az országban, és biztosította népének, hogy mindenféle rabságból kiszabaduljanak; ezért igenis becsülték, igen, rendkívül, mértéken felül.

41. És lőn, hogy “bírákat jelöltek ki, hogy azok uralkodjanak felettük, vagyis hogy a törvény szerint ítéljezenek felettük; és ezt tették szerte az egész országban.

42. És lőn, hogy Almát jelölték ki, hogy ő legyen az első főbíró,

ő lévén a főpap is, mert atyja ráruházta ezt a hivatalt, és rábízta az egyház minden ügyét.

43. És most lőn, hogy Alma “az Úr útjain járt, és betartotta a parancsolatait, és igazlelkű ítéletekkel ítélezett; és folyamatos béke volt szerte az országban.

44. És így kezdődött el a bírák uralma szerte Zarahemla egész földjén, mindazon népek között, akiket nefitáknak hívnak; és Alma volt az első főbíró.

45. És most lőn, hogy atyja meghalt, amikor nyolcvankét éves volt, és életében eleget tett Isten parancsolatainak.

46. És lőn, hogy Móziás is meghalt, uralkodásának harmincharmadik évében, amikor “hatvanhárom éves volt; és összesen ötszázkilenc év telt el azóta, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet.

47. És így fejeződött be a királyok uralkodása Nefi népe fölött; és így fejeződtek be Alma napjai, aki egyházuk alapítója volt.

ALMA KÖNYVE

ALMA FIÁNAK A KÖNYVE

Alma fiának, Almának a beszámolója, aki az első főbíró Nefi népe felett, és főpap is az egyház felett. Beszámoló a bírák uralmáról, valamint a háborúkról és a viszálykodásokról a nép között. Emellett beszámoló egy háborúról a nefiták és a lámániták között, Alma, az első főbíró feljegyzése szerint.

39a Alma 1:14.
b ksz Szabadság.

40a ksz Béketeremtő.
41a Móziás 29:11.

43a ksz Jár, Istennel jár.
46a Móziás 6:4.

1. FEJEZET

Nehór hamis tanokat tanít, egyházat alapít, bevezeti a papi mesterkedést és megöli Gedeont – Nehórt kivégzik a büntetése miatt – A papi mesterkedések és az üldöztetések elterjednek a nép között – A papok saját magukat tartják el, a nép gondoskodik a szegényekről és az egyház virágzik. Mintegy Kr.e. 91–88.

MOST lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralmának első évében, ettől az időtől fogva, miután Móziás király ^aelment már az egész földnek útján, és jó harcot harcolt, és egyenes derékkal járt Isten előtt, és senkit nem hagyott hátra, hogy az ő helyében uralkodjon; mindazonáltal ^btörvényeket hozott, és azokat elismerte a nép; ezért nekik kötelességük volt azon törvények szerint élni, melyeket hozott.

2. És lőn, hogy az első évében annak, hogy Alma a bírói székben uralkodott, elérhettek egy ^aférfit, hogy ítélje meg, egy férfit, aki nagy volt, és aki nagy erejéről volt híres.

3. És ő a nép között járt-kelt, és azt prédikálta nekik, amit ő Isten szavának ^anevezett, és az ^begyház ellen munkálkodott; kijelentvén a népnek, hogy minden papnak és tanítónak ^cnép-szerűnek kellene lennie; és ^dnem kellene a kezeikkel dolgozni-

uk, hanem a népnek kellene eltartania őket.

4. És arról is tanúságot tett a népnek, hogy az egész emberiség megszabadul az utolsó napon, és hogy nem szükséges félniük, sem reszketniük, hanem hogy felemelhetik a fejüket és örvendezhetnek; mert az Úr teremtett minden embert, és ő meg is váltott minden embert; és végül minden embernek örök élete lesz.

5. És lőn, hogy olyan sokat tanította ezeket a dolgokat, hogy sokan hittek a szavainak, méghozzá olyan sokan, hogy kezdték eltartani őt és pénzt adni neki.

6. És ő kezdett felemelkedni szíve kevélységében, és kezdett nagyon drága öltözékekben járni, igen, és még egy ^aegyház megalapításához is hozzákezdett, annak mintájára, amit prédikált.

7. És lőn, hogy amikor egyszer prédikálni ment azoknak, akik hittek a szavának, találkozott egy férfival, aki Isten egyházához tartozott, igen, méghozzá egyik tanítójuk volt; és elkezdett élesen vitatkozni vele, hogy félrevezethesse az egyház népét; de ez a férfi ellenkezett vele, Isten ^aszavaival intve meg őt.

8. Most ennek a férfinak ^aGedeon volt a neve; és ő volt az, aki eszköz volt Isten kezében, Limhi népének a rabságból történő kiszabadításában.

[ALMA]

1 1a Móziás 29:46.

b Járom 1:5;
Alma 4:16;
Hél. 4:22.

2a Alma 1:15.

3a Ezék. 13:3.

b ksz Antikrisztus.

c Luk. 6:26;

1 Ne. 22:23.

d Móziás 18:24, 26; 27:5.

6a 1 Ne. 14:10.

7a ksz Isten szava.

8a Móziás 20:17; 22:3.

9. Most, mivel Gedeon Isten szavaival ellenkezett vele, Nehór megharagudott Gedeonra, és kihúzta a kardját és ütni kezdte őt. Most, mivel Gedeont már sok év megviselt, nem volt képes ellenállni az ütéseinek, ezért ^amegölte őt a kard.

10. És a férfit, aki őt megölte, elfogta az egyház népe, és Alma elé vitték, hogy ^amegítéltesen azon büntettek szerint, melyeket elkövetett.

11. És lőn, hogy Alma elé állt és nagy merészséggel emelt szót magáért.

12. De Alma így szólt hozzá: Íme, ez az első alkalom, hogy a ^apapi mesterkedést bevezették ezen nép közé. És íme, nem csak a papi mesterkedésben vagy bűnös, de kard által próbáltad azt érvényre juttatni; és ha a papi mesterkedés jutna érvényre ezen nép között, az a teljes pusztulásukhoz vezetne.

13. És egy igazlelkű ember vérét ontottad, igen, egy olyan emberét, aki sok jót tett ezen nép között; és ha megkímélnénk téged, akkor vére reánk szállna ^abosszúért.

14. Ezért halálra ítélünk, azon törvény szerint, amelyet utolsó királyunk, Móziás adott nekünk; és azt elismerte ez a nép; ezért ennek a népnek a ^atörvény szerint kell élnie.

15. És lőn, hogy megragadták; és az ő neve ^aNehór volt; és

felvitték a Manti domb tetejére; és ott beismertették vele, vagyis inkább beismerte az egek és a föld között, hogy amit a népnek tanított, az ellenkezője volt Isten szavának; és ott szégyenteljes ^bhalált szenvedett.

16. Mindazonáltal ez nem vetett véget a papi mesterkedések elterjedésének szerte az országban; mert sokan voltak, akik szerették a világ hiábavaló dolgait, és hamis tanokat prédikálva jártak; és ezt ^akincsek és tisztelet kedvéért tették.

17. Mindazonáltal nem mertek ^ahazudni, ha az kitudódhatott, a törvény félelme miatt, mert a hazugokat megbüntették; ezért úgy tettek, mintha saját hitük szerint prédikálnának; és most a törvénynek nem lehetett hatalma senki felett a ^bhite miatt.

18. És nem mertek ^alopni, a törvény félelme miatt, mert az olyant megbüntették; és rabolni sem mertek, se gyilkolni, mert azt, aki ^bgyilkolt, ^chalállal büntették.

19. De lőn, hogy akik nem tartoztak Isten egyházához, üldözni kezdték azokat, akik Isten egyházához tartoztak és Krisztus nevét magukra vették.

20. Igen, üldözték őket, és mindenféle szavakkal sanyargatták őket, és ezt az alázatosságuk miatt tették; mert nem voltak kevélyek a saját szemükben, és mert adtak egymásnak

9a Alma 6:7.

10a Móziás 29:42.

12a 2 Ne. 26:29.

ksz Papi mesterkedés.

13a ksz Bosszú.

14a ksz Halálbüntetés.

15a 5 Móz. 13:1–9.

b Alma 1:2.

16a ksz Hiú, Hiúság;

Javak.

17a ksz Hazug;

Tisztesség,

Tisztességes.

b Alma 30:7–12;

Hit. 1:11.

18a ksz Lop, Lopás.

b ksz Gyilkosság.

c ksz Halálbüntetés.

Isten szavából, “pénz nélkül és ingyen.

21. Most volt egy szigorú törvény az egyház népe között, hogy senki, aki az egyházhoz tartozik, ne keljen fel és “üldözze azokat, akik nem tartoznak az egyházhoz, és hogy maguk között se legyenek üldöztetések.

22. Mindazonáltal sokan voltak közöttük, akik kezdtek kevélyek lenni, és kezdtek hevesen vitatkozni az ellenségeikkel, egészen az ütésekig; igen, ökleikkel ütötték egymást.

23. Ez Alma uralkodásának második évében volt, és sok megpróbáltatás okozója volt ez az egyháznak; igen, sok próbatétel okozója volt ez az egyháznak.

24. Mert sokak szíve megkegyelmedett, és “kitörölték a neveiket, úgyhogy ezentúl nem emlékeztek meg róluk Isten népe között. És sokan ^bvissza is léptek közülük.

25. Most ez nagy próbatétel volt azoknak, akik erősen álltak a hitben; mindazonáltal állhatatosak és rendíthetetlenek voltak Isten parancsolatainak betartásában, és “türelemmel viselték a rájuk szakadt üldöztetést.

26. És amikor a papok otthagyták a “munkájukat, hogy Isten szavát átadják a népnek, a nép is otthagya a munkáját,

hogy Isten szavát hallja. És miután a papok adtak nekik Isten szavából, mindannyian ismét visszatértek, szorgalmasan a munkájukhoz; és a pap nem becsülte magát többre a hallgatóinál, mert a prédikátor nem volt jobb a hallgatónál, és a tanító sem volt semmivel jobb a tanulónál; és így mindannyian egyenlők voltak, és mindannyian dolgoztak, minden ember az ^bereje szerint.

27. És “adtak a javaikból, minden ember aszerint, amije volt, a ^bszegényeknek, és a szűkölködőknek, és a betegeknek és a nyomorultaknak; és nem viseltek drága öltözetet, mégis rendesek és csinosak voltak.

28. És így alapozták meg az egyház ügyeit; és így minden üldöztetésük ellenére kezdtek ismét folyamatos békét élvezni.

29. És most az egyház szilárd-sága miatt kezdtek rendkívül “gazdagok lenni, bőségesen rendelkezvén minden olyan dologgal, amire szükségük volt – bőségesen voltak nyájai-ik és csordáik, és mindenféle hízóik, és bőségesen volt gabonájuk, és aranyuk, és ezüstjük és értékes dolgaik, és bőségesen volt ^bselymük és finom szövésű vásznak, és mindenféle jó, egyszerű ruhájuk.

30. És így, “virágzó körülmé-

20a Ésa. 55:1–2.

21a ksz Üldöz,
Üldöztetés.

24a 2 Móz. 32:33;
Móziás 26:36;
Alma 6:3.
ksz Kizárás.
b Alma 46:7.

ksz Hitehagyás.

25a ksz Türelem.

26a Móziás 18:24, 26;
27:3–5.

b Móziás 4:27;
T&Sz 10:4.

27a ksz Alamizsna,
Alamizsna adása.

b Luk. 18:22;

Móziás 4:26;

T&Sz 42:29–31.

29a ksz Javak.

b Alma 4:6.

30a Jákób 2:17–19.

nyek közepette nem küldtek el senkit, aki ^bmezítelen volt, vagy aki éhes volt, vagy aki szomszjas volt, vagy aki beteg volt, vagy akit azelőtt senki nem táplált; és nem helyezték kincsekre a szívüket; ezért bőkezűek voltak mindenkivel, öreggel és fiatalal is, szolgálva és szabadal is, férfival és nővel is, akár az egyházon kívül, akár az egyházban voltak azok, és nem voltak ‘személyválogatók azokkal, akiknek valamire szükségük volt.

31. És így gyarapodtak és sokkal gazdagabbak lettek azoknál, akik nem tartoztak az egyházukhoz.

32. Mert azok, akik nem tartoztak az egyházukhoz, boszorkányságokra és ^abálványimádásra, vagy ^bsemmittevésre és ^cfecsegésre, és ^dirigykedésre és versengésre adták magukat; drága ruhákat viselvén; saját szemük kevélységében ^efelemelkedvén; üldözést, hazugságot, fosztogatást, rablást, paráznságokat, és emberölést és mindenféle gonoszságot követvén el; mindazonáltal a törvényt, amennyire az lehetséges volt, életbe léptették mindazok esetében, akik megszegették azt.

33. És lőn, hogy így gyakorolván rajtuk a törvényt, hogy minden ember aszerint szenvedett, amit tett, lecsendesedtek, és nem mertek semmi gonoszságot elkövetni, ha az kitudódhatott;

ezért nagy békesség volt Nefi népe között a bírák uralmának ötödik évéig.

2. FEJEZET

Amlici arra törekszik, hogy király legyen, és a nép hangja elutasítja – Követői királlyá teszik őt – Az amliciták háborúznak a nefiták ellen és vereséget szenvednek – A lámániták és az amliciták egyesítik erőiket és vereséget szenvednek – Alma megöli Amlicit. Mintegy Kr.e. 87.

És lőn, hogy uralmuk ötödik évének kezdetén viszálykodás támadt a nép között, egy bizonyos férfi miatt, akit Amlicinek hívtak, és aki nagyon ravasz ember volt, igen, bölcs ember, ami a világ bölcsességét illeti, és ő annak az embernek a rendje szerint való volt, aki ^aGedeont kard által megölte, és akit a törvény szerint kivégeztek –

2. Most ez az Amlici ravaszságával sok embert magához vonzott; méghozzá olyan sokat, hogy kezdtek nagyon erősek lenni; és igyekezni kezdtek rajta, hogy Amlicit királlyá tegyék a nép felett.

3. Most ez riasztó volt az egyház népe számára, és mindazoknak, akiket nem vonzottak Amlici győzködései; mert tudták, hogy törvényük szerint az ilyen dolgokat a nép ^ahangja által kell megalapozni.

30b ksz Szegény.

c Alma 16:14;
T&Sz 1:35.

32a ksz Bálványimádás.
b ksz Tétlen,

Tétlenség.

c ksz Gonosz beszéd.

d ksz Irigység.

e Jákób 2:13;
Alma 31:25;

Morm. 8:28.

ksz Kevélység.

2 1a Alma 1:8.

3a Móziás 29:25–27;
Alma 4:16.

4. Ezért ha lehetséges lett volna, hogy Amlici elnyerje a nép szavát, ő, gonosz ember lévén, "megfosztotta volna őket egyházi jogaiktól és kiváltságaiktól; mert az volt a szándéka, hogy Isten egyházát elpusztítsa.

5. És lőn, hogy a nép szerte az országban összegyűlt, külön csoportokban, minden ember aszerint, hogy miként vélekedett, hogy Amlici mellett vagy ellen volt-e, és sok vitájuk és elképesztő "viszálykodásaik voltak egymással.

6. És így összegyűltek, hogy szavazzanak az ügyet illetően; és ezeket a bírák elé terjesztették.

7. És lőn, hogy a nép hangja Amlici ellen szólt, így nem tették meg királlyá a nép felett.

8. Most ez nagy örömet okozott azok szívében, akik ellene voltak; de Amlici haragra bujtogatta az ő pártján lévőköt azok ellen, akik nem voltak az ő pártján.

9. És lőn, hogy azok összegyűltek és Amlicit felszentelték királyuknak.

10. Most amikor Amlicit királlyá tették felettük, megparancsolta nekik, hogy fogjanak fegyvert a testvéreik ellen; és ezt azért tette, hogy leigázhassa őket magának.

11. Most Amlici népét Amlici nevével különböztették meg, és "amlicitáknak hívták; és a maradékot ^bnefitáknak hívták, vagyis Isten népének.

12. A nefita nép tudott tehát az amliciták szándékáról, és ezért felkészültek, hogy találkozzanak velük; igen, felfegyverezték magukat kardokkal és handzsárokkal, és ijakkal és nyilakkal, és kövekkel és parittyákkal, és mindenféle "harci fegyverekkel, minden fajtából.

13. És így felkészültek, hogy találkozzanak az amlicitákkal, azok eljövetelének idején. És voltak kinevezett kapitányok, és magasabb rendű kapitányok és főkapitányok, a seregek számának megfelelően.

14. És lőn, hogy Amlici felfegyverezte embereit mindenféle harci fegyverekkel, minden fajtából; és ő is parancsnokokat és vezéreket nevezett ki népe fölé, hogy testvéreik ellen háborúba vezessék őket.

15. És lőn, hogy az amliciták felértek az Amnihu dombra, mely a "Zarahemla földje mellett elhaladó ^bSidon folyótól keletre volt, és ott háborúzni kezdtek a nefitákkal.

16. Most Alma, mivel ő volt Nefi népének a "főbírája és a kormányzója, ezért népével, igen, kapitányaival és főkapitányaival, igen, seregei élén felment harcolni az amliciták ellen.

17. És a Sidontól keletre levő dombon ölni kezdték az amlicitákat. És az amliciták nagy erővel hadakoztak a nefitákkal, olyannyira, hogy sok nefita

4a Alma 10:19;
Hél. 5:2.
5a 3 Ne. 11:29.
11a Alma 3:4.

b Jákób 1:13–14;
Móziás 25:12;
Alma 3:11.
12a Móziás 10:8;

Hél. 1:14.
15a Alma 3:3.
b Omni 1:13–15.
16a Móziás 29:42.

elesett az amlicitákkal való küzdelemben.

18. Mindazonáltal az Úr megerősítette a nefiták kezét, így azok nagy öldökléssel ölték az amlicitákat, így azok menekülni kezdtek előlük.

19. És lőn, hogy a nefiták akkor egész nap üldözték az amlicitákat, és nagy öldökléssel ölték őket, olyannyira, hogy az amliciták közül tizenkétezer-ötszázharminckét lelket ölték meg; és a nefiták közül hatezer-ötszázhatvankét lelket ölték meg.

20. És lőn, hogy amikor Alma már nem tudta tovább üldözni az amlicitákat, embereivel felverette a sátraikat "Gedeon völgyében, mely völgyet arról a Gedeonról neveztek el, akit ^bNehór keze ölt meg karddal; és ebben a völgyben verték fel sátraikat a nefiták éjszakára.

21. És Alma kémeiket küldött, hogy kövessék az amliciták maradékát, hogy megtudhassa terveiket és cselszövéseiket, hogy ezáltal védekezhessen ellenük, hogy népét megóvhassa a pusztulástól.

22. Most azokat, akiket kiküldtek, hogy az amliciták táborát figyeljék, Zerámnak, és Amnornak, és Mantinak és Limhernek hívták; ezek voltak azok, akik elmentek embereikkel az amliciták táborát figyelni.

23. És lőn, hogy másnap nagy sietséggel tértek vissza a nefiták táborába, és nagyon meg

voltak döbbenve, és nagy félelem sújtott le rájuk, mondván:

24. Íme, követtük az "amliciták táborát, és nagy megdöbbenésünkre Minon földjén, Zarahemla földje fölött, ^bNefi földjének irányában a lámániták nagyszámú seregeit láttuk; és íme, az amliciták csatlakoztak hozzájuk;

25. És ők testvéreinkre törtek azon a földön, és azok most előlük nyájaikkal, és feleségeikkel és gyermekeikkel városunk felé menekülnek; és ha nem sietünk, birtokukba veszik a városunkat, és legyilkolják atyáinkat, és feleségeinket és gyermekeinket.

26. És lőn, hogy Nefi népe vette sátraikat, és elindultak Gedeon völgyéből a városuk felé, mely "Zarahemla városa volt.

27. És íme, amint éppen a Sidon folyón keltek át, a lámániták és az amliciták, akiknek "száma majdnem annyi volt, mint a tenger homokja, rájuk törtek, hogy elpusztítsák őket.

28. Mindazonáltal a nefitákat "megerősítette az Úr keze, és ők buzgón imádkoztak vala hozzá, hogy szabadítsa ki őket ellenségeik kezéből, ezért az Úr meghallgatta fohászaikat, és megerősítette őket, és a lámániták és az amliciták elesetek a velük való küzdelemben.

29. És lőn, hogy Alma szemtől szembe karddal küzdött Amlicival; és ők erősen hadakoztak egymással.

19a Alma 3:1–2, 26; 4:2.

20a Alma 6:7.

b Alma 1:7–15; 14:16.

24a Alma 3:4, 13–18.

b 2 Ne. 5:8.

26a Omni 1:14, 18.

27a Járom 1:6.

28a 5 Móz. 31:6.

30. És lőn, hogy Alma, mivel Isten embere volt, és mert nagy "hitet gyakorolt, fohászzkodott, mondván: Ó Uram, irgalmazz, és kíméld meg az életemet, hogy eszköz lehessen kezeden és megszabadíthassam és megőrizhessem ezt a népet.

31. Most amikor Alma ezen szavakat elmondta, ismét hadakozott Amlicival; és az Úr megerősítette, olyannyira, hogy karddal megölte Amlicit.

32. És a lámániták királyával is hadakozott; de a lámániták királya meghátrált Alma elől és őreit küldte, hogy azok hadakozzanak Almával.

33. De Alma őreivel addig hadakozott a lámániták királyának őreivel, míg meg nem ölték és vissza nem űzték azokat.

34. És így megtisztította a terepet, vagyis inkább a partot, mely a Sidon folyótól nyugatra volt, a Sidon vizébe dobván a megölt lámániták testeit, hogy ezáltal embereinek legyen helye átkelni és hadakozni a lámánitákkal és az amlicitákkal a Sidon folyó nyugati oldalán.

35. És lőn, hogy amikor mind átkeltek a Sidon folyón, a lámániták és az amliciták menekülni kezdtek előlük, annak ellenére, hogy olyan sokan voltak, hogy nem lehetett megszámolni őket.

36. És a nefiták elől a nyugatra és északra levő vadon felé menekültek, el az ország határain túl; és a nefiták minden erejükkel üldözték őket, és ölték őket.

37. Igen, azok minden oldalon találkoztak velük, és ölték és űzték őket, míg szét nem szóródtak nyugaton, és északon, míg el nem érték a vadont, melyet Hermountsznak neveztek; és ez a vadonnak az a része volt, melyet elleptek a vad és kiéhezett állatok.

38. És lőn, hogy a vadonban sokan belehaltak sebeikbe, és a vadállatok és a lég keselyűi felfalták őket; és csontjaikat megtalálták és halomba rakták a földön.

---

3. FEJEZET

Az amliciták a prófécia szava szerint megjelölték magukat – A lámániták lázadásukért lettek megátkozva – Az emberek önmaguk hozzák magukra az átkot – A nefiták legyőznek egy másik lámánita hadsereget. Mintegy Kr.e. 87–86.

És lőn, hogy azok a nefiták, akiket a harci fegyverek nem "ölték meg, miután eltemették a megölteket – most a megölteket számát nem számolták, mivel oly nagy volt a számuk – miután befejezték halottaik eltemetését, mindannyian visszatértek a földjeikre, és a házaikba, és feleségeikhez és a gyermekeikhez.

2. Most sok nőt és gyermeket ölt meg a kard, és nyájaik és csordáik közül is sokat; és mezeik gabonájából is sok elpusztult, mert letaposták őket az emberi seregek.

3. És mindazokat a lámánitákat

és amlicitákat, akiket a Sidon folyó partján öltek meg, a "Sidon vizébe dobták; és íme, a ^btenger mélyén vannak csontjaik, és sok van belőlük.

4. És az "amliciták meg voltak különböztetve a nefitáktól, mert a lámániták szokása szerint pirossal ^bmegjelölték magukat a homlokukon; mindazonáltal fejüket nem borotválták le úgy, mint a lámániták.

5. Most, a lámániták feje le volt borotválva, és az ágyékukat övező bőr és a magukra öltött fegyverzetük, és az íjaik, és a nyilaik, és a köveik, és a parittyáik, és így tovább, kivételével "meztelenek voltak.

6. És a lámániták bőre sötét volt, azon jel szerint, mely atyáikra lett téve, mely "átok volt rajtuk, vétkük és lázadásuk miatt testvéreik, vagyis Nefi, Jákób, és József és Sam ellen, akik igaz és szent emberek voltak

7. És testvéreik az elpusztításukra törekedtek, ezért meg lettek átkozva; és az Úristen egy "jelet tett rájuk, igen, Lámánra és Lemuelre, és Ismáel fiaira is, és az ismáelita nőkre.

8. És ez azért történt, hogy magjukat meg lehessen különböztetni testvéreik magjától, hogy ezáltal az Úristen megőrizhesse a népét, hogy ne "keveredjenek és ne higgyenek

helytelen ^bhagyományokban, mely a pusztulásukhoz vezetne.

9. És lőn, hogy aki a lámánitákéval vegyítette magját, az ugyanezt az átkot hozta a magjára.

10. Ezért aki megengedte magának, hogy félrevezessék őt a lámániták, azt ezen a néven nevezték, és egy jel lett reá téve.

11. És lőn, hogy azokat, akik nem voltak hajlandók a lámánita "hagyományokban hinni, de hittek azon feljegyzéseknek, melyeket Jeruzsálem földjéről hoztak ki, és atyáik hagyományában is, melyek helyesek voltak, akik hittek Isten parancsolataiban és betartották azokat, őket attól az időtől fogva nefitáknak hívták, vagyis Nefi népének –

12. És ők voltak azok, akik népükről és a lámánita népről is feljegyzéseket vezettek, melyek "igazak.

13. Most ismét visszatérünk az amlicitákhoz, mert rájuk is volt téve egy "jel; igen, ők tették magukra a jelet, igen, méghozzá vörös jelet a homlokukra.

14. Így teljesedett be Isten szava, mert ezek voltak azok a szavak, melyeket Nefinek mondott: Íme, megátkoztam a lámánitákat, és jelet teszek rájuk, hogy magjuk elkülönülhessen tőled és a te magodtól, mostantól fogva, és mindörökké, ha

3a Alma 2:15.

b Alma 44:22.

4a Alma 2:11.

b Alma 3:13–19.

5a Énós 1:20;

Móziás 10:8;

Alma 42:18–21.

6a 2 Ne. 5:21; 26:33.

ksz Átkok, Átkoz.

7a 1 Ne. 12:23.

8a ksz Házasodik,

Házasság –

Különböző hitűek

házassága.

b Móziás 10:11–18;

Alma 9:16.

11a Alma 17:9–11.

12a Móziás 1:6;

Ether 4:6–11.

13a Alma 3:4.

meg nem bánják gonoszságukat és hozzám nem „fordulnak, hogy irgalommal lehessek irántuk.

15. Továbbá: Jelet teszek arra, aki testvéreiddel vegyíti a magját, hogy azok is átkozottak legyenek.

16. Továbbá: Jelet teszek arra, aki ellened és magod ellen harcol.

17. Továbbá azt mondom, hogy aki tőled eltávozik, azt többé nem fogják magodnak nevezni; és én megáldalak téged, és mostantól fogva mindörökké azt, akit magodnak neveznek; és ezek voltak az Úr ígéretei Nefinek és az ő magjának.

18. Most az amliciták nem tudták, hogy Isten szavát teljesítik be, amikor kezdték megjelölni magukat a homlokukon; mindazonáltal nyíltan „fellázdak Isten ellen; szükséges volt tehát, hogy rájuk hulljon az átok.

19. Most szeretném, ha látnátok, hogy önmaguk hozták magukra az „átkot; és éppen így minden ember, aki meg van átkozva, önmaga hozza magára a kárhozzátást.

20. Most lőn, hogy nem sok nappal a lámániták és az amliciták által Zarahemla földjén harcolt csata után volt egy másik lámánita hadsereg, mely „ugyanazon a helyen ráért Nefi népére, ahol az első

hadsereg az amlicitákkal találkozott.

21. És lőn, hogy egy sereget küldtek, hogy kiűzzék őket a földjükről.

22. Most Alma maga, „sebesülése miatt ez alkalommal nem ment fel harcolni a lámániták ellen;

23. De felküldött ellenük egy nagyszámú sereget; és azok felmentek és sokat megöltek a lámániták közül, és a maradékokat földjük határain kívülre űzték.

24. És akkor ismét visszatértek és kezdtek békét teremteni az országban, és egy ideig nem háborgatták őket az elenségeik.

25. Most mindezen dolgok történtek, igen, mindezen háborúk és viszálykodások a bírák uralmának ötödik évében kezdődtek és végződtek.

26. És egy év alatt lelkek ezreit és tízezreit küldték az örökkévaló világba, hogy lea-rathassák a „jutalmukat, cselekedeteik szerint, hogy azok jók vagy rosszak voltak-e, hogy örök boldogságot vagy örök bánatot arassanak, azon lélek szerint, melynek engedelmeskedni akartak, hogy az jó lélek volt-e vagy rossz.

27. Mert minden ember attól kapja a „bérét, akinek ^bengedelmeskedni akar, és ez a prófétálás lelkének szavai szerint van;

14a 2 Ne. 30:4–6.

18a 4 Ne. 1:38.

ksz Lázadás.

19a 2 Ne. 5:21–25;

Alma 17:15.

20a Alma 2:24.

22a Alma 2:29–33.

26a ksz Cselekedetek.

27a Móziás 2:31–33;

Alma 5:41–42.

^b Róm. 6:16;

Hél. 14:29–31.

ksz Engedelmes,

Engedelmeskedik,

Engedelmesség.

ezért legyen ez az igazság szerint. És így végződött a bírák uralmának ötödik éve.

4. FEJEZET

Alma megtértek ezreit kereszteli meg – Gonoszság férkőzik az egyházba és akadályozza az egyház fejlődését – Nefihát nevezik ki főbírónak – Alma, főpapként, a szolgálatnak szenteli magát. Mintegy Kr.e. 86–83.

Most lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralmának hatodik évében nem voltak sem viszálykodások, sem háborúk "Zarahemla földjén;

2. De a népet próbára tette, igen, nagyon próbára tette "testvérei elvesztése, és nyájaik és csordáik elvesztése is, és gabonaföldjeinek elvesztése is, amit a lámániták láb alá taposnak és elpusztítottak.

3. És oly nagyok voltak próbatételeik, hogy minden léleknek volt oka gyászolni; és úgy hitték, hogy Isten rájuk küldött ítéletei voltak ezek, gonoszságuk és utálatosságaik miatt; ezért ráébredtek, emlékezniük kell kötelességükre.

4. És hozzákezdtek az egyház teljesebb mértékű megalapításához; igen, és sokan "megkeresztelkedtek a Sidon vizében és csatlakoztak Isten egyházához; igen, Alma keze keresztelte meg őket, akit atyja, Alma keze

szentelt ^bfőpappá az egyház népe felett.

5. És lőn, hogy a bírák uralmának hetedik évében körülbelül háromezer-ötszáz lélek volt, aki Isten "egyházához csatlakozott és megkeresztelkedett. És így fejeződött be a bírák Nefi népe feletti uralmának hetedik éve; és ezen egész idő alatt állandó béke volt.

6. És lőn, hogy a bírák uralmának nyolcadik évében az egyház népe kezdett kevélyé válni, rendkívüli "kincseik, és ^bszép selymeik, és finom szövésű vásznaik miatt, és sok nyájuk és csordájuk, és aranyuk és ezüstjük, és mindenféle értékes dolguk miatt, melyet iparkodásuk által szereztek; és mindezen dolgokat illetően felemelkedtek szemeik kevélységében, mert kezdtek nagyon drága öltözékben járni.

7. Most ez nagy megpróbáltatást okozott Almának, igen, és sokaknak azon emberek közül, akiket Alma "felszentelt, hogy tanítók, és papok, és elderek legyenek az egyház felett; igen, sokan közülük fájdalmasan gyötrődtek azon gonoszság miatt, melyről látták, hogy népük között elkezdődött.

8. Mert nagy bánattal látták és szemlélték, hogy az egyház népe kezd felemelkedni szemei "kevélységében, és kincsekre és a világ hiábavaló dolgaira helyezni a szívét, hogy kezde-

4 1a Omni 1:12–19.
2a Alma 2:19; 3:1–2, 26.
4a Móziás 18:10–17.
b Móziás 29:42.

5a Móziás 25:18–23;
3 Ne. 26:21.
6a ksz Javak.
b Alma 1:29.

7a ksz Felhatalmazás.
8a ksz Hiú, Hiúság;
Kevélység.

nek gúnyosak lenni egymás iránt, és üldözni kezdik azokat, akik nem az ő saját akarata és tetszésük szerint ^bhisznek.

9. És így a bírák uralmának nyolcadik évében kezdtek nagy “viszálykodások lenni az egyház népe között; igen, voltak ^birigység, és viszály, és rosszindulat, és üldöztetések, és kevélység, még azok kevélységét is meghaladva, akik nem tartoztak Isten egyházához.

10. És így végződött a bírák uralmának nyolcadik éve; és az egyház gonoszsága nagy botlást okozó kő volt azoknak, akik nem tartoztak az egyházhoz; és így az egyház kezdett megakadni a fejlődésében.

11. És lőn, hogy a kilencedik év kezdetén Alma látta az egyház gonoszságát, és azt is látta, hogy az egyház “példája kezdi a hitetleneket az egyik gonosz cselekedetből a másikba vinni, így hozván el a nép pusztulását.

12. Igen, nagy egyenlőtlenséget látott a nép között, hogy egyesek kevélységükkel felemelkedtek, megvetették a többieket, hátat fordítottak a “szűkölködőknek és a mezíteleneknek, és azoknak, akik ^béhesek voltak, és azoknak, akik szomszások voltak, és azoknak, akik betegek és nyomorultak voltak.

13. Most ez nagy ok volt a sírás-rívásra a nép között, míg

mások megalázkodtak, segítettek azokon, akiknek szüksége volt a segítségükre, például “adtak javaikból a szegényeknek és a szűkölködőknek, etették az éhezőket, és mindenféle ^bmegpróbáltatást szenvedtek el Krisztus ‘kedvéért, aki a próféta lelke szerint el fog jönni;

14. Várakozással tekintvén arra a napra, “így megtartván bűneik bocsánatát; és nagy ^böröm töltötte el őket a halottak feltámadása miatt, Jézus Krisztus akarata és hatalma, és a halál kötelékeiből való kimenekítése miatt.

15. És most lőn, hogy Alma, mivel látta Isten alázatos követőinek megpróbáltatásait, és népe maradéka által rájuk szakadt üldöztetéseket, és látta mind az “egyenlőtlenségeket, kezdett nagyon bánatos lenni; mindazonáltal az Úr Lelke nem hagyta cserben.

16. És kiválasztott egy bölcs férfit, aki az egyház elderei között volt, és a nép “hangja szerint hatalmat adott neki, hogy hatalma legyen ^btörvények beiktatására, a megadott törvények szerint, és azok alkalmazására a nép gonoszsága és büntetetei szerint.

17. Most ennek a férfinak Nefi-ha volt a neve, és őt nevezték ki “főbírónak; és ő ült a bírói székben, hogy a népet megítélje és kormányozza.

8b Alma 1:21.

9a ksz Viszálykodás.

b ksz Irigység.

11a 2 Sám. 12:14;

Alma 39:11.

12a Ésa. 3:15;

Jákób 2:17.

b Móziás 4:26.

13a ksz Alamizsna,
Alamizsna adása.

b ksz Gyötrelem.

c 2 Kor. 12:10.

14a Móziás 4:12;

Alma 5:26–35.

ksz Igazol,
Megigazulás.

b ksz Öröm.

15a T&Sz 38:27; 49:20.

16a Alma 2:3–7.

b Alma 1:1, 14, 18.

17a Alma 50:37.

18. Most Alma nem adta meg neki azt a hivatalát, hogy főpap legyen az egyház felett, hanem a főpap hivatalát magának tartotta meg; de a bírói széket átadta Nefihának.

19. És ezt azért tette, hogy „maga mehessen népe közé, vagyis Nefi népe közé, hogy Isten ^bszavát prédikálhassa nekik, hogy ^cfelserkentse őket a kötelességükre történő ^demlékezésben, és hogy Isten szava által véget vethessen mindazon kevélységnek, és csalárdságnak, és mindazon viszálykodásnak, mely népe között volt, mert nem látott más utat a visszatérítésükre, csak azt, hogy ellenük szóló tiszta ^ebizonyoságtétellel gyakorol nyomást rájuk.

20. És így a bírák Nefi népe feletti uralmának kilencedik évében Alma átadta a bírói széket ^aNefihának, és teljesen az Isten szent rendje szerinti ^bfőpapságnak, az ige bizonyoságtételének szentelte magát, a kinyilatkoztatás és a prófétálás lelke szerint.

Azon szavak, melyeket Alma, az Isten szent rendje szerinti főpap a néphez intézett, városaikban és falvaikban szerte az országban.

Az 5. fejezet egészében.

5. FEJEZET

A szabadulás elnyeréséhez az embereknek bűnbánatot kell tartaniuk és be kell tartaniuk a parancsolatokat, újjá kell születniük, és Krisztus vére által meg kell tisztítaniuk a ruházatukat, alázatosnak kell lenniük, és le kell vetniük magukról a kevélységet és az irigységet, és igazlelkű cselekedeteket kell tenniük – A jó pásztor hívja a népét – Akik gonosz cselekedeteket tesznek, azok az ördög gyermekei – Alma bizonyosságot tesz tanainak igaz voltáról, és megparancsolja az embereknek, hogy tartsanak bűnbánatot – Az igazlelkűek nevei az élet könyvében lesznek felírva. Mintegy Kr.e. 83.

Most lőn, hogy Alma kezdte ^aátadni Isten ^bszavát a népnek, először Zarahemla földjén, és onnantól kezdve szerte az egész országban.

2. És ezek azok a szavak, saját feljegyzése szerint, melyeket a Zarahemla városában megalapított egyház népéhez szólt, mondván:

3. Én Alma, akit atyám, Alma, ^afőpappá ^bszentelt Isten egyháza felett, mivel hatalma és ^cfelhatalmazása volt Istentől ezen dolgok megtételére, íme, mondom nektek, hogy hozzákezdett egy egyház megalapításához azon a ^dföldön, mely Nefi hatá-

19a Alma 7:1.
b Alma 31:5;
T&Sz 11:21–22.
c Énós 1:23.
d Móziás 1:17;
Hél. 12:3.
e ksz Bizonyoság,

Bizonyoságtétel.
20a Alma 8:12.
b Móziás 29:42;
Alma 5:3, 44, 49.
5 1a Alma 4:19.
b Alma 5:61.
3a Alma 4:4, 18, 20.

b ksz Elrendel,
Elrendelés.
c Móziás 18:13;
3 Ne. 11:25.
d Móziás 18:4;
3 Ne. 5:12.

rában volt; igen, azon a földön, melyet Mormon földjének hívtak; igen, és ő megkeresztelte testvéreit a Mormon vizében.

4. És íme, azt mondom nektek, hogy ők Isten irgalma és hatalma által ^aszabadultak ki Noé király népének a kezeiből.

5. És íme, ezt követően ^arabságba vitték őket a lámániták kezei a vadonban; igen, azt mondom nektek, hogy fogságban voltak, és ismét az Úr szabadította ki őket szavának hatalma által a ^brabságból; és erre a földre hoztunk, és itt hozzákezdünk Isten egyházának megalapításához, szerte ezen a földön is.

6. És most íme, azt kérdezem tőletek testvéreim, ti, akik ehhez az egyházhoz tartoztok, hogy eléggé emlékezetekben tartjátok-e atyáitok fogságát? Igen, és eléggé emlékezetekben tartjátok-e az ő irgalmasságát és hosszútűrését irántuk? És ezen felül eléggé emlékezetekben tartjátok-e, hogy lelküket megszabadította a pokoltól?

7. Íme, megváltoztatta a szívüket; igen, mély álomból ébresztette fel őket, és akkor ráeszméltek Istenre. Íme, sötétség közepén voltak, de lelküket megvilágította az örökkévaló ige világa; igen, a ^ahalál kötelékei és a ^bpokol láncai vették körül őket, és örökkévaló pusztulás várt rájuk.

8. És most azt kérdezem tőle-

tek, testvéreim, hogy elpusztultak-e? Íme, azt mondom nektek, hogy nem, nem pusztultak el.

9. És ismét azt kérdezem, hogy széttörték-e a halál kötelékei, és megoldódtak-e a pokol láncai, melyek körülvették őket? Azt mondom nektek, hogy igen, megoldódtak, és lelkük kiterjedt, és megváltó szeretetet énekeltek. És azt mondom nektek, hogy megszabadultak.

10. És most azt kérdezem tőletek, hogy milyen feltétellel ^aszabadulnak meg? Igen, minek alapján remélhették a szabadulást? Mi az oka annak, hogy feloldozták őket a halál kötelékeiből, igen, és a pokol láncai-ból is?

11. Íme, megmondhatom nektek – Vajon atyám, Alma, nem hitte-e el azon szavakat, melyeket ^aAbinádi szája adott át? És nem volt-e ő egy szent próféta? Nem Isten szavát szólta-e, és atyám, Alma nem hitte-e el azokat?

12. És hite szerint hatalmas ^aváltozás ment végbe a szívében. Íme, azt mondom nektek, hogy ez mind igaz.

13. És íme, ^aprédikálta az ígét atyáitoknak, és akkor az ő szívükben is hatalmas változás ment végbe, és megalázkodtak, és az ^bigaz, élő Istenbe vetették ^cbizodalmaikat. És íme, ^dmindvégig hűségesek voltak, ezért megszabadultak.

4a Móziás 23:1–3.

5a Móziás 23:37–39;
24:8–15.

b Móziás 24:17.

7a Móziás 15:8.

b Alma 12:11;

T&Sz 138:23.

10a ksz Megváltás terve;

Szabadítás,
Szabadulás.

11a Móziás 17:1–4.

12a ksz Megtérés,

Megtért.

13a Móziás 18:7.

b Morm. 9:28;
T&Sz 20:19.

c ksz Bizalom.

d ksz Kitart.

14. És most íme, azt kérdezem tőletek, egyházi testvéreim, hogy “megszülettetek-e már Istentől lelkiileg? Átvettétek-e az ő képmását az ábrázatokra? Megtapasztaltátok-e ezt a hatalmas ^bváltozást a szívetekben?

15. Gyakoroltok-e hitet annak megváltásában, aki “teremtett benneteket? A hit szemével néztek-e előre, és látjátok-e ezt a halandó testet halhatatlanságban felemelkedni, és ezt a romlandóságot romolhatatlanságban ^bfelemelkedni, Isten elé állni, hogy “megítéltesen azon cselekedetek szerint, melyeket a halandó testben tett?

16. Azt kérdezem tőletek, el tudjátok-e képzelni magatokban, hogy az Úr szavát halljátok, azt mondván nektek azon a napon: Jöjjetek hozzám, ti “áldottak, mert íme, cselekedeteitek az igazlelkűség cselekedetei voltak a föld színén?

17. Vagy azt képzelitek-e magatokban, hogy hazudhattok majd az Úrnak azon a napon, és ezt “mondhatjátok – Uram, cselekedeteink igazlelkű cselekedetek voltak a föld színén – és hogy ő meg fog szabadítani benneteket?

18. Vagy pedig el tudjátok-e képzelni magatokat, amint úgy

visznek benneteket Isten bírósága elé, hogy lelketeket büntudat és lelkiismeret-furdalás tölti el, minden bűnötökre emlékezőn, igen, tökéletesen “emlékezőn minden gonoszságokra, igen, emlékezőn rá, hogy dacoltatok Isten parancsolataival?

19. Azt kérdezem tőletek, hogy tiszta szívvel és tiszta kézzel tudtok-e majd azon a napon Istenre felnézni? Azt kérdezem tőletek, hogy fel tudtok-e nézni úgy, hogy Isten “képmása van az ábrázatokra vésvé?

20. Azt kérdezem tőletek, el tudjátok-e képzelni, hogy megszabadultok, ha engedtétek, hogy az ördög “alattvalóivá legyetek?

21. Azt mondom nektek, tudni fogjátok azon a napon, hogy nem lehet “megszabadítani benneteket; mert senkit nem lehet megszabadítani, ^bha nincs fehérre mosva a ruhája; igen, addig kell tisztítani a ruháját, míg minden mocsoktól meg nem “tisztul, annak a vére által, akiről atyáink beszéltek, aki el fog jönni, hogy népét bűneitől megváltsa.

22. És most azt kérdezem tőletek, testvéreim, hogyan fogja magát valamelyikőtök is érezni, ha úgy álltok Isten törvényszéke elé, hogy “vér és mindenféle

14a Móziás 27:24–27;
Alma 22:15.
ksz Újjászületés,
Istentől születik.
^b Róm. 8:11–17;
Móziás 5:2;
Mózes 6:65.
ksz Megtérés,
Megtért.
15a ksz Teremt,

Teremtés.
^b ksz Feltámadás.
^c ksz Utolsó ítélet.
16a Mát. 25:31–46.
17a 3 Ne. 14:21–23.
18a Ezék. 20:43;
2 Ne. 9:14;
Móziás 3:25;
Alma 11:43.
19a 1 Ján. 3:1–3.

20a Móziás 2:32.
21a ksz Szabadítás,
Szabadulás.
^b 1 Ne. 12:10;
Alma 13:11–13;
3 Ne. 27:19–20.
^c ksz Tiszta, Tisztaság.
22a Ésa. 59:3.

^bszennyesség mocskolta be a ruhátokat? Íme, miről tanúskodnak majd ellenetek ezek a dolgok?

23. Íme, nem arról ^atanúskodnak-e, hogy gyilkosok vagytok, igen, és arról is, hogy mindenféle gonoszságban vagytok vétkesek?

24. Íme, testvéreim, azt gondoljátok-e, hogy az olyanak helye lesz, hogy Isten királyságában leüljön ^aÁbrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal, és mind a szent prófétákkal, akiknek ruhája meg van tisztítva és szeplőtelen, tiszta és fehér?

25. Azt mondom nektek, hogy nem; hacsak Teremtőnket kezdettől fogva hazuggá nem teszitek, vagyis ha azt nem gondoljátok, hogy ő kezdettől fogva hazug; nem gondolhatjátok, hogy az olyanoknak helye lehet a mennyek királyságában; hanem kiűzik őket, mert ők az ördög ^akirályságának a gyermekei.

26. És most íme, azt mondom nektek, testvéreim, hogy ha megtapasztaltatok már egy szívbeli ^aváltozást, és ha éreztétek már úgy, hogy a ^bmegváltó szeretet énekét szeretnétek énekelni, akkor azt kérdezem, hogy ^atudtok-e most úgy érezni?

27. Úgy jártatok-e, hogy ^amakulátlanul tartottátok magatokat Isten előtt? Mondhatnátok-e

magatokban, ha most elszólítanának, hogy meghaljatok, hogy elég ^balázatosak voltatok? Hogy ruhátok meg lett tisztítva és fehérré tétetett Krisztus vére által, aki el fog jönni, hogy népét bűneitől ^cmegváltsa?

28. Íme, levetettétek-e magatokról a ^akevélységet? Azt mondom nektek, hogy ha nem, akkor nem vagytok felkészülve az Istennel való találkozásra. Íme, gyorsan fel kell készülnötök; mert hamarosan elközeleg a mennyek királysága, és az olyanak nincs örök élete.

29. Íme, azt kérdezem, van-e olyan köztetek, aki nem vetette le magáról az ^airigységet? Azt mondom nektek, hogy az olyan nincs felkészülve; és szeretném, ha gyorsan felkészülne, mert közel van az óra, és nem tudja, hogy mikor jön el az idő; mert az olyant nem találják ártatlannak.

30. És ismét azt kérdezem tőletek, van-e valaki köztetek, aki ^acsúfot űz a testvéréből, vagy aki üldöztetéseket szakajt rá?

31. Jaj az olyanak, mert nincs felkészülve, és közel van az idő, amikor bűnbánatot kell tartania vagy nem lehet megszabadítani!

32. Igen, méghozzá jaj mindegyikőtöknek, ^agonoszt cselekvők; tartsatok bűnbánatot, tartsatok bűnbánatot, mert az Úristen mondta ezt!

22b ksz Szenny,
Szennyesség.

23a Ésa. 59:12.

24a Luk. 13:28.

25a 2 Ne. 9:9.

26a ksz Megtérés,
Megtért.

b Alma 26:13.

c Móziás 4:12;

T&S 20:31–34.

27a ksz Igazol,
Megigazulás.

b ksz Alázatos,
Alázatosság.

c ksz Megvált,

Megváltás,

Megváltottak.

28a ksz Kevélység.

29a ksz Irigység.

30a ksz Gonosz beszéd.

32a Zsolt. 5:6.

33. Íme, ő "minden emberhez felhívást intéz, mert ki van nyújtva feléjük az ^birgalom karja, és ő így szól: Tartsatok bűnbánatot, és én majd befogadlak benneteket.

34. Igen, ezt mondja: "Jöjjetek hozzám, és vesztek az élet fájának ^bgyümölcséből; igen, "szabadon esztek és isztok az élet "kenyeréből és az élet vizéből;

35. Igen, jöjjetek hozzám, hozzatok igazlelkű cselekedeteket, és nem fognak kivágni és a tűzbe vetni benneteket –

36. Mert íme, közel van az idő, hogy aki "nem jó gyümölcsöt hoz, vagyis aki nem tesz igazlelkű cselekedeteket, annak oka lesz a jajgatásra és a gyászolásra.

37. Ó ti, gonoszt cselekvők; ti, akik fel vagytok fuvalkodva a világ "hiábavaló dolgaiban, ti, akik azt állítottátok magatokról, hogy ismeritek az igazlelkűség útjait, mégis ^beltévelyedtetek, mint a pásztor nélküli "bárány, pedig a pásztor "hívott, és még mindig hív benneteket, de ti nem akartok az ő szavára "hallgatni!

38. Íme, azt mondom nektek, hogy a jó "pásztor hív bennete-

ket; igen, és a saját nevéen hív benneteket, mely Krisztus neve; és ha nem akartok a ^bjó pásztor szavára "hallgatni, arra a "névre, amelyen hívnak benneteket, íme, nem vagytok a jó pásztor bárányai.

39. És most, ha nem a jó pásztor bárányai vagytok, akkor milyen "nyájból vagytok? Íme, azt mondom nektek, hogy az ^bördög a ti pásztorotok, és az ő nyájából vagytok; és most, ki tagadhatná ezt? Íme, azt mondom nektek, hogy aki ezt tagadja, az "hazug és az "ördög gyermeke.

40. Mert azt mondom én nektek, hogy ami "jó, az Istentől jön, és ami gonosz, az az ördög-től jön.

41. Ezért ha egy ember "jó cselekedeteket hoz, a jó pásztor szavára hallgat, és őt követi; de aki gonosz cselekedeteket hoz, az ^bördög gyermekévé lesz, mert az ő szavára hallgat, és őt követi.

42. És aki ezt teszi, annak tőle kell majd kapnia a "béréit; ezért ^bhalált kap majd "béreként, ami az igazlelkűséghez tartozó dolgokat illeti, mivel halott minden jó cselekedettel szemben.

33a Alma 19:36;
3 Ne. 18:25.

b Jákób 6:5;
3 Ne. 9:14.

34a 2 Ne. 26:24–28;
3 Ne. 9:13–14.

b 1 Ne. 8:11; 15:36.
c 2 Ne. 9:50–51;
Alma 42:27.

d ksz Élet kenyere.

36a Mát. 3:10; 7:15–20;
3 Ne. 14:19;
T&S 97:7.

37a ksz Híú, Híúság.
b 2 Ne. 12:5; 28:14;

Móziás 14:6.

c Mát. 9:36.
d Péld. 1:24–27;
Ésa. 65:12.

e Jer. 26:4–5;
Alma 10:6.

38a ksz Jó Pásztor.
b 3 Ne. 15:24; 18:31.

c 3 Móz. 26:14–20;
T&S 101:7.

d Móziás 5:8;
Alma 34:38.

39a Mát. 6:24;
Luk. 16:13.

b Móziás 5:10.

ksz Ördög.

c 1 Ján. 2:22.
d 2 Ne. 9:9.

40a Omni 1:25;
Ether 4:12;
Moró. 7:12, 15–17.

41a 3 Ne. 14:16–20.
ksz Cselekedetek.

b Móziás 16:3–5;
Alma 11:23.

42a Alma 3:26–27;
T&S 29:45.

b Hél. 14:16–18.
ksz Halál, lelki.

c Róm. 6:23.

43. És most, testvéreim, szeretném, ha meghallgatnátok, mert lelkem energiájával szólok hozzátok; mert íme, világosan szóltam hozzátok, hogy ne tévedhessetek, vagyis Isten parancsolatai szerint szóltam.

44. Mert elhívtak, hogy ekképpen szóljak, Isten "szent rendje szerint, mely Krisztus Jézusban van; igen, megparancsolták nekem, hogy kiálljak és tanúsítsam ennek a népnek azokat a dolgokat, amit atyáink az eljövendő dolgokat illetően mondtak.

45. És ez nem minden. Nem gondoljátok-e, hogy én magam "tudok ezen dolgokról? Íme, tanúságot teszek nektek, hogy igenis tudom, hogy igazak azok a dolgok, melyekről szóltam. És mit gondoltok, hogyan tudok a bizonyosságukról?

46. Íme, azt mondom nektek, hogy Isten Szent Lelke "tudatta velem őket. Íme, sok napot ^bböjtöltem és imádkoztam, hogy magam tudhassam ezeket a dolgokat. És most én magam tudom, hogy ezek igazak; mert az Úristen nyilvánította ki őket nekem az ő Szent Lelke által; és ez a "kinyilatkoztatás lelke, mely bennem van.

47. És ezen felül azt mondom nektek, így lett kinyilatkoztatva nekem, hogy az atyáink által elmondott szavak igazak, méghozzá a prófétálás lelke

szerint, mely bennem van, mely emellett Isten Lelkének a megnyilatkozása.

48. Azt mondom nektek, magam tudom azt, hogy amit az eljövendő dolgokat illetően mondok nektek, igaz; és azt mondom nektek, tudom, hogy Jézus Krisztus el fog jönni, igen, a Fiú, az Atyának kegyelemmel, és irgalommal és igazsággal teljes Egyszülött Fia. És íme, ő az, aki eljön, hogy elvegye a világ bűneit, igen minden olyan ember bűnét, aki állhatatosan hisz az ő nevében.

49. És most azt mondom nektek, hogy ezen "rend szerint hívtam el, igen, hogy szeretett testvéreimnek prédikáljak, igen, és mindenkinek, aki ezen a földön lakik; igen, hogy mindenkinek prédikáljak, öregnek és fiatalnak is, szolgának és szabadnak is; igen, mondom nektek az időseknek, és a középkorúaknak is, és a felnövekvő nemzedéknek; igen, hogy kiáltsak hozzájuk, hogy bűnbánatot kell tartaniuk és ^bújjá kell születniük.

50. Igen, így szól a Lélek: Tartsatok bűnbánatot, mind ti földnek szélei, mert hamarosan elközeleg a mennyek királysága; igen, Isten Fia eljön az ő "dicsőségében, az ő hatalmában, fenségében, erejében és uralmában. Igen, szeretett testvéreim, azt mondom nektek, hogy

44a Alma 13:6.

45a ksz Bizonyság,
Bizonyáságtétel.

46a 1 Kor. 2:9–16.

b ksz Böjt, Böjtölés.

c ksz Kinyilatkoztatás.

49a ksz Elhív, Elhívás,
Istentől elhívva;
Papság.

b ksz Újjászületés,

Istentől születik.

50a ksz Dicsőség;
Jézus Krisztus
második eljövele.

így szól a Lélek: Íme, az ^begész föld királyának, és a mennyek királyának dicsősége is nagyon hamar felragyog az emberek gyermekei között.

51. És azt is mondja nekem a Lélek, igen, hatalmas hangon kiált hozzám, mondván: Menj és mondd meg ennek a népnek – Tartsatok bűnbánatot, mert ha nem tartotok bűnbánatot, akkor semmiképpen sem örökölhetitek a “mennyek királyságát.

52. És ismét azt mondom nektek, így szól a Lélek: Íme, a fa gyökeréhez van fektetve a “fejse; ezért minden fa, mely nem hoz jó gyümölcsöt, ^bkivágatik és a tűzbe vettetik, igen, olyan tűzbe, melyet nem lehet felemészteni, méghozzá egy kiolt-hatatlan tűzbe. Lássátok és emlékezzetek, a Szent mondta ezt.

53. És most, szeretett testvéreim, azt kérdezem tőletek, hogy tudtok-e ellenkezni ezen szavakkal; igen, félre tudjátok-e tenni ezen dolgokat és lábatok alá “taposni a Szentet; igen, fel tudtok-e fuvalkodni szívetek ^bkevélységében; igen, még mindig ki fogtok-e tartani amellet, hogy “drága öltözéket viseltek és a világ hiábavaló dolgaira és a “kincseitekre helyezitek a szíveteket?

54. Igen, ki fogtok-e tartani annak feltételezése mellett, hogy jobbaktok, mint a másik; igen, ki fogtok-e tartani amellet, hogy üldöztitek a testvéreiteket, akik megalázkodnak és Isten szent rendje szerint járnak, mely által ezen egyházba hozták őket, és “megszentelte őket a Szent Lélek, és bűnbánathoz illő cselekedeteket hoznak –

55. Igen, és ki fogtok-e tartani amellet, hogy hátat fordítotok a “szegényeknek, és a szűkölködőknek, és visszatartjátok tőlük a javaitokat?

56. És végül, ti mind, akik kitarotok a gonoszok mellett, azt mondom nektek, ti vagytok azok, akiket ki fognak vágni és a tűzbe fognak vetni, ha nem tartotok gyorsan bűnbánatot.

57. És most azt mondom nektek, mindazoknak, akik a “jó pásztor szavát szeretnék követni, gyertek ki a gonoszok közül, és ^bszakadjatok el, és ne érintsetek tisztátalan dolgait; és íme, az ő neveik “kitöröltetnek, hogy a gonoszok nevei ne számláltassanak az igazlelkűek nevei közé, hogy beteljesedjen Isten szava, mely azt mondta: A gonoszok nevei nem fognak népem nevei közé keveredni.

50b Zsolt. 24; Mát. 2:2;
Luk. 23:2;
2 Ne. 10:14;
T&Sz 38:21–22;
128:22–23;
Mózes 7:53.
ksz Isten királysága,
vagyis a menny
királysága;
Jézus Krisztus.
51a ksz Menny.

52a Luk. 3:9;
T&Sz 97:7.
b Jákób 5:46; 6:7;
3 Ne. 27:11–12.
53a 1 Ne. 19:7.
b ksz Kevélység.
c 2 Ne. 28:11–14;
Morm. 8:36–39.
d Zsolt. 62:11;
T&Sz 56:16–18.

54a ksz Megszentelődés.

55a Zsolt. 109:15–16;
Jákób 2:17;
Hél. 6:39–40.
57a ksz Jó Pásztor.
b Ezsdr. 6:21; 9:1;
2 Thess. 3:6;
Nehém. 9:2;
T&Sz 133:5, 14.
c 5 Móz. 29:20;
Moró. 6:7;
T&Sz 20:8.

58. Mert az igazlelkűek nevei az "élet könyvébe lesznek beírva, és nekik biztosítok örökséget a jobb kezem felől. És most, testvéreim, mi mondanivalótok van ezzel szemben? Azt mondom nektek, mit sem jelent, ha ez ellen szóltok, mert Isten szavának be kell teljesednie.

59. Mert melyik közöttetek az a pásztor, akinek ha sok juha van, ne vigyázna rájuk, hogy a farkasok be ne menjenek és fel ne falják a nyáját? És íme, ha egy farkas megy a nyájába, nem űzi-e ki azt? Igen, és a végén, ha tudja, el is fogja pusztítani.

60. És most azt mondom nektek, hogy a jó pásztor hív benneteket; és ha hallgattok szavára, akkor bevisz titeket a nyájába és az ő juhait vagytok; és megparancsolja nektek, hogy ne engedjétek, hogy kiéhezett farkasok jöjjenek közétek, hogy el ne pusztuljatok.

61. És most én, Alma "annak a nyelvén, aki nekem is ezt parancsolta, megparancsolom nektek, hogy teljesítétek azon szavakat, melyeket elmondtam nektek.

62. Parancsként szólok hozzátok, akik az egyházhoz tartoztok; és azokhoz, akik nem tartoznak az egyházhoz, felhívásként szólok, mondván: Jöjjetek és keresztelkedjétek meg

a bűnbánatra, hogy ti is részesei lehessetek az "élet fája gyümölcsének.

6. FEJEZET

Zarahemlában megtisztítják és rendbe hozzák az egyházat – Alma Gedeonba megy prédikálni. Mintegy Kr.e. 83.

És most lőn, hogy miután Alma bevégezte a Zarahemla városában megalapított egyház népéhez intézett beszédét, papokat és "eldereket^b rendelt el, ^ckezzeinek rátevésével, Isten rendje szerint, hogy az egyház felett elnököljenek és "örködjenek.

2. És lőn, hogy akik nem tartoztak az egyházhoz és megbánták a bűneiket, azokat "megkeresztelték a bűnbánatra, és befogadták őket az egyházba.

3. És még lőn, hogy akik az egyházhoz tartoztak és nem "bánták meg gonoszságaikat és nem alázkodtak meg Isten előtt – azokat értem ezalatt, akik fel voltak emelkedve szívük^b kevélységében – azokat elutasították és ^ckitörölték a neveiket, így neveiket nem számlálták az igazlelkűek nevei közé.

4. És így kezdték megalapítani a gyülekezet rendjét Zarahemla városában.

5. Most szeretném, ha értenétek, hogy Isten szava mindenki

58a ksz Élet könyve.

61a Alma 5:44.

62a 1 Ne. 8:10; 11:21–23.

6 1a ksz Elder.

b ksz Elrendel,
Elrendelés.

c ksz Kézrátételel.

d T&Sz 52:39.

2a ksz Keresztel,
Keresztelés.

3a Móziás 26:6.

b ksz Kevélység.

c 2 Móz. 32:33;

Móziás 26:36;

Alma 1:24; 5:57–58.

ksz Kizárás.

számára elérhető volt, úgyhogy senkit nem fosztottak meg annak kiváltságától, hogy összegyűljön Isten szavának meghallgatására.

6. Isten gyermekei azonban parancsot kaptak, hogy gyakran jöjjenek össze, és társuljanak egymáshoz "böjtben és buzgó imádkozásban azok lelkének jólétéért, akik nem ismerték Istent.

7. És most lőn, hogy miután Alma megalkotta ezeket a szabályzatokat, eltávozott tőlük, igen, a Zarahemla városában levő gyülekezettől, és átment a Sidon folyó keleti részére, "Gedeon völgyébe, ahol épült vala egy város, melyet Gedeon városának neveztek, és abban a völgyben volt, amit Gedeon völgyének neveztek, azon férfi után, akit Nehór keze ^bölt meg karddal.

8. És Alma elment és hirdetni kezdte Isten szavát a Gedeon völgyében megalapított gyülekezetnek, azon ige igazságának kinyilatkoztatása szerint, melyet atyái szólottak vala, és a prófétálás lelke szerint, mely benne volt, Jézus Krisztus, Isten Fia "bizonyossága szerint, aki el fog jönni, hogy népét bűneitől megváltsa, és azon szent rend szerint, mely által elhívták. És ez így van megírva. Amen.

Alma szavai, melyeket a Gede-

onban lévő népnek adott át, saját feljegyzése szerint.

A 7. fejezet egészében.

7. FEJEZET

Krisztus Máriától fog megszületni – Megoldja a halál kötelékét, és magára veszi népének bűneit – Akik bűnbánatot tartanak, megkezesztesztek, és betartják a parancsolatokat, azoknak örök életük lesz – Tisztátalanság nem örökölhetheti Isten királyságát – Az alázatosság, a hit, a remény és a jószívűség a követelmény. Mintegy Kr.e. 83.

ÍME, szeretett testvéreim, mivel megadatott nekem, hogy hozzátok jöjjetek, megpróbálok tehát szavaimmal szólni hozzátok; igen, saját számmal, látván, hogy ez az első alkalom, amikor szám szavaival "szólhatok hozzátok, mivel teljesen lefoglalt engem a ^bbírói szék, mert oly sok dolgom volt, hogy nem tudtam eljönni hozzátok.

2. És még most, ezen alkalommal sem tudtam volna eljönni, ha a bírói széket másnak nem "adtam volna, hogy helyettem uralkodjon; és az Úr nagy irgalommal megengedte, hogy eljöjjetek hozzátok.

3. És íme, nagy reményekkel és nagy vágygal jöttem, hogy azt találjam, hogy megalázkodtatok Isten előtt, és hogy továbbra is fohászkodtatok a kegyelméért, hogy azt találjam,

6a Ksz Böjt, Böjtölés.
7a Alma 2:20.
b Alma 1:9.

8a Jel. 19:10.
7 1a Alma 4:19.
b Móziás 29:42.

2a Alma 4:16–18.

hogy ártatlanok vagytok őelőtte, hogy azt találjam, hogy nem vagytok abban a rettenetes kényszerhelyzetben, amelyben testvéreink voltak Zarahemlában.

4. De áldott legyen Isten neve, mert megadta nekem annak tudását, igen, megadta nekem azon tudás rendkívül nagy örömét, hogy ismét megerősítették őket az Ő igazlelkűségének útján.

5. És bízom benne, Isten Lelke szerint, mely bennem van, hogy bennetek is örömöm lesz; mindazonáltal nem szeretném, ha a bennetek való örömöm is oly sok megpróbáltatás és bánat által jönne el, mint amennyiben a zarahemlai testvérek miatt volt részem, mert íme, örömöm csak azután lelem bennük, miután sok megpróbáltatáson és bánaton vergődtem át.

6. De íme, bízom benne, hogy ti nem vagytok olyan nagy hitetlenség állapotában, mint amilyenben testvéreitek voltak; bízom benne, hogy ti nem emelkedtetek fel szívetek kevélységében; igen, bízom benne, hogy szíveteket nem helyezitek kincsekre és a világ hiábavaló dolgaira; igen, bízom benne, hogy nem hódoltok ^abálványoknak, hanem hogy az ^bigaz és élő Istennek hódoltok, és hogy várakozással, örök hittel tekintetek bűneitek eljövendő bocsánatára.

7. Mert íme, mondom nektek, sok eljövendő dolog van; és íme, van egy dolog, mely mindezeknél fontosabb – mert íme, nincs messze az ^aidő, amikor a Megváltó élni fog és eljön népe közé.

8. Íme, nem azt mondom, hogy akkor jön el közénk, amikor halandó hajlékában lakozik; mert íme, a Lélek nem mondta nekem, hogy ez lenne az eset. Most erről a dolgról nem tudok; de annyit tudok, hogy az Úristennek hatalma van minden olyan dolog megtételére, mely az ő szava szerint van.

9. De íme, a Lélek ennyit mondott nekem, mondván: Kialts ehhez a néphez, mondván – ^aTartsatok bűnbánatot és készítsétek az Úr útját, és járjatok az ő ösvényein, melyek egyenesek; mert íme, közeleg a mennyek királysága, és Isten Fia ^beljön a föld színére.

10. És íme, Jeruzsálemnél fog ^amegszületni, mely ^bősatyáink földje, ^cMáriától, aki egy ^dszűz lesz, egy becses és választott edény, akit beárnyékol a Szentlélek hatalma, és ^emegfog, és fiút szül, igen, méghozzá Isten Fiát.

11. És ő megy, mindenféle fájdalmat és ^amegpróbáltatást és kísértést szenvedve el; és ez azért lesz, hogy beteljesedjen az ige, mely azt mondja, hogy magára fogja venni népének fájdalmait és betegségeit.

6a 2 Ne. 9:37; Hé1. 6:31.

b Dán. 6:26.

7a Alma 9:26.

9a Mát. 3:2–4; Alma 9:25.

b Móziás 3:5; 7:27;
15:1–2.

10a Ésa. 7:14; Luk. 1:27.

b 1 Krón. 9:3;

2 Krón. 15:9; 1 Ne. 1:4;

3 Ne. 20:29.

c Móziás 3:8.
ksz Mária, Jézus

anyja.

d 1 Ne. 11:13–21.

e Mát. 1:20;

Móziás 15:3.

11a Ésa. 53:3–5;
Móziás 14:3–5.

12. És magára veszi a ^ahalált, hogy megoldhassa a halál kötelekeit, amelyek népét lekötözik; és magára veszi a gyengeségeiket, hogy bensője irtalommal telhessen meg, a test szerint, hogy a test szerint tudhassa, hogyan ^bsegítse meg népét a gyengeségeik szerint.

13. Most a Lélek minden dolgot ^atud; mindazonáltal Isten Fia szenved a test szerint, hogy ^bmagára vehesse népe bűneit, hogy szabadításának hatalma szerint eltörölhesse a vétkeiket; és most íme, ez a bennem lévő bizonyág.

14. Most azt mondom nektek, hogy bűnbánatot kell tartanotok, és ^aújja kell születnetek; mert a Lélek azt mondja, hogy ha nem születtek újja, nem örökölhetitek a mennyek királyságát; ezért jöjjetek és keresztelkedjetek meg a bűnbánatra, hogy megmoshassanak benneteket a bűneitektől, hogy hitetek lehessen Isten Bárányában, aki elveszi a világ bűneit, akinek hatalmában áll megsabadítani és minden hamislelkűségtől megtisztítani.

15. Igen, azt mondom nektek, jöjjetek és ne féljetek, és tegyete félre minden bűnt, amely könnyen ^azaklat benneteket, mely leköt benneteket, hogy elpusztuljatok, igen, jöjjetek és kezdjete hozzá, és mutassátok meg Isteneteknek, hogy hajlan-

dóak vagytok megbánni a bűneiteket és szövetségre lépni vele, hogy betartjátok a parancsolatait, és tanúsítsátok ezt neki ezen a napon azzal, hogy bementek a keresztelés vizébe.

16. És aki ezt teszi, és mostantól kezdve betartja Isten parancsolatait, az emlékezni fog rá, hogy azt mondom neki, igen, emlékezni fog rá, hogy a bennem bizonyágot tevő Szent Lélek bizonyága szerint azt mondtam neki, hogy örök élete lesz.

17. És most, szeretett testvéreim, hiszitek-e ezen dolgokat? Íme, azt mondom nektek, igen én tudom, hogy hiszitek, és a mód, mely által tudom, hogy hiszitek; a Lélek megnyilatkozása, mely bennem van. És most, mivel hitetek erős ezt illetően, igen, azon dolgokat illetően, amiket elmondtam, nagy az én örömöm.

18. Mert amint azt kezdettől fogva mondtam nektek, nagyon vágytam rá, hogy ne legyete abban a kényszerhelyzetben, amiben a testvéreitek, éppen úgy azt találtam, hogy vágyaimnak eleget tettek.

19. Mert úgy látom, hogy az igazlelkűség ösvényein vagytok; úgy látom, hogy azon az ösvényen vagytok, mely Isten királyságához vezet; igen, úgy látom, hogy az ő ^aösvényeit egyengetitek.

20. Úgy látom, hogy igéjének

12a 2 Ne. 2:8;
Alma 12:24–25.
ksz Keresztre feszítés.
b Zsid. 2:18; 4:15;
T&Sz 62:1.

13a ksz Isten, Istenség.
b Móziás 15:12.
ksz Engesztel,
Engesztelés.
14a ksz Újjászületés,

Istentől születik.
15a 2 Ne. 4:18.
19a Mát. 3:3.

bizonyágtétele tudatta veletek, hogy ő nem "járhat görbe utakon; és attól sem tér el, amit mondott; és egy árnyalatnyit sem fordul jobbról bal felé, vagyis a helyestől a helytelen felé; ezért az ő pályája egy örök körforgás.

21. És ő nem lakik "szentségtelen templomokban; és Isten királyságába sem fogadhatnak be tisztátalanságot, vagy bármit, ami tisztátalan; ezért azt mondom nektek, hogy eljön az idő, igen, és az utolsó napon lesz az, hogy aki ^btisztátalan, az megmarad a tisztátalanságában.

22. És most, szeretett testvéreim, azért mondtam el nektek ezeket a dolgokat, hogy tudatára ébresszelek benneteket Isten iránti kötelességeteknek, hogy feddhetetlenül járhattok előtte, hogy Isten szent rendje szerint járhattok, mely szerint befogadtak benneteket.

23. És most szeretném, ha "alázatosak lennétek, engedékenyek és gyengédek; könnyen kérlelhetőek; tele türelemmel és hosszútűréssel; minden dologban mértékletesek; mindig szorgalmasak Isten parancsolatainak a betartásában; kérvén amilyen dolgokra csak szükségetek van, lelkire és fizikaira; mindig hálát adván vissza Istennek mindazon dolgokért, amiket kaptok.

24. És figyeljetek rá, hogy

legyen bennetek "hit, remény és jószívűség, és akkor majd mindig bővelkedtek jó cselekedetekben.

25. És áldjon meg benneteket az Úr és tartsa szeplőtelenül a ruhátokat, hogy végül odavihessenek, hogy a mennyek királyságában leüljetek Ábrahámmal, Izsákkal, Jákóbbal és minden szent prófétával, aki a világ kezdete óta volt, mert ruhátok "szeplőtelen, éppen úgy, mint ahogyan az ő ruhájuk szeplőtelen, és többé onnan ki ne jöjjetek.

26. És most, szeretett testvéreim, ezeket a szavakat azon Lélek szerint mondtam nektek, mely bizonyágot tesz bennem; és lelkem rendkívül örvendezik, azon rendkívüli szorgalom és megszívülés miatt, melyet szavam iránt tanúsítottatok.

27. És most, Isten "békessége pihenjen meg rajtatok, és házaitekön és földjeitekön, és nyájaitokon és csordáitekön, és mindenben, amit birtokoltok, asszonyaitokon és gyermekeitekön, hiteteknek és jó cselekedeteiteknek megfelelően a mai naptól fogva mindörökké. És így szóltam. Ámen.

8. FEJEZET

Alma Melekben prédikál és kereszttel – Ammonihában elutasítják és elmegy onnan – Egy angyal

20a 1 Ne. 10:19;
Alma 37:12;
T&Sz 3:2.

21a 1 Kor. 3:16–17; 6:19;
Móziás 2:37;
Alma 34:36.

b 1 Ne. 15:33–35;
2 Ne. 9:16;
Morm. 9:14;
T&Sz 88:35.

23a ksz Alázatos,
Alázatosság.

24a 1 Kor. 13:1–13;
Ether 12:30–35;
Moró. 7:33–48.

25a 2 Pét. 3:14.
27a ksz Béke.

megparancsolja neki, hogy térjen vissza és hirdesse a népnek, hogy tartsanak bűnbánatot – Amulek befogadja, és ők ketten Ammonihában prédikálnak. Mintegy Kr.e. 82.

És most lőn, hogy Alma visszatért “Gedeon földjéről, miután sok olyan dolgot tanított Gedeon népének, amit nem lehet leírni, és megalapítván a gyülekezet rendjét, aszerint, ahogy azt előzőleg Zarahemla földjén tette; igen, visszatért saját házába Zarahemlában, hogy kipihenje magát azon fáradozások után, melyeket végzett.

2. És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának kilencedik éve.

3. És lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralma tizedik évének kezdetén Alma elment onnan, és útnak indult, át Melek földjére, a “Sidon folyó nyugati oldalán, a nyugati részen a vadon határa mellett.

4. És Melek földjén tanítani kezdte a népet, Isten “szent rendje szerint, mely által elhívott; és szerte Melek egész földjén tanítani kezdte a népet.

5. És lőn, hogy a vadon oldalán lévő vidék határaiból mindenhonnan jött hozzá a nép. És szerte az egész vidéken megkeresztelkedtek;

6. Így mikor munkáját Melekben befejezte, elment onnan, és három napos utat tett meg Melek földjétől északra; és

egy városhoz érkezett, melyet Ammonihának hívtak.

7. Most Nefi népének az volt a szokása, hogy földjeiket, és városaikat, és falvaikat, igen, még az összes kis falvaikat is annak neve után nevezték el, aki először birtokolta őket; és így volt ez Ammoniha földjével.

8. És lőn, hogy amikor Alma megérkezett Ammoniha városába, prédikálni kezdte nekik Isten szavát.

9. Most Sátán nagyon “markában tartotta Ammoniha városa népének a szívét; ezért nem akartak hallgatni Alma szavaira.

10. Mindazonáltal Alma “sokat fáradozott lelkileg, ^bbuzgó imában ^ttusakodván Istennel, hogy töltsen ki Lelkét a városban lévő népre; hogy adja meg neki, hogy megkeresztelhesse őket a bűnbánatra.

11. Mindazonáltal ők megkegyelmitették a szívüket, így szólván hozzá: Íme, tudjuk, hogy te vagy Alma; és tudjuk, hogy főpap vagy azon egyház felett, amelyet az ország sok részén megalapítottál, hagyományaitok szerint; és mi nem vagyunk a te egyházadból valók, és nem hiszünk az ilyen balga hagyományokban.

12. És most tudjuk, hogy mivel nem vagyunk a te egyházadból valók, tudjuk, hogy nincs hatalmad felettünk; és a bírói széket átadtad “Nefihának; ezért nem te vagy a főbíró felettünk.

8 1a Alma 2:20; 6:7.

3a Alma 16:6–7.

4a T&S 107:2–4.

ksz Melkisédeki

papság.

9a 2 Ne. 28:19–22;

T&S 10:20.

10a Alma 17:5.

b 3 Ne. 27:1.

ksz Ima.

c Énős 1:1–12.

12a Alma 4:20.

13. Most, amikor a nép ezt elmondta, és minden szavával ellenkezett, és szidalmazta őt, és leköpdöste, és kiűzette a városukból, ő elment onnan és az Áronnak nevezett város felé vette útját.

14. És lőn, hogy míg így ment, bánat nehezedett rá, és sok ^agyötrelmen és lelki kínon vergődött át, azon nép gonoszága miatt, akik Ammoniha városában voltak, lőn, hogy míg Almára így ránehezedett a bánat, íme, az Úrnak egy ^bangyala jelent meg neki, mondván:

15. Áldott vagy te, Alma; ezért emeld fel a fejedet és örvendezz, mert nagy okod van az örvendezésre; mert attól az időtől fogva hú voltál Isten parancsolatainak betartása terén, hogy megkaptad tőle az első üzenetet. Íme, én vagyok az, aki ^aátadta neked.

16. És íme, azért küldtek, hogy megparancsoljam neked, hogy térj vissza Ammoniha városába, és ismét prédikálj a város népének; igen, prédikálj nekik. Igen, mondd meg nekik, hogy ha nem tartanak bűnbánatot, akkor az Úristen el fogja ^apusztítani őket.

17. Mert íme, most tanakodnak, hogy népedet megfosszák a szabadságától, (mert így szól az Úr) mely ellentétben áll azon rendelkezésekkel, és ítéletekkel, és parancsolatokkal, melyeket népének adott.

18. Most lőn, hogy miután

Alma megkapta üzenetét az Úr angyalától, gyorsan visszatért Ammoniha földjére. És más úton ment be a városba, igen, azon az úton, amelyik Ammoniha városának déli részén van.

19. És amint bement a városba, éhes volt, és így szólt egy férfihoz: Adnál-e valamit enni Isten egy alázatos szolgájának?

20. És a férfi így szólt hozzá: Én nefita vagyok és tudom, hogy te Isten szent prófétája vagy, mert te vagy az a férfi, akiről egy ^aangyal azt mondta egy látomásban: Fogadd be. Ezért gyere velem a házamba, és én adok neked az ételemből; és tudom, hogy áldás lesz neked és házamnak.

21. És lőn, hogy a férfi befogadta a házába; és a férfit ^aAmuleknek hívták; és kenyeret és húst hozott elő, és Alma elé tette.

22. És lőn, hogy Alma evett, és jóllakott; és ^amegáldotta Amuleket és házat, és köszönetet mondott Istennek.

23. És miután evett és jóllakott, így szólt Amulekhez: Én Alma vagyok, és én vagyok a ^afőpap Isten egyháza felett szerte az országban.

24. És íme, arra hívtak el, hogy a kinyilatkoztatás és a prófétálás lelke szerint Isten szavát prédikáljam ezen nép között; és itt voltam ezen a földön, és nem akartak befogadni, hanem ^akitaszítottak, és azon voltam,

14a ksz Gyötrelmen.
b Alma 10:7–10, 20.
ksz Angyalok.
15a Móziás 27:11–16.

16a Alma 9:12, 18, 24.
20a Alma 10:7–9.
21a ksz Amulek.
22a Alma 10:11.

23a Alma 5:3, 44, 49;
13:1–20.
24a Alma 8:13.

hogy örökre hátat fordítok ennek a földnek.

25. De íme, azt a parancsot kaptam, hogy ismét forduljak meg és prófétáljak ennek a népnek, igen, és tegyek bizonyosságot ellenük a gonoszásaikat illetően.

26. És most, Amulek, mivel megetettél és befogadtál, áldott vagy; mert éhes voltam, mivel sok napot böjtöltem.

27. És Alma sok napig maradt Amuleknél, mielőtt prédikálni kezdett a népnek.

28. És lőn, hogy a nép még megátalkodottabb lett a gonoszásaiban.

29. És a szó eljött Almához, mondván: Menj; és mondd meg Amulek szolgáltnak is, hogy menjen el és prófétáljon ennek a népnek, mondván – "Tartsatok bűnbánatot, mert így szól az Úr, hogy ha nem tartotok bűnbánatot, akkor haragomban meglátogatom ezt a népet; igen, és nem fordítom el adáz haragomat.

30. És Alma elment, és Amulek is, a nép közé, hogy Isten szavát hirdessék nekik; és elteltek a Szentlélekkel.

31. És oly nagy "hatalom adatott nekik, hogy nem tudták őket tömlöcökbe zárni; és az sem volt lehetséges, hogy bárki meg tudja ölni őket; mindazonáltal mindaddig nem gyakorolták a ^bhatalmukat, amíg kötelekkel meg nem kötötték és börtönbe nem vetették őket. Most ez azért történt, hogy az

Úr megmutathassa bennük a hatalmát.

32. És lőn, hogy elmentek, és prédikálni és prófétálni kezdtek a népnek, azon lélek és hatalom szerint, melyet az Úr adott nekik.

Alma szavai, és Amulek szavai is, melyeket az Ammonihai földjén lévő népnek hirdettek. És börtönbe is vetik őket, és Isten bennük lévő csodálatos hatalma által kiszabadulnak. Alma feljegyzése szerint.

A 9. fejezettől a 14-ig bezárólag.

9. FEJEZET

Alma megparancsolja Ammonihai népének, hogy tartsanak bűnbánatot – Az Úr az utolsó napokban irgalmas lesz a lámánitákhoz – Ha a nefiták elhagyják a világosságot, a lámániták el fogják pusztítani őket – Isten Fia hamarosan el fog jönni – Meg fogja váltani azokat, akik bűnbánatot tartanak, megkezesztesztek és akiknek hitük van az ő nevében. Mintegy Kr.e. 82.

TOVÁBBÁ én, Alma, mivel parancsot kaptam Istentől, hogy vegyem Amuleket, és menjek és ismét prédikáljak ennek a népnek, vagyis az Ammonihai városában lévő népnek, lőn, hogy amint prédikálni kezdtem nekik, vitatkozni kezdtek velem, mondván:

2. Ki vagy te? Azt gondolod, hogy hinni fogunk "egyetlen

29a Alma 9:12, 18.
ksz Bűnbánat,

Bűnbánatot tart.
31a 1 Ne. 1:20.

b Alma 14:17–29.
9 2a 5 Móz. 17:6.

ember bizonyosságának, még ha azt prédikálja is nekünk, hogy a föld el fog múlni?

3. Most, ők nem értették meg azon szavakat, melyeket mondtak, mert nem tudták, hogy a föld el fog múlni.

4. És ezt is mondták: Nem fogunk hinni a szavaidnak, még ha azt prófétálsz is, hogy ez a nagy város "egy nap alatt el fog pusztulni.

5. Most nem tudták, hogy Isten tehet ilyen bámulatos cselekedeteket, mert keményszívű és merevnyakú nép voltak.

6. És ezt mondták: "Ki az Isten, aki ^bnem küld több felhatalmazottat, csak egyetlen férfit ezen nép közé, hogy ily nagy és bámulatos dolgok igazságát hirdesse nekik?

7. És előléptek, hogy kezeikkel megragadjanak, de íme, nem tették ezt. És én bátran álltam, hogy kijelentsem nekik, igen, bátran bizonyóságot tettem nekik, mondván:

8. Íme, Ó ti gonosz és elfajzott "nemzedék, hogy elfelejtettétek már atyáitok hagyományait; igen, mily hamar elfelejtettétek Isten parancsolatait!

9. Hát nem emlékeztek rá, hogy atyánkat, Lehit, "Isten keze hozta ki Jeruzsálemből? Nem emlékeztek rá, hogy mindannyiukat ő vezette a vadonon keresztül?

10. És ilyen hamar elfelejtetté-

tek már, hogy milyen sokszor szabadította ki atyáinkat ellenségeik keze közül, és őrizte meg őket attól, hogy elpusztuljanak, méghozzá saját testvéreik keze által?

11. Igen, és az ő páratlan hatalma, és irgalma és irántunk való hosszútűrése nélkül már régen ezen időszak előtt elkerülhetetlenül kivágtak volna minket a föld színéről, és talán a "végtelen nyomorúság és jaj állapotának szolgáltattak volna ki minket.

12. Íme, most azt mondom nektek, azt parancsolja nektek, hogy tartsatok bűnbánatot; és ha nem tartotok bűnbánatot, akkor semmiképpen nem örökölhetitek Isten királyságát. De íme, ez még nem minden – megparancsolta nektek, hogy tartsatok bűnbánatot, vagy teljesen "elpusztít benneteket a föld színéről; igen, haragjában fog meglátogatni benneteket, és ^bádáz haragjában nem fog elfordulni.

13. Íme, nem emlékeztek azon szavakra, melyeket Lehitnek mondott, így szólván: "Amennyiben betartjátok parancsolataimat, boldogulni fogtok ezen a földön? Továbbá azt is megmondta, hogy: Amennyiben nem tartjátok be parancsolataimat, kivágtok az Úr színe elől.

14. Most szeretném, ha emlékeznétek rá, hogy amennyiben a lámániták nem tartották be

4a Alma 16:9–10.

6a 2 Móz. 5:2;
Móziás 11:27;
Mózes 5:16.
b Alma 10:12.

8a Alma 10:17–25.

9a 1 Ne. 2:1–7.
11a Móziás 16:11.
12a Alma 8:16;
10:19, 23, 27.

b Alma 8:29.

13a 2 Ne. 1:20;
Móziás 1:7;
Alma 37:13.

Isten parancsolatait, "kivágták őket az Úr színe elől. Most látjuk, hogy az Úr szava beigazolódott ebben a dologban, és a lámánitákat kivágták a színe elől, vétkeik kezdetétől fogva ezen a földön.

15. Mindazonáltal azt mondom nektek, hogy az ítélet napja sokkal "elviselhetőbb lesz az ő számukra, mint a ti számotokra, ha megmaradtok a bűneitekben, igen, ez az élet is sokkal elviselhetőbb lesz az ő számukra, mint a ti számotokra, ha nem tartotok bűnbánatot.

16. Mert sok olyan ígéret van, melyet a lámánitáknak "adtak; mivel atyáik ^bhagyományai okozták azt, hogy megmaradtak "tudatlanságuk állapotában; ezért az Úr irgalmas lesz hozzájuk és "meghosszabbítja létüket ezen a földön.

17. És egy bizonyos időszakban "el fognak jutni oda, hogy hisznek a szavában, és tudni fognak atyáik hagyományainak helytelenségéről; és sokat meg fognak szabadítani közülük, mert az Úr irgalmas lesz mindazokhoz, akik ^bszólítják a nevét.

18. De íme, azt mondom nektek, hogy ha kitarotok bűneitek mellett, akkor a ti napjaitok nem hosszabbíthatnak meg ezen a földön, mert rátok küldik a "lámánitákat; és ha nem tartotok bűnbánatot, akkor olyan-

kor jönnek majd, amikor nem tudjátok, és ^bteljes pusztulással fognak meglátogatni benneteket; és ez az Úr ádáz "haragja szerint lesz.

19. Mert ő nem fogja túrni, hogy gonoszságaitokban éljetez, melyek elpusztítják népét. Azt mondom nektek, hogy nem; inkább eltűri, hogy a lámániták "elpusztítsák egész népét, akiket Nefi népének hívnak, ha lehetséges volna az, hogy ^bbűnökbe és vétkebe esnek, azok után, hogy oly sok világosságot és oly sok tudást adott nekik az Úr, az ő Istenük;

20. Igen, azok után, hogy az Úrnak oly igen kedvelt népe voltak; igen, azok után, hogy kedveltek voltak minden más nemzet, nemzetség, nyelv vagy nép felett; azok után, hogy kívánságaik és hitük és imáik szerint minden olyan dolgot "tudattak velük, ami volt, ami van és ami el fog jönni;

21. Miután Isten Lelke meglátogatta őket; miután angyalokkal társalogtak, és miután az Úr hangja szólt hozzájuk; és miután megvolt nekik a prófétálás lelke, és a kinyilatkoztatás lelke, és még sok ajándék, a nyelveken szólás ajándéka, és a prédikálás ajándéka, és a Szentlélek ajándéka, és a "fordítás ajándéka;

22. Igen, és azok után, hogy Isten az Úr keze által "kiszaba-

14a 2 Ne. 5:20–24;
Alma 38:1.

15a Mát. 11:22, 24.

16a Alma 17:15.
b Móziás 18:11–17.
c Móziás 3:11.
d Hé1. 15:10–12.

17a Énós 1:13.

b Alma 38:5;
T&Sz 3:8.

18a Alma 16:2–3.

b Alma 16:9.
c Alma 8:29.

19a 1 Ne. 12:15, 19–20;

Alma 45:10–14.

b Alma 24:30.

20a ksz Kinyilatkoztatás.

21a Omni 1:20;

Móziás 8:13–19;
28:11–17.

22a 2 Ne. 1:4.

dította őket Jeruzsálem földjéről; miután megmentette őket az éhínségtől, és a betegségtől, és mindenféle fajtájú nyavalyától; és miután megerősödtek a csatában, hogy el ne pusztuljanak; miután időről időre kiszabadították őket a ^brabságból, és mostanáig megtartották és megőrizték őket; és miután addig gyarapították őket, míg mindenféle dologban gazdagok nem lettek –

23. És most, íme, azt mondom nektek, hogy ha ez a nép, aki oly sok áldást kapott az Úr kezéből, a birtokában levő világosság és tudás ellenére vétkezik, azt mondom nektek, ha ez lesz a helyzet, hogy ha vétkekbe esnek, akkor sokkal ^aelviselhetőbb lesz a lámánitáknak, mint nekik.

24. Mert íme, az Úr ^aígéretei megadták a lámánitáknak, de nektek nem, ha vétkeztek; mert nem ígérte-e meg kifejezetten és nem rendelte-e el határozottan az Úr, hogy ha fellázadtok ellene, akkor teljesen ki fognak pusztítani benneteket a föld színéről?

25. És most azért, hogy el ne pusztítsanak benneteket, az Úr elküldte angyalát, hogy népe közül sokakat meglátogasson, kijelentve nekik, hogy el kell menniük és buzgón kell kiáltaniuk ehhez a néphez, mondván:

“Tartsatok bűnbánatot, mert hamarosan elközeleg a mennyek királysága;

26. És ^anem is oly sok nap múltán Isten Fia eljön az ő dicsőségében; és dicsősége az Atya ^bEgyszülött Fiának dicsősége lesz, aki ^ckegyelemmel, pártatlansággal és igazsággal teljes, aki türelemmel, ^dirgalommal és hosszútűréssel teljes, és siet ^emeghallgatni népe fohászeit és megválaszolni az imáit.

27. És íme, eljön, hogy ^amegváltsa azokat, akik ^bmegkeresztelkednek a bűnbánatra, a nevébe vetett hit által.

28. Ezért készítsétek az Úrnak útját, mert közel van az idő, amikor minden ember learatja ^acselekedeteinek jutalmát, aszerint, hogy milyenek voltak – ha igazlelkűek voltak, akkor lelkük szabadulását ^baratják, Jézus Krisztus hatalma és szabadítása szerint; és ha gonoszak voltak, akkor lelkük ^ckárhozatát aratják, az ördög hatalma és fogsága szerint.

29. Most íme, ez az angyal hangja, mely a néphez kiált.

30. És most, ^aszeretett testvéreim, mert testvéreim vagytok, és szeretni kell titeket, és bűnbánathoz illő cselekedeteket kell hoznotok, látván, hogy szívetek nagyon megkeményedett Isten szavával szemben,

22b Móziás 27:16.

23a Mát. 11:22–24.

24a 2 Ne. 30:4–6;
T&Sz 3:20.

25a Alma 7:9;

Hél. 5:32.

26a Alma 7:7.

b ksz Egyszülött.

c ksz Kegyelem.

d ksz Irgalmas,
Irgalom.

e 5 Móz. 26:7.

27a ksz Megvált,
Megváltás,

Megváltottak.

b ksz Keresztel,
Keresztelés.

28a T&Sz 1:10; 6:33.

b Zsolt. 7:17.

c ksz Kárhozat.

30a 1 Ján. 4:11.

és látván, hogy ^belveszett és elbukott nép vagytok.

31. Most lőn, hogy amikor én, Alma ezeket a szavakat elmondtam, íme, a nép megharagudott rám, mert azt mondtam nekik, hogy keményszívű és ^ame-revnyakú nép.

32. És azért is, mert azt mondtam nekik, hogy elveszett és elbukott nép, dühösesek voltak rám, és arra törekedtek, hogy kezeikkel megragadjanak, hogy börtönbe vethessenek.

33. De lőn, hogy az Úr nem engedte meg nekik, hogy akkor megragadjanak és börtönbe vessenek.

34. És lőn, hogy Amulek jött és előállt, és ő is prédikálni kezdett nekik. És most, ^aAmulek szavai nincsenek mind leírva, mindazonáltal szavainak egy része le van írva ebben a könyvben.

10. FEJEZET

Lehi Manassétól származott – Amulek felidézi az angyal parancsát, hogy gondoskodják Almáról – Az igazlelkűek imái okozzák, hogy megkímélik a népet – A hamislelkű törvénytudók és bírák fektetik le a nép pusztulásának alapjait. Mintegy Kr.e. 82.

Most ezek azok a ^aszavak, melyeket ^bAmulek az Ammoniha földjén lévő népnek prédikált, mondván:

2. Én Amulek vagyok; Giddóna fia, aki Ismáel fia volt, aki Aminádi leszármazottja volt; és ez ugyanaz az Aminádi volt, aki lefordította az írást, amely a templom falán volt, amelyet Isten ujjai írt.

3. És Aminádi Nefinek volt a leszármazottja, aki annak a Lehinek volt a fia, aki kijött Jeruzsálem földjéről és aki ^aManassé leszármazottja volt, aki annak a ^bJózsefnek volt a fia, akit fivérei kezei ^celadtak Egyiptomba.

4. És íme, nem kis hírnevem van mindazok között, akik ismernek; igen, és íme, sok rokonom és ^abarátom van, és emellett nagy vagyont szereztem kezem iparkodásával.

5. Ám mindezek ellenére soha nem tudtam valami sokat az Úr útjairól, és az ő ^arejtelméről és bámulatos hatalmáról; azt mondtam, soha nem tudtam valami sokat ezen dolgokról; de íme, tévedek, mert sokat láttam az ő rejtelméből és bámulatos hatalmából; igen, még hozzá ezen nép életének megőrzése során.

6. Mindazonáltal megkeményítettem a szívemet, mert sokszor ^aszólított, és nem akartam ^bmeghallani; így tudtam ezen dolgokról, de mégsem akartam tudni róluk; ezért szívem gonoszságában továbbra is lázadoztam Isten ellen, még hozzá egészen

30b Alma 12:22.
31a 2 Ne. 25:28;
Móziás 3:14.
34a Alma 10.
10 1a Alma 9:34.

^b Alma 8:21–29.
3a 1 Móz. 41:51;
1 Krón. 9:3.
^b ksz József, Jákób fia.
^c 1 Móz. 37:29–36.

4a Alma 15:16.
5a ksz Isten rejtelmei.
6a Alma 5:37.
^b T&S 39:9.

ennek a hetedik hónapnak a negyedik napjáig, mely a bírák uralmának tizedik évében van.

7. Amint éppen egy nagyon közeli rokon látogatására mentem, íme, az Úrnak egy ^aangyala jelent meg nekem, és így szólt: Amulek, térj vissza saját házadba, mert ételt kell adnod az Úr egy prófétájának; igen, egy szent embernek, aki Isten választott embere; mert sok napot ^bböjtölt ezen nép bűnei miatt, és éhes, és ^cfogadd be őt a házadba, és adj neki ételt, és ő meg fog áldani téged és házadat; és az Úr áldása fog megpihenni rajtad és házadon.

8. És lőn, hogy engedelmessékedtem az angyal hangjának, és visszafordultam a házam felé. És ahogy odafelé mentem, rátaláltam a ^aférfira, akiről az angyal azt mondta nekem: Fogadd be a házadba – és íme, ez ugyanaz a férfi volt, aki mostanáig Isten dolgait illetően szólt hozzátok.

9. És az angyal azt mondta nekem, hogy ő egy ^aszent ember; ezért én tudom, hogy ő egy szent ember, mert ezt Isten angyala mondta nekem.

10. Továbbá tudom, hogy azon dolgok, amikről bizonyosságot tett, igazak; mert íme, azt mondom nektek, hogy ahogy él az Úr, éppen úgy elküldte hozzám az ^aangyalát, hogy ezen dolgokat kinyilváníttassa

nekem; és ezt azalatt tette, míg ez az Alma a házamban ^blakott.

11. Mert íme, ő ^amegáldotta házamat, megáldott engem, és asszonynépemet, és gyermekeimet, és atyámat és rokonaimat; igen, még hozzá az egész nemzetségemet megáldotta, és az Úr áldása pihent meg rajtunk, azon szavak szerint, melyeket elmondott.

12. És most, miután Amulek ezen szavakat elmondta, a nép csodálkozni kezdett, látván, hogy ^anem csak egy tanú van, aki bizonyosságot tesz azon dolgokról, amikkel vádolták őket, és az eljövendő dolgokról is, a bennük lévő prófétálás lelke szerint.

13. Mindazonáltal voltak közöttük néhányan, akik úgy gondolták, kifaggatják őket, hogy ravasz ^afortélyakkal szavukon foghassák őket, hogy bizonyítékot találjanak ellenük, hogy átadhassák őket a bíráiknak, hogy megítélhessék őket a törvény szerint, és hogy megölhessék vagy börtönbe vethessék őket, azon büntett szerint, melyet fel tudnak hozni vagy tanúsítani tudnak ellenük.

14. Most azon emberek törekedtek az elpusztításukra, akik ^atörvénytudók voltak, akiket a nép felfogadott és megbízott, hogy törvényt szolgáltassanak perek idején, vagyis a nép bűntetteinek pereinél a bírák előtt.

7a Alma 8:20.

b Alma 5:46; 6:6.

ksz Böjt, Böjtölés.

c Csel. 10:30–35.

8a Alma 8:19–21.

9a ksz Szent.

10a Alma 11:30–31.

b Alma 8:27.

11a Alma 8:22.

12a Alma 9:6.

13a Alma 11:21.

14a Alma 10:24;

11:20–21; 14:18.

15. Most ezek a törvénytudók tanultak voltak a nép minden mesterkedését és ravaszságát illetően; és ez képessé tette őket rá, hogy ügyesek lehessenek a foglalkozásukban.

16. És lőn, hogy faggatni kezdtek Amuleket, hogy ezáltal belezavarják a szavaiba, vagyis ellentmondásokba keverjék azon szavakat illetően, melyeket mond.

17. Most nem tudták, hogy Amulek tudhat a terveikről. De lőn, hogy amint faggatni kezdtek, "belelátott a gondolataikba, és így szólt hozzájuk: Ó ti gonosz és elfajzott ^bnemzedék, ti törvénytudók és képmutatók, mert az ördög munkájának alapjait fektetitek le; mert ^ckelepcéket és csapdákat állítottok, hogy elfogjátok Isten szentjeit.

18. Terveket készítenek, hogy "elferdítsétek az igazlelkűek útjait, és hogy fejetekre vonjátok Isten haragját, még hozzá ezen nép teljes pusztulására.

19. Igen, jól mondta Móziás, utolsó királyunk, amikor azon volt, hogy átadja a királyságot, mivel nem volt senki, akire ráruházza, meghagyta, hogy ezen népet a saját szava által kormányozzák – igen, jól mondta, hogy ha eljön az idő, amikor ezen nép hangja gonoszságot "választana, vagyis ha eljön az idő, hogy ezen nép vétekbe

esik, akkor érettek lesznek a pusztulásra.

20. És most azt mondom nektek, hogy jól ítéli meg az Úr a gonoszságaitokat; jogosan kiált "angyalai hangján keresztül ehhez a néphez: Tartsatok bűnbánatot, tartsatok bűnbánatot, mert közel van a mennyek királysága.

21. Igen, jogosan kiált angyalai hangján keresztül, hogy: Pártatlansággal és igazságszággal a kezeimben "jövök majd le népemhez.

22. Igen, és azt mondom nektek, hogy ha nem lettek volna az "igazlelkűek imái, akik most ezen a földön vannak, akkor már most teljes pusztulással látogatnának meg benneteket; de az nem ^bárvíz által lenne, mint az Noé napjaiban történt az emberekkel, hanem éhség által, és döghalál és kard által.

23. De az igazlelkűek "imái által van az, hogy megkímélnék benneteket; most ezért, ha kiűzitek magatok közül az igazlelkűeket, akkor az Úr nem fogja visszatartani a kezét, hanem adáz haragjában ellenetek jön; és akkor éhség, és döghalál és kard sújt majd le rátok; és hamarosan elközeleg az ^bidő, ha nem tartotok bűnbánatot.

24. És most lőn, hogy a nép még inkább megharagudott Amulekre; és felkiáltottak, mondván:

17a Alma 12:3; 20:18, 32;
T&Sz 6:16.

b Mát. 3:7; Alma 9:8.

c T&Sz 10:21–27.

18a Csel. 13:10.

19a Móziás 29:27;

Alma 2:3–7;
Hél. 5:2.

20a Alma 8:14–16; 13:22.

21a Móziás 13:34.

22a Jak. 5:16;

Móziás 27:14–16.

b 1 Móz. 8:21;
3 Ne. 22:8–10.

ksz Özönvíz Noé idejében.

23a ksz Ima.

b Alma 34:32–35.

Ez az ember szidalmazza a törvényeinket, melyek igazságosak, és bölcs törvénytudóinkat, akiket mi választottunk.

25. De Amulek kinyújtotta a kezét és még erőteljesebben kiáltott rájuk, mondván: Ó ti gonosz és elfajzott nemzedék, miért tartja Sátán oly nagyon markában a szíveteket? Miért szolgáltatátok ki magatokat neki, hogy hatalma lehessen felettetek, hogy "elvakítsa a szemeiteket, hogy ne értsétek meg az elmondott szavakat azok igazsága szerint?

26. Mert íme, tanúskodtam-e a törvényetek ellen? Nem értitek; azt mondjátok, hogy törvényetek ellen szoltam; de nem ezt tettem, hanem a törvényetek mellett szoltam, a ti kárhozzátásotokra.

27. És most íme, azt mondom nektek, hogy "törvénytudóitok és bíraitok hamislelkűsége kezdi lefektetni ezen nép pusztulásának az alapjait.

28. És most lőn, hogy amikor Amulek elmondta ezeket a szavakat, a nép felkiáltott ellene, mondván: Most már tudjuk, hogy ez a férfi az ördög gyermeke, mert "hazudott nekünk; mert a törvényünk ellen szolt. És most azt mondja, hogy nem szolt ellene.

29. Továbbá szidalmazta a törvénytudóinkat és a bíráinkat.

30. És lőn, hogy a törvénytudók szívükben eldöntötték, hogy emlékezni fognak ezekre a dolgokra ellene.

31. És most volt közöttük egy, akinek Zézrom volt a neve. Most ő volt a legelső Amulek és Alma "vádolásában, ő lévén az egyik leggyakorlottabb közöttük, és sok ügyet intézett a nép között.

32. Most ezen törvénytudók célja az volt, hogy nyereszkedjenek, és a foglalkoztatottságuk szerint volt hasznuk.

11. FEJEZET

A nefita pénzrendszer leírása – Amulek Zézrommal vitatkozik – Krisztus nem fogja megszabadítani bűneikben az embereket – Csak azok szabadulnak meg, akik öröklik a mennyek királyságát – Minden ember fel fog támadni halhatatlanságban – Nincs halál a feltámadás után. Mintegy Kr.e. 82.

Most Móziás törvényében az állt, hogy minden ember, aki a törvény bírása, vagyis azok, akiket bírának neveztek ki, aszerint kapjanak bért, hogy mennyi ideig munkálkodtak azok megítélésén, akiket ítéletre eléjük hoztak.

2. Most ha egy férfi tartozott valakinek, és nem akarta megfizetni azt, amivel tartozott, akkor bepanaszolták a bírónál; és a bíró gyakorolta a felhatalmazását, és hivatalnokokat küldött, hogy hozzák elé a férfit; és ő megítélte a férfit a törvény és azon bizonyítékok szerint, melyeket ellene felhoztak, és így a férfi arra kényszerült,

hogy megfizesse azt, amivel tartozott, vagy elkobozták a vagyonát, vagy tolvajként és rablóként kiűzték a nép közül.

3. És a bíró munkaideje szerint kapta bérét – egy napra egy arany szenínt, vagy egy ezüst szénumot, ami egy arany szenínnel egyenlő; és ez a megadott törvény szerint van.

4. Most, ezek aranyuk és ezüstjük különböző darabjainak a nevei, azok értéke szerint. És a neveket a nefiták adták, mert nem a Jeruzsálemben lévő zsidók módján számoltak; és nem is a zsidók módján mértek; hanem a nép gondolata és körülményei szerint a bírák uralmáig minden nemzedékben megváltoztatták a számolási rendszerüket, és ezeket Móziás király "fektette le.

5. Most ez a számolási rendszer – arany szenín, arany szeón, arany sum és arany limna.

6. Ezüst szénum, ezüst amnor, ezüst ezrom és ezüst onti.

7. Egy ezüst szénum egy arany szenínnel volt egyenlő, és vagy egy mérce árpával, vagy egy mérce bármilyen gabonával.

8. Most egy arany szeón összege egy szenín értékének kétszerese volt.

9. És egy arany sum a szeon értékének kétszerese volt.

10. És egy arany limna mindezek értékének összessége volt.

11. És egy ezüst amnor annyi volt, mint két szénum.

12. És egy ezüst ezrom annyi volt, mint négy szénum.

13. És egy onti annyi volt, mint mindezek együttvéve.

14. Most ezek számolási rendszerük kisebb számainak értékei –

15. Egy siblon egy fél szénum; egy siblon tehát fél mérő árpáért.

16. És egy siblum egy fél siblon.

17. És egy lea egy fél siblum.

18. Most ezek a számaik, számolási rendszerük szerint.

19. Most egy arany antión három siblonnal egyenlő.

20. Most az egyetlen cél a nyereszkeség volt, és mivel a foglalkoztatottságuk szerint kapták bérüket, ezért lázongásokra, és mindenféle zavargásokra és gonoszságokra bujtogatták a népet, hogy több pénzt "kaphassanak azon perek szerint, melyeket eléjük hoznak; ezért Alma és Amulek ellen bujtogatták a népet.

21. És ez a Zézrom faggatni kezdte Amuleket, kérdezvén: Válaszolsz-e nekem néhány kérdésre, melyet megkérdezek tőled? Most, Zézrom olyan ember volt, aki jártas az ördög "fortélyáiban, hogy elpusztíthassa azt, ami jó; ezért ezt kérdezte Amulektől: Válaszolsz-e azon kérdésekre, melyeket felteszek neked?

22. És Amulek így szólott hozzá: Igen, ha az "Úr Lelke szerint lesz az, mely bennem van; mert

semmit nem mondok, mely az Úr Lelkének ellenére van. És Zézrom így szólt hozzá: Íme, itt van hat ezüst onti, és mindezt neked adom, ha megtagadod egy Legfelsőbb Lény létezését.

23. Most Amulek így szólt: Ó te „pokol gyermeke, miért ^bkísértesz engem? Nem tudod, hogy igazlelkűek nem engednek az ilyen kísértésnek?

24. Hiszed, hogy nincs Isten? Azt mondom neked, hogy nem, te tudod, hogy van Isten, csak jobban szereted a „nyereséget, mint őt.

25. És most hazudtál nekem Isten előtt. Azt mondtad nekem – Íme ez a hat onti, ami nagyon értékes, odaadom neked – amikor szívedben az volt, hogy visszatartod azokat tőlem; és csak arra vágytál, hogy megtagadjam az igaz és élő Istent, hogy legyen okod az elpusztításomra. És most íme, ezen nagy gonoszságért meglesz a fizetséged.

26. És Zézrom ezt kérdezte tőle: Azt monnod, hogy van egy igaz és élő Isten?

27. És Amulek így szólt: Igen, van egy igaz és élő Isten.

28. Most Zézrom ezt kérdezte tőle: Van egynél több Isten?

29. És ő így válaszolt: Nincs.

30. Most Zézrom ezt kérdezte tőle: Honnan tudod te ezeket a dolgokat?

31. És ő így szólt: Egy „angyal tudatta velem őket.

32. És Zézrom akkor ezt kérdezte: Ki az, aki el fog jönni? Isten Fia?

33. És ő azt mondta neki: Igen.

34. És Zézrom akkor ezt kérdezte: Meg fogja szabadítani a népét a „bűneikben? És Amulek válaszolt és ezt mondta neki: Azt mondom neked, hogy nem fogja, mert lehetetlen számára, hogy megtagadja a szavát.

35. Most Zézrom így szólt a néphez: Figyeljetek rá hogy emlékezzetek ezen dolgokra; mert azt mondta, hogy csak egy Isten van; mégis azt mondja, hogy Isten Fia el fog jönni, de nem fogja megszabadítani népét – mintha felhatalmazása lenne rá, hogy Istennek parancsoljon.

36. Most Amulek pedig így szólt hozzá: Íme, hazudsz, mert azt monnod, hogy úgy beszéltem, mintha felhatalmazásom lenne arra, hogy Istennek parancsoljak, mert azt mondtam, hogy nem fogja népét bűneikben megszabadítani.

37. És ismét azt mondom neked, hogy nem tudja őket „bűneikben megszabadítani; mert én nem tagadhatom meg az ő szavát, és ő azt mondta, hogy ^bsemmi tisztátalan dolog nem örökölheti a ^cmennyek királyságát; hogyan lehetne tehát megszabadítani titeket, ha nem

23a Alma 5:41.

^b ksz Kísért, Kísértés.

24a 1 Tim. 6:10;

Tit. 1:11.

31a Alma 10:7–10.

34a Hél. 5:10–11.

37a 1 Kor. 6:9–10.

^b 1 Ne. 15:33;

Alma 40:26;

3 Ne. 27:19.

ksz Istentelen.

^c ksz Isten királysága, vagyis a menny királysága.

öröklitek a mennyek királyságát? Ezért nem tudnak megsabadítani titeket a bűneitekben.

38. Most Zézrom ismét kérdezett tőle: Isten Fia az igazi Örökkévaló Atya?

39. És Amulek így szólt hozzá: Igen, ő az égnek és a földnek az igazi "Örökkévaló Atyja, és ^bminden dolognak, mely azokban van; ő a kezdet és a vég, az első és az utolsó;

40. És el fog jönni a "világra, hogy ^bmegváltsa a népét, és "magára fogja venni mindazok vétkeit, akik hisznek az ő nevében; és ezek azok, akiknek örök élete lesz, és senki máshoz nem jön el a szabadulás.

41. Ezért a gonoszok úgy maradnak, mintha "nem lett volna megváltás, kivéve azt, hogy a halál kötelékei megoldódnak; mert íme, eljön a nap, amikor mindenki ^bfeltámad a halálból, és Isten elé áll, hogy cselekedetei szerint "megítéltessen.

42. Most, van egy halál, melyet időleges halálnak hívnak; és Krisztus halála megoldja ennek az időleges halálnak a "kötelékeit, így mindenki feltámad ebből az időleges halálból.

43. A lélek és a test "újra egyesül annak tökéletes formájában; a végtagok és az ízületek is

visszaállítatnak a saját testükhöz, éppen úgy, ahogyan most vagyunk; és Isten elé állítatunk, és mindent úgy fogunk tudni, ahogy most tudunk, és minden ^bbűnünkre világosan fogunk "emlékezni.

44. Most, ez a visszaállítás mindenkire eljön, öreghez és fiatalhoz is, szolgálóhoz és szabadhoz is, férfihöz és nőhöz is, a gonoszokhoz és az igazlelkűekhez is; és még annyi sem veszik el, mint fejüknek egy hajszála; hanem minden dolog "visszaállítatik annak tökéletes testéhez, ahogy az most, vagyis a testben van, és odavitetik és odaállítatik Krisztus, a Fiú, és Isten, az ^bAtya, és a Szent Lélek törvényszéke elé, mely "egy Örökkévaló Isten, hogy tetteik szerint "megítéltessenek, hogy jók voltak-e, vagy gonoszak voltak-e.

45. Most íme, én a halandó test halálát illetően és a halandó test "feltámadását illetően szóltam hozzátok. Azt mondom nektek, hogy ez a halandó test egy ^bhalhatatlan testté "támad fel, vagyis a halálból, méghozzá az első halálból az életre, így soha "többé meg nem halhatnak; lelkük egyesül a testükkel, hogy soha többé ne válasszák el

39a Ésa. 9:6.

b Kol. 1:16; Móziás 4:2.

40a ksz Világ.

b Róm. 11:26–27.

c 2 Móz. 34:6–7;

Ésa. 53:5; 1 Ján. 2:2;

Móziás 14:5; 15:12;

T&Sz 19:16–19.

41a Alma 12:18;

T&Sz 88:33.

b Jel. 20:12–13;

Alma 42:23.

c ksz Utolsó ítélet.

42a Alma 12:16.

43a 2 Ne. 9:13;

Alma 40:23.

b ksz Bűn, Bűntudat.

c 2 Ne. 9:14;

Móziás 3:25;

Alma 5:18.

44a Alma 41:12–15.

b ksz Isten, Istenség –

Isten, az Atya.

c 3 Ne. 11:27, 36.

ksz Isten, Istenség.

d Jel. 20:12–13.

45a Alma 40:23;

T&Sz 88:16.

b ksz Halhatatlan,

Halhatatlanság.

c ksz Feltámadás.

d Jel. 21:4;

T&Sz 63:49; 88:116.

azokat; így az egész ^alelki és halhatatlan lesz, így nem láthatnak már többé romlandóságot.

46. Most amikor Amulek befejezte ezen szavakat, a nép ismét csodálkozni kezdett, és Zézrom is reszketni kezdett. És így érték véget Amulek szavai, vagyis ez minden, amit leírtam.

12. FEJEZET

Alma Zézrommal vitatkozik – Isten rejtelmei csak a hűségeseknek adhatók meg – Az emberek gondolataik, hitük, szavaik és cselekedeteik alapján lesznek megítélve – A gonoszok lelki halált fognak szenvedni – Ez a halandó élet próbatélteli állapot – A megváltás terve véghezviszi a feltámadást, és hit által a bűnök bocsánatát – A bűnbánók az Egyszülött Fiú által jogot formálnak az irgalomra. Mintegy Kr.e. 82.

Most Alma látván, hogy Amulek szavai elhallgattatták Zézromot, mert látta, hogy Amulek megfogta őt az elpusztítására irányuló ^ahazugságai-ban és megtévesztéseiben, és látván, hogy reszketni kezdett a ^bbűntudat alatt, kinyitotta száját és beszélni kezdett hozzá, hogy megerősítse Amulek szavait, és azokon túlmenően is elmagyarázza a dolgokat, vagyis azokon túlmenően is feltárja a szentírásokat, mint ahogyan azt Amulek tette.

2. Most a nép körös-körül

hallotta azokat a szavakat, melyeket Alma Zézromhoz intézett; mert nagy volt a sokaság, és ő ily módon szólt:

3. Most Zézrom, látván, hogy megfogtak hazugságaidban és ravaszságaidban, mert nemcsak az embereknek hazudtál, hanem Istennek is; mert íme, ő minden ^agondolatodat ismeri, és látod, hogy gondolataidat Lelke által tudatja velünk;

4. És látod, tudjuk, hogy terved nagyon körmönfont terv volt, az ördög körmönfontósága szerint, hogy hazudjon és megtéveszse ezt a népet, hogy ellenünk fordíthasd őket, hogy szidalmazzanak minket és kiűzzenek bennünket –

5. Most ez volt ^aellenséged terve, és benned gyakorolta hatalmát. Most szeretném, ha emlékeznél rá, hogy amit neked mondok, azt mindenkinek mondom.

6. És íme, mindannyiótoknak mondom, hogy az ellenség csapdája volt ez, melyet azért állított, hogy elfogja ezt a népet, hogy leigázhasson benneteket, hogy körülvehessen benneteket a ^aláncaival, hogy örökkévaló pusztulásra láncolhasson le benneteket, az ő fogságának hatalma szerint.

7. Most amikor Alma ezeket a szavakat elmondta, Zézrom még jobban kezdett reszketni, mert mind jobban és jobban meggyőződött Isten hatalmáról; és arról is meggyőződött, hogy

45e 1 Kor. 15:44.

12 1a Alma 11:20–38.

b ksz Lelkiismeret.

3a Jákób 2:5;

Alma 10:17;

T&Sz 6:16.

5a ksz Ördög.

6a Alma 5:7–10.

Alma és Amulek ismerik őt, mert meggyőződött róla, hogy ismerik szívének gondolatait és szándékait; mert hatalom adott nekik arra, hogy a próféta-lás lelke szerint tudhassanak ezekről a dolgokról.

8. És Zézrom szorgalmasan faggatni kezdte őket, hogy többet tudhasson Isten királyságáról. És ezt kérdezte Almától: Mit jelent az, amit Amulek a halottak feltámadásáról mondott, hogy mindenki feltámad a halálból, az igazak és a hamisak is, és odaviszik őket, hogy Isten elé álljanak és cselekedeteik szerint megítéltesenek?

9. És most Alma elkezdte nekik kifejteni ezeket a dolgokat, mondván: Sokaknak megadatik Isten ^arejtelseinek a megismerése; mindazonáltal szigorú parancs alá helyezik őket, hogy ^bcsak az ő szavának azon része szerint adjanak abból, melyet az irányában tanúsított figyelem és szorgalom szerint biztosít az emberek gyermekeinek.

10. És ezért aki ^amegkeményíti a szívét, az az ige ^bkisebb részét kapja meg; és aki ^cnem keményíti meg a szívét, annak az ige nagyobb része ^dadatik, míg meg nem adatik neki Isten rejtelseinek a megismerése, míg meg nem ismeri őket azok teljességében.

11. És azoknak, akik megkeményítik a szívüket, azoknak az ige kisebb ^arésze adatik, míg ^bsemmit nem tudnak az ^cŐ rejtelseiről; és ezután foglyul ejti őket az ördög, és az ő akarata leviszi őket a pusztulásba. Most ezt jelentik a ^c‘pokol ^dláncai.

12. És Amulek világosan beszélt a ^a“halált és azt illetően, hogy ebből a halandóságból egy halhatatlan állapotra támasztanak fel minket, és Isten törvényszéke elé visznek, hogy cselekedeteink szerint ^bmegítéljenek.

13. Akkor, ha szívünket megkeményítettük vala, igen, ha megkeményítettük szívünket az igével szemben, olyannyira, hogy az nem találtatik bennünk, akkor a helyzetünk rettenetes lesz, mert akkor kárhoztatva leszünk.

14. Mert ^aszavaink kárhoztatni fognak bennünket, igen, minden cselekedetünk kárhoztatni fog minket; nem találtatunk szep-lőtelennek; és gondolataink is kárhoztatni fognak minket; és ebben a rettenetes helyzetben nem merünk majd felnézni az Istenünkre; és igencsak örül-nénk, ha megparancsolhatnánk a szikláknak és a ^bhegyeknek, hogy omoljanak ránk és ^crejtse-nek el az ő színe elől.

15. De ez nem történhet meg;

9a Alma 26:22.
ksz Isten rejtelsei.
b Ján. 16:12; Alma 29:8;
3 Ne. 26:8–11;
Ether 4:7.
10a 2 Ne. 28:27;
Ether 4:8.
b T&Sz 93:39.

c 2 Ne. 28:30;
T&Sz 50:24.
d ksz Alázatosság,
Alázatosság.
11a Mát. 25:29.
b ksz Hitehagyás.
c Ján. 8:34; 2 Ne. 28:19.
d Péld. 9:18; 2 Ne. 2:29.

ksz Pokol.
12a Alma 11:41–45.
b ksz Utolsó ítélet.
14a Mát. 12:36; Jak. 3:6;
Móziás 4:29–30.
b Hós. 10:8; 2 Ne. 26:5.
c Jób 34:22;
2 Ne. 12:10.

elő kell jönnünk és ott kell előtte, az ő dicsősége, és hatalma, és ereje, fensége és uralma előtt állunk, és örök "szégyenünkre el kell ismernünk, hogy minden b¹ítélete igazságos; hogy minden cselekedetében igazságos, és hogy irgalmas az emberek gyermekeihez, és hogy minden hatalma megvan arra, hogy minden embert megszabadítson, aki hisz az ő nevében és bűnbánathoz illő gyümölcsöt hoz.

16. És most íme, azt mondom nektek, hogy akkor jön el a halál, méghozzá egy második "halál, mely egy lelki halál; akkor van itt az ideje annak, hogy aki a bűneiben hal meg, ami az időleges b¹halált illeti, az egy lelki halált is c¹hal majd; igen, meghal azon dolgokat illetően, melyek az igazlelkűséghez tartoznak.

17. És akkor van itt az idő, amikor gyötrelmeik olyanok lesznek, mint egy "tüzes, kénköves tó, amelynek lángja örökkön-örökké felfelé száll; és akkor van itt az ideje annak, hogy örökkévaló pusztulásra láncolják le őket, Sátán hatalma és fogsága szerint, mert saját akarata szerint leigázta őket.

18. Akkor, azt mondom nektek, olyanok lesznek, "mintha nem lett volna megváltás; mert Isten igazságossága szerint nem lehet

őket megváltani; és nem tudnak b¹meghalni, mivel nincs többé romlandóság.

19. Most lőn, hogy amikor Alma bevégezte ezen szavak elmondását, a nép kezdett még jobban csodálkozni;

20. De volt egy bizonyos Antióna, aki egy fővezér volt közöttük, és az előjött és azt kérdezte tőle: Mi ez, amit mondtál, hogy az ember feltámad a halálból, és átváltozik, ezen "halandóból egy halhatatlan állapotba, hogy a lélek soha nem halhat meg?

21. Mit jelent a szentírás, mely azt mondja, hogy Isten "kerubokat és egy lángoló pалlost helyezett az b¹Éden kertjének keleti részébe, nehogy első szütleink bemenjenek és egyenek az élet fájának gyümölcséből, és örökké éljenek? És így láthatjuk, hogy egyáltalán nem volt lehetőség rá, hogy örökké éljenek.

22. Most Alma pedig ezt felelte neki: Ez az a dolog, amit éppen meg akartam magyarázni. Most látjuk, hogy Ádám Isten szava szerint igenis "elbukott azáltal, hogy evett a tiltott b¹gyümölcsből; és így látjuk, hogy ezen bukás által az egész emberiség c¹elveszett és elbukott nép lett.

23. És most íme, azt mondom nektek, hogy ha lehetséges lett volna Ádám számára, hogy

15a Móziás 3:25.

b 2 Pét. 2:9.

ksz Igazságosság.

16a ksz Halál, lelki.

b Alma 11:40–45.

c 1 Ne. 15:33;

Alma 40:26.

17a Jel. 19:20; 21:8;

Móziás 3:27.

18a Alma 11:41.

b Jel. 21:4;

Alma 11:45;

T&Sz 63:49.

20a ksz Halhatatlan,

Halhatatlanság.

21a 1 Móz. 3:24;

Alma 42:2;

Mózes 4:31.

ksz Kerubok.

b ksz Éden.

22a ksz Ádám és Éva

bukása.

b 1 Móz. 3:6;

2 Ne. 2:15–19;

Móziás 3:26.

c Móziás 16:4–5.

akkor "egyen az élet fájának gyümölcséből, akkor nem lett volna halál, és érvénytelen lett volna a szó, hazuggá téve Istent, mert ő azt mondta: ^bHa eszel, akkor biztosan meg fogsz halni.

24. És látjuk, hogy a "halál utoléri az emberiséget, igen, a halál, amiről Amulek beszélt, mely az időleges halál; mindazonáltal megadatott az ^bembernek egy bizonyos idő, melyben bűnbánatot tarthat; így ez az élet egy próbatételi állapot lett; idő arra, hogy "felkészüljön az Istennel való találkozásra; idő arra, hogy felkészüljön arra a végtelen állapotra, melyről beszéltünk, mely a halottak feltámadása után van.

25. Most ha nem létezne a "megváltás terve, mely a világ megalapítása óta el van készítve, akkor nem volna lehetséges a halottak ^bfeltámadása; de el lett készítve a megváltásnak egy terve, mely véghezviszi a halottak feltámadását, melyről beszéltünk.

26. És most íme, ha lehetséges lett volna, hogy első szüleink odamenjenek és egyenek az "élet fájáról, akkor örökre nyomorultak lettek volna, mert nem lett volna számukra felkészülési

állapot; és így megghiúsult volna a ^bmegváltás terve, és érvénytelen lett volna Isten szava, mert nem lett volna hatása.

27. De íme, nem így volt; hanem "elő volt írva az embereknek, hogy meg kell halniuk; és a halál után ^bítéletre kell jönniük, méghozzá ugyanarra az ítéletre, melyről beszéltünk, mely a vég.

28. És miután Isten előírta, hogy ezen dolgok utolérjék az embereket, íme, célszerűnek látta, hogy az emberek tudjanak azon dolgokról, melyeket előírt nekik.

29. "Angyalokat küldött tehát, hogy beszélgessenek velük, és ők lehetővé tették, hogy az emberek lássák az ő dicsőségét.

30. És attól az időtől fogva szólítani kezdték nevét; ezért Isten "beszélgetett az emberekkel, és megismertette velük a ^bmegváltás tervét, mely a világ "megalapítása óta el volt készítve; és ezt hitük, és bűnbánatuk és szent cselekedeteik szerint ismertette meg velük.

31. "Parancsolatokat adott tehát az embereknek, mivel a testi dolgokra vonatkozó ^belső parancsolatokat megszegték, és olyanok lettek, mint az istenek, "felismervén a jót a gonosztól,

23a Alma 42:2–9.

b 1 Móz. 2:17.

24a ksz Halál, fizikai.

b 2 Ne. 2:21;

Mózés 5:8–12.

c Alma 34:32–35.

25a ksz Megváltás terve.

b 2 Ne. 2:8;

Alma 7:12; 42:23.

26a 1 Móz. 2:9;

1 Ne. 15:36;

Alma 32:40.

b Alma 34:8–16;

42:6–28;

Mózés 6:59–62.

27a Jób 7:1; Zsid. 9:27;

T&Sz 42:48.

b ksz Utolsó ítélet.

29a Moró. 7:25, 31;

T&Sz 29:42.

30a Mózes 5:4–5; 6:51.

b ksz Megváltás terve.

c Móziás 18:13;

Alma 13:3, 5, 7–8.

31a ksz Isten

parancsolatai.

b 1 Móz. 2:16–17;

2 Ne. 2:18–19.

c 1 Móz. 3:22–23;

Mózés 4:11.

és ^acselekvő helyzetbe hozták magukat, vagyis egy olyan helyzetbe kerültek, ahol saját akaratok és tetszésük szerint cselekedhettek, hogy gonoszt tesznek vagy jót tesznek –

32. Isten tehát, miután ^amegismertette velük a megváltás tervét, parancsolatokat adott nekik, hogy ne tegyenek gonoszt, mert ennek büntetése egy második ^bhalál, mely egy örökkévaló halál, ami az igazlelkűséghez tartozó dolgokat illeti; mert az ilyen felett nem lehet hatalma a megváltás tervének, mert Isten legmagasabb jósága szerint az ^cigazságosság cselekedeteit nem lehet elpusztítani.

33. De Isten az ő Fia nevében felszólította az embereket (ez lévén az elkészített megváltás terve), mondván: Ha bűnbánatot tartotok és nem keményítitek meg a szíveteket, akkor Egyszülött Fiam által irgalmas leszek hozzátok;

34. Aki tehát bűnbánatot tart és nem keményíti meg a szívét, az Egyszülött Fiam által jogot formál majd az ^airgalomra, így ^bmegbocsáttatnak a bűnei; és ezek fognak bemenni az én ^cnyugalmamba.

35. És aki megkeményíti a szívét és gonoszsgot tesz, íme, haragomban megesküszöm, hogy az nem fog bemenni a nyugalmamba.

36. És most, testvéreim, íme

azt mondom nektek, hogy ha megkeményítitek szíveteket, akkor nem fogtok bemenni az Úr nyugalmába; gonoszsgotok tehát felingerli őt, ezért leküldi rátok a haragját, mint az ^aelső felingerlésekor, igen, szava szerint az utolsó felingerlésekor éppen úgy, mint az első idején, lelketek örök ^bpusztulására; szava szerint tehát az utolsó halálra, éppen úgy, mint az elsőre.

37. És most, testvéreim, látván, hogy tudjuk ezeket a dolgokat, és ezek igazak, tartsunk hát bűnbánatot, és ne keményítsük meg a szíveteket, és ne ^aingereljük fel az Urat, Istenünket, hogy ne vonjuk magunkra haragját ezen második parancsolatokban, melyeket megadott nekünk; hanem menjünk be Isten ^bnyugalmába, mely szava szerint el van készítve.

13. FEJEZET

Rendkívüli hitük és jó cselekedeteik miatt hívnak el férfiakat főpapoknak – A parancsolatokat kell tanítaniuk – Igazlelkűség által szenteltetnek meg és mennek be az Úr nyugalmába – Melkisédék ezek egyike volt – Angyalok öröndetes híreket jelentenek ki szerte az országban – Ki fogják nyilatkoztatni Krisztus valóságos eljövételét. Mintegy Kr.e. 82.

TOVÁBBÁ, testvéreim, szeretném

31d 2 Ne. 2:16.
ksz Önrendelkezés.

32a Mózes 5:4–9.
b ksz Halál, lelki.

c Móziás 15:27;
Alma 34:15–16; 42:15.

34a ksz Irgalmas,
Irgalom.
b ksz Bűnök bocsánata.
c ksz Nyugalom.
36a Jákób 1:7–8;
Alma 42:6, 9, 14.

b ksz Kárhozat.
37a 1 Ne. 17:30;
Jákób 1:8;
Hél. 7:18.
b Alma 13:6–9.

arra az időre irányítani a figyelmeteket, amikor az Úristen megadta ezeket a parancsolatokat a gyermekeinek; és szeretném, ha emlékeznétek rá, hogy az Úristen papokat “rendelt el az ő szent rendje szerint, mely Fiának rendje szerint volt, hogy megtanítsák ezeket a dolgokat a népnek.

2. És azok a papok az ő Fiának “rendje szerint lettek elrendelve, ^boly módon, hogy a nép tudja, milyen módon tekintszen várakozással előre az ő Fiára megváltásért.

3. És ez az a mód, mely szerint elrendelték őket – rendkívüli hitük és jó cselekedeteik folytán a világ “megalapítása óta ^belhívták és “előkészítették őket, Isten “előrelátása szerint; először hagyták, hogy “válasszák a jót vagy a rosszat; és mivel a jót választották és rendkívül nagy ^fhitet gyakoroltak, szent elhívással ^ghívják el őket, igen, azzal a szent elhívással, mely ilyenekért volt elkészítve egy már elkészített megváltással együtt és a szerint.

4. És így hitük folytán “hívták el őket erre a szent elhívásra, míg mások szívük keménysége és elméjük vaksága folytán elutasították Isten Lelkét, míg ha nem így lett volna, akkor

ugyanolyan nagy ^bkiváltságban részesülhettek volna, mint a testvéreik.

5. Vagyis, egyszóval először “ugyanolyan helyzetben voltak, mint a testvéreik; így ez a szent elhívás olyanok számára lett a világ megalapítása óta elkészítve, akik nem keményítik meg a szívüket, lévén ez a felkészített Egyszülött Fiú engesztelésében és az által –

6. És így ezen szent elhívással hívták el őket, és rendelték el Isten szent rendjének főpapságába, hogy az ő parancsolatait tanítsák az emberek gyermekeinek, hogy azok is beléphessenek az ő “nyugalomba –

7. Ez a főpapság az ő Fiának rendje szerint való, mely rend a világ megalapítása óta létezik; vagyis más szavakkal “napok kezdete és évek vége nélkül való, és az örökkévalóságtól minden örökkévalóságig készült, az ő minden dologra kiterjedő ^belőrelátása szerint –

8. Most ily módon “rendelték el őket – szent elhívással hívták el és szent szertartással rendelték el őket, és magukra vették a szent rend főpapságát, mely elhívás, és szertartás és főpapság kezdet és vég nélkül való –

9. Így örökre “főpapok lesznek, a Fiúnak, az Atya Egyszülöttjé-

13 1a Ábr. 2:9, 11.

2a T&Sz 107:2–4.

b Alma 13:16.

3a Alma 12:25, 30.
ksz Halandóság
előtti élet.

b T&Sz 127:2.

ksz Előre elrendelés;
Kiválasztás.

c T&Sz 138:55–56.

d T&Sz 38:2.

e ksz Önrendelkezés.

f ksz Hit.

g ksz Elhív, Elhívás,
Istentől elhívva;
Papság.

4a Ether 12:10.

b 1 Ne. 17:32–35.

5a 2 Ne. 26:28.

6a Alma 12:37; 16:17.
ksz Nyugalom.

7a Zsid. 7:3.

b ksz Isten, Istenség.

8a T&Sz 84:33–42.

ksz Melkisédeki
papság.

9a ksz Főpap.

nek rendje szerint, aki napok kezdete és évek vége nélkül való, aki ^bkegyelemmel, pártatlansággal és igazsággal teljes. És ez így van. Ámen.

10. Most ahogyan a szent rendet vagyis ezen ^afőpapságot illetően mondtam, sokan voltak, akiket elrendeltek és akik Isten főpapjai lettek; és ez rendkívüli hitük, és ^bbűnbánatuk és Isten előtti igazlelkőségük folytán volt, mivel azt választották, hogy inkább bűnbánatot tartanak és igazlelkű dolgokon fáradoznak, mintsem hogy elveszenek;

11. Ezért elhívták őket ezen szent rend szerint, és ^amegszenteltettek, és a Bárány vére által fehérre lett mosva a ^bruhájuk.

12. Most miután ^amegszentelte őket a ^bSzentlélek, mivel fehérre lett a ruházatuk, és mivel ^atiszták és szeplőtlenek voltak Isten előtt, már csak ^dirtózáttal tudtak a ^abűnre tekinteni; és sokan, rendkívül sokan voltak, akik tisztává lettek és beléptek Uruk, Istenük nyugalmaiba.

13. És most, testvéreim, szeretném, ha megalázkodnátok Isten előtt és bűnbánathoz illő ^agyümölcsöt hoznátok, hogy ti is bemehesetek ebbe a nyugalomba.

14. Igen, alázkodjatok meg, éppen úgy, ahogyan a nép ^aMelkisédek napjaiban, aki főpap is volt ugyanazon rend szerint, melyről beszéltem, aki szintén örökre magára vette a főpapságot.

15. És ő ugyanaz a Melkisédek volt, akinek ^aÁbrahám ^btizedet fizetett; igen, még a mi atyánk, Ábrahám is tizedet fizetett, egy tizedét mindannak, amit birtokolt.

16. Most azért adattak ily módon ezek a ^aszertartások, hogy ezáltal a nép várakozással tekinthessen Isten Fiára, ^bmintája lévén ez az ő rendjének, vagyis lévén ez az ő rendje, és ez azért volt így, hogy várakozással tekinthessenek rá bűneik bocsánatáért, hogy bemehessenek az Úr nyugalmaiba.

17. Most ez a Melkisédek király volt Sálem földje felett; és népe megátalkodott a gonoszságban és az utálatosságban; igen, mindnyájan eltévelyedtek; telve voltak mindenféle gonoszsággal;

18. De mivel Melkisédek hatalmas hitet gyakorolt és Isten ^aszent rendje szerint megkapta a főpapság hivatalát, bűnbánatot prédikált a népének. És íme, bűnbánatot tartottak; és Melkisédek békét teremtett azon a

9b 2 Ne. 2:6.
ksz Kegyelem.
10a T&Sz 84:18–22.
b ksz Bűnbánat,
Bűnbánatot tart.
11a Mózes 6:59–60.
b 1 Ne. 12:10;
Alma 5:21–27;
3 Ne. 27:19–20.
12a Róm. 8:1–9.

ksz Megszentelődés.
b ksz Szentlélek.
c ksz Tiszta, Tisztaság.
d Péld. 8:13;
Alma 37:29.
e Móziás 5:2;
Alma 19:33.
13a Luk. 3:8.
14a T&Sz 84:14.
jsf, 1 Móz. 14:25–40.

ksz Melkisédek.
15a ksz Ábrahám.
b 1 Móz. 14:18–20;
Mal. 3:8–10.
ksz Tized.
16a ksz Szertartások.
b ksz Szimbolizmus.
18a ksz Melkisédeki
papság.

földön napjaiban; ezért a békesség hercegének hívták, mert Sálem királya volt; és az atyja alatt uralkodott.

19. És ^asokan voltak előtte és sokan voltak utána is, de ^begy sem volt nagyobb; ezért különösen őt emlegették.

20. Most nem szükséges felidézni a dolgot; amit elmondtam, az elegendő. Íme, előttetek vannak a ^aszentírások; ha ^bkifogatójátok őket, akkor az a saját pusztulásotokra lesz.

21. És most lőn, hogy amikor Alma elmondta nekik ezeket a szavakat, kinyújtotta feléjük a kezét, és erős hangon felkiáltott, mondván: Most van itt a ^abűnbánat ideje, mert közeleg a szabadulás napja;

22. Igen, és az Úr hangja angyalok ^aszája által kijelenti azt minden nemzetnek; igen, kijelenti azt, hogy nagy öröm örvendetes híreiben lehessen részük; igen, és hangot ad ezeknek az örvendetes híreknek minden népe között, igen, még azok között is, akik szét vannak szórva a föld színén; így ezek a hírek eljutottak hozzánk.

23. És ^avilágos kifejezésekkel tudatják velünk ezeket, hogy megérthessük, hogy ne tévedhessünk; és ez azért van, mert ^bvándorok vagyunk egy idegen földön; ezért igen kedveltek

vagyunk, mert szőlőskertünk minden részén kijelentik nekünk ezeket az örvendetes híreket.

24. Mert íme, ^aangyalok jelentik ki azt most sokaknak a földünkön; és ez az emberek gyermekei szívének felkészítése céljából történik, hogy befogadják a szavát akkor, amikor ő eljön dicsőségében.

25. És most csak arra várunk, hogy angyalok szája jelentse ki nekünk az örömteli híreket az ő eljövételéről; mert az idő eljön, ^anem tudjuk, milyen hamar. Adja az Isten, hogy az én napjaiban lehessen ez; de legyen az előbb vagy utóbb, én örvendezni fogok benne.

26. És angyalok szája ^aigaz és szent emberekkel fogja ezt tudatni eljövételének idején, hogy atyáink szavai beteljesedhessenek, aszerint, amit róla mondtak, mely a bennük lévő prófétálás lelke szerint volt.

27. És most, testvéreim, szívem melőlől ^akívánom, igen, nagy, méghozzá fájdalmas aggodalommal, hogy hallgassatok a szavaimra, és vessétek el a bűneiteket, és ne halogassátok bűnbánatotok napját;

28. Hanem alázkodjatok meg az Úr előtt, és szólítsátok az ő szent nevét, és folyamatosan ^alegyetek éberek és imádkozzátok, hogy ne ^bkísértsenek meg

19a Hél. 8:18;
T&Sz 84:6–16;
107:40–55.

b T&Sz 107:1–4.

20a ksz Szentírások.

b 2 Pét. 3:16;

Alma 41:1.

21a ksz Bűnbánat,

Bűnbánatot tart.

22a Alma 10:20.

23a 2 Ne. 25:7–8;

31:3; 32:7;

Jákób 4:13;

Ether 12:39.

b Jákób 7:26.

24a Alma 10:10; 39:19.

25a 1 Ne. 10:4;

3 Ne. 1:13.

26a Ámós 3:7;

Luk. 2:8–11.

27a Móziás 28:3.

28a ksz Ima;

Örködik, Örök.

b 1 Kor. 10:13.

benneteket azon felül, amit el tudtok viselni, és így a Szent Lélek vezessen benneteket, alázatossá, ‘szelíddé, engedékennyé, türelmessé válva, telve szeretettel és minden hosszútűréssel;

29. És ^ahitetek legyen az Úrban, és reményetek abban, hogy örök életet fogtok kapni; és mindig Isten ^bszeretete legyen a szívetekben, hogy az utolsó napon felemeltessetek és bemerjétek az ő ‘nyugalmaiba.

30. És az Úr biztosítsa nektek a bűnbánatot, hogy ne vonjátok magatokra a haragját, hogy ne kötözzenek le benneteket a “pokol láncai, hogy ne szenvedjétek el a második ^bhalált.

31. És Alma még több szót szólt a néphez, mely nincs leírva ebben a könyvben.

14. FEJEZET

Almát és Amuleket bebörtönzik és megverik – A hívőket és szentírásait a tűz által égetik el – Ezeket a vértanúkat az Úr fogadja dicsőségben – A börtönfalak meghasadnak és leomlanak – Alma és Amulek kiszabadulnak, üldözőik pedig meghalnak. Mintegy Kr.e. 82–81.

És lőn, hogy miután bevégezte a néphez intézett beszédet, sokan közülük hittek a szavainak, és kezdtek bűnbánatot tartani és kutatni a “szentírásokat.

2. De a többségük arra vágyott, hogy elpusztíthassa Almát és Amuleket; mert haragudtak Almára, Zézromhoz intézett szavainak “nyíltsága miatt; és azt is mondták, hogy Amulek ^bhazudott nekik, és szidalmazta a törvényüket, valamint törvénytudóikat és bírákat is.

3. És Almára és Amulekre is haragudtak; és mivel oly nyíltan tettek tanúságot a gonzságuk ellen, arra törekedtek, hogy titokban eltávolítsák őket.

4. De lőn, hogy mégsem tették ezt, hanem fogták és erős kötelekkel megkötözték, és az ország főbírája elé vitték őket.

5. És a nép előállt és tanúskodott ellenük – tanúsítva, hogy szidalmazták a törvényt, valamint az ország törvénytudóit és bírát, és az egész országban lévő népet is; és arról is bizonyosságot tettek, hogy csak egy Isten van, és hogy ő el fogja küldeni Fiát a nép közé, de ő nem fogja megszabadítani őket; és sok ilyen dologról tanúskodott a nép Alma és Amulek ellen. Most ez az ország főbírója előtt történt.

6. És lőn, hogy Zézrom megdöbönt az elhangzott szavakon; és az elmék vakságáról is tudott, melyet hazug szavaival okozott a nép között; és lelkét “felszaggatta saját bűnének ^btudata; igen, a pokol kínjai kezdték körülvenni őt.

28c ksz Szelíd, Szelídség;

Türelm.

29a Alma 7:24.

b T&Sz 20:31; 76:116.
ksz Jóságosság.

c T&Sz 84:24.

30a ksz Kárhozat; Pokol.

b ksz Halál, lelki.

14 1a 2 Kir. 22:8–13.
ksz Szentírások.

2a Alma 12:3–7.

b Alma 10:27.

6a Alma 15:5.

b ksz Lelkiismeret.

7. És lőn, hogy kiáltozni kezdett a néphez, mondván: Íme, "bűnös vagyok, és ezek az emberek szeplőltenek Isten előtt. És attól kezdve könyörögni kezdett értük; de a nép szidalmazta őt, mondván: Téged is megszállt az ördög? És leköpdösték és ^bkitaszították maguk közül, és mindenki mással így tettek, aki hitt az Alma és Amulek által elmondott szavakban; és kiűzték őket, és embereket küldtek, hogy köveket vessenek rájuk.

8. És összeszedték a feleségeiket és a gyermekeiket, és aki hitt, vagy akit arra tanítottak, hogy higgyen Isten szavában, azokat mind tűzre vettették; és a feljegyzéseiket is előhozták, melyek a szentírásokat tartalmazták, és azokat is a tűzre vetették, hogy elégjenek és elpusztítsa őket a tűz.

9. És lőn, hogy fogták Almát és Amuleket, és elvitték őket a vértanúság helyére, hogy tanúi legyenek azok elpusztításának, akiket elemesztett a tűz.

10. És amikor Amulek látta a tűzben emésztődő asszonyok és gyermekek kínjait, ő is szenvedett; és így szólt Almához: Hogy lehetünk tanúi ennek a rettenetes látványnak? Nyújtsuk hát ki a kezeinket, és gyakoroljuk Isten "hatalmát, mely bennünk van, és mentse meg őket a lángoktól.

11. De Alma így szólt hozzá: A

Lélek arra kényszerít, hogy ne nyújtsam ki a kezem; mert íme, az Úr "dicsőségben magához fogadja őket fent; és azért engedi meg, hogy megtegyék ezt a dolgot, vagyis hogy a nép megtehesse velük ezt a dolgot, szívük keménysége miatt, hogy igazságosak lehessenek az ^bítéletek, melyeket haragjában gyakorol majd rajtuk; és az "ártatlanok "vére tanúságként áll majd ellenük, igen, és hangosan vádolja őket az utolsó napon.

12. Most Amulek így szólt Almához: Íme, talán minket is meg fognak égetni.

13. És Alma így szólt: Legyen az Úr akarata szerint. De íme, munkánk még nincs befejezve; ezért nem égetnek meg minket.

14. Most lőn, hogy amikor a tűzbe vetettek teste felemészteződött, és a velük együtt bevett feljegyzések is, az ország főbírója odajött és megállt Alma és Amulek előtt, mialatt meg voltak kötözve; és kezével arcul ütötte őket, és így szólt hozzájuk: Azok után, amiket láttatok, fogjátok-e ismét azt prédikálni ennek a népnek, hogy "tüzes és kénköves tóba vetik majd őket?

15. Íme, látjátok, hogy nem volt hatalmatokban megmenteni azokat, akiket a tűzbe vetettek; és Isten sem mentette meg őket azért, mert a ti hiteteken voltak. És a bíró ismét arcul

7a Alma 11:21–37.
b Alma 15:1.
10a Alma 8:30–31.
11a ksz Dicsőség.

b Zsolt. 37:8–13;
Alma 60:13;
T&S 103:3.
ksz Igazságosság.

c Móziás 17:10.
d ksz Vértanú,
Vértanúság.
14a Alma 12:17.

ütötte őket, és ezt kérdezte: Mit mondotok magatokért?

16. Most, ez a bíró azon "Nehór hitének rendjéhez tartozott, aki Gedeont megölte.

17. És lőn, hogy Alma és Amulek semmit nem válaszoltak neki; és ő újra megütötte őket, és átadta a hivatalnokoknak, hogy vessék őket börtönbe.

18. És amikor börtönbe vetették őket és három napig ott voltak, jött sok "törvénytudó és bíró, és pap és tanító, akik Nehór hitvallásán voltak; és bejöttek a börtönbe, hogy meglátogassák őket, és sok ígével kapcsolatban kérdezték őket, de azok semmit nem válaszoltak nekik.

19. És lőn, hogy a bíró eléjük állt és így szólt: Miért nem válaszoltok ezen emberek szavaira? Nem tudjátok, hogy hatalmamban van átadni benneteket a lángoknak? És megparancsolta nekik, hogy beszéljenek; de ők semmit nem válaszoltak.

20. És lőn, hogy eltávoztak és újukra mentek, de másnap ismét eljöttek; és a bíró is ismét arcul ütötte őket. És még sokan előre jöttek és megütötték őket, mondván: Felálltok-e ismét, hogy ítélezzetek ezen a népen, és kárhóztassátok a törvényünket? Ha oly nagy hatalmatok van, akkor miért nem "szabadítjátok ki magatokat?

21. És sok hasonló dolgot mondtak nekik, és csikorgatták rájuk a fogukat, és leköpdösték őket és azt kérdezték: Hogy

fogunk kinézni, amikor elkárhozunk?

22. És sok hasonló dolgot, igen, mindenféle hasonló dolgot mondtak nekik; és így csúfolták őket sok napon át. És megvonták tőlük az ételt, hogy éhezzenek, és a vizet, hogy szomjazzanak; és a ruháikat is elvették tőlük, így mezítelenek voltak; és erős kötelekkel voltak megkötözve és börtönbe voltak zárva.

23. És lőn, hogy miután sok napon át szenvedtek így, (és ez a bírák Nefi népe feletti uralmának tizedik évében, a tizedik hónapban volt, a tizenkettedik napon) az Ammoniha földje feletti főbíró, és tanítóik és törvénytudóik közül sokan be mentek a börtönbe, ahol Alma és Amulek kötelekkel meg volt kötözve.

24. És a főbíró megállt előttük, és megint megütötte őket és így szólt hozzájuk: Ha birtokoljátok Isten hatalmát, akkor szabadítsátok ki magatokat ezekből a kötelekből, és akkor elhisszük, hogy az Úr szavaitok szerint el fogja pusztítani ezt a népet.

25. És lőn, hogy mindannyian odamentek és megütötték őket, ugyanazokat a szavakat mondván, egészen a legutolsóig; és amikor a legutolsó is szólt hozzájuk, Isten "hatalma volt Almán és Amuleken, és felemelkedtek és talpra álltak.

26. És Alma felkiáltott, mondván: Meddig kell elviselnünk

ezeket a nagy "megpróbáltatásokat, Ó Uram? Ó Uram, adj nekünk erőt hitünk szerint, mely Krisztusban van, méghozzá a szabadulásra. És elszakították a köteleket, melyekkel meg voltak kötözve; és amikor a nép ezt meglátta, menekülni kezdtek, mert a pusztulás félelme szállta meg őket.

27. És lőn, hogy oly nagy volt a félelmük, hogy a földre rogytak, és nem érték el a "börtön külső kapuját; és a föld hatalmasat rázkódott, és a börtön falai úgy kettéhasadtak, hogy a földre omlottak; és az Almát és Amuleket ütlegető főbíró, és törvénytudókat, és papokat és tanítókat megölte annak leomlása.

28. És Alma és Amulek kijöttek a börtönből, és nem sérültek meg; mert az Úr hatalmat adott nekik, hitük szerint, mely Krisztusban volt. És egyenesen kijöttek a börtönből; és "megszabadultak a köteleiktől; és a börtön a földre omlott, és Almán és Amuleken kívül minden lélek meghalt annak falain belül; és ők egyenesen bejöttek a városba.

29. Most a nép hallván a nagy zajt, odacsődült, hogy megtudja annak okát; és amikor meglátták Almát és Amuleket a börtönből kijönni, és hogy annak falai a földre omlottak, nagy félelem ütött beléjük, és menekültek Alma és Amulek színe elől,

méghozzá úgy, ahogyan a kecske menekül gidáival két oroslán elől; és így menekültek Alma és Amulek színe elől.

15. FEJEZET

Alma és Amulek Szidómba mennek és megalapítanak egy gyülekezetet – Alma meggyógyítja Zézromot, aki csatlakozik az egyházhoz – Sokakat megkeresztelnek, és az egyház virágzik – Alma és Amulek Zarahemlába mennek. Mintegy Kr.e. 81.

És lőn, hogy Alma és Amulek parancsot kaptak, hogy menjenek ki abból a városból; és ők kimentek, és eljöttek, méghozzá Szidóm földjére, és íme, ott rátaláltak mindazokra az emberekre, akik "Ammonihá földjéről eljöttek, akiket azért ^btaszítottak ki és köveztek meg, mert hittek Alma szavaiban.

2. És elmondták nekik mindazt, ami "feleségeikkel és gyermekeikkel történt, és magukról is beszéltek nekik, és az őket kiszabadító ^bhatalomról.

3. Zézrom pedig betegen feküdt Szidómban, égető lázzal, melyet elméjének nagy gyötrelmei okoztak, "gonoszsága miatt, mert azt gondolta, hogy Alma és Amulek már nincs többé; és azt gondolta, hogy az ő gonoszsága miatt ölték meg őket. És ez a nagy bűn, és sok más bűne felszaggatta elméjét, míg

26a Jak. 5:10–11;
Móziás 17:10–20;
T&Sz 121:7–8.
27a Csel. 16:26;

Ether 12:13.
28a Jákób 4:6;
3 Ne. 28:19–22.
15 1a Alma 16:2–3, 9, 11.

b Alma 14:7.
2a Alma 14:8–14.
b Alma 14:28.
3a Alma 14:6–7.

az rendkívül keserves nem lett, és nem volt szabadulás; ezért égető hőség kezdte perzselni.

4. Most amikor meghallotta, hogy Alma és Amulek Szidóm földjén vannak, szíve kezdett felbátorodni, és rögtön üzenetet küldött nekik, kérvén őket, hogy jöjjenek el hozzá.

5. És lőn, hogy rögtön elmentek, engedelmeskedve az üzenetnek, melyet elküldött nekik; és bementek a házba Zézromhoz; és az ágyán találták őt, betegen, égető láztól igen leverten; és az elméje is rendkívül el volt keseredve a bűnei miatt; és amikor meglátta őket, kinyújtotta a kezét, és könyörgött nekik, hogy gyógyítsák meg őt.

6. És lőn, hogy Alma, kezét megfogván így szólt hozzá: "Hiszel-e Krisztus szabadító hatalmában?"

7. És ő felelt és így szólt: Igen, hiszem mindazokat a szavakat, melyeket tanítottál.

8. És Alma így szólt: Ha hiszel Krisztus megváltásában, akkor "meggyógyulhatsz.

9. És ő így szólt: Igen, hiszek szavaid szerint.

10. És akkor Alma az Úrhoz fohászzkodott, mondván: Ó Uram, Istenünk, irgalmazz ennek az embernek és "gyógyítsd meg őt hite szerint, mely Krisztusban van.

11. És amikor Alma ezeket a szavakat kimondta, Zézrom

"talpra ugrott és járni kezdett; és ez az egész nép nagy csodálkozására történt; és ennek híre elterjedt szerte Szidóm egész földjén.

12. És Alma megkeresztelte Zézromot az Úrnak; és ő attól az időtől kezdve prédikálni kezdett a népnek.

13. És Alma megalapított egy gyülekezetet Szidóm földjén, és papokat és tanítókat szentelt fel az országban, hogy az Úrnak mindazokat megkereszteljék, akik meg akartak keresztelkedni.

14. És lőn, hogy ezek sokan voltak; mert Szidóm környékének minden tájáról odasereglettek és megkeresztelkedtek.

15. De ami az Ammonihai földjén lévő népet illeti, ők még keményszívű és merevnyakú nép maradtak; és nem bánták meg a bűneiket, az ördögnek tulajdonítván Alma és Amulek minden hatalmát; mert "Nehór hitvallásán voltak, és nem hittek bűneik megbánásában.

16. És lőn, hogy Alma és Amulek, mivel Amulek Isten szaváért minden aranyát, és ezüstjét és becses dolgát "elhagyta, mely Ammonihai földjén volt, és mivel ^belutasították azok, akik egykor a barátai voltak, és az apja és a rokonai is;

17. Ezért miután Alma megalapította a gyülekezetet Szidómban, nagy "mérsékletet látott, igen, látta, hogy a nép mérsékli

6a Márk 9:23.
8a ksz Gyógyít,
Gyógyítások.
10a Márk 2:1–12.

11a Csel. 3:1–11.
15a Alma 1:2–15.
16a Luk. 14:33;
Alma 10:4.

b ksz Üldöz,
Üldöztetés.
17a Alma 16:21.

szíve gögjt, és kezdenek ^b megalázkodni Isten előtt, és kezdenek összegyűlni a szentélyeiknél, hogy Istennek ^c hódoljanak az oltár előtt, folyamatosan ^e éberen és imádkozva, hogy megszabadulhassanak Sátántól és a ^e haláltól és a pusztulástól –

18. Most amint mondtam, miután Alma látta mindezen dolgokat, vette tehát Amuleket és átjött Zarahemla földjére, és a saját házába vitte, és szolgált neki a megpróbáltatásaiban, és erősítette őt az Úrban.

19. Így végződött a bírák Nefi népe fölötti uralmának tizedik éve.

16. FEJEZET

A lámániták elpusztítják Ammonihá népét – Zorám győzelemre vezeti a nefitákat a lámániták ellen – Alma és Amulek és még sokan mások prédikálják az igét – Azt tanítják, hogy feltámadása után Krisztus meg fog jelenni a nefitáknak. Mintegy Kr.e. 81–77.

És lőn a bírák Nefi népe feletti uralmának tizenegyedik évében, a második hónap ötödik napján, miután addig nagy béke uralkodott Zarahemla földjén, miután nem voltak sem háborúk, sem viszálykodások egy bizonyos számú éven át, meghozzá míg a tizenegyedik év második hónapjának ötödik napjáig, háború híre hangzott szerte az országban.

2. Mert íme, a lámániták seregei betörték a vadon felől az ország határaiba, meghozzá ^a Ammonihá városába, és elkezdtek gyilkolni a népet és pusztítani a várost.

3. És most lőn, hogy mielőtt a nefiták elegendő sereget gyűjthettek volna, hogy kiűzzék őket az országból, azok ^e elpusztították a népet, mely Ammonihá városában volt, és néhányat Noé határaiban is, másokat pedig fogolyként a vadonba vittek.

4. Most lőn, hogy a nefiták szerették volna visszaszerezni azokat, akiket fogolyként a vadonba hurcoltak.

5. Ezért az, akit főkapitánynak neveztek ki a nefiták seregei felett, (és az ő neve Zorám volt, és két fia volt, Lehi és Aha) – most, Zorám és két fia, mivel tudták, hogy Alma a főpap az egyház felett, és hallották, hogy rendelkezik a prófétálás lelkével, elmentek tehát hozzá és tudni kívánták tőle, hogy az Úr mit szeretne, hova menjenek a vadonba testvéreik felkutatására, akiket foglyul ejtettek a lámániták.

6. És lőn, hogy Alma ^a megkérdezte az Urat az ügyet illetően. És Alma visszatért, és így szólt hozzájuk: Íme, a lámániták a déli vadonban fognak átkelni a Sidon folyón, messze fent, Manti földjének határain túl. És íme, ott találkozzatok velük, a Sidon folyótól keletre, és ott az Úr át fogja adni nektek

17b ksz Alázatos,
Alázatosság.
c ksz Hódol.

d ksz Ima;
Örkődik, Örök.
e ksz Halál, lelki.

16 2a Alma 15:1, 15–16.
3a Alma 9:18.
6a Alma 43:23–24.

testvéreiteket, akiket foglyul ejtettek a lámániták.

7. És lőn, hogy Zorám és fiai seregeikkel átkeltek a Sidon folyón, és Manti határán túl, a déli vadonba vonultak, mely a Sidon folyó keleti oldalán volt.

8. És rátörtek a lámánita seregekre, és szétszórták és a vadonba űzték a lámánitákat; és vették testvéreiket, akiket foglyul ejtettek a lámániták, és egyetlen lélek sem vezett el azok közül, akiket foglyul ejtettek. És testvéreik elhozták őket, hogy birtokolják a saját földjeiket.

9. És így végződött a bírák tizenegyedik éve, a lámánitákat kiűzték az országból, Ammonia népe pedig ^aelpusztult; igen, minden élő lélek ^belpusztult az ammonihabeliek közül, és nagy városuk is, amelyről azt mondták, hogy Isten nem tudja elpusztítani, annak nagysága miatt.

10. És íme, ^aegyetlen nap alatt elhagyatott lett; és a holttesteket ebek és a vadon vadállatai tépték szét.

11. Mindazonáltal sok nap után a holttesteket halomba rakták a föld színén és egy vékony földréteggel betakarták. És most olyan nagy volt azok bűze, hogy a nép sok évig nem ment be, hogy Ammonia földjét birtokolja. És Nehórok pusztaságának nevezték el, mert ^aNehór hitvallásán voltak azok,

akiket ott megöltek; és földjük elhagyatott maradt.

12. És a lámániták a bírák Nefi népe feletti uralmának tizenegyedik évéig nem jöttek ismét háborúskodni Nefi népe ellen. És így Nefi népének három évig állandó békében volt része az egész országban.

13. És Alma és Amulek elmentek, bűnbánatot prédikálva a népnek a ^atemplomaikban, és a szentélyeikben és a ^bzsinagógáikban is, melyeket a zsidók módján építettek.

14. És aki csak hajlandó volt meghallgatni a szavaikat, annak állandóan, ^aszemélyválogatás nélkül adtak Isten szavából.

15. És így Alma és Amulek, és még sokan mások, akiket kiválasztottak a munkára, elmentek, hogy szerte az egész országban prédikálják az igét. És az egyház megalapítása általános lett szerte az országban, mind a környező tájakon, Nefi egész népe között.

16. És ^anem volt közöttük egyenlőtlenség; az Úr kitöltötte Lelkét azon egész föld színére, hogy előkészítse az emberek gyermekeinek az elméjét, vagyis hogy előkészítse ^bszívüket az ige befogadására, amelyet majd eljövetelekor fognak tanítani közöttük –

17. Hogy ne legyenek makacsak az igével szemben, hogy ne legyenek hitetlenek és ne haladjanak tovább a pusztulás felé,

9a Alma 8:16; 9:18–24;
Morm. 6:15–22.
b Alma 25:1–2.
10a Alma 9:4.

11a Alma 1:15; 24:28–30.
13a 2 Ne. 5:16.
b Alma 21:4–6, 20.
14a Alma 1:30.

16a Móziás 18:19–29;
4 Ne. 1:3.
b ksz Megtört szív.

hanem hogy örömmel fogadják az ígét, és “ágként beolthassák őket az igazi ^bszőlőtőkébe, hogy bemehessenek az Úrnak, Istenüknek a ‘nyugalmába.

18. Most azok a “papok, akik a nép között jártak, minden hazugság, és ^bmegtévesztés, és ‘irigykedés, és viszály, és rosszindulat, és szidalmazás, és lopás, rablás, fosztogatás, gyilkosság, házasságtörés elkövetése és mindenféle szemérmertlenség ellen prédikáltak, hirdetvén, hogy ezen dolgoknak nem kellene így lenniük –

19. Eléjük tárva a hamarosan eljövendő dolgokat; igen, eléjük tárva Isten Fiának “eljövetelét, szenvedéseit és halálát, valamint a halottak feltámadását.

20. És a nép közül sokan kérdezősködtek azt a helyet illetően, ahova Isten Fia el fog jönni; és azt tanították nekik, hogy “feltámadása után ^bmeg fog jelenni nekik; és ezt a nép nagy örömmel és örvendezéssel hallotta.

21. És most, miután szerte az egész országban megalapították az egyházat – miután “győzelmet szereztek az ördög felett, és Isten szavát annak tisztaságában hirdették az egész országban, és az Úr kitöltötte áldásait a népre – így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának tizennegyedik éve.

Beszámoló Móziás fiairól, akik Isten szaváért lemondtak jogukról a királyságra, és felmentek Nefi földjére a lámánitáknak prédikálni; szenvedéseik és megmenekülésük – Alma feljegyzése szerint.

A 17. fejezettől a 27-ig bezárólag.

17. FEJEZET

*Móziás fiai rendelkeznek a próféta-
tálás és a kinyilatkoztatás lelkével
– Különböző utakra mennek, hogy
a lámánitáknak az ígét hirdessék –
Ammon Ismáel földjére megy és
Lamóni király szolgálja lesz – Am-
mon megmenti a király nyárait és
megöli ellenségeit Szébus vizénél.
1–3. vers mintegy Kr.e. 77; 4. vers
mintegy Kr.e. 91–77; és az 5–39.
vers mintegy Kr.e. 91.*

És most lőn, hogy amikor Alma útban volt a Gedeon földjétől délre, Manti földje felé, íme, csodálkozására “Móziás fiaival ^btalálkozott, akik útban voltak Zarahemla földje felé.

2. Most Móziásnak ezek a fiai Almával voltak akkor, amikor az angyal “először jelent meg neki; ezért Alma rendkívül örült, hogy látja a testvéreit; és örömét még az is növelte, hogy még mindig testvérei voltak az Úrban; igen, és megerősödtek

17a Jákób 5:24.

b ksz Az Úr
szőlőskertje.

c Alma 12:37; 13:10–13.

18a Alma 15:13.

b ksz Megtéveszt,
Megtévesztés.

c ksz Irigység.

19a ksz Jézus Krisztus –
Próféciák Jézus
Krisztus születéséről
és haláláról.

20a 1 Ne. 12:4–6.

b 2 Ne. 26:9;

3 Ne. 11:7–14.

21a Alma 15:17.

17 1a Móziás 27:34.

b Alma 27:16.

2a Móziás 27:11–17.

az igazság ismeretében, mert jó felfogású emberek voltak és szorgalmasan ^bkutatták a szentírásokat, hogy Isten szavát megismerjék.

3. De ez nem minden; sok imádkozásnak és ^aböjtnak adták magukat, ezért rendelkeztek a prófétálás lelkével és a kinyilatkoztatás lelkével, és amikor ^btanítottak, akkor Istentől való hatalommal és felhatalmazással tanítottak.

4. És tizennégy évig tanították Isten szavát a lámániták között, és nagyon ^asikeresek voltak abban, hogy sokakat ^belvezessenek az igazság ismeretéhez; igen, szavaik hatalma sokakat vitt Isten oltára elé, hogy szólítsák a nevét és ^cbevallják előtte a bűneiket.

5. Most ezek a körülmények kísérték utazásaikat, mert sok megpróbáltatásuk volt; sokat szenvedtek, a testben és az elmében is, például éhséget, szomjúságot és fáradtságot, és lelkileg is sokat ^afáradoztak.

6. Most ezek voltak az utazásaik: Miután atyjuknak, Móziásnak, a bírák első évében ^abúcsút mondtak, miután ^blemondtak a királyságról, melyet atyjuk rájuk szeretett volna ruházni, és ez volt a nép elképzelése is;

7. Mindazonáltal ők elmentek Zarahemla földjéről, és vitték a

kardjaikat, és a dárdáikat, és az íjjaikat, és a nyilaikat és a parittyáikat; és ezt azért tették, hogy gondoskodhassanak maguknak ételről a vadonban.

8. És így azokkal, akiket kiválasztottak, elindultak a vadonba, hogy felmenjenek Nefi földjére, Isten szavát prédikálni a lámánitáknak.

9. És lőn, hogy sok napig mentek a vadonban, és sokat böjtöltek és ^aimádkoztak, hogy az Úr megadja nekik Lelkének egy részét, hogy az velük menjen és velük maradjon, hogy ^beszközök lehessenek Isten kezében és ha lehet, akkor testvéreiket, a lámánitákat elvezessék az igazság ismeretéhez, annak ismeretéhez, hogy hitványak atyáik ^chagyományai, melyek nem helyesek.

10. És lőn, hogy az Úr ^ameglátogatta őket ^bLelkével és így szólt hozzájuk: ^cVigasztalódjatok meg. És ők megvigasztalódtak.

11. És az Úr még azt mondta nekik: Menjetek testvéreitek, a lámániták közé és ültessétek el szavamát; mégis legyetek ^atürelmesek a hosszútűrésben és a megpróbáltatásokban, hogy jó példát mutassatok nekik én bennem, és én eszközöz teszlek majd benneteket a kezemben, sok lélek szabadulására.

2b ksz Szentírások.
3a ksz Böjt, Böjtölés;
Ima.
b ksz Tanít, Tanító –
Tanítás a Lélekkel.
4a Alma 29:14.
b ksz Misszionáriusi
munka.

c ksz Vallomást tesz,
Vallomástétel.
5a Alma 8:10.
6a Móziás 28:1, 5–9.
b Móziás 29:3.
9a Alma 25:17.
ksz Ima.
b Móziás 23:10;

Alma 26:3.
c Alma 3:10–12.
10a T&Sz 5:16.
b ksz Szentlélek.
c Alma 26:27.
11a Alma 20:29.
ksz Türelem.

12. És lőn, hogy Móziás fiainak és azoknak a szíve, akik velük voltak, felbátorodott, hogy a lámánitákhoz elmenve Isten szavát hirdessék nekik.

13. És lőn, hogy amikor a lámániták földjének határába értek, ^a“elváltak és eltávoztak egymástól, bízva az Úrban, hogy ^baratásuk végén újra találkoznak majd; mert úgy gondolták, hogy nagy az a munka, melyre vállalkoztak.

14. És bizony nagy volt, mert arra vállalkoztak, hogy Isten szavát prédikálják egy ^a“vad, és makacs és kegyetlen népnek; olyan népnek, akik abban lelték örömüket, hogy a nefitákat gyilkolják, és rabolják és fosztogassák; és akiknek kincsekre volt helyezve a szíve, vagyis aranyra és ezüstre és értékes kövekre; de ezeket gyilkolás és fosztogatás útján akarták megszerezni, hogy ne kelljen értük a saját kezeikkel megdolgozni.

15. Így nagyon rest nép voltak, sokan közülük bálványoknak hódoltak, és atyáik ^a“hagyományai miatt Isten ^bátka szállt rájuk; mindazonáltal az Úr ígéretei megadatnak nekik a bűnbánat feltételével.

16. Ez volt tehát az ^a“ok, amiért Móziás fiai vállalkoztak a munkára, hogy talán elvezethessék őket a bűnbánatra; hogy talán elvezethessék őket a megváltás tervének megismerésére.

17. Elváltak tehát egymástól és

elindultak közéjük, mindegyik férfi egyedül, Isten szava és hatalma szerint, mely megadatott nekik.

18. Most Ammon, lévén közöttük a vezető, vagyis inkább ő szolgált nekik, és eltávozott tőlük, miután ^a“megáldotta őket különböző hivatalaik szerint, miután adott nekik Isten szavából, vagyis szolgált nekik az eltávozása előtt; és így különböző utakra keltek szerte azon a földön.

19. És Ammon Ismáel földjére ment, arra a földre, amelyet ^a“Ismáel fiairól neveztek el, akik szintén lámániták lettek.

20. És amint Ammon Ismáel földjére lépett, a lámániták elfogták és megkötözték, amint az szokásuk volt, hogy minden nefitát, aki a kezük közé került, megkötözzenek és a király elé hurcoljanak; és így a király tetszésére volt bízva, hogy megöli őket, vagy fogságban tartja őket, vagy börtönbe veti őket, vagy kiüzi őket az országából, akaratára és tetszése szerint.

21. És így Ammont a király elé hurcolták, aki Ismáel földje fölött uralkodott; és Lamóni volt a neve; és Ismáel leszármazottja volt.

22. És a király megkérdezte Ammont, hogy szeretne-e az országban, a lámániták vagyis népe között élni.

23. És Ammon így szólt hozzá: Igen, szeretnék egy ideig e

13a Alma 21:1.

^b Mát. 9:37.

14a Móziás 10:12.

15a Alma 9:16–24; 18:5.

^b Alma 3:6–19;

3 Ne. 2:15–16.

16a Móziás 28:1–3.

18a ksz Áld, Áldás,

Áldott.

19a 1 Ne. 7:4–6.

nép között élni; igen, és talán halálom napjáig.

24. És lőn, hogy Lamóni királynak nagyon kedvére volt Ammon, és megoldatta kötelekeit, és szerette volna, ha Ammon feleségül veszi az egyik lányát.

25. De Ammon így szólt hozzá: Azt nem, de szolgád leszek. Így Ammon Lamóni király szolgája lett. És lőn, hogy beállították a többi szolgák közé, hogy a lámániták szokása szerint őrizze Lamóni nyájait.

26. És miután három napja volt a király szolgálatában, amint a lámánita szolgákkal együtt nyájakkal a vízhez mentek, melyet Szébus vizének hívtak, és az összes lámánita ide hajtotta a nyájait itatni –

27. Ahogy tehát Ammon és a király szolgálói ehhez a vízhez hajtották nyájukat, íme egy bizonyos számú lámánita, akik itatni voltak a nyájakkal, nekiállt és szétkergette Ammonnak és a király szolgálóinak a nyájait, és annyira szétkergették őket, hogy sokfelé menekültek.

28. Most a király szolgálói zúgolódni kezdtek, mondván: Most meg fog ölni minket a király, ahogyan a testvéreinket is, mivel nyájuk szétszóródtak ezen emberek gonoszsága miatt. És elkezdtek rendkívül sírni, mondván: Íme, már szét is szóródtak a nyájaink.

29. Most azon félelem miatt sírtak, hogy megölik őket. Most amikor Ammon ezt látta, örömmel duzzadt meg benne a szíve; mert ezt mondta: Megmutatom

hatalmamat ezen szolgatársaimnak, vagyis azt a hatalmat, mely bennem van, visszahozván ezen nyájakat a királynak, hogy elnyerjem ezen szolgatársaim szívét, és rávezethessem őket arra, hogy higgyenek a szavaimban.

30. És most ezek voltak Ammon gondolatai, amikor látta azok megpróbáltatásait, akiket testvéreinek nevezett.

31. És lőn, hogy szavaival bízatta őket, mondván: Testvéreim, bízzatok, és induljunk a nyájak keresésére, és összegyűjtjük őket és visszahozzuk őket a vízhez; és így megőrizzük a nyájakat a királynak, és ő nem fog megölni minket.

32. És lőn, hogy el is indultak a nyájak keresésére, és követték Ammont, és nagy gyorsasággal előre siettek, és megelőzték a király nyájait, és ismét összegyűjtötték őket a vízhez.

33. És azok a férfiak ismét nekiálltak, hogy szétkergessék a nyájukat; de Ammon így szólt a testvéreihez: Kerítsétek be a nyájakat, hogy ne meneküljenek el; és én elmegyek és megvívok ezekkel a férfiakkal, akik szétkergetik a nyájainkat.

34. Ezért úgy tettek, ahogy Ammon megparancsolta nekik, és ő elment és kiállt, hogy megvívjon azokkal, akik a Szébus vizénél álltak; és ezek száma nem volt kevés.

35. Ezért nem féltek Ammontól, mert azt gondolták, hogy tetszésük szerint egy emberük is megölheti őt, mivel nem tudták, hogy az Úr megígérte Móziás-

nak, hogy “kiszabadítja fiait a kezeik közül; és az Úrról sem tudtak semmit; ezért lelték örömeiket testvéreik pusztításában, és ezen okból álltak neki, hogy szétkergessék a király nyárait.

36. De “Ammon előállt és parittyájával köveket kezdett rájuk hajigálni; igen, nagy erővel parittyázta közéjük a köveket; és így egy ^bbizonyos számú embert megölt közülük, olyannyira, hogy csodálkozni kezdtek az erején; mindazonáltal dühösek voltak testvéreik megölése miatt, és elhatározták, hogy Ammonnak el kell esnie; ezért látván, hogy ^cnem tudják megütni őt a köveikkel, bunkósbotokkal jöttek elő, hogy megöljék őt.

37. De íme, Ammon minden olyan embernek, aki felemelte bunkósbotját, hogy megüsse őt, kardjával levágta a karját; mert úgy állt ellen az ütéseknek, hogy kardjának élével levágta a karjukat, olyannyira, hogy csodálkozni kezdtek és menekülni kezdtek előle; igen, és számuk nem volt kevés; és ő karjának erejével futamította meg őket.

38. Most hat közülük parittyá által esett el, de a kardjával senkit nem ölt meg, csak a vezérüket; és karjaikból annyit vágott le, amennyit felemeltek ellene, és ez nem volt kevés.

39. És amikor messzire elkergette őket, visszatért és megittatták nyájaikat és visszaterelték

őket a király legelőjére, és aztán bementek a királyhoz, és bevitték a karokat, melyeket Ammon kardja vágott le, azokéit, akik meg akarták őt ölni; és ezeket bevitték a királyhoz, azon dolgok bizonyoságaképpen, amiket tettek.

---

18. FEJEZET

Lamóni király azt feltételezi, hogy Ammon a Nagy Lélek – Ammon a királynak a teremtésről, Istennek az emberekkel való cselekedeteiről és a megváltásról tanít, mely Krisztuson keresztül jön el – Lamóni hisz és a földre rogy, mintha halott lenne. Mintegy Kr.e. 90.

És lőn, hogy Lamóni király előállította a szolgálát, és bizonyoságot tétetett velük mindazon dolgokról, melyeket az ügyet illetően láttak.

2. És amikor mindannyian bizonyoságot tettek azon dolgokról, melyeket láttak, és ő megismerte Ammon hűségét nyájai megőrzésében, és nagy hatalmát is az azokkal való hadakozásban, akik a megölésére törekedtek, rendkívül csodálkozott és így szólt: Bizonyára több ő egy embernél. Íme, nem ő-e a Nagy Lélek, aki ily nagy büntetéseket küld erre a népre, öldökléseik miatt?

3. És válaszoltak a királynak, és ezt mondták: Hogy ő lenne-e a Nagy Lélek, vagy egy ember, azt nem tudjuk; de annyit tudunk, hogy a király ellensé-

35a Móziás 28:7;
Alma 19:22–23.

36a Ether 12:15.
b Alma 18:16.

c Alma 18:3.

gei "nem tudják megölni; és amikor ő velünk van, akkor az ő ügyessége és nagy ereje folytán a király nyájait sem tudják szétkergetni; ezért tudjuk, hogy barátja a királynak. És most, Ó király, nem hisszük, hogy egy embernek ily nagy ereje lehet, mert tudjuk, hogy nem lehet megölni.

4. És most, amikor a király ezen szavakat meghallotta, így szólt hozzájuk: Most már tudom, hogy ő a Nagy Lélek; és most azért jött le, hogy megőrizze az életeteket, hogy ne "öljelek meg titeket is úgy, mint azt testvéreitekkel tettem. Most ez a Nagy Lélek az, akiről atyáink beszéltek.

5. Most, ez volt az a hagyomány, melyet Lamóni király az atyjától kapott, hogy van egy "Nagy Lélek. És annak ellenére, hogy hittek egy Nagy Lélekben, azt gondolták, hogy helyes volt mindaz, amit tettek; mindazonáltal Lamóni király kezdett rendkívül félni, attól való félelmében, hogy helytelenül tett, amikor megölte a szolgálait;

6. Mert sokat megölt közülük, amiért testvéreik a víznél szétkergették nyájukat; és így mivel szétszóródtak a nyájuk, megölte őket.

7. Most, ezeknek a lámánitáknak az volt a szokása, hogy a Szébus vizénél állva szétkergették a nép nyájait, hogy a szétkergetettek közül sokakat a saját földjükre hajthassanak,

lévén ez közöttük egy szokásos fosztogatási mód.

8. És lőn, hogy Lamóni király ezt kérdezte a szolgálaitól: Hol van ez az ember, akinek olyan nagy hatalma van?

9. És azt mondták neki: Íme, a lovaiddat eteti. Ugyanis a király megparancsolta szolgálainak, még mielőtt a nyájukat mentek volna itatni, hogy készítsék elő lovaikat és kocsijait, és kísérik el őt Nefi földjére, mert egy nagy lakomát jelölt ki Nefi földjén Lamóni király atyja, aki király volt az egész ország felett.

10. Most amikor Lamóni király meghallotta, hogy Ammon a lovaikat és kocsijait készíti elő, még jobban csodálkozott Ammon hűsége miatt, mondván: Bizonyos, hogy összes szolgálaim közül nem volt még egy ilyen hű szolga, mint ez a férfi; mert minden parancsomra emlékszik, és végrehajtja őket.

11. Most már biztosan tudom, hogy ő a Nagy Lélek, és megkérném őt, hogy jöjjön be hozzám, de nem merem.

12. És lőn, hogy amikor Ammon a lovakat és kocsikat a király és szolgálai számára előkészítette, bement a királyhoz, és látta, hogy a király arckifejezése megváltozott; ezért azon volt, hogy visszavonul a színe elől.

13. És a király egyik szolgálója így szólt hozzá: Rabbána – mely lefordítva hatalmas, vagyis nagy királyt jelent, mert királyait

hatalmasnak tartották, és így ezt mondta neki – Rabbána, a király azt kívánja, hogy maradj.

14. Ammon tehát a király felé fordult és megkérdezte: Mit szeretnél, mit tegyek érted, Ó király? És a király az ő időszámításuk szerint egy óra hosszáig nem válaszolt neki, mert nem tudta, hogy mit mondjon neki.

15. És lőn, hogy Ammon újra megkérdezte tőle: Mit kívánsz tőlem? De a király nem válaszolt neki.

16. És lőn, hogy Ammon, mivel eltöltötte Isten Lelke, beelátott a király "gondolataiba. És így szólt hozzá: Mivel hallottad, hogy szolgálodat és nyájaidat megvédtem, és testvéreik közül hetet parittyával és karddal megöltem, másoknak meg a karját vágtam le, hogy nyájaidat és szolgálodat megvédjem; íme, ez az, mely csodálkozásodat okozza?

17. Azt kérdezem tőled, mi az oka annak, hogy oly nagy a csodálkozásod? Íme, én egy ember és a te szolgálád vagyok; ezért amit csak kívánsz, azt megteszem, ha helyes.

18. Most amikor a király meghallotta ezeket a szavakat, újra elcsodálkozott, mert látta, hogy Ammon tisztán "látja a gondolatait; de azért Lamóni király most már szólásra nyitotta száját és azt kérdezte: Ki vagy te? Te vagy az a Nagy Lélek, aki minden dolgot ^btud?

19. Ammon válaszolt, és ezt mondta neki: Nem vagyok az.

20. És a király azt kérdezte: Honnan ismered szívem gondolatait? Bátran szólhatsz, és beszélj nekem ezekről a dolgokról; és azt is mondd el nekem, hogy mely hatalom által ölted meg testvéreimet, akik szétkergették a nyájaimat, és vágtad le a karjaikat –

21. És most, ha beszélsz nekem ezekről a dolgokról, akkor amit csak kívánsz, azt megadom neked; és ha szükséges, akkor seregeimmel védelek meg; de tudom, hogy erősebb vagy mindannyiuknál; mindazonáltal amit csak kívánsz tőlem, azt megadom neked.

22. Most Ammon, mivel bölcs volt, mégis ártalmatlan, így szólt Lamónihoz: Hallgatsz majd a szavaimra, ha megmondom neked, hogy mely hatalom által teszem ezeket a dolgokat? És ez az a dolog, amit kívánok tőled.

23. És a király válaszolt neki, és ezt mondta: Igen, minden szavadat el fogom hinni. És így Ammon csellel szaván fogta.

24. És Ammon "bátran beszélni kezdett hozzá, és azt kérdezte tőle: Hiszed-e hogy van Isten?

25. És ő válaszolt, és ezt mondta neki: Nem tudom, hogy az mit jelent.

26. És akkor Ammon ezt kérdezte: Hiszed-e hogy van Nagy Lélek?

27. És ő azt mondta: Igen.

28. És Ammon így szólt: Ő az Isten. És Ammon ismét kérdezett tőle: Hiszed-e, hogy ez a Nagy Lélek, aki Isten, teremtett

minden dolgot, ami a mennyben és a földön van?

29. És ő azt mondta: Igen, hiszem, hogy ő teremtett minden dolgot, ami a földön van; de a mennyeket nem ismerem.

30. És Ammon így szól hozzám: A menny az a hely, ahol Isten és mind az ő szent angyalai laknak.

31. És Lamóni király azt kérdezte: A föld felett van?

32. És Ammon így szól: Igen, és ő letekint mind az emberek gyermekeire; és ismeri a szív összes ^agondolatát és szándékát; mert az ő keze által lettek mind teremtvé a kezdettől fogva.

33. És Lamóni király így szól: Én elhiszem mindezen dolgokat, melyeket mondtál. Istentől küldettél?

34. Ammon így szól hozzám: Én ember vagyok, és az ^aember kezdetben Isten képmására teremtettet, és engem az ő Szent Lelke hívott el, hogy ezeket a dolgokat ^bmegtanítsam ennek a népnek, hogy eljuthassanak annak ismeretéhez, ami helyes és igaz;

35. És ennek a ^aLéleknek egy része lakik bennem, mely ^btudást ad nekem, és hatalmat is, hitem és kívánságaim szerint, melyek Istenben vannak.

36. Most amikor Ammon elmondta ezeket a szavakat, a világ teremtésénél és Ádám teremtésénél kezdte, és elmondta neki az ember bukásával

kapcsolatos összes dolgot, és ^afelidézte és elétárta a nép feljegyzéseit és ^bszentírásait, melyeket a ^cpróféták szóltak vala, még hozzá egészen addig az időig, hogy atyjuk, Lehi elhagyta Jeruzsálemet.

37. És felidézte nekik (mert a királyhoz és a szolgálóihoz beszélt) atyáik minden utazását a vadonban, és mind a szenvedéseiket az éhségtől és a szomjúságtól, és a vajúdáikat és így tovább.

38. És felidézte nekik Lámán és Lemuel, és Ismáel fiainak lázongásait, igen, minden lázongásukat elmondta nekik; és kifejtette nekik mind a feljegyzéseket és szentírásokat, attól az időtől fogva, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet, egészen a jelen időig.

39. De ez nem minden; mert kifejtette nekik a ^amegváltás tervét, mely el volt készítve a világ megalapítása óta; és a Krisztus eljövetelét illető dolgokat is tudatta velük, és az Úrnak minden munkáját tudatta velük.

40. És lőn, hogy miután mind ezen dolgokat elmondta és kifejtette a királynak, a király minden szavát elhitte.

41. És fohászkodni kezdett az Úrhoz, mondván: Ó Uram, légy irgalmas; bőséges ^airgalmasságod szerint, mellyel Nefi népe iránt voltál, légy ilyen velem is és a népemmel.

32a Ámós 4:13;

3 Ne. 28:6;

T&Sz 6:16.

34a Móziás 7:27;

Ether 3:13–16.

b ksz Tanít, Tanító –

Tanítás a Lélekkel.

35a ksz Sugalmaz,
Sugalmazás.

b ksz Tudás.

36a Móziás 1:4;

Alma 22:12; 37:9.

b ksz Szentírások.

c Csel. 3:18–21.

39a ksz Megváltás terve.

41a ksz Irgalmas,
Irgalom.

42. És most, amikor ezt elmondta, lerogyott a földre, mintha halott lett volna.

43. És lőn, hogy szolgálai fogták és bevitték a feleségéhez, és lefektették egy ágyra; és két napon és két éjszakán át úgy feküdt ott, mintha halott lett volna; és a lámániták szokása szerint gyászolta őt a felesége és a fiai és a leányai, nagyon siratván az elvesztését.

19. FEJEZET

Lamóni elnyeri az örökké tartó élet fényét és látja a Megváltót – Háza népe révületbe esik és sokan angyalokat látnak – Ammon csodálatosképpen megőriztetik – Sokakat megkeresztel és megalapít közöttük egy gyülekezetet. Mintegy Kr.e. 90.

És lőn, hogy két nap és két éjszaka után már azon voltak, hogy testét elvigyék és egy sírboltba helyezték, melyet halottaik eltemetésének céljára készítettek.

2. Most a királyné hallott Ammon hírnevéről, és ezért elküldött érte, és kérte, hogy jöjjön be hozzá.

3. És lőn, hogy Ammon úgy tett, ahogy parancsolták neki, és bement a királynéhoz és tudni szerette volna, hogy mit óhajt, mit tegyen.

4. És ő így szólt hozzá: Férjem szolgálai tudatták velem, hogy te egy szent Istennek a "prófétája vagy, és hogy hatalmadban

van az ő nevében sok hatalmas cselekedetet tenni.

5. Ha tehát ez a helyzet, akkor szeretném, ha bemennél és megnéznéd a férjemet, mert már két nap és két éjszaka fekszik az ágyán; és egyesek azt mondják, hogy nem halt meg, de mások azt mondják, hogy halott és hogy bűzlik, és hogy a sírboltba kellene helyezni; de ami engem illet, nekem nem bűzlik.

6. Most, ez volt az, amit Ammon óhajtott, mert tudta, hogy Lamóni király Isten hatalma alatt van; tudta, hogy a "hitelenség sötét fátyola éppen most hullik le elméjéről, és a ^bfény, mely megvilágosította elméjét, mely Isten dicsőségének a fénye, mely az ő jóságának a bámulatos fénye – igen, ez a fény oly örömmel töltötte be a lelkét, miután szertefoszlott a sötét felhő, hogy az örökké tartó élet fénye világosságra gyúlt a lelkében, igen, tudta, hogy ez legyőzte az ő fizikai testét, és Istenben elragadtatott –

7. Az volt tehát az egyetlen óhaja, amit a királyné kért tőle. Bement tehát, hogy lássa a királyt, ahogyan azt a királyné kérte tőle; és látta a királyt, és tudta, hogy nem halt meg.

8. És azt mondta a királynénak: Nem halt meg, hanem alszik Istenben, és holnap ismét fel fog kelni; tehát ne temessétek el.

9. És Ammon azt kérdezte tőle: Hiszed te ezt? És ő ezt mondta neki: Más bizonyítékom nincs, csak a te szavad és szolgálaink

szava; mindazonáltal hiszem, hogy aszerint lesz, ahogyan azt te megmondtad.

10. És Ammon így szólt hozzá: Áldott vagy, rendkívüli hited miatt; azt mondom neked, asszony, hogy nem volt még ilyen nagy ^ahit a nefiták összes népe között.

11. És lőn, hogy attól az időtől fogva örködött férje ágya felett, másnap egészen addig az ideig, melyet Ammon kijelölt, hogy fel fog kelni.

12. És lőn, hogy felkelt, Ammon szavai szerint; és amint felkelt, kinyújtotta kezét az asszony felé, és így szólt: Áldott legyen Isten neve, és áldott vagy te.

13. Mert olyan biztosan, ahogyan te élsz, íme, láttam Megváltómat; és ő el fog jönni, és egy ^aasszonytól fog ^bmegszülni, és az egész emberiséget, mindenkit meg fog váltani, aki hisz az ő nevében. Most amikor e szavakat kimondta, megduzzadt a szíve a bensőjében, és ismét összerogyott az örömtől; és a királyné is lerogyott, mert legyőzetett a Lélek által.

14. Most Ammon látván, hogy az Úr Lelke ^aimái szerint kitöltetett a lámánitákra, testvéreire, akik gonoszságaik és ^bhagyományaik miatt oly sok gyász okozói voltak a nefiták között, vagyis Isten minden népe között, a térdeire roskadt, és kezdte lelkét imában és

hálaadásban kitölteni Istennek azért, amit a testvéreiért tett; és őt is legyőzte az öröm; és így addigra mind a hárman a földre ^arogytak.

15. Most amikor a király szolgálói látták, hogy ezek leroskadtak, ők is fohászolni kezdtek Istenhez, mert őket is megszállta az Úr félelme, mivel ők voltak azok, ^aakik a király elé álltak és bizonyágot tettek neki Ammon nagy hatalmát illetően.

16. És lőn, hogy addig szólították az Úr nevét, szívvel-lélekkel, míg mindannyian a földre roskadtak, egy lámánita nő kivételével, akinek Ábis volt a neve, és ő figyelemreméltó atyai látomása folytán már sok éve megtért az Úrhoz –

17. Így mivel megtért az Úrhoz és soha nem tudatta azt senkivel, amikor látta, hogy Lamóni király minden szolgálója a földre roskadt, és az ő úrnője, a királyné, valamint a király és Ammon is elterülve fekszik a földön, tudta, hogy ez Isten hatalma; és mert feltételezte, hogy ha tudtja a néppel, hogy mi történt közöttük, és ha meglátják a látványt, akkor ez a lehetőség arra ^aindítja majd őket, hogy higgyenek Isten hatalmában, ezért háztól házig szaladt, tudatván ezt a néppel.

18. És gyülekezni kezdtek a király házához. És sok ember jött oda, és csodálkozásukra a

10a Luk. 7:9.

ksz Hit.

13a 1 Ne. 11:13–21.

^b ksz Jézus Krisztus –
Próféciaák Jézus

Krisztus
születéséről és
haláláról.

14a T&Sz 42:14.

^b Móziás 1:5.

^c ksz Öröm.

^d Alma 27:17.

15a Alma 18:1–2.

17a Móziás 27:14.

királyt és a királynét és a szolgálkat elterülve látták a földön, és mindannyian úgy feküdtek ott, mintha meghaltak volna; és Ammont is látták, és íme, ő egy nefita volt.

19. És most az emberek zúgolódni kezdtek maguk között; egyesek azt mondván, hogy nagy baj érte őket, vagyis a királyt és a házát, mivel megengedte, hogy a nefita az országban “maradjon.

20. De mások rendreutasították őket, mondván: A király hozta házára ezt a bajt, mivel megölte a szolgálkat, akiknek nyájait szétkergették vala a “Szébus vizénél.

21. És őket azok a férfiak utasították rendre, akik a Szébus vizénél állva “szétkergették a nyájukat, melyek a királyhoz tartoztak, mivel ők haragudtak Ammonra azok miatt, akiket testvéreik közül megölt a Szébus vizénél, mialatt megvédte a király nyájait.

22. Most egyikük, akinek a fivérét Ammon kardja “ölte meg, mivel rendkívül haragudott Ammonra, kihúzta a kardját, és előlépett, hogy lesújtson Ammonra, hogy megölje őt; és amint felemelte a kardját, hogy lesújtson rá, íme, holtan esett össze.

23. Most látjuk, hogy Ammont nem lehetett megölni, mert az “Úr azt mondta atyjának, Móziásnak: Meg fogom őt őrizni, és ez a te hited szerint

történik majd vele – Móziás tehát az Úrra ^bbízta őt.

24. És lőn, hogy amikor a sokaság látta, hogy holtan esett össze az az ember, aki felemelte a kardot, hogy Ammont megölje, mindannyiukat megszállta a félelem, és nem merték kinyújtani a kezüket, hogy megérintsék őt vagy bárki mást, aki le volt roskadva; és ismét csodálkozni kezdtek maguk között, hogy mi lehet az oka ennek a nagy hatalomnak, vagyis hogy mit jelenthetnek mindezek a dolgok.

25. És lőn, hogy sokan voltak közöttük, akik azt mondták, hogy Ammon a “Nagy Lélek, mások pedig azt mondták, hogy a Nagy Lélek küldte őt;

26. De mások mindezeket rendreutasították, mondván, hogy ő egy szörnyeteg, akit a nefiták küldtek, hogy gyötörjék őket.

27. És voltak néhányan, akik azt mondták, hogy Ammont a Nagy Lélek küldte, hogy sanjargassa őket a gonoszságaik miatt, és hogy a Nagy Lélek volt az, aki mindig is őrködött a nefiták felett, aki mindig kiszabadította őket a kezük közül; és azt mondták, hogy a Nagy Lélek volt az, aki olyan sokat elpusztított testvéreik, a lámániták közül.

28. És így a vita kezdett rendkívül éles lenni közöttük. És miközben így vitatkoztak, odajött az a “szolgáló, aki a tömeget összecsedítette, és

19a Alma 17:22–23.

20a Alma 17:26; 18:7.

21a Alma 17:27; 18:3.

22a Alma 17:38.

23a Móziás 28:7;

Alma 17:35.

^b ksz Bizalom.

25a Alma 18:2–5.

28a Alma 19:16.

amikor látta a sokaság között a veszekedést, akkor rendkívül elszomorodott, méghozzá a könnyekig.

29. És lőn, hogy odament és kézen fogta a királynét, hogy felemelje őt a földről; és amint megérintette a kezét, az felkelt és lábra állt, és hangos szóval felkiáltott, mondván: Ó áldott Jézus, aki megmentettél engem egy ^arettenetes pokoltól! Ó áldott Isten, légy ^birgalmas ehhez a néphez!

30. És miután ezt elmondta, összecapta a kezeit, mert öröm töltötte el, és sok olyan szót szólt, melyet nem értettek meg; és miután ezt megtette, kézen fogta a királyt, Lamónit, és íme, az felkelt és lábra állt.

31. És ő látván a népe közötti veszekedést azonnal odament és kezdte rendreutasítani őket, és tanítani nekik azon ^aszavakat, melyeket Ammon szájából hallott, és akik csak hallották a szavait, azok hittek és megtértek az Úrhoz.

32. De voltak köztük sokan, akik nem akarták meghallgatni a szavait; ezért azok útjukra mentek.

33. És lőn, hogy amikor Ammon felkelt, ő is szolgált nekik, és ezt tette Lamóni minden szolgája; és mindannyian ugyanazt a dolgot jelentették ki a népnek – hogy ^amegváltzott a szívük; hogy már nem

vágynak rá, hogy ^bgonosz dolgot tegyenek.

34. És íme, sokan kijelentették a népnek, hogy ^aangyalokat láttak és társalogtak velük; és hogy így azok Isten dolgairól és az ő igazlelkűségéről beszéltek nekik.

35. És lőn, hogy sokan voltak, akik hittek szavaikban; és mindazokat, akik hittek, ^amegkeresztelték; és igazlelkű nép lettek, és megalapítottak közöttük egy gyülekezetet.

36. És így elkezdődött az Úr munkája a lámániták között; így az Úr kezdte rájuk kitölteni a Lelkét; és látjuk, hogy az ő karja ^aminden olyan nép felé ki van nyújtva, mely bűnbánatot tart és hisz az ő nevében.

---

20. FEJEZET

Az Úr Ammont Middóniba küldi, hogy kiszabadítsa bebörtönzött testvéreit – Ammon és Lamóni találkoznak Lamóni atyjával, aki király az egész ország felett – Ammon arra kényszeríti az öreg királyt, hogy hagyja jóvá testvérei szabadon bocsátását. Mintegy Kr.e. 90.

És lőn, hogy miután azon a földön megalapítottak egy gyülekezetet, Lamóni király szerette volna, ha Ammon elmegy vele Nefi földjére, hogy megmutathassa őt az atyjának.

29a 1 Ne. 14:3.

b ksz Irgalmas,
Irgalom.

31a Alma 18:36–39.

33a ksz Újjászületés,

Istentől születik.

b Móziás 5:2;
Alma 13:12.

34a ksz Angyalok.

35a ksz Keresztel,

Keresztelés.

36a 2 Ne. 26:33;
Alma 5:33.

2. És az Úr hangja eljött Ammonhoz, mondván: Ne menj fel Nefi földjére, mert íme, a király az életedre fog törni; hanem Middóni földjére menj; mert íme, Áron fivéred, és Muloki és Amma is börtönben vannak.

3. Most lőn, hogy miután Ammon ezt meghallotta, így szólt Lamónihoz: Íme, fivérem és testvéreim börtönben vannak Middóniban, és én megyek, hogy kiszabadítsam őket.

4. Most Lamóni így szólt Ammonhoz: Tudom, hogy az Úr ^aerejével minden dolgot meg tudsz tenni. De íme, elmegyek veled Middóni földjére; mert Middóni földjének királya, akinek Antiomno a neve, barátom nekem; elmegyek tehát Middóni földjére, hogy megnyerjem az ország királyának kegyét, hogy kiengedje testvéreidet a ^bbörtönből. Most Lamóni azt kérdezte tőle: Ki mondta neked, hogy testvéreid börtönben vannak?

5. És Ammon azt mondta neki: Senki nem mondta nekem, egyedül Isten; és ő így szólt hozzám: Menj és szabadítsd ki testvéreidet, mert Middóni földjén börtönben vannak.

6. Most miután Lamóni ezt meghallotta, szolgálival előkészíttette a ^clovait és a kocsijait.

7. És így szólt Ammonhoz: Gyere, lemegyek veled Middóni földjére, és ott könyörögni fogok a királynak, hogy engedje ki testvéreidet a börtönből.

8. És lőn, hogy amint Ammon

és Lamóni odafelé mentek, találkoztak Lamóni atyjával, aki király volt az ^degész ország felett.

9. És íme, Lamóni atya így szólt hozzá: Miért nem jöttél el a ^elakomára azon a nagy napon, amikor lakomat készítettem a fiaimnak és a népemnek?

10. És azt is megkérdezte: Hova mégy te ezzel a nefitával, aki egyike egy ^fhazug gyermekeinek?

11. És lőn, hogy Lamóni részletesen elmondta neki, hogy hova megy, mert félt tőle, hogy megsérti őt.

12. És annak az összes okát is elmondta neki, hogy miért maradt a saját királyságában, hogy miért nem ment el atyjához a lakomára, melyet készített.

13. És most, miután Lamóni mindezen dolgokat elmondta neki, íme, megdöbbenésére atya megharagudott rá és így szólt: Lamóni, ezeket a nefitákat mégy kiszabadítani, akik egy hazugnak a fiai. Íme, ő kirabolta atyáinkat; és most a gyermekei is közénk jönnek, hogy ravasz-ságaik és hazugságaik által rászedjenek bennünket, hogy ismét megfoszthassanak minket a vagyontól.

14. Most Lamóni atya megparancsolta neki, hogy karddal ölje meg Ammont. És azt is megparancsolta neki, hogy ne menjen Middóni földjére, hanem térjen vele vissza ^gIsmáel földjére.

15. De Lamóni azt mondta

20 4a Alma 26:12.
b Alma 20:28–30.
6a Alma 18:9–10.

8a Alma 22:1.
9a Alma 18:9.
10a Móziás 10:12–17.

14a Alma 17:19.

neki: Nem ölöm meg Ammont, és Ismáel földjére se megyek vissza, hanem Middóni földjére megyek, hogy kiszabadítsam Ammon testvéreit, mert tudom, hogy ők igaz emberek és az igaz Isten szent prófétái.

16. Most miután atyja meghalotta ezeket a szavakat, megharagudott rá, és kihúzta a kardját, hogy a földre sújtsa őt.

17. De Ammon előlépett és így szólt hozzá: Íme, ne öld meg a fiadat; mindazonáltal „jobb lenne, ha ő esne el, mintsem te, mert íme, ő már ^b megbánta bűneit; de ha te most, a haragban esel el, akkor nem lehet megszabadítani a lelkedet.

18. Továbbá ajánlatos, hogy tartózkodj ettől; mert ha „megölöd a fiadat, akkor, mivel ő egy ártatlan ember, vére bosszúállásért fog kiáltani ellened a földről az Úrhoz, Istenéhez; és esetleg elveszíted a ^blelkedet.

19. Most miután Ammon elmondta neki ezeket a szavakat, ő válaszolt neki, mondván: Tudom, hogy ártatlan vért ontanék, ha fiamat megölném; mert te vagy az, aki az elpusztítására törekedett.

20. És kinyújtotta karját, hogy Ammont megölje. De Ammon ellenállt csapásainak, és úgy ráütött a karjára, hogy nem tudta használni.

21. Most amikor a király látta, hogy Ammon megölhetné, könnyörögni kezdett Ammonnak, hogy kímélje meg az életét.

22. De Ammon felemelte a

kardját és azt mondta neki: Íme, megöllek, hacsak meg nem engeded, hogy testvéreimet kiengedjék a börtönből.

23. Most a király, mivel félt tőle, hogy elveszíti az életét, így szólt: Ha megkímélsz, akkor mindazt megadom neked, amit csak kívánsz, egészen a fele királyságig.

24. Most amikor Ammon látta, hogy kívánsága szerint munkálkodott az öreg királyon, így szólt hozzá: Ha megengeded, hogy testvéreimet kiengedjék a börtönből és azt is, hogy Lamóni megtarthassa királyságát, és hogy nem leszel ellenére, hanem megengeded, hogy saját kívánsága szerint cselekedjen azokban a dolgokban, „amiket gondol, akkor megkíméllek téged; különben a földre sújtalak.

25. Most miután Ammon elmondta ezeket a szavakat, a király örülni kezdett az élete miatt.

26. És amikor látta, hogy Ammon nem vágyik rá, hogy elpusztítsa őt, és amikor azt is látta, hogy milyen nagy szeretettel van fia, Lamóni iránt, rendkívül elcsodálkozott és így szólt: Mivel ez volt minden, amit kívántál, hogy engedjem ki testvéreidet és hogy engedjem meg, hogy fiam, Lamóni megtarthassa királyságát, íme, megígérem neked, hogy fiam mostantól kezdve örökre megtarthassa királyságát; és többet nem irányítom őt –

27. És azt is megteszem neked,

17a Alma 48:23.
b Alma 19:12–13.

18a ksz Gyilkosság.
b T&Sz 42:18.

24a Alma 21:21–22.

hogy testvéreidet kiengedjék a börtönből, és megengedem, hogy te és testvéreid hozzám jöhessetek, az én királyságomba; mert nagyon szeretnélek látni téged. Mert a király nagyon elcsodálkozott azon szavakon, melyeket Ammon mondott, és azon szavakon is, melyeket fia, Lamóni mondott, "szerette volna tehát megismerni azokat.

28. És lőn, hogy Ammon és Lamóni folytatták útjukat Middóni földje felé. És Lamóni kegyet talált az ország királyának szemei előtt; ezért Ammon testvéreit kihozták a börtönből.

29. És amikor Ammon találkozott velük, rendkívül elszomorodott, mert íme, mezítelenek voltak, és rendkívül ki volt dörzsölve a bőrük, mert erős kötelekkel kötözték meg őket. És éhséget, és szomjúságot és mindenféle megpróbáltatást is elszenvedtek; mindazonáltal "türelmesek voltak minden megpróbáltatásukban.

30. És a történesek szerint az volt a sorsuk, hogy egy makacsabb és merevnyakúbb nép kezei közé kerüljenek; akik ezért nem akartak hallgatni a szavaikra, és kiűzték őket, és megverték őket, és házról házra és egyik helyről a másikra üldözték őket, egészen addig, míg Middóni földjére nem értek; és ott elfogták és börtönbe vetették, és "erős kötelekkel megkötözték és sok napig börtönben tartották őket, és Lamóni és Ammon által szabadultak ki.

tönben tartották őket, és Lamóni és Ammon által szabadultak ki.

Beszámoló Áron és Muloki és testvéreik prédikálásáról a lámánitáknak.

A 21. fejezettől a 26-ig bezárólag.

21. FEJEZET

Áron az amalekitáknak Krisztusról és az ő engeszteléséről tanít – Áront és testvéreit Middóniban bebörtönzik – Szabadulásuk után a zsinagógákban tanítanak és sokakat megtérítenek – Lamóni vallásszabadságot biztosít a népnek Ismáel földjén. Mintegy Kr.e. 90–77.

Most, amikor Ammon és testvérei a lámániták földjének határánál "elváltak egymástól, íme, Áron azon föld felé vette útját, melyet Jeruzsálemnek neveztek a lámániták, atyáik szülőföldje után nevezve el azt; és az távolabb volt, szomszédos Mormon határával.

2. Most a lámániták, és az amalekiták és "Amulon népe építettek egy nagy várost, melyet Jeruzsálemnek neveztek.

3. Most, maguk a lámániták eléggé makacsak voltak, de az amalekiták és az amuloniták még makacsabbak voltak; az ő befolyásukra tehát a lámániták megkeményítették a szívüket, és így méginkább megátalkodtak a gonoszságban és az utálatosságokban.

4. És lőn, hogy Áron elérkezett Jeruzsálem városához, és először az amalekitáknak kezdett el prédikálni. És a zsinagógáikban kezdett nekik prédikálni, mivel zsinagógákat építettek, a nehórok rendje szerint; mert az amalekiták és az amuloniták közül sokan a "nehórok rendje szerint valók voltak.

5. Áron tehát bement az egyik zsinagógájukba, hogy a népnek prédikáljon, és amint hozzájuk beszélt, íme, felállt egy amalekita, és vitatkozni kezdett vele, mondván: Mi is az, amiről bizonyágot tettél? "Angyalt láttál? Nekünk miért nem jelennek meg angyalok? Íme, ez a nép nem olyan jó, mint a te néped?

6. Azt is mondod, hogy ha nem tartunk bűnbánatot, akkor elveszünk. Honnan ismered te a mi szívünk gondolatát és szándékát? Honnan tudod, hogy van okunk a bűnbánatra? Honnan tudod, hogy nem vagyunk igazlelkű nép? Íme, szentélyeket építettünk, és összegyűlünk, hogy hódoljunk Istennek. Igenis hisszük, hogy Isten minden embert meg fog szabadítani.

7. Most Áron azt kérdezte tőle: Hiszed-e, hogy Isten Fia el fog jönni, hogy megváltsa az emberiséget a bűneitől?

8. És a férfi azt mondta neki: Mi nem hisszük, hogy te bármi ilyesmit tudsz. Mi nem hiszünk ezekben a balga hagyományokban. Nem hisszük, hogy

tudsz az "eljävendő dolgokról, és azt sem hisszük, hogy atyáid vagy hogy a mi atyáink tudtak azokról a dolgokról, amelyeket elmondtak, az eljävendőkről.

9. Most Áron elkezdte előttük feltárni a szentírásokat Krisztus eljövetelét, valamint a halottak feltámadását és azt illetően, hogy "nem lehet megváltás az emberiség számára, csak Krisztus halálán és szenvedéseiben, valamint vérenek ^bengesztelésén keresztül.

10. És lőn, hogy amint elkezdte nekik kifejteni ezeket a dolgokat, megharagudtak rá, és csúfolni kezdték őt; és nem akarták meghallgatni a szavakat, melyeket mondott.

11. Ezért amikor látta, hogy nem akarják meghallgatni a szavait, eltávozott a zsinagógájukból, és átjött egy faluba, melyet Ani-Antinak neveztek, és ott találta Mulokit, amint éppen az ígét prédikálta nekik; és Ammát és a testvéreit is. És azok sokakkal az ígéről vitatkoztak.

12. És lőn, hogy látták, hogy a nép megkeményíti szívét, ezért eltávoztak és átjöttek Middóni földjére. És ott is sokaknak prédikálták az ígét, és kevesen hittek a szavaknak, melyeket tanítottak.

13. Áront és egy bizonyos számú testvérét viszont elfogták és börtönbe vetették, és a maradékuk elmenekült Middóni földjéről a környező tájakra.

14. És azok, akiket börtönbe

4a Alma 1:2–15.

5a Móziás 27:11–15.

8a Jákób 7:1–8.

9a Móziás 5:8;

Alma 38:9.

b ksz Engesztel,

Engesztelés.

vetettek, sok dolgot “elszenvedtek, és Lamóni és Ammon keze által szabadultak ki, és megegettek és felruházták őket.

15. És ismét elindultak az ígét hirdetni, és így szabadították ki őket először a börtönből, és addig így szenvedtek.

16. És oda mentek, ahova az “Úr Lelke vezette őket, Isten szavát prédikálva az amalekiták minden zsinagógájában, vagyis a lámániták minden olyan gyülekezetében, ahová be tudtak menni.

17. És lőn, hogy az Úr kezdte megáldani őket, olyannyira, hogy sokakat elvezettek az igazság ismeretéhez; igen, sokakat “meggyőztek bűneiknek és atyáik hagyományainak helytelenségéről.

18. És lőn, hogy Ammon és Lamóni Middóni földjéről visszatértek Ismáel földjére, mely örökségük földje volt.

19. És Lamóni király nem engedte, hogy Ammon szolgálja őt, vagyis hogy a szolgálja legyen.

20. De zsinagógákat építtetett Ismáel földjén; és összehívatta a népét, vagyis az uralma alá tartozó népet.

21. És örvendezett miattuk és sok dolgot tanított nekik. És azt is kijelentette nekik, hogy ők egy olyan nép, mely az ő uralma alá tartozik, és hogy ők egy szabad nép, hogy felszabadultak atyjának, a királynak az elnyomása alól; mivel atyja megengedte

neki, hogy uralkodjon azon nép felett, mely Ismáel földjén és mind a környező vidéken van.

22. És azt is kijelentette nekik, hogy “szabadon hódolhatnak az Úrnak, Istenüknek, kívánságaik szerint, ahol csak vannak, ha olyan földön vannak, mely Lamóni király uralma alá tartozik.

23. És Ammon prédikált Lamóni király népének; és lőn, hogy minden olyan dolgot megtanított nekik, mely az igazlelkűséghez tartozik. És naponta buzdította őket, teljes szorgalommal; és ők megszívlelték a szavát, és buzgón igyekeztek megtartani Isten parancsolatait.

---

22. FEJEZET

Áron Lamóni atyját a teremtésről, Ádám bukásáról és a Krisztus általi megváltás tervéről tanítja – A király és egész háza népe megtér – Az ország felosztásának magyarázata a nefiták és a lámániták között. Mintegy Kr.e. 90–77.

Most, Ammon így tanította folyamatosan Lamóni népét; mi pedig visszatérünk Áron és testvérei beszámolójához; mert miután Áron elment Middóni földjéről, a Lélek Nefi földjére, méghozzá a király házához “vezette, aki ^bIsmáel földje kivételével az egész ország felett uralkodott, és aki Lamóni atyja volt.

2. És lőn, hogy ő testvéreivel bement hozzá a királyi palotába,

14a Alma 20:29.

16a Alma 22:1.

17a T&Sz 18:44.

22a T&Sz 134:1–4;

Hit. 1:11.

ksz Szabadság.

22 1a Alma 21:16–17.

b Alma 21:21–22.

és meghajtotta magát a király előtt és így szólt hozzá: Íme, Ó király, mi Ammon testvérei vagyunk, akiket te "szabadítottál ki a börtönből.

3. És most, Ó király, ha megkíméled életünket, akkor a szolgálád leszünk. És a király így szólt hozzájuk: Keljetek fel, mert meghagyom az életeteket, és nem engedem meg, hogy a szolgálaim legyetek; de ragaszkodom hozzá, hogy tanítsatok engem; mert igencsak nyugtalanítja az elmémet Ammon testvéretek szavainak nagylelkűsége és nagyszerűsége; és szeretném tudni annak okát, hogy miért nem jött fel veletek Middóni földjéről.

4. És Áron így szólt a királyhoz: Íme, az Úr Lelke más útra hívta őt; Ismáel földjére ment, hogy Lamóni népét tanítsa.

5. Most, a király azt kérdezte tőlük: Mi az, amit az Úr Lelkéről mondtatok? Íme, ez az a dolog, ami engem nyugtalanít.

6. És emellett mit jelent az, amit Ammon mondott, hogy: Ha "bűnbánatot tartotok, akkor megszabadultok, és ha nem tartotok bűnbánatot, akkor katasztrának benneteket az utolsó napon?

7. És Áron válaszolt neki és ezt kérdezte tőle: Hiszed-e, hogy van Isten? És a király azt mondta: Tudom, hogy az amalekiták azt mondják, hogy van Isten, és én megengedtem

nekik, hogy szentélyeket építsenek, hogy összegyűlhessenek és hódolhassanak neki. És ha most te azt mondd, hogy van Isten, íme, én el fogom "hinni.

8. És most, amikor Áron ezt hallotta, ujjongani kezdett a szíve, és így szólt: Íme, milyen biztosan te élsz, Ó király, van Isten.

9. És a király azt kérdezte: Isten-e az a "Nagy Lélek, aki atyáinkat kihozta Jeruzsálem földjéről?

10. És Áron azt mondta neki: Igen, ő az a Nagy Lélek, és ő "teremtett mindent a mennyben is és a földön is. Hiszed-e ezt?

11. És ő azt mondta: Igen, hiszem, hogy a Nagy Lélek teremtett minden dolgot, és szeretném, ha beszélne nekem mindezen dolgokat illetően, és én "hinni fogok a szavaidnak.

12. És lőn, hogy amikor Áron látta, hogy a király hinni fog a szavainak, "olvasni kezdte a szavainak a szentírásokat Ádám teremtésétől – hogy miként teremtette Isten saját képmására az embert, és hogy Isten parancsolatokat adott neki, és hogy vétke miatt elbukott az ember.

13. És Áron "Ádám teremtésétől kezdve kifejtette neki a szentírásokat, elétárva az ember bukását, és testi állapotát, és a Krisztus általi ^bmegváltás tervét is, amely a világ ^cmegalapítása óta mindazok számára el van

2a Alma 20:26.
6a Alma 20:17–18.
7a T&Sz 46:13–14.
9a Alma 18:18–28.

10a ksz Teremt, Teremtés.
11a ksz Elhisz, Hit.
12a 1 Ne. 5:10–18;
Alma 37:9.

13a 1 Móz. 1:26–28.
b ksz Megváltás terve.
c 2 Ne. 9:18.

készítve, akik hisznek az ő nevében.

14. És mivel “elbukott az ember, azért magától semmit sem ^bérdemelhet ki; de Krisztus szenvedései és halála “kien-gesztelnek a bűneiért, hit, és bűnbánat és ezen dolgok által; és ő széttöri a halál kötelékeit, hogy a “sírnak ne legyen győzelmé és hogy a halál fullánkja felemésztdjön a dicsőség reményében. És Áron mindezen dolgokat kifejtette a királynak.

15. És lőn, hogy miután Áron kifejtette neki ezeket a dolgokat, ezt kérdezte a király: “Mit tegyek, hogy enyém lehessen ez az örök élet, amelyről beszéltél? Igen, mit tegyek, hogy ^bszület-hessek Istentől, és gyökerestül kitépődjön mellkasomból ez a gonosz lélek, és elnyerjem az ő Lelkét, hogy öröm tölthessen el, hogy ne taszítottam ki az utolsó napon? Íme, mondta, “mindent feladok, ami a birto-komban van, igen, feladom a királyságotam is, hogy ezt a nagy örömet elnyerhessem.

16. De Áron azt mondta neki: Ha erre a dologra “vágysz, ha meghajolsz Isten előtt, igen, ha minden bűnöd megbánod, és meghajolsz Isten előtt, és hittel szólítod az ő nevét, és hiszel abban, hogy megkapod, akkor megkapod azt a ^breménységet, amire vágysz.

17. És lőn, hogy amikor Áron e szavakat kimondta, a király “meghajolt az Úr előtt, térde-in; igen, méghozzá a földre terült és hangosan ^bfelkiáltott, mondván:

18. Ó Isten, Áron azt mondta nekem, hogy van Isten; és ha van Isten, és te Isten vagy, akkor hozd magad az én tudomásom-ra, és én minden bűnömmel felhagyok, hogy megismerjelek téged, és hogy feltámaszthas-sanak a halálból, és megszaba-dulhassak az utolsó napon. És most, amikor a király ezeket a szavakat elmondta, lesújtatott, mintha meghalt volna.

19. És lőn, hogy szolgálai a királynéhoz futottak és mindent elmondtak neki, ami a királlyal történt. És ő bejött a királyhoz; és amikor látta, hogy úgy fekszik ott, mintha halott lenne, és hogy Áron és a testvérei is úgy állnak ott, mintha ők okozták volna az összeesését, meghara-gudott rájuk, és megparancsol-ta, hogy a szolgálai, vagyis hogy a király szolgálai fogják és öljék meg őket.

20. Most, a szolgálak látták a király összeesésének okát, ezért nem merték kezüket Áronra és testvéreire emelni; és kérelték a királynét, mondván: Miért parancsolod nekünk, hogy öljük meg ezeket az embereket, amikor íme, egyikük is “hatal-

14a ksz Ádám és Éva bukása.
b 2 Ne. 25:23;
Alma 42:10–25.
c Alma 34:8–16.
ksz Engesztel,

Engesztelés.
d Ésa. 25:8; 1 Kor. 15:55.
15a Csel. 2:37.
b Alma 5:14, 49.
c Mát. 13:44–46;
19:16–22.

16a ksz Megtérés,
Megtért.
b Ether 12:4.
17a T&Sz 5:24.
b ksz Ima.
20a Alma 18:1–3.

masabb mindannyiunknál? Mi esnénk tehát el őelőttük.

21. Most, amikor a királyné látta a szolgálak félelmét, ő is elkezdett rendkívül félni, hogy valami baj éri őt. És megparancsolta a szolgálainak, hogy menjenek és hívják a népet, hogy öljék meg Áront és a testvéreit.

22. Most, amikor Áron látta a királyné szándékát, és mert ismerte a nép keményszívűségét, attól tartott, hogy sok ember gyűlik majd össze, és viszálykodás és zavargás lesz közöttük; kinyújtotta tehát a kezét és fel emelte a királyt a földről, és így szólt hozzá: Állj fel! És ő lábra állt, és visszanyerte az erejét.

23. Most, mindez a királyné és a sok szolgál jelenlétében történt. És amikor azok ezt látták, nagyon elcsodálkoztak és félni kezdtek. És a király előlépett, és „szolgálni kezdett nekik. És szolgált nekik, olyannyira, hogy egész háza népe ^bmegtért az Úrhoz.

24. Most, a királyné parancsa miatt sok ember gyűlt össze, és nagy zúgolódások kezdődtek közöttük Áron és testvérei miatt.

25. De a király előállt közöttük és szolgált nekik. És megbékéltek Áronnal és azokkal, akik vele voltak.

26. És lőn, hogy amikor a király látta, hogy a nép megbékélt, akkor a sokaság közé küldte Áront és testvéreit, hogy prédikálják nekik az igét.

27. És lőn, hogy a király „kiáltványt küldött szét szerte az országban, minden olyan népe közé akik az országában voltak, akik a környező tájakat lakták, mely keleten és nyugaton a tengerrel volt határos. És azt ^bZarahemla földjétől a vadonnak egy keskeny sávja választotta el, mely a keleti tengertől egészen a nyugati tengerig húzódott, és körbe a tenger határain és a Zarahemla földjétől északra lévő vadon határain, Manti határain keresztül, a Sidon folyó forrásánál, keletről nyugatra haladva – és így voltak elválasztva egymástól a lámániták és a nefiták.

28. Most, a lámániták „lustábbik része a vadonban élt és sátrakban lakott; és szét voltak szóródva szerte a Nefi földjén lévő nyugati vadonban; igen, és Zarahemla földjétől nyugatra is a tengernél lévő határvidékeken, és nyugaton Nefi földjén, atyáik első örökségének területén, és így a tengerpart melletti határvidéken.

29. És sok lámánita volt keleten a tengerpartnál is, ahova a nefiták üzték őket. És így a lámániták majdnem teljesen körülvették a nefitákat; mindazonáltal a nefiták birtokukba vették azon föld egész északi részét, mely a vadonnal volt határos, a Sidon folyó forrásánál, keletről nyugatig, körös körül a vadon oldalában; északon, egészen addig, míg el nem

23a ksz Prédikál;
Szolgál, Szolgálatot
végez;

Tanít, Tanító.
b ksz Megtérés,
Megtért.

27a Alma 23:1–4.
b Omni 1:13–17.
28a 2 Ne. 5:22–25.

érték azt a földet, melyet "Bőség földjének neveztek.

30. És ez azzal a földdel volt határos, amelyet "Pusztaság földjének neveztek, mert az annyira messze észak felé volt, hogy elérte azt a földet, mely egykor lakott volt és elpusztult – és az ő^b csontjaikról már beszéltünk – amelyet Zarahemla népe fedezett fel, lévén ez "első partraszállásuk helye.

31. És onnan jöttek fel a déli vadonba. Így az északra fekvő földet "Pusztaság földjének neveztek, és a délre fekvőt Bőség földjének neveztek, és az a vadon volt az, mely mindenféle vadállattal volt tele, minden fajtából, melyeknek egy része az északra fekvő területről jött elelemért.

32. És most, a keleti és nyugati tenger közötti "távolság a Bőség földje és a Pusztaság földje mentén egy nefitának csak másfél napi út volt, és így Nefi földje és Zarahemla földje majdnem teljesen vízzel volt körülvéve, és egy keskeny^b földsáv volt az északi terület és a déli terület között.

33. És lőn, hogy a nefiták lakták a Bőség földjét, méghozzá a keletitől a nyugati tengerig, és így a nefiták bölcsességükben óreikkel és seregeikkel délre beszorították a lámánitákat, hogy így azoknak ne legyenek birtokaik északon, és hogy ne árásszák el az északra fekvő földet.

34. A lámánitáknak tehát csak Nefi földjén és a környező vadonban lehettek birtokaik. Ez a nefiták bölcsessége szerint volt – mivel a lámániták ellenségeik voltak, és így nem engedték, hogy minden oldalról sanyargassák őket, és azért is, hogy lehessen egy olyan országuk, ahová kívánságuk szerint elmenekülhetnek.

35. És most én, miután ezt elmondtam, ismét visszatérek Ammon és Áron, Omner és Himni és testvéreik beszámolójához.

23. FEJEZET

Kihirdetik a vallásszabadságot – Hét ország és város lámánitái megtérnek – Anti-nefi-lehitáknak nevezik magukat és megszabadulnak az átoktól – Az amalekiták és az amuloniták elutasítják az igazságot. Mintegy Kr.e. 90–77.

ÍME, most lőn, hogy a lámániták királya "kiáltványt küldött szét egész népe között, hogy ne emeljenek kezét Ammonra, vagy Áronra, vagy Omnerre, vagy Himnire, sem bármely testvéreire, aki Isten szavát megy prédikálni, bárhol legyenek is, országuk bármely részén.

2. Igen, elrendelte közöttük, hogy ne emeljenek kezét rájuk, s nehogy megköttözzék vagy börtönbe vessék őket; és ne is köpjék le, vagy üssék meg

29a Alma 52:9; 63:5.

30a Alma 50:34;

Morm. 4:1–3.

b Móziás 8:7–12;

28:11–19.

c Hél. 6:10.

31a Hél. 3:5–6.

32a Hél. 4:7.

b Alma 50:34.

23 1a Alma 22:27.

őket; és zsinagógáikból se űzzék ki vagy ostorozzák meg őket, és köveket se vessenek rájuk; hanem legyen szabad belépésük a házaikba, és a templomaikba és szentélyeikbe is.

3. És így kívánságuk szerint járhassanak és prédikálhassák az ígét, mert a király és egész háza népe megtért az Úrhoz; elküldte tehát kiáltványát szerte az országban népéhez, hogy ne legyen akadálya Isten szavának, hanem szerte az egész országba eljuthasson, hogy népét meggyőzhessék atyái "hagyományainak gonosz voltáról, és meggyőzhessék őket arról, hogy mindnyájan testvérek, és hogy nem szabad ölni, sem fosztogatni, sem lopni, sem házasságtörést, vagy bármely gonosságot elkövetni.

4. És most lőn, hogy miután a király elküldte ezt a kiáltványt, Áron és testvérei városról városra, a hódolat egyik házától a másikig mentek, gyülekezeteket alapítva, és papokat és tanítókat szentelve fel szerte az országban a lámániták között, hogy Isten szavát prédikálják és tanítsák közöttük; és így kezdtek nagy sikereket elérni.

5. És ezeket vezettek el az Úr ismeretéhez, igen, ezeket vezettek rá arra, higgyenek a nefiták "hagyományaiban; és tanították nekik azon ^bfeljegyzéseket és próféciákat, melyeket mostanáig kézről kézre adtak.

6. És milyen biztosan él az Úr, úgy azok, akik hittek, vagyis akik eljutottak az igazság megismeréséhez, Ammonnak és testvéreinek a kinyilatkoztatás és a prófétálás lelke, valamint Isten hatalma szerinti prédikálása által, mely csodákat művelt bennük – igen, azt mondom nektek, hogy ahogy él az Úr, úgy mindazok a lámániták, akik hittek a prédikálásukban és az Úrhoz "tértek, azok soha nem ^btávolodtak el.

7. Mert igazlelkű nép lettek; letették lázadásuk fegyvereit, nem harcoltak többé sem Isten, sem bármely testvérük ellen.

8. Most, ezek voltak azok, akik az Úrhoz "tértek:

9. A lámániták azon népe, mely Ismáel földjén volt;

10. És a lámániták azon népéből is, mely Middóni földjén volt;

11. És a lámániták azon népéből is, mely Nefi városában volt;

12. És a lámániták azon népéből is, mely "Silóm földjén volt, és amely Semlón földjén és Lemuel városában és Simnilom városában volt.

13. És ezek a nevei a lámániták azon városainak, amelyek "megtértek az Úrhoz; és ezek azok, melyek letették lázadásuk fegyvereit, igen, minden harci fegyverüket; és ezek mind lámániták voltak.

14. És az amalekiták nem "tértek meg, kivéve egyet; és az ^bamuloniták közül sem tért

3a Alma 26:24.

5a Alma 37:19.

b Alma 63:12.

ksz Szentírások.

6a ksz Megtérés,
Megtért.

b Alma 27:27.

8a Alma 26:3, 31.

12a Móziás 22:8, 11.

13a Alma 53:10.

14a Alma 24:29.

b Móziás 23:31–39.

megsenki; hanem megkeményítették szívüket és a lámániták szívét is az országnak abban a részében, ahol ők laktak, igen, mind a falvaikban és minden városukban.

15. Megneveztük tehát a lámániták minden olyan városát, amelyben bűnbánatot tartottak és eljutottak az igazság ismeretéhez, és megtértek.

16. És most lőn, hogy a király és mindazok, akik megtértek, olyan nevet kívántak, amely megkülönböztetné őket testvéreiktől; ezért a király tanácskozott Áronnal és sokakkal a papjaik közül azt illetően, hogy milyen nevet vegyenek magukra, mely megkülönböztethetné őket.

17. És lőn, hogy az ^aanti-nefi-lehita néven hívták őket; és ezen a néven szólították őket, és többé nem hívták őket lámánitáknak.

18. És kezdtek nagyon iparkodó nép lenni; igen, és barátságosak voltak a nefitákkal; kapcsolatba léptek tehát velük, és nem követte őket többé Isten ^aátka.

24. FEJEZET

A lámániták Isten népe ellen jönnek – Az anti-nefi-lehiták örvendeznek Krisztusban és angyalok látogatják meg őket – Inkább a halál elszenvedését választják, sem hogy megvédjék magukat – Még

több lámánita megtér. Mintegy Kr.e. 90–77.

És lőn, hogy az amalekiták és az amuloniták testvéreik elleni haragra bujtogatták az amalekitákat, és az amulonitákat, és azokat a lámánitákat, akik Amulon földjén voltak, és Hélám földjén és ^aJeruzsálem földjén voltak, egyszóval körül-körül az egész országban mindazokat, akik nem tértek meg, és akik nem vették magukra az ^bAnti-Nefi-Lehi nevet.

2. És gyűlöletük rendkívül elmérgesedett irántuk, méghozzá olyannyira, hogy lázadni kezdtek a királyuk ellen, olyannyira, hogy nem akarták, hogy a királyuk legyen; ezért fegyvert fogtak Anti-Nefi-Lehi népe ellen.

3. Most, a király fiára ruházta a királyságot és a nevét Anti-Nefi-Lehinek hívta.

4. És a király még ugyanabban az évben meghalt, hogy a lámániták háborús előkészületeket kezdtek tenni Isten népe ellen.

5. Most, amikor Ammon és fivérei és mindazok, akik feljöttek vele, s látták a lámánitáknak testvéreik elpusztítására irányuló előkészületeit, elmentek Midián földjére, és ott Ammon találkozott minden testvérével. És onnan Ismáel földjére mentek, hogy ^atanácsot tarthassanak Lamónival, és fivérével, Anti-Nefi-Lehivel is, hogy mit

17a xsz Anti-Nefi-Lehiták.

18a 1 Ne. 2:23;

2 Ne. 30:5–6;

3 Ne. 2:14–16.

24 1a Alma 21:1.

b Alma 25:1, 13.

5a Alma 27:4–13.

tegyenek, hogy megvédjék magukat a lámánitákkal szemben.

6. Most, egyetlen lélek sem volt az egész nép között, aki már megtért az Úrhoz, és hajlandó lett volna testvérei ellen fegyvert fogni; nem, semmi háborús előkészületet sem akartak tenni; igen, és a királyuk is azt parancsolta nekik, hogy ne tegyenek.

7. Most, ezek azok a szavak, amelyeket ezen dolgot illetően mondott a népnek: Köszönöm Istenemnek, szeretett népem, hogy a mi nagy Istenünk az ő jóságában elküldte hozzánk ezeket a testvéreinket, a nefitákat, hogy prédikáljanak nekünk és hogy meggyőzzenek minket gonosz atyáink ^a“hagyományait illetően.

8. És íme, köszönöm az én nagy Istenemnek, hogy megadta nekünk Lelkének egy részét, hogy meglágyítsa a szívünket, és így kapcsolatba léptünk ezekkel a testvérekkel, a nefitákkal.

9. És íme, azt is köszönöm Istenemnek, hogy ezen kapcsolat által meggyőztek minket a ^a“bűneinket és a sok gyilkosságokat illetően, melyet elkövettünk.

10. És azt is köszönöm Istenemnek, igen, az én nagy Istenemnek, hogy megengedte nekünk, hogy megbánjuk ezeket a dolgokat, és azt is, hogy ^a“megbocsátotta nekünk azt a sok bűnünket és gyilkosságunkat, melyet elkövettünk, és Fiának érdemei által elvette szívünkéből a ^b“bűnt.

11. És most íme, testvéreim, miután ez volt minden, amit megtehettünk (mivel az egész emberiség legelveszettebbjei voltunk), hogy megbánjuk minden bűnünk és a sok gyilkosságot, melyet elkövettünk, és hogy Istennel ^a“elvétejtük azokat a szívünkéből, mert ez volt minden, amit megtehettünk, hogy Isten előtt megfelelő mértékben bűnbánatot tartsunk, hogy levegye a mocsunkat –

12. Most, legszeretettebb testvéreim, mivel Isten levette a mocsunkat, és fényesek lettek a kardjaink, ne mocskoljuk be többé kardjainkat testvéreink vérével.

13. Íme, azt mondom nektek, őrizzük meg kardjainkat attól, hogy testvéreink vére bemocsolja azokat; mert lehet, hogy ha ismét bemocsoljuk a kardjainkat, akkor többé már nem lehet azokat ^a“ragyogóra mosni nagy Istenünk Fiának vére által, mely bűneinkért való engesztelésékként ontatik majd.

14. És a nagy Isten irgalommal volt irántunk, és tudatta velünk ezeket a dolgokat, hogy el ne vesszünk; igen, előre tudatta velünk ezeket a dolgokat, mert szereti a ^a“lelkünket, ahogyan szereti a gyermekeinket is; irgalmában tehát angyalai által meglátogat bennünket, hogy a ^b“szabadulás tervét mi is és a jövőendő nemzedékei is megismerhessék.

15. Ó, mily irgalmas a mi

7a Móziás 1:5.
9a T&Sz 18:44.
10a Dán. 9:9.

^b ksz Bűn, Bűntudat.
11a Ésa. 53:4–6.
13a Jel. 1:5.

14a ksz Lélek, Lény –
Lelkek értéke.
^b ksz Megváltás terve.

Istenünk! És most íme, mivel ez volt minden, amit megtehetünk azért, hogy levegyék ró-lunk a mocskainkat és fényessé tegyék a kardjainkat, rejtjük tehát el ezeket, hogy fényesek maradjanak, tanúbizonyságként Istenünknek az utolsó napon – vagyis azon a napon, amikor eléállítatunk, hogy megítél-tessünk – hogy azóta nem mocskoltuk be kardjainkat testvéreink vérében, amióta adott nekünk az ő szavából, és ezáltal tisztává tett bennünket.

16. És most, testvéreim, ha testvéreink arra törekednek, hogy elpusztítsanak minket, íme, mi el fogjuk rejtetni a kardjainkat, igen, még hozzá mélyen eltemet-jük őket a földbe, hogy fényesek maradhassanak, annak tanubi-zonyságaként az utolsó napon, hogy soha nem használtuk őket; és ha a testvéreink elpusztítanak bennünket, akkor íme, Istenünkhöz “megyünk és megszabadulunk.

17. És most lőn, hogy miután a király bevégezte ezen mon-dandókat, és az egész nép összegyűlt, vették a kardjaikat és mindazon fegyvereket, melyeket embervér ontására használtak, és mélyen “eltemették őket a földbe.

18. És ezt tették, mert ez az ő szemükben tanúbizonyság volt Isten és az emberek előtt is, hogy “soha többé nem használ-nak fegyvert ember vérének ontására; és ezt tették, bizonyítva

és ^bszövetséget kötve Istennel, hogy testvéreik vérének ontása helyett inkább a saját életükről ‘mondanának le; és ahelyett, hogy elvennének egy testvértől, inkább adnak neki; és ahelyett, hogy semmittevással töltenék napjaikat, inkább szorgalmasan dolgoznak a kezeikkel.

19. És így látjuk, hogy amikor ezeket a lámánitákat rávezet-ték, hogy higgyék és ismerjék az igazságot, akkor “szilárdak voltak, és inkább elszenvedték volna a halált, semhogy bűnt kövessenek el; és így látjuk, hogy eltemették békét védő fegyvereiket, vagyis a béke ér-dekében eltemették harci fegy-vereiket.

20. És lőn, hogy testvéreik, a lámániták háborús előkészüle-teket tettek, és feljöttek Nefi földjére azzal a céllal, hogy elpusztítsák a királyt, és helyébe másikat tegyenek, és azért is, hogy Anti-Nefi-Lehi népét kipusztítsák az országból.

21. Most, amikor a nép látta, hogy ellenük jönnek, akkor kimentek, hogy találkozzanak velük, és a földre “vetették ma-gukat öelöttük, és az Úr nevét kezdték szólítani; és éppen ezt tették, amikor a lámániták elkezdtek rájuk rontani és karddal gyilkolni kezdték őket.

22. És így semmi ellenállással nem találkozáván ezerötöt meg-öltek közülük; és tudjuk, hogy áldottak ők, mert elmentek, hogy Istenükkel lakjanak.

16a Alma 40:11–15.

17a Hél. 15:9.

18a Alma 53:11.

b ksz Szövetség.

c ksz Áldozat.

19a ksz Hit.

21a Alma 27:3.

23. Most, amikor a lámániták látták, hogy testvéreik nem menekülnek a kard elől, és hogy még ki sem térnek előlük se jobbra, se balra, hanem lefekszenek és ^aelvesznek, és Istent dicsérik még azon pillanatban is, amikor elvesznek a kard alatt –

24. Most, amikor a lámániták ezt látták, ^afelhagytak az öldöklésükkel; és sokan voltak, akiknek bánattal ^bduzzadt meg a szíve azon testvéreiért, akik elestek a kard alatt, mert megbánták azokat a dolgokat, amiket addig tettek.

25. És lőn, hogy ledobták harci fegyvereiket és többé nem akarták felvenni, mert mardosta őket a lelkiismeret azon gyilkosságok miatt, melyeket elkövettek; és testvéreikhez hasonlóan leborultak, azok irgalmára bízva magukat, akik fegyvert emeltek rájuk, hogy megöljék őket.

26. És lőn, hogy azon a napon többen csatlakoztak Isten népéhez, mint amennyit megöltek; és azok, akiket megöltek, igazlelkű emberek voltak, tehát nincs okunk kételkedni abban, hogy ^amegszabadultak.

27. És egyetlen gonosz embert sem öltek meg közülük; de több mint ezren jutottak el az igazság megismeréséhez; így látjuk, hogy az Úr sok ^amódon munkálkodik népe szabadításán.

28. Most, a testvéreik közül oly sokat megölő lámániták

legnagyobb része amalekita és amulonita volt, akiknek legnagyobb része a ^anehórok ^brendje szerint való volt.

29. Most, azok között, akik az Úr népéhez csatlakoztak, ^anem volt egy amalekita vagy amulonita sem, vagy aki Nehór rendjéhez tartozott volna, hanem azok mind Lámán és Lemuel tényleges leszármazottjai voltak.

30. És így világosan láthatjuk, hogy ha egy népet egyszer már ^amegvilágosított Isten Lelke, és nagy ^btudást kaptak az igazlelkűséggel kapcsolatos dolgokról, és ezt követően ^cesnek bűnbe és vétekbe, akkor makacsabbakká lesznek, és így ^drosszabb lesz a helyzetük, mintha soha nem tudták volna ezeket a dolgokat.

25. FEJEZET

Terjed a lámánita erőszak – Amint Abinádi megjövendölte, Noé király papjainak magja elveszik – Sok lámánita megtér és Anti-Nefi-Lehi népéhez csatlakozik – Hisznek Krisztusban és betartják Mózes törvényét. Mintegy Kr.e. 90–77.

És íme, most lőn, hogy azok a lámániták – testvéreik legyilkolása miatt – még dühösebbek lettek; ezért bosszút esküdtek a nefiták ellen; és akkor nem próbálták többé ^aAnti-Nefi-Lehi népét gyilkolni.

23a Alma 26:32.

24a Alma 25:1.

^b ksz Könyörület.

26a Jel. 14:13.

27a Ésa. 55:8–9;

Alma 37:6–7.

28a Alma 1:15; 2:1, 20.

^b Alma 21:4.

29a Alma 23:14.

30a Mát. 12:45.

^b Zsid. 10:26;

Alma 47:36.

^c 2 Ne. 31:14;

Alma 9:19.

^{ksz} Hitehagyás.

^d 2 Pét. 2:20–21.

25 1a ksz Anti-Nefi-Lehiták.

2. De vették a seregeiket, és átmentek Zarahemla földjének határvidékére, és rárontottak az Ammoniha földjén lévő népre és ^aelpusztították őket.

3. És azután még sok csatájuk volt a nefitákkal, melyekben azok kiűzték és megölték őket.

4. És a megölt lámániták között volt ^aAmulonnak és testvéreinek, vagyis Noé papjainak, majdnem minden magja; és a nefiták keze ölte meg őket;

5. És a maradék, miután a keleti vadonba menekült, és magához ragadta a hatalmat és az irányítást a lámániták felett, sok lámánita ^aelvesztését okozta tűz által, azok hite miatt –

6. Mert sokan ^kközülük, miután sok veszteséget és oly sok megpróbáltatást szenvedtek el, kezdtek felserkenni, emlékezvén Áronnak és testvéreinek ^bszavaira, melyeket az országukban prédikáltak nekik; ezért kételkedni kezdtek atyáik ^ahagyományában, és hinni kezdtek az Úrban és abban, hogy ő adta a nagy erőt a nefitáknak; és így sokan közülük megtértek a vadonban.

7. És lőn, hogy azok a vezetők, akik ^aAmulon gyermekeinek a maradéka voltak, ^bmegölették őket, igen, mindazokat, akik hittek ezekben a dolgokban.

8. Most, ez a mártíromság sok testvérüket haragra serkentette; és viszálykodások kezdődtek a

vadonban; és a lámániták ^avadászni kezdtek Amulonnak és testvéreinek a magjára, és gyilkolni kezdték őket; mire azok a keleti vadonba menekültek.

9. És íme, ma vadásznak rájuk a lámániták. Így teljesedtek be Abinádi szavai, melyeket azon papok magjáról mondott, akik miatt tűzhalált szenvedett.

10. Mert azt mondta nekik: Amit velem ^atesztek, az mintája lesz az eljövendő dolgoknak.

11. És most Abinádi volt az első, aki Istenbe vetett hite miatt ^atűzhalált szenvedett, és ezalatt azt értette, hogy még sokan fognak úgy tűzhalált szenvedni, ahogyan ő szenvedett.

12. És megmondta Noé papjainak, hogy az ő magjuk sokakat fog ahhoz hasonló módon megöletni, ahogy őt megölték, és hogy őket pedig úgy szórják szét más földekre és ölik meg, ahogyan a pásztor nélküli nyájat űzik és ölik meg a vadállatok; és most íme, ezek a szavak beigazolódtak, mert űzik őket a lámániták, és vadásznak rájuk, és ütlelik őket.

13. És lőn, hogy amikor a lámániták látták, hogy nem tudják legyőzni a nefitákat, ismét visszatértek saját földjükre; és sokan közülük átjöttek, hogy Ismáel földjén és Nefi földjén lakjanak, és csatlakoztak Isten népéhez, mely ^aAnti-Nefi-Lehi népe volt.

2a Alma 8:16; 16:9.

4a Móziás 23:35.

5a Móziás 17:15.

6a úm. a lámániták.

b Alma 21:9.

c Alma 26:24.

7a Alma 21:3;

24:1, 28–30.

b ksz Vértanú,
Vértanúság.

8a Móziás 17:18.

10a Móziás 13:10.

11a Móziás 17:13.

13a Alma 23:16–17.

14. És ők is “eltemették harci fegyvereiket, ahogyan azt testvéreik tették, és kezdtek igazlelkű nép lenni; és az Úr útjain jártak, és azon voltak, hogy betartsák a parancsolatait és a rendelkezéseit.

15. Igen, és megtartották Mózes törvényét; mert szükséges volt, hogy Mózes törvényét még megtartsák, mivel még nem teljesedett be egészen. De “Mózes törvénye mellett vára-kozással tekintettek Krisztus eljövételére, figyelembe véve, hogy Mózes törvénye az ő eljövételének a ^bmintaképe, és hittek benne, hogy egészen addig az ideig be kell tartaniuk ezeket a ^ckülsőséges cselekedeteket, amíg ő ki nem nyilatkoztatja magát nekik.

16. És azt sem gondolták, hogy “Mózes törvénye által jön ^bszabadulás; de Mózes törvénye a Krisztusba vetett hitük megerősítésére szolgált; és így hitükön keresztül megmaradt bennük az örök szabaduláshoz vezető ^cremény, és a prófétálás azon lelkére bízta magukat, mely az eljövendő dolgokról beszélt.

17. És most íme, Ammon, és Áron, és Omner, és Himni és testvéreik rendkívül örvendeztek azon siker miatt, melyben a lámániták között volt részük, látván, hogy az Úr az “imáik

szerint adott nekik, és hogy emellett minden részében igazolta nekik a szavát.

26. FEJEZET

Ammon örvendezik az Úrban – A hűségeseket megerősíti az Úr, és tudás adatik nekik – Hit által lelkek ezreit vezetheti bűnbánatra az ember – Istennél van minden hatalom és ő minden dolgot felfog. Mintegy Kr.e. 90–77.

És most ezek Ammonnak a testvéreihez intézett szavai, melyek így szólnak: Fivéreim és testvéreim, íme, azt mondom nektek, nagyon nagy okunk van örvendezni, mert vajon gondolhattuk volna, amikor Zarahemla földjéről “elindultunk, hogy Isten ilyen nagy áldásokat ad majd nekünk?

2. És most azt kérdezem, hogy milyen áldásokkal halmozott el minket? Meg tudjátok mondani?

3. Íme, válaszolok helyettetek; mert testvéreink, a lámániták sötétségben voltak, igen, még hozzá a legsötétebb szakadéokban, de íme, mily “sokan jutottak el oda, hogy meglássák Isten csodálatos világoosságát! És ezzel az áldással halmozott el minket, hogy ^bszközöklé lettünk Isten kezében e jelentős munka elvégzésére.

14a Alma 24:15; 26:32.

15a Jákób 4:5;

Járom 1:11.

ksz Mózes törvénye.

b Móziás 3:14–15;

16:14.

c Móziás 13:29–32.

16a 2 Ne. 11:4.

b Móziás 12:31–37;

13:27–33.

c 1 Thess. 5:8–9.

17a Alma 17:9.

26 1a Móziás 28:9;

Alma 17:6–11.

3a Alma 23:8–13.

b 2 Kor. 4:5;

Móziás 23:10.

4. Íme, “ezrek örvendeznek közülük, és hozattak be Isten nyájába.

5. Íme, a “mező érett volt, és áldottak vagytok, mert belevágtatók a ^bsarlót és szívvel-lélekkel arattatok, igen, egész álló nap dolgoztatok; és lássátok ^ckévéitek számát! És a csűrbe gyűjtik őket, hogy ne vesszenek kárba.

6. Igen, nem veri le őket a zivatar az utolsó napon; igen, és a forgószelek sem szagatják fel őket; hanem amikor eljön a “zivatar, akkor összegyűjtetnek a helyükön, hogy a zivatar ne tudjon áthatolni hozzájuk; igen, és az ádáz szelek sem űzik majd őket oda, ahova az ellenség akarja vinni őket.

7. De íme, az “aratás Urának kezében vannak, és az övéi; és ő ^bfel fogja emelni őket az utolsó napon.

8. Áldott legyen Istenünk neve; “énekeljük az ő dicséretét, igen, adjunk ^bhálát az ő szent nevének, mert ő mindörökké igazlelkű dolgokon fáradozik.

9. Mert ha nem jöttünk volna fel Zarahemla földjéről, akkor ezeket a nagyon szeretett testvéreinket, akik annyira megszerettek bennünket, még mindig kínozná az ellenünk érzett “gyűlölet, igen, és Isten is idegen lenne számukra.

10. És lőn, hogy amikor

Ammon ezeket a szavakat elmondta, fivére, Áron megdorgálta, mondván: Ammon, félek, hogy örököd kérdésbe visz.

11. De Ammon azt mondta neki: Én nem a saját erőmmel, se nem a saját bölcsességgemmel “kérekedem; de íme, teljes az ^börömöm, igen, szívem csordulásig megtelt örömmel, és örvendezni fogok Istenemben.

12. Igen, tudom, hogy semmi vagyok; erőmet tekintve gyenge vagyok; ezért nem magamat illetően “kérekedem, hanem Istenemet illetően kérekedem, mert az ő ^berejével minden dolgot meg tudok tenni; igen, íme, sok hatalmas csodát vittünk véghez ezen a földön, amiért örökké dicsérni fogjuk a nevét.

13. Íme, mily sok ezer testvérünket szabadította meg a “pokol kínjaitól; és eljutottak odáig, hogy ^bmegváltó szeretetet énekelnek, és ez bennünk lévő szavának hatalma miatt van; nincs-e hát nagy okunk az örvendezésre?

14. Igen, van okunk őt mindörökké dicsérni, mert ő a Magaságos Isten, és megszabadította testvéreinket a pokol “láncaitól.

15. Igen, örök sötétség és pusztulás vette őket körül; de íme, elhozta őket az ő örök “világosságára, igen, az örök szabadulásra; és az ő szeretetének

4a Alma 23:5.

5a Ján. 4:35–37; T&Sz 4:4.

b Jól 3:13.

c T&Sz 33:7–11; 75:2, 5.

6a Hél. 5:12;

3 Ne. 14:24–27.

7a ksz Aratás.

b Móziás 23:22;

Alma 36:28.

8a T&Sz 25:12.

b ksz Hála, Hálaadás,

Hálás.

9a Móziás 28:1–2.

11a 2 Kor. 7:14.

b T&Sz 18:14–16.

ksz Öröm.

12a Jer. 9:24; Alma 29:9.

b Zsolt. 18:33–41;

Fil. 4:13; 1 Ne. 17:3.

13a ksz Pokol.

b Alma 5:26.

14a Alma 12:11.

15a ksz Világosság,
Krisztus világossága.

páratlan bősége veszi őket körül; igen, és mi eszközök voltunk kezében ezen nagy és csodálatos munka elvégzésében.

16. ^aÖrvendezzünk tehát, igen, ^börvendezni fogunk az Úrban; igen, örülni fogunk, mert teljes az örömünk; igen, mindörökké dicsérni fogjuk a mi Istenünket. Íme, ki örvendezhet túl sokat az Úrban? Igen, ki mondhat túl sokat az ő nagy hatalmáról, és az ő ^cirgalmáról, és az ő hosszútűréséről az emberek gyermekei iránt? Íme, azt mondom nektek, hogy a legkisebb részét sem tudom elmondani annak, amit érzek.

17. Ki gondolta volna, hogy Istenünk olyan irgalmas lesz hozzánk, hogy kiragad minket rettenetes, bűnös és szennyes állapotunkból?

18. Íme, méghozzá dühösen, nagy fenyegetésekkel álltunk neki egyháza ^aelpusztításának.

19. Ó akkor miért nem szolgáltattok ki minket rettenetes pusztulásnak, igen, miért nem engedte, hogy igazságosságának kardja lesújtson ránk, és örök reménytelenségre kárhozzasson minket?

20. Ó, lelkem majdnem elszökik ennek gondolatára. Íme, nem gyakorolta rajtunk igazságosságát, hanem nagy irgalmában átvitt minket a halál és a nyomorúság örök ^aszakadéka

felett, méghozzá lelkünk szabadulására.

21. És most íme, testvéreim, mely ^atermészetes ember tudja ezeket a dolgokat? Azt mondom nektek, hogy senki nem ^btudja ezeket a dolgokat, csak a töredelmes.

22. Igen, csak aki ^abűnbánatot tart, és ^bhitet gyakorol, és jócselekedeteket hoz, és folyamatosan, szünet nélkül imádkozik – annak adatik meg, hogy megismerhesse Isten ^crejtelseit; igen, annak megadatik olyan dolgok kinyilatkoztatása, melyek soha nem nyilatkoztattak ki; igen, és annak megadatik, hogy lelkek ezreit vezesse bűnbánatra, ahogyan nekünk is megadatott, hogy ezen testvéreinket bűnbánatra vezessük.

23. Most emlékeztek-e, testvéreim, hogy azt mondtuk testvéreinknek Zarahemla földjén, hogy felmegyünk Nefi földjére testvéreinknek, a lámánitáknak prédikálni, és ők gúnyolódva kinevettek minket?

24. Mert így szóltak hozzánk: Azt gondoljátok, hogy el tudjátok vezetni a lámánitákat az igazság ismeretéhez? Azt gondoljátok, hogy meg tudjátok győzni a lámánitákat atyáik ^ahagyományainak helytelenségéről? Ilyen ^bmerevnyakú embereket, akiknek szíve a vérontásban gyönyörködik; akiknek

16a Róm. 15:17;
1 Kor. 1:31.
b 2 Kor. 10:15–18;
T&Sz 76:61.
c Zsolt. 36:6–7.
18a Móziás 27:8–10.
20a 2 Ne. 1:13;

Hél. 3:29–30.
21a ksz Természetes ember.
b 1 Kor. 2:9–16;
Jákób 4:8.
22a Alma 36:4–5.
ksz Bűnbánat,

Bűnbánatot tart.
b ksz Hit.
c ksz Isten rejtelsei.
24a Móziás 10:11–17.
b Móziás 13:29.

napjai a legmegátalkodottabb gonoszságban telnek; akiknek útjai kezdettől fogva a vétkesnek útjai? Most, testvéreim, emlékeztek rá, hogy ez volt beszédük?

25. És még azt is mondták: Fogjunk fegyvert ellenük, és pusztítsuk ki őket és gonoszságukat az országból, különben ők rohannak le és pusztítanak el minket.

26. De íme, szeretett testvéreim, mi nem azzal a szándékkal jöttünk a vadonba, hogy elpusztítsuk a testvéreinket, hanem azzal a szándékkal, hogy néhány lelket talán megszabadítsunk közülük.

27. Most, amikor szívünk elcsüggedt, és azon voltunk, hogy visszafordulunk, íme, az Úr ^amegvigasztalt minket és azt mondta: Menjetek el testvéreitek, a lámániták közé, és viseljétek ^btürellemmel a ^cmegpróbáltatásaitokat, és én sikeren részesítelek benneteket.

28. És most íme, eljöttünk és elmentünk közéjük; és türelmesek voltunk a szenvedéseinkben, és mindenféle viszontagságot elszenvedtünk; igen, házról házra jártunk, a világ irgalmára bízva magunkat – nem csak a világ irgalmára, de Isten irgalmára is.

29. És bementünk a házaikba és tanítottuk őket, és tanítottuk őket az utcáikon; igen, és tanítottuk őket a dombjaikon; és a templomaikba és a zsinagógáik-

ba is bementünk és tanítottuk őket; és kiűzték, és csúfoltak bennünket, és leköpdösték és ütlegették az arcunkat; és megköveztek, és fogtak és erős kötelekkel megkötöztek, és börtönbe vetettek minket; és Isten hatalma és bölcsessége által ismét kiszabadultunk.

30. És elszenvedtünk mindenféle megpróbáltatást, és mindezt azért, hogy eszközei lehessünk néhány lélek szabadulásának; és azt gondoltuk, hogy teljes lesz az ^aörömünk, ha talán eszközei lehetünk néhány lélek szabadulásának.

31. Most íme, körülnézhetünk, és láthatjuk fáradozásaink gyümölcsseit; és ezek vajon kevesek? Azt mondom nektek, hogy nem kevés, hanem ^asok van; igen, és tanúi lehetünk az ^aőszinteségüknek, mert szeretettel vannak testvéreik iránt, és irántunk is.

32. Mert íme, inkább a saját életüket ^aáldozták fel, mintsem akár egy ellenségnek is életét vegyék; és harci fegyvereiket a testvéreik iránti szeretetük miatt mélyen ^beltemették a földbe.

33. És most íme, azt kérdezem tőletek, volt-e az egész országban ilyen nagy szeretet? Íme, azt mondom nektek, hogy nem, még a nefiták között sem volt.

34. Mert íme, azok bizony fegyvert fogtak volna testvéreik ellen; ők nem tűrték volna, hogy megöljék őket. De íme, ezek közül mily sokan mondtak le életükről; és tudjuk, hogy ők

27a Alma 17:9–11.
b Ksz Türelm.
c Alma 20:29–30.

ksz Gyötrelem.
30a T&S 18:15–16.
31a Alma 23:8–13.

32a Alma 24:20–24.
b Alma 24:15.

Istenükhöz mentek, szeretetük és a bűnnel szembeni gyűlöletük miatt.

35. Most nincs-e okunk az örömeire? Igen, azt mondom nektek, hogy a világ kezdetétől fogva nem voltak olyan emberek, akiknek oly nagy okuk lett volna az örömeire, mint minékünk; igen, és örömöm elragadott, méghozzá a kérkedésig Istenemben; mert nála van minden ^ahatalom, minden bölcsesség és minden értelem; ő minden dolgot ^bfelfog, és ő egy ^cirgalmas Lény, olyannyira, hogy megszabadítja azokat, akik bűnbánatot tartanak és hisznek az ő nevében.

36. Most, ha ez kérdés, akkor bizony kérkedni fogok; mert ez az én életem és világosságom, az örömöm és a szabadulásom, valamint a megváltásom az örökké tartó jajtól. Igen, áldott Istenem neve, aki gondolt erre a népre, mely Izráel fájának egy ^aága, és egy idegen földre szakadt annak törzsétől; igen, azt mondom, áldott legyen Istenem neve, aki gondolt ránk, ^bvándorokra egy idegen földön.

37. Most testvéreim, látjuk, hogy Isten minden ^anépre gondol, bármely földön legyenek is; igen, megszámlálja az ő népét, és irgalmas bensője az egész földre kiterjed. Most ez az én örömöm és az én nagy

hálaadásom; igen, és én örökké köszönetet fogok mondani Istenemnek. Ámen.

27. FEJEZET

Az Úr megparancsolja Ammonnak, hogy vezesse biztonságba Anti-Nefi-Lehi népét – Almával találkozáán Ammon öröme kimeríti az erejét – A nefiták az anti-nefihitáknak adják Jerson földjét – Ammon népének nevezvén őket. Mintegy Kr.e. 90–77.

Most lőn, hogy amikor azok a lámániták, akik harcolni mentek a nefiták ellen, számos őket pusztító küzdelem után rájöttek, hogy hiába törekednek a nefiták elpusztítására, ismét visszatértek Nefi földjére.

2. És lőn, hogy az amalekiták rendkívül dühösek voltak a veszteségeik miatt. És amikor látták, hogy nem tudnak bosszút állni a nefitákkal szemben, akkor elkezdték haragra serkenteni a népet ^atestvéreik, ^bAnti-Nefi-Lehi népe ellen; így újra pusztítani kezdték őket.

3. Most, ez a nép ^aismét megtagadta a fegyverfogást, és megengedték, hogy ellenségeik kedvükre öljék őket.

4. Most, amikor Ammon és testvérei látták a pusztításnak ezen munkáját azok között, akiket olyan nagyon szerettek és akik őket is annyira megsze-

35a ksz Hatalom.

b T&Sz 88:41.

c ksz Irgalmas, Irgalom.

36a 1 Móz. 49:22–26;

Jákób 2:25; 5:25.

b Jákób 7:26.

37a Csel. 10:34–35;
2 Né. 26:33.

27 2a Alma 43:11.

b Alma 25:1.

ksz Anti-Nefi-Lehiták.

3a Alma 24:21–26.

rették – mert úgy bántak velük, mintha Istentől küldött angyalok lennének, akik megmentik őket az örök pusztulástól – amikor tehát Ammon és testvérei látták a pusztításnak ezen nagy munkáját, megindította őket a könyörület, és “így szóltak a királyhoz:

5. Gyűjtsük össze az Úrnak ezt a népét, és menjünk le Zarahemla földjére testvéreinkhez, a nefitákhoz; meneküljünk ki ellenségeink keze közül, hogy el ne pusztuljunk.

6. De a király azt mondta nekik: Íme, a nefiták el fognak pusztítani minket a sok gyilkosság és bűn miatt, amit ellenük elkövettünk.

7. És Ammon így szólt: Megyek és megkérdem az Urat, és ha ő azt fogja mondani nekünk, hogy menjetek le testvéreinkhez, akkor lementek?

8. És a király azt mondta neki: Igen, ha az Úr azt mondja nekünk, hogy menjünk, akkor le fogunk menni testvéreinkhez, és rabszolgáik leszünk addig, amíg jóvá nem tesszük azt a sok gyilkosságot és bűnt, amit ellenük elkövettünk.

9. De Ammon így szólt hozzá: Testvéreinknek atyám által hozott törvénye ellen való az, hogy “rabszolgák legyenek közöttük; menjünk le tehát és bízzuk magunkat testvéreink irgalmára.

10. De a király azt mondta neki: Kérdezd meg az Urat, és ha ő azt mondja, hogy menjünk, akkor

lemegyünk; máskülönben ezen a földön fogunk elveszni.

11. És lőn, hogy Ammon elment és megkérdte az Urat, és az Úr azt mondta neki:

12. Vidd ki ezt a népet erről a földről, hogy el ne vesszenek; mert Sátán szoroson markában tartja az amalekiták szívét, akik haragra serkentik a lámánitákat testvéreik ellen, hogy öljék meg őket; menjetek ki tehát erről a földről; és áldott ez a nép ebben a nemzedékben, mert én meg fogom őrizni őket.

13. És most lőn, hogy Ammon elment, és mindazon szavakat elmondta a királynak, melyeket az Úr mondott neki.

14. És népük egészét összegyűjtötték, igen, az Úr egész népét, és összegyűjtötték mind a nyájaikat és a csordáikat, és kimentek arról a földről, és a Nefi földjét Zarahemla földjétől elválasztó vadonba jöttek, és általjöttek azon föld határainak közelébe.

15. És lőn, hogy Ammon így szólt hozzájuk: Íme, én és testvéreim elmegyünk Zarahemla földjére, ti pedig maradjatok itt, amíg vissza nem jövünk; és mi próbára fogjuk tenni testvéreink szívét, vajon hajlanak-e rá, hogy bejőjtek az országukba.

16. És lőn, hogy amint Ammon az ország belseje felé haladt, ő és testvérei találkoztak Almával, azon a helyen, “amelyről már szó volt; és íme, ez egy örömteli találkozás volt.

17. Most, Ammon “öröme olyan

nagy volt, hogy betöltötte őt. Igen, és annyira elmerült Istenének örömében, hogy ^belfogyott az ereje; és ^cismét a földre rogyott.

18. Most, nem volt-e ez rendkívüli öröm? Íme, olyan öröm ez, melyben csak a boldogság igazán töredelmes és alázatos keresője részesülhet.

19. Most Alma öröme is nagy volt a testvéreivel való találkozást illetően, és Áron, és Omner és Himni öröme is; de íme, az ő örömük nem volt olyan, mely meghaladta volna az erejüket.

20. És most lőn, hogy Alma visszavezette testvéreit Zarahemla földjére; méghozzá a saját házába. És elmentek és elmondták a “főbírónak mindazon dolgokat, ami Nefi földjén testvéreik, a lámániták között történt velük.

21. És lőn, hogy a főbíró kiáltványt küldött szét szerte az egész országba, tudni kívánván a nép szavát azon testvéreik bebocsátására vonatkozólag, akik Anti-Nefi-Lehi népe voltak.

22. És lőn, hogy jött a nép hangja, mondván: Íme, átadjuk Jerson földjét, mely keleten van a tengernél, és a Bőség földjével határos, és délre van Bőség földjétől; és ez a Jerson földje az a föld, melyet testvéreinknek adunk örökségül.

23. És íme, felállítjuk seregeinket Jerson földje és Nefi földje közé, hogy megvédelmezhesük testvéreinket Jerson földjén; és

ezt azért tesszük, mert testvéreink félnek fegyvert fogni a testvéreik ellen, hogy ne kövessenek el bűnt; és ez a nagy féltelmük fájdalmas bűnbánatukból adódik, a sok gyilkosság és rettenetes gonoszságuk miatt.

24. És most íme, ezt tesszük meg testvéreinkért, hogy Jerson földjét örökölhessék; és seregeinkkel védeni fogjuk őket ellenségeiktől, azzal a feltétellel, hogy javaikból egy részt nekünk adnak, hogy segítsenek nekünk seregeink fenntartásában.

25. Most lőn, hogy amikor Ammon ezt meghallotta, Almával együtt visszatért Anti-Nefi-Lehi népéhez a vadonba, oda, ahol sátraikat felverték, és tudatta velük mindezen dolgokat. És Alma is elmondta nekik az ő “megtérését Ammonnal, és Áronnal és testvéreikkel együtt.

26. És lőn, hogy ez nagy örömet okozott közöttük. És lementek Jerson földjére, és birtokba vették Jerson földjét; és Ammon népének nevezték őket a nefiták; ezt követően tehát már ezen név különböztette meg őket.

27. És Nefi népe között voltak, és azon nép közé is számlálták őket, mely Isten egyházához tartozott. És Isten, valamint az emberek iránt tanúsított buzgóságuk is megkülönböztette őket; mert minden dologban tökéletesen “tisztességesek és egyenes derekúak voltak; és ^bszilárdak a Krisztusba vetett hitben, méghozzá mindvégig.

17b 1 Ne. 1:7.
c Alma 19:14.
20a Alma 4:16–18.

25a Móziás 27:10–24.
27a ksz Tisztesség,
Tisztességes.

b Alma 23:6.

28. És a legnagyobb irtózáttal tekintettek testvéreik véreinek ontására; és soha nem lehetett őket rávenni arra, hogy fegyvert fogjanak a testvéreik ellen; és a Krisztusba és a feltámadásba vetett reménységük és meggyőződésük miatt mindig a rettegés legcsekélyebb mértéke nélkül tekintettek a halálra; számukra tehát Krisztus győzelme a halál felett felemésztette a halált.

29. Ezért inkább elszenvedték a legszörnyűbb, a leggyötrelmesebb "halálnemet, amit testvéreik csak rájuk mérhettek, semhogy kardot vagy handzsárt ragadjanak, hogy lesújtsanak rájuk.

30. És így buzgó és szeretett nép voltak, az Úr igen kedvelt népe.

28. FEJEZET

Egy óriási csatában legyőzik a lámánitákat – Tízezreket ölnek meg – A gonoszok a végtelen jaj állapotának kiszolgáltatottjai lesznek; az igazlelkűek pedig soha véget nem érő boldogságot nyernek el. Mintegy Kr.e. 77–76.

És most lőn, hogy miután Ammon népe letelepedett Jerson földjén, és egy gyülekezetet is megalapítottak "Jerson földjén, és a nefiták felállították seregeiket Jerson földje körül, igen, az összes határvidéken Zarahemla földje körül; íme, a lámániták seregei követték testvéreiket a vadonba.

2. És ebből egy óriási csata lett; igen, méghozzá olyan, amilyenről attól az időtől fogva, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet, soha senki nem hallott az egész országban. Igen, lámániták tízezreit ölték meg és szórták szét!

3. Igen, és óriási mézszárlás volt Nefi népe között is; mindazonáltal "kiűzték és szétszórták a lámánitákat, és Nefi népe újra visszatért országába.

4. És ez egy olyan időszak volt, amikor nagy gyászolás és sírásvívás hallatszott szerte az egész országban, Nefi népe között –

5. Igen, özvegyek férjüket gyászoló kiáltása, és atyák fiaikat gyászoló, és a leány fivérét, igen, és a fivér atyját gyászoló kiáltása; és így, megölt rokonságukat gyászolva mindenhol gyász kiáltása hallatszott közöttük.

6. És most, ez biztosan egy keserves nap volt; igen, a csendesedés ideje, valamint a sok "böjtölés és imádkozás ideje.

7. És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának tizenötödik éve.

8. És ez Ammonnak és testvéreinek a beszámolója. Utazásaiknak Nefi földjén, szenvedéseiknek az országban, bánataiknak és megpróbáltatásaiknak, és "semmihez nem hasonlítható örömüknek, valamint testvéreik Jerson földjére történő befogadásának és ottani biztonságuknak. És most az Úr, minden ember Megváltója áldja meg az ő lelküket mindörökké.

9. És ez a Nefiták közötti háborúk és viszálykodások beszámolója, valamint a nefiták és a lámániták közötti háborúké; és véget ért a bírák uralmának tizenötödik éve.

10. És az első és a tizenötödik év közötti időszak sok ezer élet pusztulását hozta magával; igen, a vérontás rettenetes látványát hozta magával.

11. És sok ezer ember teste fekszik mélyen a föld alatt, míg sok ezer ember teste „porlik halmokban a föld színén; igen, és sok ezer ember ^bgyászolja rokonai elvesztését, mert van okuk a félelemre, az Úrnak azon ígéretei szerint, hogy a végtelen jaj állapotának vannak kiszolgáltatva.

12. Míg sok ezer más ember valóban gyászolja rokonai elvesztését, mégis örvendezik és ujjong a reményben, és még tudja is, az Úr ^aígéretei szerint, hogy azok felemeltetnek, hogy a soha véget nem érő boldogság állapotában Isten jobb keze felől lakjanak.

13. És így látjuk, hogy mily nagy ^aegyenlőtlenség van az emberek között a bűn és a vétek, valamint az ördög hatalma miatt, mely az emberek szívének törbe csalására tervezett ravasz ^btervein keresztül valósul meg.

14. És így látjuk az emberek szorgalmasságára történő nagy felhívást, hogy dolgozzanak

az Úr ^aszőlőskertjeiben, és így látjuk a bánat és az örvendezés nagy okát – a bánatét az emberek közötti halál és pusztulás miatt, és az örömét Krisztus életre vivő ^bvilágossága miatt.

29. FEJEZET

Alma angyali buzgósággal szeretne bűnbánatot hirdetni – Az Úr minden nemzetnek ad tanítókat – Alma örvendezik az Úr munkájában, valamint Ammon és testvérei sikerében. Mintegy Kr.e. 76.

Ó, BÁRCSAK angyal lehetnék és nékem adnák szívem vágját, elmehetnék és Isten harsonájával szólhatnék, olyan hanggal, mely megrázza a földet, és bűnbánatot hirdethetnék minden népnek!

2. Igen, minden léleknek mennydörgés hangjához hasonlóan hirdetném a bűnbánatot és a megváltás tervét, hogy tartsanak bűnbánatot és ^a„jöjjenek Istenünkhöz, hogy az egész föld színén ne legyen több bánat.

3. De íme, ember vagyok, és még kívánságomban is bűnt követek el, mert meg kellene elégednem azon dolgokkal, melyeket az Úr megadott nekem.

4. Nem szabadna kívánságaimban felszaggatnom egy igazságos Isten határozott rendelését, mert tudom, hogy ^a„kívánságuk szerint ad az embe-

11a Alma 16:11.
b Alma 48:23;
T&Sz 42:45–46.
12a Alma 11:41.
13a 1 Ne. 17:35.

b 2 Ne. 9:28.
14a ksz Az Úr
szőlőskertje.
b ksz Világosság,
Krisztus világossága.

29 2a Omni 1:26;
3 Ne. 21:20.
4a Zsolt. 37:4.

reknek, aszerint, hogy halálra vagy életre vezet-e az a kívánság; igen, tudom, hogy rendeléseket bíz az emberekre, igen, megváltoztathatatlan rendeléseket rendel el számukra az ő ^bakarata szerint, aszerint, hogy az szabaduláshoz vagy pusztuláshoz vezet.

5. Igen, és tudom, hogy minden ember előtt ott van a jó és a gonosz; aki nem ismeri fel a jót és a gonoszt, az ártatlan; de aki ^afelismeri a jót és a gonoszt, annak kívánságai szerint adatik, aszerint, hogy jóra vagy gonoszra, életre vagy halálra, öröme vagy ^blelkiismeret-furdalásra vágyik.

6. Most látván, hogy tudom ezeket a dolgokat, miért vágnék többre, mint hogy elvégezzem azt a munkát, amelyre elhívtam?

7. Miért vágnék arra, hogy angyal lehessen, hogy a föld minden széléhez szólhassak?

8. Mert íme, az Úr ^aminden nemzetnek ad embereket a saját nemzetükből és ^bnyelvükből szavának tanítására, igen, bölcsen történő tanítására mindannak, amit számukra ^cjónak lát; láthatjuk tehát, hogy az Úr bölcsen oktat, a szerint, ami helyes és igaz.

9. Tudom, hogy az Úr mit parancsolt énnekem, és örvendezem abban. Nem magammal ^adicsekszem, hanem abban

örvendezem, amit az Úr parancsolt nekem; igen, és ez az én büszkeségem, hogy talán eszköz lehetek Isten kezében, hogy néhány lélek eljusson a bűnbánathoz; és ez az én örömöm.

10. És íme, amikor látom, hogy testvéreim közül sokan igazán töredelmesek és az Úrhoz, Istenükhöz jönnek, akkor öröm tölti el a lelkemet; akkor emlékezem rá, hogy ^amit tett értem az Úr, igen, méghozzá arra, hogy meghallgatta az imámat; igen, akkor emlékezem az ő irgalmas karjára, melyet kinyújtott felém.

11. Igen, és atyáim fogságára is emlékezem; mert biztosan tudom, hogy az ^aÚr szabadította ki őket a rabságból, és ezáltal alapította meg az egyházát; igen, az Úristen, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene szabadította ki őket a rabságból.

12. Igen, mindig is emlékeztem atyáim fogságára; és ugyanaz az Isten ^aszabadította ki őket a rabságból, aki az egyiptomiak kezéből is kiszabadította őket.

13. Igen, és ugyanaz az Isten alapította meg közöttük egyházát; igen, és ugyanaz az Isten hívott el engem egy szent elhívással arra, hogy prédikáljam szavát ennek a népnek, és nagy eredményt adott nekem, amelyben teljes az ^aörömöm.

14. De nemcsak a saját eredményemnek örülök, hanem még teljesebb az örömöm testvéreim

4b ksz Önrendelkezés.
5a 2 Ne. 2:18, 26;
Moró. 7:15–19.
ksz Tisztánlátás
ajándéka.

b ksz Lelkiismeret.
8a 2 Ne. 29:12.
b T&Sz 90:11.
c Alma 12:9–11.
9a Alma 26:12.

10a Móziás 27:11–31.
11a Móziás 24:16–21;
Alma 5:3–5.
12a 2 Móz. 14:30–31.
13a T&Sz 18:14–16.

“sikere miatt, akik Nefi földjére mentek fel.

15. Íme, ők rendkívül sokat fáradoztak, és sok gyümölcsöt hoztak; és mily nagy lesz az ő jutalmuk!

16. Most, amikor ezeknek a testvéreimnek eredményeire gondolok, elragadtatik a lelkem, méghozzá annyira, hogy olyan, mintha elválna a testemtől, oly nagy az én örömöm.

17. És most, adja Isten ezeknek a testvéreimnek, hogy leülhessenek Isten királyságában; igen, és rajtuk kívül mindazoknak, akik fáradozásuk gyümölcsei, hogy többé onnan ki ne jöjjenek, hanem hogy örökké dicsérhesékőt. És adja Isten, hogy szavam szerint történjen, méghozzá úgy, ahogy szoltam. Ámen.

30. FEJEZET

Korihór, az antikrisztus, nevetség tárgyává teszi Krisztust, az engesztelést és a prófétálás lelkét – Azt tanítja, hogy nincs Isten, nincs az ember bukása, nincs büntetés a bűnért, és nincs Krisztus – Alma bizonyágot tesz róla, hogy Krisztus el fog jönni, és hogy minden dolog azt mutatja, hogy van Isten – Korihór jelt követel és erre megnémul – Az ördög anygalként jelent meg Korihórnak, és betanította neki, hogy mit kell mondania – Korihórt letapossák és meghal. Mintegy Kr.e. 76–74.

ÍME, most lőn, hogy miután

“Ammon népe letelepedett Jerson földjén, igen, és miután a lámánitákat is ^bkiűzték az országból, és halottaikat eltemette az ország népe –

2. Most, a halottaikat azok számának nagysága miatt nem számlálták meg; és a nefiták halottait sem számlálták meg – de lőn, hogy miután eltemették a halottaikat, és a böjtölés és a gyászolás és az imádkozás napjai után, (és ez a bírák Nefi népe feletti uralmának tizenhatodik évében volt) kezdett folyamatos béke lenni szerte az egész országban.

3. Igen, és a nép azon volt, hogy betartsa az Úr parancsolatait; és szigorúak voltak Isten “szertartásainak betartásában, Mózes törvénye szerint; mert arra tanították őket, hogy ^btartsák be Mózes törvényét addig, amíg be nem teljesedik.

4. És így a bírák Nefi népe feletti uralmának egész tizenhatodik évében nem volt zavarás a nép között.

5. És lőn, hogy a bírák uralma tizenhetedik évének kezdetén folyamatos béke volt.

6. De a tizenhetedik év vége felé lőn, hogy egy férfi jött Zarahemla földjére, és ő “antikrisztus volt, mert prédikálni kezdett a népnek azon próféciaik ellen, melyeket a próféták Krisztus eljövetelét illetően mondtak.

7. Most, az ember “hite ellen nem volt törvény; mert szigorúan Isten parancsolatai ellen

14a Alma 17:1–4.

30 1a Alma 27:25–26.

ksz Anti-Nefi-Lehiták.

b Alma 28:1–3.

3a ksz Mózes törvénye.

b 2 Ne. 25:24–27;

Alma 25:15.

6a ksz Antikrisztus.

7a Alma 1:17.

való lett volna az, hogy olyan törvény legyen, amely az embereket nem egyenlő alapra állítja.

8. Mert azt mondja a szentírás: "Válasszatok még ma, hogy kit akartok szolgálni.

9. Most, ha valaki Istent kívánta szolgálni, akkor megvolt ez a kiváltsága; vagyis inkább ha hitt Istenben, akkor kiváltsága volt rá őt szolgálni; de ha nem hitt őbenne, akkor nem volt törvény, mely megbüntette volna.

10. De ha gyilkolt, akkor "halállal büntették; és ha rabolt, akkor is megbüntették; és ha lopott, akkor is megbüntették; és ha házasságtörést követett el, akkor is megbüntették; igen, mindezen gonoszságokért megbüntették őket.

11. Mert volt egy törvény, hogy az embereket a bűntetteik szerint ítélik el. Mindazonáltal nem volt törvény az ember hite ellen; valakit tehát csak azon bűntettekért büntettek meg, melyeket elkövetett; tehát minden ember "egyenlő alapon állt.

12. És ez az antikrisztus, akinek Korihór volt a neve (és a törvény által nem lehetett megfogni), prédikálni kezdett a népnek, hogy nem lesz Krisztus. És ő ilyenféleképpen prédikált, mondván:

13. Ó ti, akik meg vagytok kötözve egy balga és hiábavaló reménység alatt, miért igázzátok le magatokat ilyen balga dolgokkal? Miért vártok egy Krisztust? Hiszen senki sem

tudhat semmi olyat, ami eljövendő.

14. Íme, ezeket a dolgokat ti próféciáknak nevezitek, amikről azt mondjátok, hogy szent próféták adták őket tovább, íme, ezek atyáitok balga hagyományai.

15. Honnan tudjátok azok bizonyosságát? Íme, nem tudhattok olyan dolgokról, melyeket nem "láttok; nem tudhatjátok tehát, hogy lesz egy Krisztus.

16. Előre tekintetek és azt mondjátok, hogy látjátok bűnietek bocsánatát. De íme, örült elme hatása ez; és elmétek ezen zavara atyáitok hagyományaiból ered, melyek olyan dolgokba vetett hitre vezetnek benneteket, melyek nem úgy vannak.

17. És sok hasonló dolgot szolt hozzájuk, azt mondván nekik, hogy nem lehet engesztelést hozni az emberek bűneiért, hanem minden ember sorsa aszerint alakul, ahogyan azt maga a teremtmény igazgatja; tehát minden ember a saját tehetsége szerint boldogul, és hogy minden ember a saját ereje szerint győzedelmeskedik; és bármit tesz az ember, az nem bűn.

18. És így prédikált nekik, sokak szívét vezetve félre, okozván nekik, hogy fejüket felfeltették gonoszágaikban, igen, sok nőt és férfit is vezetve paráználások elkövetéséhez – azt mondván nekik, hogy amikor az ember halott, azzal neki beveztetett.

19. Most ez a férfi Jerson földjére is átment, hogy ezeket a dolgokat Ammon népe között is prédikálja, akik egyszer lámánita nép voltak.

20. De íme, azok sok nefitánál okosabbak voltak; mert megragadták, és megkötözték és Ammon elé vitték, aki főpap volt azon nép felett.

21. És lőn, hogy ő kivitette arról a földről. És átjött Gedeon földjére, és nekik is prédikálni kezdett; és itt nem járt nagy eredménnyel, mert elfogták, és megkötözték és az ország főpapja, valamint az ország főbírája elé vitték.

22. És lőn, hogy a főpap így szólt hozzá: Mit jársz-kelsz te mindenfelé és ferdítel el az Úrnak útjait? Miért tanítod ennek a népnek, hogy nem lesz Krisztus és rontod meg az örömeiket? Miért beszélsz a szent próféták minden próféciája ellen?

23. Most, a főpap neve Giddóna volt. És Korihór így szólt hozzá: Azért, mert én nem atyáitok balga hagyományait tanítom, és mert nem azt tanítom ennek a népnek, hogy kössék meg magukat azon balga szertartások és cselekedetek alatt, melyeket ősi papok fektettek le azért, hogy hatalmat és felhatalmazást bitoroljanak felettük, hogy tudatlanságban tartásák őket, hogy ne emelhesék fel a fejüket, hanem alábbvalókká tétessenek a te szavaid szerint.

24. Azt mondjátok, hogy ez a nép szabad nép. Íme, én azt mondom, hogy rabságban vannak. Ti azt mondjátok, hogy azok az ősi próféciák igazak. Íme, én azt mondom, hogy nem tudjátok ti azt, hogy igazak.

25. Ti azt mondjátok, hogy ez a nép egy vétkes és elbukott nép, egy szülő vétke miatt. Íme, én azt mondom, hogy szüleinek vétke miatt nem vétkes a gyermek.

26. És azt is mondjátok, hogy Krisztus el fog jönni. De íme, én azt mondom, hogy nem tudjátok, hogy lesz egy Krisztus. És azt is mondjátok, hogy meg fogják ölni a világ "bűneiért –

27. És így vezetitek félre ezt a népet atyáitok balga hagyományai után, és a saját kívánságaitok szerint; és leigázzátok őket, mintha rabságban lennének, hogy kezük munkáján élőködhessetek, hogy ne merjenek bátran feltekinteni, és hogy ne merjék élvezni a jogukat és a kiváltságukat.

28. Igen, nem merik használni azt, ami a sajátjuk, nehogy megsértsék papjaikat, akik kívánságaik szerint leigázzák őket, és hagyományaikkal, és álmaikkal, és hóbortjaikkal, és látomásaikkal és tettetett rejtelmekkel elhitették velük, hogy ha nem tesznek a szavaik szerint, akkor megsértenek valami ismeretlen lényt, akiről azt mondják, hogy Isten – egy olyan lényt, akit soha nem láttak vagy ismertek,

aki soha nem volt és soha nem is lesz.

29. Most, amikor a főpap és a főbíró látta szívének keménységét, igen, amikor látták, hogy még Istent is szidalmazná, akkor semmit nem válaszoltak a szavaira; hanem megkötöztették; és a tisztek kezeibe adták, és Zarahemla földjére küldték, hogy Alma, valamint azon főbíró elé lehessen vinni, aki az egész ország kormányzója volt.

30. És lőn, hogy amikor Alma és a főbíró elé vitték, ő akkor is ugyanúgy viselkedett, mint Gedeon földjén; igen, tovább folytatta a "káromlást.

31. És nagy, "duzzadó szavakkal lépett Alma elé, és szidalmazta a papokat és a tanítókat, azzal vádolva őket, hogy abból a célból vezetik félre a népet atyáik balga hagyományai nyomán, hogy a nép munkáján élősködhessenek.

32. Most, Alma így szólott hozzá: Tudod, hogy mi nem élőködünk a nép munkáján; mert íme, én a bírák uralmának kezdetétől egészen mostanáig saját kezeimmel dolgoztam a megélhetésemért, annak ellenére, hogy sokat utaztam szerte az országban, hogy Isten szavát hirdessem a népemnek.

33. És a sok munka ellenére, melyet az egyházban végeztem, soha még egy "szenínt sem kaptam munkámért; és egyetlen testvérem sem, kivéve amikor a bírói székben voltunk; és

akkor is, a törvény szerint, csak munkálkodásunk ideje szerint kaptunk javadalmazást.

34. És most, mivel az egyházban végzett munkánkért semmit sem kapunk, akkor ugyan mi más hasznunk lenne az egyházi munkából, mint az, hogy az igazságot hirdetjük, hogy örvendezhessünk testvéreink "örömeiben?

35. Akkor miért mondod, hogy haszonszerzésért prédikálunk ennek a népnek, amikor te magad is tudod, hogy nincs hasznunk? És most azt hiszed, hogy megtévesztjük ezt a népet, és ez ily nagy örömet okoz az ő szívükben?

36. És Korihór így válaszolt neki: Igen.

37. És akkor Alma azt kérdezte tőle: Hiszed-e, hogy van Isten?

38. És ő azt válaszolta: Nem.

39. Most Alma így szólott hozzá: Ismét tagadod, hogy van Isten, és Krisztust is tagadod? Mert íme, azt mondom neked, én tudom, hogy van Isten, és azt is, hogy Krisztus el fog jönni.

40. És most, milyen bizonyítékok van neked arra, hogy nincs "Isten, vagy hogy Krisztus nem jön el? Azt mondom neked, hogy semmi, csak a saját szavad.

41. De íme, nekem minden dolog megvan "bizonyítékként arra, hogy mindezen dolog igaz; és teneked is megvan minden bizonyítékok arra, hogy ezek igazak; és megtagadod őket?

Hiszed-e, hogy ezek a dolgok igazak?

42. Íme, én tudom, hogy te hiszed, de hazug lélek van benned, és elvetted Isten Lelkét, így annak nincs helye benned; hanem az ördögnek van hatalma feletted, ő hurcolász téged, terveket szőve, hogy elpusztíthassa Isten gyermekeit.

43. És most Korihór azt mondta Almának: Ha mutatsz nekem egy „jelt, hogy meggyőződhessenem arról, hogy van Isten, igen, mutasd meg nekem, hogy van hatalma, és akkor meggyőződöm szavaid igazságáról.

44. De Alma így szólt hozzá: Kaptál te már elég jelt; kísérted-e Istenedet? Mondod-e: Mutass nekem egy jelt, amikor megvan neked „mindezen testvéreid, és mind a szent próféták bizonyága is? Eléd vannak tárva a szentírások, igen, és ^bminden dolog azt mutatja, hogy van Isten; igen, méghozzá a „föld és minden olyan dolog, ami annak színén van, igen, és annak ^dmozgása, igen, és mind a „bolygók is, melyek szabályos rendjükben mozognak, arról tesznek bizonyágot, hogy van egy Legfelsőbb Teremtő.

45. És te mégis körbejárász, félrevezetve ezen nép szívét, bizonyágot téve nekik arról, hogy nincs Isten? És még mindezen tanúbizonyásokat is megtagadod? És ő azt mondta:

Igen, megtagadom, hacsak nem mutatsz nekem egy jelt.

46. És most lőn, hogy Alma így szólt hozzá: Íme, el vagyok keseredve szíved keménysége miatt, igen, hogy még mindig ellenállsz az igazság lelkének, hogy tán elpusztul a lelked.

47. De íme, „jobb ha a te lelked vész el, minthogy hazug és hízalgő szavaiddal eszköze legyél sok lélek pusztulásba vitelének; ha tehát még egyszer megtagadod, akkor íme, Isten le fog sújtani rád és megnémulsz, hogy soha többé ne nyisd ki a szádat, és ne téveszd meg ezt a népet.

48. Most Korihór azt mondta neki: Én nem tagadom Isten létezését, de nem hiszem, hogy van Isten; és azt is mondom, hogy nem tudhatjátok, hogy van Isten; és hacsak nem mutatsz nekem egy jelt, nem is fogok hinni.

49. Most Alma azt mondta neki: Ezt adom neked jelként, hogy „némaság sújt le rád, a szavaim szerint; és azt mondom, hogy Isten nevében némaság sújt le rád, hogy többé ne tudj szólni.

50. Most, amikor Alma kimondta ezeket a szavakat, Korihór Alma szavai szerint megnémult, és többé nem tudott szólni.

51. És most, amikor a főbíró ezt látta, kinyújtotta a kezét és írt Korihórnak, mondván: Meggyőződtél-e Isten hatalmáról? Mit akartál, kin mutasson

43a Jákób 7:13–21;
T&Sz 46:8–9.
ksz Jel.

44a Móziás 13:33–34.

b Zsolt. 19:2;
T&Sz 88:47.
c Jób 12:7–10.
d Hél. 12:11–15.

e Mózes 6:63.
47a 1 Ne. 4:13.
49a 2 Krón. 13:20.

Alma egy jelt? Azt akartad talán, hogy másokat sanyargasson azért, hogy teneked jelt mutasson? Íme, mutatott neked egy jelt; és most fogsz-e még vitatkozni?

52. És Korihór kinyújtotta a kezét és írt, mondván: Tudom, hogy megnémultam, mert nem tudok beszélni; és tudom, hogy semmi más, csak Isten hatalma hozhatta ezt rám; igen, és mindig “tudtam, hogy van Isten.

53. De íme, az ördög “megtévesztett; mert angyal formájában ^bjelent meg nekem, és így szólt hozzám: Menj és térítsd vissza ezt a népet, mert mindannyian tévútra mentek egy ismeretlen Isten után. És azt mondta nekem: ‘Nincs Isten; igen, és megtanította nekem, hogy mit mondjak. És én tanítottam a szavait; és azért tanítottam, mert tetszetek a ^dtesti gondolkodásmódnak; és addig tanítottam őket, míg nagy sikerem nem lett, olyannyira, hogy igenis elhittem, hogy igazak; és emiatt álltam ellen az igazságnak, méghozzá mindaddig, amíg ezt a nagy átkot nem hoztam magamra.

54. Most, miután ezt elmondta, könyörgött Almának, hogy imádkozzék Istenhez, hogy lekerüljön róla az átok.

55. De Alma azt mondta neki: Ha lekerülne rólad ez az átok, akkor újra csak félrevezetnéd

ezen nép szívét; tehát az történik majd veled, amit az Úr akar.

56. És lőn, hogy Korihórról nem került le az átok; hanem kiűzték, és házról házra járva koldult magának élelmet.

57. Most mindannak ismeretét, ami Korihórral történt, azonnal kihirdették szerte az egész országban; igen, a főbíró kiáltványt küldött szét minden népnek az országban, hirdetve azoknak, akik hittek Korihór szavainak, hogy gyorsan bűnbánatot kell tartaniuk, különben ugyanezek az ítéletek érik majd őket.

58. És lőn, hogy azok mind meg is győződtek Korihór gonoszságáról; ezért mindannyian ismét megtértek az Úrhoz; és ez véget vetett a Korihór-féle gonoszságnak. És Korihór házról házra járt-kelt, élelmet koldulva tartotta fenn magát.

59. És lőn, hogy amint a nép közé ment, igen, azon nép közé, akik különváltak a nefitáktól és zorámitáknak neveztek magukat, mert egy olyan férfi vezette őket, akinek Zorám volt a neve – és amint közéjük ment, íme, átmentek rajta és letaposták, olyannyira, hogy meghalt.

60. És így látjuk annak végzetét, aki elferdíti az Úrnak útjait; és így látjuk, hogy az “ördög nem fogja ^bmegsegíteni gyermekeit az utolsó napon, hanem gyorsan a ^cpokolba hurcolja őket.

52a Alma 30:42.

53a Jákób 7:14.

b 2 Kor. 11:14;

2 Ne. 9:9.

c Zsolt. 10:4.

d ksz Testi.

60a ksz Ördög.

b Alma 3:26–27;

5:41–42;

T&Sz 29:45.

c ksz Pokol.

31. FEJEZET

Alma missziót vezet a hitehagyott zorámiták visszatérésére – A zorámiták tagadják Krisztust, hamis elképzelésben hisznek a kiválasztottságot illetően, és megadott imákkal hódolnak – A misszionáriusok eltelnek a Szent Lélekkel – Megpróbáltatásaik feloldódnak Krisztus örömeiben. Mintegy Kr.e. 74.

Most lőn, hogy miután Koriórnak bevezetett, és miután Alma olyan híreket kapott, hogy a zorámiták elferdítik az Úr útjait, és hogy Zorám, aki a vezetőjük volt, ráveszi az emberek szívét, hogy néma ^abálványok előtt ^bhajlongjanak, szíve ismét ^cgyötrődni kezdett az emberek gonoszsága miatt.

2. Mert nagy ^abánat okozója volt Almának az, hogy tudott a népe közötti gonoszságról; szíve tehát rendkívül el volt keseredve a zorámitáknak a nefitáktól való különválása miatt.

3. Most, a zorámiták összegyűltek egy olyan földön, melyet Antiónumnak neveztek, amely Zarahemla földjétől keletre volt, és majdnem a tengerpart határán helyezkedett el, amely Jerson földjétől délre volt, és emellett a déli vadonnal volt határos, mely vadon tele volt lámánitákkal.

4. Most, a nefiták nagyon féltek, hogy a zorámiták majd kapcsolatba lépnek a lámánitákkal, és hogy ez nagy veszteségeket okozhat a nefitáknak.

5. És most, mivel az ^aige ^bprédikálása nagy valószínűséggel igazságos dolgok megtételére ^cvitte rá az embereket – igen, erősebb hatása volt az emberek elméjére, mint a kard vagy bármi más, ami velük történt – ezért Alma úgy gondolta, ajánlatos kipróbálniuk Isten szavának a hatását.

6. Ezért elvitte Ammont, és Áront és Omnert; Himnit azonban a zarahemlai gyülekezetben hagyta; de az előző hármat magával vitte, és Amuleket és Zézromot is, akik Melekben voltak; és két fiát is elvitte.

7. Most, legidősebb fiát nem vitte magával, és annak ^aHélamán volt a neve; de Siblon és Koriánton volt azoknak a neve, akiket magával vitt; és ezek azoknak a nevei, akik elmentek vele a ^bzorámiták közé, hogy prédikálják nekik az igét.

8. Most a zorámiták a nefitáktól ^aszakadtak el; tehát már prédikálták nekik azelőtt Isten szavát.

9. De nagy tévedésekbe ^aestek, mert nem voltak azon, hogy betartsák Isten parancsolatait és az ^aő rendelkezéseit, Mózes törvénye szerint.

31 1a 2 Ne. 9:37.
ksz Bálványimadás.
b 2 Móz. 20:5;
Móziás 13:13.
c Alma 35:15.
2a Móziás 28:3;
3 Ne. 17:14;

Mózes 7:41.
5a Zsid. 4:12;
Jákób 2:8;
Alma 36:26.
b Énós 1:23;
Alma 4:19.
ksz Prédikál.

c Járom 1:11–12;
T&Sz 11:2.
7a ksz Hélamán,
Alma fia.
b Alma 30:59.
8a Alma 24:30.
9a ksz Hitehagyás.

10. És az egyház által előírt cselekedeteknek sem tettek eleget, hogy megmaradtak volna a mindennapos imádkozás és könyörgés mellett Istenhez, nehogy kísértésbe essenek.

11. Igen, egyszerűen nagyon sok esetben elferdítették az Úrnak útjait; ezért, ezen okból mentek Alma és testvérei arra a földre prédikálni nekik az igét.

12. Most, amikor arra a földre értek, íme, csodálkozásukra azt találták, hogy a zoramíták zsinagógákat építettek, és a hét egyik napján, amelyet az Úr napjának neveztek, összegyűltek és oly módon hódoltak, amilyent Alma és testvérei még sohasem láttak;

13. Mert zsinagógájuk közepére felépítettek egy emelvényt, mely magasan a fejek felett volt; és annak tetején csak egy személy fért el.

14. Aki tehát ^ahódolni szeretett volna, annak oda kellett mennie és fel kellett állnia annak tetejére, az ég felé kellett nyújtania a kezeit, és hangos szóval kellett fohászodnia, mondván:

15. Szent, szent Isten; mi hisszük, hogy Isten vagy, és hisszük, hogy szent vagy, és hogy lélek voltál, és hogy lélek vagy, és hogy lélek leszel mindörökké.

16. Szent Isten, mi hisszük, hogy te választottál el minket testvéreinktől; és mi nem hiszünk testvéreink hagyományában, amelyeket atyáik gyerekesége hagyott rájuk; de

hiszük, hogy te ^akiválasztottál minket, hogy a te ^bszent gyermekeid legyünk; és azt is tudattad velünk, hogy nem lesz Krisztus.

17. De te ugyanaz vagy tegnap, ma és mindörökké; és ^akiválasztottál minket, hogy megszabaduljunk, míg mindenkit körülöttünk arra választottál ki, hogy haragod a pokolra vesse le őket; mely szentséget, Ó Isten, köszönjük neked; és azt is köszönjük neked, hogy kiválasztottál bennünket, hogy ne vezessenek minket félre testvéreink balga hagyományai szerint, melyek lekötözik őket egy hithez Krisztusban, amely elvezeti a szívüket, hogy messzire vándoroljanak tőled, Istenünk.

18. És ismét köszönjük neked, Ó Isten, hogy kiválasztott és szent nép vagyunk. Ámen.

19. Most lón, hogy miután Alma és testvérei és fiai hallották ezeket az imákat, szerfelett elcsodálkoztak.

20. Mert íme, minden ember odament, és ugyanezeket az imákat mondta el.

21. Most, ezt a helyet Rameumptomnak hívták, ami lefordítván a szent szószerk.

22. Most, erről a szószerkről mondta el minden ember ugyanazt az imát Istennek, megköszönve Istenüknek, hogy kiválasztotta őket, és hogy nem vezette félre őket testvéreik hagyományai szerint, és hogy nem lett ellopva a szívük, hogy olyan eljövendő dolgokban

higgyenek, melyekről semmit nem tudnak.

23. Most, miután az emberek mind ily módon köszönetet mondtak, visszatértek az otthonaikba, és addig “semmit nem beszéltek az Istenükről, amíg újra össze nem gyűltek a szent szószeleknél, hogy szokásuk szerint köszönetet mondjanak.

24. Most, amikor Alma ezt látta, “gyöttrődött a szíve; mert látta, hogy gonosz és elfajult nép; igen, látta, hogy aranyra, és ezüstre és mindenféle finom portékákra helyezték a szívüket.

25. Igen, és azt is látta, hogy kevélységükben nagy dicsekvésre “emelkedett fel a szívük.

26. És felemelte hangját a mennyekhez, és “fohászzkodott, mondván: Ó, meddig engeded, Ó Uram, hogy szolgálid itt lakjanak alatt a testben, hogy ily nagy gonoszsgót lássanak az emberek gyermekei között?

27. Íme, Ó Istenem, tehozzád “fohászzkodnak, szívük mégis elmerül kevélységükben. Íme, Ó Istenem, szájukkal hozzád fohászzkodnak, és közben a világ hiábavaló dolgai miatt olyannyira fel vannak ^bfuvalkodva, hogy hatalmasnak érzik magukat.

28. Nézd, Ó Istenem, drága öltözéküket, és gyűrűcskéiket, és “karkötőiket, és arany éksze-reiket, és mindazon drága dolgait, melyekkel fel vannak ékesítve; és íme, ezekre helyezték a szívüket, és mégis hozzád

fohászzkodnak, és azt mondják – köszönjük neked, Ó Istenünk, hogy kiválasztott nép vagyunk számodra, míg mások el fognak veszni.

29. Igen, és azt mondják, hogy te tudattad velük azt, hogy nem lesz Krisztus.

30. Ó Úristen, meddig tűröd még, hogy ily gonoszsg és hűtlenség legyen ezen nép között? Ó Uram, adj nekem erőt, hogy el tudjam viselni a gyengeségemet. Mert gyenge vagyok, és az ilyen gonoszsg ezen nép között fájdalmat okoz a lelkemnek.

31. Ó Uram, rendkívül bánatos a szívem; vigasztald meg a lelkemet “Krisztusban! Ó Uram, add meg nekem, hogy legyen erőm, hogy türelemmel tudjam viselni ezeket a megpróbáltatásokat, melyek érni fognak ezen nép gonoszsga miatt.

32. Ó Uram, vigasztald meg lelkemet! Adj nekem és társaimnak is eredményt a munkában, akik velem vannak – igen, Ammonnak, és Áronnak, és Omnernek, valamint Amuleknek és Zézromnak, és a “két fi-amnak is – igen, vigasztald meg mindannyiukat, Ó Uram. Igen, vigasztald meg a lelküket Krisztusban!

33. Add meg nekik, hogy legyen erejük, hogy el tudják viselni azokat a megpróbáltatásokat, melyek ezen nép gonoszsgai miatt érik majd őket.

34. Ó Uram, “add meg nekünk,

23a Jak. 1:21–25.
24a 1 Móz. 6:5–6.
25a Jákób 2:13;
Alma 1:32.

26a Mózes 7:41–58.
27a Ésa. 29:13.
b ksz Kevélység.
28a Ésa. 3:16–25.

31a Ján. 16:33.
32a Alma 31:7.
34a 2 Ne. 26:33.

hogy sikerüljön őket ismét tehozzád vezetnünk Krisztusban.

35. Íme, Ó Uram, értékes az ő "lelkük, és sokan közülük a testvéreink; adj tehát nekünk, Ó Uram, hatalmat és bölcsességet, hogy ismét elhozhassuk tehozzád ezeket a testvéreinket.

36. Most lőn, hogy miután Alma elmondta ezeket a szavakat, mindazokra "rátette a ^bkezét, akik vele voltak. És íme, amint rájuk tette a kezét, elteltek a Szent Lélekkel.

37. És azután elváltak egymástól, nem "aggodalmaskodván azon, hogy mit fognak enni, vagy hogy mit fognak inni, vagy hogy mit fognak magukra venni.

38. És az Úr gondoskodott róluk, hogy ne éhezzenek, és ne is szomjazzanak; igen, és erőt is adott nekik, hogy ne szenvedjenek el semmiféle "megpróbáltatást, csakis olyanokat, melyek feloldódtak Krisztus örömeiben. Most ez Alma imája szerint volt; és azért, mert ^bhittel imádkozott.

32. FEJEZET

Alma a szegényeket tanítja, akiket megpróbáltatásai alázatossá tettek – A hit reménység abban, ami nem látható, de igaz – Alma bizonyosságot tesz arról, hogy angyalok szolgálnak férfiakkal, nőknek és gyermekeknek – Alma az ígét egy maghoz hasonlítja – Azt

el kell ültetni és táplálni – Akkor fává növekszik, melyről az örök élet gyümölcset szedi az ember. Mintegy Kr.e. 74.

És lőn, hogy elmentek, és Isten szavát kezdték prédikálni a népnek, bemenne zsinagógáikba, és a házaikba; igen, és még az utcákon is prédikálták az ígét.

2. És lőn, hogy sok fáradozás után kezdtek eredménnyel járni a "szegény néposztály körében; mert íme, őket öltözkük durva szövése miatt kiűzték a zsinagógákból –

3. Nem engedték tehát meg nekik, hogy bemenjenek a zsinagógáikba, Istennek hódolni, mivel szennyeseknek tartották őket; így hát szegények voltak; igen, annyira becsülték őket testvéreik, mint a salakot; így hát "szegények voltak a világi dolgok tekintetében; és így szívükben is szegények voltak.

4. Most, amint Alma Onida hegyén tanított és beszélt a néphez, nagy sokaság jött oda hozzá, azok közül, akikről most beszéltünk, akik "szegények voltak a szívükben, mivel szegények voltak a világi dolgok tekintetében.

5. És odajöttek Almához; és aki a legelső volt közöttük, az így szólott hozzá: Íme, "mit tegyenek ezek a testvéreim, mert minden ember megveti őket a szegénységük miatt. Igen, különösképp

35a ksz Lélek, Lény –

Lelkek értéke.

36a 3 Ne. 18:36–37.

b ksz Kézrátétele.

37a Mát. 6:25–34;

3 Ne. 13:25–34.

38a Mát. 5:10–12;

Móziás 24:13–15;

Alma 33:23.

b ksz Hit.

32 a ksz Szegény.

3a Alma 34:40.

4a ksz Szegény –

Lélekben szegény.

5a Péld. 18:23.

pen a papjaink; mert ^bkitaszítottak minket a zsinagógáinkból, melyekkel szorgalmasan fáradoztunk, hogy saját kezűleg felépítsük őket. És ők kitaszítottak minket rendkívüli szegénységünk miatt; és nincs hova mennünk Istenünknek hódolni; és íme, ‘mit tegyünk?’

6. És most, amikor Alma ezt meghallotta, megfordult, arccal közvetlenül feléje, és nagy örömmel tekintett rá; mert látta, hogy “megpróbáltatásai igazán ^balázatossá tették őket, és ‘készek az ige meghallgatására.

7. Ezért azután a másik csoporthoz már nem is szólt többet, hanem kinyújtotta a kezét, és azokhoz kiáltott, akiket látott, akik igazán töredelmesek voltak, és így szólt hozzájuk:

8. Látom, hogy “alázatos szívűek vagytok; és ha így van, akkor áldottak vagytok.

9. Íme, testvéretek azt kérdezte: Mit tegyünk? – Mert kitaszítottak minket zsinagógáinkból, és így nem hódolhatunk Istenünknek.

10. Íme, azt kérdezem tőletek, úgy gondoljátok, hogy csak a zsinagógáitokban “hódolhattok Istennek?

11. És mi több, azt kérdezem, úgy gondoljátok, hogy Istennek egy héten csak egyszer hódolhattok?

12. Azt mondom nektek, jó az, hogy kiűztek benneteket a

zsinagógáitokból, hogy alázatosak lehessetek, és hogy “bölcsséget tanulhassatok; mert szükséges, hogy bölcsséget tanuljatok; mivel kiűzéseitek és testvéreitek rendkívüli ^bszegénységetek miatti megvetése folytán van az, hogy alázatos szívűekké lettetek; mert szükségyszerűen jutottatok el oda, hogy alázatosak legyetek.

13. És most, mivel alázatosságra kényszerültetek, áldottak vagytok; mert az ember néha, ha alázatosságra kényszerül, bűnbánatra törekszik; és most aki bűnbánatot tart, az biztosan irgalmat talál; és aki irgalmat talál és mindvégig “kitart, az megszabadul.

14. És most, amint azt megmondtam nektek, mivel alázatosságra kényszerültetek, áldottak lettetek, nem gondoljátok-e, hogy még áldottabbak azok, akik az ige miatt igazán megalázkodnak?

15. Igen, aki igazán megalázkodik és megbánja bűneit és mindvégig kitart, az áldott lesz – igen, sokkal áldottabb, mint azok, akik rendkívüli szegénységük miatt kényszerülnek alázatosságra.

16. Áldottak tehát azok, akik “megalázkodnak anélkül, hogy alázatosságra kényszerülnének; vagyis inkább, más szavakkal, áldott az, aki hisz Isten szavában, és szíve konoksága nélkül

5b Alma 33:10.
c Csel. 2:37–38.
6a ksz Gyötrelem.
b ksz Alázatos,
Alázatosság.

c Alma 16:16–17;
T&Sz 101:8.
8a Mát. 5:3–5.
10a ksz Hódol.
12a Préd. 4:13.

b Péld. 16:8.
13a Alma 38:2.
16a ksz Alázatos,
Alázatosság.

megkeresztelkedik, igen, anélkül, hogy megismertették volna vele az ígét, vagy hogy rákényszerült volna annak megismerésére még azelőtt, hogy hinne.

17. Igen, sokan vannak, akik ezt mondják: Ha mutatsz nekünk egy „jelt a mennyből, akkor bizonyossággal fogunk tudni, és akkor hinni fogunk.

18. Most azt kérdezem, hogy hit ez? Íme, azt mondom nektek, hogy nem; mert ha az ember már tud valamit, akkor nincs oka arra, hogy „higgye, mert tudja.

19. És most, mennyivel átkozottabb az, aki „ismeri Isten akaratát, és nem cselekszi, mint az, aki csak hisz, vagy csak oka van rá, hogy higgyen, és vétekbe esik.

20. Most, ezen dolgot ítéljétek meg ti. Íme, azt mondom nektek, hogy az egyik oldalon éppen úgy van ez, mint a másikon; és minden ember a cselekedetei szerint kerül abba.

21. És most, amint azt a hitet illetően mondtam – a „hit nem a dolgok tökéletes ismerete; tehát ha hitetek van, akkor olyan dolgokat ^breméltek, melyek ‘nem láthatók, de igazak.

22. És most íme, azt mondom nektek, és szeretném, ha emlékeznétek arra, hogy Isten mindazokhoz irgalmas, akik hisznek az ő nevében; legelőször is azt kívánja tehát, hogy higgyetek, igen, méghozzá az ő igéjében.

23. És most, igéjéből angyalok

által ad az embereknek, igen, „nemcsak a férfiaknak, hanem a nőknek is. Most ez még nem minden; a ^bkisgyermekeknek is adatnak sokszor olyan szavak, melyek megszegyenítik a bölcseket és a tanultakat.

24. És most, szeretett testvéreim, miután meg szerettétek volna tudni tőlem, hogy mit tegyetek, mert sanyargattak és kiűztek benneteket – most én nem szeretném, ha azt gondolnátok, hogy meg akarlak ítélni benneteket, hacsak nem az alapján, ami igaz –

25. Mert nem gondolom azt, hogy mindannyitokat rákényszerítetek arra, hogy megalázkodjon; mert bizony úgy hiszem, vannak néhányan közületek, akik bármilyen körülmények között megalázkodnának.

26. Most, amint azt a hitről mondtam – hogy az nem egy tökéletes tudás – éppen úgy van ez a szavaimmal is. Először nem tudhatjátok tökéletesen azok bizonyosságát, és éppen így, a hit sem tökéletes tudás.

27. De íme, ha felébrednétek és felserkentenétek a képességeiteket, olyannyira, hogy kísérletet tennétek a szavaimmal, és egy cseppnyi hitet gyakorolnátok, igen, még ha nem is vagytok képesek annál többre, mint hogy „vágyjatok arra, hogy higgyetek, engedjétek, hogy ez a vágy mindaddig dolgozzon bennetek, míg oly módon nem

17a ksz Jel.

18a Ether 12:12, 18.

19a Ján. 15:22–24.

21a Ján. 20:29; Zsid. 11.

^b ksz Remény.

^c Ether 12:6.

23a Jóel 2:28–29.

^b Mát. 11:25;

Luk. 10:21;

3 Ne. 26:14–16;

T&S 128:18.

27a Márk 11:24.

hisztek, hogy helyet tudtok adni szavaim egy részének.

28. Most egy ^amaghoz fogjuk hasonlítani az igét. Most, ha helyet adtok, hogy a ^bmagot el lehessen ültetni a ^cszívetekben, íme, ha az igaz mag, vagyis ha jó mag, és ha ^dhitetlenségetek által ki nem vetitek, és ezáltal ellen nem álltok az Úr Lelkének, íme, az duzzadni kezd majd a kebletekben; és amikor érzitek ezeket a duzzadó mozgásokat, akkor kezditek majd azt mondani magatokban: Szükségképpen úgy kell lennie, hogy jó mag ez, vagyis hogy jó az ige, mert gyarapítani kezdi a lelket; igen, kezdi megvilágosítani az ^eértelmemet, igen, kezd élvezetes lenni számomra.

29. Most íme, nem fogja-e ez gyarapítani a hiteteket? Azt mondom nektek, hogy de igen; mindazonáltal még nem ért fel odáig, hogy tökéletes tudás legyen.

30. De íme, amint a mag megduzzad, és kihajt és növekedni kezd, akkor szükségképpen azt kell mondanotok, hogy jó a mag; mert íme megduzzad, és kihajt és növekedni kezd. És most íme, nem erősíti-e majd ez hiteteket? Igen, erősíteni fogja hiteteket; mert azt fogjátok mondani: Tudom, hogy ez egy jó mag; mert íme kihajt és növekedni kezd.

31. És most íme, biztosak vagytok-e abban, hogy ez egy

jó mag? Azt mondom nektek, hogy igen; mert minden mag a saját ^ahasonlatosságára terem.

32. Ha tehát egy mag növekszik, akkor az jó, de ha nem növekszik, akkor íme, nem jó, ezért kivetik.

33. És most íme, mivel próbát tettetek ezzel a kísérlettel, és elültettétek a magot, és az megduzzad, és kihajt és növekedni kezd, akkor szükségképpen tudnotok kell, hogy a mag jó.

34. És most íme, tökéletes-e a ^atudásotok? Igen, ebben a dologban tökéletes a tudásotok, és szunnyadozik a ^bhitetek; és azért, mert tudjátok ezt, mert tudjátok, hogy az ige megduzzasztotta a lelketeket, és azt is tudjátok, hogy kihajtott, hogy kezd megvilágosodni az értelmek és kezd kitágulni az ^celmétek.

35. Ó akkor nem valóságos-e ez? Azt mondom nektek, hogy igen, mert ez ^avilágosság; és ami világosság, az jó, mivel felfogható, ezért tudnotok kell, hogy jó; és most íme, miután megízleltétek ezt a világosságot, tökéletes-e a tudásotok?

36. Íme, azt mondom nektek, hogy nem, és a hiteteket sem szabad félretennetek, mivel csak abban gyakoroltátok a hiteteket, hogy elültettétek a magot, hogy próbát tegyetek a kísérlettel, hogy megtudjátok, jó-e a mag.

37. És íme, amint a fa növekedni kezd, azt fogjátok mondani:

28a Alma 33:1.
b Luk. 8:11.
c ksz Szív.
d Mát. 17:20.

e ksz Megértés.
31a 1 Móz. 1:11–12.
34a ksz Tudás.
b Ether 3:19.

c ksz Elme.
35a Ján. 3:18–21.
ksz Világosság,
Krisztus világossága.

Tápláljuk nagy gonddal, hogy gyökeret verjen, hogy felnőjön, és gyümölcsöt hozzon nekünk. És most íme, ha nagy gonddal tápláljátok, akkor majd gyökeret ver, és felnőtt és gyümölcsöt hoz.

38. De ha "elhanyagoljátok a fát, és nem gondoltok annak táplálására, akkor íme, egyáltalán nem fog gyökeret verni; és amikor eljön a nap melege és megperzseli azt, akkor elszárad, mert nincs gyökere, és ti kitépitek és kivetitek.

39. Most ez nem azért van, mert nem jó a mag, vagy hogy annak gyümölcse ne lenne kívánatos; hanem azért, mert meddő a "földetek, és mert nem vagytok hajlandók a fa táplálására, ezért nem lehet titek annak gyümölcse.

40. És így, ha nem vagytok hajlandók az ige táplálására, a hit szemével tekintve előre annak gyümölcsére, akkor soha nem szedhetitek az "élet fájának gyümölcséből.

41. De ha tápláljátok az igét, igen, tápláljátok a fát, amint az növekedni kezd, hitetek által nagy szorgalommal és "türellemmel, várakozással tekintve annak gyümölcsére, akkor az gyökeret fog verni; és íme, örökké tartó életre ^bsarjadó fa lesz belőle.

42. És "szorgalmatok, és hitetek és türelmetek miatt az igével szemben annak táplálása

során lehet az, hogy gyökeret ver bennetek, íme, hamarosan szedhetitek annak ^bgyümölcséből, ami a legértékesebb, ami édes, felülmúlva mindazt, ami édes, és ami fehér, felülmúlva mindazt, ami fehér, igen, és tiszta, felülmúlva mindazt, ami tiszta; és egészen addig lakmározatok majd ebből a gyümölcsből, amíg el nem teltek, hogy se nem éheztek, se nem szomjaztok.

43. Akkor, testvéreim, learatjátok majd hitetek, és szorgalmatok, és türelmetek és hosszútűréseitek jutalmát, várván, hogy a fa gyümölcsöt hozzon nektek.

33. FEJEZET

Zénos azt tanította, hogy az emberek mindenhol imádkozzanak és hódoljanak, és hogy az ítéletek a Fiú miatt fordíthatnak el – Zénok azt tanította, hogy a Fiú miatt adatik az irgalom – Mózes a vadonban Isten Fiának egy mintaképét emelte fel. Mintegy Kr.e. 74.

Most, miután Alma elmondta ezeket a szavakat, küldtek hozzá, és szerették volna megtudni, hogy "egy Istenben higgyenek-ahhoz, hogy elnyerjék azt a gyümölcsöt, amelyről beszélt, és hogy miként ültessék el a ^bmagot, vagyis az igét, amelyről beszélt, amelyről azt mondta, hogy el kell ültetni a szívükbe; és hogy mi módon kezdjenek hozzá hitük gyakorlásához.

38a ksz Hitehagyás.

39a Mát. 13:5.

40a 1 Móz. 2:9;

1 Ne. 15:36.

41a ksz Türelm.

^b Alma 33:23;

T&Sz 63:23.

42a ksz Szorgalom.

^b 1 Ne. 8:10–12.

33 1a 2 Ne. 31:21;

Móziás 15:2–4.

^b Alma 32:28–43.

2. És Alma így szólt hozzájuk: Íme, azt mondtátok, hogy "nem hódolhattok Isteneteknek, mert kitaszítottak a zsinagógáitokból. De íme, azt mondom nektek, hogy ha azt gondoltátok, hogy nem hódolhattok Istennek, akkor nagyon tévedtek, és kutatnotok kellene a ^bszentírásokat; ha azt gondoltátok, hogy ezt megtanították nektek, akkor nem értitek azokat.

3. Emlékeztek-e arra, hogy olvastátok, mit mondott "Zénos, a régi próféta az imával és a ^bhódolattal kapcsolatban?

4. Mert ő azt mondta: Irgalmas vagy, Ó Istenem, mert meghallgattad imámat, még akkor is, amikor a vadonban voltam; igen, irgalmas voltál, amikor azokat illetően imádkoztam, akik az "ellenségeim voltak, és te pártomra állítottad őket.

5. Igen, Ó Istenem, és irgalmas voltál hozzám, amikor "szántóföldemen fohászkoztam hozzád; amikor imámban hozzád fohászkoztam, és te meghallgattál.

6. És ismét, Ó Istenem, amikor házamba tértem, meghallgattál engem az én imámban.

7. És amikor "szobámba mentem, Ó Uram, és imádkoztam hozzád, te meghallgattál.

8. Igen, te irgalmas vagy gyermekeidhez, amikor úgy fohászkoznak hozzád, hogy te

halld meg őket és ne az emberek, és te meghallgattad őket.

9. Igen, Ó Istenem, irgalmas voltál hozzám, és meghallgattad fohászaimat a gyülekezetekben.

10. Igen, és akkor is meghallgattál, amikor ellenségeim "kitaszítottak és megvetettek; igen, meghallgattad a fohászaimat, és megharagudtál az ellenségeimre, és haragodban gyors pusztulással látogtad meg őket.

11. És a megpróbáltatásaim és az őszinteségem miatt hallgattál meg engem; és a te Fiaid miatt van az, hogy ilyen irgalmas voltál hozzám, hozzád fogok tehát fohászolni a megpróbáltatásaimban, mert benned van az én örömöm, mert Fiaid miatt elfordítottad tőlem az ítéleteidet.

12. És most Alma ezt kérdezte tőlük: Hiszitek-e azokat a "szentírásokat, melyeket a régi-ek írtak?

13. Íme, ha hiszitek, akkor hinnetek kell azt, amit "Zénos mondott; mert íme, így szólt: Fiaid miatt elfordítottad tőlem az ítéleteidet.

14. Most íme, testvéreim, azt akarom kérdezni, hogy olvastátok-e a szentírásokat? Ha olvastátok, akkor hogy lehet, hogy nem hisztek Isten Fiában?

15. Mert az nincs "megírva, hogy csak Zénos beszélt ezekről

2a Alma 32:5.

b Alma 37:3–10.

3a ksz Szentírások –
Elvesztett szentírások;
Zénos.

b ksz Hódol.

4a Mát. 5:44.

5a Alma 34:20–25.

7a Mát. 6:5–6;

Alma 34:26.

10a Alma 32:5.

12a ksz Szentírások.

13a Alma 34:7.

15a Jákób 4:4.

a dolgokról, de ^bZénok is beszélt ezekről a dolgokról –

16. Mert íme, azt mondta: Haragszol, Ó Uram, erre a népre, mert nem akarják megérteni irgalmas cselekedeteidet, melyekkel Fiaid miatt halmoztad el őket.

17. És most, testvéreim, látjátok, hogy egy második régi próféta is tanúságot tett Isten Fiáról, és halálra ^akövezték, mert a nép nem akarta megérteni a szavait.

18. De íme, ez még nem minden, nem ezek az egyetlenek, akik szóltak Isten Fiát illetően.

19. Íme, szólt róla ^aMózes; igen, és íme, ^bmintakép ^cemeltetett a vadonban, hogy aki csak ránéz, az élhessen. És sokan ránéztek és éltek.

20. De kevesen értették meg ezen dolgok jelentését, és ez szívük keménysége miatt volt. De sokan voltak annyira makacsak, hogy nem akartak ránézni, ezért elvesztek. Most azért nem akartak ránézni, mert nem hitték, hogy meg fogja ^agyógyítani őket.

21. Ó testvéreim, ha ti meggyógyulhatnátok csupán azáltal, hogy körülnéztek szemeitekkel, hogy meggyógyulhassatok, akkor nem néznétek-e oda gyorsan, hanem inkább hitetlenül megkeményítenétek a szíveteket, és restek lennétek, és így

nem néznétek körül szemeitekkel, és elvesznétek?

22. Ha így van, akkor jaj lesz nektek; de ha nem, akkor nézettek körül, és ^akezdjétek hinni Isten Fiában. Ő el fog jönni megváltani a népét; és szenvedni fog és meghal, hogy ^bkiengeszteljen a bűneikért; és ismét ^cfeltámad a halálból, hogy véghezvigye a ^dfeltámadást; hogy minden ember előtt álljon majd, hogy ^ccselekedetei szerint megítéltesen az utolsó napon, az ítélet napján.

23. És most, testvéreim, szeretném, ha ^aelültetnétek ezt az igét a szívetekben, és amint duzzadni kezd, akkor táplálnátok azt a hitetekkel. És íme, fa lesz belőle, örökké tartó életre ^bsarjadó. És akkor Isten adja nektek, hogy Fiának öröme által könnyűek legyenek a ^cterheitek. És mindezt megtehetitek, ha akarjátok. Ámen.

34. FEJEZET

Amulek bizonyágot tesz arról, hogy Krisztusban van a szabadságot hozó ige – Ha nem történik engesztelés, akkor az egész emberiségnek el kell vesznie – Mózes törvényének egésze Isten Fiának áldozatára mutat – A megváltás örök terve a hiten és a bűnbánaton alapszik – Imádkozzatok fizikai és

15b 1 Ne. 19:10;
Alma 34:7.

17a ksz Vértanú,
Vértanúság.

19a 5 Móz. 18:15, 18;
Alma 34:7.

b 4 Móz. 21:9;

2 Ne. 25:20;
Móziás 3:15.

c Ján. 3:14;
Hél. 8:14–15.

20a 1 Ne. 17:40–41.

22a Alma 32:27–28.

b Alma 22:14; 34:8–9.

c ksz Feltámadás.

d Alma 11:44.

e ksz Cselekedetek.

23a Alma 33:1; 34:4.

b Alma 32:41;

T&Sz 63:23.

c Alma 31:38.

lelki áldásokért – Ez az élet a felkészülés ideje az embereknek az Isten-nel való találkozásra – Isten előtti félelemmel vigyétek véghez a szabadságátokat. Mintegy Kr.e. 74.

És most lőn, hogy miután Alma elmondta nekik ezeket a szavakat, leült a földre, "Amulek pedig felállt és tanítani kezdte őket, mondván:

2. Testvéreim, úgy gondolom, lehetetlen, hogy tudatlanok legyetek azon dolgokat illetően, melyeket Krisztus eljövételéről mondtak, akiről mi azt tanítjuk, hogy Isten Fia; igen, tudom, hogy bőségesen tanították nektek "ezeket a dolgokat, mielőtt elszakadtatok volna tőlünk.

3. És mivel azt kívántátok szerettett testvéremtől, hogy tudassa veletek, mit tegyetek a megpróbáltatásaitok miatt; ő szólt hozzátok valamennyit, hogy előkészítse az elméteket; igen, és hitre és türelemre buzdított benneteket –

4. Igen, még hozzá arra, hogy csak annyi hitetek legyen, hogy "elültessétek az igét a szívetekben, hogy megpróbálkozzatok jóságának a kísérletével.

5. És láttuk, hogy az elmétekben lévő nagy kérdés az, hogy tényleg Isten Fiában lesz-e az ige, és hogy vajon nem lesz-e Krisztus?

6. És ti is láttátok, hogy testvérem többször bebizonyította

nektek, hogy Krisztusban van a szabadságát hozó "ige.

7. Testvérem Zénos szavait idézte, hogy Isten Fia által jön el a megváltás, és Zénok szavait is; és Mózesre is hivatkozott, hogy bebizonyítsa ezen dolgok igaz voltát.

8. És most, íme, én magam is "bizonyoságot teszek nektek arról, hogy ezek a dolgok igazak. Íme, azt mondom nektek, tudom, hogy Krisztus el fog jönni az emberek gyermekei közé, hogy magára vegye népe vétkeiket, és hogy "engesztelést fog hozni a világ bűneiért; mert az Úristen mondta ezt.

9. Mert szükséges, hogy legyen "engesztelés; mert az Örökkévaló Isten nagy "terve szerint kell, hogy legyen egy engesztelés, különben az egész emberiségnek elkerülhetetlenül el kell vesznie; igen, mind makacsak; igen, mind "elbukottak és elvesztek, és el kell pusztulniuk, ha nem történik meg ez a szükséges engesztelés.

10. Mert szükséges, hogy legyen egy nagy és utolsó "áldozat; igen, nem ember, sem állat vagy valamilyen madáráldozat; mert nem emberi áldozatnak kell annak lennie; hanem egy "végtelen és örökkévaló "áldozatnak.

11. Most nincs olyan ember, aki feláldozhatná a saját vérért úgy, hogy az kiengesztelne egy

34 1a Alma 8:21.

2a Alma 16:13–21.

4a Alma 33:23.

6a Ján. 1:1, 14.

8a ksz Bizonyoságot tesz, Tanúságot tesz.

b ksz Engesztel, Engesztelés.

9a Alma 33:22.

b Alma 12:22–33; Mózes 6:62.

c ksz Ádám és Éva

bukása.

10a Mózes 5:6–7.

b 2 Ne. 9:7.

c ksz Áldozat.

másik bűneiért. Most, ha egy ember gyilkol, akkor íme, a mi törvényünk, ami "igazságos, az ő fivére életét veszi-e el? Azt mondom nektek, hogy nem.

12. Hanem a törvény annak az életét követeli, aki ^agyilkolt; ezért semmi olyan nem teszi meg engesztelésként a világ bűneiért, ami nem végtelen.

13. Ezért szükséges, hogy legyen egy nagy és utolsó áldozat; és azzal majd vége lesz, vagyis ajánlatos, hogy "vége legyen a vérontásnak; akkor töltetik majd be ^bMózes törvénye; igen, az egész betöltetik, minden jóta és pontocska, és semmi sem múlik el.

14. És íme, ez az egész "értelme a ^btörvénynek, mert annak minden betűje arra a nagy és utolsó "áldozatra mutat; és az a nagy és utolsó áldozat az Isten Fia lesz, igen, végtelen és örökkévaló.

15. És így ő "szabadítást hoz mindazoknak, akik hisznek az ő nevében; és az ennek az utolsó áldozatnak a szándéka, hogy irgalmas bensőt teremtsen, mely legyőzi az igazságosságot, és lehetővé teszi az emberek számára, hogy bűnbánathoz vezető hitük lehessen.

16. És így az "irgalom eleget tehet az ^bigazságosság követelményeinek, és a biztonság kar-

jaiba zárja őket, míg aki nem gyakorol bűnbánathoz vezető hitet, az ki lesz téve az "igazságosság követelményei teljes törvényének; tehát csak annál lép érvényre a ^amegváltás nagy és örökkévaló terve, akinek bűnbánathoz vezető hite van.

17. Testvéreim, adja hát az Isten, hogy elkezdjétek gyakorolni a bűnbánathoz vezető "hiteteket, hogy elkezdjétek ^bszólítani az ő szent nevét, hogy irgalommal legyen irántatok;

18. Igen, fohászkojtok hozzá irgalomért; mert neki hatalmában áll megszabadítani.

19. Igen, alázkojtok meg, és ne szűnjétek meg imádkozni hozzá.

20. Fohászkojtok hozzá, amikor a mezőiteken vagytok, igen, mind a nyájaitokért.

21. "Fohászkojtok hozzá a házaitekban, igen, egész háza népetekért, reggel, délben és este is.

22. Igen, fohászkojtok hozzá ellenségeitek hatalma ellen.

23. Igen, "fohászkojtok hozzá az ^bördög ellen, aki ellensége minden "igazlelkűségnek.

24. Fohászkojtok hozzá mezeitek terméséért, hogy bővelkedjétek azokban.

25. Fohászkojtok mezeitek nyájaiért, hogy gyarapodjanak.

26. De ez még nem minden;

11a 5 Móz. 24:16;

Móziás 29:25.

12a ksz Gyilkosság;

Halálbüntetés.

13a 3 Ne. 9:17, 19–20.

b 3 Ne. 15:5.

14a Alma 30:3.

b ksz Mózes törvénye.

c T&S 138:35.

15a ksz Szabadítás,

Szabadulás.

16a ksz Irgalmas,

Irgalom.

b ksz Igazságosság.

c Alma 12:32.

d ksz Megváltás terve.

17a ksz Hit.

b ksz Ima.

21a Zsolt. 5:1–4;

3 Ne. 18:21.

23a 3 Ne. 18:15, 18.

b ksz Ördög.

c ksz Igazlelkű,

Igazlelkűség.

ki kell öntenetek lelketeket a "szobáitokban, és a titkos helyeiteken, és a vadonban.

27. Igen, és amikor nem fohászok az Úrhoz, "szívetek akkor is legyen ^btele, folyamatosan imában fordulva hozzá a jóléteketért, és azok jólétéért is, akik körülöttetek vannak.

28. És most íme, szeretett testvéreim, azt mondom nektek, ne gondoljátok, hogy ez minden; mert ha mindezen dolgok megtétele után elutasítjátok a "szükölködőket és a mezíteleket, és nem látogatjátok meg a betegeket és a nyomorultakat, és nem ^badtok a javaitokból, ha van, azoknak, akiknek szükségük van arra – azt mondom nektek, hogy ha ezen dolgok közül valamelyiket is elhanyagoljátok, akkor íme, "imátok "hiábavaló, és semmit nem ér nektek, és olyanok vagyok, mint a képmutatók, akik megtagadják a hitet.

29. Ha tehát nem emlékeztek rá, hogy "jószívűek legyetek, akkor olyanok vagytok, mint a salak, melyet (mivel értéke nincs) kivetnek a finomítók, és lábuk alá tapossák az emberek.

30. És most, testvéreim, miután olyan sok tanúbizonyosságot kaptatok, látván, hogy a szentírások bizonyosságot tesznek ezen dolgokról, szeretném, ha

előlépnétek és bűnbánathoz vezető "gyümölcsöt hoznátok.

31. Igen, szeretném, ha előlépnétek, és nem keményítenétek meg többé a szíveteket; mert íme, most van "szabadulások ideje és napja; ha tehát bűnbánatot tartotok és nem keményítitek meg a szíveteket, akkor a megváltás nagy terve rögtön érvénybe lép számotokra.

32. Mert íme, az embereknek ez az élet a "felkészülés ideje az Istennel való találkozásra; igen, íme, ez az élet a napja annak, hogy az emberek elvégezzék a munkáikat.

33. És most, amint már előbb mondtam nektek, mivel olyan sok tanúbizonyosságot kaptatok, könyörgöm, ne "halogassátok tehát végsőig ^bbűnbánatotok napját; mert ezen élet-nap után, mely az örökkévalóságra való felkészülésre adatott nekünk, íme, ha nem használjuk jobban ki az időnket, míg ebben az életben vagyunk, akkor eljön majd a "sötétség ^déjszakája, melyben már nem végezhető munka.

34. Akkor már nem mondhatjátok, amikor ahhoz a rettenetes "fordulóponthoz értek, hogy bűnbánatot tartok, hogy visszatérek Istenemhez. Nem, nem tudjátok ezt mondani, mert annak a léleknek, mely az ezen életből való távozáskor birtokolta a testeteket, annak a

26a Mát. 6:5–6.

27a ksz Szív.

^b ksz Elgondolkozik.

28a ksz Szegény.

^b ksz Alamizsna,

Alamizsna adása.

^c Mát. 15:7–8.

^d Moró. 7:6–8.

29a ksz Jószívűség.

30a Mát. 3:8; Alma 13:13.

31a Róm. 13:11–12.

32a 2 Ne. 2:21;

Alma 12:24; 42:4–6.

33a Hél. 13:38;

T&Sz 45:2.

^b ksz Bűnbánat,
Bűnbánatot tart.

^c ksz Halál, lelki;
Sötétség, lelki.

^d Ján. 9:4; T&Sz 45:17.

34a Alma 40:13–14.

léleknek lesz hatalma testetek birtoklására az örökkévaló világban.

35. Mert íme, ha egészen halálotokig halogattátok bűnbánatokat napját, akkor íme, az ördög lelkének ^avetettétek alá magatokat, és ő az övéinek ^bpecsétel benneteket; az Úr Lelke tehát már eltávozott tőletek, és nincs helye bennetek, és az ördögnek van meg minden hatalma felettetek; és ez a gonoszok végső állapota.

36. És ezt én tudom, mert az Úr megmondta, hogy nem lakik ^aszentségtelen templomokban, hanem az ^bigazlelkűek szívében lakik; igen, és azt is megmondta, hogy az igazlelkűek le fognak ülni az ő királyságában, hogy többé onnan ki ne jöjjenek; és ruházatuk fehérré tétetik a Bárány vére által.

37. És most, szeretett testvéreim, szeretném, ha emlékeznétek ezekre a dolgokra, és Isten előtti félelemmel ^avinnétek véghez a szabadulásotokat, és nem tagadnátok többé Krisztus eljövetelét;

38. Ha nem ^ahadakoznátok többé a Szentlélek ellen, hanem befogadnátok azt, és magatokra vennétek Krisztus ^bnevét; ha egészen a porig alázkodnátok és Istennek ^chódolnátok ahol csak vagytok, lélekben és igazságban, és ha naponta ^dhálaadásban élnétek a sok irgalomért

és áldásért, amivel igenis elhalmoz benneteket.

39. Igen, és buzdítalak benneteket, testvéreim, hogy folyamatosan legyetek ^aéberék az imára, hogy ne vezessenek félre benneteket az ördög ^bkísértései, hogy ne győzzön le titeket, hogy ne legyetek alávetettjei az utolsó napon; mert íme, ő ^csemmi jó dologgal nem jutalmaz meg benneteket.

40. És most, szeretett testvéreim, arra buzdítalak titeket, hogy legyen ^atürelmetek, és hogy így viseljétek mindenféle megpróbáltatást; hogy ne ^bszidalmazátok azokat, akik rendkívüli szegénységetek miatt kiűznek benneteket, különben hozzájuk hasonlóan bűnösök lesztek.

41. Hanem legyen türelmetek, és így viseljétek ezeket a megpróbáltatásokat, annak szilárd reményével, hogy egy napon megpihentek majd minden megpróbáltatásotoktól.

35. FEJEZET

Az ige prédikálása romba dönti a zoramíták mesterkedéseit – Kiűzik a megtérteket, akik azután Ammon népéhez csatlakoznak Jersonban – Alma bánkodik a nép gonoszsága miatt. Mintegy Kr.e. 74.

Most lőn, hogy miután Amulek bevégezte ezen szavakat, eltá-

35a 2 Ne. 28:19–23.

b 2 Ne. 9:9.

36a Móziás 2:37;

Alma 7:21;

Hél. 4:24.

b ksz Igazlelkű,
Igazlelkűség.

37a Fil. 2:12.

38a ksz Vizálykodás.

b Móziás 5:8;

Alma 5:38.

c ksz Hódol.

d Zsolt. 69:31;

T&Sz 59:7.

ksz Hála, Hálaadás,
Hálás.

39a ksz Örökodik, Örök.

b ksz Kísért, Kísértés.

c Alma 30:60.

40a ksz Türelm.

b T&Sz 31:9.

voztak a sokaságtól és átjöttek Jerson földjére.

2. Igen, és a többi testvérek is átjöttek Jerson földjére, miután prédikálták az igét a zorámitáknak.

3. És lőn, hogy a népszerűbb zorámiták megtárgyalták egymás között azon szavakat, melyeket nekik prédikáltak, és haragosak lettek az ige miatt, mivel az romba döntötte a "mesterkedéseiket; így hát nem akartak hallgatni a szavakra.

4. És küldöncöket küldtek szerte az egész országba, és az egész népet összegyűjtötték és velük is tanácskoztak az elhangzott szavakat illetően.

5. Most a vezérek, és a papjaik és a tanítóik nem tudatták a néppel a szándékaikat; titokban tudakolták meg tehát az egész nép véleményét.

6. És lőn, hogy miután így megtudták az egész nép véleményét, azokat, akik helyeselték az Alma és testvérei által mondott szavakat, kiűzték az országból; és ezek sokan voltak; és ők is átjöttek Jerson földjére.

7. És lőn, hogy Alma és testvérei szolgáltak nekik.

8. Most, a zorámiták népe megharagudott Ammon népére, akik Jersonban voltak, és a zorámiták fővezére, nagyon gonosz ember lévén, küldöncöt küldött át Ammon népéhez, és szerette volna, ha mindazokat kiűzik az országukból, akik tőlük mentek oda az országukba.

9. És számos fenyegetést lihe-

gett ellenük. És most Ammon népe nem félt a szavaiktól; tehát nem űzték ki őket, hanem befogadták az összes szegény zorámitát, aki átjött hozzájuk; és "táplálták őket, és felruházták őket, és földeket adtak nekik örökségül; és igényeik szerint szolgáltak nekik.

10. Most, ez haragra serkentette a zorámitákat Ammon népe ellen, és elkezdtek elvegyülni a lámánitákkal, hogy őket is haragra serkentsék ellenük.

11. És így a zorámiták és a lámániták háborús előkészületeket kezdtek tenni Ammon népe ellen, és a nefiták ellen is.

12. És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának tizenhetedik éve.

13. És Ammon népe elment Jerson földjéről, és átjött Melek földjére, és Jerson földjén helyet adott a nefiták seregeinek, hogy hadakozhassanak a lámániták seregeivel és a zorámiták seregeivel; és így a bírák uralmának tizennyolcadik évében háború kezdődött a lámániták és a nefiták között; és háborúikról ezután adatik "beszámoló.

14. És Alma, és Ammon és testvéreik, valamint Almának két fia visszatért Zarahemla földjére; miután "sok zorámita bűnbánatra vezetésének eszközei voltak Isten kezében; és akiket bűnbánatra vezettek, azok ki lettek űzve az országukból; de kaptak földeket örökségül Jerson földjén, és fegyvert fogtak, hogy megvédjék magukat,

és a feleségeiket, és a gyermekeiket és a földjeiket.

15. Most Alma, mivel gyötrődött népe gonoszsága miatt, igen, a háborúk, és a vérontások és a köztük lévő viszálykodások miatt; mivel már prédikálta az ígét, vagyis elküldetett az ige prédikálására az egész nép közé, minden városba; és mert látta, hogy a nép szíve kezd keménnyé válni, és hogy az ige szigorúsága miatt kezdenek „megbántódni, rendkívül szomorú volt a szíve.

16. Összehívta tehát a fiait, hogy mindegyiknek külön-külön „utasításokat adhasson az igazlelkűséggel kapcsolatos dolgokat illetően. És birtokunkban van egy beszámoló a nekik adott parancsolatairól, a saját feljegyzése szerint.

Alma parancsolatai fiának, Hélamánnak.

A 36. fejezettől a 37-ig bezárólag.

36. FEJEZET

Alma tanúbizonyságot tesz Hélamánnak azt követő megtéréséről, hogy látott egy angyalt – Egy ítélet alá került lélek fájdalmait szenvedte; Jézus nevét szólította, és ezt követően Istentől született – Édes öröm töltötte el lelkét – Angyalok seregét látta, amint azok

Istent dicsérték – Sok megtért ízlelte és látta azt, amit ő ízlelt és látott. Mintegy Kr.e. 74.

“FIAM, hallgasd meg a szavaimat; mert esküszöm neked, hogy amennyiben betartod Isten parancsolatait, boldogulni fogsz ezen a földön.

2. Szeretném, ha úgy tennél, ahogyan én is tettem, és emlékeznél atyáink fogságára; mert “rabságban voltak és senki sem szabadíthatta ki őket, csak ^bÁbrahám Istene, és Izsák Istene és Jákób Istene; és ő bizony kiszabadította őket a megpróbáltatásaik közepette.

3. És most, Ó fiam, Hélamán, íme, fiatal vagy, ezért kérek téged, hogy halld meg a szavaimat és tanulj tőlem; mert én tudom, hogy aki Istenbe helyezi a bizalmát, az támogatva lesz a “próbatételeiben és a gondjaiban és a megpróbáltatásaiban, és ^bfelemeltetik az utolsó napon.

4. És nem akarom, hogy azt gondold, hogy én ezt “magamtól tudom – nem fizikai, hanem lelki úton, nem a ^btesti eszem, hanem Isten által.

5. Most íme, azt mondom neked, ha nem “születtem volna Istentől, akkor ^bnem tudhattam volna meg ezeket a dolgokat; de Isten az ő szent angyalának szája által tudatta velem ezeket a dolgokat, “nem valamely benem lévő érdemesség miatt.

15a ksz Hitehagyás.
16a ksz Sáfár, Sáfárság.
36 1a Hél. 5:9–14.
2a Móziás 23:23;
24:17–21.
b 2 Móz. 3:6;

Alma 29:11.
3a Róm. 8:28.
b Móziás 23:21–22.
4a 1 Kor. 2:11;
Alma 5:45–46.
ksz Tudás.

b ksz Testi.
5a ksz Újjászületés,
Istentől születik.
b Alma 26:21–22.
c ksz Érdemes,
Érdemesség.

6. Mert én Móziás fiaival jártam-keltem, Isten egyházának "elpusztítására törekedve; de íme, Isten elküldte szent angyalát, hogy az megállítson minket útközben.

7. És íme, ő úgy szólt hozzánk, mintha mennydörgés hangján tenné azt, és az egész föld "megremegett a lábunk alatt; és mindannyian a földre rogytunk, mert megszállt minket az Úr ^bfélelme.

8. De íme, a hang így szólt hozzám: Kelj fel! És én felkeltem és felálltam, és láttam az angyalt.

9. És ő így szólt hozzám: Ha magadat el is akarod pusztítani, ne törekedj többé Isten egyházának elpusztítására.

10. És lőn, hogy a földre rogytam, és "három nap és három éjen át tartott, hogy nem tudtam megnyitni a számat, és kezem-lábam sem tudtam használni.

11. És az angyal több dolgot is mondott nekem, amit testvéreim hallottak, de én nem hallottam, mert amikor ezeket a szavakat meghallottam – Ha magadat el is akarod pusztítani, ne törekedj többé Isten egyházának elpusztítására – oly nagy félelem és csodálkozás ütött belém, attól tartva, hogy tán elpusztulok, hogy a földre rogytam és többet nem hallottam.

12. Hanem "örök gyötrelmem kínozta, mert lelkem a legnagyobb mértékben fel lett

szaggatva, és gyötört minden bűnöm.

13. Igen, minden bűnömre és gonoszságomra emlékeztem, melyek miatt a pokol fájdalmai "gyötörték; igen, láttam, hogy fellázdattam Istenem ellen, és hogy nem tartottam be az ő szent parancsolatait.

14. Igen, és sok gyermekét megöltem, vagyis inkább pusztulásba vezettem; igen, egyszóval oly nagyok voltak gonoszságaim, hogy már csak annak a gondolata is kifejezhetetlen rettegéssel kínozta lelkemet, hogy Istenem színe elé kell kerülnöm.

15. Ó, gondoltam, "bárcsak számúznének, és mind a lelkem, mind a testem megszűnne létezni, hogy ne állíttassam oda Isten színe elé, és ne ítéltessem meg a ^bcselekedeteim szerint.

16. És most három napig és három éjen át kínoztak egy "elkárhozott lélek fájdalmai.

17. És lőn, hogy amint így kínozta a gyötrelmem, míg "felszaggatott sok bűnöm emléke, íme, arra is emlékeztem, hogy hallottam atyámat a népnek prófétálni egy Jézus Krisztusnak, Isten Fiának az eljövetelét illetően, hogy engesztelést hozzon a világ bűneirért.

18. Most, amint elmém elkapta ezt a gondolatot, így kiáltottam fel a szívemben: Ó Jézus, Isten Fia, irgalmazz nekem,

6a Móziás 27:10.

7a Móziás 27:18.

b ksz Félelem –
Istenfélelem.

10a Móziás 27:19–23.

12a T&Sz 19:11–15.

13a ksz Bűn, Bűntudat.

15a Jel. 6:15–17;

Alma 12:14.

b Alma 41:3;

T&Sz 1:9–10.

16a ksz Kárhozat.

17a 2 Kor. 7:10.

aki a “keserűség gubacsában vagyok, és akit a ^bhalál örökkévaló láncai vesznek körül!

19. És most íme, amikor erre gondoltam, már nem voltam képes visszaemlékezni a fájdalomaimra; igen, nem “szaggyatott fel többé bűneim emléke.

20. És Ó, mily “örömet éreztem, és mily csodálatos fényt láttam; igen, lelkemet olyan rendkívüli öröm töltötte el, amilyen a fájdalom volt.

21. Igen, azt mondom neked, fiam, hogy semmi nem lehet olyan átható és olyan keserű, amilyenek a fájdalomaim voltak. Igen, és azt is mondom neked, fiam, hogy másrésről semmi nem lehet olyan átható és édes, amilyen az örömöm volt.

22. Igen, gondoltam, hogy Istent látom, ahogyan “Lehi atyánk is látta, a trónusán ülve, angyalok számtalan seregétől körülvéve, akik éppen énekelnek és dicsőítik Istenüket; igen, és lelkem oda vágyakozott.

23. De íme, kezem-lábam ismét visszanyerte az “erejét, és én lábra álltam, és kinyilvánítottam a népnek, hogy ^bIstentől születtem.

24. Igen, és attól az időtől kezdve egészen mostanáig szüntelenül azon fáradoztam, hogy bűnbánatra vezethessek lelkeket, hogy odavihessem őket

azon rendkívüli öröm “megízlelésére, melyet én is megízleltem; hogy ők is születhessenek Istentől, és ^belteljenek a Szentlélekkel.

25. Igen, és most íme, Ó fiam, az Úr rendkívül nagy örömet ad nekem fáradozásaim gyümölcsében;

26. Mert az “ige miatt, melyből adott nekem, íme, sokan születtek Istentől, és megízlelték azt, amit én is megízleltem, és láttak szemtől szembe, ahogyan én is láttam; ezért éppen úgy tudják ezeket a dolgokat, melyekről szóltam, ahogyan én is tudom; és a tudás, mellyel rendelkezem, Istentől való.

27. És támogatott mindenfajta próbatétel és baj idején, igen, és mindenféle megpróbáltatásokban; igen, Isten megszabadított engem a börtönből és a kötelékekből, és a haláltól; igen, és én belé helyezem bizalmamat, és ő ezután is ki fog “szabadítani.

28. És tudom, hogy “fel fog emelni engem az utolsó napon, hogy ^bdicsőségben vele lakjak; igen, és örökké dicsérni fogom őt, mert ő “hozta ki atyáinkat Egyiptomból, és ő merítette el az “egyiptombelieket a Vörös tengerbe; és ő vezette atyáinkat hatalma által a megígért földre; igen, és szabadította ki őket időről időre a rabságból és a fogságból.

18a úm. rendkívül furdal a lelkiismeret.

b 2 Ne. 9:45; 28:22;
Alma 12:11;
Mózes 7:26.

19a ksz Bűn, Bűntudat.

20a ksz Öröm.

22a 1 Ne. 1:8.

23a Mózes 1:10.

b Alma 5:14.

ksz Újjászületés,
Istentől születik.

24a 1 Ne. 8:12;

Móziás 4:11.

b 2 Ne. 32:5;

3 Ne. 9:20.

ksz Szentlélek.

26a Alma 31:5.

27a Zsolt. 34:18.

28a 3 Ne. 15:1.

b ksz Dicsőség.

c 2 Móz. 12:51.

d 2 Móz. 14:26–27.

29. Igen, és atyáinkat is ő hozta ki Jeruzsálem földjéről; és ezen kívül örökkévaló hatalma által ő szabadította ki őket időről időre a "rabságból és a fogságból, egészen a mai napig; és én mindig emlékezetben tartottam a fogságukat; igen, és nektek is emlékezetben kell tartani a fogságukat, ahogyan azt én is tettem.

30. De íme, fiam, ez még nem minden; mert tudnod kell, ahogyan én is tudom, hogy "amennyiben betartod Isten parancsolatait, boldogulni fogsz ezen a földön; és azt is tudnod kell, hogy amennyiben nem tartod be Isten parancsolatait, kivágatsz a színe elől. Most ez az ő szava szerint van.

37. FEJEZET

A rézlemezek és más szentírások azért őriztettek meg, hogy szabadulásra vezessenek lelkeket – A járediták gonoszságuk miatt pusztultak el – Titkos esküiket és szövetségeiket távol kell tartani a néptől – Minden dolgodban tanácskozz az Úrral – Amint a Liahóna a nefitákat vezérelte, ugyanúgy vezérli Krisztus szava örök életre az embereket. Mintegy Kr.e. 74.

És most, Hélamán fiam, megparancsolom neked, hogy vedd a "feljegyzéseket, amelyek énrám lettek ^bbízva;

2. És azt is megparancsolom neked, hogy vezess feljegyzést erről a népről úgy, ahogy azt én Nefi lemezein tettem, és tartsd meg szentnek mindezen dolgokat, melyeket tartottam, ahogyan én is megőriztem őket; mert "bölcs célból őrzik meg ezeket.

3. És ezen "rézlemezekről, melyek ezeket a bevéséseket tartalmazzák, melyeken a szentírások feljegyzései vannak, valamint őseink nemzedékrendje, egészen kezdettől fogva –

4. Íme, megjövendölték az atyáink, hogy megtartják és egyik nemzedékről a másikra adják majd tovább őket, és mindaddig megtartja és megőrzi őket az Úr keze, míg el nem jutnak minden nemzethez, nemzetséghez, nyelvhez és néphez, hogy megismerjék az azon lévő "rejtelmeket.

5. És most íme, ha megtartják őket, akkor meg kell hogy őrizzék a ragyogásukat; igen, és meg fogják őrizni a ragyogásukat; igen, és így lesz ez minden olyan lemezzel, mely olyan dolgot tartalmaz, ami szent írás.

6. Most tán azt gondold, hogy ez "balgaság tőlem; de íme, azt mondom neked, hogy ^bkis és egyszerű dolgok visznek véghez nagyszerű dolgokat; és a kis eszközök sok esetben megszügyenítik a bölcseket.

7. És az Úristen "eszközökkel dolgozik, hogy véghezvigye

29a Móziás 24:17; 27:16;
Alma 5:5–6.

30a 2 Ne. 1:9–11;
Alma 50:19–22.

37 1a Alma 45:2–8.
b Móziás 28:20.

2a Énós 1:13–18;
MSz 1:6–11;
Alma 37:9–12.

3a 1 Ne. 5:10–19.
ksz Rézlemezek.

4a ksz Isten rejtelmei.

6a 1 Kor. 2:14.
b 1 Ne. 16:28–29;

T&Sz 64:33;
123:15–17.

7a Ésa. 55:8–9.

nagyszerű és örökkévaló céljait; és ^bnagyon finom módszerekkel szégyeníti meg az Úr a bölcseket és hozza létre sok lélek szabadulását.

8. És most, mindeddig Isten bölcsessége szerint való volt, hogy ezeket a dolgokat megőrizték; mert íme, ^akitágították ezen nép emlékezetét, igen, és sokakat meggyőztek útjaik helytelenségéről, és vezették el őket Istenük ismeretéhez, lelkük szabadulására.

9. Igen, azt mondom neked, hogy ^aha nem lettek volna ezek a dolgok, melyeket ezen lemezek feljegyzései tartalmaznak, akkor Ammon és testvérei nem tudtak volna oly sok ezer lámánitát ^bmeggyőzni atyáik hagyományainak helytelenségéről; igen, ezek a feljegyzések és azok ^aszavai vezették el őket a bűnbánathoz; vagyis ezek vezették el őket az Úr, Istenük ismeretéhez, és oda, hogy örvendezzenek Jézus Krisztusban, a Megváltójukban.

10. És ki tudja, hogy nem lesznek-e ezek még eszközei annak, hogy közülük sok ezret, igen, és merevnyakú testvéreink, a nefiták közül is sok ezret, akik éppen most keményítik meg szívüket a bűnben és a gonoszságokban, elvezessenek Megváltójuk megismeréséhez?

11. Most ezek a rejtelmek még nincsenek teljesen feltárva előt-

tem, ezért tartózkodom attól, hogy többet mondjak.

12. És talán elegendő, ha csak annyit mondok, hogy egy bölcs célból őriztetnek meg ezek, mely cél Isten előtt ismeretes; mert ő bölcsen ^aad tanácsot minden alkotásának, és az ő ösvényei egyenesek és az ő pályája egy ^börök körforgás.

13. Ó, emlékezz, emlékezz rá, Hélamán fiam, mily ^aszigorúak Isten parancsolatai! És ő azt mondta: ^bHa betartjátok parancsolataimat, ^cboldogulni fogtok ezen a földön – de ha nem tartod be a parancsolatait, kivágsz a színe elől.

14. És most emlékezz fiam, hogy Isten ^arád bízta ezeket a dolgokat, melyek ^bszentek, amelyeket szentnek tartott, és amelyeket meg fog tartani és meg fog őrizni egy általa ismert ^cbölcs célból, hogy megmutathassa hatalmát az eljövendő nemzedékeknek.

15. És most íme, azt mondom neked a prófétálás lelke által, hogy ha áthágod Isten parancsolatait, akkor íme, Isten hatalma elveszi tőled ezeket a szent dolgokat, és te át leszel adva a Sátánnak, hogy kirostáljon téged, mint pelyvát a szél előtt.

16. De ha Isten parancsolatait betartod, és ezekkel a szent dolgokkal aszerint cselekszel, ahogy azt az Úr megparancsolja neked (mert minden dologban

7b 2 Kir. 5:1–14.
8a 2 Tim. 3:15–17;
Móziás 1:3–5.
9a Móziás 1:5.
b Alma 18:36; 22:12.
c ksz Evangélium.

12a 2 Ne. 9:28;
Jákób 4:10.
b 1 Ne. 10:19;
Alma 7:20.
13a 2 Ne. 9:41.
b Alma 9:13;

3 Ne. 5:22.
c Móziás 1:7;
Alma 50:20.
14a T&Sz 3:5.
b ksz Szent.
c 1 Ne. 9:3–6.

az Úrhoz kell folyamodnod, hogy mit tegyél velük), akkor íme, nincs az a hatalom a földön vagy a pokolban, amely "elvehetné őket tőled, mert Isten olyan hatalmas, hogy minden szavát betölti.

17. Mert minden ígérteét be fogja tölteni, amit majd neked tesz, mert az atyáinknak tett ígereit is betöltötte.

18. Mert megígérte nekik, hogy ezeket a dolgokat meg fogja "őrizni egy általa ismert bölcs célból, hogy megmutathassa hatalmát az eljövendő nemzedékeknek.

19. És most íme, egyik célját máris elérte, mert "sok ezer lámánitát visszaállított az igazság ismeretéhez; és megmutatta a hatalmát ezekben, és ^beljövendő nemzedékeknek is meg fogja mutatni hatalmát bennük; ezért kell őket megőrizni.

20. Ezért megparancsolom neked, Hélamán fiam, hogy minden szavam betöltésében légy szorgalmas, és hogy légy szorgalmas Isten parancsolatainak megtartásában, ahogyan azok meg vannak írva.

21. És most azon "huszonnégy lemezt illetőleg azt mondom neked, tartsd meg őket, hogy az elpusztult nép rejtelsei, és sötét cselekedetei, és ^btitkos cselekedetei kinyilváníthatassanak ennek a népnek; igen, minden gyilkosságuk, és rablásuk, és

fosztogatásuk, és mind a gonoszságaik és az utálatosságaik kinyilváníthatassanak ennek a népnek; igen, és őrizd meg ezeket a "fordító eszközöket is.

22. Mert íme, az Úr látta, hogy népe kezd sötétségben cselekedni, igen, titkos gyilkosságokat és utálatosságokat elkövetni; azt mondta tehát az Úr, hogy ha nem tartanak bűnbánatot, akkor ki kell pusztulniuk a föld színéről.

23. És az Úr azt mondta: Egy "követ fogok Gazélem szolgáltnak készíteni, amely világosságot adva fényleni fog a sötétségben, hogy felfedhessem népemnek, akik engem szolgálnak, hogy felfedhessem nekik testvéreik cselekedeteit, igen, titkos cselekedeteiket, sötét cselekedeteiket, valamint gonoszságait és utálatosságait.

24. És most, fiam, ezek a fordító eszközök azért készültek, hogy beteljesedhessen Isten szava, melyet szólt, mondván:

25. A sötétségből "napvilágra fogom hozni minden titkos cselekedetüket és utálatosságukat; és ha nem tartanak bűnbánatot, akkor ^bel fogom őket pusztítani a föld színéről; és napvilágra hozom minden titkukat és utálatosságukat, minden nemzet számára, aki ezután fogja birtokolni ezt a földet.

26. És most, fiam, látjuk, hogy nem tartottak bűnbánatot; ezért

16a JST 1:59.

18a T&Sz 5:9.

19a Alma 23:5.

^b Énós 1:13;
Morm. 7:8–10.

21a Ether 1:1–5.

^b ksz Titkos
összeesküvések.

^c ksz Urim és
Tummim.

23a Móziás 8:13.

25a T&Sz 88:108–110.

^b Móziás 21:26.

elpusztultak, és mind ez idáig beteljesedett Isten szava; igen, titkos utálatosságaik kihoztattak a sötétségből és a tudomásunkra jutottak.

27. És most, fiam, megparancsolom neked, hogy tartsd magadnál minden esküjüket, és szövetségüket, és a titkos utálatosságaikban tett egyezségeiket; igen, és mind a “jeleiket és a csodáikat tartsd távol ettől a néptől, hogy ne ismerjék azokat, különben tán még a sötétségbe esnek és elpusztulnak.

28. Mert íme, “átok van ezen az egész földön, hogy Isten hatalma szerint pusztulás jön a sötétség mindezen művelőire, amikor teljesen megértek; azt szeretném tehát, hogy ez a nép ne pusztuljon el.

29. Ezért tartsd magadnál ezen nép “esküinek és szövetségeinek ezeket a titkos terveit, és csak a gonoszságaikat, és a gyilkosságokat és az utálatosságaikat tudasd velük; és tanítsd meg nekik, hogy ^birtózzanak az ilyen gonoszságtól, és utálatosságoktól és gyilkosságoktól; és azt is tanítsd meg nekik, hogy ezek az emberek a gonoszságaik, és az utálatosságaik és a gyilkosságok miatt pusztultak el.

30. Mert íme, megölték az Úr minden prófétáját, aki eljött közéjük, hogy a gonoszságaikat illetően beszéljen nekik; és azok vére, akiket megöltek,

az Úrhoz, Istenükhöz kiáltott bosszúállásért mindazokon, akik a gyilkosok voltak; és így érték el a sötétség és a titkos összeesküvések ezen művelőit Isten ítéletei.

31. Igen, örökkön-örökké legyen átkozott ez a föld a sötétség és a titkos összesküvések művelőinek, méghozzá olyannyira, hogy elpusztuljanak, ha nem tartanak bünbánatot még mielőtt teljesen megérnének.

32. És most, fiam, emlékezz azon szavakra, melyeket elmondtam neked; ne bízd azokat a titkos terveket erre e népre, hanem taníts nekik örök “gyűlöletet a bűnnel és a gonoszsággal szemben.

33. “Prédikálj nekik bünbánatot és az Úr Jézus Krisztusba vetett hitet; tanítsd meg nekik, hogy alázkodjanak meg, és hogy legyenek ^bszelídek és alázatos szívűek; tanítsd meg nekik, hogy az Úr Jézus Krisztusba vetett hitükkel álljanak ellen az ördög minden ^ckísértésének.

34. Tanítsd meg nekik, hogy soha ne fáradjanak bele a jó cselekedetekbe, hanem legyenek szelídek és alázatos szívűek; mert az ilyenek “nyugalmat találnak a lelküknek.

35. Ó fiam, emlékezz erre, és fiatalon tanulj “bölcsséget; igen, fiatalon tanuld meg megtartani Isten parancsolatait.

36. Igen, és Istenhez “fóhász-

27a Hél. 6:22.

28a Alma 45:16;
Ether 2:7–12.

29a Hél. 6:25.

b Alma 13:12.

32a 2 Ne. 4:31.

33a ksz Prédikál.

b ksz Szelíd, Szelídség.

c ksz Kísért, Kísértés.

34a Zsolt. 37:4–7;

Mát. 11:28–30.

35a ksz Bölcsség.

36a ksz Ima.

kodj teljes fenntartásodért; igen, minden cselekedeted az Úrnak legyen, és ahová csak mész, az Úrban legyen az; igen, minden gondolatod az Úrra irányuljon; igen, örökre az Úrra legyenek helyezve szíved érzelmei.

37. Minden dolгодban “tanácskozz az Úrral, és ő jóra fog vezetni; igen, amikor éjjel lefekszel, az Úrban feküdj le, hogy örködjön feletted az álmodban; és amikor reggel felkelsz, legyen tele szíved ^bköszönettel Istennek; és ha megteszed ezeket a dolgokat, akkor felemeltetsz az utolsó napon.

38. És most, fiam, van még némi mondandóm azon dologgal kapcsolatban, melyet atyáink gömbnek, vagyis irányítónak neveznek, illetve atyáink “Liahónának neveztek, amely lefordítva iránytű; és az Úr készítette azt.

39. És íme, egyetlen ember sem tud ilyen mives kidolgozás módján dolgozni. És íme, azért készült, hogy atyáinknak megmutassa az utat, hogy merre haladjanak a vadonban.

40. És Istenbe vetett “hitük szerint működött nekik; ha tehát volt hitük elhinni azt, hogy Isten elő tudja idézni, hogy ezen mutatók kijelöljék az utat, amerre menjenek, akkor íme, az megtörtént; így megvolt nekik ez a csoda, és napról napra sok más csodát is véghezvitt Isten hatalma.

41. Ám annak ellenére, hogy

ezeket a csodákat “finom módszerek művelték, az bámulatos cselekedeteket mutatott nekik. Restek voltak, és elfelejtették gyakorolni a hitüket és a szorgalmukat, és aztán megszűntek azok a bámulatos cselekedetek, és ők nem haladtak az útjukon;

42. Ezért vesztegeltek a vadonban, vagyis nem haladtak egyenes úton, és vétkeik miatt éhség és szomjúság sanyargatta őket.

43. És most fiam, szeretném, ha megértenéd, hogy ezek a dolgok nem árnyékkép nélkül valók; mert amikor atyáink restek voltak megszívlelni ezen iránytű útmutatását (most ezek fizikai dolgok voltak), akkor nem boldogultak; és éppen így van ez a lelki dolgokkal is.

44. Mert íme, ugyanolyan könnyű Krisztus “szavát megszívlelni, amely az örök boldogsághoz vezető egyenes utat mutatja nektek, mint amilyen könnyű volt atyáinknak megszívlelni ezen iránytű útmutatását, mely egyenes utat jelölt ki nekik a megígért földre.

45. És most azt kérdezem, nincs-e mintakép ezen dologban? Mert amilyen biztosan ez az irányító a megígért földre vitte atyáinkat az általa kijelölt utat, éppen úgy visznek minket Krisztus szavai, ha követjük az általuk kijelölt utat, a bánat ezen völgyén túl, egy sokkal jobb megígért földre.

37a Jákób 4:10;

T&Sz 3:4.

b T&Sz 46:32.

38a 1 Ne. 16:10; 18:12;

T&Sz 17:1.

40a 1 Ne. 16:28.

41a Alma 37:6–7.

44a Zsolt. 119:105;

1 Ne. 11:25;

Hél. 3:29–30.

46. Ó fiam, ne legyünk "restek az ^bút könnyűsége miatt; mert így volt ez az atyáinkkal is; mert ahogyan nekik is el volt készítve, hogy ha hajlandók ránézni, akkor ^célhetnek, éppen úgy van az velünk is. El van készítve az út, és ha odanézőnk, akkor örökké élhetünk.

47. És most fiam, figyelj, hogy vigyázz ezekre a szent dolgokra, igen, figyelj, hogy Istenre tekints és élj. Menj ehhez a néphez és prédikáld az ígét! És légy megfontolt. Isten veled, fiam!

Alma parancsolatai fiának, Siblonnak.

A 38. fejezet egészében.

38. FEJEZET

Siblon a igazlelkűség miatt üldöztek – A szabadulás Krisztusban van, aki a világ élete és világossága – Zabolázzátok meg minden szenvedélyeteket. Mintegy Kr.e. 74.

FIAM, hallgasd meg a szavaimat, mert azt mondom neked, amit már Hélamánnak is mondtam, hogy amennyiben betartod Isten parancsolatait, boldogulni fogsz ezen a földön; és amennyiben nem tartod be Isten parancsolatait, kivágatsz a színe elől.

2. És most fiam, bízom benne,

hogy nagy örömöm lesz benned, Isten iránti állhatatosságod és hűséged miatt; mert ahogyan már fiatalon elkezdted az Úrra, Istenedre tekinteni, éppen úgy, azt remélem, hogy "továbbra is be fogod tartani a parancsolatait; mert áldott az, aki mindvégig ^bkitart.

3. Azt mondom neked, fiam, hogy már eddig is nagy örömöm volt benned, hűséged, és szorgalmad, és türelmed és hosszútűrésed miatt a "zorámiták népe között.

4. Mert tudom, hogy megköztöztetek; igen, és azt is tudom, hogy az ige miatt megköveztek; és te mindezen dolgokat "türellemmel viselted, mert ^bveled volt az Úr; és most tudod, hogy az Úr igenis kiszabadított téged.

5. És most, Siblon fiam, szeretném, ha emlékeznél rá, hogy amennyiben Istenbe helyezted a "bizalmadat, ^bki fogsz szabadulni a próbatételeidből és a ^cgondjaidból és a megpróbáltatásaidból, és felemeltetsz az utolsó napon.

6. Most fiam, nem akarom, hogy azt gondold, hogy én ezt magamtól tudom, hanem Isten bennem lévő Lelke az, ami tudatja velem ezeket a dolgokat; mert ha nem "születtem volna Istentől, akkor nem ismertem volna meg ezeket a dolgokat.

7. De íme, az Úr nagy irtalmá-

46a 1 Ne. 17:40–41.

b Ján. 14:5–6;

2 Ne. 9:41; 31:17–21;

T&Sz 132:22, 25.

c Ján. 11:25; Héll. 8:15;

3 Ne. 15:9.

38 2a Alma 63:1–2.

b 2 Ne. 31:15–20;

3 Ne. 15:9;

27:6, 16–17.

3a Alma 31:7.

4a ksz Türelm.

b Róm. 8:35–39.

5a Alma 36:27.

ksz Bizalom.

b Mát. 11:28–30.

c T&Sz 3:8; 121:7–8.

6a Alma 36:26;

T&Sz 5:16.

ksz Újjászületés,

Istentől születik.

ban elküldte “angyalát, hogy kijelentse nekem, hogy hagyjam abba a ^bpusztítás munkáját a népe között; igen, és én szemtől szembe láttam egy angyalt, és ő beszélt velem, és mennydörgéshez hasonló volt a hangja, és az megrázta az egész földet.

8. És lőn, hogy én három nap és három éjjel a legkeserűbb fájdalomban és lelki kínokban voltam; és amíg nem fohászkoztam az Úr Jézus Krisztushoz irgalomért, addig nem kaptam “bocsánatot a bűneimre. De íme, hozzá fohászkoztam, és békét találtam a lelkemnek.

9. És most, fiam, azért mondtam el ezt neked, hogy bölcsességet tanulj, hogy megtanuld tőlem, hogy “nincs más út vagy mód, mely által meg lehet szabadítani az embert, csakis Krisztusban és őáltala. Íme, ő a világ élete és ^bvilágossága. Íme, ő az igazság és az igazlelkűség szava.

10. És most szeretném, ha úgy folytatnád a tanítást, ahogyan elkezdted tanítani az igét; és szeretném, ha minden dologban szorgalmas és mértékletes lennél.

11. Figyelj, hogy ne emelkedj fel kevélységre; igen, figyelj, hogy ne “kérdjed sem a saját bölcsességgeddel, sem a nagy erőddel.

12. Légy merész, de ne légy erőszakos; és arra is figyelj, hogy minden szenvedélyedet megzabolázd, hogy szeretet tölt-

hessen el; figyelj, hogy óvakodj a semmittevéstől.

13. Ne úgy imádkozz, ahogyan azt a zorámiták teszik; mert látod, hogy ők úgy imádkoznak, hogy az emberek hallják őket, és hogy dicsérjék őket a bölcsességükért.

14. Ne azt mondd: Ó Isten, köszönöm neked, hogy mi “jobbak vagyunk, mint testvéreink; hanem inkább azt mondd: Ó Uram, bocsásd meg az én ^bméltatlanságomat, és irgalommal emlékezz testvéreimre – igen, mindig ismerd el méltatlanságodat Isten előtt.

15. És áldja meg az Úr a lelkeidet, és fogadjon be téged az utolsó napon az ő királyságába, hogy békében ülj le. Most menj, fiam, és tanítsd az igét ennek a népnek. Légy megfontolt! Isten veled, fiam!

Alma parancsolatai fiának, Koriántonnak.

A 39. fejezettől a 42-ig bezárólag.

39. FEJEZET

A szexuális bűn utálatossága – Koriánton bűnei tartották vissza a zorámitákat az ige befogadásától – A Krisztusi megváltás visszahat, megszabadítva a hithűeket, akik azelőtt éltek. Mintegy Kr.e. 74.

És most fiam, neked valamivel több mondandóm van annál, amit a fivérednek mondtam;

7a Móziás 27:11–17.
b Alma 26:17–18;
36:6–11.

8a ksz Bűnök bocsánata.
9a Hél. 5:9.
b Móziás 16:9.

11a ksz Kevélység.
14a Alma 31:16.
b Luk. 18:10–14.

mert íme, megfigyelted-e fivéred állhatatosságát, az ő hűségét és szorgalmát Isten parancsolatainak betartásában? Íme, nem mutatott-e jó példát neked?

2. Mert te a "zorámiták népe között nem szívlelted úgy meg a szavaimat, mint a fivéred. Most ezt hozom fel ellened: Addig beszéltél, mígnem kérkedtél a saját erőddel és a bölcsességeddel.

3. És ez még nem minden, fiam. Azt tetted, ami gyötrelmes volt nekem; mert elhagytad az elrendelt szolgálatot, és átmentél Sziron földjére, a lámániták határain belülre, a "parázna Izabella után.

4. Igen, ő sokaknak "elrabolta a szívét; de ez nem volt mentség számodra, fiam. Neked azon szolgálattal kellett volna törődnöd, amely rád volt bízva.

5. Hát nem tudod, fiam, hogy "ezek a dolgok utálatosak az Úr szemében? Igen, az ártatlan vér ontását vagy a Szentlélek megtagadását kivéve minden bűnnél utálatosabbak.

6. Mert íme, ha akkor "tagadod meg a Szentlelket, amikor annak egyszer már helye volt benned, és tudod, hogy megtagadod, akkor íme, ez egy olyan bűn, amely ^bmegbocsáthatatlan; igen, és aki az Istentől kapott viláosság és tudás ellenére gyilkol, annak nem könnyű ^cmegbocsátást nyerni; igen, azt mondom

neked, fiam, hogy nem könnyű annak egy megbocsátást nyerni.

7. És most, fiam, bárcsak Isten megadta volna, hogy ne légy "vétkes ily nagy büntetben. Nem időznék a büntettednél, hogy felszaggassam a lelkedet, ha ez nem a javadat szolgálná.

8. De íme, Isten elől nem rejtheted el a büntettedet; és ha nem tartasz bünbánatot, akkor bizonyoságként állnak majd ellened az utolsó napon.

9. Most fiam, szeretném, ha bünbánatot tartanál és felhagynál a bűneiddel, és nem mennél többé szemed "kívánságai után, hanem ^btürtöztetnéd magad mindezen dolgokban; mert ha ezt nem teszed meg, akkor semmiképpen sem örökölheted Isten királyságát. Ó, emlékezz erre, és vedd magadra, és türtöztesd magad ezekben a dolgokban.

10. És azt parancsolom neked, vedd magadra, hogy tanácskozz idősebb fivéreiddel az elhatározásaidat illetően; mert íme, fiatal vagy, és szükséged van arra, hogy tápláljanak téged a fivéreid. És szívleld meg a tanácsukat.

11. Ne engedd, hogy bármely hiábavaló vagy ostoba dolog félrevezessen; ne engedd, hogy az ördög ismét azok után a gonosz paráznák után csalja a szívedet! Íme, fiam, mily nagy gonoszságot hoztál a "zorámi-

39 2a Alma 38:3.

3a ksz Érzéki,
Érzékiség.

4a Péld. 7:6–27.

5a ksz Nemi

erkölcstelenség.

6a T&Sz 76:35–36.

b ksz Megbocsáthatatlan
bűn.

c T&Sz 64:10.

ksz Megbocsát.

7a ksz Bűn, Büntudat.

9a ksz Testi.

b 3 Ne. 12:30.

11a Alma 35:2–14.

tákra; mert amikor látták a ^bviselkedésedet, akkor nem voltak hajlandók hinni a szavaimban.

12. És most azt mondja neked az Úr Lelke: “Parancsoltam meg gyermekeidnek, hogy jót tegyenek, különben sok ember szívét vezetik a pusztulásba; Istent félve megparancsolom tehát neked, fiam, hogy tartózkodj a gonoszságaidtól;

13. Hogy fordulj az Úrhoz teljes elméddel, lelkeddel és erőddel; hogy ne vezess gonosz cselekedetekre több ember szívét; hanem inkább térj vissza hozzájuk, és “ismerd be a hibádat és a helytelen dolgokat, amiket tettél.

14. “Ne keresd a gazdagságot, se ezen világ hiábavaló dolgait; mert íme, ezeket nem tudod magaddal vinni.

15. És most, fiam, Krisztus eljövételét illetően szólnék még hozzád. Íme, azt mondom neked, hogy ő az, aki biztosan eljön, hogy elvegye a világ bűneit; igen, eljön, hogy a szabadulás örömdetes híreit hirdesse a népnek.

16. És most, fiam, ez volt az a szolgálat, melyre el voltál hívva, hogy hirdess ennek a népnek ezeket az örömdetes híreket, hogy előkészítsd az elméjüket; vagyis hogy eljöheszen hozzájuk a szabadulás, hogy “gyermekeik elméjét előkészíthessék az ige meghallgatására az ő eljövételének idején.

17. És most valamennyire enyhülést adnék elmédnek ezen dolgot illetően. Íme, csodálkozol rajta, hogy miért kell oly nagyon előre tudni ezeket a dolgokat. Íme, azt kérdezem tőled, hogy a mostani időben nem oly értékes-e egy lélek Istennek, mint amilyen eljövetele idején lesz egy lélek?

18. Nem éppen olyan szükséges-e megismertetni a megváltás tervét ezzel a néppel, mint a gyermekekkel?

19. És nem éppen olyan könnyű-e az Úrnak most elküldeni angyalát, hogy örömdetes híreket jelentsen ki nekünk, mint a gyermekeinknek, vagy az eljövetele utáni időben?

---

40. FEJEZET

Krisztus véghezviszi minden ember feltámadását – Az igazlelkűek, akik meghaltak, a paradicsomba mennek, a gonoszok pedig a külső sötétségbe, és ott várják meg feltámadásuk napját – A feltámadásban minden dolog visszaállítatik annak megfelelő és tökéletes formájához. Mintegy Kr.e. 74.

Most fiam, van itt még valami, amit mondani szeretnék neked; mert úgy látom, hogy nyugtalanokod az elméd a halottak feltámadását illetően.

2. Íme, azt mondom neked, hogy nincs feltámadás, vagyis más szavakkal azt mondanám,

11b Róm. 2:21–23; 14:13;

Alma 4:11.

12a ksz Isten parancsolatai;

Tanít, Tanító.

13a Móziás 27:34–35.

14a Mát. 6:25–34;

Jákób 2:18–19;

T&Sz 6:6–7;

68:31–32.

16a ksz Család – Szülők felelősségei.

hogy ez a halandóság nem ölt magára "halhatatlanságot, ez a romlandóság nem ^bölt magára romolhatatlanságot, egészen Krisztus eljövele ^cutánig.

3. Íme, ő viszi véghez a halottak "feltámadását. De íme, fiam, még nincs itt a feltámadás. Most feltárok előtted egy rejtelmet; bár sok olyan ^brejtelem van, mely ^cvisszatartatik, és Istent magát kivéve senki nem ismeri őket. De én megmutatok neked egyvalamit, melyről szorgalmasan kérdeztem Istent, hogy megtudhassam – és ez a feltámadással van kapcsolatban.

4. Íme, ki van jelölve egy idő, amikor mindenki "előjön a halálból. Most, hogy mikor jön el ez az idő, azt senki nem tudja; de Isten ismeri azt az időt, ami ki van jelölve.

5. Most, hogy egy idő lesz-e, vagy "kettő, vagy három arra, hogy az emberek előjöjjenek a halálból, az mit sem jelent; mert Isten mindezeket a dolgokat ^btudja; és nekem elegendő annyit tudnom, hogy ez így lesz – hogy van egy kijelölt idő, amikor mindenki fel fog támadni a halálból.

6. Most, szükségképpen lennie kell egy időszaknak a halál ideje és a feltámadás ideje között.

7. És most azt kérdezném, hogy mi lesz az emberek "lelké-

vel a halálnak ezen idejétől a feltámadásra kijelölt időig?

8. Most, hogy egynél több idő van-e kijelölve az embereknek a feltámadásra, az mit sem jelent; mert nem mindenki egyszerre hal meg, és ez mit sem jelent; hiszen Istennél minden olyan, mint egy nap, és csak az emberek számára méretetik az idő.

9. Van tehát egy embereknek kijelölt idő, amikor fel fognak támadni a halálból; és van egy időszak a halál és a feltámadás ideje között. És most, ezen időszakot illetően, mi történik az emberek lelkével? – ez az, amit szorgalmasan kérdeztem az Úrtól, hogy megtudhassam; és ez az a dolog, amiről tudok.

10. És amikor eljön annak az ideje, hogy mindenki feltámad, akkor majd tudni fogják, hogy Isten ismeri az embernek kijelölt összes "időt.

11. Most, a lélek állapotát illetően a "halál és a feltámadás között – Íme, egy angyal tudatta velem, hogy az emberek lelke, amint elhagyja ezt a halandó testet, igen, minden ember lelke, legyen az jó vagy gonosz, ^bhazavitetik ahhoz az Istenhez, aki életet adott neki.

12. És akkor majd léssen, hogy azok lelkét, akik igazlelkűek, a "boldogság állapotába fogadják

40 2a Móziás 16:10–13.
ksz Halhatatlan,
Halhatatlanság.
b 1 Kor. 15:53–54.
c 1 Kor. 15:20.
3a ksz Feltámadás.
b ksz Isten rejtelmei.
c T&S 25:4; 124:41.

4a Ján. 5:28–29.
5a Móziás 26:24–25;
T&S 43:18; 76:85.
b ksz Isten, Istenség.
7a Alma 40:21;
T&S 138.
ksz Lélek, Lény.
10a Csel. 17:26.

11a Luk. 16:22–26;
1 Pét. 3:18–19; 4:6;
T&S 76:71–74; 138.
b Préd. 12:9;
2 Ne. 9:38.
12a ksz Öröm.

be, melyet ^bparadicsomnak hívnak, a ^cnyugalom állapotának, a ^dbéke állapotának, ahol megpihennek majd minden bajuktól, és minden gondtól és bánattól.

13. És akkor majd léssen, hogy a gonoszok lelkét, igen, akik gonoszak – mert íme, nincs bennük része vagy porciója az Úr Lelkének; mert íme, gonosz cselekedeteket választottak a jó helyett; tehát az ördög lelke költözött beléjük, és vette birtokba a házukat – és ezeket ki fogják vetni a külső ^asötétségre; ott lesz majd ^bzokogás és siránkozás és fogak csikorgatása, és ez a saját gonoszságuk miatt lesz, mert fogolyként az ördög akarata vezette őket.

14. Most, ez a ^agonoszok lelkének állapota, igen, sötétségben, és rettenetes, ^bfélelmetes állapotban várják Isten haragjának tüzes felháborodását őrajtuk; és így maradnak feltámadásuk idejéig ebben az ^aállapotban, ahogyan az igazlelkűek a paradicsomban.

15. Most vannak néhányan, akik úgy értették, hogy a lélek boldogságának ez az állapota és nyomorúságának ez az állapota, a feltámadás előtt, egy első feltámadás. Igen, beismerem, hogy ezt lehet feltámadásnak nevezni, a lélek vagyis a lény felemelkedését, és kiszolgáltatását a boldogságnak vagy a

nyomorúságnak, az elmondott szavak szerint.

16. És íme, az is meg lett mondva, hogy van egy ^aelső ^bfeltámadás, mindazok feltámadása, akik éltek, vagy akik élnek, vagy akik élni fognak, egészen Krisztusnak a halálból történő feltámadásáig.

17. Most mi nem gondoljuk azt, hogy ez az első feltámadás, melyről ily módon szólnak, lehetne a lelkek feltámadása és ^akiszolgáltatása a boldogságnak vagy a nyomorúságnak. Nem gondolhatod, hogy ez az, amit jelent.

18. Íme, azt mondom neked, hogy nem; hanem a léleknek a testtel való újraegyesülését jelenti, azokéit, akik Ádám napjaitól Krisztus ^afeltámadásáig éltek.

19. Most, hogy vajon azok lelke és teste, akikről szó volt, a gonoszoké éppen úgy, mint az igazlelkűeké, egyszerre egyesül-e, azt én nem állítom; legyen elegendő, ha azt mondom, hogy mindannyian előjönnek; vagyis más szavakkal feltámadásuk azok ^afeltámadása előtt vitetik véghez, akik Krisztus feltámadása után hálnak meg.

20. Most fiam, nem azt mondom, hogy feltámadásuk Krisztus feltámadásakor jön el; de íme, úgy vélem, s azt mondom, hogy az igazlelkűek lelke és

12b ksz Paradicsom.

c ksz Nyugalom.

d T&Sz 45:46.

ksz Béke.

13a ksz Pokol.

b Mát. 8:12;

Móziás 16:2.

14a T&Sz 138:20.

b Jákób 6:13;

Mózes 7:1.

c Alma 34:34.

16a Jákób 4:11;

Móziás 15:21–23.

b ksz Feltámadás.

17a T&Sz 76:17, 32, 50–51.

18a Mát. 27:52–53.

19a Móziás 15:26.

teste Krisztus feltámadásakor és “mennybemenetelekor egyesül.

21. De hogy ez az ő feltámadásakor vagy azután lesz-e, azt nem állítom; de ennyit mondok, hogy van egy “időszak a test halála és feltámadása között, és a léleknek egy állapota a ^bboldogságban vagy a ^cnyomorúságban addig az időig, melyet Isten kijelölt rá, hogy előjöjjenek a halottak, és újra egyesüljenek, a lélek és a test is, és Isten elé “állíttassanak, hogy cselekedeteik szerint megítéltessenek.

22. Igen, ez viszi véghez minden olyan dolog visszaállítását, melyekről a próféták szája szólt.

23. A ^alélek ^bvisszaállíttatik a ^ctesthez, és a test a lélekhez; igen, és minden végtag és ízület visszaállíttatik annak testéhez; igen, még a fejüknek egy hajszála sem veszik el; hanem minden dolog visszaállíttatik a saját és tökéletes testéhez.

24. És most, fiam, ez az a visszaállítás, melyekről a próféták szája “szólt –

25. És akkor tündökölnek majd az igazlelkűek Isten királyságában.

26. De íme, rettenetes “halál jön a gonoszokra; mert ők meghalnak az igazlelkűséghez tartozó dolgokat illetően; mert tisztátalanok, és semmi ^btisztátalan dolog nem örökölheti Isten királyságát; hanem kiüzetnek, és fáradozásaik vagy munkáik

gyümölcseinek lesznek kiszolgáltatva, melyek gonoszak voltak; és üledékig kiisszák a keserű poharat.

41. FEJEZET

A feltámadáskor az emberek előjönnek a végtelen boldogság, vagy a végtelen nyomorúság állapotába – A gonoszság sohasem volt boldogság – A testi emberek Isten nélkül vannak a világban – A visszaállításnál minden ember a halandóságban szerzett sajátosságokat és tulajdonságokat kapja vissza. Mintegy Kr.e. 74.

És most, fiam, van még némi mondandóm azon visszaállítással kapcsolatban, amiről már szó volt; mert íme, néhányan “kiforgatták a szentírásokat, és nagyon ^beltévelyedtek ezen dolog miatt. És én úgy látom, hogy elméd is nyugtalankodik ezen dolog miatt. De íme, el fogom ezt magyarázni neked.

2. Azt mondom neked, fiam, hogy Isten igazságossága szerint szükség van a visszaállítás tervére; mert szükséges, hogy minden dolog visszaállíttasson annak megfelelő rendjébe. Íme, Krisztus hatalma és feltámadása szerint szükséges és igazságos, hogy az ember lelke visszaállíttasson annak testéhez, és hogy a test minden egyes “része visszaállíttasson ahhoz.

20a ksz Mennybemenetel.

21a Luk. 23:39–43.

b ksz Paradicsom.

c ksz Pokol.

d Alma 42:23.

23a T&Sz 88:15–17.

ksz Lélek, Lény.

b 2 Ne. 9:12–13;

Alma 11:40–45.

c ksz Test.

24a Ésa. 26:19.

26a 1 Ne. 15:33;

Alma 12:16.

b Alma 11:37.

41 1a 2 Pét. 1:20; 3:16;

Alma 13:20.

b ksz Hitehagyás.

2a Alma 40:23.

3. És Isten ^aigazságossága szerint szükséges, hogy az emberek a ^bcselekedeteik szerint legyenek ^cmegítélve; és ha cselekedeteik jók voltak ebben az életben, és jók voltak szívük vágyai, akkor az utolsó napon is ahhoz ^dállíttassanak vissza, ami jó.

4. És ha cselekedeteik gonoszak, akkor bajok ^aállíttatnak vissza hozzájuk. Tehát minden dolog a megfelelő rendben állíttatik vissza, minden dolog annak a természetes formájához állíttatik vissza – a ^bhalandóság halhatatlanságra támasztatik, a ^cromlandóság romolhatatlanságra – ^dvégtelen boldogságra támasztatik, hogy Isten királyságát örökölje, vagy végtelen nyomorúságra, hogy az ördög királyságát örökölje, az egyik ilyen helyzetben, a másik olyanban –

5. Az egyik boldogságra támasztatik, boldogságra irányuló vágyai szerint, vagyis jóra, jóra irányuló vágyai szerint; a másik pedig bajra, gonoszásra irányuló vágyai szerint; mert egész nap gonoszsgót kívánt cselekedni, úgyhogy baj lesz a jutalma, amikor eljön az éj.

6. És így van ez a másik helyzetben is. Ha megbánta bűneit

és igazlelkűsége vágyott napjai végéig, akkor éppen úgy igazlelkűséget kap majd jutalmul.

7. ^aEzek azok, akiket megvált az Úr; igen, ezek azok, akiket kimenekítenek, akiket megszabadítanak a sötétségnek azon végtelen éjszakájától; és így állnak vagy elbuknak; mert íme, ^bsaját bíráiik ők, hogy jót tesznek vagy gonoszsgót tesznek.

8. Most Isten rendelései ^amegváltoztathatatlanok; el van tehát készítve az út, hogy aki akar, az azon járhasson, és megszabaduljon.

9. És most íme, fiam, ne kockáztass ^amég egy vétet Istened ellen a tanok azon pontjait illetően, melyekben eddig kockáztattad a bűn elkövetését.

10. Ne gondold, hogy mert szó volt a visszaállításról, te majd a bűnből a boldogságba állíttatsz vissza. Íme, azt mondom neked, hogy a ^agonoszsg sohasem volt boldogság.

11. És most, fiam, minden olyan ember, aki a ^atermészetes ember állapotában van, vagyis inkább azt mondanám, hogy egy ^btesti állapotban, az a keserűség gubacsában van és a gonoszsg kötelékeiben; ^cIsten nélkül vannak ők a világban, és

3a ksz Igazságosság.
b ksz Cselekedetek.
c ksz Felelősség,
Felelősségre
vonható, Felelősségre
vonhatóság;
Ítélet, Ítélet.
d Hél. 14:31.
4a Alma 42:28.
b 2 Ne. 9:12–13;

T&Sz 138:17.
ksz Feltámadás.
c 1 Kor. 15:51–55.
d ksz Örök élet.
7a T&Sz 76:50–70.
b 2 Ne. 2:26;
Alma 42:27;
Hél. 14:30.
ksz Önrendelkezés.
8a T&Sz 1:38.

9a T&Sz 42:23–28.
10a Zsolt. 32:10;
Ésa. 57:20–21;
Hél. 13:38.
11a Móziás 3:19.
ksz Természetes
ember.
b ksz Testi.
c Eféz. 2:12.

Isten természetével ellentétesen viselkedtek; tehát egy olyan állapotban vannak, mely ellenkezik a boldogság természetével.

12. És most íme, azt jelenti-e a visszaállítás szó, hogy egy dolgot kiemeljünk annak természetes állapotából, és egy természetellenes állapotba helyezzük azt, avagy egy olyan állapotba helyezzük, mely ellenkezik annak természetével?

13. Ó, fiam, nem ez a helyzet; hanem a visszaállítás szó azt jelenti, hogy gonoszságért ismét gonoszságot hozunk vissza, vagyis testit a testiért, vagy ördögöt az ördögiért – jót azért, ami jó; igazlelkűt azért, ami igazlelkű; igazságosat azért, ami igazságos; irgalmasat azért, ami irgalmas.

14. Figyelj hát, fiam, hogy irgalmas légy a testvéreidhez; ^aviselkedj igazságosan, ^bítélj igazlelkűen, és szüntelenül ^ctegy jót; és ha megteszed ezeket a dolgokat, akkor megkapod majd a jutalmadat; igen, ismét ^airgalom állítatik vissza hozzád; ismét igazságosság állítatik vissza hozzád; ismét igazlelkű ítélet állítatik vissza hozzád; és ismét jóval jutalmaznak majd téged.

15. Mert ami tőled származik, ismét az tér vissza hozzád, és állítatik vissza; a visszaállítás szó tehát még teljesebb mérték-

ben kárhoztatja a bűnöst, és egyáltalán nem igazolja őt.

42. FEJEZET

A halandóság egy próbatételi idő, mely lehetővé teszi az embernek, hogy bűnbánatot tartson és Istent szolgálja – A bukás időleges halált és lelki halált hozott az egész emberiségre – A megváltás a bűnbánaton keresztül jön el – Isten maga hoz engesztelést a világ bűneiért – Az irgalom azoknak van, akik bűnbánatot tartanak – Mindenki más Isten igazságosságának van kitéve – Az irgalom az engesztelés miatt jön el – Csak az igazán töredelmesek szabadulnak meg. Mintegy Kr.e. 74.

És most, fiam, úgy látom, hogy van még valami, ami nyugtalanítja az elmédet, amit nem tudsz megérteni – és ez Isten ^aigazságosságát illeti, a bűnös büntetésének tekintetében; mert azt próbálsz gondolni, hogy igazágtalanság a bűnöst egy nyomorúságos állapotnak kiszolgáltatni.

2. Most íme, fiam, el fogom magyarázni neked ezt a dolgot. Mert íme, miután az Úristen első szüleinket ^aelküldte az ^bÉden kertjéből, hogy műveljék a földet, amelyből vétettek – igen, kiüzte az embert, és az Éden kertjének keleti végébe ^ckerubokat és egy minden

14a ksz Tisztesség,
Tisztességes.

b Ján. 7:24;

T&S 11:12.

c T&Sz 6:13; 58:27–28.

d ksz Irgalmas,
Irgalom.

42 1a 2 Ne. 26:7;

Móziás 15:26–27.

ksz Igazságosság.

2a 1 Móz. 3:23–24;

Mózes 4:28–31.

b ksz Éden.

c ksz Kerubok.

irányban forgó lángpallost állított, hogy őrizze az ^aélet fáját –

3. Most látjuk, hogy az ember olyan lett, mint Isten, ismervén a jót és a gonoszt; és az Úristen azért, hogy az ember ne nyújtsa ki kezét, és ne vegyen az élet fájának gyümölcséből is, és abból evén örökké éljen, odahelyezte a kerubokat és a lángpallost, hogy ne vegyen a gyümölcsből –

4. És így látjuk, hogy idő adatott az embernek arra, hogy bűnbánatot tartson, igen, egy ^apróbatételi idő, idő arra, hogy bűnbánatot tartson és Istent szolgálja.

5. Mert íme, ha Ádám rögtön kinyújtotta volna kezét, és vett volna az élet fájáról, akkor örökké élt volna, Isten szava szerint, és nem lett volna ideje a bűnbánatra; igen, és akkor Isten szava is érvénytelen lett volna, és megghiúsult volna a szabadulás nagyszerű terve.

6. De íme, az embernek ki lett jelölve a ^ahalál – ezért amint az élet fájától elvágták útjukat, úgy lesznek kivágva a föld színéről is – és örökre elveszett lett az ember, igen, ^bbukott emberek lettek.

7. És most ebből látod, hogy első szüleink fizikailag és lelkileg is ^akivágattak az Úr színe elől; és így látjuk, hogy ki

lettek szolgáltatva saját ^bakaratuk követésének.

8. Most íme, nem volt helyénvaló, hogy megszabaduljon az ember ettől az időleges haláltól, mert ez megsemmisítette volna a ^aboldogság nagyszerű tervét.

9. Ezért mivel a lélek soha nem halhat meg, és a ^abukás nemcsak lelki, de időleges halált is hozott az egész emberiségre, vagyis ki lettek vágva az Úr jelenlétéből, ajánlatos volt, hogy az emberiség megszabaduljon ettől a lelki haláltól.

10. Ezért mivel ^atermészetük-nél fogva ^btestivé, érzékivé és ördögivé lettek, ez a ^apróbatételi állapot a felkészülés állapota lett számukra; egy felkészülési állapot lett.

11. És most emlékezz rá, fiam, hogy ha nem lett volna a megváltás terve, (ha félre lett volna téve) akkor nyomban halálukkor ^anyomorulttá lett volna a lelkük, mivel ki lettek vágva az Úr színe elől.

12. És most nem volt mód az emberek megszabadítására ettől az elbukott állapottól, melyet saját engedetlensége miatt vont magára az ember;

13. Az igazságosság szerint a ^amegváltás terve tehát csak az ember ^bbűnbánatának feltételével valósulhatott meg ebben a próbatételi állapotban, igen,

2d 1 Móz. 2:9.

4a Alma 34:32–33.

6a ksz Halál, fizikai.

b Móziás 16:3–5.

ksz Ádám és Éva bukása.

7a 2 Ne. 2:5; 9:6;

Hél. 14:16.

ksz Halál, lelki.

b ksz Önrendelkezés.

8a Alma 34:9;

Mózes 6:62.

9a ksz Ádám és Éva bukása.

10a ksz Természetes ember.

b ksz Testi.

c ksz Halandó, Halandóság.

11a 2 Ne. 9:7–9.

13a ksz Megváltás terve.

b ksz Bűnbánat, Bűnbánatot tart.

ebben az előkészítő állapotban; mert ha nem lennének ezek a feltételek, akkor az irgalom csak úgy léphetne érvénybe, hogy megsemmisítené az igazságosság munkáját. Most, az igazságosság munkája nem semmisíthető meg; mert ha így lenne, akkor Isten ‘megszűnne Isten lenni.

14. És így láthatjuk, hogy az egész emberiség ^a‘elbukott volt, és az ^b‘igazságosság, igen, Isten igazságosságának a markában voltak, mely annak szolgáltatta ki őket, hogy örökre ki legyenek vágva a színe elől.

15. És most, az irgalom tervét csak egy engesztelés meghozatalával lehetett megvalósítani; Isten tehát maga hoz ^a‘engesztelést a világ bűneiért, hogy megvalósítsa az ^b‘irgalom tervét, hogy kielégítse az ^c‘igazságosság követelményeit, hogy Isten egy ^d‘tökéletes, igazságos Isten legyen, és irgalmas Isten is.

16. Most, a bűnbánat nem jöhetne el az emberekhez, ha nem lenne büntetés, amely olyan ‘örökre szóló, mint a lélek élete, és amely ellentétben áll a boldogság tervével, amely akárcsak a lélek élete szintén örökre szóló.

17. Most, hogyan tarthatna bűnbánatot az ember, ha nem követne el ^a‘bűnt? Hogyan kö-

vethetne el bűnt, ha nem lenne ^b‘törvény? Hogyan lehetne törvény, ha nem lenne büntetés?

18. Most ki lett jelölve egy büntetés, és adatott egy igazságos törvény, mely ^a‘lelkiismeret-furdalást hozott az embernek.

19. Most, ha nem adatna törvény – hogy ha egy férfi ^a‘gyilkol, akkor meg fog halni – akkor félné-e attól, hogy meghal, ha gyilkol?

20. És így ha nem adatna törvény a bűn ellen, akkor az emberek nem félnének bűnt elkövetni.

21. És ^a‘ha nem adatna törvény, akkor mit tehetne az igazságosság, vagy akár az irgalom is akkor, ha az emberek bűnt követnek el, mivel nem formálnának jogot a teremtményre?

22. De adatott törvény, és ki van jelölve egy büntetés, és adva van a ^b‘bűnbánat; mely bűnbánat irgalomra formál jogot; máskülönben az igazságosság formál jogot a teremtményre, és hajtja végre a törvényt, és a törvény szabja ki a büntetést; mert ha nem így lenne, akkor megsemmisülnének az igazságosság cselekedetei, és Isten megszűnne Istennek lenni.

23. De Isten nem szűnik meg Istennek lenni, és az ^a‘irgalom jogot formál a töredelmesekre, és az irgalom az ^b‘engesztelés

13c 2 Ne. 2:13–14.
14a Alma 22:13–14.
b 2 Ne. 2:5.
15a 2 Ne. 9:7–10;
Móziás 16:7–8.
ksz Engesztel,
Engesztelés.
b ksz Irgalmas,

Irgalom.
c ksz Igazságosság.
d 3 Ne. 12:48.
16a T&Sz 19:10–12.
17a ksz Bűn.
b Róm. 4:15.
18a ksz Lelkiismeret.
19a ksz Gyilkosság.

21a 2 Ne. 9:25–26;
Móziás 3:11.
22a ksz Bűnbánat,
Bűnbánatot tart.
23a ksz Irgalmas,
Irgalom.
b ksz Engesztel,
Engesztelés.

miatt jön el; és az engesztelés véghezviszi a halottak feltámadását; és a halottak feltámadása ^a“visszaviszi az embereket Isten színe elé; és így visszaállítatnak az ő színe elé, hogy cselekedeteik szerint, a törvény és az igazságosság szerint ^c“megítéltessenek.

24. Mert íme, az igazságosság minden követelményét gyakorolja, és az irgalom is jogot formál mindarra, ami a sajátja; és így csak az igazán töredelmesek szabadulnak meg.

25. Mi dolog? Azt gondolod, hogy az irgalom meglophatja az ^a“igazságosságot? Azt mondom neked, hogy nem, még egy hajszállal sem. Ha ez így lenne, akkor Isten megszűnnék Istennek lenni.

26. És így valósítja meg Isten az ő nagyszerű és örök ^a“céljait, amelyek a világ ^b“megalapítása óta el vannak készítve. És így jön létre az emberek szabadulása és megváltása, és a pusztulásuk és a nyomorúságuk is.

27. Ezért, fiam, ^a“aki jönni akar, az jöhet és szabadon vehet az élet vizéből; és aki nem akar jönni, az nincs rákényszerítve, hogy jöjjön; de az utolsó napon az ^b“tettei szerint ^c“állítatik vissza hozzá.

28. Ha ^a“gonoszság megtételére vágyott, és nem tartott bűnbánatot napjai során, akkor íme,

baj tétetik majd vele, az isteni visszaállítás szerint.

29. És most fiam, azt szeretném, ha nem engednéd, hogy tovább nyugtalanítsanak téged ezek a dolgok, és csak azt engednéd, hogy a bűneid nyugtalanítsanak, azzal a nyugtalansággal, mely bűnbánathoz visz le téged.

30. Ó fiam, szeretném, ha nem tagadnád többé Isten igazságosságát. A legkisebb mértékben se próbáld magad azzal mentegetni bűneid alól, hogy Isten igazságosságát tagadod; hanem inkább engedd, hogy Isten igazságossága, és az ő irgalma, és az ő hosszútűrése teljes befolyást gyakoroljon a szívedben; és engedd, hogy ez porig vigyen le téged az ^a“alázatosságban.

31. És most, Ó fiam, arra hívtam el téged Isten, hogy az igét prédikáld ennek a népnek. És most fiam, menj utadra, prédikáld az igét igaz módon és megfontoltan, hogy bűnbánatra vezethess lelkeket, hogy az irgalom nagyszerű terve jogot formálhasson rájuk. És adja Isten, hogy szavaim szerint történjen veled. Ámen.

---

43. FEJEZET

Alma és fiai prédikálják az igét –

23c 2 Ne. 2:8; 9:4;
Alma 7:12; 11:41–45;
12:24–25;
Hél. 14:15–18;
Morm. 9:13.
d Alma 40:21–24.
e ksz Utolsó ítélet.

25a ksz Igazságosság.
26a 2 Ne. 2:14–30;
Mózes 1:39.
b Alma 13:3;
3 Ne. 1:14.
27a Alma 5:34;
Hél. 14:30.

ksz Önrendelkezés.
b Ésa. 59:18;
Jel. 20:12.
c Alma 41:15.
28a Alma 41:2–5.
30a ksz Alázatos,
Alázatosság.

A zorámiták és más nefita szakadárok lámánitákká lesznek – A lámániták a nefiták ellen jönnek háborúba – Moróni védőfegyverzetel fegyverezi fel a nefitákat – Az Úr kinyilatkoztatja Almának a lámániták haditervét – A nefiták otthonaikat, szabadságukat, családjaikat és vallásukat védik – Moróni és Lehi seregei körülveszik a lámánitákat. Mintegy Kr.e. 74.

És most lőn, hogy Alma fiai elmentek a nép közé, hogy prédikálják nekik az igét. És maga Alma sem tudott nyugton maradni, és ő is elment.

2. Most nem mondunk többet a prédikálásukról, csak azt, hogy az igét prédikálták, és az igazságot, a prófétálás és a kinyilatkoztatás lelke szerint; és Istennek azon "szent rendje szerint prédikáltak, mely által elhívták őket.

3. És most visszatérek a nefiták és a lámániták közötti háborúk beszámolójához, a bírák uralmának tizennyolcadik évében.

4. Mert íme lőn, hogy a "zorámiták lámánitákká lettek; a tizennyolcadik év kezdetén tehát azt látta a nefiták népe, hogy rájuk törnek a lámániták; ezért előkészületeket tettek a háborúra; igen, Jerson földjén összegyűjtötték a seregeiket.

5. És lőn, hogy ezrével jöttek a lámániták; és bejöttek Antiónum földjére, mely a zorámiták földje; és egy Zerahemna nevű férfi volt a vezérük.

6. És most, mivel az amalekiták természete gonoszabb és gyilkosabb volt, mint önmagukban véve a lámánitáké, Zerahemna főkapitányokat nevezett ki a lámániták fölé, és ezek mind amalekiták és zorámiták voltak.

7. És ezt azért tette, hogy megőrizze a nefiták elleni gyűlöletüket, hogy hatalma alá hajtva őket véghezvigye a terveit.

8. Mert íme, az volt a terve, hogy a lámánitákat haragra serkenti a nefiták ellen; ezt azért tette, hogy nagy hatalmat bitoroljon felettük, és azért is, hogy hatalomra tegyen szert a nefiták felett azért, hogy rabságba hajtja őket.

9. És most, a nefiták szándéka az volt, hogy tartani fogják földjeiket, és házaikat, és a "feleségeiket és a gyermekeiket, hogy megóvhassák őket ellenségeik kezétől; és azért is, hogy megóvhassák a jogaikat és a kiváltságait. Igen, és a "szabadságukat is, hogy kívánságaik szerint hódolhassanak Istennek.

10. Mert tudták, hogy ha a lámániták kezébe kerülnek, akkor a lámániták elpusztítják azt, aki "lélekben és igazságban "hódol az igaz és élő Istennek.

11. Igen, és ismerték a lámániták végtelen gyűlöletét is "testvéreik iránt, akik Anti-Nefi-Lehi népe voltak, és akiket Ammon népének neveztek – és ez a nép nem volt hajlandó fegyvert fogni, igen, szövetségre léptek, és nem voltak hajlandók meg-

43 2a ksz Melkisédeki papság.
4a Alma 35:2–14; 52:33.

9a Alma 44:5; 46:12.
b ksz Szabadság.
10a Ján. 4:23–24.

b ksz Hódol.
11a Alma 24:1–3, 5, 20;
25:1, 13; 27:2, 21–26.

szegni azt – tehát ha ők a lámániták kezébe kerülnének, akkor elpusztulnának.

12. És a nefiták nem voltak hajlandók megengedni, hogy elpusztuljanak; földeket adtak tehát nekik örökségül.

13. És Ammon népe javainak nagy részét a nefitáknak adta, seregeik fenntartására; és így a nefiták arra kényszerültek, hogy egyedül álljanak ellen azon lámánitáknak, akik Lámánnak és Lemuelnek, és Ismáel fiainak a leszármazottai voltak, és mindazoknak, akik a nefitáktól elszakadtak, akik amalekiták és zorámiták, valamint Noé papjainak a “leszármazottai voltak.

14. Most azok a leszármazottak majdnem olyan számosak voltak, mint a nefiták; és így a nefiták arra kényszerültek, hogy testvéreik ellen hadakozzanak, és még vérüket is ontsák.

15. És lőn, hogy mivel a lámánita seregek összegyűltek Antiónum földjén, íme, a nefita seregek fel voltak készülve arra, hogy Jerson földjén megütközzenek velük.

16. Most, a nefiták vezére, vagyis az a férfi, akit főkapitánynak neveztek ki a nefiták felett – most a főkapitány vette át a parancsnokságot a nefiták minden serege felett – és az ő neve Moróni volt;

17. És Moróni vette át az egész parancsnokságot, és háborúik irányítását. És még csak huszonöt éves volt, amikor kinevezték

főkapitánynak a nefiták seregei felett.

18. És lőn, hogy Jerson határában megütközött a lámánitákkal; és emberei kardokkal, és handzsárokkal, és mindenféle harci fegyverekkel voltak fel-fegyverezve.

19. És amikor a lámániták seregei látták, hogy Nefi népe, vagyis inkább hogy Moróni mellvértekkel, és pajzsokkal, igen, és még fejüket is védelmező sisakokkal látta el népét, és vastag ruhába is voltak öltözve –

20. Most, Zerahemna serege nem volt felkészülve semmi ilyen dologgal, csak a kardjaik, és a handzsárjaik, és az íjaik és a nyilaik, a köveik és a parittyáik voltak; és az ágyékukat övező bőrtől eltekintve “mezítelenek voltak; igen, a zorámitákat és az amalekitákat kivéve mind mezítelenek voltak;

21. És nem voltak sem mellvértekkel, sem pajzsokkal felfegyverkezve – nagyon féltek tehát a nefiták seregeitől, azok fegyverzete miatt, annak ellenére, hogy sokkal nagyobb számban voltak, mint a nefiták.

22. Íme, most lőn, hogy nem mertek Jerson határában a nefiták ellen jönni; ezért Antiónum földjéről elvonultak a vadonba, és a vadonban körbe a Sidon folyó forrása felé vették útjukat, hogy Manti földjére érhessenek és birtokba vehessék azt a földet; mert nem gondolták, hogy

Moróni seregei tudni fogják, merre mentek.

23. De lőn, hogy amint elvonultak a vadonba, Moróni kémeket küldött a vadonba, hogy figyeljék táborukat; és emellett Moróni, aki tudott Alma próféciáiról, elküldött hozzá egyes férfiakat, azt kérvén tőle, hogy kérdezze meg az Urat, “merre menjenek a nefiták seregei, hogy megvédjék magukat a lámániták ellen.

24. És lőn, hogy az Úr szava eljött Almához, és Alma közölte Moróni követeivel, hogy a lámánita seregek éppen körbe menetelnek a vadonban, hogy Manti földjére jöjjenek át, hogy támadást indíthassanak a nép gyengébb része ellen. És ezek a követek elmentek és átadták Moróninak az üzenetet.

25. Most Moróni, miután seregének egy részét Jerson földjén hagyta attól tartva, hogy a lámániták egy része bejön arra a földre és elfoglalja a várost, vette seregének maradék részét, és átvonult Manti földjére.

26. És az egész népet összehívatta az országnak abban a szegletében, hogy harcoljanak a lámániták ellen, hogy “védjék meg földjeiket és országukat, jogaikat és szabadságaikat; fel voltak tehát készülve a lámániták eljövetelének idejére.

27. És lőn, hogy Moróni meghagyta seregének, hogy rejtőzzenek el a Sidon folyó partjához közeli völgyben, mely

a Sidon folyótól nyugatra volt a vadonban.

28. És Moróni körös-körül kémeiket helyezte el, hogy tudhassa, mikor jön a lámániták tábora.

29. És most, mivel Moróni ismerte a lámániták szándékát; hogy szándékukban áll elpusztítani a testvéreiket, vagy leigázni és rabságba hajtani őket, hogy saját maguknak királyságot alapíthassanak az egész ország területén;

30. És azt is tudta, hogy a nefitáknak csak az a kívánságuk, hogy megőrizzék a földjeiket, és a “szabadságukat, és az egyházukat; úgy gondolta tehát, nem bűn az, ha csellel védi meg őket; kémei által megtudta tehát, hogy melyik útra térnek majd rá a lámániták.

31. Kettéosztotta tehát a seregét, és egy részét átvitte a völgybe, és elrejtette őket a keleti részen, és a Ripla dombtól délre.

32. És a maradékot a nyugati völgyben rejtette el, a Sidon folyótól nyugatra, és így le egészen Manti földjének határáig.

33. És miután így kívánsága szerint elhelyezte a seregét, fel volt készülve a lámánitákkal való találkozásra.

34. És lőn, hogy a lámániták feljöttek azon domb északi részénél, ahol Moróni seregének egy része rejtőzött.

35. És amikor a lámániták elhagyták a Ripla dombot és a völgybe értek, és elkezdtek átkelni a Sidon folyón, akkor a domb déli részénél elrejtett

sereg, melyet egy "Lehi nevű ember vezetett, – és ő előrehozta a seregét – és a keleti részen hátulról bekerítette a lámánitákat.

36. És lőn, hogy amikor a lámániták látták, hogy a nefiták hátba támadják őket, megfordultak és hadakozni kezdtek Lehi seregével.

37. És munkálkodott a halál mindkét oldalon. De borzalmasabb volt a lámániták oldalán, mert azok "mezítelensége ki volt téve a nefiták kardjai és handzsárjai kemény ütéseinek, melyek halált osztottak majdnem minden csapásnál.

38. Míg másrésről a nefiták közül csak itt-ott esett el egy-egy ember, a lámániták kardjai és a vérvesztés miatt – mivel fel voltak vértezve testük neme-sebb részeit illetően – vagyis testük létfontosságú részei "mellvértkekkel, és pajzsokkal és sisakokkal fel voltak vértezve a lámániták csapásai ellen; és így a nefiták folytatták a halál munkáját a lámániták között.

39. És lőn, hogy a lámániták megijedtek a közöttük lévő nagy pusztítás miatt, olyannyira, hogy menekülni kezdtek a Sidon folyó felé.

40. És Lehi és emberei üldözték őket; és Lehi a Sidon vizébe úzte őket, és átkeltek a Sidon vizén. És Lehi a Sidon folyó partján megállította a seregeit, hogy ne keljenek át.

41. És lőn, hogy Moróni és

serege a völgyben szembe találkozott a lámánitákkal, a Sidon folyó másik oldalán, és rájuk törtek és gyilkolni kezdték őket.

42. És a lámániták ismét menekültek! Most már előlük, Manti földje felé; és ott ismét Moróni seregeivel találkoztak szembe.

43. Most ebben a helyzetben rendkívül harcoltak a lámániták; igen, soha senki nem látta még a lámánitákat ilyen rendkívül nagy erővel és bátorsággal harcolni. Nem, kezdettől fogva sem.

44. És a "zorámiták és az amalekiták lelkesítették őket, akik a főkapitányaik és a vezetőik voltak, valamint Zerahemna, aki a főkapitányuk volt, vagyis a fő vezetőjük és parancsnokuk; igen, sárkányokként harcoltak, és sok nefitát megöltek a kezeik, igen, mert sokak sisakját kettévágták, és sokak mellvértjét átszúrták, és sokak karját levágták; és így vágták a nefitákat ádáz haragjukban a lámániták.

45. A nefitákat azonban jobb cél lelkesítette, mert ők nem "uralomért vagy hatalomért harcoltak, hanem az otthonaikért és a ^bszabadságaikért harcoltak, a feleségeikért és a gyermekeikért, és mindenükért, igen, hódolati rítusaikért és az egyházukért.

46. És azt tették, amiről úgy érezték, hogy olyan "kötelesség, mellyel Istenüknek tartoznak; mert az Úr megmondta nekik, és megmondta az atyáiknak

35a Alma 49:16.

37a Alma 3:5.

38a Alma 44:8–9.

44a Alma 43:6.

45a Alma 44:5.

^b ksz Szabadság.

46a ksz Kötelesség.

is: ^bAmennyiben nem vagytok vétkesek sem az ‘első támadásban, sem a másodikban, akkor ne hagyjátok, hogy ellenségeitek keze elpusztítson benneteket.

47. Továbbá azt mondta az Úr: “Védjétek meg családjaitokat, még vér ontásával is. Azért hadakoztak tehát a nefiták a lámánitákkal, hogy megvédjék magukat, és családjaikat, és földjeiket, az országukat és jogaikat, és vallásukat.

48. És lőn, hogy amikor Moróni emberei látták a lámániták vadságát és dühét, akkor már azon voltak, hogy meghátrálnak és megfutamodnak előlük. És Moróni, látván szándékukat, elküldte hozzájuk szavait, és ezen gondolatokkal lelkesítette a szívüket – igen, földjeik, szabadságuk, igen, a rabságtól való mentességük gondolatával.

49. És lőn, hogy a lámániták ellen fordultak, és egységesen az Úrhoz, Istenükhöz ^afohászkodtak a szabadságukért, és a rabságtól való mentességükért.

50. És hatalommal kezdtek ellenállni a lámánitáknak; és még ugyanabban az órában, amikor az Úrhoz fohászkodtak a szabadságukért, a lámániták menekülni kezdtek előlük; és megfutamodtak, egészen a Sidon vizéig.

51. Most, a lámániták többen voltak, igen, több mint kétszer annyian voltak, mint a nefiták; mindazonáltal annyira megfutamították őket, hogy egy

tömegbe gyűltek a Sidon folyó partján a völgyben.

52. Moróni seregei tehát bekerítették őket, igen, méghozzá a folyó mindkét oldalán, mert íme, keleten ott voltak Lehi emberei.

53. Amikor tehát Zerahemna meglátta Lehi embereit a Sidon folyótól keletre, és Moróni seregeit a Sidon folyótól nyugatra, hogy bekerítették őket a nefiták, akkor lesújtott rájuk a rémület.

54. Most Moróni, amikor látta rémületüket, megparancsolta az embereinek, hogy hagyják abba vérüknek ontását.

---

44. FEJEZET

Moróni megparancsolja a lámánitáknak, hogy kössenek békeszöveget, különben elpusztítják őket – Zerahemna visszautasítja az ajánlatot, és a csata újra elkezdődik – Moróni csapatai megverik a lámánitákat. Mintegy Kr.e. 74–73.

És lőn, hogy megálltak és egy kissé visszahúzódtak tőlük. És Moróni így szólt Zerahemnához: Lásd, Zerahemna, hogy mi ^anem kívánunk vért ontó emberek lenni. Tudjátok, hogy a kezünkben vagytok, mégsem kívánunk megölni benneteket.

2. Íme, mi nem azért jöttünk el harcolni ellenetek, hogy hatalomért ontsuk a véreteket; és egyikőtöket sem kívánjuk alávetni a rabság igájának. De ti pont e célból jöttetek ellenünk;

46b Alma 48:14;
T&Sz 98:33–36.
c 3 Ne. 3:21;

T&Sz 98:23–24.
47a T&Sz 134:11.
49a 2 Móz. 2:23–25;

Móziás 29:20.
44 1a Alma 43:45.

igen, és dühöseket vagytok ránk a vallásunk miatt.

3. De íme, látjátok, hogy velünk van az Úr; és látjátok, hogy a kezünkbe adott titeket. És most szeretném, ha megértétek, hogy ezt a vallásunk és a Krisztusba vetett hitünk miatt tette. És most látjátok, hogy nem tudjátok elpusztítani ezen hitünket.

4. Most látjátok, hogy ez Isten igaz hite; igen, látjátok, hogy Isten mindaddig támogat, és megtart és megőriz minket, amíg hűségesek vagyunk hozzá, és a hitünkhöz és a vallásunkhoz; és az Úr soha nem fogja megengedni, hogy elpusztítsanak bennünket, csak akkor, ha vétekbe esünk és megtagadjuk a hitünket.

5. És most, Zerahemna, annak a mindenható Istennek a nevében, aki megerősítette a karjainkat, hogy hatalomra telessünk szert felettetek, megparancsolom neked, hitünk által, vallásunk által, és hódolati ^arítusaink által, és egyházunk által, és azon szent támogatás által, mellyel feleségeinknek és gyermekeinknek tartozunk, azon ^bszabadság által, mely a földjeinkhez és az országunkhoz köt minket; igen, és Isten szent szavának a fenntartása által is, melynek minden boldogságunkat köszönhetjük; és minden által, mely a legkedvesebb nekünk –

6. Igen, és ez nem minden; megparancsolom nektek, minden olyan vágy által, melyet az

életre tápláltok, hogy adjátok át nekünk a harci fegyvereiteket, és mi nem fogunk véretek ontására törekedni, hanem megkíméljük az életeteket, ha utatokra mentek, és nem jöttök ismét háborúzni ellenünk.

7. És most, ha nem teszitek meg ezt, akkor íme, a kezünkben vagytok, és megparancsolom az embereimnek, hogy rontsanak rátok, és mérjenek halálos csapásokat a testetekre, hogy elpusztuljatok; és akkor majd meglátjuk, hogy kinek lesz hatalma ezen nép felett; igen, majd meglátjuk, hogy ki kerül rabságba.

8. És most lőn, hogy amikor Zerahemna meghallotta az elmondottakat, előjött és Moróni kezébe adta a kardját és a handsárját, és az íját, és így szólt hozzá: Íme, itt vannak harci fegyvereink; át fogjuk adni neked, de nem fogjuk megengedni, hogy olyan "esküt tegyünk neked, amiről tudjuk, hogy meg fogjuk szegni, és a gyermekeink is meg fogják szegni; de vedd harci fegyvereinket, és engedd meg, hogy eltávozzunk a vadonba; különben megtartjuk kardjainkat, és vagy elveszünk vagy legyőzünk.

9. Íme, nem vagyunk a ti hiteteken; nem hisszük, hogy Isten az, aki a kezetekbe adott minket; hanem úgy hisszük, hogy ravaszságod az, ami megóvott titeket a kardjainktól. Íme, a "mellvértjeitek és a pajzsaitok azok, amik megóvtak benneteket.

10. És most, amikor Zerahemna bevégezte ezen szavak elmondását, Moróni visszaadta Zerahemnának a kardot és a harci fegyvereket, melyeket kapott, mondván: Íme, véget vetünk az ütközetnek.

11. Most, én nem vonhatom vissza azon szavakat, melyeket szóltam, ezért ahogy él az Úr, ti nem fogtok eltávozni, hacsak nem egy olyan esküvel távoztok, hogy nem tértek ismét vissza háborúzni ellenünk. Most, mivel a kezünkben vagytok, vagy a földre ontjuk ki a véretek, vagy alávetitek magatokat az általam ajánlott feltételeknek.

12. És most, miután Moróni elmondta ezeket a szavakat, Zerahemnánál még mindig ott volt a kardja, és dühös volt Morónira, és előresietett, hogy megölje Morónit; de amint felemelte a kardját, íme, Moróni egyik katonája a földre ütötte azt, és az a markolatnál eltörött; és Zerahemnára is úgy ráütött, hogy lenyisszantotta a skalpját, és az a földre esett. És Zerahemna meghátrált előlük, a katonái közé.

13. És lőn, hogy a közelben álló katona, aki lenyisszantotta Zerahemna skalpját, hajánál fogva felvette a földről a skalpot, kardja végére tűzte azt, és kinyújtotta feléjük, hangos szóval mondván nekik:

14. Ahogyan ez a skalp a földre hullott, mely vezéreték skalpjá, éppen úgy fogtok ti is a földre hullani, ha nem adjátok át a

harci fegyvereiteket és nem távoztok a béke szövetségével.

15. Most sokan voltak, akiket megszállt a félelem, amikor meghallották ezeket a szavakat és meglátták a kardon lévő skalpot; és sokan előre jöttek és Moróni lábához dobták a harci fegyvereiket, és "békeszövetségre léptek. És aki szövetségre lépett, annak megengedték, hogy eltávozzon a vadonba.

16. Most lőn, hogy Zerahemna rendkívül fel volt háborodva, és haragra serkentette katonáinak maradékát, hogy még erőteljesebben hadakozzanak a nefiták ellen.

17. És most Moróni dühös volt a lámániták makacssága miatt; megparancsolta tehát a népének, hogy rontsanak rájuk és öljék meg őket. És lőn, hogy ölni kezdték őket; igen, és a lámániták a kardjaikkal és minden erejükkel harcoltak.

18. De íme, mezítelen bőrük és csupasz fejük ki volt téve a nefiták éles kardjainak; igen, íme, szúrták és vágták őket, igen, és rendkívül gyorsan hullottak a nefiták kardjai előtt; és kezdték elsodorni őket, ahogyan azt Moróni katonája megjövendölte.

19. Most Zerahemna, amikor látta, hogy nemsokára mind elpusztulnak, buzgón Morónihoz fohászzkodott, megígérve neki, hogy ő is és a népe is szövetséget köt velük, ha megkímélik a maradék életüket, hogy "soha többé nem jönnek ismét háborúzni ellenük.

20. És lőn, hogy Moróni ismét meghagyta, hogy a halál munkája szűnjön meg a nép között. És elvette a lámánitáktól a harci fegyvereket; és miután “békeszövetségre léptek vele, megengedte, hogy eltávozzanak a vadonba.

21. Most a halottak számát nem számlálták meg, a szám nagysága miatt; igen, a nefiták és a lámániták oldalán is rendkívül nagy volt halottaik száma.

22. És lőn, hogy halottaikat a Sidon vizébe dobták, és az elsodorta, és a tenger mélyébe temette őket.

23. És a nefiták, vagyis Moróni seregei visszatértek, és visszamentek az otthonaikba és a földjeikre.

24. És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának tizennyolcadik éve. És így ért véget Alma feljegyzése, mely Nefi lemezeire volt írva.

Beszámoló Nefi népéről, valamint háborúikról és széthúzásaikról Hélamán napjaiban, Hélamán feljegyzése szerint, melyet napjai során vezetett.

A 45. fejezettől a 62-ig bezárólag.

45. FEJEZET

Hélamán hisz Alma szavainak – Alma megjövendöli a nefiták pusztulását – Megáldja és megát-

kozza ezt a földet – Lehetséges, hogy Almát felragadta a Lélek, mint Mózeset – Az Egyházban növekszik a széthúzás. Mintegy Kr.e. 73.

ÍME most lőn, hogy Nefi népét rendkívül megörvendeztette az, hogy az Úr ismét kiszabadította őket ellenségeik kezéből; köszönetet mondtak tehát az Úrnak, Istenüknek; igen, és “sokat böjtöltek és sokat imádkoztak, és rendkívül nagy örömmel hódoltak Istennek.

2. És lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralmának tizenkilencedik évében Alma eljött fiához, Hélamánhoz, és ezt kérdezte tőle: Hiszed-e azon szavakat, melyeket a vezetett “feljegyzéseket illetően mondtam neked?

3. És Hélamán azt mondta neki: Igen, hiszem.

4. És Alma ismét kérdezett: Hiszel-e Jézus Krisztusban, aki el fog jönni?

5. És ő azt mondta: Igen, minden szavadban hiszek, amit mondtál.

6. És Alma ismét kérdezett tőle: “Be fogod-e tartani parancsolataimat?

7. És ő azt mondta: Igen, teljes szívemből be fogom tartani parancsolataidat.

8. Akkor Alma így szólott hozzá: Áldott vagy; és az Úr meg fogja adni, hogy “boldogulj ezen a földön.

9. De íme, van valami, amiről “prófétálni fogok neked; de

20a Alma 62:16–17.
45 1a ksz Böjt, Böjtölés.
2a Alma 37:1–5; 50:38.
6a ksz Engedelmes,

Engedelmeskedik,
Engedelmesség;
Isten parancsolatai.
8a 1 Ne. 4:14;

Alma 48:15–16, 25.
9a ksz Prófécia, Prófétaal.

amiről prófétálok neked, azt ne tudasd az emberekkel; igen, amit prófétálok neked, azt egészen addig ne tudják meg az emberek, amíg a prófécia be nem teljesedik; írd le hát a szavakat, melyeket mondani fogok.

10. És ezek a szavak: Íme, a bennem lévő kinyilatkoztatás lelke szerint úgy látom, hogy pontosan ez a nép, a nefiták, "hitetlenségbe fognak süllyedni ^bnégyszáz évvel azután, hogy Jézus Krisztus kinyilváníttja magát nekik.

11. Igen, és akkor háborúkat, döghalált, igen, éhínséget és vérontást látnak majd, egészen addig, míg "ki nem pusztul Nefi népe –

12. Igen, és ez azért lesz, mert hitetlenségbe süllyednek, és sötét cselekedetekbe, és "szemérmelenségekbe és mindenféle gonoszságokba esnek; igen, azt mondom neked, hogy azért, mert oly nagy világosság és tudás ellenére követnek el bűnt, igen, azt mondom neked, hogy attól a naptól kezdve még a negyedik nemzedék sem múlik el azelőtt, hogy ez a nagy gonoszság bekövetkezne.

13. És amikor eljön ez a nagy nap, íme, nagyon hamar eljön annak ideje, hogy azokat, akiket most, vagyis azok magját, akiket most Nefi népe közé

számlálják, "nem fogják többé Nefi népe közé számlálni.

14. De aki megmarad és nem pusztul el azon a nagy és félelmetes napon, azokat mind a lámániták közé "számlálják majd, és olyanokká lesznek, mint ők, néhány kivételével, akiket az Úr tanítványainak fognak nevezni; és őket egészen addig üldözik majd a lámániták, ^bmíg ki nem pusztulnak. És most, a gonoszság miatt fog beteljesedni ez a prófécia.

15. És most lőn, hogy miután Alma elmondta ezeket a dolgokat Hélamánnak, megáldotta őt, és a többi fiait is; és a földet is megáldotta az "igazlelkűeknek.

16. És azt mondta: Így szól az Úristen – "Átkozott legyen a föld, igen, ez a föld, minden nemzet, nemzetség, nyelv és nép számára, mely gonoszt tesz, hogy elpusztuljon, amikor teljesen megérett; és úgy lesz, amint azt megmondtam; mert ez Isten átka és ^báldása ezen a földön, mert az Úr a "legcsekélyebb mértékű elnézéssel sem tekinthet a bűnre.

17. És most, miután Alma elmondta ezeket a szavakat, megáldotta az "egyházat. Igen, mindazokat, akik attól az időtől fogva erősen állnak a hitben.

18. És miután Alma ezt megtette, elment Zarahemla földjéről, mintha Melek földjére ment

10a ksz Hitehagyás;
Hitetlenség.

b 1 Ne. 12:10–15;
Hél. 13:9;
Morm. 8:6–7.

11a Járom 1:10;
Morm. 8:2–3, 6–7.

12a ksz Vágy.

13a Hél. 3:16.

14a Moró. 9:24.

b Moró. 1:1–3.

15a Alma 46:10; 62:40.

16a 2 Ne. 1:7;

Alma 37:31;

Ether 2:8–12.

b T&Sz 130:21.

c T&Sz 1:31.

17a ksz Jézus Krisztus
egyháza.

volna. És lőn, hogy többé nem hallottak felőle; és a haláláról vagy a temetéséről sem tudunk.

19. Íme, azt tudjuk, hogy igazlelkű ember volt; és az egyházban elterjedt az a mondás, hogy a Lélek ragadta fel, vagyis az Úr keze "temette el úgy, mint Mózeset. De íme, a szentírások azt mondják, hogy Mózeset magához vette az Úr; és mi azt feltételezzük, hogy Almát is befogadta, amikor a Lélek által odavitetett, és ezért nem tudunk semmit a haláláról és a temetéséről.

20. És most, a bírák Nefi népe feletti uralma tizenkilencedik évének kezdetén lőn, hogy Hélamán elment a nép közé, hogy prédikálja nekik az igét.

21. Mert íme, a lámánitákkal folytatott háborúik, és a nép közötti sok kis széthúzás és zavargás miatt szükségessé vált, hogy prédikálják közöttük Isten "szavát, igen, és hogy egyházszerre szabályozzák a rendet.

22. Hélamán és testvérei elindultak tehát, hogy az egész országban ismét megalapítsák az egyházat, igen, minden városban szerte az egész országban, melyet Nefi népe birtokolt. És lőn, hogy papokat és tanítókat neveztek ki szerte az egész országban, minden gyülekezet fölé.

23. És most lőn, hogy miután Hélamán és testvérei papokat és tanítókat neveztek ki a gyülekezetek fölé, "széthúzás

támadt közöttük, és nem akarták megszívlelni Hélamánnak és testvéreinek a szavait.

24. Hanem szívükben felemelkedve gőgösek lettek, rendkívül nagy "vagyonuk miatt; vagyonosakká lettek tehát a "saját szemükben, és nem voltak hajlandók megszívlelni azok szavait, hogy járjanak egyenes derékkel Isten előtt.

46. FEJEZET

Amalikiás ármánykodással király akar lenni – Moróni felemeli a szabadság zászlaját – Összegyűjti a népet, hogy védjék meg vallásukat – Az igaz hívőket keresztényeknek hívják – József maradéka megőrzetik – Amalikiás és a szakadárok Nefi földjére menekülnek – Azokat, akik nem támogatják a szabadság ügyét, megölik. Mintegy Kr.e. 73–72.

És lőn, hogy mindazok, akik nem akartak Hélamán és testvérei szavaira hallgatni, testvéreik ellen gyülekeztek.

2. És most íme, olyan rendkívül haragosak voltak, hogy elhatározták a megölésüket.

3. Most a testvéreikre haragvók vezetője egy nagy és erős ember volt; és Amalikiás volt a neve.

4. És Amalikiás szeretett volna király lenni; és azok az emberek, akik haragosak voltak, szintén azt szerették volna, hogy a királyuk legyen; és ezek nagyobb

része az ország “alacsonyabb bírái közül került ki, és hatalomra törekedtek.

5. És Amalikiás hízélgései vezették őket, hogy ha támogatják és királyukká teszik meg őt, akkor ő majd uralkodókat csinál belőlük a nép felett.

6. Így vezette őket Amalikiás széthúzásokhoz, Hélamán és testvérei prédikálása ellenére, igen, az egyház iránti rendkívül nagy gondoskodásuk ellenére, mert főpapok voltak az egyház felett.

7. És sokan voltak az egyházban, akik hittek Amalikiás hízélgő szavainak, elszakadtak tehát, még az egyháztól is; és így rendkívül ingatagok és veszélyeztetettek voltak Nefi népének az ügyei, azon nagy “győzelem ellenére, melyet a lámániták felett arattak, és nagy örvendezéseik ellenére amiatt, hogy kiszabadította őket az Úr keze.

8. Így “látjuk, mily gyorsan felejtkeznek el az emberek gyermekei az Úrról, Istenükről, igen, mily gyorsan tesznek gonoszságot, és vezeti őket félre a gonosz.

9. Igen, és azt a nagy “gonoszságot is látjuk, amit egy nagyon gonosz ember elő tud idézni az emberek gyermekei között.

10. Igen, látjuk, hogy Amalikiás, mivel a ravasz fortélyok embere, és a sok hízélgő szó embere volt, sok ember szívét

félrevezette, hogy gonoszságot műveljenek; igen, és hogy Isten egyházának elpusztítására, valamint azon “szabadság alapjának elpusztítására törekedjenek, melyet Isten megadott nekik, vagyis amely áldást az ‘igazlelkűeknek küldött el Isten a föld színére.

11. És most lőn, hogy amikor Moróni, aki a nefiták seregeinek “főparancsnoka volt, hallott ezekről a széthúzásokról, megharagudott Amalikiásra.

12. És lőn, hogy megszagatta a köpenyét; és vette annak egy darabját, és ráírta: “Emlékeztőtől Istenünkre, vallásunkra és szabadságunkra, és békénkre, asszonyainkra és gyermekeinkre – és felerősítette egy rúd végére.

13. És felerősítette sisakját, és mellvértjét, és pajzsait, és a derekára csatolta a fegyverzetét; és vette a rudat, melynek végén ott volt megszaggatott köpenye, (és a szabadság zászlajának nevezte azt) és földig hajtott magát, és buzgón imádkozott Istenéhez azért, hogy a szabadság áldásai nyugodjanak a testvéreinek mindaddig, amíg lesz a keresztényeknek egy csapata, mely megmarad, hogy birtokolja a földet –

14. Mert így nevezték mindazokat, akik igazán hittek Krisztusban, akik Isten egyházához tartoztak – azok, akik nem tartoztak az egyházhoz.

46 a Móziás 29:11,
28–29.
7a Alma 44:19–20.
8a Hél. 12:2, 4–5.

9a Móziás 29:17–18.
10a 2 Ne. 1:7;
Móziás 29:32.
b 2 Ne. 1:7.

11a Alma 43:16–17.
12a Nehém. 4:14;
Alma 44:5.

15. És azok, akik az egyházhoz tartoztak, hűségesek voltak; igen, mindazok, akik igazán hittek Krisztusban, örömmel vették magukra Krisztus ^anevét, vagyis a ^bkeresztény nevet, amint őket nevezték, hitük miatt Krisztusban, aki el fog jönni.

16. És ezért Moróni ez alkalommal azért imádkozott, hogy a keresztények, vagyis az ország szabadságának ügye nyerjen kegyet.

17. És lőn, hogy miután kiöntötte Istennek a lelkét, megnevezte mindazon földeket, melyek a ^aPusztaság földjétől délre voltak, igen, egyszóval minden földet, északon és délen is – választott földnek nevezte, és a szabadság földjének.

18. És így szólt: Isten mindaddig biztosan nem fogja engedni, hogy minket, akiket azért vetnek meg, mert Krisztus nevét magunkra vesszük, letiporjanak és elpusztítsanak, amíg saját vétkeinkkel magunkra nem vonjuk ezt.

19. És miután Moróni elmondta ezeket a szavakat, elment a nép közé, ^aruházatának leszakított darabját lengetve a levegőben, hogy mindenki lássa az írást, melyet a leszakított darabra írt, és hangos szóval kiáltott, mondván:

20. Íme, akik hajlandók támogatni ezt az eszmét ezen a földön, azok jöjjenek elő az Úr erejével, és lépjenek szövetség-

re, hogy fenntartják jogaikat és vallásukat, hogy az Úristen megáldhassa őket.

21. És lőn, hogy miután Moróni kihirdette ezeket a szavakat, íme, mindenfelől futva jött a nép derekukra csatolt fegyverzetel, megszagatván köntösüket annak jegyében, vagy annak szövetségeként, hogy nem hagyják el az Urat, Istenüket; vagy más szavakkal, ha áthágnák Isten parancsolatait, vagy ha vétekbe esnének, és ^aszégyellenék magukra venni Krisztus nevét, akkor úgy szaggassa meg őket az Úr, ahogyan ők is megszagatták a köntösüket.

22. Most ez volt az a szövetség, melyet kötöttek, és Moróni lábaihoz vetették a köntöseiket, mondván: Szövetséget kötünk Istenünkkel, hogy éppen úgy pusztuljunk el, ahogyan testvéreink az északi földön, ha vétekbe esünk; igen, ellenségeink lábai elé vethet minket, éppen úgy, ahogyan lábaid elé vetették a köntöseinket, hogy láb alá tapossanak, ha vétekbe esünk.

23. Moróni azt mondta nekik: Íme, mi Jákób magjának a maradéka vagyunk; igen, és ^aJózsef ^bmagjának a maradéka, akinek ^cköpenyét sok darabra szaggatták a testvérei; igen, és most íme, emlékezzünk Isten parancsolatainak a megtartására, különben megszagatják köntösünket a testvéreink, és

15a Móziás 5:7–9.

b Csel. 11:26;

1 Pét. 4:16.

17a Alma 22:30–31.

19a ksz Zászló.

21a 1 Ne. 8:25–28;

Morm. 8:38.

23a ksz József, Jákób fia.

b 1 Móz. 49:22–26;

1 Ne. 5:14–15.

c 1 Móz. 37:3, 31–36.

börtönbe vetnek, vagy eladnak vagy megölnék minket.

24. Igen, József “maradékaként őrizzük meg szabadságunkat; igen, emlékezzünk Jákób halála előtti szavaira, mert íme, ő látta, hogy József köpenye maradékanak megőriztetett egy darabja és nem foszlott szét. És ő azt mondta: Éppen úgy, ahogy fiam köntösének megőriztetett ez a ^bmaradék, úgy fogja Isten keze fiam magjának egy maradékát is megőrizni és magához venni, míg József magjának maradéka elpusztul, éppen úgy, mint ezen köntös maradéka.

25. Most íme, ez bánattal tölti el a lelkemet; mindazonáltal öröme van lelkemnek a fiamban, magjának azon része miatt, mely Istenhez kerül.

26. Most íme, ez volt Jákób beszéde.

27. És most ki tudja, hogy József magjának nem azon maradéka fog-e majd úgy elpusztulni, mint a köpenye, akik elszakadtak tőlünk? Igen, és méghozzá mi magunk leszünk ezek, ha nem állunk erősen a Krisztusba vetett hitben.

28. És most lőn, hogy miután Moróni elmondta ezeket a szavakat, elment, és az ország minden olyan részébe is elküldetett, ahol széthúzások voltak, és összegyűjtötte mindazon embereket, akik fenn szerették volna tartani a szabadságukat, hogy ellenálljanak Amalikiásnak és azoknak, akik elszakadtak, akiket amalikiásítáknak hívtak.

29. És lőn, hogy amikor Amalikiás látta, hogy Moróni népe számosabb, mint az amalikiásíták – és azt is látta, hogy népe kétkedik azon ügy igazságosságában, melyre vállalkoztak – attól tartva tehát, hogy nem ér célt, vette népe közül azokat, akik erre hajlandóak voltak, és elment Nefi földjére.

30. Most, Moróni úgy gondolta, nem ajánlatos, hogy a lámániták még több erősítést kapjanak; úgy gondolta tehát, hogy elvágja Amalikiás népének útját, vagyis fogja és visszahozza őket, és megöli Amalikiást; igen, mert tudta, hogy haragra serkentené ellenük a lámánitákat, és harcra indítaná őket ellenük; és tudta, hogy Amalikiás azért tenné meg ezt, hogy elérje céljait.

31. Moróni úgy gondolta tehát, ajánlatos, hogy vegye a seregeit, akik összegyűltek, és felfegyverezték magukat, és szövetségre léptek, hogy megtartják a békét – és lőn, hogy vette seregét, és sátraival kivonult a vadonba, hogy elvágja Amalikiás útját a vadonban.

32. És lőn, hogy úgy tett, ahogyan azt szerette volna, és elvonult a vadonba, és meglőzte Amalikiás seregeit.

33. És lőn, hogy Amalikiás néhány emberével elmenekült, a maradék azonban Moróni kezére került, és visszavitték őket Zarahemla földjére.

34. Most Moróninak, mivel olyan ember volt, akit a “főbírák

és a nép hangja jelölt ki, tetszése szerint hatalmas volt a nefiták seregei felett, hogy felhatalmazást teremtsen és gyakoroljon felettük.

35. És lőn, hogy megölette azokat az amalikiásitákat, akik nem voltak hajlandók szövetségre lépni, hogy támogatni fogják a szabadság ügyét, hogy fenn fognak tartani egy szabad kormányt; és csak kevesen voltak azok, akik elutasították a szabadság szövetségét.

36. És lőn, hogy az egész országban, melyet a nefiták birtokoltak, minden toronyra felvonatta a szabadság zászlaját. Így ültette el Moróni a szabadság zászlaját a nefiták között.

37. És kezdett ismét béke lenni az országban; és így majdnem a bírák uralma tizenkilencedik évének végéig fenntartották a békét az országban.

38. És Hélamán és a "főpapok is rendet tartottak az egyházban; igen, méghozzá négy éven át nagy béke és öröm volt az egyházban.

39. És lőn, hogy sokan voltak, akik abban a szilárd "hitben haltak meg, hogy az Úr Jézus Krisztus megváltotta a lelküket; és így örvendezve távoztak a világból.

40. És voltak néhányan, akik lázaktól haltak meg, amelyek az év bizonyos időszakában nagyon gyakoriak voltak az országban – de nem olyan nagy mértékben a lázaktól, mivel sok

olyan kitűnő minőségű "növény és gyökér volt, melyet Isten azért készített, hogy elhárítsa azon betegségek okát, amelyeknek az emberek az éghajlat miatt voltak kitéve –

41. De sokan voltak, akik idős kor miatt haltak meg; és akik a Krisztusba vetett hitben haltak meg, azok "boldogok öbenne, ahogyan azt szükségképpen feltételeznünk kell.

47. FEJEZET

Amalikiás áruulás, gyilkosság és ármánykodás útján lesz a lámániták királya – A nefita elszakadók gonoszabbak és kegyetlenebbek, mint a lámániták. Mintegy Kr.e. 72.

Most visszatérünk a feljegyzésünkben Amalikiáshoz és azokhoz, akik vele együtt a vadonba "menekültek. Mert íme, fogta azokat, akik elmentek vele, és felment ^bNefi földjére a lámániták közé, és haragra serkentette a lámánitákat Nefi népe ellen, olyannyira, hogy a lámániták királya kiáltványt küldött szét szerte az egész országába, minden népe közé, hogy ismét gyűljenek össze, és menjenek harcolni a nefiták ellen.

2. És lőn, hogy miután a kiáltvány elment közéjük, ők rendkívül féltek; igen, féltek megharagítani a királyt, és attól is féltek, hogy ha harcba mennek a nefiták ellen, akkor elveszítik az életüket. És lőn,

38a Alma 46:6.

39a Moró. 7:3, 41.

40a T&Sz 89:10.

41a Jel. 14:13.

47 1a Alma 46:33.

b 2 Ne. 5:5–8;

Omni 1:12–13.

hogy nem akartak, vagyis a legnagyobb részük nem akart engedelmeskedni a király parancsainak.

3. És most lőn, hogy a király felháborodott az engedetlenségükön. Amalikiásnak adta tehát a parancsnokságot seregének azon része felett, mely engedelmeskedett a parancsainak, és megparancsolta neki; menjen és kényszerítse őket fegyverbe.

4. Most íme, ez volt Amalikiás vágya; mert ő nagyon körmönfont ember volt, ami a gonosz tetteket illeti, tervet szőtt tehát a szívében a lámániták királyának trónfosztására.

5. És most megkapta a parancsnokságot a lámániták azon része felett, akik kedvelték a királyt; és meg akarta nyerni azok kegyét, akik nem engedelmeskedtek; elment tehát az "Onidának nevezett helyre, mert ide menekültek el a lámániták; mivel felfedezték a sereg jövetelét, és feltételezték, hogy azért jönnek, hogy elpusztítsák őket, elmenekültek tehát Onidába, a fegyverkezés helyére.

6. És kijelöltek egy férfit, hogy király és vezető legyen felettük, mivel szilárd elhatározással eldöntötték az elméjükben, hogy nem fogják őket rákényszeríteni, hogy a nefiták ellen menjenek.

7. És lőn, hogy harcra készen összegyűltek azon hegy tetején, melyet Antipásnak neveztek.

8. Most Amalikiásnak nem volt szándékában a király parancsai szerint megütközni velük; de

íme, az volt a szándéka, hogy elnyeri a lámániták seregeinek kegyét, hogy az élükre helyezhesse magát, hogy megfosztassa trónjától a királyt és birtokba vehesse a királyságot.

9. És íme, lőn, hogy meghagyta seregének, hogy verjék fel sátraikat abban a völgyben, mely közel volt Antipás hegyéhez.

10. És lőn, hogy amikor éjszaka lett, titkos követséget küldött Antipás hegyére, és azt kívánta, hogy a hegyen lévők vezére, akinek Lehonti volt a neve, jöjjön le a hegy lábához, mert beszélni kívánt vele.

11. És lőn, hogy amikor Lehonti megkapta az üzenetet, nem mert lemenni a hegy lábához. És lőn, hogy Amalikiás ismét küldött hozzá, másodszor is, kérvén tőle, hogy jöjjön le. És lőn, hogy Lehonti nem akart és ő harmadszor is küldött.

12. És lőn, hogy amikor Amalikiás rájött, hogy nem tudja rávenni Lehontit, hogy lejöjjön a hegyről, akkor ő ment fel a hegyre, Lehonti táborának a közelébe; és ismét, negyedszer is elküldte Lehontinak az üzenetét, és kérte, hogy jöjjön le, és hozza magával a testőreit.

13. És lőn, hogy amikor Lehonti testőreivel lejött Amalikiáshoz, Amalikiás azt kérte tőle, hogy éjnek idején jöjjön le seregével, és vegye körül táboraikban azokat az embereket, akik felett parancsnokságot adott neki a király, és azt mondta neki, hogy Lehonti kezébe adja őket,

ha az megteszi őt (Amalikiást) az egész sereg alvezérének.

14. És lőn, hogy Lehonti lejött az embereivel, és bekerítette Amalikiás embereit, úgyhogy amire azok napfelkeltekor felébredtek, Lehonti csapatai már be is kerítették őket.

15. És lőn, hogy amikor látták, hogy be vannak kerítve, könyörögtek Amalikiásnak, hogy engedje meg, hogy testvéreikhez csatlakozzanak, hogy ne pusztuljanak el. És pont ez volt az a dolog, amit Amalikiás akart.

16. És lőn, hogy a király parancsai „ellenére átadta az embereit. Most ez volt az a dolog, amit Amalikiás akart, hogy véghezvihesse terveit a király trónfosztását illetően.

17. Most, szokás volt a lámániták között, hogy ha megölték a fővezérüket, akkor az alvezért jelölték ki, hogy fővezér legyen.

18. És lőn, hogy Amalikiás egyik szolgájával apránként mérget adatott Lehontinak addig, amíg az meg nem halt.

19. Most, amikor Lehonti halott volt, a lámániták Amalikiást jelölték ki, hogy vezérük és főparancsnokuk legyen.

20. És lőn, hogy Amalikiás (mivel elnyerte, amire vágyott) seregeivel bevonult Nefi földjére, Nefi városába, mely a főváros volt.

21. És a király kijött a testőreivel, hogy találkozzon vele, mert feltételezte, hogy Amalikiás teljesítette parancsait, és hogy Amalikiás azért gyűjtött össze

ilyen nagy sereget, hogy harcolni menjen a nefiták ellen.

22. De íme, amint a király kijött, hogy találkozzon vele, Amalikiás előre küldte a szolgálait, hogy találkozzanak a királlyal. És elmentek és meghajtották magukat a király előtt, mintha tisztelnék őt a nagysága miatt.

23. És lőn, hogy a király kinyújtotta a kezét, hogy a béke jegyében felemelje őket, amint az szokás volt a lámánitáknál, mely szokást a nefitáktól vették át.

24. És lőn, hogy miután az elsőt a földről felemelte, íme, az szíven szúrta a királyt; és a király a földre rogyott.

25. Most a király szolgálai elmenekültek; és Amalikiás szolgálai felkiáltottak, mondván:

26. Íme, a király szolgálai szíven szúrták őt, a király lerogyott, és ők elmenekültek; íme, gyertek és lássátok.

27. És lőn, hogy Amalikiás megparancsolta, hogy vonuljanak előre a csapatai, és nézzék meg, hogy mi történt a királlyal; és amikor a helyszínre értek, és vérében fekve találták a királyt, akkor Amalikiás úgy tett, mintha fel lenne háborodva, és így szólt: Aki szerette a királyt, az menjen és üldözze a szolgálait, hogy meg lehessen ölni őket.

28. És lőn, hogy e szavak hallatára azok, akik szerették a királyt, mind előrejöttek és üldözőbe vették a király szolgálait.

29. Most, amikor a király szolgálai látták a sereget, mely ül-

dözte őket, ismét megijedtek és a vadonba menekültek, és átjöttek Zarahemla földjére és csatlakoztak Ammon népéhez.

30. És az őket üldöző sereg visszatért, mivel hiába üldözték őket; és így Amalikiás ármánykodásával megnyerte a nép szívét.

31. És lőn, hogy másnap seregeivel bement Nefi városába, és birtokba vette a várost.

32. És most lőn, hogy miután a királyné meghallotta, hogy megölték a királyt – mert Amalikiás követséget küldött a királynéhez, értesítve őt, hogy a királyt megölték a szolgálai, hogy ő üldözőbe vette őket a seregével, de hiába, és hogy azok elszöktek –

33. Szóval, miután a királyné megkapta ezt az üzenetet, elküldött Amalikiáshoz, és kérte tőle, hogy kémélje meg a város lakosságát; és azt is kérte tőle, hogy jöjjön be hozzá; és azt is kérte tőle, hogy hozzon magával tanúkat, hogy tanúskodjanak a király halálát illetően.

34. És lőn, hogy Amalikiás ugyanazt a szolgát vitte magával, aki a királyt megölte, és még azokat, akik vele voltak, és bementek a királynéhez, arra a helyre, ahol ült; és mindannyian bizonyosságot tettek neki arról, hogy saját szolgálai ölték meg a királyt; és még ezt mondták: Elmenekültek; nem tanúskodik-e ez ellenük? És így meg-

nyugtatták a királynét a király halálát illetően.

35. És lőn, hogy Amalikiás a királyné kezét kereste, és feleségül vette őt; és így ármánykodásával és ravasz szolgálinak segítségével megkaparintotta a királyságot; igen, az egész országban elismerték királynak, a lámániták összes népe között, akik a lámánitákból, és a lemuelitákból, és az ismáelitákból, és mind a nefitáktól elszakadókban álltak, akik Nefi uralmától mostanáig elpártoltak.

36. Most, ezeknek az elszakadóknak ugyanabban a tanításban és ugyanazokban a felvilágosításokban volt részük, mint a nefitáknak. Igen, ugyanúgy tanították őket az Úr^b ismeretére. Mindazonáltal – és ezt furcsa elmondani – nem sokkal az elpártolásuk után macacsabbak és megátalkodottabbak, és vadabbak, gonoszabbak és kegyetlenebbek lettek, mint a lámániták – magukba szívva a lámániták hagyományait; átadva magukat a henyélésnek és mindenféle szemérmetlenségnek; igen, teljesen ellefejtkezve az Úrról, Istenükről.

---

48. FEJEZET

Amalikiás a lámánitákat a nefiták ellen uszítja – Moróni felkészíti népét a keresztények ügyének megvédésére – Isten hatalmas em-

29a Alma 43:11–12.
ksz Anti-Nefi-
-Lehiták.

35a Jákób 1:13–14.
36a ksz Hitehagyás.
b Zsid. 10:26–27;

Alma 24:30.
c Jer. 8:12.

bere ő, aki örül a függetlenségnek és a szabadságnak. Mintegy Kr.e. 72.

És most lőn, hogy amint Amalikiás megszerezte magának a királyságot, elkezdte Nefi népe ellen lelkesíteni a lámániták szívét; igen, embereket jelölt ki arra, hogy tornyaikból a nefiták ellen beszéljenek a lámánitáknak.

2. És így lelkesítette szívüket a nefiták ellen, olyannyira, hogy a bírák uralmának tizenkilencedik évének vége felé, mivel eddig véghezvitte a terveit, igen, mivel királlyá tették meg a lámániták felett, szeretett volna az egész országban uralkodni, igen, és minden olyan nép felett, mely az országban volt, a nefiták felett éppen úgy, mint a lámániták felett.

3. Véghezvitte tehát a tervét, mert megkeményítette a lámániták szívét, és elvakította az elméjüket, és haragra serkentette őket, olyannyira, hogy népes sereget gyűjtött össze, hogy harcba menjen a nefiták ellen.

4. Mert emberei számának nagysága miatt eltökélte magában, hogy legyőzi a nefitákat és rabságba hajtja őket.

5. És így "főkapitányokat nevezett ki a zorámiták közül, mivel ők ismerték legjobban a nefiták erejét, és a menedékhelyeiket, és városaik leggyengébb részeit; őket nevezte ki tehát főkapitányoknak a seregei fölé.

6. És lőn, hogy felszedték a

táborukat, és Zarahemla földje felé indultak a vadonban.

7. Most lőn, hogy míg Amalikiás ilyen módon ármánykodással és megtévesztéssel hatalomhoz jutott, addig Moróni viszont arra "készítette fel a nép elméjét, hogy legyenek hűségesek az Úrhoz, Istenükhöz.

8. Igen, megerősítette a nefiták seregeit, kis erődöket, vagyis menedékhelyeket emeltetett; körbe földsáncokat hanyva, hogy körülzárja a seregeit, és kőfalakat is építtetett, hogy körülvegye őket, körbe a városaik és földjeik határán; igen, az egész ország körül.

9. És a leggyengébb erődítményeikbe nagyobb számú embert helyezett; és így erősítette meg és tette erősebbé a nefiták által birtokolt földet.

10. És így készült fel szabadságuk, és földjeik, és asszonyaik, és gyermekeik és a béke "fenntartására, hogy az Úrnak, Istenüknek élhessenek és fenntarthassák azt, amit ellenségeik a keresztények ügyének neveztek.

11. És Moróni erős és hatalmas ember volt; tökéletes "felfogással bíró ember. Igen, olyan ember, aki nem gyönyörködött a vérontásban; olyan ember, akinek lelke hazája függetlenségében és szabadságában, valamint testvéreinek a fogságtól és a rabságtól való mentességében lelte örömét.

12. Igen, olyan ember, akinek szíve hálától duzzadt Istene iránt, azért a sok kiváltságért és

áldásért, amivel népét elhalmozta; olyan ember, aki népe „jólétéért és biztonságáért rendkívül sokat fáradozott.

13. Igen, olyan ember volt, aki szilárd volt a Krisztusba vetett hitben, és „esküvel fogadta, hogy még saját vére árán is megvédi népét, jogait és országát, és vallását.

14. Most, a nefitákat arra tanították, hogy védjék meg magukat az ellenségeik ellen, még vérontással is, ha arra van szükség; igen, és arra is tanították őket, hogy „sohase támadjanak, igen, soha senkire kardot ne emeljenek, hacsak nem ellenségre azért, hogy megóvják az életüket.

15. És hittek benne, hogy ezt téve Isten meg fogja adni nekik, hogy boldoguljanak azon a földön, vagyis más szavakkal, hogy ha hűek Isten parancsolatainak a megtartásában, akkor ő meg fogja adni nekik, hogy boldoguljanak azon a földön; igen, figyelmeztetni fogja őket arra, hogy meneküljenek, vagy arra, hogy készüljenek háborúra, aszerint, hogy milyen veszélyben vannak;

16. És abban is, hogy Isten tudatni fogja velük, hova menjenek, hogy megvédjék magukat az ellenségeikkel szemben, és ezáltal az Úr meg fogja szabaddítani őket; és ebben hitt Moróni, és szíve örvendezett ebben; „nem a vér ontásában, hanem

a jó cselekvésében, népe megóvásában, igen, Isten parancsolatainak a betartásában, igen, és a gonoszságnak történő ellenállásban.

17. Igen, bizony, bizony mondom nektek, hogy ha minden ember olyan lett volna, és olyan volna, és mindig is olyan lenne, mint Moróni, akkor íme, örökre megrázkódna a pokol hatalma; igen, az „ördögnek soha többé nem lenne hatalma az emberek gyermekeinek szíve felett.

18. Íme, olyan ember volt ő, mint Móziás fia, Ammon, és mint Móziás többi fiai, igen, és mint Alma és az ő fiai, mert ők mind Isten emberei voltak.

19. Most íme, Hélamán és testvérei sem tettek kisebb szolgálatot a népnek, mint Moróni; mert Isten szavát prédikálták, és minden olyan embert megkezeszteltek a bűnbánatra, aki hajlandó volt hallgatni a szavaikra.

20. És így indultak el, és szavaik miatt „megalázkodtak az emberek, olyannyira, hogy nagyon ^bkegyeltek voltak az Úr előtt, és így mentesek voltak az egymás közötti háborúktól és viszálykodásoktól, igen, méghozzá négy éven át.

21. De amint mondtam, a tizenkilencedik év vége felé, igen, az egymás közötti békesség ellenére, vonakodva rákényszerültek, hogy hadakozzanak testvéreikkel, a lámánitákkal.

22. Igen, egyszóval sok éven

12a ksz Jólét.
13a Alma 46:20–22.
14a Alma 43:46–47;
3 Ne. 3:20–21;

Morm. 3:10–11;
T&Sz 98:16.
16a Alma 55:19.
17a 1 Ne. 22:26;

3 Ne. 6:15.
20a ksz Alázatos,
Alázatosság.
b 1 Ne. 17:35.

át nem szűntek háborúik a lámánitákkal, annak ellenére, hogy nagyon vonakodtak ettől.

23. Most, "sajnálta fegyvert fogni a lámániták ellen, mert nem gyönyörködtek a vérontásban; igen, és ez még nem minden – sajnálta volna eszközei lenni oly sok testvérüknek erről a világról az örökkévaló világba történő átküldésének úgy, hogy nincsenek felkészülve az Istennel való találkozásra.

24. Mindazonáltal nem engedhették meg életük kioltását, hogy "asszonyaikat és gyermekeiket lemészárolja azok bárbar kegyetlensége, akik egykor testvéreik voltak, igen, és b^lelszakadtak az egyháztól, és otthagyták őket, és elmentek, hogy elpusztítsák őket úgy, hogy a lámánitákhoz szegődnek.

25. Igen, mindaddig nem tudták volna elviselni, hogy nefita vér felett örvendjenek testvéreik, míg volt valaki is, aki betartja Isten parancsolatait, mert az volt az Úr ígérete, hogy ha betartják a parancsolatait, akkor boldogulni fognak azon a földön.

49. FEJEZET

A beözönlő lámániták nem tudják bevenni Ammonia és Noé megerősített városait – Amalikiás Istent átkozza és megesküszik, hogy iszik Moróni véreből – Hélamán és testvérei folytatják az egyház megerősítését. Mintegy Kr.e. 72.

És most lőn, a tizenkilencedik

év tizenegyedik hónapjában, a hónap tizedik napján, hogy meglátták a lámániták seregeit Ammonia földje felé közeledni.

2. És íme, a város újjá volt építve, és Moróni egy sereget helyezett el a város határában, és ők körbe földsáncot vetettek, hogy az pajzsként szolgáljon nekik a lámániták nyilai és kövei ellen; mert íme, azok kövekkel és nyilakkal harcoltak.

3. Íme, azt mondtam, "Ammonia városát újjáépítették. Azt mondom nektek, igen, részben újjáépítették; és a lámániták, mivel egyszer már a nép gonoszsága miatt lerombolták, azt feltételezték, hogy most is könnyű zsákmány lesz majd nekik.

4. De íme, mily nagy volt a csalódásuk; mert íme, a nefiták földsáncot emeltek maguk körül, amely olyan magas volt, hogy a lámániták nem tudták köveiket és nyilaikat úgy rájuk vetni, hogy azoknak bármi hatása is lett volna, és megtámadni is csak a bejáratnál tudták őket.

5. Most, ekkor a lámániták főkapitányai rendkívül meglepődtek a nefiták bölcsességén, hogy ilyen biztonságot nyújtó helyeket készítettek.

6. Most a lámániták vezérei azt gondolták, embereik számának nagysága miatt, igen, azt gondolták, hogy kiváltságukban áll majd úgy törni rájuk, ahogyan azt addig tették; igen, és pajzsokkal, és mellvértékkel is felkészültek; és bőrruhákkal

is felkészültek, igen, nagyon vastag ruhákkal, hogy eltakarják a meztelenségüket.

7. És így felkészülve azt gondolták, hogy könnyen legyőzhetik és rabság igájának vethetik alá a testvéreiket, vagy tetszésük szerint megölhetik és legyilkolhatják őket.

8. De íme, legnagyobb csodálkozásukra amazok "fel voltak készülve ellenük, oly módon, amilyent Lehi gyermekei még sohasem láttak. Most úgy készültek fel a lámániták ellen, hogy Moróni utasításai szerint harcoljanak.

9. És lőn, hogy a lámániták, vagyis az amalikiásíták, rendkívül meglepődtek azon, hogy miként készültek fel a háborúra.

10. Most, ha Amalikiás király seregének élén lejtött volna "Nefi földjéről, akkor talán meghagyta volna a lámánitáknak, hogy támadják meg a nefitákat Ammoniha városában; mert íme, ő nem törődött emberei vérével.

11. De íme, Amalikiás maga nem jött le harcolni. És íme, főkapitányai nem merték Ammoniha városában megtámadni a nefitákat, mert Moróni megváltoztatta a dolgok menetét a nefiták között, olyannyira, hogy a lámániták csalódottak voltak azok visszavonulásra való helyei miatt, és nem tudták rájuk törni.

12. Visszahúzódtak tehát a vadonba, vették a táborukat, és Noé földje felé vonultak, azt feltételezván, hogy az a követke-

ző legjobb hely számukra arra, hogy a nefiták ellen jöjjenek.

13. Mert nem tudták, hogy Moróni megerősítette, vagyis biztonságot adó "erődítményeket építtetett minden városnak, körös-körül az egész országban; szilárd elhatározással vonultak tehát Noé földje felé; igen, főkapitányaik előreléptek és esküt tettek, hogy el fogják pusztítani azon város népét.

14. De íme, meglepetésükre Noé városa, amely addig gyenge hely volt, Moróni eszközei által erős lett, igen, olyannyira, hogy meghaladta Ammoniha városának erejét.

15. És most íme, ez bölcs dolog volt Morónitól; mert ő azt gondolta, hogy meg fognak riadni Ammoniha városánál; és mivel addig Noé városa volt az ország leggyengébb pontja, tehát oda mennek majd harcolni; és úgy is történt, ahogyan azt szerette volna.

16. És íme, Moróni Lehit nevezte ki főkapitánynak azon város emberei felett; és ez "ugyanaz a Lehi volt, aki a Sidon folyótól keletre lévő völgyben már harcolt a lámánitákkal.

17. És most íme lőn, hogy amikor a lámániták megtudták, hogy Lehi a város parancsnoka, megint csak csalódottak voltak, mert rendkívül félték Lehitől; mindazonáltal főkapitányaik esküvel fogadták vala, hogy megtámadják a várost; felvontatták tehát a seregeiket.

18. Most íme, a lámániták sem-

milyen más úton nem juthattak be a nefiták biztonságot nyújtó erődítményeibe, csakis a bejáraton keresztül, a felhányt föld-sánc magassága, és azon árok mélysége miatt, melyet körbe ástak, a bejárat kivételével.

19. És így a nefiták fel voltak készülve rá, hogy kövek és nyilak hajításával mindazokat elpusztítsák, akik megpróbálnak felmászni, hogy bármely más úton bejussanak az erődítménybe.

20. És így fel voltak készülve rá, igen, legerősebb embereik egy csoportja kardjaival és parittyáival, hogy mindazokat leterítsék, akik a bejáraton keresztül próbálnak bejutni a biztonságot nyújtó helyre; és így fel voltak készülve rá, hogy megvédjék magukat a lámániták ellen.

21. És lőn, hogy a lámániták kapitányai felvitték seregeiket a bejárat elé, és hadakozni kezdtek a nefitákkal, hogy bejussanak a biztonságot nyújtó helyre; de íme, időről időre visszaúzték őket, olyannyira, hogy mérhetetlen öldökléssel ölték őket.

22. Most, amikor rájöttek, hogy a bejáratnál nem tudnak a nefitákkal megbirkózni, elkezdtek lebontani azok földsáncait, hogy utat nyissanak seregeiknek, hogy egyenlő eséllyel küzdhesenek; de íme, ezen kísérlet közben elsodorták őket a rájuk zúduló kövek és nyilak; és így, ahelyett, hogy az árkok a lehor-

dott földsáncokkal teltek volna meg, majdhogynem megteltek halottaik és sebesülteik testével.

23. Így a nefiták teljesen felülkerekedtek az ellenségeiken; és így próbálták a lámániták elpusztítani a nefitákat, mindaddig, amíg minden főkapitányuk el nem esett; igen, és több mint ezren estek el a lámániták közül; míg a másik oldalon egyetlen lélek sem volt a nefiták között, aki elesett volna.

24. Körülbelül ötvenen sebesültek meg azok közül, akik a bejáratnál ki voltak téve a lámániták nyilainak, de ezeket a pajzsok, mellvérték és sisakok védték, úgyhogy sebeik a lábáikon voltak, s közülük sok nagyon súlyos volt.

25. És lőn, hogy amikor a lámániták látták, hogy főkapitányaikat mind megölték, elmenekültek a vadonba. És lőn, hogy visszatértek Nefi földjére, hogy nagy veszteségükről értesítsék a királyukat, Amalikiást, aki születése szerint nefita volt.

26. És lőn, hogy ő rendkívül megharagudott a népére, mert nem érte el azt, amire vágyott a nefiták felett, nem vetette őket alá a rabság igájának.

27. Igen, rendkívül fel volt háborodva, és "átkozta Istent, és Morónit is, ^besküvel fogadva, hogy inni fog a véréből. És ez azért volt, mert Moróni azért, hogy előkészületeket tett népe biztonságára, betartotta Isten parancsolatait.

28. És lőn, hogy a másik

oldalán Nefi népe “köszönetet mondott az Úrnak, Istenüknek, páratlan hatalmáért, amikor kiszabadította őket az ellenségeik kezéből.

29. És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának tizenkilencedik éve.

30. Igen, és állandó béke volt közöttük, és rendkívül nagy virágzás az egyházban, figyelmük és szorgalmuk miatt Isten szava iránt, melyet Hélamán, és Siblon, és Koriánton, és Ammon és az ő fivérei hirdettek nekik. Igen, és mindazok, akiket Isten “szent rendje által elrendeltek, meg lévén keresztelve a bűnbánatra, és elküldtek, hogy prédikáljanak a nép között.

50. FEJEZET

Moróni megerősíti a nefiták földjeit – Sok új várost építenek – Háborúk és pusztítások várnak a nefitákra gonoszságuk és utálatosságaik napjaiban – Teánkum megveri Moriántont és szakadárjait – Nefi-ha meghal, és fia, Pahorán tölti be a bírói széket. Mintegy Kr.e. 72–67.

És most lőn, hogy Moróni nem hagyta abba a háborúra való készülődést, vagyis hogy megvédje népét a lámániták ellen; mert meghagyta, hogy seregei kezdjenek hozzá a bírák uralmának huszadik évének kezdetén, hogy minden város körül kezdjenek hozzá földsáncok emeléséhez, az egész országban, melyet a nefiták birtokoltak.

2. És meghagyta, hogy ezen földsáncok tetején legyenek gerendák, igen, embermagasságú gerendaszerkezeteket építtetett, körbe a városok körül.

3. És meghagyta, hogy ezekre a gerendaszerkezetekre, körbe a gerendákra építsenek cölöpökből egy keretet; és ezek erősek és magasak voltak.

4. És tornyokat is emeltetett, melyek átnéztek ezen cölöpökből készült szerkezetek felett, és biztonságot nyújtó helyeket építtetett ezekre a tornyokra, hogy a lámániták kövei és nyilai ne bántassák őket.

5. És ezek úgy voltak elkészítve, hogy tetejükről erejükhöz mértén és tetszésük szerint köveket dobálhassanak, és megölhessék azt, aki megpróbálja megközeleltetni a város falait.

6. Így Moróni hadiszállásokat készített az ellenség jövele ellen, minden város körül az egész országban.

7. És lőn, hogy Moróni meghagyta, hogy seregei menjenek el a keleti vadonba; igen, és ők elmentek és a keleti vadonban lévő összes lámánitát kiűzték a saját földjeikre, melyek Zarahemla földjétől délre voltak.

8. És Nefi földje egyenes vonalban húzódott a keleti tengertől a nyugatiig.

9. És lőn, hogy amikor Moróni a lámánitákat mind kiűzte a keleti vadonból, amely északra volt az ő birtokukban lévő földektől, akkor meghagyta, hogy a Zarahemla földjén és a kör-

nyező földeken lévő lakosok menjenek el a keleti vadonba, egészen a tengerparti határvidéig, és birtokolják a földet.

10. És seregeket is elhelyezett délen, birtokaik határában, és meghagyta nekik, hogy emeljenek "erődítményeket, hogy seregeik és népük biztonságban lehessen ellenségeik kezétől.

11. És így elvágta a lámániták minden hadiszállását a keleti vadonban, igen, és nyugaton is, megerősítve a nefiták és a lámániták közötti vonalat, Zarahemla földje és Nefi földje között, a nyugati tengertől, a Sidon folyó forrása felé haladva – és a nefiták tetszésük szerint birtokolták az egész északi földet, igen, méghozzá az egész földet, mely a Bőség földjétől északra volt.

12. Így igyekezett Moróni, biztos védelmet nyújtó munkálatai folytán, naponta gyarapodó seregével elválni a lámániták erejét és hatalmát az általuk birtokolt földektől, hogy ne legyen hatalmuk az általuk birtokolt földeken.

13. És lőn, hogy a nefiták hozzákezdtek egy város alapjainak építéséhez, és Moróni városának nevének nevezték azt; és ez a keleti tengernél volt; és délen volt, a lámániták birtokainak vonalán.

14. És Moróni városa és Áron városa között is elkezdtek építeni egy város alapjait, amely összekötötte Áron és Moróni városok határait, és a városnak,

vagyis ennek a földnek a nevét Nefihának nevezték.

15. És még ugyanabban az évben északon is több várost kezdtek építeni, egyet pedig különleges módon, és ezt Lehi-nek nevezték, és északon volt a tengerpart határánál.

16. És így végződött a huszadik év.

17. És ilyen virágzó körülmények között élt Nefi népe a bírák Nefi népe feletti uralma huszonegyedik évének kezdetén.

18. És rendkívüli módon boldogultak, és rendkívül gazdagok lettek; igen, és sokasodtak és megerősödtek azon a földön.

19. És így látjuk, hogy milyen irgalmas és igazságos az Úr minden cselekedete, betöltvén minden szavát, melyet az emberek gyermekeinek mond; igen, láthatjuk, hogy ezúttal is beigazolódtak azon szavai, melyeket Lehihez szólt, mondván:

20. Áldott vagy te és gyermekeid; és áldottak lesznek, amennyiben betartják a parancsolataimat, boldogulni fognak a földön. De emlékezz rá, hogy amennyiben nem tartják meg a parancsolataimat, "kivágnak az Úr színe elől.

21. És látjuk, hogy beigazolódtak ezek a Nefi népének tett ígéretetek; mert vitatkozásaik és viszálykodásaik, igen, gyilkosságaik, és fosztogatósaik, bálványimádásuk, paráznságaik és utálatosságaik, melyek közöttük voltak; ezek hozták rájuk a háborúkat és a pusztításokat.

22. És akik hűek voltak az Úr parancsolatainak betartása terén, azok mindig is megsza- badultak, míg gonosz testvéreik ezrei lettek kiszolgáltatva a rabságnak, vagy annak, hogy kard által vesszenek el, vagy hogy hitetlenségbe süllyedjenek és a lámániták közé keveredjenek.

23. De íme, Nefi napjai óta nem volt „boldogabb időszak Nefi népe között, mint Moróni napjaiban, igen, méghozzá ekkor, a bírák uralmának huszon-egyedik évében.

24. És lőn, hogy a bírák uralmának huszonkettedik éve is békében végződött; igen, és a huszonharmadik év is.

25. És lőn, hogy a bírák uralma huszonnegyedik évének kezdetén is békeség lett volna Nefi népe között, ha nem lett volna „viszálykodás, amely Lehi földje és a Lehi földjéhez csatlakozó Moriánton földje miatt támadt közöttük; mely közül mindket- tő a tengerpart határában volt.

26. Mert íme, a Moriánton föld- jét birtokló nép jogot formált Lehi földjének egy részére; parázsló viszálykodás kezdődött tehát közöttük, olyannyira, hogy Moriánton népe fegyvert fogott a testvérei ellen, és eltö- kélték voltak, hogy kard által fogják megölni őket.

27. De íme, a Lehi földjét birtokló nép Moróni táborába menekült, és hozzá folyamodtak segítségért; mert íme, ők nem voltak hibásak.

28. És lőn, hogy amikor Moriánton népe, akiket egy olyan ember vezetett, akinek Moriánton volt a neve, megtud- ták, hogy Lehi emberei Moróni táborába menekültek, rendkívül félték attól, hogy Moróni serege rájuk tör és elpusztítja őket.

29. Ezért Moriánton azt ültette a szívükbe, hogy meneküljenek el arra a földre, mely északra van, és amelyet nagy kiterjedésű vizek borítanak, és vegyék birtokba azt a földet, mely északra van.

30. És íme, végre is hajtották volna ezt a tervet, (ami okot adott volna a siránkozásra), de íme, Moriánton, mivel nagyon indulatos ember volt, megha- ragudott az egyik szolgálóleá- nyára, és rárontott, és nagyon megverte őt.

31. És lőn, hogy az elmenek- ült, és átjött Moróni táborába, és minden dolgot elmondott Moróninak az ügygel kapcso- latban, és azon szándékukkal kapcsolatban is, hogy az északi földre meneküljenek.

32. Most íme, az a nép, amely Bóság földjén volt, vagyis in- kább Moróni attól tartott, hogy hallgatnak majd Moriánton szavára, és egyesülnek az ő népével, és így birtokba veszik az ország azon részeit, mely komoly következmények alap- ját fektetné le Nefi népe között, igen, mely következmények „szabadságuk megdöntéséhez vezetnének.

33. Ezért Moróni elküldött

egy sereget, táborukkal, hogy előzzék meg Moriánton népét, és állítsák meg az északi földre menekülőket.

34. És lőn, hogy addig nem előzték meg őket, amíg a "Pusztaság földjének határába nem értek; és ott megelőzték őket, azon keskeny földsávnál, mely a tenger mellett az északi földre vezetett, igen, nyugatról is és keletről is a tenger mellett.

35. És lőn, hogy a Moróni által küldött sereg, melyet egy Teánkum nevű ember vezetett, szembetalálkozott Moriánton embereivel; és olyan makacsak voltak Moriánton emberei (mivel annak gonoszsága és hízelgő szavai lelkesítették őket), hogy csata kezdődött közöttük, melyben Teánkum megölte Moriántont, és legyőzte a seregét, és foglyul ejtette őket, és visszatért Moróni táborába. És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának huszonnegyedik éve.

36. És így visszahozták Moriánton népét. És amikor szövetségben ígérték, hogy fenntartják a békét, akkor visszahelyezték őket Moriánton földjére, és egyetértés alakult ki közöttük és Lehi népe között, akiket szintén visszahelyeztek a földjeikre.

37. És lőn, hogy még ugyanabban az évben, amikor Nefi népe között helyreállt a béke, meghalt Nefiha, a második főbíró, miután Isten előtt tökéletesen egyenes derékkel töltötte be a bírói széket.

38. Mindazonáltal visszautasította Almát, amikor az arra kérte őt, hogy vegye birtokba azokat a feljegyzéseket és azokat a dolgokat, melyeket leginkább szentnek tartott Alma és az ő atyái; ezért Alma a fiára, Hélamánra ruházta ezeket.

39. Íme lőn, hogy Nefiha fiát nevezték ki a bírói szék betöltésére, atyja helyére; igen, kinevezték főbírónak és kormányzóknak a nép felett, esküvel és szent szertartással, hogy igazlelkűen ítélkezik, és megtartja a nép békéjét és szabadságát, és megadja nekik szent kiváltságait, hogy hódolhassanak az Úrnak, Istenüknek, igen, hogy egész életében támogatni fogja és fenn fogja tartani Isten ügyét, és hogy büntettük szerint szolgált igazságot a gonoszoknak.

40. Most íme, Pahorán volt a neve. És Pahorán betöltötte atyja helyét, és a huszonnegyedik év végén kezdte el uralkodását Nefi népe felett.

---

51. FEJEZET

A királypártiak a törvény megváltoztatására törekednek, és királyt állítanak – Pahoránt és a szabadságpártiakat a nép hangja támogatja – Moróni a királypártiakat országuk védelmére kényszeríti, vagy kivégezteti őket – Amalikiás és a lámániták sok megerősített várost bevesznek – Teánkum visszaveri a lámánita megszállást, és megöli Amalikiást a sátrában. Mintegy Kr.e. 67–66.

És most, a bírák Nefi népe feletti uralma huszonötödik évének kezdetén, lőn, hogy miután Lehi és Moriánton népe között a területeket illetőleg helyreállították a békét, miután békességben kezdődött el a huszonötödik év;

2. Mindazonáltal nem tartottak fenn sokáig teljes békét az országban, mert viszálykodás kezdődött a nép között a főbíró, Pahoránt illetően; mert íme, volt egy része a népnek, mely azt kívánta, hogy változtassák meg a törvény egyes pontjait.

3. De íme, Pahorán nem akart és nem engedett a törvényen változtatni; ezért nem hallgatott azokra, akik kérvényeikkel beküldték szavazataikat a törvény megváltoztatását illetően.

4. Ezért azok, akik azt kívánták, hogy változzon meg a törvény, megharagudtak, és azt kívánták, hogy ő ne legyen többé főbíró az ország felett. Parázs vita támadt tehát az ügyet illetően, de nem vezetett vérontáshoz.

5. És lőn, hogy azokat, akik azt kívánták, hogy Pahoránt fosszák meg a bírói széktől, királypártiaknak hívták, mert azt kívánták, hogy olyanná változzon a törvény, mely megdönti a szabad kormányt, és királyt állít az ország élére.

6. Azok pedig, akik azt kívánták, hogy Pahorán maradjon a főbíró az ország felett, a szabadságpártiak nevet vették

magukra. És így voltak megosztva. Mert a szabadságpártiak megfogadták, vagyis szövetségben megígérték, hogy egy szabad kormány által tartják fenn vallásuk jogait és kiváltságait.

7. És lőn, hogy viszálykodásuk ezen ügyében a nép hangja döntött. És lőn, hogy a nép hangja a szabadságpártiak mellett szólt, és Pahorán megtartotta a bírói széket. Nagy öröme Pahorán testvéreinek, valamint sok szabadságszerető embernek, akik a királypártiakat is elhallgattatták, és így azok nem mertek ellenállni, hanem rákényszerültek a szabadság ügyének támogatására.

8. Most, akik királyokat szerettek volna, azok "előkelő születésűek voltak, és arra törekedtek, hogy királyok legyenek; és azok támogatták őket, akik hatalomra és felhatalmazásra törekedtek a nép felett.

9. De íme, válságos időszak volt ez az ilyen viszálykodásokra Nefi népe között; mert íme, Amalikiás ismét a nefiták népe ellen bujtogatta a lámániták népének szívét, és katonákat gyűjtött össze országa minden részéből, és felfegyverezte őket, és teljes igyekezettel készítette őket a háborúra; mert "megesküdött, hogy iszik Moróni véréből.

10. De íme, látni fogjuk, hogy ígérete, melyet tett, elhamarkodott volt; mindazonáltal felkészítette magát és seregeit,

hogy harcba menjenek a nefiták ellen.

11. Most, seregei már nem voltak olyan nagyok, mint azelőtt, mert sok ezret megölt már a nefiták keze; de nagy veszteségei ellenére Amalikiás meglepően nagy sereget gyűjtött össze, olyannyira, hogy nem félt lejönni Zarahemla földjére.

12. Igen, még maga Amalikiás is lejött a lámániták élén. És ez a bírák uralmának huszonötödik évében volt; és ugyanakkor, amikor – a főbíró, Pahoránt illetően – viszálykodásaik ügyeit a nefiták kezdték megoldani.

13. És lőn, hogy amikor azok a férfiak, akiket királypártiaknak hívtak, meghallották, hogy a lámániták lejönnek harcolni ellenük, örültek a szívükben; és megtagadták a fegyverfogást, mert annyira haragudtak a főbíróra és a “szabadságpárti emberekre, hogy nem voltak hajlandók fegyvert fogni országuk védelmére.

14. És lőn, hogy amikor Moróni látta ezt, és azt is látta, hogy a lámániták közelegnek az ország határához, rendkívül felháborodott azon emberek makacssága miatt, akiknek megőrzésén oly nagy szorgalommal munkálkodott; igen, rendkívül fel volt háborodva; és lelkét harag töltötte el ellenük.

15. És lőn, hogy a nép szavával egyetemben folyamodott az ország kormányzójához, azt kérve tőle, hogy olvassa el, és adjon neki (Moróninak) hatalmat

arra, hogy hazájuk megvédésére kényszerítse vagy kivégezze azokat az elszakadókat.

16. Mert első gondja az volt, hogy véget vessen az ilyen viszálykodásoknak és széthúzásoknak a nép között; mert íme, eddig minden pusztulásnak ez volt az oka. És lőn, hogy ez megadatott neki, a nép hangja szerint.

17. És lőn, hogy Moróni megparancsolta, hogy hadserege induljon azon királypártiak ellen, hogy törje le a kevélységüket és az úrhatnáságukat, és tegye őket egyenlővé a föld színével, vagy fogjanak fegyvert és támogassák a szabadság ügyét.

18. És lőn, hogy a csapatok felvonultak ellenük; és letörték a kevélységüket és az úrhatnáságukat, olyannyira, hogy amint felemelték harci fegyvereiket, hogy Moróni emberei ellen harcoljanak, azok lekasabolták, és a föld színével tették egyenlővé őket.

19. És lőn, hogy négyezren voltak ezen “elszakadók között, akiket lekasabolt a kard; és vezetőik közül a csatában elejtették és börtönbe vetették azokat, akiket nem öltek meg, mert ebben az időszakban pereikre nem volt idő.

20. És ezen elszakadók maradéka inkább engedett a szabadság zászlajának, mint hogy földre sújtsa őket a kard, és rákényszerültek, hogy tornyaikra és városaikba kitézzék a “szabadság zászlaját, és hogy

fegyvert fogjanak országuk védelmében.

21. És így Moróni véget vetett ezeknek a királpártiaknak, és már senkit nem illettek a királpárti megnevezéssel; és így véget vetett azon emberek makacsságának és kevélységének, akik nemes vérűnek vallották magukat; de rákényszerültek, hogy testvéreikhez hasonlóan megalázkodjanak, és rabságtól való mentességükért hősiezen harcoljanak.

22. Íme lőn, hogy mialatt "Moróni a saját népe közti háborúkat és viszálykodásokat ily módon leverte, és alárendelte őket a békének és civilizációnak, és rendeleteket hozott, hogy felkészüljön a lámániták elleni háborúra, íme, a lámániták bejöttek Moróni földjére, mely a tengernél lévő határvidéken volt.

23. És lőn, hogy a nefiták Moróni városában nem voltak elég erősek; úgyhogy Amalikiás kiűzte őket, és sokakat megölt. És lőn, hogy Amalikiás birtokba vette a várost, igen, birtokba vette mind az erődítményeiket.

24. És azok, akik Moróni városából elmenekültek, Nefiha városába jöttek; és Lehi városának népe is összegyűlt, és előkészületeket tettek, és készen álltak arra, hogy harccal fogadják a lámánitákat.

25. De lőn, hogy Amalikiás nem engedte, hogy a lámániták Nefiha városa ellen menjenek harcolni, hanem lent tartotta

őket a tengerpartnál, embereket hagyván minden városban, hogy tartsák fenn és védjék meg azokat.

26. És így haladt előre, és sok várost birtokba vett, Nefiha városát, és Lehi városát, és Moriánton városát, és Omner városát, és Gid városát és Mulek városát, amelyek mind a keleti határvidéken voltak a tengerpartnál.

27. És így a lámániták, a ravasz Amalikiás által, megszámlálhatatlan seregeikkel sok várost megszereztek, melyek közül Moróni "erődítményeinek mintájára mind nagyon meg volt erősítve; és ezek mind hadiszállásai voltak a lámánitáknak.

28. És lőn, hogy a Bőség földjének határa felé vonultak, maguk előtt hajtva a nefitákat, sokat megölve közülük.

29. De lőn, hogy szembetalálkoztak Teánkummal, aki Moriántont "megölte, és megelőzte annak embereit, amikor az elmenekült.

30. És lőn, hogy Amalikiást is megelőzte, amint az népes seregével elvonult, hogy birtokba vehesse a Bőség földjét, valamint az északi földet.

31. De íme, csalódás fogadta, mert Teánkum és emberei visszaverték őt, mivel nagy-szerű harcosok voltak; mert Teánkum minden embere, erejét és harckészségét tekintve fölülmúlta a lámánitákat, olyannyira, hogy előnyre tettek szert a lámánitákkal szemben.

32. És lőn, hogy zaklatták őket, olyannyira, hogy egészen sötétedésig gyilkolták azokat. És lőn, hogy Teánkum és emberei a Bőség földjének határában verték fel sátraikat; és Amalikiás a tengerparti fövényen, a határvidéken verte fel a sátrait, és ily módon űzték őket.

33. És lőn, hogy amikor eljött az éjszaka, Teánkum és szolgálja előrelépőzött, és kiment éjjel, és átment Amalikiás táborába; és íme, azokat elnyomta az álom, a nagy kimerültség miatt, melyet a fáradozásaik és a nap melege okozott.

34. És lőn, hogy Teánkum titokban belépőzött a király sátrába, és dárdát szúrt a szívébe: és a király azonnali halálát okozta, így az nem ébresztette fel a szolgálait.

35. És titokban ismét visszatért saját táborába, és íme, aludtak az emberei, és felébresztette őket, és mindazon dolgokat elmondta nekik, amiket tett.

36. És meghagyta a seregeinek, hogy álljanak készenlétben, nehogy a lámániták felébredjenek és rájuk törjenek.

37. És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának huszonötödik éve; és így végződtek Amalikiás napjai.

---

52. FEJEZET

Ammoron követi Amalikiást a lámániták királyaként – Moróni, Teánkum és Lehi vezetik a nefitákat győztes háborúban a lámániták ellen – Vissza veszik Mulek városát

és megölik a zorámita Jákóbot. Mintegy Kr.e. 66–64.

És most lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralmának huszonhatodik évében, íme, amikor a lámániták az első hónap első reggelén felébredtek, íme, Amalikiást holtan találták a saját sátrában; és azt is látták, hogy Teánkum készen áll rá, hogy még aznap megütközzön velük.

2. És most, amikor a lámániták ezt látták, félelem fogta el őket; és elálltak attól a tervüktől, hogy az északi földre vonuljanak, és egész seregükkel visszavonultak Mulek városába, és erődítményeikben kerestek menedéket.

3. És lőn, hogy Amalikiás fivérét nevezték ki királynak a nép felett; és az ő neve Ammoron volt; így Ammoron királyt, Amalikiás király fivérét nevezték ki, hogy uralkodjon a helyén.

4. És lőn, hogy megparancsolta, hogy népe tartsa azokat a városokat, amelyeket vérontással szereztek meg; mert egyetlen várost sem vettek be nagy vérveszteség nélkül.

5. És most, Teánkum látta, hogy a lámániták elhatározták, hogy tartják az általuk bevett városokat, és azokat az ország-részeket, melyeket birtokba vettek; és amikor számuk hatalmas voltát is látta, Teánkum azt gondolta, hogy nem ajánlatos erődítményeikben megtámadni őket.

6. De a környéken tartotta az embereit, mintha háborús

előkészületeket tenne; igen, és valójában arra készült, hogy megvédje magát ellenük úgy, hogy körös-körül falakat "emel és menedékhelyeket készít.

7. És lőn, hogy így folytatta a háborús előkészületeket mindaddig, amíg Moróni el nem küldött egy nagy számú csapatot, hogy megerősítse a seregét.

8. És Moróni parancsokat is küldött neki arra vonatkozóan, hogy tartson meg minden olyan foglyot, mely a keze közé került; mert a lámániták sok foglyot ejtettek, ezért minden lámánita foglyot tartson meg váltságként azokért, akiket a lámániták elfogtak.

9. És arra vonatkozóan is parancsokat küldött neki, hogy erősítse meg Bőség földjét, és biztosítsa az északi földre vezető "keskeny földsávot, nehogy a lámániták birtokba vegyék azt a pontot, és hatalmukban álljon minden oldalról zaklatni őket.

10. És Moróni azért is küldött hozzá, hogy megkérje, legyen hű az ország azon szegletének tartásában, és amennyire ez csak hatalmában áll, mindig keressen lehetőséget a lámániták ostorozására abban a szegletben, hogy esetleg csellel vagy valamely más módon ismét elfoglalhassa azokat a városokat, melyeket kivettek a kezeikből; és hogy erősítse meg és tegye erőssé a környező városokat is, amelyek nem kerültek a lámániták kezére.

11. És még ezt mondta neki:

Magam jönnék hozzád, de íme, ránk törtek a lámániták az ország határában a nyugati tengernél; és íme, ellenük megyek, nem jöhetek el tehát hozzád.

12. Most a király (Ammoron) elhagyta Zarahemla földjét, és a fivére halálát illető dolgokat tudtára adta a királynénak; és összegyűjtött számos embert, és a nefiták ellen vonult a határban a nyugati tengernél.

13. És így igyekezett a nefitákat zaklatni, és erejük egy részét az országnak arra a részére elvonni. Míg azoknak, akiket hátrahagyott, hogy birtokolják az általuk elfoglalt városokat, megparancsolta, hogy ők is zaklassák a nefitákat a keleti tengernél lévő határban, és vegyék birtokba a földjeiket, amennyire csak seregeik ereje szerint hatalmukban áll.

14. És ilyen veszélyes körülmények között voltak a nefiták a bírák Nefi népe feletti uralma huszonhatodik évének vége felé.

15. De íme, a bírák uralma huszonhetedik évében lőn, hogy Teánkum Moróni parancsára – aki akkorra csapatokat állított fel, hogy megvédje az ország déli és nyugati határait, és megkezdte menetelését Bőség földje felé, hogy embereivel Teánkum segítségére legyen az elveszett városok visszaszerzésénél –

16. És lőn, hogy Teánkum parancsokat kapott arra vonatkozóan, hogy támadja meg Mulek városát, és ha lehet, akkor foglalja vissza.

17. És lőn, hogy Teánkum előkészületeket tett, hogy megtámadja Mulek városát, és a lámániták ellen vonuljon a seregével; de látta, hogy amíg az erődítményeikben vannak, addig lehetetlen legyőzni őket; felhagyott tehát a tervével, és ismét visszatért Bőség városába, hogy bevárja Moróni érkezését, hogy erősítést kapjon a serege.

18. És lőn, hogy Moróni a bírák Nefi népe feletti uralma huszonhetedik évének vége felé érkezett meg seregével a Bőség földjére.

19. És a huszonnyolcadik év kezdetén Moróni, és Teánkum, és a főkapitányok közül sokan haditanácsot tartottak, hogy mit tegyenek, amivel elérhetik, hogy csatára jöjjenek ellenük a lámániták; vagy hogyan csalják ki őket valamiképpen a hadiszállásaikból, hogy előnyt szerezzenek felettük, és ismét elfoglalhassák Mulek városát.

20. És lőn, hogy követeket küldtek a Mulek városát védő lámániták seregéhez, azok vezéréhez – akinek Jákób volt a neve – azt kérve tőle, hogy jöjjön ki seregeivel, és ütközzön meg velük a két város közötti síkságon. De íme, Jákób, aki zorámíta volt, nem volt hajlandó kijönni a seregével, hogy a síkságon ütközzön meg velük.

21. És lőn, hogy Moróni, mivel már nem remélhette, hogy egyenlő feltételek mellett ütközhet meg velük, kiesztel hát egy tervet, hogy kicsalogathassa a lámánitákat a hadiszállásaikból.

22. Meghagyta tehát Teánkum-

nak, hogy fogja néhány emberét, és vonuljon le a tengerpart közelébe; Moróni és serege pedig éjjel bevonult a Mulek városától nyugatra lévő vadonba; és így másnap, amikor a lámániták őrei felfedezték Teánkumot, rohantak, és elmondták ezt Jákóbnak, a vezetőjüknek.

23. És lőn, hogy a lámániták seregei Teánkum ellen vonultak, azt feltételezvén, hogy számbeli fölényükkel legyőzhetik Teánkum kis csapatát. Ám amikor Teánkum meglátta a lámániták ellene kivonuló seregeit, elkezdett a tengerpart mentén észak felé visszavonulni.

24. És lőn, hogy amikor a lámániták látták, hogy menekülni kezd, felbátorodtak és hevesen üldözni kezdték őket. És mialatt Teánkum így elvezette a lámánitákat, akik hiába üldözték őket, íme, Moróni parancsot adott serege azon részének, mely vele volt, hogy vonuljanak be a városba, és vegyék birtokba.

25. És ők így tettek, és mindazokat megölték, akiket a város védelmére hátrahagytak, igen, mindazokat, akik nem voltak hajlandók átadni a harci fegyvereiket.

26. És így Moróni seregének egy részével birtokba vette Mulek városát, míg serege maradékával elvonult, hogy szembeálkózzon a lámánitákkal, amikor azok visszatérnek Teánkum üldözéséből.

27. És lőn, hogy a lámániták egészen addig üldözték Teánkumot, míg Bőség városának

közelébe nem értek. Akkor pedig Lehivel és egy kis sereggel találták szembe magukat: akiket hátrahagytak Bőség városának védelmére.

28. És most íme, amikor a lámániták főkapitányai meglátták Lehit ellenük jönni a seregével, fejvesztve menekültek, attól tartva, hogy nem érik el Mulek városát, mielőtt Lehi utoléri őket; mert menetelésük miatt már fáradtak voltak, Lehi emberei pedig frissek voltak.

29. Most a lámániták nem tudták, hogy Moróni seregével a hátukban van; és csak Lehitől és az ő embereitől féltek.

30. Most Lehi nem akarta utolérni őket, amíg Morónival és seregével nem találkoznak.

31. És lőn, hogy, mielőtt még a lámániták messzire visszavonultak volna, körülvették őket a nefiták, Moróni emberei egyik oldalról, Lehi emberei pedig a másik oldalról, akik mind frissek voltak, tele erővel; de a lámániták fáradtak voltak a hosszú menetelés miatt.

32. És Moróni megparancsolta az embereinek, hogy addig rohamozzák őket, amíg át nem adják a harci fegyvereiket.

33. És lőn, hogy Jákób, mert ő volt a vezetőjük, és mert ő is "zorámita volt, és lelke legyőzhetetlen; ő vezette a lámánitákat, hogy rendkívüli haraggal harcoljanak Moróni ellen.

34. Mivel Moróni vonulásuk útjában volt, Jákób elhatározta tehát, hogy megöli őket, és utat

vág magának Mulek városához. De íme, Moróni és emberei erősebbek voltak, nem hátráltak meg tehát a lámániták elől.

35. És lőn, hogy mindkét oldalon rendkívüli haraggal harcoltak; és mindkét oldalon sokan haltak meg; igen, és Moróni megsebesült, Jákóbot pedig megölték.

36. És Lehi erős embereivel oly haraggal támadt a hátukba, hogy a hátul lévő lámániták átadták harci fegyvereiket; és a maradék lámánita, mivel nagyon meg volt zavarodva, nem tudta, hogy megfutamodjon vagy harcoljon.

37. Most Moróni, látva zavarodottságukat, így szólt hozzájuk: Ha előhózzátok és átadjátok a harci fegyvereiteket, akkor íme, abbahagyjuk véretek ontását.

38. És lőn, hogy amikor a lámániták meghallották ezeket a szavakat, akkor a főkapitányaik, mindazok, akik nem haltak meg, előléptek és Moróni lábai elé dobták a harci fegyvereiket, és embereiknek is megparancsolták, hogy ugyanezt tegyék.

39. De íme, sokan voltak, akik nem voltak hajlandók erre; és akik nem voltak hajlandók átadni a kardjaikat, azokat elfogták és megkötözték, és elvették a harci fegyvereiket, és rákényszerítették őket, hogy testvéreikkel Bőség földjére meneteljenek.

40. És most, az elejtett foglyok száma meghaladta azok számát, akik meghaltak, igen, megha-

ladta a mindkét oldalon meghaltak számát.

53. FEJEZET

A lámánita foglyokat Bőség városának a megerősítésére használják – A nefiták közötti széthúzások lámánita győzelmeiket eredményeznek – Hélamán átveszi a parancsnokságot Ammon népe kétezer ifjú fia felett. Mintegy Kr.e. 64–63.

És lőn, hogy öröket állítottak a lámánita foglyok mellé és kényszerítették őket, hogy menjenek és temessék el halottaikat, igen, és a nefiták halottait is, akik elestek; és Moróni embereket helyezett följük, hogy őrizzék őket, míg a munkájukat végzik.

2. És Moróni Lehivel Mulek városába ment, és átvette a város parancsnokságát, és Lehinek adta azt. Most íme, ez a Lehi olyan ember volt, aki ott volt Moróni csatáinak nagyobb részében; és „Morónihoz hasonló ember volt, és örültek egymás biztonságának; igen, szerették egymást, és Nefi egész népe is szerette őket.

3. És lőn, hogy miután a lámániták befejezték halottaik, valamint a nefita halottak eltemetését; visszameneteltették őket Bőség földjére; és Teánkum, Moróni parancsai szerint meghagyta nekik, hogy kezdjenek el dolgozni, ássanak egy árkot Bőség földje, vagyis városa körül.

4. És az árok belső partján

„gerendafalat építtetett; és az árokból kiásott földet ennek a gerendafalnak hányták; és így dolgoztatták a lámánitákat, míg erős és rendkívül magas gerendafallal és földdel körül nem vették Bőség városát.

5. És ez a város attól kezdve mindig nagyon erős hadiszállás maradt; és ebben a városban őrizték a lámánita foglyokat; igen, méghozzá azon a falon belül, amelyet saját kezükkel építettek velük. Most Moróni rá volt kényszerülve a lámániták dolgoztatására, mert munka közben könnyű volt őrizni őket; és ő szerette volna, ha minden hadereje rendelkezésre áll, amikor támadást intéz a lámániták ellen.

6. És lőn, hogy Moróni így győzelmet szerzett a lámániták egyik legnagyobb serege felett, és birtokba vette Mulek városát, amely a lámániták egyik legerősebb állása volt Nefi földjén; és még foglyai őrzésére is épített egy erős hadiszállást.

7. És lőn, hogy abban az évben már nem kísérelt meg több harcot a lámániták ellen, hanem háborús előkészületekkel foglalkoztatta embereit. Igen, és erődítmények készítésével, hogy megvédjék magukat a lámániták ellen. Igen, és hogy asszonyaikat és gyermekeiket megszabadítsák az éhségtől és a megpróbáltatásoktól. És azzal, hogy seregeiket ellássák élelemmel.

8. És most lőn, hogy mialatt

Moróni távol volt, ármánykodás miatt széthúzás támadt a nefiták között, és a lámánita seregek délen, a nyugati tengernél tért hódítottak a nefitáktól, igen, olyannyira, hogy az országnak abban a részében számos városukat elfoglalták.

9. És így a közöttük lévő bűnök, igen, a közöttük lévő széthúzások és ármánykodás miatt kerültek a legveszedelmesebb körülmények közé.

10. És most íme, van némi mondandóm “Ammon népét illetően, akik kezdetben lámániták voltak; de akiket Ammon és testvérei, vagyis inkább Isten szava és hatalma az Úrhoz ^btérített; és akiket lehozta Zarahemla földjére, és akiket azóta is védelmeznek a nefiták.

11. És esküjük visszatartotta őket attól, hogy fegyvert fogjanak a testvéreik ellen; mert megesküdtek rá, hogy “soha többé nem ontanak vért; és esküjük szerint el is vesztek volna; igen, hagyták volna, hogy testvéreik kezébe kerüljenek, ha Ammon és testvérei nem éreztek volna irántuk szánalmat és rendkívüli szeretetet.

12. És ezért hozták le őket Zarahemla földjére; és azóta mindig “védelmezték őket a nefiták.

13. De lőn, hogy amikor látták a veszélyt, és azt a sok megpróbáltatást és gyötrelmet, amit elszenvedtek értük a nefiták, megindította őket a könyörület,

és “szerettek volna országuk védelmében fegyvert fogni.

14. De íme, amikor már éppen azon voltak, hogy felveszik harci fegyvereiket, meggyőzték őket Hélamánnak és testvéreinek az érvei, mert már azon voltak, hogy “megszegik az ^besküt, melyet tettek.

15. És Hélamán attól félt, hogy ha így tesznek, akkor elveszítik a lelküket; ezért mindazok, akik erre a szövetségre léptek, kénytelenek voltak nézni, ahogy testvéreik az akkori veszedelmes körülmények között átvergődnek megpróbáltatásaikon.

16. De íme lőn, hogy volt sok olyan fiuk, akik nem léptek szövetségre, hogy nem veszik fel harci fegyvereiket azért, hogy megvédjék magukat az ellenségeikkel szemben; ők tehát most összegyűltek, aki csak képes volt a fegyverviselésre, és nefitáknak nevezték magukat.

17. És szövetségre léptek, hogy harcolni fognak a nefiták szabadságáért, igen, hogy még saját életük feláldozása árán is megvédik az országot; igen, és azt is szövetségben ígérték, hogy soha nem mondanak le a “szabadságukról, hanem mindig harcolni fognak azért, hogy megvédjék a nefitákat és önmagukat a rabságtól.

18. Most íme, kétezren voltak ezen ifjú emberek közül, akik ezen szövetségre léptek, és fogták harci fegyvereiket, hogy megvédjék országukat.

10a Alma 27:24–26.

b Alma 23:8–13.

11a Alma 24:17–19.

12a Alma 27:23.

13a Alma 56:7.

14a 4 Móz. 30:2.

b ksz Eskü.

17a Alma 56:47.

ksz Szabadság.

19. És most íme, ők mindeddig soha nem jelentettek hátrányt a nefitáknak, most pedig, ebben az időszakban nagy támasszá is váltak; mert fogták harci fegyvereiket, és azt akarták, hogy Hélamán legyen a vezetőjük.

20. És mind fiatal emberek voltak, és rendkívül hősiések voltak "bátorság tekintetében, és erő és tevékenység tekintetében is; de íme, ez még nem minden – olyan emberek voltak, akik ^bmindig igaznak bizonyultak abban, amely dologgal csak megbízták őket.

21. Igen, igaz és józan emberek voltak, mert megtanították őket arra, hogy tartsák be Isten parancsolatait, és "járjanak egyenes derékkel öelőtte.

22. És most lőn, hogy Hélamán kivonult "kétezer ifjú katonája élén, hogy támogatást nyújtson az ország déli határvidékén, a nyugati tengernél lévő népnek.

23. Így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának huszonnyolcadik éve.

54. FEJEZET

Ammoron és Moróni a foglyok kicseréléséért folytatnak tárgyalásokat – Moróni követeli, hogy a lámániták vonuljanak vissza és hagyjanak fel gyilkos támadásaikkal – Ammoron azt követeli, hogy a nefiták tegyék le a fegyvereiket és legyenek a lámániták alattvalói. Mintegy Kr.e. 63.

És most lőn, hogy a bírák huszonkilencedik évének kezdetén "Ammoron üzent Moróninak és kérte, hogy cseréljen foglyokat.

2. És lőn, hogy Moróni rendkívüli örömet érzett ezen kérés hallatán, mert szerette volna a lámánita foglyok ellátására kiadott készleteket a saját népe ellátására fordítani; és saját embereit is szerette volna serege megerősítésére használni.

3. Most a lámániták sok asszonyt és gyermeket ejtettek foglyul, viszont Moróni összes foglya között, vagyis azok között akiket Moróni ejtett foglyul, nem volt egy asszony vagy egy gyermek sem; ezért Moróni egy csel mellett döntött, hogy a lámánitáktól annyi nefita foglyot kaphasson vissza, amennyit csak lehet.

4. Írt tehát egy levelet, és Ammoron szolgáljával küldte el, ugyanazzal, aki levelet hozott Moróninak. Most ezek azok a szavak, melyeket Ammoronnak írt, mondván:

5. Íme, Ammoron, erről a háborúról írtam neked valamit, amit népem ellen folytattatok, vagyis amit "fivéred folytatott ellenük, és amit te még az ő halála után is tovább akarsz folytatni.

6. Íme, mondanék neked valamit Isten "igazságosságáról és az ő mindenható haragjának kardjáról, amely feletted függ, ha nem tartasz bűnbánatot

20a ksz Bátor, Bátorság.

b ksz Feddhetetlenség.

21a ksz Jár, Istennel jár.

22a Alma 56:3–5.

54 1a Alma 52:3.

5a Alma 48:1.

6a ksz Igazságosság.

és vissza nem vonod seregeidet a saját földjeitekre, vagyis a birtokokban lévő földre, mely Nefi földje.

7. Igen, elmondanám neked ezeket a dolgokat, ha képes lennél arra, hogy hallgass rájuk; igen, beszélnék neked arról a rettenetes "pokolról, mely olyan ^bgyilkosok befogadására vár, amilyen te vagy, és amilyen a fivéred volt, hacsak bünbánatot nem tartotok és vissza nem vonjátok gyilkos szándékaitokat, és vissza nem tértek seregeitekkel a saját földjeitekre.

8. De mivel te egyszer már elutasítottad ezeket a dolgokat, és az Úr népe ellen harcoltál, azért csak azt várhatom, hogy ismét így teszel.

9. És most íme, mi készen állunk a fogadásotokra; igen, és ha nem vonjátok vissza a szándékaitokat, akkor íme, annak az Istennek a haragját vonjátok majd magatokra, akit elutasítottatok, méghozzá a teljes pusztulásotokra.

10. De ahogy él az Úr, rátok fognak törni a seregeink, ha nem vonultok vissza, és hamarosan a halál látogat majd meg benneteket, mert meg fogjuk tartani a városainkat és a földjeinket; igen, és fenn fogjuk tartani a vallásunkat és Istenünk ügyét.

11. De íme, úgy tűnik nekem, hogy hiába beszélek én neked ezekről a dolgokról; vagyis úgy tűnik nekem, hogy a "pokol gyermeke vagy; azzal zárom tehát leveletem, hogy meg-

mondok neked, nem cserélek foglyokat, csakis olyan feltételek mellett, hogy egy fogolyért egy férfit, és a feleségét és a gyermekeit adod át; mert abban az esetben cserélek, ha ezt megteszed.

12. És íme, ha nem teszed meg ezt, akkor ellened jövök a seregeimmel; igen, még az asszonyokat és a gyermekeket is fel fogom fegyverezni, és úgy jövök ellened, és még a saját földedre is követni foglak, mely a mi "első örökségünk földje; igen, és vér véért lesz, igen, élet életért; és addig fogok csatározni veled, amíg ki nem pusztítunk benneteket a föld színéről.

13. Íme, haragos vagyok, és a népem is; ti arra törekedtetek, hogy legyilkoljatok minket, és mi csak arra törekedtünk, hogy megvédjük magunkat. De íme, ha továbbra is az elpusztításunkra törekedtek, akkor mi arra fogunk törekedni, hogy elpusztítsunk benneteket; igen, és a földünkre törekszünk majd, első örökségünk földjére.

14. Most zárom leveletem. Én Moróni vagyok; a nefita nép egyik vezére.

15. Most lőn, hogy amikor Ammoron megkapta ezt a levelet, felháborodott; és írt Moróninak egy másik levelet, és ezek azok a szavak, melyeket írt, mondván:

16. Én Ammoron vagyok, a lámániták királya; Amalikiás fivére vagyok, akit "meggyilkoltatok. Íme, meg fogom bosszulni

rajtatók a vérét, igen, és rátok fogok törni a seregeimmal, mert nem félek a fenyegetéseitektől.

17. Mert íme, atyáitok igazságtalanul cselekedtek testvéreikkel, olyannyira, hogy megfosztották őket a "kormányzás jogától, amikor az jog szerint őket illette.

18. És most íme, ha leteszitek a fegyvereiteket, és alávetitek magatokat azok kormányzásának, akiket a kormányzás jog szerint megillet, akkor letetem népemmel a fegyvereiket, és nem leszünk többé háborúban.

19. Íme, sok fenyegetést lihegtél már ellenem és népem ellen; de íme, mi nem félünk a fenyegetéseidtől.

20. Mindazonáltal örömmel megadom neked, hogy kívánságod szerint cseréljünk foglyokat, hogy harcoló férfiaknak megőrizhessem az élelmemet; és olyan háborút folytatunk majd, mely örökkévaló lesz, vagy addig, amíg a nefitákat a hatalmunk alá vetjük, vagy addig, amíg örökre kipusztulnak.

21. És azon Istent illetően, akiről azt mondjátok, hogy mi elutasítottuk, íme, nem ismerünk ilyen lényt; és ti sem; de ha mégiscsak van ilyen lény, akkor nem ismerjük, de minket is éppen úgy teremtett, mint benneteket.

22. És ha mégiscsak van egy ördög és van egy pokol, akkor íme, nem küld-e majd oda benneteket, hogy a fivéremmel lakjatok, akit meggyilkoltatok,

akivel kapcsolatban arra céloztatok, hogy egy ilyen helyre távozott? De íme, ezen dolgok mit sem jelentenek.

23. Én Ammoron vagyok, és annak a "Zorámnak a leszármazottja, akit atyáitok kényszerítettek és hoztak ki Jeruzsálemből.

24. És íme most egy merész lámánita vagyok; íme, ez a háború az általuk elszenvedett igazságtalanságok megbosszulásáért folyik, és azért, hogy fenntartsák és elnyerjék jogukat a kormányzáshoz; és zárom leveletem Morónihoz.

---

55. FEJEZET

Moróni visszautasítja a foglyok kicserélését – A lámánita öröket arra csábítják, hogy részegedjenek le, és kiszabadítják a nefita foglyokat – Gid városát vérontás nélkül beveszik. Mintegy Kr.e. 63–62.

Most lőn, hogy amikor Moróni megkapta ezt a levelet, még jobban fel volt háborodva, mert tudta, hogy Ammoron tökéletesen tudatában van a "csalárdóságának; igen, tudta, hogy Ammoron tudja, hogy nem igaz ügy az, ami arra indította, hogy háborút folytasson Nefi népe ellen.

2. És így szólt: Íme, mindaddig nem fogom kicserélni a foglyokat Ammoronnal, amíg vissza nem vonja szándékát, mint ahogy azt levelemben is kinyilvánítottam; mert nem

fogom megengedni neki, hogy még több hatalma legyen, mint amennyi már eddig is van.

3. Íme, ismerem azt a helyet, ahol az általuk foglyul ejtett embereimet őrzik a lámániták; és mivel Ammoron nem teljesíti a levelemben leírtakat, íme, szavaim szerint teszek velem; igen, addig törekszem közöttük a halálra, amíg békéért nem könyörögnek.

4. És most lőn, hogy miután Moróni elmondta ezeket a szavakat, meghagyta, hogy kutassanak az emberei között, hogy esetleg találjanak maguk között olyan embert, aki Lámán leszármazottja.

5. És lőn, hogy találtak egyet, akinek Lámán volt a neve, és aki azon király "egyik szolgája volt, akit Amalikiás ölt meg.

6. Most, Moróni meghagyta, hogy Lámán és néhány embere menjen el azon örökhöz, akik a Nefitákat őrizték.

7. Most, a nefitákat Gid városában őrizték; ezért Moróni oda küldte Lámánt, és meghagyta, hogy néhány ember menjen vele.

8. És amikor este lett, Lámán elment azon örökhöz, akik a nefitákat őrizték, és íme, azok látták, hogy jön, és rákiáltottak; de ő így szólt hozzájuk: Ne féljete; íme, én lámánita vagyok. Íme, megszöktünk a nefitáktól, és ők alszanak; és íme, vettünk a borukból és magunkkal hoztuk.

9. Most, amikor a lámániták meghallották ezeket a szavakat,

örömmel fogadták őt; és így szóltak hozzá: Adj nekünk a borotokból, hogy ihassunk. Örülünk, hogy hoztatok magatokkal bort, mert fáradtak vagyunk.

10. De Lámán azt mondta nekik: Tartsuk meg a borunkat addig, amíg harcolni nem megyünk a nefiták ellen. De ez a beszéd csak méginkább vágyat ébresztett bennük arra, hogy igyanak a borból;

11. Mert azt mondták: Fáradtak vagyunk, had vegyünk tehát a borból, és egy idő múlva kapunk borporciót, ami felerősít minket arra, hogy a nefiták ellen menjünk.

12. És Lámán azt mondta nekik: Tegyetek kívánságotok szerint.

13. És lőn, hogy bőven vettek a borból; és az ízlett nekik, még bővebben vettek tehát belőle; és az erős volt, mivel annak erejében készítették.

14. És lőn, hogy ittak, és viggadtak, és egy idő múlva mind lerészegedtek.

15. És most, amikor Lámán és emberei látták, hogy mind részegek és mély álomba merültek, visszatértek Morónihoz, és minden dolgot elmondtak neki, ami történt.

16. És most, ez Moróni terve szerint volt. És Moróni harci fegyverekkel készítette fel az embereit; és elment Gid városához, míg a lámániták mély álomban, részegen voltak, és bedobta a harci fegyvereket a

foglyoknak, olyannyira, hogy azok mind felfegyverkeztek;

17. Igen, még az asszonyaiknak is, és azok gyermekeinek, mind azoknak, akik képesek voltak a harci fegyverek használatára. Akkor Moróni mindezen foglyokat felfegyverezte; és mindezen dolgokat mély csendben tették.

18. De ha fel is ébresztették volna a lámánitákat, íme, azok részegek voltak, és a nefiták megölhették volna őket.

19. De íme, Moróni nem erre vágyott; ő nem gyönyörködött a gyilkosságban vagy a "vérontásban, hanem népe pusztulástól való megmentésében gyönyörködött; és ezért, hogy ne hozzon magára jogtalanságot, nem akart részegségükben a lámánitákra törni és elpusztítani őket.

20. De elérte, amire vágyott; mert felfegyverezte azon nefita foglyokat, akik a város falain belül voltak, és hatalmat adott nekik arra, hogy birtokba vegyék a falakon belüli részeket.

21. És aztán meghagyta a vele lévő embereknek, hogy húzódjanak vissza egy kissé, és kerítsék be a lámániták seregeit.

22. Most íme, mindez éjnek idején történt, így amikor a lámániták reggel felébredtek, azt látták, hogy kívülről bekerítették őket a nefiták, belülről pedig fel vannak fegyverkezve a foglyaik.

23. És így belátták, hogy a nefiták hatalmukba kerítették

őket; és ezen körülmények között úgy találták, hogy nem tanácsos harcolni a nefitákkal; ezért főkapitányaik parancsára előhozták harci fegyvereiket, és irgalomért könyörögve a nefiták lába elé vetették azokat.

24. Most íme, erre vágyott Moróni. Hadifoglyként elejtette őket, és birtokba vette a várost, és meghagyta, hogy minden olyan foglyot szabadítsanak ki, aki nefita; és ezek Moróni seregéhez csatlakoztak, és nagy erősségei voltak a seregének.

25. És lőn, hogy a foglyul ejtett lámánitáknak meghagyta, hogy kezdjenek hozzá a Gid városa körüli erődítmények megerősítésének "munkálatához.

26. És lőn, hogy miután Gid városát megerősítette úgy, ahogyan azt szerette volna, a foglyokat átvitette Bőség városába; és azt a várost is rendkívül erős haddal őrizte.

27. És lőn, hogy a lámániták minden cselszövése ellenére megtartottak és megvédtek minden általuk elejtett foglyot, és minden visszaszerzett területet és előnyüket is megtartották.

28. És lőn, hogy a nefiták ismét kezdtek győzedelmesek lenni, és visszakövetelni a jogaikat és a kiváltságait.

29. Több alkalommal megkísérelték a lámániták, hogy éjjel bekerítsék őket, de az ilyen kísérletek alkalmával sok foglyot vesztettek.

30. És sok alkalommal megkíséreltek borukkal szolgálni

a nefitáknak, hogy méreggel vagy részegséggel elpusztíthasák őket.

31. De íme, a nefiták nem voltak lassúak abban, hogy megpróbáltatásuk ezen idején az Úrra, Istenükre „emlékezzenek. Nem lehetett csapdába ejteni őket; igen, csak akkor voltak hajlandók inni a borukból, ha abból először néhány lámánita fogolynak adtak.

32. És ilyen óvatosak voltak, hogy senkinek ne szolgáljanak közöttük méreggel; mert ha a boruk megmérgezi a lámánitát, akkor megmérgezi a nefitát is; és így tették próbára minden szeszes italukat.

33. És most lőn, hogy Moróni számára szükséges volt előkészületeket tenni Moriánton városának a megtámadására; mert íme, a lámániták munkálataikkal addig erősítették Moriánton városát, míg az rendkívül erős hadiszállás nem lett.

34. És állandóan új hadakat vittek abba a városba, és új élelmiszerkészleteket is.

35. És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának huszonkilencedik éve.

56. FEJEZET

Hélamán levelet küld Moróninak, amely beszámol a lámánitákkal folytatott háború állásáról – Antipus és Hélamán nagy győzelmet aratnak a lámániták felett – Hélamán kétezer ifjú fia csodálatos erővel harcol, és egy sem esik el közülük.

1. vers: *mintegy Kr.e. 62; 2–19. versek: mintegy Kr.e. 66; 20–57. versek: mintegy Kr.e. 65–64.*

És most lőn, hogy a bírák uralma harmincadik évének kezdetén, az első hónap második napján, Moróni levelet kapott Hélamántól, mely leírta a nép dolgait az országnak abban a szegletében.

2. És ezek azok a szavak, melyeket írt, mondván: Moróni, mélyen szeretett testvérem az Úrban és a háborúzás gyötrelmeiben; íme, szeretett testvérem, van némi mondandóm számodra hadihelyzetünkről az országnak ebben a részében.

3. Íme, „kétezeren azon férfiak fiai közül, akiket Ammon lehozott Nefi földjéről – most tudod, hogy ezek Lámán leszármazottjai, aki Lehi atyánk legidősebb fia volt;

4. Most nem szükséges felidézni neked a hagyományaidat vagy a hitetlenségüket, mert te ismered mindezen dolgokat –

5. Elegendő tehát azt elmondanom neked, hogy ezen fiatal férfiak közül kétezeren felvették harci fegyvereiket, és azt szerették volna, hogy legyenek a vezetőjük; és eljöttünk, hogy megvédjük az országunkat.

6. És most azon „szövetségről is tudsz, melyet atyáik kötöttek, hogy nem veszik fel harci fegyvereiket a testvéreik ellen, azok vérének ontására.

7. De a huszonhatodik évben, amikor látták megpróbáltatásainkat és gyötrelmeinket őer-

tük, már azon voltak, hogy „megszegik a szövetséget, melyet kötöttek, és a mi védelmünkben felveszik harci fegyvereiket.

8. De én nem akartam megengedni nekik, hogy megszegjék ezt a szövetséget, melyet kötöttek, feltételezvé, hogy Isten meg fog erősíteni bennünket, olyannyira, hogy ne szenvedjünk többet az általuk tett eskü betartása miatt.

9. De íme, van itt egy dolog, melyben nagy örömünk lehet. Mert íme, a huszonhatodik évben én, Hélamán, Júdea városába vonultam ezen kétezer fiatalember élén, hogy segítségére legyünk Antipusnak, akit vezérnek neveztl ki azon ország rész népe felett.

10. És kétezer fiammal (mert méltók arra, hogy a fiaimnak neveztesse) Antipus seregéhez csatlakoztam, mely erősítésnek Antipus rendkívül megörült; mert íme, seregét megcsappantották a lámániták, mivel hadaik rengeteget megölték a mi embereink közül, mely okot ad nekünk a gyászra.

11. Mindazonáltal vigasztaljuk magunkat abban a tényben, hogy hazájuk és Istenük ügyében haltak meg, igen, és „boldogok.

12. És a lámániták sok foglyot is megtartottak, akik közül mindenki főkapitány volt, mert senki mást nem hagytak életben. És azt gondoljuk, hogy ők most, ezen időben Nefi földjén van-

nak; ha igaz, hogy nem ölték meg őket.

13. És most, ezek azok a városok, melyeket oly sok vitéz emberünk vérenek ontásával birtokba vettek a lámániták:

14. Manti földje, vagyis Manti városa, és Zézrom városa, és Kuméni városa és Antipára városa.

15. És ezek azok a városok, melyek a birtokukban voltak akkor, amikor Júdea városába megérkeztem; és rátaláltam Antipusra és embereire, amint éppen szívvel-lélekkel fáradoztak a város megerősítésén.

16. Igen, és testben és lélekben is levertek voltak, mert nappal vitézül harcoltak, éjszaka pedig azon robotoltak, hogy fenntartsák a városaikat; és így mindenféle nagy megpróbáltatást szenvedtek el.

17. És most el voltak szánva arra, hogy vagy győzedelmeskednek ezen a helyen, vagy meghalnak; gondolhatod tehát, hogy ez a kis haderő, melyet magammal hoztam, igen, ezek a fiaim, nagy reményeket és nagy örömet adtak nekik.

18. És most lőn, hogy amikor a lámániták látták, hogy Antipus serege nagyobb erőre tett szert, Ammoron rendeletei arra kényszerítették őket, hogy ne jöjjenek csatázni Júda városa ellen, vagyis ellenünk.

19. És így kegyeltjei voltunk az Úrnak; mert ha akkor ezen gyengeségünkben ellenünk jöttek volna, akkor esetleg elpusz-

tították volna a mi kis seregünket; de így megőriztettünk.

20. Ammoron azt parancsolta nekik, hogy tartsák fenn azokat a városokat, melyeket bevettek. És így végződött a huszonhatodik év. És a huszonhetedik év kezdetén felkészítettük városunkat és magunkat a védelemre.

21. Most azt szerettük volna, hogy a lámániták jöjjenek mielőttünk, mert nem szerettük volna őket a hadiszállásaikon megtámadni.

22. És lőn, hogy körös-körül kémeket tartottunk, hogy figyeljék a lámániták mozgását, hogy se éjjel se nappal ne menjenek el mellettünk és támadják meg azon városainkat, melyek északra vannak.

23. Mert tudtuk, hogy azokban a városokban az emberek nem elég erősek ahhoz, hogy megütközzenek velük; ezért azt szerettük volna, ha elhaladnak mellettünk, hogy hátulról rájuk törhessünk, és így ugyanakkor ütközzünk meg velük hátulról, amikor elől is megütköznek velük. Azt gondoltuk, hogy le tudjuk győzni őket; de íme, csalódtunk ezen vágyunkban.

24. Sem egész seregünkkel, sem annak egy részével nem mertek elhaladni mellettünk, attól tartván, hogy nem elég erősek, és elbuknak.

25. Nem mertek levonulni Zarahemla városa ellen sem; és a Sidon forrásánál sem mertek átkelni, át Nefiha városához.

26. És így hadaikkal elhatározták azon városok fenntartását, melyeket bevettek.

27. És most, ezen év második hónapjában lőn, hogy ezen kétezer fiam atyáitól sok élelmet hoztak nekünk.

28. És kétezer embert is küldtek Zarahemla földjéről. És így fel voltunk készülve tízezer emberrel, valamint számukra élelemmel; és még asszonyaik és gyermekeik számára is.

29. És a lámániták, mivel látták, hogy naponta növekednek a hadaink, és fenntartásunkra élelem is érkezik, félelmükben kirohanásokhoz folyamodtak, hátha véget vethetnek annak, hogy élelmet és haderőt kapjunk.

30. Most, amikor láttuk, hogy ily módon nyugtalankodni kezdenek a lámániták, úgy gondoltuk, cselt vetünk; Antipus tehát parancsot adott, hogy ifjú fiaimmal vonuljunk el egy szomszédos városhoz, mintha egy szomszédos városnak szállítanánk élelmet.

31. Így Antipára városának közelében kellett elvonulnunk, mintha egy azon túli városhoz mennénk a tengerpart melletti határvidéken.

32. És lőn, hogy kivonultunk, mintha éllemeinkkel tennénk azt, hogy ahhoz a városhoz menjünk.

33. És lőn, hogy Antipus kivonult seregének egy részével, a maradékot a város tartására hagyván. De addig nem vonult ki, amíg kis seregemmel el nem mentem és Antipára városának közelébe nem értem.

34. És most, Antipára városában állomásozott a lámániták legerősebb serege; igen, a legnagyobb.

35. És lőn, hogy amikor értesítették őket a kémeik, kijöttek a seregükkel és ellenünk vonultak.

36. És lőn, hogy mi észak felé menekültünk előlük. És így elvezettük a lámániták legerősebb seregét;

37. Igen, még hozzá jelentős távolságra, olyannyira, hogy amikor látták, hogy Antipus serege teljes erővel üldözi őket, akkor nem fordultak se jobbra se balra, hanem egyenes irányban, utánunk folytatták a vonulásukat. Úgy gondoltuk, az a szándékuk, hogy még azelőtt megöljenek minket, mielőtt Antipus utolérné őket. És ezt azért, hogy embereink ne hogy bekerítsék őket.

38. És most, Antipus, látván, hogy veszélyben vagyunk, gyorsított menetre fogta a seregét. De íme, éjszaka volt; nem értek tehát utol minket. És Antipus sem érte utol őket; tehát éjszakára letáboroztunk.

39. És lőn, hogy a reggel virradata előtt, íme, a lámániták már üldöztek minket. Most nem voltunk elég erősek ahhoz, hogy hadakozzunk velük; igen, nem engedhettem meg, hogy ifjú fiaim a kezükre kerüljenek. Folytattuk tehát menetelésünket, és bevonultunk a vadonba.

40. Most ők sem mertek se

jobbra, se balra letérni, ne hogy bekerítsék őket; és én sem akartam se jobbra, se balra letérni, ne hogy utolérjenek minket, mert nem tudtunk volna nekik ellenállni, hanem megöltek volna minket, és ők elmenekültek volna; és így egész nap menekültünk a vadonban, még hozzá egészen addig, amíg sötét nem lett.

41. És lőn, hogy amikor megérkezett a reggel világossága, ismét láttuk, hogy rajtunk vannak a lámániták, és menekültünk előlük.

42. De lőn, hogy nem üldöztek minket messzire, mire megálltak; és ez a hetedik hónap harmadik napjának reggele volt.

43. És most, nem tudtuk, hogy utolérte-e őket Antipus, de így szóltam embereimhez: Íme, nem tudjuk, azért álltak-e meg, hogy ellenük menjünk, s hogy az ő csapdájukba ejthessenek minket;

44. Mit mondotok tehát, fiaim, akartok harcba menni ellenük?

45. És most, szeretett testvérem, Moróni, azt mondom neked, hogy még soha nem láttam ilyen nagy "bátorságot", még az összes nefiták között sem.

46. Mert miután mindig fiaimnak neveztem őket (mivel mindannyian nagyon fiatalok voltak), ezért ezt mondták nekem: Atyánk, íme, velünk van a mi Istenünk, és ő nem fogja megengedni, hogy elessünk; engedd hát, hogy elmenjünk; mi

nem ölnénk meg a testvéreinket, ha békén hagynának bennünket; menjünk tehát, különben legyőzik Antipus seregét.

47. Most, még sohasem harcoltak, mégsem félték a halált; és inkább törődtek atyáik "szabadságával, mint a saját életükkel; igen, ^banyáik tanították meg nekik, hogy ha nem kételkednek, akkor Isten ki fogja szabadítani őket.

48. És felidéztek nekem anyáik szavait, mondván: Mi nem kételkedünk abban, hogy anyáink tudták ezt.

49. És lőn, hogy az én kétezzremmel visszatértem, a lámániták ellen, akik azelőtt üldöztek minket. És most íme, Antipus seregei utolérték őket, és borzalmas csata kezdődött.

50. Antipus serege, mivel fáradt volt az oly rövid idő alatt megtett hosszú meneteléstől, közel állt hozzá, hogy a lámániták kezére kerüljön; és ha nem tértem volna vissza az én kétezzremmel, akkor azok elérték volna a céljukat.

51. Mert Antipus és sok vezére elesett kard által, fáradságuk miatt, melyet erőltetett menetelésük okozott – Antipus emberei tehát, vezéreik eleste miatt megzavarodván, kezdtek meghátrálni a lámániták elől.

52. És lőn, hogy a lámániták bátorságra kaptak, és üldözni kezdték őket; és így üldözték őket nagy buzgósággal a lámániták, amikor Hélamán az ő kétezzrével hátba támadta őket,

és rendkívül ölni kezdte őket, olyannyira, hogy a lámániták egész serege megállt és Hélamán ellen fordult.

53. Most, amikor Antipus emberei látták, hogy a lámániták megfordultak, összeszedték embereiket és ők is hátba támadták a lámánitákat.

54. És most lőn, hogy mi, Nefi népe, Antipus népe és én a kétezzremmel, bekerítettük a lámánitákat, és bizony öltük őket; igen, olyannyira, hogy arra kényszerültek, átadják harci fegyvereiket, és magukat is, hadifogolyként.

55. És most lőn, hogy miután megadták magukat nekünk, íme, megszámloltam ezeket a velem harcoló fiatalembereket, attól tartva, hogy sokat megöltek közülük.

56. De íme, nagy öröömre nem volt közöttük "egyetlen lélek sem, aki elesett volna; igen, és úgy harcoltak, mintha Isten erejével tennék azt; igen, soha nem hallottunk olyan férfiáról, akik ily csodás erővel harcoltak volna; és oly nagy hatalommal törték a lámánitákra, hogy megijesztették őket; és emiatt adták át magukat hadifoglyokként a lámániták.

57. És mivel nem volt hely a foglyainknak, hogy őrizhessük és elzárjuk őket a lámániták seregei elől, elküldtük tehát őket Zarahemla földjére, Antipus életben maradt embereinek egy részével; a maradékot pedig fogtam és az én ifjú "ammonitá-

47a Alma 53:16–18.
b Alma 57:21.

ksz Anya.
56a Alma 57:25; 58:39.

57a Alma 27:26;
53:10–11, 16.

imhoz csatoltam, és visszame-
neteltünk Júdea városába.

57. FEJEZET

*Hélamán felidézi Antipára bevéte-
lét, és hogy Kuméni városa megadta
magát, majd később megvédték –
Ammonita ifjai vitézőül harcolnak;
mind megsebesülnek, de egy sem
esik el – Gid jelenti a lámánita
foglyok legyilkolását és elmenekü-
lését. Mintegy Kr.e. 63.*

És most lőn, hogy levelet kap-
tam Ammorontól, a királytól,
amelyben kijelentette, hogy
ha átadom az általunk elejtett
hadifoglyokat, akkor átadják
nekünk Antipára városát.

2. De én küldtem egy levelet a
királynak, hogy mi biztosak
vagyunk benne, hogy elegendő
haderőnk van Antipára városá-
nak haderővel történő bevéte-
lére; és hogy nem tartanánk
bölcshet magunkat, ha azért a
városért átadnánk a foglyokat,
és hogy csak cserében adjuk át
a foglyaikat.

3. És Ammoron elutasította
a levelemet, mert nem akart
foglyokat cserélni; elkezdünk
tehát előkészületeket tenni, hogy
Antipára városa ellen menjünk.

4. Ám Antipára népe elhagyta
a várost, és más városokba
menekült, melyek a birtokuk-
ban voltak, hogy megerősítsék
azokat; és így Antipára városa
a kezünkre került.

5. És így végződött a bírák ural-
mának huszonnyolcadik éve.

6. És lőn, hogy a huszonkilen-
cedik év kezdetén élelmiszert-
szállítmányt kaptunk, valamint
csapat kiegészítést Zarahemla
földjéről és a környező földek-
ről, összesen hatezer embert, az
"ammoniták hatvan fia mellett,
akik azért jöttek, hogy csatla-
kozzanak testvéreikhez, az én
kis kétezres seregemhez. És
most íme, erősek voltunk, igen,
és ételmezt is bőven hoztak
nekünk.

7. És lőn, hogy szerettünk
volna csatát vívni azzal a
sereggel, melyet Kuméni váro-
sának védelmére helyeztek el.

8. És most íme, meg fogom
mutatni neked, hogy hamarosan
elértük, amit szerettünk volna;
igen, erős hadainkkal, vagyis
erős hadaink egy részével éjjel
bekerítettük Kuméni városát,
nem sokkal azelőtt, hogy éle-
lemszállítmányt kaptak volna.

9. És lőn, hogy sok éjszakán
át a város körül táboroztunk.
Kardjaink mellett aludtunk,
és őrséget tartottunk, hogy a
lámániták ránk ne törhessenek,
minket éjjel meg ne ölhessenek,
amit sokszor megpróbáltak.
De ahányszor megpróbálták,
mindannyiszor vérük ontatott.

10. Egy idő után ételmük meg-
érkezett, és azon voltak, hogy
éjjel mennek be a városba. Ám
mi, ahelyett, hogy lámániták
lettünk volna, nefiták voltunk;
elejtettük tehát őket és az
ételmüket.

11. És annak ellenére, hogy a
lámániták ily módon el lettek

vágva az erősítéstől, még mindig el voltak szánva a város tartására; szükségessé vált tehát, hogy fogjuk ezt az élelmet és Júdeába küldjük, valamint foglyainkat Zarahemla földjére.

12. És lőn, hogy nem sok nap telt el, mire a lámániták a segítség minden reményét elveszítvén, kezünkre adták a várost; és mi így elértük céljainkat Kuméni városának megszerzésében.

13. De lőn, hogy foglyaink annyian voltak, hogy a mi nagy létszámunk ellenére is arra kényszerültünk, hogy vagy minden haderőnk lefoglalásával őket őrizzük, vagy megöljük őket.

14. Mert íme, nagy csoportokban kitortek, és kövekkel, és bunkókkal, és minden olyan dologgal harcoltak, amit csak kézbe tudtak venni, olyannyira, hogy több mint kétezret megöltünk közülük azt követően, hogy mint hadifoglyok megadták magukat.

15. Szükségessé vált tehát, hogy véget vessünk az életüknek, vagy hogy karddal a kezünkben őrizzük, vagy kísérik Zarahemla földjére őket; és az élelmünk – annak ellenére, amit a lámánitáktól zsákmányoltunk – az sem volt több annál, mint amennyi elegendő volt saját népünknek.

16. És most, ezen válságos körülmények között nagyon komoly dolog lett annak eldöntése, hogy mi legyen ezekkel a hadifoglyokkal. Mindazonáltal úgy határoztunk, hogy leküld-

jük őket Zarahemla földjére; kiválasztottuk tehát embereink egy részét, és rájuk bíztuk a foglyainkat, és megparancsoltuk nekik, hogy menjenek le Zarahemla földjére.

17. De lőn, hogy másnap visszajöttek. És most íme, nem kérdeztük őket a foglyokról; mert íme, rajtunk voltak a lámániták, és éppen időben értek vissza ahhoz, hogy megmentsenek minket attól, hogy a kezükre kerüljünk. Mert íme, Ammoron egy új élelmiszerszállítmányt és még egy nagy sereg embert küldött a megsegítésükre.

18. És lőn, hogy azok az emberek, akiket a foglyokkal elküldtünk, éppen időben érkeztek ahhoz, hogy megfékezzék őket, amikor már majdnem legyőztek minket.

19. De íme, az én kétezer és hatvanból álló kis csapatom is elkeseredetten harcolt; igen, keményen álltak a lámániták ellen, és halált osztottak mindazoknak, akik szembeszálltak velük.

20. És amikor seregünk maradéka már azon volt, hogy meghátrál a lámániták elől, íme, ez a kétezer és hatvan kemény és rettenthetetlen volt.

21. Igen, és engedelmeskedtek és azon voltak, hogy pontosan teljesítsék a parancs minden szavát; igen, és a hitük szerint történt velük; és én emlékeztem a szavakra, melyeket mondtak nekem, amit az "anyáik tanítottak nekik.

22. És most íme, ezt a nagy győzelmet ezeknek a fiaimnak és a foglyok kíséretére kiválasztott embereknek köszönhetjük; mert ők voltak azok, akik a lámánitákat megverték; azok tehát Manti városáig vissza lettek űzve.

23. Mi pedig megtartottuk Kuméni városunkat, és nem mindannyiunkat pusztított el a kard; mindazonáltal nagy veszteséget szenvedtünk.

24. És lőn, hogy miután a lámániták elmenekültek, én rögtön elrendeltem, hogy vegyék ki a halottak közül azokat az embereimet, akik megsebesültek, és meghagytam, hogy kötözzék be a sebeiket.

25. És lőn, hogy az én kétezer és hatvanam közül kétszázan voltak, akik elájultak a vérvesztés miatt; mindazonáltal, Isten jósága szerint, és a mi nagy csodálkozásunkra, valamint egész seregünk örömeire „egyetlen lélek sem volt közöttük, aki elpusztult volna; igen, és egyetlen lélek sem volt közöttük, aki ne kapott volna sok sebet.

26. És most, megőrzésük láttán egész hadseregünket bámulat fogta el, igen, hogy mind megmenekültek, míg testvéreink közül ezret öltek meg. És mi ezt joggal Isten csodálatos „hatalmának tulajdonítjuk, az ő rendkívüli ^bhitük miatt abban, amire megtanították őket – hogy van egy igazságos Isten, és aki nem kételkedik, azt megőrzi az ő bámulatos hatalma.

27. Most, ez volt azok hite, akikről beszéltem; fiatalok, és szilárd az elméjük, és folyamatosan Istenbe helyezik bizalmukat.

28. És most lőn, hogy miután így elláttuk sebesült embereinket, és eltemettük halottainkat és a lámániták halottait is, akik sokan voltak, íme, megkérdeztük Gidet azon foglyokat illetően, akikkel elindultak, hogy lemenjenek Zarahemla földjére.

29. Most, Gid volt a főkapitány azon csapat felett, melyet kijelöltünk, hogy őrizték őket, lekísérve Zarahemla földjére.

30. És most, ezek azok a szavak, melyeket Gid elmondott nekem: Íme, elindultunk, hogy foglyainkkal lemenjünk Zarahemla földjére. És lőn, hogy összetalálkoztunk seregeink kémeivel, akiket a lámániták táborának megfigyelésére küldtünk ki.

31. És ők odakiáltottak nekünk, mondván: Íme, a lámánita seregek Kuméni városa felé vonulnak; és íme, rájuk fognak törni, igen, és elpusztítják a népünket.

32. És lőn, hogy foglyaink hallották a kiáltásaikat, mely felbátorította őket; és lázadásban felkeltek ellenünk.

33. És lőn, hogy lázadásuk miatt rájuk rontottunk a kardjainkkal. És lőn, hogy csapatosan a kardjainkba szaladtak, melynek során a legnagyobb részük elesett; a maradékuk pedig kitört és elmenekült előlünk.

34. És íme, miután elmenekül-

tek, és mi nem tudtuk utolérni őket, gyorsan Kuméni városa felé meneteltünk; és íme, időben érkezünk ahhoz, hogy segíthessünk testvéreinknek a város védelmében.

35. És íme, ismét kiszabadultunk ellenségeink kezéből. És áldott a mi Istenünk neve; mert íme, ő az, aki kiszabadított minket; igen, aki ezt a nagy dolgot tette értünk.

36. Most lőn, hogy amikor én, Hélamán, meghallottam Gid ezen szavait, rendkívül nagy öröm töltött el, Isten jósága miatt abban, hogy megőrzött minket, hogy mindannyian el ne vesszünk; igen, és én bízom abban, hogy azok lelkei, akiket megöltek, "bementek Istenük nyugalmaiba.

58. FEJEZET

Hélamán, Gid és Teomner csellel beveszik Manti városát – A lámániták visszavonulnak – Ammon népének fiai megőriztetnek, amikor megállnak szabadságuk és hitük védelmében. Mintegy Kr.e. 63–62.

És íme, most lőn, hogy a következő célunk Manti városának az elfoglalása volt; de íme, nem volt rá mód, hogy kis csapatainkkal kivezessük őket a városból. Mert íme, emlékeztek arra, amit azelőtt tettünk; és így nem tudtuk "kicsalni őket a hadiszállásaikból.

2. És jóval többen voltak a mi seregünknel, úgyhogy nem

mertünk előrehatolni és őket a hadiszállásaikon megtámadni.

3. Igen, és szükségessé vált, hogy embereinket a birtokunkban lévő földek azon részeinek fenntartására rendeljük, melyeket visszanyertünk. Szükségessé vált tehát, hogy várjunk, hogy talán kapunk még erősítést és új élelmiszerkészleteket Zarahemla földjéről.

4. És lőn, hogy követséget küldtem országunk kormányzójához, hogy megismertessük vele népünk ügyeit. És lőn, hogy vártuk, hogy élelmet és erősítést kapjunk Zarahemla földjéről.

5. De íme, ez nem sokat segített rajtunk; mert a lámániták is napról napra nagy erősítéseket és sok élelmet kaptak; és ilyenek voltak a körülményeink ebben az időszakban.

6. És a lámániták időről időre kirohanásokat intéztek ellenünk, elhatározva, hogy csellel pusztítanak el minket; mindazonáltal menedéket nyújtó helyeik és hadiszállásaik miatt nem mehettünk harcba ellenük.

7. És lőn, hogy ilyen nehéz körülmények között sok hónapon át vártunk, egészen addig, amíg már majdnem elpusztultunk az élelem hiánya miatt.

8. De lőn, hogy kaptunk élelmet, melyet egy kétezer emberből álló sereg védett és hozott a megsegítésünkre; és ez volt minden segítség, amit kaptunk, hogy megvédjük magunkat és a hazánkat attól, hogy az

ellenségeink kezébe kerüljön, igen, hogy egy olyan ellenséggel hadakozzunk, mely megszámlálhatatlan volt.

9. És most, ezen kínos helyzeteink okát, vagyis annak okát, hogy miért nem küldtek nekünk több erősítést, nem tudtuk; el voltunk tehát keseredve, és félelem töltött el minket, hogy valamiképpen Isten ítéletei fognak lesújtani az országunkra; legyőzésünket és teljes pusztulásunkat eredményezve.

10. Ezért imádságban kiöntöttük lelkünket Isten előtt, hogy erősítsen meg minket, és szabadítson ki ellenségeink kezéből, igen, és adjon erőt ahhoz, hogy városainkat, földjeinket és javainkat népünk fenntartására megőrizhessük.

11. Igen, és lőn, hogy az Úr, a mi Istenünk meglátogatott minket annak zálogával, hogy ő ki fog szabadítani minket; igen, olyannyira, hogy békét szólt a lelkünkhöz, és hatalmas hitet adott nekünk, és felébrésztette bennünk reményét az általa történő szabadulásnak.

12. És bátorságot merítettünk kis csapatunkból, melyet kaptunk, és erősen elhatároztuk, hogy legyőzzük az ellenségeinket, és hogy "megőrizzük földjeinket, és javainkat, és asszonyainkat, és gyermekeinket, és ^bszabadságunk ügyét.

13. És így teljes erőnkkel a lámániták ellen mentünk, akik Manti városában voltak; és a vadon felőli oldalon vertük fel

sátrainkat, mely a város közelében volt.

14. És másnap lőn, hogy amikor a lámániták meglátták, hogy ott vagyunk a határban a város közelében lévő vadonnál, kiküldték a környékünkre a kémeiket, hogy felderítsék számunkat és seregünk erejét.

15. És lőn, hogy amikor látták, hogy szám szerint nem vagyunk erősek, és mivel attól is félték, hogy ha nem jönnek ki ellenünk harcolni és nem ölnek meg minket, akkor elvághatjuk őket az utánpótlástól, és mivel azt is feltételezték, hogy népes seregeikkel könnyen el tudnak pusztítani minket, elkezdtek tehát előkészületeket tenni arra, hogy kijöjjenek harcolni ellenünk.

16. És amikor láttuk, hogy előkészületeket tesznek, hogy kijöjjenek ellenünk, íme, meghagytam, hogy Gid néhány emberével rejtőzzön el a vadonban, és hogy Teomner és néhány ember szintén rejtőzzön el a vadonban.

17. Most, Gid és emberei jobbra voltak, a többiek pedig balra; és amikor így elrejtőztek, íme, én seregem maradékával ugyanazon a helyen maradtam, ahol először felvertük a sátrainkat, felkészülve arra, hogy a lámániták kijöjjenek harcolni.

18. És lőn, hogy a lámániták népes seregükkel ki is vonultak ellenünk. És amikor odaértek és kardjaikkal már majdnem ránk törtek, akkor meghagytam, hogy embereim, akik velem

voltak, vonuljanak vissza a vadonba.

19. És lőn, hogy a lámániták nagy sebesen utánunk jöttek, mert rendkívül vágytak rá, hogy utolérjenek és megölhessenek bennünket; követtek tehát a vadonba; és mi Gid és Teomner között haladtunk el, de úgy, hogy őket nem fedezték fel a lámániták.

20. És lőn, hogy amikor a lámániták, vagyis amikor a hadsereg elment mellettük, Gid és Teomner előjöttek rejtekheleiről, és elvágta a lámániták kémeinek útját, hogy azok ne térhessenek vissza a városba.

21. És lőn, hogy miután elvágta ezeknek az útját, a városhoz rohantak, és rárontottak a város védelmére hátrahagyott őrekre, olyannyira, hogy elpusztították őket és birtokba vették a várost.

22. Most, ez azért történt, mert a lámániták hagyták, hogy néhány ór kivételével az egész seregüket kicsaljuk a vadonba.

23. És lőn, hogy Gid és Teomner ily módon elfoglalták a hadiszállásaikat. És lőn, hogy mi, miután már jó sokáig mentünk a vadonban, Zarahemla földje felé vettük utunkat.

24. És amikor a lámániták látták, hogy Zarahemla földje felé menetelünk, rendkívül megijedtek, hogy tervet készítettünk arra, hogy a pusztulásba vigyük őket; elkezdtek tehát ismét visszavonulni a vadonba, igen, méghozzá ugyanazon az úton, melyen jöttek.

25. És íme, ez éjszaka volt, és felverték a sátraikat, mert a lámániták főkapitányai azt gondolták, hogy a nefiták fáradtak a menetelés miatt; és mivel azt feltételezték, hogy az egész sereget maguk előtt úzik, nem gondoltak tehát Manti városára.

26. És lőn, hogy amikor éjszaka lett, nem hagytam, hogy az embereim aludjanak, hanem egy másik úton Manti földje felé meneteltettem őket.

27. És így ezen éjszakai menekülésünk révén, íme, másnapra a lámánitákon túl voltunk, olyannyira, hogy előttük értünk Manti városához.

28. És lőn, hogy ezzel a csellel, vérontás nélkül bevettük Manti városát.

29. És lőn, hogy amikor a lámánita seregek a város közelébe értek és látták, hogy készek vagyunk megütközni velük, rendkívül megdöbbenek és nagy félelem sújtott le rájuk; olyannyira, hogy elmenekültek a vadonba.

30. Igen, és lőn, hogy a lámániták seregei teljesen elmenekültek az országnak ezen szegletéből. De íme, sok asszonyt és gyermeket magukkal hurcoltak az országból.

31. És a lámániták által korábban elejtett "városok most mind a mi birtokunkban vannak; és atyáink és asszonyaink és a gyermekeink most visszatérnek az otthonaikba, mindazok kivételével, akiket foglyul ejtettek és elhurcoltak a lámániták.

32. De íme, seregeink kevesek ily sok város és ily nagy birtokok megtartásához.

33. De íme, bízunk Istenünkben, aki győzelmet adott nekünk ezen földek felett, olyannyira, hogy bevettük azon városokat és földeket, melyek a mieink voltak.

34. Most nem tudjuk annak okát, hogy a kormány miért nem ad nekünk több erősítést; és a hozzánk feljött emberek sem tudják, hogy miért nem kaptunk nagyobb erősítést.

35. Íme, nem tudjuk, de talán ti voltatok sikertelenek, és az országának abba a szegletébe vontátok a haderőket; ha ez így van, akkor nem kívánunk zúgolódni.

36. És ha nem így van, akkor íme, attól tartunk, hogy valami "megosztottság van a kormányban, és ezért nem küldenek több embert a megsegítésünkre; mert tudjuk, hogy több ember van, mint amennyit küldtek.

37. De íme, ez mit sem jelent – mi bízunk benne, hogy Isten, seregeink gyengesége ellenére "ki fog szabadítani minket. Igen, ki fog szabadítani minket ellenségeink kezéből.

38. Íme, ez a huszonkilencedik év, annak vége, és birtokunkban vannak a földjeink; és a lámániták Nefi földjére menekültek.

39. És Ammon népének azon fiai, akikről oly dicsőően szoltam, velem vannak Manti városában; és az Úr megtartotta őket, igen, és megóvta attól,

hogy kard által essenek el, olyannyira, hogy "egy lelket sem öltek meg közülük.

40. De íme, sok sebet kaptak; mindazonáltal megállnak abban a "szabadságban, mellyel Isten szabaddá tette őket; és szigorúan, napról napra megemlékeznek az Úrról, Istenükről; igen, azon vannak, hogy szüntelenül betartsák a rendelkezéseit és ítéleteit és parancsolatait; és erősen hisznek az eljövendőket illető próféciaikban.

41. És most, szeretett testvérem, Moróni! Az Úr, a mi Istenünk, aki megváltott és szabaddá tett minket, tartson meg téged szüntelenül az ő színe előtt; igen, és legyen kegyeltje ez a nép, olyannyira, hogy sikerrel visszavegyük mindazt, amit a lámániták elvettek tőlünk, mely a mi támogatásunkra szolgált. És most, íme, zárom leveletem. Én Hélamán, Alma fia vagyok.

---

59. FEJEZET

Moróni kéri Pahoránt, hogy erősítse meg Hélamán hadait – A lámániták beveszik Nefiha városát – Moróni haragszik a kormányra. Mintegy Kr.e. 62.

Most lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralma harmincadik évében, miután Moróni megkapta és elolvasta Hélamán "levelét, rendkívül örült, a jólét miatt, igen, azon rendkívüli siker miatt, melyben Hélamán-

nak része volt, mivel megszerezte az azelőtt elveszett földeket.

2. Igen, és tudatta ezt egész népével, mind a környező földeken azon a részen, ahol volt, hogy ők is örüljenek.

3. És lőn, hogy azonnal küldött egy ^alevelet ^bPahoránnak és kérte, hogy gyűjtsön össze embereket Hélamánnak, vagyis Hélamán csapatainak a megerősítésére, hogy könnyen megtarthassa az országnak azt a részét, amelynek visszaszerzésével olyan csodálatos módon boldogult.

4. És lőn, hogy miután Moróni ezt a levelet elküldte Zarahemla földjére, újra hozzákezdett a tervkészítéshez, hogy visszaszerezze a többi olyan birtokokat és városokat is, amelyeket a lámániták elvettek tőlük.

5. És lőn, hogy míg Moróni ilyen előkészületeket tett arra, hogy harcolni menjen a lámániták ellen, íme, Nefiha népét, akik Moróni városából, és Lehi városából és Moriánton városából gyűltek össze, megtámadták a lámániták.

6. Igen, és még azok is átjöttek és csatlakoztak a lámánitákhoz az országnak ebben a részében, akik azelőtt Manti földjéről és a környező vidékről menekülésre kényszerültek.

7. És így rendkívül sokan lettek, igen, és naponta erősítéseket is kaptak, azért Ammoron parancsára megtámadták Nefiha népét, és rendkívül nagy öldökléssel ölni kezdték őket.

8. És seregeik olyan népesek voltak, hogy Nefiha népének maradéka menekülésre kényszerült előttük; és bizony eljöttek és csatlakoztak Moróni seregéhez.

9. És most, mivel Moróni azt gondolta, hogy küldenek embereket Nefiha városába, a nép megsegítésére, hogy tarthassák azt a várost, és mivel tudta, hogy könnyebb egy várost tartani, hogy ne kerüljön a lámániták kezére, mint azt visszaszerezni tőlük, azt gondolta tehát, hogy könnyen tartani fogják azt a várost.

10. Ezért egész hadseregét magánál tartotta, hogy megvédhesse azokat a helyeket, amelyeket már visszaszerzett.

11. És most, amikor Moróni látta, hogy Nefiha városa elveszett, rendkívül el volt keseredve, és a nép gonoszsága miatt kételkedni kezdett, hogy vajon nem fognak-e testvéreik kezére kerülni.

12. Most ez volt a helyzet minden főkapitányával is. Kételkedtek és csodálkoztak is, a nép gonoszsága miatt, és ez a lámániták felettük aratott sikere miatt volt.

13. És lőn, hogy Moróni haragudott a kormányra, ^akönnyösségük miatt országuk szabadságát illetően.

---

60. FEJEZET

Moróni elpanaszolja Pahoránnak,

hogy a kormány nem törődik a seregekkel – Az Úr eltűri, hogy az igazlelkűeket megöljék – A nefitáknak minden erejüket és eszközüket fel kell használni, hogy megszabadítsák magukat az ellenségeiktől – Moróni azzal fenyegetőzik, hogy harcolni fog a kormány ellen, ha nem gondoskodnak segítségről seregeinek. Mintegy Kr.e. 62.

És lőn, hogy ismét írt az ország kormányzójának, aki Pahorán volt, és ezek azok a szavak, melyeket írt, mondván: Íme, Pahoránhoz intézem leveletem, Zarahemla városában, aki “főbíró és kormányzó az ország felett, és mindazokhoz, akiket ez a nép megválasztott arra, hogy ezen háború ügyeit irányítsák és intézzék.

2. Mert íme, van némi kárhóztató mondandóm számukra; mert íme, ti magatok is tudjátok, hogy titeket jelöltek ki emberek összegyűjtésére és a felfegyverzésükre kardokkal, és handsárokkal és mindenféle harci fegyverekkel, minden fajtából, és elküldésükre a lámániták ellen, amely részeken azok bejöhetnek az országunkba.

3. És most íme, azt mondom nektek, hogy magam, és az embereim is, és Hélamán és az ő emberei is rendkívül nagy szenvedéseket szenvedtünk el; igen, még hozzá éhséget, szomszúságot és fáradságot, és mindenféle megpróbáltatásokat, minden fajtából.

4. De íme, ha csak ennyi lett

volna, amit elszenvedtünk, akkor se nem zúgolódnánk, se nem panaszkodnánk.

5. De íme, nagy öldöklés volt a népünk között; igen, ezrek estek el kard által, míg ez másképp is lehetett volna, ha elegendő erősítést és segítséget adtatok volna a seregeinknek. Igen, nagy volt a ti hanyagságotok az irányunkban.

6. És most íme, tudni szeretnénk ennek a rendkívül nagy hanyagságnak az okát; igen, tudni szeretnénk nemtörődöm-segeteknek az okát.

7. El tudjátok-e képzelni, hogy nemtörődöm módon, gondolatlan dermedtségben ültök a trónusaitokon, míg ellenségeitek által a halál munkálkodik körülöttetek? Igen, míg testvéreitek ezreit gyilkolják meg –

8. Igen, még hozzá azokat, akik reátok tekintettek védelemért, igen, olyan helyzetbe hoztak benneteket, hogy megsegítheték volna őket, igen, sereget küldhettetek volna, hogy megerősítsétek őket, és ezeket menthettetek volna meg attól, hogy kard által essenek el.

9. De íme, ez nem minden – megvontátok tőlük az élelmet, olyannyira, hogy sokan harcoltak és véreztek halálra azon nagy vágy indíttatására, melyet ezen nép jólétéért éreztek; igen, és ezt úgy tették, hogy közben már majdnem éhen “pusztultak, mivel ti oly rendkívüli módon elhanyagoltátok őket.

10. És most, szeretett testvére-

im – mert szeretettnék kellene lennetek; igen, és szorgalmasabban fel kellett volna serkentetnek magatokat ezen nép jólétéért és szabadságáért; de íme, elhanyagoltátok őket, olyannyira, hogy ezek vére száll majd bosszúért a fejetekre; igen, mert Isten minden kiáltásukat és minden szenvedésüket ismerte –

11. Íme, úgy gondoljátok-e, hogy a trónusaitokon ülhetek, és Isten rendkívüli jóságából adódóan megtehetitek, hogy semmit nem tesztek, és ő majd megszabadít benneteket? Íme, ha ezt gondoljátok, akkor hiábavalóan gondoljátok.

12. Azt “gondoljátok, hogy gonoszságuk miatt ölték meg annyi testvéreteket? Azt mondom nektek, hogy ha ezt gondoljátok, akkor hiábavalóan gondoljátok; mert azt mondom nektek, hogy sokan vannak, akik kard által estek el; és íme, ez a ti kárhozzátásotokra van.

13. Mert az Úr azért engedi meg, hogy megöljék az “igazlelkűeket, hogy igazságossága és ítélete lesújthasson a gonoszokra; nem szükséges tehát azt gondolnotok, hogy az igazlelkűek elvesztek, mivel megölték őket; mert íme, ők igenis bemennek az Úrnak, Istenüknek nyugalmaiba.

14. És most íme, azt mondom nektek, rendkívül félek, hogy Isten ítéletei le fognak sújtani erre a népre, rendkívüli restségük miatt, igen, méghozzá

kormányunk restsége miatt, és testvéreiknek, igen, azoknak rendkívül nagy elhanyagolása miatt, akiket megöltek.

15. Mert ha nem lett volna az a nagy “gonoszság, amely először felülről indult el, akkor ellenállhattunk volna ellenségeinknek, és ők nem tudtak volna hatalmat szerezni felettünk.

16. Igen, ha nem lett volna az a “háború, mely kitört közöttünk; igen, ha nem lettek volna ezek a ^bkirálypártiak, akik oly sok vérontást okoztak közöttünk; igen, ha akkor mi nem egymás ellen hadakozunk, s egyesítjük erőnket, ahogyan azt azelőtt is tettük; igen, ha azok a királypártiak nem vágytak volna hatalomra és felhatalmazásra felettünk; ha igazak lettek volna a szabadság ügyéhez, és csatlakoztak volna hozzánk, és ellenségeink ellen jöttek volna ahelyett, hogy ellenünk ragadnak kardot, mely oly sok vérontás okozója volt miközöttünk; igen, ha az Úr erejével mentünk volna ellenük, akkor szétszórtuk volna az ellenségeinket, mert ez szavának beteljesülése szerint történt volna.

17. De íme, most a lámániták törnek ránk, birtokba véve földjeinket, és karddal gyilkolják népünket, igen, asszonyainkat és gyermekeinket, és még fogságba is hurcolják őket, mindenféle megpróbáltatást szenvedtetve el velük, és ez azok nagy gonoszsága miatt van, akik hatalomra és felhatalmazásra törekednek,

12a Luk. 13:1–5.

13a Alma 14:10–11;

T&Sz 42:46–47.

15a Alma 51:9, 13.

16a Alma 51:16–19.

b Alma 51:5, 8.

igen, méghozzá azon királypártiak miatt.

18. De miért is beszélek ily sokat ezen ügyet illetően? Mert nem tudjuk, talán ti magatok is felhatalmazásra törekedtek. Nem tudjuk, talán ti is hazaárulók vagytok.

19. Vagy talán azért hanyagoltatok el bennünket, mert országunk szívében vagytok, és biztonság vesz körül benneteket, és ezért nem küldtök élelmet és embereket seregeink megerősítésére?

20. Elfelejtettétek az Úrnak, Isteneteknek parancsolatait? Igen, elfelejtettétek atyáitok fogságát? Elfelejtettétek, hogy hányszor szabadultunk ki ellenségeink kezei közül?

21. Vagy azt gondoljátok, hogy az Úr még mindig ki fog szabadítani bennünket, míg mi csak ülünk trónusainkon és nem használjuk az eszközöket, melyeket az Úr megadott nekünk?

22. Igen, tétlenül fogtok-e ülni, míg ezek, igen, tízezrek vesznek körül azok közül, akik szintén tétlenségben ülnek, míg ezek vannak körös-körül az ország hatáiraiban, akik kard által esnek el, igen, sebet kapva és vérezve?

23. Azt gondoljátok, hogy Isten ártatlanokként fog rátok tekinteni, míg mozdulatlanul ültök és szemlélitek ezeket a dolgokat? Íme, azt mondom nektek, hogy nem. Most szeretném, ha emlékeznétek rá, hogy Isten azt mondta, hogy először a

“belső edényt kell megtisztítani, és azután kell a külső edényt is megtisztítani.

24. És most, ha nem bánjátok meg azt, amit tettetek, és nem kezdtek felállni és cselekedni, és nem küldtök élelmet és embereket nekünk és Hélamánnak is, hogy elláthassuk országunk azon részeit, melyeket visszaszereztünk, és hogy birtokaink maradványát is visszaszerezhesük ezeken a részeken, akkor íme, ajánlatossá válik, hogy ne hadakozzunk többé a lámánitákkal, míg először meg nem tisztítottuk a belső edényt, igen, méghozzá kormányunk magas vezetőségét.

25. És ha nem teljesítitek a levelemben foglalt kívánságaimat, és nem álltok elő és mutatjátok meg nekem a “szabadság igaz lelkét, és nem törekedtek seregeink erősebbé tételére és megerősítésére, és nem adtok nekik élelmet a fenntartásukra, akkor íme, szabadságpárti embereim egy részét itt hagyom, hogy védjék meg országunk ezen részét, és Isten erejét és áldásait hagyom rajtuk, hogy semmi más hatalom ne munkálkodhasson ellenük –

26. És ez azért van, mert rendkívüli a hitük és a türelmük a gyötrelmekben –

27. És én magam megyek hozzátok, és ha még van valaki köztetek, akiben ott van a szabadság vágya, igen, ha még egyetlen szikrája is maradt a szabadságnak, akkor íme,

lázadásokat serkentek közöttetek, egészen addig, amíg ki nem pusztulnak azok, akik hatalom és felhatalmazás bitorlására vágyakoznak.

28. Igen, íme, nem félek sem a hatalmatoktól, sem a felhatalmazásotoktól, hanem "Istenem az, akit félek; és az ő parancsolatai szerint való az, hogy kardot ragadok országom ügyének megvédésére, mert gonoszágatok miatt van az, hogy ily nagy veszteségeket szenvedtünk.

29. Íme, itt az idő, igen, közel van most az idő, amikor ha nem gyürkőztök neki hazátok és kicsinyeitek védelmének, akkor felettetek függ az igazság "kardja; igen, és lesújt rátok, és meglátogat benneteket, méghozzá a teljes pusztulásotokra.

30. Íme, várom a segítséget tőletek; és ha nem láttok el minket felmentéssel, akkor íme, eljövök hozzátok, méghozzá Zarahemla földjére, és karddal leváglak benneteket, olyannyira, hogy nem lesz többé hatalmatok meggátolni ezen nép előrehaladását szabadságunk ügyében.

31. Mert íme, az Úr nem fogja megengedni, hogy gonoszágaitokban éljetekek és megerősödjetekek, hogy elpusztítsátok az ő igazlelkű népét.

32. Íme, képesek vagytok azt gondolni, hogy az Úr meg fog kímélni benneteket, és ítélkezve jön a lámániták ellen, amikor

atyáik hagyománya okozta az ő gyűlöletüket, igen, és ezt kétszerezték meg azok, akik elszakadtak tőlünk, míg a ti gonoszágatok a dicsőség és a világ hiábavaló dolgainak a szeretete miatt van?

33. Tudjátok, hogy áthágjátok Isten törvényeit, és tudjátok, hogy lábaitok alá tapossátok azokat. Íme, az Úr azt mondja nekem: Ha azok, akiket kormányzóitoknak neveztetek ki, nem bánják meg a bűneiket és a gonoszágaikat, akkor menjetek fel harcolni ellenük.

34. És most íme, nekem, Moróninak, azon szövetség szerint kell cselekednem, melyet Istenem parancsolatainak betartására kötöttem; szeretném tehát, ha eleget tennétek Isten szavának, és gyorsan küldenétek nekem és Hélamánnak is az élelmetekből és az embereitekből.

35. És íme, ha nem így tesztek, akkor hamarosan meglátogatlak titeket, mert íme, Isten nem tűri, hogy éhen vesszünk; és akkor majd ő fog adni nekünk élelmetekből, még ha kard által is kell ennek meglennie. Figyeljetekek tehát rá, hogy eleget tesztek Isten szavának!

36. Íme, Moróni vagyok, a ti főkapitányotok. Én "nem hatalomra törekszem, hanem annak letörésére. Én nem a világ tiszteletére törekszem, hanem Istenem dicsőségére, valamint hazám szabadságára és jólétére. És ezzel zárom leveletem.

61. FEJEZET

Pahorán beszél Moróninak a kormány elleni felkelésről és lázadásról – A királypártiak beveszik Zarahemlát és szövethoznak a lámánitákkal – Pahorán katonai segítséget kér a lázadók ellen. Mintegy Kr.e. 62.

ÍME, most lőn, hogy nem sokkal azután, hogy Moróni elküldte levelét a főkormányzóhoz, levelet kapott a Pahorántól, a főkormányzótól. És ezek azok a szavak, melyeket kapott:

2. Én, Pahorán, aki ennek az országnak a főkormányzója vagyok, ezeket a szavakat küldöm Moróninak, a főkapitánynak a hadsereg felett. Íme, azt mondom neked Moróni, hogy én nem örülök a ti nagy megpróbáltatásaitoknak, igen, ez elkészeríti a lelkemet.

3. De íme, vannak olyanok, akik örülnek megpróbáltatásaitoknak, igen, olyannyira, hogy lázadásban felkeltek ellenem és népem közül azok ellen, akik a szabadságpártiak. Igen, és rendkívül sokan vannak azok, akik felkeltek.

4. És ők azok, akik arra törekedtek, hogy elvegyék tőlem a bírói széket, akik ennek a nagy gonoszságnak az okozói; mert nagy hízéggel sok ember szívét félrevezették, ami keserves megpróbáltatások okozója lesz közöttünk; visszatarították az élelmiszereinket, és megfélemlítették a szabadság-

pártiakat, hogy ne menjenek el hozzátok.

5. És íme, kiűztek engem maguk előtt, és én annyi emberrel, amennyit csak össze tudtam szedni, Gedeon földjére menekültem.

6. És íme, kiáltványt küldtem szét az országnak ebben a részben; és íme, naponta csapatostul jönnek hozzánk, hogy országuk és szabadságuk védelmében fegyvert fogjanak és megbosszulják az általunk elszenvedett igazságtalanságokat.

7. És oly sokan jöttek hozzánk, hogy ellene szegültünk azoknak, akik lázadásban felkeltek ellenünk, igen, olyannyira, hogy ők félnek tőlünk, és nem mernek ütközetre kijönni ellenünk.

8. Birtokukban van Zarahemla földje, vagyis városa; és kineveztek maguk fölül egy királyt, és az irt a lámániták királyának, melyben szövetségre lépett vele; amely szövetségben beleegyezett Zarahemla városának tartásába, melynek megtétele feltételezései szerint képessé teszi a lámánitákat az ország maradékának a meghódítására, őt pedig, megteszik királlyá ezen nép felett, miután legyőzték őket a lámániták.

9. És most, leveledben megrótál engem, de ez mit sem jelent; én nem haragszom, hanem örvendezem szíved nagyszerűségében. Én, Pahorán, nem hatalomra törekszem, csak bírói székem megtartására, hogy

megőrizhessem népem jogait és szabadságát. Lelkem megáll abban a szabadságban, mellyel Isten "szabaddá tett minket.

10. És most íme, még vérontás árán is ellen fogunk állni a gonoszságnak. Nem ontanánk a lámániták véréét, ha a saját országukban maradnának.

11. Nem ontanánk testvéreink véréét, ha nem kelnének fel lázadásban és nem ragadnának kardot ellenünk.

12. Alávetnénk magunkat a rabság igájának, ha Isten igazságossága szerint erre lenne szükség, vagy ha ő parancsolná meg nekünk ennek megtételét.

13. De íme, ő nem azt parancsolja nekünk, hogy vessük alá magunkat az ellenségeinknek, hanem azt, hogy belé helyezzük a "bizalmunkat, és ő meg fog szabadítani minket.

14. Ezért, szeretett testvérem, Moróni, álljunk ellen a gonosznak, és amely gonosznak szavainkkal nem tudunk ellenállni, igen, például a lázadásoknak és az elpártolásoknak, azoknak kardjainkkal "álljunk ellen, hogy megtarthassuk a szabadságunkat, hogy örvendezhessünk az egyházunk jelentette nagy kiváltságban, valamint Megváltónk és Istenünk ügyében.

15. Gyere hát hozzám gyorsan néhány emberrel, és a maradékot hagyd ott Lehi és Teánkum parancsnoksága alatt; adj nekik hatalmat a háború

vezetésére az országnak abban a részében, "Isten Lelke szerint, mely a bennük lévő szabadság lelke is.

16. Íme, küldtem már nekik némi élelmet, hogy ne pusztuljanak el, amíg hozzám nem tudsz jönni.

17. Mialatt idejössz, gyűjts össze annyi haderőt, amennyit csak tudsz, és Isten erejével, a bennünk lévő hit szerint gyorsan rá fogunk támadni azokra az elszakadókra.

18. És elfoglaljuk Zarahemla városát, hogy még több élelmet szerezhessünk, amit továbbküldhetünk Lehinek és Teánkumnak; igen, az Úr erejével támadunk majd rájuk, és véget vetünk ennek a nagy gonoszságnak.

19. És most, Moróni, örülök annak, hogy megkaptam a leveledet, mert valamelyest aggasztott az, hogy igazságos-e rátámadni a testvéreinkre.

20. De te azt mondtad, hogy ha nem tartanak bűnbánatot, akkor az Úr azt parancsolta neked, hogy támadd meg őket.

21. Figyelj tehát arra, hogy Lehit és Teánkumot "megerősítsd az Úrban. Mondd meg nekik, hogy ne féljenek, mert Isten meg fogja szabadítani őket, igen, és mindenki mást, aki megáll abban a szabadságban, mellyel Isten szabaddá tette őket. És most zárom leveletem szeretett testvéremhez, Morónihoz.

9a Ján. 8:31–36;

T&Sz 88:86.

13a ksz Bizalom; Hit.

14a Alma 43:47.

15a 2 Kor. 3:17.

ksz Szentlélek.

21a Zak. 10:12.

62. FEJEZET

Moróni Pahorán segítségére vonul Gedeon földjére – A királypártiakat, akik visszautasítják hazájuk megvédését, kivégzik – Pahorán és Moróni visszaveszik Nefihát – Sok lámánita csatlakozik Ammon népehez – Teánkum megöli Ammoront, mire őt is megölik – A lámánitákat kiűzik az országból és békét teremtenek – Hélamán visszatér a szolgálathoz és felépíti az egyházat. Mintegy Kr.e. 62–57.

És most lőn, hogy amikor Moróni ezt a levelet megkapta, szíve felbátorodott, és rendkívül nagy öröm töltötte el, Pahorán hűsége miatt, hogy nem lett ő is a szabadság és országa ügyének az "árulója.

2. De emellett rendkívül gyászolt azok gonoszsága miatt, akik elűzték Pahoránt a bírói székéből, igen, egyszerűen azok miatt, akik fellázadtak országuk és Istenük ellen.

3. És lőn, hogy Moróni, Pahorán kívánsága szerint, magához vett néhány embert, és parancsnokságot adott Lehinek és Teánkumnak seregének maradéka felett, és Gedeon földje felé vonult.

4. És minden olyan helyen felemelte a "szabadság" zászlaját, ahova csak belépett, és minden lehetséges haderőt összeszedett, amint Gedeon földje felé vonult.

5. És lőn, hogy ezrek sereg-

lettek a lobogója alá és fogtak fegyvert szabadságuk védelmében, hogy rabságba ne jussanak.

6. És így, miután Moróni menetelése során minden olyan embert összegyűjtött, akit csak tudott, Gedeon földjére érkezett; és amikor egyesítette hadait Pahorán hadaival, rendkívül erősek lettek. Még Pachis embereinél is erősebbek, aki azon elszakadók "királya volt, akik Zarahemla földjéről kiűzték a "szabadságpártiakat és birtokba vették azt a földet.

7. És lőn, hogy Moróni és Pahorán csapataikkal lementek Zarahemla földjére, és a város ellen vonultak, és megütköztek Pachis embereivel, olyannyira, hogy csata kezdődött közöttük.

8. És íme, Pachist megölték, embereit pedig foglyul ejtették, és Pahoránt visszaállították a bírói székébe.

9. És Pachis emberei felett a törvény szerint bíraskodtak, és azon királypártiak felett is, akiket korábban fogtak el és vetettek börtönbe; és a törvény szerint "kivégezték őket. Igen, Pachisnak azon embereit és azokat a királypártiakat, akik nem voltak hajlandók fegyvert fogni országuk védelmében, hanem harcolni akartak ellene, kivégezték.

10. És így szükségessé vált, hogy ezt a törvényt országuk biztonsága miatt szigorúan betartsák; igen, és akiről úgy találták, hogy megtagadja a

62 1a Alma 60:18.

4a ksz Szabadság.

b Alma 46:12–13, 36.

ksz Zászló.

6a Alma 61:4–8.

b Alma 51:5–7.

9a ksz Halálbüntetés.

szabadságot, a törvény szerint gyorsan kivégezték.

11. És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának harmincadik éve; Moróni és Pahorán helyreállították a békét Zarahemla földjén, saját népük között, és halállal sújtották mindazokat, akik nem bizonyultak igaznak a szabadság ügyéhez.

12. És lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralma harmincegyedik évének kezdetén Moróni azonnal meghagyta, hogy küldjenek élelmet és egy hatezer főnyi sereget Hélamánnak, hogy segítsenek neki az ország azon részének megőrzésében.

13. És azt is meghagyta, hogy egy hatezer fős sereget megfelelő mennyiségű élelemmel küldjenek Lehi és Teánkum seregeihez. És lőn, hogy ezt azért tették, hogy megerősítsék az országot a lámániták ellen.

14. És lőn, hogy miután egy nagy csapat embert Zarahemla földjén hagytak, Moróni és Pahorán egy nagy csapat emberrel Nefiha földje felé vonult, mert elhatározták, hogy elpusztítják a lámánitákat abban a városban.

15. És lőn, hogy amint azon föld felé meneteltek, elfogtak egy nagy csoport lámánita férfit, és sokat megöltek közülük, és elvették az élelmüket és a harci fegyvereiket.

16. És lőn, hogy miután elfogták őket, szövetségben megígértették velük, hogy soha többé nem veszik fel harci fegyvereiket a nefiták ellen.

17. És miután erre a szövetségre léptek, elküldték őket, hogy lakjanak Ammon népével, és akiket nem öltek meg, azok szám szerint körülbelül négyezren voltak.

18. És lőn, hogy miután ezeket elküldték, Nefiha földje felé folytatták a menetelést. És lőn, hogy amikor Nefiha városához érkeztek, felverték sátraikat Nefiha síkságán, mely Nefiha városának közelében van.

19. Most Moróni szerette volna, ha a lámániták kijönnek harcolni ellenük a síkságra; de a lámániták, mivel ismerték azok rendkívüli bátorságát, és látták milyen sokan vannak, nem mertek tehát kijönni ellenük; azon a napon tehát nem jöttek harcolni.

20. És amikor eljött az éj, Moróni az éjszaka sötétjében elindult és felment a fal tetejére, hogy kikémlelje, a város mely részén táboroztak le a lámániták a seregükkel.

21. És lőn, hogy azok keleten voltak, a bejáratnál; és mind aludtak. És most Moróni visszatért a seregéhez, és meghagyta, hogy sürgősen készítsenek erős köteleket és lajtorjákat, hogy a fal tetejéről a fal belső oldalán leengedjék azokat.

22. És lőn, hogy Moróni meghagyta, hogy emberei induljanak és menjenek fel a fal tetejére, és ereszkedjenek le a városnak abba a részébe, igen, méghozzá nyugaton, ahol a lámániták nem táboroztak a seregeikkel.

23. És lőn, hogy éjjel erős köteleik és lajtorjaik segítségével

mindannyian leereszkedtek a városba; így amikor eljött a reggel, mindannyian a város falain belül voltak.

24. És most, amikor a lámániták felébredtek és látták, hogy Moróni seregei a falakon belül vannak; rendkívül megijedtek, olyannyira, hogy kimenekültek a kapun.

25. És most, amikor Moróni látta, hogy menekülnek előle, meghagyta az embereinek, hogy vonuljanak fel ellenük, és sokat megöltek, és sokat bekerítették, és foglyul ejtették őket; és a maradékuk Moróni földjére menekült, mely a tenger melletti határvidéken volt.

26. Így vette birtokba Moróni és Pahorán Nefiha városát, egyetlen lélek elvesztése nélkül; és a lámániták közül sokan voltak, akiket megöltek.

27. Most lőn, hogy a fogoly lámániták közül sokan szerettek volna „Ammon népéhez csatlakozni és szabad nép lenni.

28. És lőn, hogy aki ezt kívánta, annak mind megadták azt, amit kívánt.

29. Minden lámánita fogoly Ammon népéhez csatlakozott tehát, és rendkívüli módon dolgozni kezdtek, a földet művelve, mindenféle gabonát termesztve, és nyájakat és csordákat neveltek, minden fajtából; és így nagy tehertől szabadultak meg a nefiták; igen, olyannyira, hogy megszabadultak az összes lámánita fogolytól.

30. Most lőn, hogy Moróni,

miután birtokba vette Nefiha városát, és sok foglyot ejtett, amely rendkívül lecsökkentette a lámániták seregeit, és sok olyan nefitát visszaszerzett, akiket azelőtt foglyul ejtettek, ami rendkívül megerősítette Moróni seregét; Moróni tehát elindult Nefiha földjéről Lehi földjére.

31. És lőn, hogy amikor a lámániták meglátták, hogy Moróni közeledik ellenük, újra megijedtek és elmenekültek Moróni serege előtt.

32. És lőn, hogy Moróni és serege városról városra addig üldözte őket, amíg Lehivel és Teánkummal nem találkoztak; és a lámániták elmenekültek Lehi és Teánkum előtt, egészen le a tengerparti határvidékre, amíg Moróni földjére nem értek.

33. És összegyűlt a lámániták minden serege, olyannyira, hogy mind együtt voltak Moróni földjén. Most Ammoron, a lámániták királya is velük volt.

34. És lőn, hogy Moróni és Lehi és Teánkum csapataikkal körös-körül letáboroztak Moróni földjének határában, olyannyira, hogy a lámánitákat a vadon kerítette be délen a határvidéken, és a vadon keleten a határvidéken.

35. És így letáboroztak éjszákára. Mert íme, a nefiták és a lámániták is fáradtak voltak a nagy menetelés miatt; ezért senki nem határozott el semmilyen cselet éjnek idejére, Teánkum kivételével; mert ő

rendkívül dühös volt Ammoronra, olyannyira, hogy úgy tartotta, hogy Ammoron és fivére, Amalikiás volt az „oka ennek a nagy és tartós háborúnak a lámániták és öközöttük, ami oly sok háború és vérontás okozója volt, igen, és oly sok éhínségé.

36. És lőn, hogy Teánkum haragjában elindult a lámániták táborába, és leereszkedett a város falain belül. És egyik helyről a másikra ment egy kötéllal, olyannyira, hogy rátalált a királyra; és feléje „hajított egy dárdát, ami a szíve közelében szúrta át. De íme, a király, mielőtt meghalt, felébresztette a szolgáit, olyannyira, hogy azok üldözőbe vették Teánkumot és megölték őt.

37. Most lőn, hogy amikor Lehi és Moróni megtudták, hogy Teánkum halott, rendkívül bánatosak voltak; mert íme, olyan ember volt ő, aki vitézül harcolt a hazájáért, igen, a szabadság igaz barátja; és rendkívül sok keserves megpróbáltatást szenvedett el. De íme, halott volt, és elment az egész földnek útján.

38. Most lőn, hogy Moróni másnap elvonult és rátört a lámánitákra, olyannyira, hogy nagy öldökléssel ölték őket; és kiűzték őket az országból; és azok elmenekültek, olyannyira, hogy ekkor nem tértek vissza a nefiták ellen.

39. És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának harmincegyedik éve; és így sok

éven keresztül voltak háborúik, és vérontások, és éhínségek, és megpróbáltatások.

40. És Nefi népe között voltak gyilkosságok, és viszálykodások, és széthúzások, és mindenféle gonoszság; mindazonáltal az „igazlelkűek miatt, igen, az igazlelkűek imái miatt megőriztettek.

41. De íme, a nefiták és a lámániták közötti háború rendkívüli hosszúsága miatt sokan makacsak lettek, a háború rendkívüli hosszúsága miatt; és „megpróbáltatásaik miatt sokan béketűrőek lettek, olyannyira, hogy egészen az alázatosság mélységéig megalázkodtak Isten előtt.

42. És lőn, hogy miután Moróni annyira megerősítette az országnak azon részeit, amelyek leginkább ki voltak téve a lámánitáknak, hogy azok elég erősek lettek, visszatért Zarahemla városába; és Hélamán is visszatért örökségének helyére; és ismét helyreállt a béke Nefi népe között.

43. És Moróni seregeinek parancsnokságát fiának kezébe adta át, akinek Moróniha volt a neve; és visszatért a saját házába, hogy békeességben tölthesse el napjainak hátralevő részét.

44. És Pahorán visszatért a bírói székébe; és Hélamán ismét magára vállalta, hogy Isten szavát prédikálja a népnek; mert az oly sok háború és viszálykodás miatt szükségessé vált, hogy

35a Alma 48:1.

36a Alma 51:33–34.

40a Alma 45:15–16.

41a ksz Gyötrelem.

az egyházban a rendet újra szabályozzák.

45. Hélamán és testvérei elindultak tehát, és oly nagy hatalommal prédikáltak Isten szavát, hogy sok embert „meggyőztek gonoszságukról, és így rávették őket, hogy bűneiket megbánják, és az Úrhoz, Istenükhöz megkeresztelkedjenek.

46. És lőn, hogy újra megalapították Isten egyházát, szerte az egész országban.

47. Igen, és rendszabályokat hoztak a törvényt illetően. És „bírákat és főbírákat választottak maguknak.

48. És Nefi népe ismét „boldogulni kezdett azon a földön, és ismét elkezdett sokasodni és rendkívül megerősödni azon a földön. És kezdtek rendkívül meggazdagodni.

49. De vagyonuk, vagy erejük vagy boldogulásuk ellenére sem emelkedtek fel szemük kevélységében; és abban sem voltak lassúak, hogy az Úrra, Istenükre emlékezzenek; hanem rendkívül megalázkodtak őelőtte.

50. Igen, emlékeztek rá, hogy mily nagy dolgokat tett értük az Úr, hogy megszabadította őket a haláltól, és a kötelektől, és a börtönöktől, és mindenféle megpróbáltatásoktól, és kiszabadította őket az ellenségeik kezéből.

51. És állandóan imádkoztak az Úrhoz, Istenükhöz, olyannyira, hogy az Úr szava szerint

megáldotta őket, így megerősödtek és boldogultak azon a földön.

52. És lőn, hogy mindezen dolgok történtek. És Hélamán meghalt a bírák Nefi népe feletti uralmának harmincötödik évében.

---

63. FEJEZET

Siblon, később pedig Hélamán birtokába kerülnek a szent feljegyzések – Sok nefita az északi földre megy – Hagót hajókat épít, amelyekkel elhajóznak a nyugati tengeren – Moróniha csatában megeri a lámánitákat. Mintegy Kr.e. 56–52.

És lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralma harminchatodik évének kezdetén „Siblon birtokába kerültek azok a ^bszent dolgok, melyeket Alma adott át Hélamánnak.

2. És ő igaz ember volt, és egyenes derékkal járt Isten előtt; és azon volt, hogy állandóan jót cselekedjen, hogy betartsa az Úrnak, Istenének a parancsolatait; és a fivére is így tett.

3. És lőn, hogy Moróni is meghalt. És így végződött a bírák uralmának harminchatodik éve.

4. És lőn, hogy a bírák uralmának harminchetedik évében volt egy nagy csoport ember, mely kitett ötezer és négyszáz férfit, akik a feleségeikkel és gyermekeikkel elmentek Zarahemla földjéről arra a földre, mely „észak felé volt.

45a T&Sz 18:44.
47a Móziás 29:39.
48a Alma 50:20.

63 1a Alma 38:1–2.
b Alma 37:1–12.
ksz Szent.

4a Alma 22:31.

5. És lőn, hogy Hagót, lévén egy rendkívül kíváncsi ember, elment tehát, és a Bőség földjének határában, a Pusztaság földjénél épített magának egy rendkívül nagy hajót, és vízre eresztette a nyugati tengeren, az északi földre vezető “keskeny földszávnál.

6. És íme, sokan voltak a nefiták között, akik beszálltak abba, és sok élelemmel, és sok asszonnyal és gyermekkel elvitorláztak, és észak felé vették útjukat. És így végződött a harminchetedik év.

7. És a harmincnyolcadik évben ez az ember épített más hajókat. És az első hajó is visszatért, és még több ember beszállt abba; és ők is vittek sok élelmet, és ismét elindultak az északi föld felé.

8. És lőn, hogy soha többé nem hallottak felőlük. És mi azt gondoljuk, hogy elnyelte őket a tenger mélye. És lőn, hogy a másik hajó is elvitorlázott; és hogy merre ment, azt nem tudjuk.

9. És lőn, hogy ebben az évben sok olyan ember volt, aki elment az “északi földre. És így végződött a harmincnyolcadik év.

10. És lőn, hogy a bírák uralmának harminckilencedik évében Siblon is meghalt, Koriánton pedig már egy hajóban elment az északi földre, hogy élelmet vigyen azoknak az embereknek, akik azt megelőzően elmentek arra a földre.

11. Szükségessé vált tehát Siblon számára, hogy halála előtt ezeket a szent dolgokat “Hélamán fiára ruházza, akit Hélamánnak hívtak, mivel atyjának neve után nevezték el.

12. Most íme, mindazokat a “bevéséseket, melyek Hélamán birtokában voltak, leírták, és szerte az országban elküldték az emberek gyermekei közé, azon részek kivételével, melyeket illetően Alma megparancsolta, hogy ^bne kerüljenek elő.

13. Mindazonáltal ezeket a dolgokat szentnek kellett tartaniuk, és “tovább kellett adni egyik nemzedéktől a másikig; tehát ebben az évben, Siblon halála előtt, Hélamánra ruházták ezeket.

14. És szintén ebben az évben lőn, hogy volt néhány elszakadó, aki elment a lámánitákhoz; és haragra serkentette őket a nefiták ellen.

15. És szintén ugyanebben az évben lejötték egy népes sereggel, hogy “Moróniha népe ellen, vagyis Moróniha serege ellen harcoljanak, melynek során ismét megverték és visszaűzték őket a saját földjeikre, és nagy veszteségeket szenvedtek.

16. És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának harminckilencedik éve.

17. És így végződött Almának a beszámolója, és Hélamán fiának, és Siblonnak is, aki az ő fia volt.

5a Alma 22:32;
Ether 10:20.
9a Hél. 3:11–12.

11a Lásd Hélamán
könyvének fejlécét.
12a Alma 18:36.

^b Alma 37:27–32.
13a Alma 37:4.
15a Alma 62:43.

HÉLAMÁN KÖNYVE

Anefiták beszámolója. Háborúik, viszálykodásaik és széthúzásaik. Ezen kívül sok szent próféta próféciaja Krisztus eljövele előtt, Hélamán feljegyzései szerint, aki Hélamán fia volt, valamint az ő fiainak feljegyzései szerint, egészen Krisztus eljöveteleig. Sok lámánita megtér. Beszámoló a megtérésükről. Beszámoló a lámániták igazlelkűségéről, valamint a nefiták gonoszágáról és utálatosságairól, valamint más dolgokról, Hélamánnak és fiainak a feljegyzése szerint, egészen Krisztus eljöveteleig, melyet Hélamán könyvének neveznek.

1. FEJEZET

Második Pahorán lesz a főbíró, de Kiskumen megöli – Pakuméni tölti be a bírói széket – A lámánita seregeket Koriántumr vezeti, beveszi Zarahemlát és megöli Pakuménit – Moróniha megveri a lámánitákat, visszafoglalja Zarahemlát, Koriántumr pedig elesik. Mintegy Kr.e. 52–50.

ÉS most íme lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralma negyvenedik évének kezdetén súlyos gond támadt a nefita nép között.

2. Mert íme, "Pahorán meghalt, és elment az egész földnek útján; súlyos viszálykodás támadt tehát azt illetően, hogy a testvérek közül, akik Pahorán fiai voltak, kié legyen a bírói szék.

3. Most, ezek azoknak a nevei, akik a bírói székekért versengtek, és akik a nép között is viszályt szítottak: Pahorán, Pánki és Pakuméni.

4. Most, nem csak ezek voltak Pahorán fiai (mert sok fia volt), de ezek azok, akik a bírói

székért versengtek; tehát három részre szakadt miattuk a nép.

5. Mindazonáltal lőn, hogy Pahoránt jelölte ki a nép "hangja, hogy főbíró és kormányzó legyen Nefi népe felett.

6. És lőn, hogy Pakuméni, mikor látta, hogy nem tudja megszerezni a bírói széket, csatlakozott a nép szavához.

7. De íme, Pánki és a népnek az a része, akik azt szerették volna, hogy ő legyen a kormányzójuk, rendkívül fel volt háborodva; azon volt tehát, hogy hízelgéssel rávegye ezeket az embereket, hogy lázadásban keljenek fel a testvéreik ellen.

8. És lőn, hogy amint készen állt ennek megtételére, íme, elfogták, és a nép hangja szerint törvénykeztek felette, és halálra ítélték; mert lázadásban felkelt és a nép "szabadságának megsemmisítésére törekedett.

9. Most, amikor azok az emberek, akik őt szerették volna kormányzójuknak, látták, hogy halálra ítélték, dühösek voltak tehát, és íme, elküldtek egy bizonyos Kiskument, méghozzá

Pahorán bírói székéhez, és ő megölte Pahoránt, amint az a bírói széken ült.

10. És Pahorán szolgálai üldözőbe vették őt; de íme, oly gyorsan menekült el Kiskumen, hogy senki nem tudta utolérni őt.

11. És ő elment azokhoz, akik küldték, és valamennyien szövetségre léptek, igen, megesküdve örökkévaló Alkotójukra, hogy senkinek sem fogják megmondani, hogy Kiskumen ölte meg Pahoránt.

12. Nefi népe nem ismerte meg Kiskument, mert álruhában volt, amikor Pahoránt megölte. És Kiskumen és a bandája, akik vele szövetséget kötöttek, úgy elvegyültek a nép között, hogy nem tudták őket megtalálni; de akit megtaláltak, azt "halálra ítélték.

13. És most íme, a nép hangja szerint Pakuménit jelölték ki, hogy főbíró és kormányzó legyen a nép felett, hogy fivére, Pahorán helyett uralkodjon; és ez jogában állt. És mindez a bírák uralmának negyvenedik évében történt; és véget ért ez az év.

14. És lőn, hogy a bírák uralmának negyvenegyedik évében a lámániták egy megszámlálhatatlanul nagy sereget gyűjtöttek össze, és felfegyverezték kardokkal, handsárokkaival és íjakkal, és nyilakkal, és fejevértékekkel, és mellvértékekkel, és mindenféle pajzsokkal, minden fajtaból.

15. És újra lejöttek, hogy harcot vívjanak a nefiták ellen.

És egy olyan ember vezette őket, akinek Koriántumr volt a neve; és Zarahemla leszármaszottja volt; és elszakadt a nefitáktól; és termetes és erős ember volt.

16. A lámániták királya tehát, akinek Tubalót volt a neve és "Ammoronnak volt a fia, azt feltételezte, hogy Koriántumr, mivel erős ember, erejével és nagy bölcsességével ellen tud majd állni a nefitáknak, olyannyira, hogy őt elküldvén hatalmat nyer majd a nefiták felett –

17. Haragra serkentette tehát őket, és összegyűjtötte a seregeit, és Koriántumrot jelölte ki a vezérüknek, és meghagyta nekik, hogy vonuljanak le Zarahemla földjére és harcoljanak a nefiták ellen.

18. És lőn, hogy az oly sok viszálykodás és az oly sok nehézség miatt a kormányban, nem tartottak elegendő őrzt Zarahemla földjén; mert nem gondolták, hogy a lámániták be mernek jönni országuk szívébe, hogy megtámadják Zarahemla nagy városát.

19. De lőn, hogy Koriántumr hatalmas serege élén elindult és rajtaütött a város lakosságán, és olyan rendkívül nagy gyorsasággal jött, hogy a nefitáknak nem volt idejük összegyűjteni seregeiket.

20. Koriántumr tehát lekasabolta az őrséget a város bejáratánál, és egész seregével bevonult a városba, és mindenkit megöltek, aki ellenállt nekik,

olyannyira, hogy az egész várost birtokba vették.

21. És lőn, hogy Pakuméni, aki a főbíró volt, Koriántumr elől egészen a város faláig menekült. És lőn, hogy Koriántumr úgy a falhoz vágta, hogy meghalt. És így értek véget Pakuméni napjai.

22. És most, amikor Koriántumr látta, hogy birtokában van Zarahemla városa, és látta, hogy a nefiták elmenekültek előlük, hogy megölték őket, vagy elfogták és börtönbe vetették őket, és hogy elfoglalták az egész ország legerősebb hadiszállását, olyannyira felbátorodott a szíve, hogy már azon volt, hogy az egész ország ellen indul.

23. És most nem időzött tovább Zarahemla földjén, hanem egy nagy sereggel elindult, meghozzá a Bőség városa felé; mert szándékában állt, hogy elmegy és karddal vág magának utat, hogy elfoglalhassa az ország északi részeit.

24. És feltételezván, hogy az ország közepén van a legnagyobb haderejük, elment tehát, és nem adott nekik időt arra, hogy összegyűljenek, legfeljebb kis csapatokba; és ily módon rájuk rontott és lekasabolta őket.

25. De íme, Koriántumr ezen átvonulása az ország közepén – a megölt nefiták számának nagysága ellenére – velük szemben nagy előnyt adott Morónihának.

26. Mert íme, Moróniha azt gondolta, hogy a lámániták nem mernek az ország közepébe

behatolni, hanem hogy körbe a határ menti városokat fogják megtámadni, ahogy azt eddig is tették; Moróniha tehát körbe a határ menti részeket tartatta erős seregeivel.

27. De íme, a lámániták nem félték, ahogyan ő azt szerette volna, hanem behatoltak az ország közepébe és elfoglalták a fővárost, mely Zarahemla városa, és átvonultak az ország legfontosabb részein, nagy öldökléssel ölvé az embereket, férfiakat, nőket és gyermekeket is, sok várost és sok hadiszállást foglalva el.

28. De amikor Moróniha ennek tudomására jutott, azonnal elküldte Lehit, körbe egy sereggel, hogy előzzék meg őket, még mielőtt Bőség földjére érnének.

29. És ő ezt is tette. Még mielőtt Bőség földjére értek volna, megelőzte őket és megütközött velük, olyannyira, hogy azok elkezdtek visszavonulni Zarahemla földje felé.

30. És lőn, hogy Moróniha visszavonulásukban megelőzte őket, és megütközött velük, olyannyira, hogy rendkívül véres csata lett ebből. Igen, sokan meghaltak, és "Koriántumrot is a megölték között találták.

31. És most íme, a lámániták egyik úton sem tudtak visszavonulni, se északon, se délen, sem keleten vagy nyugaton, mert minden oldalról körülveték őket a nefiták.

32. És így hajtotta be Koriántumr a lámánitákat a nefiták

közé; úgyhogy a nefiták hatalmába kerültek, és őt magát megölték, és a lámániták a nefiták kezére adták magukat.

33. És lőn, hogy Moróniha ismét elfoglalta Zarahemla városát, és meghagyta, hogy a foglyul ejtett lámániták békében távozzanak az országból.

34. És így végződött a bírák uralmának negyvenegyedik éve.

2. FEJEZET

Hélamán, Hélamánnak a fia lesz a főbíró – Gadianton vezeti Kiskumen bandáját – Hélamán szolgája megöli Kiskument, és a Gadianton banda a vadonba menekül. Mintegy Kr.e. 50–49.

És lőn, hogy a bírák uralmának negyvenkettedik évében, miután Moróniha ismét békét teremtett a nefiták és a lámániták között, íme, senki sem volt, aki a bírói széket betöltse; ezért ismét viszálykodás támadt a nép között amiatt, hogy ki töltsen be a bírói széket.

2. És lőn, hogy a nép hangja Hélamánt, Hélamán fiát jelölte ki a bírói szék betöltésére.

3. De íme, "Kiskumen, aki Pahoránt megölte, lesben állt, hogy Hélamánt is elpusztítsa; és támogatta őt a bandája, mely szövetségre lépett, hogy senki nem tudhat az ő gonoszságáról.

4. Mert volt egy bizonyos "Gadianton, aki rendkívül tapasztalt volt a sok beszéd

tekintetében, valamint mesterkedésében, mely szerint a gyilkolás és a rablás titkos cselekedeteit folytatta; ő lett tehát Kiskumen bandájának a vezére.

5. Ő pedig azzal hízelegte be magát náluk és Kiskumennél, hogy ha majd őt ültetik a bírói székbe, akkor olyan tisztségekbe helyezi a bandájához tartozókat, ahol hatalmuk és felhatalmazásuk lesz a nép felett; ezért törekedett Kiskumen Hélamán elpusztítására.

6. És lőn, hogy amint a bírói szék felé tartott, hogy Hélamánt elpusztítsa, íme, Hélamánnak egy szolgája, aki előzőleg éjjel kint járt és álruhában tudomást szerzett azokról a tervekről, melyeket ez a banda Hélamán elpusztítására eszelt ki –

7. És lőn, hogy találkozott Kiskumennel és egy jelt mutatott neki, mire Kiskumen tudatta vele, hogy mit szeretne, és arra kérte, hogy vezesse oda őt a bírói székhez, hogy Hélamánt megölje.

8. És amikor Hélamán szolgája Kiskumen egész szívét kiismerte, hogy az volt a célja, hogy öljön, és hogy mindazoknak, akik a bandájához tartoztak, szintén az volt a céljuk, hogy öljenek, és hogy raboljanak, és hogy hatalomra tegyenek szert (és ez volt az ő "titkos tervük és összesküvésük), Hélamán szolgája így szólt Kiskumenhez: Menjünk oda a bírói székhez.

9. Most ez rendkívül tetszett Kiskumennek, mert azt gondolta, hogy most majd véghez tudja vinni a tervét; de íme, ahogy a bírói szék felé tartottak, Hélamán szolgája szíven szúrta Kiskument, és ez hang nélkül holtan esett össze. Ez meg rohant Hélamánhoz, és elmondta neki mindazokat a dolgokat, amiket látott, hallott és tett.

10. És lőn, hogy Hélamán kiküldte embereit, hogy fogják el a rablóknak és titkos gyilkosoknak ezt a bandáját, hogy a törvény szerint kivégezhessék őket.

11. De íme, amikor Gadianton észrevette, hogy Kiskumen nem jött vissza, megijedt, hogy őt is el fogják pusztítani; meghagyta tehát a bandájának, hogy kövessék őt. És egy titkos úton kimenekültek az országból a vadonba; és így amikor Hélamán elküldte embereit, hogy fogják el őket, sehol nem lehetett rájuk találni.

12. És erről a Gadiantonról lesz még szó ezután. És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának negyvenkettedik éve.

13. És íme, ennek a könyvnek a végén meg fogjátok látni, hogy ez a "Gadianton lett az oka Nefi népe bukásának, igen, majdnem teljes pusztulásának.

14. Íme, én ezalatt nem Hélamán könyvének a végét értem, hanem Nefi könyvének a végét, amelyből mindazt a beszámolót vettem, amit leírtam.

3. FEJEZET

Sok nefita az északi földre vándorol – Cementházakat építenek és sok feljegyzést vezetnek – Tízezrek térnek meg és keresztelkednek meg – Isten szava szabaduláshoz vezet az embert – Nefi, Hélamán fia tölti be a bírói széket. Mintegy Kr.e. 49–39.

És most lőn, hogy a bírák uralmának negyvenharmadik évében nem volt viszálykodás Nefi népe között, eltekintve némi kevélységtől az egyházban, mely néhány kisebb széthúzáshoz vezetett a nép között, de ezeket az ügyeket még a negyvenharmadik év végén rendbe tették.

2. És a negyvennegyedik évben nem volt viszálykodás a nép között; és a negyvenötödik évben sem volt sok viszálykodás.

3. És a negyvenhatodikban lőn, igen, hogy sok viszálykodás és sok széthúzás volt; melyek eredményeképpen rendkívül sokan voltak, akik elhagyták Zarahemla földjét, és az "északi földre mentek, hogy örököljék azt a földet.

4. És rendkívül nagy távolságot tettek meg, olyannyira, hogy "nagy vizekhez és sok folyóhoz értek.

5. Igen, és annak a földnek minden részébe szétszóródtak, azokba a részekbe, melyeket nem tett pusztává és erdőtlenné az a sok lakos, aki azelőtt örökölte a földet.

6. És most, ennek a földnek egyik része sem volt puszta,

csak fa nem volt rajta; de a "pusztulás nagysága miatt, azon népet illetően, mely azelőtt örökölte a földet, ^bpusztaságnak hívták.

7. És csak kevés fa volt ezen föld színén, mindazonáltal az odamező emberek rendkívül jártasak lettek a cementtel való munkálkodásban, cementházakat építettek tehát, és ezekben laktak.

8. És lőn, hogy sokasodtak és szétszóródtak, és a déli földről elmentek az északi földre, és annyira szétszóródtak, hogy az egész föld színét kezdték benépesíteni, a déli tengertől az északi tengerig, a "nyugati tengertől a keleti tengerig.

9. És az északi földön lévő emberek sátrakban laktak, és cementházakban, és hagyták, hogy amilyen fa csak kisarjad a föld színén, az felnőjön, hogy idővel legyen fájuk, hogy építhessék házaikat, igen, városaik, és templomaikat, és zsinagógáikat, és szentélyeiket, és mindenféle épületüket.

10. És lőn, hogy a fa rendkívül ritka volt az északi földön, sokat küldtek tehát "hajóval.

11. És így lehetővé tették az északi földön lévő emberek számára, hogy sok várost építhessenek fából is, meg cementből is.

12. És lőn, hogy sokan voltak "Ammon népe közül, akik születésük szerint lámániták voltak, akik szintén elmentek erre a földre.

13. És most, sok olyan feljegyzés van, melyet ezen nép cselekedeteiről vezettek sokan ebből a népből, melyek részletesek és nagyon nagyok, és róluk szólnak.

14. De íme, ebbe a munkába még a századrészét sem lehet belefoglalni ezen nép cselekedeteinek, igen, a lámániták és a nefiták, és háborúik, és viszálykodásaik, és széthúzásaik, és prédikálásuk, és próféciáik, és hajózáisuk és hajóépítéseik, és "templom, és zsinagóga és szentélyépítéseik, és igazlelkűségük és gonoszságuk, és gyilkosságaik, és rabláisuk, és fosztogatásaik, és mindenféle utálatosságaik és paráznaságaik beszámolójának.

15. De íme, sok könyv és mindenféle feljegyzés van erről, amit főleg a nefiták írtak.

16. És ezek mindaddig nemzedékről nemzedékre "szálltak a nefiták között, amíg bűnbe nem estek, amikor is gyilkolták és rabolták, úzták, hajtották, pusztították és a föld színén szétszórták őket, és összekeveredtek a lámánitákkal, úgyhogy ^bmár nem hívták őket nefitáknak, mert akárcsak a lámániták, gonosszá, vaddá, kegyetlenné váltak.

17. És most, megint visszatérek a beszámolómmhoz. Tehát amiről beszéltem, az azt követően történt, hogy nagy viszálykodások, és zavargások, és hábo-

6a Móziás 21:25–27.

b Alma 22:31.

8a Alma 22:27, 32.

10a Alma 63:5–8.

12a Alma 27:21–26.

14a 2 Ne. 5:16;

Jákób 1:17;

3 Ne. 11:1.

16a 1 Ne. 5:16–19;

Alma 37:4.

b Alma 45:12–14.

rúk, és széthúzások voltak Nefi népe között.

18. Véget ért a bírák uralmának negyvenhatodik éve;

19. És lőn, hogy még mindig nagy viszálykodás volt az országban, igen, méghozzá a negyvenhetedik évben, és a negyvennyolcadik évben is.

20. Mindazonáltal Hélamán igazságosan, részlehlás nélkül töltötte be a bírói széket; igen, és azon volt, hogy betartsa Isten rendelkezéseit, és ítéleteit és parancsolatait; és szüntelenül azt tette, ami helyes volt Isten szemében; és atyja útjain járt, olyannyira, hogy boldogult ezen a földön.

21. És lőn, hogy két fia volt. Az idősebbnek a ^a“Nefi nevet adta, a fiatalabbnak pedig a ^b“Lehi nevet. És kezdtek az Úrnak nevelkedni.

22. És lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralma negyvennyolcadik évének vége felé kis mértékben szűnni kezdtek a háborúk és a viszálykodások a nefiták népe között.

23. És lőn, hogy a bírák uralmának negyvenkilencedik évében állandó békét teremtettek az országban, eltekintve azoktól a titkos összeesküvésektől, amelyeket a rabló ^a“Gadanton szervezett az ország sűrűbben lakott részeiben, és amelyekről azoknak, akik a kormány élén álltak, akkor még nem volt

tudomásuk; ezért nem irtották ki őket az országból.

24. És lőn, hogy ugyanebben az évben rendkívüli gyarapodásnak indult az egyház, olyannyira, hogy ezrek csatlakoztak az egyházhoz és keresztkeltek meg a bűnbánatra.

25. És oly nagy volt az egyház gyarapodása, és oly sok áldás szállt a népre, hogy még maguk a főpapok és a tanítók is szerfellet csodálkoztak.

26. És lőn, hogy virágzott az Úr munkája, mert sok lélek, igen, tízezrek keresztkeltek meg és csatlakoztak Isten egyházához.

27. Így láthatjuk, hogy az Úr mindazokhoz irgalmas, akik szívük őszinteségében szólítják az ő szent nevét.

28. Igen, így láthatjuk, hogy a ^a“mennye kapuja ^bmindenki előtt nyitva áll, azok előtt, akik hisznek Jézus Krisztus nevében, aki Isten Fia.

29. Igen, látjuk, hogy aki akarja, az megragadhatja Isten ^a“szavát, mely ^bélő és ható, mely az ördög minden ravaszágát, és csapdáját és csalárdságát kettéhasítja, és a krisztusi embert egy szűk és ^ckeskeny úton átvezeti a nyomorúságnak azon örökké tartó ^d“mélységén, mely azért van elkészítve, hogy elnyelje a gonoszokat –

30. És lelkükkel, igen, halhatatlan lelkükkel kiköthetnek

21a ksz Nefi, Hélamán fia.

b ksz Lehi, nefita misszionárius.

23a Hél. 2:4.

28a 2 Ne. 31:9, 17.

b Csel. 10:28;
Róm. 2:10–11.

29a ksz Isten szava.

b Zsid. 4:12;

T&Sz 11:2.

c 2 Ne. 9:41; 33:9.

d 1 Ne. 15:28–30.

Isten "jobb keze felől a mennyek királyságában, hogy Ábrahám-mal, és Izsákkal, és Jákóbbal és mind a szent atyáinkkal együtt leüljenek, és többé onnan ki ne menjenek.

31. És ebben az évben szüntelen örvendezés volt Zarahemla földjén, és mind a környező tájakon, méghozzá az egész földön, mely a nefiták birtokában volt.

32. És lőn, hogy béke és rendkívüli nagy boldogság volt a negyvenkilencedik év hátralevő részében; igen, és a bírák uralmának ötvenedik évében is állandó volt a béke és nagy volt a boldogság.

33. És a bírák uralmának ötvenegyedik évében is béke volt, eltekintve attól a kevélységtől, mely kezdett belopózni az egyházba – nem Isten egyházába, hanem azon emberek szívébe, akik Isten egyházához tartozónak vallották magukat.

34. És olyannyira felemelkedtek a "kevélyégben, hogy sok testvérüket üldözni kezdték. Most ez nagy gonoszság volt, ami miatt a nép alázatosabb része nagy üldöztetéseket szenvedett, és sok megpróbáltatáson vergődött át.

35. Mindazonáltal ezek gyakran "böjtöltek és ^bimádkoztak, és "alázatosságukban egyre erősebbekké és erősebbekké váltak, és egyre szilárdabbakká és szilárdabbakká Krisztus hitében, míg-

nem örömmel és vigasztalással telt meg a lelkük, igen, és ^amegtisztult és "megszentelődött a szívük, mely megszentelődés abból ered, hogy ^fátengedték a szívüket Istennek.

36. És lőn, hogy még az ötvenkettedik év is békében ért véget, eltekintve attól a rendkívül nagy kevélységtől, mely az emberek szívébe férközött. És ez rendkívül nagy "vagyonuk és gyarapodásuk miatt volt azon a földön; és napról napra hatalmasodott el rajtuk.

37. És lőn, hogy a bírák uralmának ötvenharmadik évében meghalt Hélamán, és a legidősebb fia, Nefi kezdett el uralkodni a helyében. És lőn, hogy igazságosan és részrehajlás nélkül töltötte be a bírói széket; igen, betartotta Isten parancsolatait és atyja útjain járt.

4. FEJEZET

A nefita szakadárok és a lámániták összevonják haderőiket, és elfoglalják Zarahemla földjét – A nefiták vereségét gonoszságuk okozza – Az egyház hanyatlik és a nép olyan gyengévé válik, mint a lámániták. Mintegy Kr.e. 38–30.

És lőn, hogy az ötvenegyedik évben sok széthúzás volt az egyházban, és "viszálykodás is volt a nép között, olyannyira, hogy sok vérontás is volt.

2. És a lázadókat megölték,

30a Mát. 25:33–34.

34a ksz Kevélység.

35a ksz Böjt, Böjtölés.

b ksz Ima.

c ksz Alázatos,

Alázatosság.

d ksz Tiszta, Tisztaság.

e ksz Megszentelődés.

f 2 Krón. 30:8;

Móziás 3:19.

36a ksz Javak.

4 1a 3 Ne. 11:29.

vagy kiűzték az országból, és ezek a lámániták királyához mentek.

3. És lőn, hogy megpróbálták háborúra serkenteni a lámánitákat a nefiták ellen; de íme, a lámániták rendkívül féltek, olyannyira, hogy nem voltak hajlandók hallgatni ezeknek az elszakadóknak a szavaira.

4. De lőn, hogy a bírák uralmának ötvenhatodik évében voltak olyan „elszakadók, akik a nefitáktól felmentek a lámánitákhoz; és ezek a többiekkel együtt sikerrel jártak a lámániták haragra serkentésében a nefiták ellen; és egész évben háborúra készülődtek.

5. És az ötvenhetedik évben le is jöttek a nefiták ellen harcolni, és hozzáfogtak a halál munkájához; igen, olyannyira, hogy a bírák uralmának ötvennyolcadik évében sikerült is elfoglalniuk Zarahemla földjét; igen, és mind a földeket, egészen addig a földig, mely közel volt a Bőség földjéhez.

6. És a nefitákat és Moróniha seregeit a Bőség földjére szorították vissza.

7. És a nyugati tengertől egészen a keleti tengerig megerősítették magukat a lámániták ellen; mely egy napi járás távolság volt egy nefitának, azon a vonalon, melyet megerősítettek, és ahol az északi országrész védelmére felállították seregeiket.

8. És így, ezek a nefitáktól elszakadók, a lámániták nagy-

számú seregének segítségével elfoglalták a nefiták minden olyan birtokát, mely a déli földön volt. És mindez a bírák uralmának ötvennyolcadik és ötvenkilencedik évében történt.

9. És lőn, hogy a bírák uralmának hatvanadik évében Moróniának sikerült csapataival az ország sok részét elfoglalni; igen, sok olyan várost visszafoglaltak, ami azelőtt a lámániták kezére került.

10. És lőn, hogy a bírák uralmának hatvanegyedik évében sikerült minden birtokuk felét visszafoglalniuk.

11. Most, a nefitáknak nem lettek volna ilyen nagy veszteségeik, és nem lett volna közöttük ily nagy öldöklés, ha nem lett volna közöttük gonoszság és utálatosság; igen, és ez azok között volt, akik Isten egyházához tartozóknak vallották magukat.

12. És ez szívük ^akevélysége és rendkívüli ^bgazdagságuk miatt volt. Igen, azért volt, mert elnyomták a ^cszegényeket; visszatartván ételüket az éhezőtől, visszatartván ruháikat a mezítelenektől, és mert arcul ütötték alázatos testvéreiket. Csúfot űztek abból, ami szent, megtagadták a prófétálás és a kinyilatkoztatás lelkét. Őltek, fosztogattak, hazudtak, loptak, házasságtörést követtek el, nagy viszálykodásokban keltek fel; és átszöktek Nefi földjére a lámániták közé –

13. És nagy gonoszságuk miatt, és mert a saját erejükkel

“kérkedtek, a saját erejükre hagyattak. Nem boldogultak tehát, hanem addig sanyargatták és verték és úzték őket maguk előtt a lámániták, míg majdnem minden földjüket elvesztették.

14. De íme, Moróniha sok dolgot prédikált a népnek gonoszságuk miatt, és Hélamán fiai, “Nefi és Lehi is sok dolgot prédikáltak a népnek, igen, és sok dologról prófétáltak nekik a gonoszágaikat és azt illetően, hogy mi vár rájuk, ha nem bánják meg a bűneiket.

15. És lőn, hogy bűnbánatot tartottak, és amennyiben bűnbánatot tartottak, boldogulni kezdtek.

16. Mert amikor Moróniha látta, hogy bűnbánatot tartottak, vállalkozott arra, hogy egyik helyről a másikra, városról városra vezesse őket, egészen addig, amíg vissza nem szerezték birtokaik felét és földjeik felét.

17. És így végződött a bírák uralmának hatvanegyedik éve.

18. És lőn, hogy a bírák uralmának hatvankettedik évében Moróniha nem tudott több birtokot szerezni a lámánitáktól.

19. Felhagytak tehát azzal a tervükkel, hogy a többi földjüket is visszaszerezzék, mert olyan sokan voltak a lámániták, hogy a nefiták számára lehetetlen volt több hatalmat szerezni felettük; Moróniha tehát minden seregét azon részek megtartására használta, melyeket már megszerzett.

20. És lőn, hogy a lámániták számának nagysága miatt a nefiták nagyon félték, hogy legyőzik, és eltapossák, és megölik és elpusztítják őket.

21. Igen, emlékezni kezdtek Alma próféciáira, és Móziás szavaira is; és látták, hogy merevnyakú nép voltak, és hogy semmibe vették Isten parancsolatait.

22. És hogy megváltoztatták és lábuk alá taposták “Móziás törvényeit, vagyis azt, amiről az Úr megparancsolta neki, hogy adja át a népnek; és látták, hogy romlottá váltak törvényeik, és hogy gonosz néppé lettek, olyannyira, hogy éppen olyan gonoszok lettek, mint a lámániták.

23. És gonoszságuk miatt kezdett “hanyagolni az egyház; és kezdtek nem hinni a prófétálás lelkében és a kinyilatkoztatás lelkében; és arcukba meredtek Isten ítéletei.

24. És látták, hogy olyan “gyengék lettek, mint testvéreik, a lámániták, és hogy az Úr Lelke már nem őrzi meg őket; igen, visszahúzódott tőlük, mert az ^bÚr Lelke nem lakik ^cszentségtelen templomokban –

25. Az Úr tehát már nem őrizte meg őket az ő csodálatos és páratlan hatalmával, mert a “hitetlenség és a rettenetes gonoszság állapotába süllyedtek; és látták, hogy a lámániták rendkívül sokan vannak, többen

13a ksz Kevélység.

14a Hél. 3:21.

22a Alma 1:1.

23a ksz Hitehagyás.

24a Móziás 1:13.

b ksz Szentlélek.

c Móziás 2:37;

Alma 7:21; 34:36.

25a ksz Hitetlenség.

náluk, és ha nem ^bragaszkodnak az Úrhoz, Istenükhöz, akkor elkerülhetetlenül el kell veszniük.

26. Mert íme, látták, hogy a lámániták ereje éppen olyan nagy, mint az ő erejük, egyik emberé olyan mint a másiké. És így estek ebbe a nagy vétekbe. Igen, “nem is olyan sok év eltelté alatt – véteik miatt – így váltak gyengévé.

5. FEJEZET

Nefi és Lehi a prédikálásnak szentelik magukat – Nevük arra ösztönzi őket, hogy életüket őseik életének mintájára éljék – Krisztus megváltja azokat, akik bűnbánatot tartanak – Nefi és Lehi sok embert megtérít, bebörtönzik őket, és tűz veszi őket körül – Egy sötét felhő háromszáz embert beárnyékol – A föld megrendül és egy hang megparancsolja az embereknek, hogy tartsanak bűnbánatot – Nefi és Lehi anyalokkal társalognak és a tömeget tűz veszi körül. Mintegy Kr.e. 30.

És lőn, hogy még ugyanabban az évben, íme, “Nefi átadta a bírói széket egy Cezorám nevű férfinak.

2. Ugyanis, mivel törvényeiket és kormányaikat a nép “hangja hozta létre, és többen voltak azok, akik a gonoszt ^bválasztották, mint azok, akik a jót választották, kezdtek tehát megérni a pusztulásra, mert romlottakká váltak a törvényeik.

3. Igen, és ez még nem min-

den; annyira merevnyakú nép voltak, hogy sem törvény sem igazság nem volt képes az irányításukra, csak az, ami a pusztulásukhoz vezetett.

4. És lőn, hogy Nefi belefáradt gonoszságukba; és “átadta a bírói széket, és magára vállalta, hogy minden hátralevő napja során Isten szavát fogja prédikálni, és a fivére, Lehi is magára vállalta ezt, minden hátralevő napjára;

5. Mert emlékeztek azokra a szavakra, melyeket atyjuk, Hélamán mondott nekik. És ezek azok a szavak, amelyeket mondott:

6. Íme, fiaim, szeretném, ha emlékeznétek Isten parancsolatainak a megtartására; és szeretném, ha hirdetnétek a népnek ezeket a szavakat. Íme, Jeruzsálem földjéről kijövő első “szüleink nevét adtam nektek; és ezt azért tettem, hogy amikor eszetekbe jut a nevetek, rájuk emlékezhessetek; és amikor eszetekbe jutnak ők, akkor emlékezhessetek a cselekedeteikre; és amikor eszetekbe jutnak a cselekedeteik, akkor tudhassátok, hogy miért van megmondva és megírva is az, hogy ^bjók voltak.

7. Szeretném tehát, fiaim, ha azt tennétek, ami jó, hogy rólatok is azt mondhassák és azt írthassák, amit róluk mondtak és írtak.

8. És most, fiaim, íme, van még valami, amit kérnék tőletek, mely kérés az, hogy ne azért

25b Jákób 6:5.

26a Alma 46:8;
Hél. 12:3–4.

5 1a Hél. 3:37.

2a Móziás 29:25–27.
b Alma 10:19.

4a Alma 4:15–20.

6a 1 Ne. 1:1, 5.
b 2 Ne. 33.

tegyétek ezeket a dolgokat, hogy kérkedhettek, hanem azért tegyétek ezeket a dolgokat, hogy a mennyekben gyűjtsetek magatoknak ^akincset, igen, mely örökkévaló, és ami nem halványul el; igen, hogy tiétek lehessen az örök életnek e ^bbecses ajándéka, melyről joggal gondolhatjuk, hogy atyáinknak megadatott.

9. Ó, emlékezzetek, fiaim, emlékezzetek Benjámin királynak népéhez intézett ^aszavaira; igen, emlékezzetek rá, hogy nincs más út, sem mód, mely által meg lehet szabadítani az embert, csakis Jézus Krisztusnak ^bengesztelő vére által, aki el fog jönni; igen, emlékezzetek rá, azért jön el, hogy ^cmegváltsa a ^dvilágot.

10. És azokra a ^aszavakra is emlékezzetek, amiket Amulek mondott Zézromnak Ammonihavárosában; mert azt mondta neki, hogy az Úr biztosan el fog jönni, hogy megváltsa a népét, de nem azért jön el, hogy a bűneikben váltsa meg őket, hanem azért, hogy a bűneiktől váltsa meg őket.

11. És az Atya hatalmat adott neki, hogy megváltsa őket a bűneiktől, a bűnbánat folytán; ^aelküldte tehát az angyalait, hogy hirdessék a bűnbánat feltételeinek híreit, mely elvezet a

Megváltó hatalmához, lelkük szabadulására.

12. És most, fiaim, emlékezzetek, emlékezzetek rá, hogy ^aMegváltónk sziklájára, aki Krisztus, Isten Fia, arra kell építenetek az ^balapotokat; hogy amikor az ördög elküldi erős szeleit, igen, nyilait a forgószélben, igen, amikor minden jégesője és hatalmas ^czivatarra benneteket ver majd, akkor nem lesz hatalma felettetek, hogy lehurcoljon a nyomorúság és a végtelen jaj szakadékába, mert a szikla melyre építtetetek – mely biztos alap – egy olyan alap, melyről nem bukhat le az ember, ha arra épít.

13. És lőn, hogy ezek voltak azok a szavak, melyeket Hélamán a fiainak ^atanított. Igen, sok olyan dolgot tanított nekik, ami nincs leírva, és sok olyan dolgot is, ami le van írva.

14. És emlékeztek a szavaira. És ezért elindultak, betartván Isten parancsolatait, hogy Nefi egész népe között tanítsák Isten szavát, kezdve a Bőség városánál;

15. És onnan Gid városába mentek; és Gid városából Mulek városába;

16. És egyik városból a másikba, amíg el nem jutottak Nefi egész népéhez, mely a déli földön volt; és onnan Zarahemla

8a 3 Ne. 13:19–21.

b T&Sz 14:7.

9a Móziás 2:9.

b Móziás 3:17–18.

ksz Engesztel, Engesztelés.

c ksz Megvált, Megváltás,

Megváltottak.
d ksz Világ – Emberek,
akik nem
engedelmeskednek a
parancsolatoknak.

10a Alma 11:34.

11a Alma 13:24–25.

12a Mát. 7:24–27;

T&Sz 6:34;
Mózes 7:53.
ksz Szegletkő;
Szikla.

b Ésa. 28:16;

Jákób 4:16.

c 3 Ne. 14:25, 27.

13a Móziás 1:4.

városába mentek, a lámániták közé.

17. És lőn, hogy nagy hatalommal prédikáltak, olyannyira, hogy sok olyan „elszakadót megszégyenítettek, aki a nefitáktól ment át, olyannyira, hogy ezek előjöttek és megvallották a bűneiket, és megkeresztelkedtek a bűnbánatra, és rögtön visszatértek a nefitákhoz, hogy megpróbálják jóvá tenni nekik az ellenük elkövetett helytelen cselekedeteket.

18. És lőn, hogy Nefi és Lehi oly nagy hatalommal és felhatalmazással prédikáltak a lámánitáknak – mert hatalmat és felhatalmazást kaptak, hogy „beszélhessenek – és az is megadott nekik, hogy mit mondjanak–

19. Tehát a lámániták nagy megrendülésére szóltak, „meggyőzve őket, olyannyira, hogy Zarahemla földjén és körül-körül nyolcezer lámánita volt, aki megkeresztelkedett a bűnbánatra, és meggyőződött atyáik hagyományainak gonosz voltáról.

20. És lőn, hogy Nefi és Lehi onnan elindult, hogy továbbmenjenek Nefi földjére.

21. És lőn, hogy a lámánitáknak egy serege elfogta és „börtönbe vetette őket; igen, méghozzá ugyanabba a börtönbe, melybe Limhi szolgálai Ammont és testvéreit vetették.

22. És miután börtönbe vetették őket és sok napig élelem

nélkül voltak ott, íme, elmentek értük a börtönbe, hogy fogják és megölhessék őket.

23. És lőn, hogy Nefi és Lehi mintha „tűzzel lettek volna körülvéve, méghozzá olyannyira, hogy az emberek nem mertek kezet emelni rájuk, attól félve, hogy megégnek. Mindazonáltal Nefi és Lehi nem égett meg; és mintha tűz közepén álltak volna, de nem égtek meg.

24. És amikor látták, hogy „tűzoszlop veszi körül őket, és hogy az nem égeti meg őket, felbátorodott a szívük.

25. Mert látták, hogy a lámániták nem mernek kezet emelni rájuk; és a közelükbe sem mernek jönni, hanem úgy állnak, mintha némává sújtotta volna őket a csodálkozás.

26. És lőn, hogy Nefi és Lehi előreléptek és beszélni kezdtek hozzájuk, mondván: Ne féljete, mert íme, Isten az, aki ezt a csodálatos dolgot megmutatta nektek, mely által megmutatta nektek, hogy nem tehetitek ránk a kezeiteket, hogy megöljetek minket.

27. És íme, amikor elmondták ezeket a szavakat, iszonyatosan megrendült a föld, és úgy megrázkódtak a börtön falai, mintha a földre akarnának omlani. De íme, nem omlottak le! És íme, a börtönben lévők olyan lámániták és nefiták voltak, akik elszakadók voltak.

28. És lőn, hogy beárnyékolta

17a Hél. 4:4.
18a T&Sz 100:5–8.
ksz Profécia, Profétál.
19a ksz Megtérés,

Megtért;
Misszionáriusi
munka.
21a Móziás 7:6–7; 21:23.

23a 2 Móz. 3:2.
24a 2 Móz. 14:24;
1 Ne. 1:6;
T&Sz 29:12; JST 1:16.

őket egy “sötét felhő, és rettenetes, komor félelem szállta meg őket.

29. És lőn, hogy megszólalt egy “hang, amely mintha a sötét felhő feletről jött volna, mondván: Tartsatok bünbánatot, tartsatok bünbánatot, és ne törekedjetez többé szolgálaim elpusztítására, akiket azért küldtem hozzátok, hogy jó híreket hirdessenek nektek.

30. És lőn, hogy amikor meghallották ezt a hangot, és látták, hogy nem mennydörgés hangja volt, se nem nagy zajos lárma hangja, hanem íme, egy tökéletesen szelíd, “halk hang volt, mintha suttogás lett volna, és ez egészen a lelkük legmélyéig hatolt.

31. És a hang szelídsége ellenére íme, rendkívül megrendült a föld, és ismét megrázkódtak a börtön falai, mintha mindjárt a földre omlának; és íme, nem oszlott el a sötét felhő, mely beárnyékolta őket –

32. És íme, ismét megszólalt a hang, mondván: Tartsatok bünbánatot, tartsatok bünbánatot, mert közel van a mennyek királysága; és ne törekedjetez többé szolgálaim elpusztítására. És lőn, hogy ismét megrendült a föld, és megrázkódtak a falak.

33. És harmadszor is megszólalt a hang, és olyan csodálatos szavakat mondott nekik, amit ember ki nem mondhat; és ismét megrázkódtak a falak, és úgy

megrendült a föld, mintha mindjárt kettéhasadna.

34. És lőn, hogy a lámániták nem tudtak elmenekülni a sötét felhő miatt, mely beárnyékolta őket; igen, és azon félelem miatt sem tudtak megmozdulni, mely megszállta őket.

35. Most, volt közöttük valaki, aki születését tekintve nefita volt, és valamikor Isten egyházához tartozott, de elpártolt tőlük.

36. És lőn, hogy ő megfordult és íme, a sötét felhőn keresztül látta Nefi és Lehi arcát; és íme, azok rendkívül “ragyogtak, mint az angyalok arca. És látta, hogy az égre emelik a szemüket; és mintha éppen egy olyan lényhez beszélnének vagy emelnék fel szavukat, akit látnak.

37. És lőn, hogy ez a férfi kiáltott a sokaságnak, hogy forduljanak meg és nézzék. És íme, erő adatott nekik arra, hogy megforduljanak és odanézzenek; és látták Nefi és Lehi arcát.

38. És azt kérdezték a férfitől: Íme, mit jelentenek mindezek a dolgok, és ki az, akivel ezek az emberek beszélgetnek?

39. Most a férfinak Aminádáb volt a neve. És Aminádáb azt mondta nekik: Isten angyalaival beszélgetnek.

40. És lőn, hogy a lámániták azt kérdezték tőle: “Mit tegyünk, hogy eloszoljék ez a sötét felhő, mely beárnyékol minket?

41. És Aminádáb azt mondta nekik: Bünbánatot kell “tartanotok és addig kell fohászko-

28a 2 Móz. 14:20.

29a 3 Ne. 11:3–14.

30a 1 Kir. 19:12;

T&Sz 85:6.

36a 2 Móz. 34:29–35;

Csel. 6:15.

40a Csel. 2:37–39.

41a ksz Bünbánat,
Bünbánatot tart.

notok a hanghoz, amíg nem^b hisztek Krisztusban, akiről Alma, és Amulek és Zézrom tanított nektek; és amikor ezt megteszitek, akkor oszlik el a sötét felhő, hogy ne árnyékoljon be benneteket.

42. És lőn, hogy mind elkezdtek fohászzkodni annak hangjához, aki megrengette a földet; igen, és addig fohászkodtak, amíg a sötét felhő el nem oszlott.

43. És lőn, hogy amint körbejáratták szemeiket, és látták, hogy eloszlott a sötét felhő, és már nem árnyékolja be őket, íme, azt látták, hogy tűzoszlop “veszi körül őket, igen, minden lelket.

44. És Nefi és Lehi is közöttük volt; igen, körbevették őket; igen, olyan volt, mintha lángoló tűz közepén lennének, ami azonban nem ártott nekik, és a börtön falaiba sem kapott bele; és eltöltötte őket az az “öröm, ami kimondhatatlan és dicsőséggel teli.

45. És íme, “Isten Szent Lelke lejött a mennyből, és áthatotta a szívüket, és olyan volt, mintha tűz töltötte volna el őket, és bámulatos szavakat tudtak^b elmondani.

46. És lőn, hogy egy hang szólt hozzájuk, igen, egy kellemes hang, mely mintha suttogás lett volna, mondván:

47. “Békesség, békesség néktek, amiért hisztek az én Igen

Szeretett Fiamban, aki a világ megalapítása óta létezik.

48. És most, amikor ezt meghallották, felemelték a tekintetüket, mintha azt néznék, honnan jött a hang; és íme, “megnyíltni látták a mennyeket; és angyalok jöttek le a mennyből és szolgáltak nekik.

49. És körülbelül háromszáz lélek volt, aki látta és hallotta ezeket a dolgokat; és megmondták nekik, hogy menjenek és ne csodálkozzanak, se ne kételkedjenek.

50. És lőn, hogy mentek és tanították a népet, mind a környező tájakon hirdelve mindazon dolgokat, melyeket hallottak és láttak, olyannyira, hogy a lámániták többsége meggyőzetett, azon bizonyítékok nagysága miatt, melyeket kaptak.

51. És akiket “meggyőztek, azok letették harci fegyvereiket, és felhagytak gyűlöletükkel és atyáik hagyományaival is.

52. És lőn, hogy a birtokukban lévő földeket átadták a nefitáknak.

---

6. FEJEZET

Az igazlelkű lámániták a gonosz nefitáknak prédikálnak – Mindkét nép boldogul a béke és a bőség időszakában – Lucifer, a bűn szerzője, gyilkosságokra és gonoszságokra bujtogatja a gonoszok és a Gadianton rablók szívét – A rablók

41b ksz Hit.

43a 3 Ne. 17:24; 19:14.

44a ksz Öröm.

45a 3 Ne. 9:20;

Ether 12:14.

b ksz A Lélek ajándékai.

47a ksz Béke.

48a 1 Ne. 1:8.

51a Alma 31:5.

átveszik az irányítást a nefita kormányban. Mintegy Kr.e. 29–23.

És lőn, hogy mire véget ért a bírák uralmának hatvankettedik éve, addigra már megtörténtek mindezek a dolgok, és a lámániták – a legnagyobb részük – igazlelkű néppé váltak, olyannyira, hogy “igazlelkűségük meghaladta a nefitákét, mert szilárdak és állhatatosak voltak a hitben.

2. Mert íme, sok olyan nefita volt, akik “makacssá és megátalkodottá, és nagyon gonosszá váltak, olyannyira, hogy elutasították Isten szavát, és mindazon prédikálást és prófétálást, mely eljutott hozzájuk.

3. Mindazonáltal az egyház népének nagy örömben volt része a lámániták megtérése miatt, igen, Isten egyháza miatt, melyet megalapítottak közöttük. És “barátkoztak egymással, és örültek egymásnak, és nagy volt az örömük.

4. És lőn, hogy a lámániták közül sokan lementek Zarahemla földjére, és elmondták Nefi népének “megtérésük módját, és hitre és bűnbánatra buzdították őket.

5. Igen, és sokan rendkívül nagy hatalommal és felhatalmazással prédikáltak, sokakat hozván le az alázatosság mélységeibe, hogy Isten és a Bárány alázatos követői legyenek.

6. És lőn, hogy a lámániták

közül sokan elmentek az “északi földre; és Nefi és Lehi is elment az északi földre, prédikálni a népnek. És így végződött a hatvanharmadik év.

7. És íme, az egész országban békesség volt, úgyhogy a nefiták abba a részébe mentek az országnak, ahova csak akartak, akár a nefiták, akár a lámániták közé.

8. És lőn, hogy a lámániták is oda mentek, ahova csak akartak, akár a lámániták, akár a nefiták közé; és így szabadon érintkeztek egymással, hogy kívánságuk szerint vásároljanak és adjanak, és hogy nyereszkedjenek.

9. És lőn, hogy a lámániták és a nefiták is rendkívül gazdagok lettek; és rendkívül bőven volt aranyuk és ezüstjük, és mindenféle nemesfémük, a déli földön is és az északi földön is.

10. Most, a déli földet Lehinek nevezték, az északi földet pedig Sédékiás fia után “Muleknek nevezték, mert az Úr Muleket az északi földre, Lehit pedig a déli földre vitte.

11. És íme, mindkét földön volt mindenféle arany, és ezüst, és nemes érc, minden fajtából; és mívesen dolgozó kézművesek is voltak, akik megmunkáltak és finomítottak mindenféle ércet; és így meggazdagodtak.

12. Bőségesen termeltek gabonát, északon és délen is; és rendkívüli virágkorukat élték, északon és délen is. És sokasod-

6 1a Hél. 13:1.
2a Róm. 1:28–32.
3a Ksz Közösségbe fogadás.

4a Ksz Megtérés, Megtért.
6a Alma 63:4–9;
Hél. 3:11–12.

10a Móziás 25:2–4;
Hél. 8:21.

tak és rendkívül megerősödtek azon a földön. És neveltek sok nyáját és csordát, igen, sok hízó.

13. És íme, asszonyaik dolgoztak és fontak, és mindenféle szövetet készítettek, finom szövésű vásznakat és mindenfajta szövetet, hogy mezítelenségüket felruházzák. És így békében telt el a hatvanegyedik év.

14. És a hatvanötödik évben is nagy örömben és békességben volt részük. Igen, sok prédikálásban és sok próféciában az eljövendőket illetően. És így telt el a hatvanötödik év.

15. És lőn, hogy a bírák uralmának hatvanhatodik évében, íme, "Cezorámot, míg a bírói széken ült, egy ismeretlen kéz meggyilkolta. És lőn, hogy ugyanabban az évben a fiát is meggyilkolták, akit helyére a nép jelölt ki. És így végződött a hatvanhatodik év.

16. És a hatvanhetedik év kezdetén a nép ismét kezdett rendkívül gonosszá válni.

17. Mert íme, az Úr oly sokáig megáldotta őket a világ kincseivel, hogy nem serkentették őket haragra, háborúra vagy vérontásra; kezdtek tehát a kincseikre helyezni a szívüket; igen, elkezdtek haszonszerzésre törekedni, hogy egymás fölé emelkedhessenek; elkezdtek tehát "titkos gyilkosságokat elkövetni, és rabolni és fosztogatni, hogy nyereszkedhessenek.

18. És most íme, ezek a gyilkosok és fosztogatók egy bandát alkottak, melyet Kiskumen és

"Gadianton alapított. És most lőn, hogy még a nefiták között is sokan tartoztak Gadianton bandájához. De íme, még többen voltak a lámániták gonoszabb része között. És Gadianton rablóknak és gyilkosoknak hívták őket.

19. És ők voltak azok, akik meggyilkolták a főbíró, Cezorámot, valamint fiát, amint azok a bírói széken ültek; és íme, senki nem találta meg őket.

20. És most lőn, hogy amikor a lámániták rájöttek, hogy rablók vannak közöttük, rendkívül elszomorodtak; és minden hatalmukban álló eszközt felhasználtak arra, hogy kiirtsák őket a föld színéről.

21. De íme, a Sátán olyannyira felbujtogatta a nefiták többségének a szívét, hogy egyesültek a rablóknak ezen bandájával, és magukra vették a szövetségeiket és az esküiket, hogy megvédik és megóvják egymást minden olyan nehéz helyzetben, melybe belekerülnek, hogy ne szenvedjenek a gyilkosságaikért, és fosztogatósaikért és lopásaikért.

22. És lőn, hogy megvoltak a jeleik, igen, a "titkos jeleik, és a titkos szavaik; és azért, hogy felismerhessék az olyan testvért, aki szövetségre lépett, hogy ha bármi gonoszást tesz egy testvére, akkor azt se testvér ne bántsa, se azok, akik annak bandájához tartoznak, aki magára vette ezt a szövetséget.

23. És így, hazájuk törvényei ellenére, valamint Istenük tör-

vényei ellenére gyilkolhassanak, és fosztogathassanak, és lophassanak, és paráznaságokat és mindenféle gonoszságokat követhessenek el.

24. És ha a bandájukhoz tartozók közül valaki nyilvánosságra hozza a világ előtt a "gonoszságaikat és az utálatosságaikat, akkor törvénykezzenek felette, nem az ország törvényei szerint, hanem gonoszságaik törvényei szerint, melyeket Gadianton és Kiskumen hozott számukra.

25. Most íme, ezek azok a titkos "eskük és szövetségek, melyekről Alma megparancsolta a fiának, hogy ne jussanak el a világhoz, különben még eszközei lesznek a nép pusztulásba döntésének.

26. Most íme, ezek a "titkos eskük és szövetségek nem a Hélamánnak átadott feljegyzésekről jutottak el Gadiantonhoz; hanem íme, ^bugyanaz a lény ültette őket Gadianton szívébe, aki a mi első szüleinket is arra csábította, hogy egyenek a tiltott gyümölcsből –

27. Igen, ugyanaz a lény, aki összeesküdött "Káinnal, hogy ha fivérét, Ábelt megöli, akkor azt nem fogja megtudni a világ. És attól az időtől fogva összeesküdött Káinnal és az ő követőivel.

28. És ugyanaz a lény volt az, aki elültette a nép szívébe, hogy "építsenek egy tornyot,

elég magasat ahhoz, hogy a mennybe jussanak. És ugyanaz a lény volt az, aki maga után csalta azt a népet, mely erre a földre jött a toronytól; és aki ennek a földnek a színén mindenhol elterjesztette a sötétség és az utálatosságok cselekedeteit, míg ^bteljes pusztulásba és örök pokolba nem vonszolta az embereket.

29. Igen, ugyanaz a lény volt az, aki "Gadianton szívébe ültette, hogy folytassa tovább a sötétség és a titkos gyilkosságok munkáját; és az ember létezésének kezdetétől fogva mostanáig mindig előhossa ezeket.

30. És íme, ő az, aki minden bűnnek a "szerzője. És íme, ő folytatja a sötétség és a titkos gyilkosságok cselekedeteit, és nemzedékről nemzedékre továbbadja az összeesküvéseiket, és az esküiket, és a szövetségeiket, és a rettenetes gonoszságok terveit, aszerint, hogy mennyire képes megkaparintani az emberek gyermekeinek szívét.

31. És most íme, a nefiták szívét nagyon hatalmába kerítette; igen, olyannyira, hogy rendkívül gonoszakká váltak; igen, legnagyobb részük letért az igazlelkűség útjáról, és lába alá "taposta Isten parancsolatait, és a saját útjaikra tértek, és aranyukból és ezüstjükből maguknak bálványokat emeltek.

32. És lőn, hogy mindezek a

24a ksZ Gonosz,

Gonoszság.

25a Alma 37:27–32.

26a Mózes 5:29, 49–52.

b 3 Ne. 6:28;

Mózes 4:6–12.

27a Mózes 5:18–33.

28a 1 Móz. 11:1–4;

Ether 1:3.

b Ether 8:9, 15–25.

29a Hél. 2:4–13.

30a Alma 5:39–42;

Moró. 7:12, 17;

Mózes 4:4.

31a 1 Ne. 19:7.

gonoszágok "nem is olyan sok év alatt érkeztek el hozzájuk; méghozzá ezek legnagyobb része a bírák Nefi népe feletti uralmának hatvanhetedik évében érkezett el hozzájuk.

33. És a hatvannyolcadik évben is növekedtek a gonoszágaikban, az igazlelkűek nagy bánátára és siralmára.

34. És így látjuk, hogy a nefiták kezdtek hitetlenségbe süllyedni, és növekedni a gonoszágban és az utálatosságokban, míg a lámániták kezdtek rendkívül növekedni Istenük ismeretében; igen, elkezdtek betartani a rendelkezéseit és parancsolatait, és igazságban és egyenes derékkal jární öelötte.

35. És így látjuk, hogy az Úr Lelke, szívük gonoszága és keménysége miatt kezdett "visszahúzódni a nefitáktól.

36. És így látjuk, hogy az Úr elkezdte kitölteni Lelkét a lámánitákra, az iránti készségük és hajlandóságuk miatt, hogy higgyenek a szavaiban.

37. És lön, hogy a lámániták üldözték Gadianton rablóbandáját; és a gonoszabb részük között pedig Isten szavát prédikálták, olyannyira, hogy ez a rablóbanda teljesen kipusztult a lámániták közül.

38. És lön, hogy a másik oldalon a nefiták pedig erősítették és támogatták őket, kezdve a leggonoszabbjaiknál, míg a nefiták egész országában elterjedtek, és addig csábították az igazlelkűek

legnagyobb részét, amíg azok végül hittek a cselekedeteikben és részesültek a zsákmányukban, és csatlakoztak hozzájuk a titkos gyilkosságaikban és összeesküvéseikben.

39. És így megkaparintották a kormány teljes irányítását, olyannyira, hogy lábaik alá taposták, és megütötték, és megtépték a "szegényeket és a szelídeket, valamint Isten alázas követőit, és hátat fordítottak nekik.

40. És így látjuk, hogy rettenetes helyzetben voltak, és kezdtek "megérni az örök pusztulásra.

41. És lön, hogy így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának hatvannyolcadik éve.

NEFINEK, HÉLAMÁN FIÁNAK A PRÓFÉCIÁJA – Isten megfenyegeti Nefi népét, hogy ha nem bánják meg a gonoszágaikat, akkor haragjában meglátogatja és teljesen elpusztítja őket. Isten dőghalállal sújtja Nefi népét; bűnbánatot tartanak és hozzá fordulnak. A lámánita Sámuel prófétál a nefitáknak.

A 7. fejezettől a 16-ig bezárólag.

---

7. FEJEZET

Az északi földrészen elutasítják Nefit, és ő visszatér Zarahemlába – A kertjében levő torony tetején imádkozik, majd felszólítja a népet,

32a Alma 46:8.
35a Móziás 2:36;
T&Sz 121:37.

39a Zsolt. 109:16;
Alma 5:54–56;
T&Sz 56:16.

40a Hél. 5:2; 11:37;
T&Sz 18:6.

hogy térjenek meg, vagy el fognak veszni. Mintegy Kr.e. 23–21.

ÍME, most lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralmának hatvankilencedik évében Nefi, Hélamán fia, az északi földről “visszatért Zarahemla földjére.

2. Elment ugyanis az északi földön lévő népek közé, és Isten szavát prédikálta nekik, és sok dolgot megjövendölt nekik;

3. És azok minden szavát elutasították, olyannyira, hogy nem maradhatott közöttük, hanem ismét visszatért a szülőföldjére.

4. És amikor látta, hogy ilyen rettenetesen gonosz állapotban van a nép, és hogy azok a Gadianton rablók töltik be e bírói székeket – hatalmat és felhatalmazást bitorolván az ország felett; Isten parancsolatait félretéve, egy cseppet sem helyesen az ő szemében; nem cselekedvén igazságosan az emberek gyermekeivel;

5. Elítélve az igazlelkűeket az igazlelkőségük miatt; engedvén, hogy a vétkesek és a gonoszok büntetlenül maradjanak a pénzük miatt, és még hivatalban is maradjanak a kormány élén, hogy úgy kormányozzanak és tegyenek, ahogy akarnak, hogy nyereszkedhessenek és övék legyen a “világ dicsősége, és hogy ezen felül könnyebben követhessenek el házasságtörést, és lophassanak, és ölthessenek és azt tegyék, amit akarnak –

6. Most ez a nagy gonoszság

nem is olyan sok év ideje alatt ért el a nefitákhoz; és amikor Nefi látta ezt, bánat duzzasztotta a szívét mellkasában; és lelke gyötrelmében felkiáltott:

7. Ó, bárcsak azokban a napokban lehettek volna az én napjaim, amikor Nefi atyám kijött Jeruzsálem földjéről, és vele örvendezhettem volna a megígért földön; akkor könnyen meg lehetett kérni népét, eltökéltek voltak Isten parancsolatainak betartása mellett, és lassúak abban, hogy gonosz cselekedetre vezessék őket; és gyorsak voltak abban, hogy hallgassanak az Úr szavaira –

8. Igen, ha azokban a napokban lehettek volna napjaim, akkor lelkemnek öröme telne testvéreim igazlelkűségében.

9. De íme, az rendeltetett nekem, hogy ezek legyenek az én napjaim, és hogy lelkemet bánat töltse el testvéreim gonoszsága miatt.

10. És íme, most lőn, hogy ez annak a toronynak a tetején történt, ami Nefi kertjében volt, mely a Zarahemla városában lévő legfőbb piacra vezető út mellett terült el. Nefi tehát leterdelt a kertjében lévő torony tetején, mely torony ahhoz a kertkapuhoz is közel volt, ami mellett az út elvezetett.

11. És lőn, hogy voltak bizonyos emberek, akik arra elhaladva látták Nefit, amint a torony tetején kiönti a lelkét Istennek; és ezek szaladtak és elmondták a népnek, amit

láttak, és a nép csoportokban összegyűlt, hogy megtudhassák e nagy gyász okát a nép gonoszsága miatt.

12. És most, amikor Nefi felemelkedett, látta az emberek sokaságait, akik összegyűltek.

13. És lőn, hogy szólásra nyitotta száját, és azt kérdezte tőlük: Íme, “miért gyűltetek össze? Azért, hogy a gonoszságaitokról beszéljek nektek?

14. Igen, mert azért jöttem fel tornyomba, hogy kitölthessem lelkemet Istenemnek, szívem rendkívüli bánata miatt, mely a ti gonoszságaitok miatt van!

15. És ti összegyűltetek és csodálkoztok az én gyászom és siránkozásom miatt; igen, és nagyon is szükségetek van arra, hogy csodálkozzatok; igen, csodálkoznotok kell azon, hogy eladtak benneteket, hogy az ördög olyannyira markában tartja a szíveteket.

16. Igen, hogyan engedhettetek azon személy csábításainak, aki arra törekszik, hogy örök nyomorúságnak és végtelen jajnak lökje oda a lelketeket?

17. Ó, tartsatok bűnbánatot, tartsatok bűnbánatot! “Miért akartok meghalni? Forduljatok, forduljatok az Úrhoz, a ti Istenetekhez! Miért hagyott el benneteket?

18. Azért, mert megkeményítettétek a szíveteket; igen, nem akartatok a “jó pásztor szavára

hallgatni; igen, haragra ^bingelreveltétek őt magatok ellen.

19. És íme, ahelyett, hogy “összegyűjtene, hacsak nem tartotok bűnbánatot, íme, úgy szétszór benneteket, hogy ebek és vadállatok eledele lesz belőletek.

20. Ó, hogyan tudtatok megfeledkezni Istenetekről éppen azon a napon, amikor megszábadított benneteket?

21. De íme, ez azért van, hogy nyereszkedjete, hogy dicsérjenek benneteket az emberek, igen, és hogy aranyat és ezüstöt szerezhessetek. És e “világ kincseire és hiábavaló dolgaira helyezitek a szíveteket, amiért öltök, és fosztogattok, és loptok, és ^bhamis tanúbizonyságot tesztek a felebarátotok ellen, és mindenféle gonoszságot követtek el.

22. És ezen okból ér majd utol benneteket a jaj, ha nem tartotok bűnbánatot. Mert ha nem tartotok bűnbánatot, akkor íme, elvétetik ez a nagy város, és mindazok a nagyvárosok, melyek körös-körül, a birtokokban lévő földön vannak; és nem lesz helyetek ezekben; mert íme, az Úr nem ad majd nektek “erőt, ahogyan azt eddig tette, hogy ellenálljatok az ellenségeiteknek.

23. Mert íme, így szól az Úr: A gonoszoknak nem mutatok erőmből, egynek sem többet a másiknál, csakis azoknak, akik megbánják a bűneiket, és hall-

13a Mát. 3:5–8.

17a Ezék. 18:23, 31–32.

18a Ezék. 34:12;

Ján. 10:14–16;

Alma 5:38–41, 57–60.

ksz Jó Pásztor.

b Jákób 1:8;

Alma 12:36–37.

19a 3 Ne. 10:4–7.

21a ksz Világiasság.

b 2 Móz. 20:16;

Mát. 15:19–20.

22a Móziás 7:29.

gatnak a szavaimra. Most tehát szeretném, ha látnátok, testvéreim, hogy a lámánitáknak „jobb lesz majd, mint nektek, ha nem tartotok bűnbánatot.

24. Mert íme, igazlelkűbbek nálatok, mert nem azon nagy tudás ellenére vétkeztek, amit ti megkaptatok. Az Úr tehát irgalmas lesz irántuk; igen, „meghosszabbítja a napjaikat, és megsokasítja a magjukat, még akkor is, amikor titeket már teljesen ^belpusztítanak, ha nem tartotok bűnbánatot.

25. Igen, jaj nektek, a közétek férközött nagy utálatosság miatt; és ti csatlakoztatok ehhez, igen, ehhez a „titkos bandához, melyet Gadianton alapított!

26. Igen, „jaj lesz nektek, a gőg miatt, melynek megengedtétek, hogy a szívetekbe férkőzzön, mely rendkívül nagy ^bkincseitek miatt felemelt benneteket, túlélve azon, ami jó.

27. Igen, jaj nektek a gonoszágatok és az utálatosságaitok miatt!

28. És ha nem tartotok bűnbánatot, akkor el fogtok veszni; igen, még a földjeiteket is elveszik tőletek, titeket pedig ki fognak pusztítani a föld színéről.

29. Íme, most nem magamtól mondom, hogy ezek a dolgok meg fognak történni, mert nem magamtól „tudom ezeket a dolgokat. Ám íme, tudom, hogy igazak ezek a dolgok, mert az Úristen tudatta velem őket,

tanúságot tesztek tehát arról, hogy meg fognak történni.

8. FEJEZET

Korrump bírák arra törekednek, hogy Nefi ellen uszítsák a népet – Ábrahám, Mózes, Zénos, Zénok, Éziás, Ésaiás, Jeremiás, Lehi és Nefi mind bizonyosságot tettek Krisztusról – Nefi sugallat által közhírré teszi a főbíró meggyilkolását. Mintegy Kr.e. 23–21.

És most lőn, hogy amikor Nefi elmondta ezeket a szavakat, íme, voltak ott olyan emberek, akik bírák voltak, és emellett Gadianton titkos bandájához tartoztak. És ezek fel voltak háborodva, és felszólaltak ellene, ezt mondván a népnek: Miért nem ragadjuk meg ezt az embert, és állítjuk elő, hogy az általa elkövetett bűntett szerint kárhoztassuk őt?

2. Miért nézitek ezt az embert, és miért hallgatjátok, amint ezt a népet és a törvényünket szidalmazza?

3. Mert íme, Nefi törvényük romlottságáról is beszélt nekik; igen, sok olyan dolgot mondott Nefi, amit nem lehet leírni; de semmi olyat nem mondott, ami ellentétben lett volna Isten parancsolataival.

4. És ezek a bírák azért haragudtak rá, mert „nyíltan beszélt nekik a titkos, sötét cselekedeteikről; mindazonáltal ők nem mertek kezet emelni rá, mert

23a Hél. 15:11–15.

24a Alma 9:16;
T&Sz 5:33.

^b Alma 9:19.

25a Hél. 3:23.
26a Ésa. 5:8–25.

^b Jákób 2:13.

29a Alma 5:45–46.
8 4a 1 Ne. 16:2–3.

féltek a néptől, hogy azok majd felszólalnak ellenük.

5. Ezért a néphez kiáltottak, mondván: Miért tűritek, hogy ez az ember szidalmazzon minket? Mert íme, kárhozhatja ezt az egész népet, méghozzá pusztulásra; igen, és azt is mondja, hogy el fogják venni tőlünk ezeket a nagy városainkat, és hogy nem lesz hely bennük számunkra.

6. És most, mi tudjuk, hogy ez lehetetlen, mert íme, erősek vagyunk, és nagyok a városaink; ellenségeinknek tehát nem lehet hatalma felettünk.

7. És lőn, hogy így serkentették haragra a népet Nefi ellen, és támasztottak köztük viszálykodásokat; mert voltak néhányan, akik így kiáltottak fel: Hagyjuk ezt az embert, mert jó ember ő, és ha nem tartunk bűnbánatot, akkor biztosan be fognak következni az általa mondott dolgok.

8. Igen, íme, minden olyan ítélet utol fog érni minket, melyekről bizonyosságot tett nekünk; mert tudjuk, hogy helyesen tett bizonyosságot nekünk a gonoszságainkat illetően. És íme, ezekből sok van, és ő éppen olyan jól ismer minden olyan dolgot, ami meg fog történni velünk, mint ahogyan a gonoszságainkat ismeri;

9. Igen, és íme, ha nem lenne próféta, akkor nem tehetne bizonyosságot ezekről a dolgokról.

10. És lőn, hogy azokat az

embereket, akik Nefi elpusztítására törekedtek, visszatartotta a félelem, és nem mertek rá kezét emelni; ő tehát, amikor látta, hogy kegyet talált némelyek szeme előtt, olyannyira, hogy a maradékuk pedig félt, ismét beszélni kezdett hozzájuk.

11. Arra kényszerült tehát, hogy tovább beszéljen hozzájuk, mondván: Íme, testvéreim, hát nem olvastátok, hogy Isten hatalmat adott egy embernek, méghozzá Mózesnek, hogy rávágjon a "Vörös-tenger vizeire, és azok kétfelé váltak, olyannyira, hogy az izraeliták, akik a mi atyáink voltak, száraz talajon jöttek át, és a vizek az egyiptomiak seregeire csapódtak, és elnyelték őket?

12. És most, íme, ha Isten ilyen hatalmat adott ennek az embernek, akkor miért vitatkoztok magatok közt és mondjátok, hogy nem adott nekem olyan hatalmat, mely által tudhatnék azokról az ítéletekről, melyek utol fognak érni benneteket, ha nem tartotok bűnbánatot?

13. De íme, ti nemcsak az én szavaimat tagadjátok, hanem mindazon szavakat tagadjátok, melyeket atyáink szóltak, és azokat a szavakat is, melyeket ez az ember, Mózes mondott, akinek olyan nagy hatalom adatott, igen, azokat a szavakat, melyeket a Messiás eljövetelét illetően mondott.

14. Igen, nem tett-e ő bizonyosságot arról, hogy Isten Fia el

fog jönni? És amint “felemelte a rézkígyót a vadonban, éppen úgy emeltetik fel majd az, aki el fog jönni.

15. És mint ahogy azok, akik erre a kígyóra tekintenek, “éltni fognak, éppen úgy, aki Isten Fiára hittel, töredelmes lélekkel tekint, ^bélhet, méghozzá addig az életig, mely örökkévaló.

16. És most íme, nemcsak Mózes tett bizonyosságot ezekről a dolgokról, hanem “mind a szent próféták is, napjaitól egészen Ábrahám napjaiig.

17. Igen, és íme, “Ábrahám látta eljövételét, és öröm töltötte el, és örvendezett.

18. Igen, és íme, azt mondom nektek, hogy nemcsak Ábrahám tudott ezekről a dolgokról, hanem már Ábrahám napjai előtt is “sokan voltak, akiket Isten ^brendje szerint hívtak el; igen, méghozzá az ő Fiának rendje szerint; és ez azért történt, hogy a nép sok ezer évvel az ő eljövetele előtt meglássa azt, hogy még a megváltás is eljön majd hozzájuk.

19. És most szeretném, ha tudnátok, hogy Ábrahám napjai óta is sok olyan próféta volt már, aki bizonyosságot tett ezekről a dolgokról; igen, íme, “Zénos

próféta bátran bizonyosságot tett; amiért meg is ölték.

20. És íme, “Zénok is, és Éziás is, és ^bÉsaiás is, és ^cJeremiás (Jeremiás lévén ugyanaz a próféta, aki bizonyosságot tett ^dJeruzsálem pusztulásáról), és most tudjuk, hogy Jeruzsálem el is pusztult, Jeremiás szavai szerint. Ő, akkor hát miért ne jönné el Isten Fia, az ő prófécija szerint?

21. És most, vitatjátok-e, hogy “Jeruzsálem elpusztult? Mondjátok-e, hogy nem gyilkolták meg ^bSédékiás összes fiát, ^cMulek kivételével? Igen, és vajon nem látjátok, hogy velünk van Sédékiás magja, és ők Jeruzsálem földjéről üzettek ki? De íme, ez még nem minden –

22. Atyánkat, Lehit, azért üzték ki Jeruzsálemből, mert bizonyosságot tett ezekről a dolgokról. Nefi is bizonyosságot tett ezekről a dolgokról, és atyáink közül majdnem mindenki, egészen mostanáig; igen, bizonyosságot tettek Krisztus “eljövételéről, és várakozással tekintettek előre, és örvendeztek az ő napjában, mely el fog jönni.

23. És íme, ő Isten, és ő velük van, és kinyilatkoztatta magát nekik, hogy megváltotta őket;

14a 4 Móz. 21:6–9;
2 Ne. 25:20;
Alma 33:19–22.
ksz Jézus Krisztus –
Krisztus mintái,
vagyis jelképei.
15a 1 Ne. 17:41;
Alma 37:45–47;
3 Ne. 15:9.
^b Ján. 11:25.
16a Jákób 4:4–5; 7:11.
17a 1 Móz. 22:8–14;

Ján. 8:56.
18a Alma 13:19;
T&Sz 84:6–16; 136:37.
^b ksz Melkisédeki
papság.
19a Alma 34:7.
20a 1 Ne. 19:10;
3 Ne. 10:15–16.
ksz Szentírások –
Elveszett szentírások.
^b Ésa. 53.
^c 1 Ne. 5:13; 7:14.

^d Jer. 26:18;
1 Ne. 1:4.
21a 2 Ne. 6:8;
Omni 1:15.
^b 2 Kir. 25:7;
Jer. 39:6; 52:10.
^c Ezék. 17:22–23;
Hél. 6:10.
22a ksz Jézus Krisztus –
Prófeciák Jézus
Krisztus születéséről
és haláláról.

és ők dicsőítették őt azért, ami el fog jönni.

24. És most, látván, hogy tudjátok, és csak úgy tagadhatjátok meg ezeket a dolgokat, ha hazudtok; bűnösök vagytok ebben, mert mindezen dolgokat elutasítottátok, a sok bizonyíték ellenére, melyet megkaptatok; igen, még hozzá "minden dolgot megkaptatok, a mennyekben lévő dolgokat is, és minden dolgot, amely a földön van, tanúbizonyosággént arra, hogy ezek igazak.

25. De íme, ti elutasítottátok az igazságot, és "fellázdattok szent Istenetek ellen; és még most is, ahelyett, hogy a mennyekben gyűjtenétek magatoknak ^bkincseket, ahol semmi nem romlik el, és ahova semmi tisztátalan nem léphet be, haragot halmaztok magatoknak az "ítélet napjára.

26. Igen, és most is, gyilkosságaitok, "paráználkodásotok és gonoszságotok miatt éppen kezdtek megérni az örökkévaló pusztulásra; igen, és ha nem tartotok bűnbánatot, akkor ez hamar utolér benneteket.

27. Igen, íme, most is éppen az ajtótok előtt áll; igen, menjetek be a bírói székhez, és nézzetek szét; és íme, meggyilkolták a bírótokat, és "vérében fekszik; és a ^bfivére gyilkolta meg, aki arra törekszik, hogy a bírói székben üljön.

28. És íme, ők mindketten a

ti titkos bandátokhoz tartoznak, amelynek Gadianton és a gonosz a "szerzője, aki az emberek lelkének elpusztítására törekszik.

9. FEJEZET

A hírnökök a főbíró holtan találják a bírói székben – Bebörtönzik, de később kiengedik őket – Sugallat által Nefi megmondja, hogy Szeántum a gyilkos – Nefit néhányan elismerik profétának. Mintegy Kr.e. 23–21.

ÍME, most lőn, hogy miután Nefi elmondta ezeket a szavakat, egyes emberek, akik közöttük voltak, a bírói székhez rohantak; igen, még hozzá öten voltak, akik elmentek, és ezt beszéltek egymás közt, amint odamentek:

2. Íme, most bizonyossággal fogjuk tudni, hogy proféta-e ez az ember!? És hogy Isten parancsolta-e neki, hogy ilyen bámulatos dolgokat profétáljon nekünk! Íme, ni nem hisszük, hogy így történt; igen, mi nem hisszük, hogy ő proféta. Mindazonáltal, ha igaz ez a dolog, amit a főbíró illetően mondott – hogy halott – akkor el fogjuk hinni, hogy a többi olyan szó is igaz, amelyet mondott.

3. És lőn, hogy teljes erőből szaladtak, és odaértek a bírói székhez; és íme, a főbíró a földre volt bukva és a "vérében feküdt.

4. És most íme, amikor ezt

24a Alma 30:44;
Mózes 6:63.

25a Móziás 2:36–38; 3:12.
b Hél. 5:8;

3 Ne. 13:19–21.
c T&Sz 10:20–23;
121:23–25.

26a ksz Paráználkodás.

27a Hél. 9:3, 15.
b Hél. 9:6, 26–38.
28a Hél. 6:26–30.
9 3a Hél. 8:27.

meglátták, rendkívül megrendültek, olyannyira, hogy a földre rogytak; mert mindaddig nem hittek azon szavaknak, melyeket Nefi a főbíróat illetően mondott.

5. De most, amikor látták, akkor hittek, és megszállta őket a félelem, hogy a Nefi által elmondott összes ítélet utoléri a népet; reszkettek tehát és a földre rogytak.

6. Most, rögtön azután, hogy a bírót megölték – álruhába öltözött fivére szúrta le, és elmenekült, és a szolgák szaladtak és elmondták a népnek, kiabáltak közöttük, hogy gyilkosság történt.

7. És íme, a nép odagyűlt a bírói székhez – és íme, megrendülésükre meglátták azt az öt embert, aki a földön feküdt.

8. És most íme, a nép semmit nem tudott a Nefi "kertjénél összegyűlt sokaságról; ezt beszélték tehát egymás között: Ezek az emberek gyilkolták meg a bírót, és Isten lesújtott rájuk, hogy ne tudjanak elmenekülni előlünk.

9. És lőn, hogy megragadták, és megkötözték és börtönbe vetették őket. És szétküldtek egy kiáltványt, hogy a főbíróat megölték, és hogy a gyilkosait elfogták és börtönbe vetették.

10. És lőn, hogy másnap összegyűlt a nép, hogy gyászoljanak és "böjtöljenek a meggyilkolt nagy főbíró temetésén.

11. És azok a bírák is összegyűltek a temetésen, akik ott

voltak Nefi kertjében, és hallották a szavait.

12. És lőn, hogy kérdezősködtek a nép között, mondván: Hol vannak azok öten, akiket azért küldtünk, hogy megérdeklődjék, hogy halott-e a főbíró? És ők válaszoltak, és azt mondták: Arról az ötről, akiről azt mondtátok, hogy ti küldtétek, nem tudunk; de van öt gyilkos, akit börtönbe vetettünk.

13. És lőn, hogy a bírák azt kérték, hogy hozzák elő őket; és előhozták őket, és íme, ez volt az az öt, akiket elküldtek; és íme, a bírák kikérdezték őket, hogy megtudják a történeteket, és ők mindent elmondtak nekik, amit tettek, mondván:

14. Rohantunk és odaértünk a bírói székhez, és amikor láttuk, hogy minden úgy van, ahogy arról Nefi bizonyoságot tett, annyira megrendültünk, hogy a földre rogytunk; és amikor megrendülésünkől magunkhoz tértünk, íme, már börtönbe is vetettek minket.

15. Most, ezen ember meggyilkolását illetően nem tudjuk, hogy ki tette ezt; és mi csak annyit tudunk, hogy rohantunk és idejöttünk, amint kértétek, és íme, halott volt, ahogy azt Nefi szavai megmondták.

16. És most lőn, hogy a bírák elkezdtek kifejteni a dolgot a népnek, és felszólaltak Nefi ellen, mondván: Íme, tudjuk, hogy Nefi bizonyára megegyezett valakivel, hogy ölje meg a bírót, hogy aztán ő ezt majd

megmondhassa nekünk, hogy a hitére téríthessen minket, hogy nagy emberré tehesse magát, Isten választottjává és prófétává.

17. És most íme, le fogjuk leplezni ezt az embert, és ő be fogja vallani, hogy vétkezett, és el fogja árulni nekünk, hogy ki ennek a bírónak az igazi gyilkosa.

18. És lőn, hogy az ötöt a temetés napján szabadon bocsátották. Mindazonáltal, ezek megdorgálták a bírókat a Nefi ellen szólt szavaik miatt, és egyenként vitába szálltak velük, olyannyira, hogy elhallgattatták őket.

19. Mindazonáltal ezek elfogatták, és megkötöztették, és a sokaság elé hozatták Nefit, és mindenféle úton-módon kérdezni kezdték őt, hogy összeavarhassák, hogy bevádolhassák és halálra ítélhessék őt –

20. Ezt mondván neki: Te szövetteltél valakivel. Ki az a férfi, aki ezt a gyilkosságot elkövette? Most mondd meg nekünk, és ismerd el vétkeidet! És ezt mondták neki: Íme, kapsz pénzt, és az életedet is meghagyjuk neked, ha elmondod és beismered, hogy miben egyeztél meg veled.

21. De Nefi így szólt hozzájuk: Ó ti "bolondok, ti körülmetéletlen szívűek, ti elvakult és ^bmevnyakú emberek, tudjátok-e meddig engedi még az Úr, a ti Istenetek, hogy továbbra is bűnös úton járjatok?

22. Jajgatnotok és "gyászolno-

tok kellene azon nagy pusztulás miatt, mely most reátok vár, ha nem tartotok bűnbánatot.

23. Íme, azt mondjátok, hogy megegyeztem egy férfival, hogy ölje meg Cezorámot, vagyis a főbírónkat. De íme, azt mondom nektek, hogy ezt azért mondjátok, mert bizonyosságot tettem nektek, hogy tudhassatok erről a dologról; igen, tanúbizonyoságként nektek arról, hogy tudok a köztetek lévő gonzságról és utálatosságokról.

24. És mivel így tettem, azt mondjátok, hogy megegyeztem egy férfival, hogy tegye meg ezt a dolgot; igen, dühöseket vagytok rám, mivel megmutattam nektek ezt a jelet, és életem kioltására törekedtek.

25. És most íme, egy másik jelt is mutatok nektek, és majd meglátom, hogy ezen dolog miatt is el akartok-e pusztítani.

26. Íme, azt mondom nektek: Menjetek el Szeántum házához, aki "Cezorám fivére, és kérdezzétek meg tőle:

27. Megegyezt-e veled Nefi, a tettetett próféta, aki oly sok bajt prófétál ezen népet illetően, hogy öld meg Cezorámot, aki a te fivéred?

28. És íme, azt fogja mondani nektek, hogy nem.

29. Ti pedig azt kérdezzétek tőle: Te ölted meg a fivéredet?

30. És ő félve áll majd ott, és nem fogja tudni, hogy mit mondjon. És íme, tagadni fog nektek; és úgy tesz majd, mintha csodálkozna; mindazonáltal ki

21a Csel. 7:51.
b ksz Lázadás.

22a Móziás 7:24.
26a Hél. 8:27.

fogja jelenteni nektek, hogy ártatlan.

31. De íme, vizsgáljátok meg őt, és a köpenye alján vért fogtok találni.

32. És miután láttátok ezt, kérdezzétek meg tőle: Honnan származik ez a vér? Azt hiszed, hogy nem tudjuk, hogy ez a fivéred vére?

33. És akkor reszketni fog, és olyan sápadtnak tűnik majd, mintha utolérte volna őt a halál.

34. És akkor ezt mondjátok: Ezen félelem és ezen sápadtság miatt, mely eláradt az arcodon, íme, tudjuk, hogy bűnös vagy.

35. És akkor még nagyobb félelem száll majd reá; és akkor fogja beismerni nektek, és nem tagadja többé, hogy ő követte el ezt a gyilkosságot.

36. És akkor meg fogja nektek mondani, hogy én, Nefi, semmit sem tudtam a dologról, csakis azt, ami Isten hatalma által adatott nekem. És akkor tudni fogjátok, hogy őszinte ember vagyok, és hogy Istentől küldtettem hozzátok.

37. És lőn, hogy elmentek és úgy cselekedtek, ahogy Nefi mondta nekik. És íme, minden szó, amit mondott, igaz volt; mert szavai szerint, tagadott; és szintén a szavai szerint, vallomást tett.

38. És bebizonyíttatták vele, hogy ő maga volt az igazi gyilkos, olyannyira, hogy az ötöt Nefivel együtt szabadon bocsátották.

39. És voltak néhányan a

nefiták között, akik hittek Nefi szavainak; és olyanok is voltak néhányan, akik az öt bizonyosága miatt hittek, mert ezek megtértek, míg a börtönben voltak.

40. És voltak néhányan a nép között, akik azt mondták, hogy Nefi próféta.

41. És voltak mások, akik azt mondták: Íme, isten ő, mert ha nem lenne isten, akkor nem tudhatott volna minden dolgot. Mert íme, elmondta nekünk szívünk gondolatait, és bizonyos dolgokat is megmondott nekünk; és még azt is tudatta velünk, hogy ki a főbírónk igazi gyilkosa.

---

10. FEJEZET

Az Úr Nefinek adja a pecsételést hatalmát – Hatalmat kap arra, hogy összekössön vagy feloldjon a földön és a mennyben – Megparancsolja a népnek, hogy tartsanak bűnbánatot, vagy el fognak veszni – A Lélek sokaságtól sokaságig viszi őt. Mintegy Kr.e. 21–20.

És lőn, hogy megosztottság támadt a nép között, olyannyira, hogy széteszlottak és útjukra mentek, egyedül hagyva Nefit, amint ott ált közöttük.

2. És lőn, hogy Nefi útra kelt a saját háza felé, "eltöprengve azokon a dolgokon, amelyeket az Úr megmutatott neki.

3. És lőn, hogy amint így elgondolkozott – és igencsak le volt sújtva a nefiták népének gonoszsága, sötét, titkos csele-

kedeteik, valamint gyilkosságaik, és fosztogatásaik, és mindenféle gonoszságaik miatt – és lőn, hogy amint szívében így elgondolkodott, íme, egy hang szólt hozzá, mondván:

4. Aldott vagy te, Nefi, azon dolgok miatt, melyeket tettél; mert láttam, miként hirdetted “fáradhatatlanul ennek a népnek az ígét, melyet tőlem kaptál. És nem féltél tőlük, és nem a ^bsaját életed megóvására törekedtél, hanem az én ‘akaratom megismerésére és megtételére, valamint parancsolataim megtartására.

5. És most, amiért olyan fáradhatatlanul tetted ezt, íme, örökre megáldalak téged; és hatalmassá teszlek téged szóban és tettben, hitben és cselekedetekben; igen, olyannyira, hogy “minden dolog ^bszavad szerint lesz majd néked, mert ‘nem fogsz olyat kérni, mely ellentétben van az akaratommal.

6. Íme, te Nefi vagy, én pedig Isten vagyok. Íme, angyalaim jelenlétében kijelentem neked, hogy hatalmad lesz ezen nép felett, és ezen nép gonoszsága szerint “éhínséggel, és döghalállal és pusztulással sújtod majd a földet.

7. Íme, hatalmat adok neked, hogy amit “megpecsételsz a földön, az pecsételve lesz a mennyben; és amit feloldasz a földön, az oldva lesz a

mennyben; és így lesz a hatalmad ezen nép között.

8. És így, ha azt mondd ennek a templomnak, hogy hasadjon ketté, akkor az úgy lesz.

9. És ha azt mondd ennek a “hegynek, hogy omolj le és legyél simává, akkor az úgy lesz.

10. És íme, ha azt mondd, hogy Isten sújtsa le erre a népre, akkor az megtörténik.

11. És most íme, megparancsolom neked, hogy menj, és hirdesd ennek a népnek, hogy így szól az Úristen, aki Mindenható: Ha nem tartotok bűnbánatot, lesújtok rátok, méghozzá olyannyira, hogy “elpusztultok.

12. És íme, most lőn, hogy miután az Úr elmondta Nefinek ezeket a szavakat, megállt, és nem ment a saját házához, hanem visszatért a sokaságokhoz, akik szétszóródtak annak a földnek a színén, és hirdetni kezdte nekik az Úr szavát, melyet hallott, a pusztulásukat illetően, ha nem tartanak bűnbánatot.

13. Most íme, azon nagy csoda ellenére, melyet Nefi tett, amikor a főbíró haláláról beszélt nekik, ők megkeményítették a szívüket, és nem hallgattak az Úr szavaira.

14. Nefi tehát az Úr szavát hirdette nekik, mondván: Ha nem tartotok bűnbánatot, így szól az Úr, akkor le fogok sújtani

4a ksz Szorgalom.

b ksz Áldozat.

c 3 Ne. 11:11.

5a 3 Ne. 18:20;

T&S 88:63–65.

b Énós 1:12.

c 2 Ne. 4:35;

T&S 46:30.

6a Hél. 11:4–18.

7a Mát. 16:19.

ksz Pecsetel,

Pecsetelés.

9a Mát. 17:20;

Jákób 4:6;

Morm. 8:24;

Ether 12:30.

11a Hél. 5:2.

rátok, méghozzá olyannyira, hogy elpusztultok.

15. És lőn, hogy miután Nefi az ígét hirdette nekik, íme, még mindig megkeményítették a szívüket, és nem akartak hallgatni a szavaira; szidalmazták tehát, és arra törekedtek, hogy kezeikkel megragadassák és börtönbe vethessék.

16. De íme, vele volt Isten hatalma, és nem tudták elfogni és börtönbe vetni, mert a Lélek fogta és kivitte közülük.

17. És lőn, hogy így ment tovább, sokaságtól sokaságig, a Lélek hatására, Isten szavát hirdetvén, mígnem mindannyiuknak hirdette, vagyis minden nép közé elküldte azt.

18. És lőn, hogy nem akartak hallgatni a szavaira; és viszálykodások támadtak, olyannyira, hogy egymás ellen fordultak és karddal ölni kezdték egymást.

19. És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának hetvenegyedik éve.

11. FEJEZET

Nefi megkéri az Urat, hogy éhínséggel váltsa fel háborúikat – Sok ember elvész – Bűnbánatot tartanak és Nefi esőért könyörög az Úrhoz – Nefi és Lehi sok kinyilatkoztatást kapnak – A Gadianton rablók gyökeret vernek az országban. Mintegy Kr.e. 20–6.

És most lőn, hogy a bírák uralmának hetvenkettedik évében olyannyira elhatalmasodtak a

viszálykodások, hogy szerte az országban háborúk voltak Nefi egész népe között.

2. És a rablók ezen "titkos bandája volt az, aki folytatta ezt a pusztító és gonosz munkát. És egész évben tartott ez a háború; és még a hetvenharmadik évben is tartott.

3. És lőn, hogy ebben az évben Nefi fohászzkodott az Úrhoz, mondván:

4. Ó Uram, ne engeddd, hogy ez a nép kard által pusztuljon el; hanem engeddd inkább, Ó Uram, hogy "éhínség legyen az országban, hogy az felserkentse őket az Úrra, Istenükre való emlékezésben, és akkor talán bűnbánatot tartanak és hozzád fordulnak.

5. És így is lett, Nefi szavai szerint. És nagy éhínség volt az országban, Nefi egész népe között. És így a hetvenegyedik évben is folytatódott az éhínség, és megszűnt a kard általi pusztítás, de keserves lett az éhínség által.

6. És a hetvenötödik évben is folytatódott a pusztítás ezen munkája. Mert az Úr lesújtott a földre, hogy az száraz lett, és nem adott gabonát a gabona idején; és az Úr az egész földre lesújtott, a lámániták közé éppen úgy, mint a nefiták közé, olyannyira lesújtott rájuk az éhség, hogy ezrével veszttek el az ország gonoszabb részein.

7. És lőn, hogy a nép látta, hogy nemsokára el fognak veszni az éhínség miatt, és

“emlékezni kezdtek az Úrra, Istenükre; és emlékezni kezdtek Nefi szavaira.

8. És a nép könyörögni kezdett a főbíráinak és a vezetőinek, hogy mondják meg Nefinek: Íme, tudjuk, hogy Isten embere vagy, fohászokodj tehát az Úrhoz, Istenünkhöz, hogy vegye el rólunk ezt az éhínséget, hogy ne teljesedjen be minden olyan “szó, melyet a pusztulásunkat illetően mondtál.

9. És lőn, hogy a bírák azon szavak szerint szóltak Nefihez, melyeket kértek. És lőn, hogy amikor Nefi látta, hogy a nép bűnbánatot tartott és zsákruhában megalázkodott, ismét fohászokodott az Úrhoz, mondván:

10. Ó Uram, nézd, bűnbánatot tartott ez a nép; és kivetették maguk közül Gadianton bandáját, olyannyira, hogy eltűntek, és a földbe rejtették a titkos terveiket.

11. Most, Ó Uram, alázatosságuk miatt, fordítsd el a te haragodat, és hagyd, hogy haragod lecsendesüljön azon gonosz emberek elpusztításával, akiket már elpusztítottál.

12. Ó Uram, fordítsd el haragodat; igen, ádáz haragodat, és szüntesd meg az éhínséget ezen a földön.

13. Ó Uram, hallgass reám, és add, hogy szavaim szerint legyen, és küldj “esőt a föld színére, hogy megteremhesse gyümölcsét, és gabonáját a gabona idején.

14. Ó Uram, hallgattál a “szavaimra, amikor azt mondtam: Legyen éhínség, hogy szűnhessen a kard pusztítása; és tudom, hogy most is hallgatni fogsz a szavaimra, mert megmondtad: Ha bűnbánatot tart ez a nép, akkor én megkímélem őket.

15. Igen, Ó Uram, és látod, hogy bűnbánatot tartottak, az őket ért éhínség, és döghalál és pusztítás miatt.

16. És most, Ó Uram, fordítsd el haragodat, és próbáld meg ismét, hogy fognak-e szolgálni téged? És ha igen, Ó Uram, akkor megáldhatod őket, szavaid szerint, melyeket szóltál.

17. És lőn, hogy a hetvenhatodik évben az Úr elfordította haragját a népről, és “esőt küldött a földre, olyannyira, hogy az meghozta gyümölcsét, gyümölcse idején. És lőn, hogy meghozta gabonáját, gabonája idején.

18. És íme, a nép örvendezett és dicsőítette Istent, és örvendezés töltötte el szerte az egész vidéket; és többé már nem törekedtek Nefi elpusztítására, hanem “nagy prófétának tartották őt, és Isten emberének, akinek Isten nagy hatalmat és felhatalmazást adott.

19. És íme, Lehi, a fivére, “nem maradt el mögötte semmivel sem, ami az igazlelkűséghez tartozó dolgokat illeti.

20. És így lőn, hogy Nefi népe ismét boldogulni kezdett azon a földön, és hozzákezdtek a

7a Hél. 12:3.

8a Hél. 10:11–14.

13a 1 Kir. 18:1, 41–46.

14a Hél. 11:4.

17a 5 Móz. 11:13–17.

18a Hél. 10:5–11.

19a Hél. 5:36–44.

romos helyek felépítéséhez, és sokasodni és terjeszkedni kezdtek, egészen addig, amíg ott az egész föld színét benépesítették, északon is és délen is, a nyugati tengertől a keleti tengerig.

21. És lőn, hogy a hetvenhatodik év békességben végződött. És a hetvenhetedik év is békében kezdődött, és az „egyház ott az egész föld színén terjeszkedett; és a nép nagyobb része, a nefiták és a lámániták is, az egyházhoz tartoztak; és rendkívül nagy béke volt azon a földön; és így végződött a hetvenhetedik év.

22. És a hetvennyolcadik évben is béke volt, eltekintve néhány vitától, a próféták által kijelentett tanok egyes pontjait illetően.

23. És a hetvenkilencedik évben sok vita támadt. De lőn, hogy Nefi és Lehi, valamint testvéreik közül sokan, akik ismerték a tan igaz pontjait, mivel naponta sok „kinyilatkoztatásban volt részük, prédikáltak tehát a népnek, és így még ebben az évben véget vetettek ezek vitatkozásának.

24. És lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralmának nyolcvanadik évében volt bizonyos számú nefita elszakadó, akik néhány évvel azelőtt mentek át a lámánitákhoz, és magukra vették a lámánita nevet. És volt bizonyos számú igazi lámánita leszármazott is, akiket ezek, vagyis ezek az elszakadók haragra serkentettek, és háborút indítottak a testvéreik ellen.

25. És gyilkosságot követtek el és fosztogattak; és aztán visszavonultak a hegyekbe, és a vadonba és a titkos helyeikre, elrejtőzvé, hogy ne találjanak rájuk, és naponta növekedett a számuk, mivel voltak olyan elszakadók, akik elmentek hozzájuk.

26. És így idővel, igen, még-hozzá nem is sok év múlva, egy rendkívül nagy rablóbanda lett belőlük; és felkutatták Gadianton összes titkos tervét; és így Gadianton rablók lettek.

27. Most íme, ezek a rablók hatalmas rombolást vittek véghez, igen, még-hozzá nagy pusztítást Nefi népe között, és a lámániták népe között is.

28. És lőn, hogy szükséges volt megállítani a pusztításnak ezt a munkáját; elküldtek tehát egy erős emberekből álló sereget a vadonba és a hegyekbe, hogy kutassák fel ezt a rablóbandát, és pusztítsák el őket.

29. De íme, lőn, hogy ugyanabban az évben visszaűzték őket, még-hozzá a saját földjeikre. Így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának nyolcvanadik éve.

30. És lőn, hogy a nyolcvanegyedik év kezdetén ismét rátámadtak erre a rablóbandára, és sokakat elpusztítottak; és őket is nagy pusztítás látogatta meg.

31. És ismét arra kényszerültek, hogy a vadonból és a hegyekből visszatérjenek a saját földjeikre, mert olyan nagy

számban voltak a hegyeket és a vadont ellepő rablók.

32. És lőn, hogy így végződött ez az év. És a rablók egyre csak szaporodtak és erősödtek, olyannyira, hogy ellene szegültek a nefiták és a lámániták minden seregének; és emiatt szerte az egész vidéken nagy félelem szállta meg a népet.

33. Mert az ország sok részét meglátogatták, és ott nagy pusztítást végeztek; igen, sokakat megöltek, másokat pedig fogságba hurcoltak a vadonba, igen, különösképpen az asszonyokat és a gyermekeket.

34. Most, ez a hatalmas baj, mely gonoszsága miatt érte a népet, ismét felserkentette őket az Úrra, Istenükre való emlékezésben.

35. És így végződött a bírák uralmának nyolcvanegyedik éve.

36. És a nyolcvankettedik évben ismét kezdtek "megfelelkezni az Úrról, Istenükről. És a nyolcvanharmadik évben kezdtek méginkább megátalkodni a gonoszságban. És a nyolcvanegyedik évben sem tértek jó útra.

37. És lőn, hogy a nyolcvanötödik évben még, még megátalkodottabbak lettek a gőgösségükben és a gonoszságukban; és így ismét kezdtek megérni a pusztulásra.

38. És így végződött a nyolcvanötödik év.

12. FEJEZET

Az ember álhatatlan, balga és gyorsan tesz gonoszságot – Az Úr megfenyíti népét – Az ember semmisége, Isten hatalmához hasonlítva – Az ítélet napján az ember vagy örökké tartó életet, vagy örökké tartó elítéltséget nyer. Mintegy Kr.e. 6.

És így láthatjuk, hogy milyen hamis, és milyen álhatatlan az emberek gyermekeinek szíve; igen, láthatjuk, hogy az Úr nagyszerű, végtelen jóságában megáldja és "felvirágoztatja azokat, akik belé helyezik a ^bbizalmukat.

2. Igen, és láthatjuk, hogy amint felvirágoztatja népét, igen, mezeik, nyájaik és csordáik megszorításával, és arany, és ezüst, és mindenféle értékes dolog tekintetében, minden fajtából és alkotásból; és megóvjva az életüket, és kiszabadítja őket ellenségeik keze közül; meglágyítva ellenségeik szívét, hogy ne üzenjenek ellenük háborút. Igen, egyszóval, amint mindezen dolgokat megteszi népe jólétéért és boldogságáért; igen, akkor jön el az ideje annak, hogy "megkeményítik a szívüket és elfeledkeznek az Úrról, Istenükről, és ^blábuk alá tapossák a Szentet – igen, és ez gondtalanságuk és rendkívül nagy jólétük miatt van.

36a Alma 46:8.
12 1a 2 Krón. 26:5;
Zsolt. 1:2–3.
b Zsolt. 36:8–9;

2 Ne. 22:2;
Móziás 4:6.
ksz Bizalom.
2a ksz Hitehagyás.

b Alma 5:53;
3 Ne. 28:35.

3. És így látjuk, hogy ha az Úr nem “fenyíti meg népét sok megpróbáltatással, igen, ha nem látogatja meg őket halállal és borzalommal, és éhséggel és mindenféle döghalállal, akkor nem ^bemlékeznek rá.

4. Ó, mily balgák, és mily hiúk, és mily gonoszok és ördögiek az emberek gyermekei; mily “gyorsan tesznek gonoszságot, és mily lassan tesznek jót; igen, mily gyorsan hallgatnak a gonosz szavaira, és helyezik ^bszívüket a világ hiábavaló dolgaira!

5. Igen, mily gyorsan emelkednek fel a “kevélységben; igen, mily gyorsan kérkednek és tesznek mindenféle gonoszságot; és mily lassan emlékeznek az Úrra, Istenükre, és hallgatnak tanácsaira, igen, mily lassan ^bjárnak a bölcsesség ösvényein!

6. Íme, nem vágnak rá, hogy az Úr, az ő Istenük, aki “teremtette őket, ő ^birányítsa őket és uralkodjon felettük; az ő irántuk való nagy jósága és irgalma ellenére semmibe veszik a tanácsait, és nem akarják, hogy ő a vezetőjük legyen.

7. Ó, mily nagy az emberek gyermekeinek “semmisége; igen, még a föld poránál is kevesebbek.

8. Mert íme, a föld pora kétfelé

mozdul, kettéválik a mi nagy és örökkévaló Istenünk parancsára.

9. Igen, íme, az ő szavára megremegnek és “megrendülnek a dombok és a hegyek.

10. És szavának “hatalma által összeomlanak és simává lesznek, igen, méghozzá olyanná, mint a völgy.

11. Igen, szavának hatalma által az “egész föld megremeg;

12. Igen, szavának hatalma által rázkódnak meg alapjai, méghozzá egészen annak közepéig.

13. Igen, és ha ezt mondja a földnek: Mozdulj meg – akkor az megmozdul.

14. Igen, és ha azt mondja a “földnek: ^bIndulj el visszafelé, hogy sok órával “hosszabb legyen a nap – akkor az megtörténik.

15. És így, szava szerint visszafelé indul el a föld, és úgy tűnik az embernek, hogy egy helyben áll a nap; igen, és íme, ez így történik; mert biztosan a föld az, ami mozog, és nem a nap.

16. És íme, ha még a nagy mélység “vizeinek is azt mondja: ^bSzáradj ki – akkor az megtörténik.

17. Íme, ha azt mondja ennek a hegynek: Emelkedj fel, “jőjj

3a Móziás 23:21;
T&Sz 98:21; 101:8.

^b Ámós 4:6–11.

4a 2 Móz. 32:8.

^b Mát. 15:19;

Zsid. 3:12.

5a Péld. 29:23.

ksz Kevélység.

^b ksz Jár, Istennel jár.

6a Ésa. 45:9;

T&Sz 58:30;

Mózes 7:32–33.

^b T&Sz 60:4.

7a Ésa. 40:15, 17;

Móziás 4:19;

Mózes 1:10.

9a 3 Ne. 22:10.

10a 1 Ne. 17:46.

11a Morm. 5:23;

Ether 4:9.

14a Józs. 10:12–14.

^b Ésa. 38:7–8.

^c 2 Kir. 20:8–11.

16a Mát. 8:27.

^b Ésa. 44:27; 51:10.

17a 3 Ne. 8:10.

és omolj rá arra a városra, és temesd el – akkor íme, az megtörténik.

18. És íme, ha valaki kincset "rejt a földbe, és az Úr azt mondja: Legyen ^bátkozott, annak gonoszsága miatt, aki elrejtette – akkor íme, az átkozott lesz.

19. És ha az Úr azt mondja: Légy átkozott, hogy senki ne találjon meg téged, mostantól fogva mindörökre – akkor íme, senki nem kapja meg azt, attól fogva mindörökre.

20. És íme, ha az Úr azt mondja valakinek: Bűneid miatt mindörökre átkozott leszel – akkor az úgy lesz.

21. És ha az Úr azt mondja: Bűneid miatt ki leszel vágva a színem előtt – akkor az Úr meghagyja, hogy ez így legyen.

22. És jaj annak, akinek ezt mondja, mert annak fogja ezt mondani, aki gonoszságot tesz, és nem lehet megszabadítani. Ezen okból hirdettetett tehát a bűnbánat, hogy meg lehessen szabadítani az embereket!

23. Áldottak tehát azok, akik bűnbánatot tartanak és hallgatnak az Úr, Istenük szavára; mert ők azok, akik "megszabadulnak.

24. És adja Isten, az ő teljességében, hogy bűnbánatra és jó cselekedetekre lehessen vezetni az embereket, hogy cselekedeteik szerint "kegyelemért kegyelmet kapjanak.

25. És én szeretném, ha minden embert meg lehetne szabadítani. De azt olvassuk, hogy lesznek néhányan az utolsó napon, akik ki lesznek űzve; igen, akik ki lesznek zárva az Úr színe előtt.

26. Igen, akik a végtelen nyomorúság állapotának lesznek kiszolgáltatva, betöltvén a szavakat, melyek azt mondják: Akik jót tettek, azoknak "örökké tartó élete lesz; és akik gonoszt tettek, azoknak örökké tartó ^bkárhozatban lesz részük. És ez így van. Ámen.

A lámánita Sámuel prófécijája a nefitáknak.

A 13. fejezettől a 15-ig bezárólag.

13. FEJEZET

A lámánita Sámuel megjövendöli a nefiták pusztulását, ha nem tartanak bűnbánatot – Átkozottak ők és a kincseik – Elutasítják és megkövezik a prófétákat, démonok kerítik be őket, és gonosz cselekedetekben keresik a boldogságot. Mintegy Kr.e. 6.

És most lőn, hogy a nyolcvanhatodik évben a nefiták még mindig gonoszságban, igen, nagy gonoszságban éltek, míg a "lámániták azon voltak, hogy szigorúan betartsák Isten parancsolatait, Mózes törvénye szerint.

18a Morm. 1:18;
Ether 14:1.

^b Hél. 13:17.

23a ksz Szabadítás,

Szabadulás.
24a ksz Kegyelem.
26a Mát. 25:46;
Ján. 5:28–29;

Róm. 6:13.
^b ksz Kárhozat.
13 1a Hél. 15:4–5.

2. És lőn, hogy ebben az évben volt egy bizonyos Sámuel, egy lámánita, aki eljött Zarahemla földjére, és prédikálni kezdett a népnek. És lőn, hogy sok napon át prédikált bűnbánatot a népnek, és azok kiűzték őt, és már azon volt, hogy visszatér a saját földjére.

3. De íme, szólt hozzá az Úr hangja, hogy térjen ismét vissza, és prédikálja a népnek mindazt, amit a "szívébe ültet.

4. És lőn, hogy azok nem akarták megengedni neki, hogy bemenjen a városba; elment tehát és felmászott annak falára, kinyújtotta a karját és hangos szóval kiáltott, és megjövendölte a népnek mindazt, amit az Úr a szívébe ültetett.

5. És ezt mondta nekik: Íme, én, Sámuel, egy lámánita, mondom el nektek az Úr szavait, melyeket a szívembe ültetett; és íme, szívembe ültette, hogy mondjam meg ennek a népnek, hogy az "igazság kardja ott függ ezen nép felett; és négyszáz év sem múlik el úgy, hogy az igazság kardja le ne sújtsa erre a népre.

6. Igen, nagy "pusztulás vár erre a népre, és biztos, hogy utoléri ezt a népet, és semmi más nem képes megmenteni ezt a népet, csakis a bűnbánat és az Úr, Jézus Krisztusba vetett hit, aki biztosan el fog jönni a világra, és sok dolgot

elszenved majd, és meg fogják ölni a népéért.

7. És íme, az Úrnak egy "angyala jelentette ki ezt nekem, és ^börvendetes híreket hozott a lelkeknek. És íme, azért küldettem hozzátok, hogy nektek is kijelentsem ezt, hogy hozzátok is elérhessenek az örvendetes hírek; de íme, ti nem akartatok befogadni engem.

8. Azt mondja tehát az Úr: A nefita nép keményszívűsége miatt, ha nem tartanak bűnbánatot, el fogom venni tőlük az ígémet, és "visszavonom tőlük a Lelkemet, és nem fogom többé eltérni őket, és ellenük fordítom testvéreik szívét.

9. És még "négyszáz év sem telik el, mielőtt meghagyom, hogy sújtsanak le rájuk; igen, karddal és éhséggel, és döghalállal fogom meglátogatni őket.

10. Igen, adáz haragomban fogom meglátogatni őket, és lesznek olyanok, – ellenségeitek "negyedik nemzedékéből – akik tanúi lesznek a ti teljes pusztításotoknak; és ez biztosan be fog következni, ha nem tartotok bűnbánatot, mondja az Úr; és a negyedik nemzedékből valók okozzák majd a pusztulásotokat!

11. De ha bűnbánatot tartotok és "visszatértek az Úrhoz, Istenetekhez, akkor elfordítom haragomat, mondja az Úr; igen, azt mondja az Úr, hogy áldottak azok, akik bűnbánatot

3a T&S 100:5.
5a Alma 60:29;
3 Ne. 2:19.
6a Alma 45:10–14;
Hél. 15:17.

7a Alma 13:26.
b Ésa. 52:7.
8a Hél. 6:35.
9a Alma 45:10–12.
10a 1 Ne. 12:12;

2 Ne. 26:9;
3 Ne. 27:32.
11a 3 Ne. 10:5–7.

tartanak és felém fordulnak, de jaj azoknak, akik nem tartanak bűnbánatot!

12. Igen, "jaj Zarahemla ezen nagy városának; mert íme, az igazlelkűek miatt van az, hogy megmenekül; igen, jaj ennek a nagy városnak, mert úgy látom, mondja az Úr, hogy sokan vannak azok, igen, méghozzá ezen nagy város többsége, akik meg fogják keményíteni ellenem a szívüket, mondja az Úr.

13. De áldottak azok, akik bűnbánatot tartanak, mert őket megkímélem. De íme, ha nem lennének igazak ebben a nagy városban, akkor íme, "tüzet küldenék le a mennyből és elpusztítanám.

14. De íme, az igazak kedvéért van az, hogy megkímélem. De íme, eljön az idő, mondja az Úr, hogy amikor kiűzitek magatok közül az igazakat, akkor értek meg a pusztulásra; igen, jaj ennek a nagy városnak, a benne lévő gonoszság és utálatosságok miatt.

15. Igen, és jaj Gedeon városának, a benne lévő gonoszság és utálatosságok miatt.

16. Igen, és jaj mindazon városoknak, melyek a környező vidékeken vannak, melyeket a nefiták birtokolnak; a bennük lévő gonoszság és utálatosságok miatt.

17. És íme, "átok sújtja majd ezt a földet, mondja a Seregek Ura, az országban lévő nép

miatt, igen, gonoszságuk és utálatosságai miatt.

18. És léssen, mondja a Seregek Ura, igen, a mi nagy és igaz Istenünk, hogy ha valaki a földbe "rejtje kincseit, akkor az országon lévő nagy átok miatt többé nem találja meg őket, az igazlelkű ember kivételével, aki az Úrnak rejtje el kincsét.

19. Mert én azt akarom, mondja az Úr, hogy kincseiket nekem rejtsek el; és átkozott az, aki nem nekem rejtje el kincseit; mert senki nem rejtje el nekem kincseit, csak az igazlelkű; és aki nem nekem rejtje el kincseit, átkozott az, és a kincs is, és az országot sújtó átok miatt senki sem tudja majd visszaszerezni azokat.

20. És el fog jönni az a nap, amikor elrejtik a kincseiket, mert a kincseikre helyezték a szívüket; és mivel a kincseikre helyezték a szívüket, és elrejtik a kincseiket, amikor menekülniük kell az ellenségeik elől; átkozottak ők, és a kincsek is, mivel nem nekem rejtették el azokat, és azon a napon le fognak sújtani rájuk, mondja az Úr.

21. Lássátok, lakói ennek a nagy városnak, és "hallgassatok a szavaimra; igen, hallgassatok az Úr által elmondott szavakra; mert íme, azt mondja, hogy átkozottak vagytok, a kincseitek miatt, és a kincseitek is átkozottak, mert rájuk helyeztetek a szíveteket, és nem hallgattatok

12a 3 Ne. 8:8, 24; 9:3.

13a 1 Móz. 19:24;
2 Kir. 1:9–16;

3 Ne. 9:11.

17a Hél. 12:18.
18a Morm. 1:18;

Ether 14:1.

21a ksz Hallgat valakire,
valamire.

annak szavaira, akitől kaptátok őket.

22. Nem emlékeztek az Úrra, Istenetekre, azon dolgok tekintetében, melyekkel megáldott benneteket, hanem inkább mindig a ^a“kincseitekre emlékeztek, mintsem arra, hogy köszönetet mondjatok értük az Úrnak, Isteneteknek. Igen, nem az Úr felé fordul a szívetek, hanem nagy ^bkevélység dagasztja azt, méghozzá dicsekvést, és a nagy felfuvalkodottságot, ^cirigységet, viszálykodásokat és rosszindulatot, üldöztetésekét és gyilkosságokat, és mindenféle gonoszságokat eredményezve.

23. Mert ezért küldött az Úristen átkot erre a földre, és a kincseitekre is, és ez gonoszságaitok miatt van.

24. Igen, jaj ennek a népnek, ezen idő miatt, mely elérkezett, hogy ^a“kitaszítjátok a prófétákat és kigúnyoljátok őket, és követeket vettek rájuk, és megölik őket, és mindenféle gonoszszágot műveltek velük, éppen úgy, ahogy azt a régiek tették.

25. És most, amikor beszéltek, azt mondjátok: Ha ^a“régii atyáink napjaiban lettek volna a mi napjaink, akkor nem öltük volna meg a prófétákat; akkor nem köveztük volna meg és üztük volna ki őket.

26. Íme, ti rosszabbak vagytok, mint ők; mert ahogy él az Úr, úgy ha egy ^a“próféta jön közé-

tek, és az Úr szavát hirdeti nektek, mellyel bizonyosságot tesz a bűneitekről és gonoszságaitokról, ti ^b“dühösek vagytok rá, és kiűzitek őt, és mindenféle úton-módon az elpusztítására törekedtek. Igen, azt mondjátok, hogy hamis ^c“próféta, és hogy bűnös, és hogy az ördögtől való, mivel ^b“bizonyosságot tesz arról, hogy gonoszak cselekedeteitek.

27. De íme, ha eljön közétek egy ember és azt mondja: Tegyétek azt, és nincs abban gonoszság; tegyétek azt, és nem fogtok szenvedni; igen, azt mondja: Járjatok saját szívetek kevélysége után; igen, járjatok szemetek kevélysége után, és tegyétek meg azt, amire a szívetek vágyik – és ha közétek jön egy ember, és ezt mondja, akkor befogadjátok őt és azt mondjátok rá, hogy ^a“próféta.

28. Igen, azt felmagasztaljátok, és adtok neki javaitokból; adtok neki aranyotokból és ezüstötökéből, és drága ruhákba öltöztetitek; és mivel ^a“hízalgő szavakkal szól hozzátok, és azt mondja, hogy minden rendben van, semmi hibát nem találtok benne.

29. Ó, ti gonosz és elfajult nemzedék; te makacs és me-revnyakú nép, mit gondoltok, meddig fog az Úr túrni benneteket? Igen, meddig hagyjátok, hogy ^a“ostoba és ^b“vak vezetők vezessenek benneteket? Igen,

22a Luk. 12:34.

ksz Javak;

Világiasság.

b ksz Kevélység.

c ksz Irigység.

24a 2 Krón. 36:15–16;

1 Ne. 1:20.

25a Csel. 7:51.

26a 2 Krón. 18:7;

Luk. 16:31.

b Ésa. 30:9–10.

c Mát. 13:57.

d Gal. 4:16.

27a Mík. 2:11.

ksz Papi mesterkedés.

28a 2 Tim. 4:3–4.

29a 2 Ne. 28:9.

b Mát. 15:14.

meddig ^cválasszátok a gonzságot a ^dvilágosság helyett?

30. Igen, íme, felgerjedd elletetek az Úr haragja; íme, gonzságotok miatt megátkozta ezt a földet.

31. És íme, eljön az idő, amikor megátkozza a kincseiteket, úgyhogy azok ^acsúszósakká lesznek, és nem tudjátok kézben tartani őket; és szegénységetek napjaiban nem tudjátok megtartani őket.

32. És szegénységetek napjaiban fohászokdni fogtok az Úrhoz; és hiába fohászokdtok majd, mert addigra utolér benneteket a pusztulásotok, és biztossá válik a pusztulásotok; és akkor sírni és siránkozni fogtok azon a napon, mondja a Seregek Ura. És akkor gyászolni fogtok, és azt mondjátok:

33. Ó, ^abárcsak bűnbánatot tartottam volna, és nem öltem volna meg, és nem ^bköveztem volna meg és nem úztem volna ki a profétákat. Igen, ezt fogjátok mondani azon a napon: Ó, bárcsak emlékeztünk volna az Úrra, a mi Istenünkre azon a napon, amikor megadta nekünk a kincseinket, és akkor nem váltak volna csúszósakká, hogy elveszítsük azokat; mert íme, kincseink itthagytak minket.

34. Íme, leteszünk ide egy szerzőszámot, és másnapra eltűnik; és íme, a kardjaink azon a napon vétetnek el tőlünk, amikor harcra készülve keressük őket.

35. Igen, elrejtettük kincsein-

ket, de az országon levő átok miatt kicsúsztak kezeink közül.

36. Ó, bárcsak bűnbánatot tartottunk volna azon a napon, amikor eljutott hozzánk az Úr szava; mert íme, átkozott az ország, és minden csúszóssá válik, és nem tudjuk kézben tartani őket.

37. Íme, démonokkal vagyunk körülvéve, igen, annak az angyalai kerítették be minket, aki lelkünk elpusztítására törekszik. Íme, nagyok a mi gonzságaink. Ó, Urunk, nem tudnád elfordítani tőlünk a haragodat? És ilyen lesz beszédetek azokban a napokban.

38. De íme, ^apróbatételek napjai elmúltak; addig ^bhalogattátok szabadulásotok napját, míg örökre késő lett, és biztossá vált a pusztulásotok; igen, életek minden napján arra törekedtetek, amit nem tudtatok megszerezni; és gonosz cselekedetekben kerestétek a ^cboldogságot, mely ellentétben áll azon igazlelkűség természetével, mellyel a mi nagyszerű és Örökkévaló Főnk rendelkezik.

39. Ó, ti lakói ennek az országnak, bár meghallanátok szavaimat! És imádkozom, hogy elforduljon tőletek az Úr haragja, és hogy bűnbánatot tartsatok és megszabaduljatok.

---

14. FEJEZET

Sámuel megjövendöli, hogy Krisz-

29c Ján. 3:19.

d Jób 24:13.

31a Morm. 1:17–18.

33a Morm. 2:10–15.

b Mát. 23:37.

38a Morm. 2:15.

b Alma 34:33–34.

c Alma 41:10–11.

tus születésekor világos lesz éjszaka, és egy új csillag lesz az égen – Krisztus megváltja az embereket az időleges és a lelki haláltól – Halálának jelei közé tartozik a három napi sötétség, a sziklák meghasadása és a nagy természeti katasztrófák. Mintegy Kr.e. 6.

És most lőn, hogy a lámánita "Sámuel még nagyon sok dolgot prófétált nekik, melyet nem lehet leírni.

2. És íme, azt mondta nekik: Íme, adok nektek egy jelet; mert még öt év jön el, és íme, akkor eljön Isten Fia, hogy megváltsa mindazokat, akik hisznek az ő nevében.

3. És íme, ezt adom nektek "jelenként az eljövelekor; mert íme, hatalmas fények lesznek az égen, olyannyira, hogy az eljövele előtti éjszakán nem lesz sötétség; olyannyira, hogy úgy tűnik majd az embereknek, mintha nappal lenne.

4. Olyan lesz tehát egy nap és egy éjszaka, és még egy nap, mintha egy nap lenne, és nem lett volna éjszaka; és ez jel lesz számotokra; mert tudomásotok lesz a nap felkeléséről és lenyugvásáról is; biztosan tudni fogjátok tehát, hogy két nap és egy éjszaka lesz az. Mindazonáltal az éjszaka nem fog besötétedni; és ez lesz a "születése előtti éjszaka.

5. És íme, új "csillag születik, olyan, amelyet még soha nem

láttatok; és ez is jel lesz számotokra.

6. És íme, ez nem minden, sok jel és csoda leszen az égen.

7. És leszen, hogy mindannyian meglepődtek és csodálkozni fogtok, olyannyira, hogy a földre "rogytok.

8. És leszen, hogy aki "hisz Isten Fiában, annak örökké tartó élete lesz.

9. És íme, ezt parancsolta meg nekem az Úr az ő angyala által, hogy jöjsek és mondjam el nektek ezt a dolgot; igen, megparancsolta nekem, hogy jövendöljem meg nektek ezeket a dolgokat; igen, azt mondta nekem – Kiálts ehhez a néphez: Tartsatok bűnbánatot és készítsétek az Úr útját!

10. És most, mivel lámánita vagyok, és elmondtam nektek azokat a szavakat, melyeket az Úr megparancsolt nekem, és mivel ez keményen szólt ellenetek, dühösek vagytok rám és az elpusztításomra törekedtek, és "kitaszítottatok engem magatok közül.

11. És hallani fogjátok a szavaimat, mert evégre jöttem fel a város falaira, hogy meghallhassátok és megismerjétek Isten ítéleteit, melyek a gonoszságaitok miatt várnak rátok, és azért is, hogy megismerhessétek a bűnbánat feltételeit.

12. És azért is, hogy tudjatok Jézus Krisztusnak, Isten Fiának az eljövételéről, aki az ég és

14 1a Hél. 13:2.

3a 3 Ne. 1:15.

4a ksz Jézus Krisztus –
Próféciaák Jézus

Krisztus születéséről
és haláláról.

5a Mát. 2:1–2;
3 Ne. 1:21.

7a 3 Ne. 1:16–17.

8a Ján. 3:16.

10a Hél. 13:2.

a föld "Atyja, minden dolog Teremtője a kezdettől fogva; és azért is, hogy megismerhessétek eljövételének jeleit, és így hihesetek az ő nevében.

13. És ha "hisztek az ő nevében, akkor minden bűnötököt meg fogjátok bánni, hogy ily módon bocsánatot nyerhessetek rájuk az ő ^bérdemei által.

14. És íme, ismét adok nektek egy jelet, igen, halálának jelét.

15. Mert íme, neki biztosan meg kell halnia, hogy megvalósulhasson a "szabadítás; igen, ez megköveteltetik tőle, és szükségessé válik, hogy meghaljon, hogy létrehozza a halottak ^bfeltámadását, és ezáltal az Úr színe elé lehessen vinni az embereket.

16. Igen, íme, ez a halál valószínűsíti meg a feltámadást, és "váltja meg az egész emberiséget az első haláltól – ettől a lelki haláltól; mert Ádám ^bbukása által az egész emberiség "ki lett vágva az Úr színe elől, és az időleges és a lelki dolgok tekintetében is ^dhalottnak tekinthető.

17. De íme, Krisztus feltámadása "megváltja az emberiséget, igen, méghozzá az egész emberiséget, és visszaviszi őket az Úr színe elé.

18. Igen, megvalósítja a bűnbánat feltételét, hogy aki bűnbánatot tart, az nem lesz kivágva és tűzre vetve; de aki nem

tart bűnbánatot, az kivágatik és tűzre vettetik; és akkor éri őket utol újra egy lelki halál, igen, egy második halál, mert ismét kivágatnak, ami az igazlelkűséghez tartozó dolgokat illeti.

19. Tartsatok hát bűnbánatot, tartsatok bűnbánatot, különben ezen dolgokat tudva és nem cselekedve, kiteszitek magatokat annak, hogy kárhoztatás alá kerüljete, és belebuktok ebbe a második halálba.

20. De íme, egy másik "jelet említettem nektek, a halálának jelét. Íme, azon a napon, amikor elszenvedi a halált, ^belsötétül a nap, valamint a hold és a csillagok, és nem lesz hajlandó nektek adni a világosságát; és ennek a földnek a színén nem lesz világosság, attól az időtől fogva, hogy elszenvedi a halált – "három napig – addig, amíg ismét fel nem támad a halálból.

21. Igen, amikor kiadja lelkét, akkor sok órán keresztül "mennydörgések és villámlások lesznek, és rázkódni és remegni fog a föld; és a sziklák, melyek ezen föld színén vannak, a föld felett és alatt is, melyek, mint tudjátok, most szilárdak, vagyis a legnagyobb részük egy szilárd tömeg, ^bmeghasadnak;

22. Igen, kettéhasadnak, és ezt követően meghasadozva és szétrepedezve, és darabokra

12a Móziás 3:8;
3 Ne. 9:15; Ether 4:7.
ksz Jézus Krisztus.

13a Csel. 16:30–31.
b T&Sz 19:16–20.

15a ksz Szabadító.
b Alma 42:23.

ksz Feltámadás.
16a ksz Megváltás terve.
b ksz Ádám és Éva
bukása.
c Alma 42:6–9.
d ksz Halál, lelki.
17a ksz Megvált,

Megváltás,
Megváltottak.
20a 3 Ne. 8:5–25.
b Luk. 23:44.
c Móziás 3:10.
21a 3 Ne. 8:6.
b 3 Ne. 10:9.

törve “találhatók majd az egész föld színén, igen, a föld felett és alatt is.

23. És íme, nagy viharok lesznek, és sok olyan hegy lesz, amely alatt fekvő helyé tétetik, mint egy völgy, és lesz sok olyan hely, melyet most völgynek neveznek, és ezek hegyek lesznek, melyek nagyon magasak.

24. És sok országút felhasad, és sok “város kihalt lesz.

25. És sok “sír megnyílik, és sok halottját kiadja; és sok szent sokaknak megjelenik.

26. És íme, ily módon szólt hozzám az “angyal; mert azt mondta nekem, hogy sok órán keresztül mennydörgés és vilámlás lesz.

27. És azt mondta nekem, hogy míg tart a mennydörgés és a villámlás, és a vihar, hogy három napig lesznek így ezek a dolgok, és “sötétség takarja az egész föld színét.

28. És az angyal azt mondta nekem, hogy sokan még ennél nagyobb dolgokat is fognak látni, és pedig azért, hogy elhihesék, hogy “ezek a jelek és ezek a csodák avégre történnek ennek a földnek a színén, hogy ne legyen ok a hitetlenségre az emberek gyermekei között –

29. És ez azért lesz, hogy aki hisz, az megszabadulhasson, és hogy aki nem hisz, azt igazlelkű “ítélet érhesse utol; valamint azért, hogy ha kárhoztatják őket,

akkor ők vonják magukra saját kárhoztatásukat.

30. És most, emlékezzetek rá, emlékezzetek rá, testvéreim, hogy aki elvész, az maga miatt vész el; és aki gonoszságot tesz, az magának cselekszi azt; mert íme, “szabadok vagytok; meg van engedve nektek, hogy magatok cselekedjete; mert íme, Isten ^btudást adott nektek, és szabaddá tett benneteket.

31. Megadta nektek, hogy “különbséget tehesetek jó és gonosz között, és megadta nektek, hogy ^bválaszthassátok az életet vagy a halált; és tehetek jót, és ^cvisszaállíthatnak benneteket ahhoz, ami jó, vagyis visszaadhatják nektek azt, ami jó; vagy tehetek gonoszságot, és visszaadhatják nektek azt, ami rossz.

15. FEJEZET

Az Úr megfenyítette a nefitákat, mert szerette őket – A megtért lámániták szilárdak és állhatatosak a hitben – Az Úr az utolsó napokban irgalmas lesz a lámánitákhoz. Mintegy Kr.e. 6.

És most, szeretett testvéreim, íme, kijelentem nektek, hogy ha nem tartotok bűnbánatot, akkor házaitok “pusztán hagyatnak néktek.

2. Igen, ha nem tartotok bűnbánatot, akkor nagy oka

22a 3 Ne. 8:18.
24a 3 Ne. 9:3–12.
25a Mát. 27:50–54;
3 Ne. 23:9–11.
26a Alma 13:26.
27a 1 Ne. 19:10;

3 Ne. 8:3.
28a 1 Ne. 12:4–5.
29a ksz Utolsó ítélet.
30a 2 Ne. 2:26–29;
Mózes 6:56.
ksz Önrendelkezés.

b ksz Tudás.
31a Moró. 7:16.
b 2 Ne. 2:28–29;
Alma 3:26–27.
c Alma 41:3–5.
15 1a Mát. 23:37–38.

lesz gyászolni asszonyaitoknak azon a napon, amikor szoptatnak; mert menekülni próbáltak majd, és nem lesz menedéket adó hely; igen, és jaj azoknak, akik “gyermeket várnak, mert nehéz lesz terhük és nem tudnak elmenekülni; letapossák hát őket, és otthagyják, hogy elpusztuljanak.

3. Igen, jaj ennek a népnek, amelyet Nefi népének hívnak, ha nem tartanak bünbánatot, amikor mindezeket a jeleket és csodákat meglátják, melyeket megmutatnak nekik; mert íme, az Úr választott népe voltak; igen, ő szerette Nefi népét, és meg is fenyítette őket; igen, gonoszságuk napjaiban “megfenyítette őket, mert szereti őket.

4. De íme, testvéreim, a lámánitákat gyűlölte, mivel szüntelenül gonoszak voltak a cselekedeteik, és ez atyáik “hagyományainak gonoszsága miatt volt. De íme, a nefiták prédikálása folytán jutott el hozzájuk a szabadulás; és evégre ^bhosszabbította meg napjaikat az Úr.

5. És szeretném, ha észrevennétek, hogy a “nagyobb részük a kötelessége útján jár, és körültekintően jár Isten előtt, és azon vannak, hogy Mózes törvénye szerint betartsák a parancsolatait, és rendelkezéseit és ítéleteit.

6. Igen, azt mondom nektek, hogy legnagyobb részük ezt

teszi, és fáradhatatlan szorgalommal törekednek arra, hogy testvéreik maradékát elvezessék az igazság ismeretéhez; sokan vannak tehát, akik naponta növelik a számukat.

7. És íme, ti magatok is tudjátok, hiszen tanúi voltatok, hogy akit elvezettek közülük az igazság ismeretéhez, és ahhoz, hogy tudjanak atyáik gonosz és utálatos hagyományairól, azok eljutottak oda, hogy higgyenek a szent írásokban, igen, a szent próféták próféciaiban, melyek le vannak írva, és amelyek elvezetik őket az Úrba vetett hithez, valamint a bünbánathoz, mely hit és bünbánat “szívbeli változást eredményez bennük –

8. Aki tehát eljutott ide, arról magatok is tudjátok, hogy “szilárd és állhatatos a hitben, és abban a dologban, mely által szabaddá lett.

9. És azt is tudjátok, hogy “eltemették harci fegyvereiket, és félnek elővenni azokat, nehogy esetleg bűnt kövessenek el; igen, láthatjátok, hogy félnek bűnt elkövetni – mert íme, inkább hagynák, hogy letapossák és megöljék őket az ellenségeik, és nem emelik fel ellenük a kardjukat, és ez Krisztusba vetett hitük miatt van.

10. És most, állhatatosságuk miatt akkor, amikor hisznek abban a dologban, amiben igen is hisznek, szilárd mivoltuk miatt akkor, amikor már felvi-

2a Mát. 24:19.

3a Péld. 3:12;

Zsid. 12:5–11;

T&Sz 95:1.

4a ksz Hagyományok.

b Alma 9:16.

5a Hél. 13:1.

7a ksz Megtérés,

Megtért.

8a Alma 23:6; 27:27;

3 Ne. 6:14.

9a Alma 24:17–19.

lágosították őket, íme, az Úr gonoszáguk ellenére meg fogja áldani őket, és meghosszabbítja a napjaikat –

11. Igen, még ha hitetlenségbe süllyednek is, az Úr “meghosszabbítja napjaikat, míg el nem jön az ideje annak, melyről atyáink szóltak, és ^bZénós próféta is, valamint sok más próféta, hogy ismét “visszaállítják testvéreinket, a lámánitákat, az igazság ismeretéhez –

12. Igen, azt mondom nektek, hogy az utolsó időkben az Úr “ígéretei ki lesznek nyújtva testvéreink, a lámániták felé; és az őket érő sok megpróbáltatás ellenére, és annak ellenére, hogy ^bide s tova úzik őket a föld színén, és vadásznak rájuk, és lesújtanak rájuk és szétszórják őket más földekre, és nem lesz számukra menedéket adó hely, az Úr “irgalmas lesz hozzájuk.

13. És ez azon prófécia szerint való, hogy ismét “el fognak jutni az igaz ismerethez, mely Megváltójuk, valamint nagyszerű és igaz ^bpásztoruk ismerete, és az ő nyájához számlálatnak.

14. Azt mondom tehát nektek, hogy “jobb lesz nekik, mint nektek akkor, ha nem tartotok bűnbánatot.

15. Mert íme, “ha megmutatták volna nekik azokat a hatalmas műveket, melyeket nektek megmutattak, igen, azoknak, akik atyáik hagyományai miatt

süllyedtek hitetlenségbe, akkor magatok is láthatjátok, hogy nem süllyedtek volna többé hitetlenségbe.

16. Azt mondja tehát az Úr: Nem fogom őket teljesen elpusztítani, hanem ismét visszahozatom őket hozzám, amikor bölcsességem jónak látja, mondja az Úr.

17. És most íme, azt mondja az Úr a nefita néppel kapcsolatban: Ha nem tartanak bűnbánatot, és nincsenek azon, hogy az akaratomat cselekedjék, akkor teljesen “elpusztítom őket, mondja az Úr, hitetlenségük miatt, azon sok, hatalmas mű ellenére, melyeket közöttük vittem véghez; és ahogy él az Úr, olyan biztosan így lesznek ezek a dolgok, mondja az Úr.

16. FEJEZET

Nefi megkereszteli azokat a nefitákat, akik hisznek Sámuelnek – Sámuel nem lehet megölni a bűnbánatot nem tartó nefiták nyilaival és köveivel – Egyesek megkeményítik szívüket, mások meg angyalokat látnak – A hitetlenek azt mondják, hogy értelmetlen hinni Krisztusban és Jeruzsálembeli eljövételében. Mintegy Kr.e. 6–1.

És most lőn, hogy sokan voltak, akik hallották a lámánita Sámuel szavait, melyeket a város falainak tetejéről mondott.

11a Alma 9:16.

b Hél. 8:19.

c 2 Ne. 30:5–8.

12a Énós 1:12–13.

b Morm. 5:15.

c 1 Ne. 13:31;

2 Ne. 10:18–19;

Jákób 3:5–6.

13a 3 Ne. 16:12.

b ksz Jó Pásztor.

14a Hél. 7:23.

15a Mát. 11:20–23.

17a Hél. 13:6–10.

És akik hittek szavaiban, azok elindultak, hogy megkeressék Nefit, és miután elmentek és megtalálták, bevallották neki bűneiket, nem tagadták azokat, és kérték, hogy keresztelje meg őket az Úrnak.

2. Azok azonban, akik nem hittek Sámuel szavaiban, dühösesek voltak rá; és köveket dobtak rá fenn a falon, és sok nyilat is kilőttek rá, míg a fal tetején állt; de olyannyira vele volt az Úr Lelke, hogy sem köveikkel, sem nyilaikkal nem tudták eltalálni őt.

3. Most, amikor látták, hogy nem tudják eltalálni őt, sokan voltak, akik olyannyira hittek a szavaiban, hogy elmentek Nefihez, hogy megkeresztelkedjenek.

4. Mert íme, Nefi keresztelt, és prófétált, és prédikált, bűnbánatot hirdetve a népnek, jeleket és "csodákat mutatva, csodákat művelve a nép között, hogy tudhassák, hogy Krisztusnak^b hamarosan el kell jönnie –

5. A hamarosan eljövendő dolgokról beszélve nekik, hogy tudhassák és emlékezhessenek eljövetele idején arra, hogy ezeket előre tudatták velük azért, hogy hihessenek; aki tehát hitt Sámuel szavaiban, az elment hozzá, hogy megkeresztelkedjen, mert úgy jöttek, hogy bűnbánatot tartottak és bevallották a bűneiket.

6. A többség azonban nem hitt Sámuel szavaiban; ezért amikor látták, hogy nem tudják eltalálni

őt a köveikkel és a nyilaikkal, odakiáltottak a kapitányaikhoz, mondván: Fogjátok el ezt az embert és kötözzétek meg őt, mert íme, ördög lakik benne; és az ördög hatalma miatt, mely benne van, nem tudjuk őt eltalálni a köveinkkel és a nyilainkkal; fogjátok hát el őt, és kötözzétek meg, és el vele!

7. És amint elindultak, hogy kezet emeljenek rá, íme, levetette magát a falról, és elmenekült a kezeik közül, igen, méghozzá a saját hazájába, és a saját népe között kezdett el prédikálni és prófétálni.

8. És íme, soha többé nem hallottak róla a nefiták között. És így álltak a nép dolgai.

9. És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának nyolcvanhatodik éve.

10. És így végződött a bírák uralmának nyolcvanhetedik éve is, és a nép többsége megmaradt a kevélysége és gonoszsága mellett, és a kisebbik rész még körültekintőbben járt Isten előtt.

11. És ilyen állapotok voltak a bírák uralmának nyolcvannyolcadik évében is.

12. És a bírák uralmának nyolcvankilencedik évében kis változás volt csak a nép dolgaiban, attól eltekintve, hogy a nép kezdett még megátalkodottabb lenni a gonoszságban, és több és több olyan dolgot elkövetni, mely ellentétben volt Isten parancsolataival.

13. És lőn, hogy a bírák uralmának kilencvenedik évében

“nagy jelek és csodák adattak a népnek; és ^bkezdték beteljesedni a próféták szavai.

14. És “angyalok jelentek meg az embereknek, bölcs embereknek, és nagy öröm örvendetes híreit hirdették nekik; és így ebben az évben elkezdtek beteljesedni a szentírások.

15. Mindazonáltal a nép elkezdte megkeményíteni a szívét, mindenki, a leghívőbb részük kivételével, a nefiták és a lámániták között is, és elkezdtek a saját erejükre és a saját “bölcességükre támaszkodni, mondván:

16. Néhány dolgot talán jól sejtettek a sok közül; de íme, mi tudjuk, hogy nem következhetnek be mindazok a nagyszerű és csodálatos művek, melyekről szó volt.

17. És elkezdtek érvelni és vitakozni egymás között, mondván:

18. “Nincs értelme, hogy eljőjön egy olyan lény, mint valami Krisztus. De ha így is lenne, és ő Isten Fia lenne, az ég és a föld Atyja, ahogyan az meg lett mondva, akkor miért nem mutatja meg magát nekünk éppen úgy, mint azoknak, akik Jeruzsálemben lesznek?

19. Igen, miért nem mutatja meg magát ezen a földön is éppen úgy, mint Jeruzsálem földjén?

20. De íme, mi tudjuk, hogy ez csak valami gonosz “hagyomány, amit atyáink adtak to-

vább nekünk, hogy rávegyenek minket, hogy higgyünk valami nagyszerű és csodálatos dologban, ami meg fog történni, de nem közöttünk, hanem egy olyan földön, mely igen messze van, egy olyan földön, melyet nem ismerünk; hogy így tudatlanságban tarthassanak bennünket, mivel a saját szemünkkel nem lehetünk ^btanúi annak, hogy igazak.

21. És a gonosz ravasz és rejtelmes mesterkedései által kimunkálnak valami nagy rejtelmet, melyet nem tudunk megérteni, mely elnyom minket, hogy szolgálói legyünk a szavaiknak, és nekik is szolgálíuk legyünk, mivel rájuk hagyatkozunk, hogy tanítsák nekünk az igét; és így életünk minden napján tudatlanságban tartanak minket, ha engedünk nekik.

22. És még sok más dolgot képzelt el szívében a nép, mely balga és “hiábavaló volt; és nagyon össze voltak zavarodva, mert a Sátán szüntelen arra bujtogatta őket, hogy gonoszsgot tegyenek; igen, mendemondákat és viszályokat terjesztve járt-kelt a föld színén, hogy megkeményítse az emberek szívét azzal szemben, ami jó, és azzal szemben, ami el fog jönni.

23. És az Úr népe között történt jelek és bámulatos dolgok, valamint az általuk tett sok csoda ellenére a Sátán az egész föld színén nagyon markában tartotta a nép szívét.

13a 3 Ne. 1:4.
b Hél. 14:3–7.
14a Alma 13:26.

15a Ésa. 5:21.
18a Alma 30:12–13.
20a ksz Hagymányok.

b Ether 12:5–6, 19.
22a ksz Hiú, Hiúság.

24. És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának kilencvenedik éve.

25. És így végződött Hélamán könyve, Hélamánnak és fiainak a feljegyzése szerint.

HARMADIK NEFI NEFI KÖNYVE

NEFI, HÉLAMÁN FIA, FIÁNAK A KÖNYVE

És Hélamán Hélamánnak volt a fia, Alma fiának, aki Alma fia volt, azé, aki Nefitől, annak a Lehinek a fiától származott, aki Sédékiás, Júda királya kormányzásának első évében jött el Jeruzsálemből.

1. FEJEZET

Hélamán fia, Nefi elhagyja az országot, és fia, Nefi vezeti a feljegyzéseket – Annak ellenére, hogy bőven van jel és csoda, a gonoszok azt tervezik, hogy megölik az igazlelkűeket – Elérkezik Krisztus születésének éjszakája – Megadatik a jel, és egy új csillag születik – A hazudozások és a megtévesztések növekednek, és a Gadianton rablók sok embert megölnék. Mintegy Kr.u. 1–4.

MOST lőn, hogy elmúlt a kilencvennegyedik év, és már "hatszáz év telt el azóta, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet; és ez abban az évben volt, amikor Lakoneusz volt a főbíró és a kormányzó az ország felett.

2. És Nefi, Hélamán fia, elment Zarahemla földjéről, miután "Nefi fiára, aki a legidősebb fia volt, bízta a ^brészlemezeket, és

az addig vezetett feljegyzéseket, valamint mindazon dolgokat, melyeket szentnek tartottak azóta, mióta Lehi elhagyta Jeruzsálemet.

3. Aztán elment az országból, és "senki nem tudja, hogy hová ment; és helyette fia, Nefi vezette a feljegyzéseket, igen, ezen nép feljegyzését.

4. És lőn, hogy a kilencvenkettedik év kezdetén, íme, kezdtek még teljesebb mértékben beteljesedni a próféták próféciai; mert kezdtek még nagyobb jelek történni a nép között.

5. De voltak, akik azt kezdték mondogatni, már elmúlt a lámánita "Sámuel által elmondott szavak beteljesedésének az ideje.

6. És kárörvendezni kezdtek a testvéreiken, mondván: Íme, elmúlt az idő, és nem teljesedtek be Sámuel szavai; hiábavaló volt

[3 NEFI]

1 1a 2 Ne. 25:19.

2a ksz Nefi, Nefinek,

Hélamán fiának a fia.

b Alma 37:3–5.

3a 3 Ne. 2:9.

5a Hél. 14:2–4.

tehát az örömtök és a hitetek ezen dolgot illetően.

7. És lőn, hogy nagy nyugtalanságot okoztak szerte az országban; és azok az emberek, akik hittek, kezdtek nagyon elkeseredni, hogy talán nem is fognak bekövetkezni azok a dolgok, melyekről beszéltek nekik.

8. De íme, állhatatosan várták azt a napot és azt az éjszakát, és a rákövetkező napot, mely olyan lesz, mintha egyetlen nap lenne és nem lenne éjszaka, hogy tudhassák, hitük nem volt hiábavaló.

9. Most lőn, hogy a hitetlenek kijelöltek egy bizonyos napot, amelyen “meg fogják ölni mindazokat, akik hittek ezekben a hagyományokban, hacsak nem jön el az a jel, melyet Sámuel, a próféta adott.

10. Most lőn, hogy amikor Nefi, Nefi fia, látta népének ezt a gonoszságát, szíve rendkívül elkeseredett.

11. És lőn, hogy kiment, és leborult a földre, és buzgón Istenéhez fohászzkodott a népéért, igen, azokért, akiket már majdnem elpusztítottak az atyáik hagyományába vetett hitük miatt.

12. És lőn, hogy “egész álló nap buzgón fohászzkodott az Úrhoz; és íme, szólt hozzá az Úr szava, mondván:

13. Emeld fel a fejedet és

bízzál, mert íme, elérkezett az idő, és ezen az éjszakán adatik meg a jel, és “holnap eljövök a világra, hogy megmutassam a világnak, hogy beteljesítem mindazt, amit ^bszent prófétáim szájával elmondattam.

14. Íme, “eljövök az enyéimhez, hogy ^bbetöltsem mindazokat a dolgokat, melyeket a világ ‘megalapítása óta tudattam az emberek gyermekeivel, és hogy ^daz Atya és a Fiú akaratát cselekedjem – az Atyáét miattam, és a Fiúét a testem miatt. És íme, eljött az idő, és ezen az éjszakán adatik meg a jel.

15. És lőn, hogy beteljesedtek a Nefinek mondott szavak, úgy, ahogyan azok elhangzottak; mert íme, naplementekor “nem volt sötétség; és a nép csodálkozni kezdett, mert nem volt sötétség, amikor eljött az éjszaka.

16. És sokan voltak, akik azelőtt nem hitték a próféták szavait. És ezek a földre “rogytak, és olyanokká lettek, mintha meghaltak volna, mert tudták, hogy meghíúsult a ^bpusztításnak az a nagy terve, melyet a próféták szavaiban hívők számára készítettek; mert megvalósult a megadott jel.

17. És ekkor kezdték belátni, hogy Isten Fiának hamarosan meg kell jelennie; igen, egyszóval az egész föld színén, nyugattól keletig, az északi földön és a déli földön is minden ember

9a ksz Vértanú,
Vértanúság.
12a Énós 1:4; Alma 5:46.
13a Luk. 2:10–11.
b ksz Jézus Krisztus –

Prófeciák Jézus
Krisztus születéséről
és haláláról.
14a Ján. 1:11.
b Mát. 5:17–18.

c Alma 42:26.
d T&Sz 93:3–4.
15a Hél. 14:3.
16a Hél. 14:7.
b 3 Ne. 1:9.

annyira megdöbbsent, hogy a földre rogyott.

18. Mert tudták, hogy a próféta sok éven át bizonyosságot tettek ezekről a dolgokról, és megvalósult a megadott jel; és gonoszságuk és hitetlenségük miatt félni kezdtek.

19. És lőn, hogy azon az éjszakan végig nem volt sötét, hanem olyan világos volt, mint délben. És lőn, hogy reggel ismét felkelt a nap, annak megfelelő rendje szerint; és a megadott jel miatt tudták, hogy ez az a nap, amikor az Úr ^amegszületik.

20. És minden dolog a próféta szavai szerint lett, igen, betű szerint.

21. És még lőn, hogy megjelent egy új ^acsillag, ahogy azt megmondták.

22. És lőn, hogy a Sátán ettől kezdve hazugságokat kezdett terjeszteni a nép között, hogy megkeményítse szívüket, azért, hogy ne higgyenek a látott jeleknek és csodáknak; de ezen hazugságok és megtévesztések ellenére a nép nagyobb része hitt és megtért az Úrhoz.

23. És lőn, hogy Nefi és sokan mások is elmentek a nép közé, bűnbánatra keresztelve, melynek nagy ^bbűnbocsánat volt az eredménye. És így kezdett ismét békében élni a nép az országban.

24. És nem voltak viták, eltekintve attól a néhány embertől, akik a szentírások által azt próbálták bebizonyítani,

hogy “többé már nem szükséges betartani Mózes törvényét. Most ebben a dologban tévedtek, mivel nem értették meg a szentírásokat.

25. De lőn, hogy hamar bűnbánatot tartottak és belátták tévedésüket, mert tudatták velük, hogy még nem ^ateljesedett be a törvény, és hogy minden betűjének be kell teljesednie; igen, eljutott hozzájuk az a szó, hogy be kell teljesednie; igen, hogy egyetlen jóta vagy pontocska sem múlik el mindaddig, amíg az be nem teljeseedik; tehát még ugyanebben az évben tudatták velük a tévedésüket, és ők ^bbevallották hibáikat.

26. És így telt el a kilencvenkettedik év, örvendetes híreket hozván a népnek a bekövetkezett jelek miatt, mind a szent próféta szavai és próféciái szerint.

27. És lőn, hogy a kilencvenharmadik év is békességben telt volna el, ha nem lettek volna a hegyekben lakó ^aGadianon rablók, akik ellepték az országot; mert olyan erősek voltak az állásaik és a titkos helyeik, hogy a nép nem tudta legyőzni őket; sok gyilkosságot követtek tehát el, és nagy öldöklést vittek véghez a nép között.

28. És lőn, hogy a kilencvennegyedik évben kezdtek még nagyobb mértékben növekedni, a sok nefita elszakadó miatt, akik átszöktek hozzájuk, ami

19a Luk. 2:1–7.
21a Mát. 2:1–2;
Hél. 14:5.

23a ksz Bűnök bocsánata.
24a Alma 34:13.
25a Mát. 5:17–18.

^b Móziás 26:29.
27a ksz Gadianon rablók.

sok bánatot okozott az országban maradó nefitáknak.

29. És a lámániták között is akadt ok sok bánatra; mert íme, sok olyan gyermekük volt, akik felnőttek, és akiknek kezdett megnövekedni éveik száma, és így önállóak lettek, és néhány "zorámita hazugsággal és hízeltő szavakkal rávette őket, hogy csatlakozzanak ezekhez a Gadianton rablókhoz.

30. És így a lámániták is próbára voltak téve, és a felnövekvő nemzedék gonoszsága miatt zsugorodni kezdtek hitük és igazlelkűségük tekintetében.

2. FEJEZET

A nép között növekszik a gonoszság és az utálatosságok – A nefiták és a lámániták egyesülnek, hogy megvédjék magukat a Gadianton rablók ellen – A megtért lámániták fehérre lesznek, és nefitáknak hívják őket. Mintegy Kr.u. 5–16.

És lőn, hogy így múlt el a kilencvenötödik év is, és a nép kezdte elfelejteni azokat a jeleket és csodákat, amikről hallottak, és már egyre kevésbé és kevésbé csodálkoztak egy-egy égi jelen vagy csodán, olyannyira, hogy kezdett megkeményedni a szívük, és elvakulni az elméjük, és kételkedni kezdtek mindabban, amit hallottak és láttak –

2. Valami hiábavaló dolgot képzelvén el szívükben, hogy emberek és az ördög hatalma

tette ezt, hogy félrevezesse és "megtévessze a nép szívét; és így vette a Sátán ismét birtokba a nép szívét, olyannyira, hogy elvakította a szemüket, és félrevezette őket, hogy balga és hiábavaló dolognak higgyék Krisztus tanát.

3. És lőn, hogy a nép kezdett megátalkodni a gonoszságban és az utálatosságokban; és nem hitték el, hogy adatik még jel és csoda. És a Sátán "járt-kelt, félrevezetve a nép szívét, kísértve és nagy gonoszságok elkövetésére véve rá őket azon a földön.

4. És így múlt el a kilencvenhatodik év; és a kilencvenhetedik év is; és a kilencvennyolcadik év is; és a kilencvenkilencedik év is;

5. És száz év is eltelt "Móziás napjai óta, aki király volt a nefita nép felett.

6. És hatszázkilenc év telt el azóta, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet.

7. És kilenc év telt el azóta, hogy megkapták annak jelét, melyről a próféták beszéltek, hogy Krisztus eljön a világra.

8. Most a nefiták elkezdtek attól fogva számítani az időt, amikor megkapták a jelet, vagyis Krisztus eljövételétől; tehát kilenc év telt el.

9. És Nefi, annak a Nefinek az atyja, akire rá lettek bízva a feljegyzések, "nem tért vissza Zarahemla földjére, és sehol sem találták az egész országban.

10. És lőn, hogy a középük elküldött prédikálás és prófétá-

lás ellenére a nép még mindig gonoszságban élt; és így múlt el a tizedik év is; és a tizenegyedik év is gonoszságban telt el.

11. És lőn, hogy a tizenharmadik évben szerte az egész országban háborúk és viszálykodások kezdődtek, mert a Gadianton rablók annyira elszaporodtak, és olyan sok embert megöltek, és olyan sok várost elpusztítottak, és oly sok halált osztottak és öldöklést vittek véghez szerte az országban, hogy szükségessé vált, hogy minden ember, a nefiták és a lámániták is fegyvert fogjanak ellenük.

12. Tehát mindazok a lámániták, akik megtértek az Úrhoz, egyesültek testvéreikkel, a nefitákkal, és életük, valamint asszonyaik és gyermekeik biztonsága arra kényszerítette őket, hogy fegyvert fogjanak ezen Gadianton rablók ellen, igen, és azért is, hogy fenntartsák a jogukat, és egyházuk és hódolatuk kiváltságait, valamint "szabadságukat és ^bfüggetlenségüket.

13. És lőn, hogy mielőtt még ez a tizenharmadik év eltelt volna, a nefitákat teljes pusztulás fenyegette e miatt a háború miatt, mely rendkívül keservessé vált.

14. És lőn, hogy azokat a lámánitákat, akik a nefitákkal egyesültek, a nefiták közé számlálták.

15. És levéteztet róluk az "átok, és bőruk olyan ^bfehér lett, mint a nefitáké.

16. És ifjaik és leányaik rendkívül tetszetősekké lettek, és a nefiták közé számlálták, és nefitáknak hívták őket. És így végződött a tizenharmadik év.

17. És lőn, hogy a tizenegyedik év kezdetén folytatódott és rendkívül keservessé vált a háború a rablók és Nefi népe között; mindazonáltal Nefi népe némi előnyre tett szert a rablókkal szemben, olyannyira, hogy a földjeikről visszaúzták őket a hegyekbe és a titkos helyeikre.

18. És így végződött a tizenegyedik év. És a tizenötödik évben megtámadták Nefi népét; és akkor Nefi népének gonoszsága, és a sok viszálykodás és széthúzások miatt, a Gadianton rablók sok előnyt szereztek velük szemben.

19. És így végződött a tizenötödik év, és így volt a nép olyan helyzetben, amikor sok megpróbáltatás érte; és felettük függött a "pusztítás kardja, olyannyira, hogy már majdnem lesújtott rájuk, és ez gonoszságuk miatt volt.

---

3. FEJEZET

Giddiánhi, a Gadianton vezér követeli, hogy Lakoneusz és a nefiták adják meg magukat, és adják át a földjeiket – Lakoneusz Gidgiddónit nevezi ki a seregek főkapitányának – A nefiták Zarahemla és Bóság

12a ksz Szabad,
Szabadság.
b ksz Szabadság.

15a Alma 17:15; 23:18.
b 2 Ne. 5:21; 30:6;
Jákób 3:8.

19a Alma 60:29.

földjére gyülekeznek, hogy megvédjék magukat. Mintegy Kr.u. 16–18.

És most lőn, hogy a Krisztus eljövételétől számított tizenhatodik évben Lakoneusz, az ország kormányzója, levelet kapott ennek a rablóbandának a vezetőjétől és kormányzójától; és ezek a szavak voltak leírva, mondván:

2. Lakoneusz, legnemesebb és legfőbb kormányzója az országnak, íme, neked írom ezt a levelet, és rendkívül megdicsérek szilárdságodért, és néped szilárdságáért is, annak fenntartásában, amit ti jogotoknak és szabadságotoknak gondoltok; igen, olyan jól megálltok, mint ha egy isten keze támogatna benneteket szabadságotok, és vagyonotok, és országotok, valamint annak védelmezésében, amit magatokénak neveztek.

3. És sajnálattal látom, legnemesebb Lakoneusz, hogy olyan balgák és hiúk vagytok, hogy azt gondoljátok, ellen tudtok állni a parancsnokságom alatt álló oly sok bátor férfinak, akik most fegyverben állnak, és igen türelmetlenül várják parancsot: Rohanjátok le a nefitákat, és pusztítsátok el őket!

4. És én, mivel ismerem legyőzhetetlen lelküket, mert a csatatéren már kipróbáltam őket, és mivel ismerem örök gyűlöletüket irántatok, amiért annyi igazságtalanságot követetek el ellenük, tudom tehát, hogy ha rátok törnének, akkor

teljes pusztítással látogatnának meg benneteket.

5. Azért írom tehát neked ezt a levelet, amit saját kezemmel pecsételek le, mert aggódom jólétetekért, mivel szilárdak vagytok abban, amit helyesnek hisztek, és mert lelketek nemes a csatatéren.

6. Írok tehát neked, mivel azt szeretném, hogy inkább adjátok át ennek a népnek, népemnek városaitokat, földjeiteket és javaitokat, mintsem hogy meglátogassanak titeket a karddal, és utolérjen benneteket a pusztulás.

7. Vagyis, más szavakkal, adjátok meg magatokat nekünk, és egyesüljete velünk, és ismerjétek meg ^atitkos munkáinkat, és legyetek a testvéreink, hogy olyanokká lehessetek, mint mi – ne szolgáljaink, hanem testvéreinké, és osztozzatok mind a javainkban.

8. És íme, ^aesküvel fogadom nektek, hogy ha ezt megteszitek, akkor nem fogtok elpusztulni; ám ha nem teszitek meg, akkor ^aesküvel fogadom nektek, hogy a beköszöntő hónapban megparancsolom seregeimnek, hogy rohanjanak le benneteket, és hogy ne fogják vissza a kezüket és ne kíméljenek, hanem öljenek meg benneteket, és addig engedjék meg a kardnak, hogy lesújtson rátok, amíg ki nem pusztultok.

9. És íme, én Giddiánhi vagyok; és én vagyok ennek a ^atitkos Gadianton társaságnak a kormányzója; mely egletről

és annak cselekedeteiről tudom, hogy ^bjók; és ezek ^cősi eredetűek, és úgy adták őket tovább nekünk.

10. És neked írom ezt a levelet, Lakoneusz, és remélem, hogy vérontás nélkül át fogjátok adni a földjeiteket és a javaitokat, hogy ez a nép, népem, mely gonoszságotok miatt szakadt el tőletek, mivel megvontátok tőlük a kormányzás jogát, visszakaphassa jogait és a kormányzást, és ha nem teszitek meg ezt, akkor megbosszulom a sérelmeiket. Én Giddiánhi vagyok.

11. És most lőn, hogy amikor Lakoneusz megkapta ezt a levelet, rendkívül meglepődött Giddiánhi merészségén, hogy a nefiták földjének birtoklását követeli, és hogy a népet fenyegeti és hogy azok sérelmeiért áll bosszút, akiket nem ért sérelem, hacsak az nem, hogy ^amaguknak okoztak sérelmet azzal, hogy átpártoltak ezekhez a gonosz és utálatos rablókhoz.

12. Most íme, ez a Lakoneusz, a kormányzó, igaz ember volt, akit nem tudtak megijeszteni egy ^arablónak a követelései és fenyegetései; nem hallgatott tehát Giddiánhinak, a rablók kormányzójának a levelére, hanem meghagyta az embereinek, hogy fohászkodjanak az Úrhoz, erőért akkorra, amikor a rablók lerohanják őket.

13. Igen, kiáltványt küldött ki, szerte az egész nép közé, hogy asszonyaikat, és gyermekeiket,

nyájaikat és csordáikat, és földjük kivételével a javaikat mind gyűjtsék össze egy helyre.

14. És meghagyta, hogy építsenek maguk köré erődítményeket, és hogy azok legyenek rendkívül erősek. És meghagyta, hogy a nefiták és a lámániták seregeit is, vagyis mindazokat, akiket a nefiták közé számláltak, helyezték el örként körös-körül, hogy éjjel-nappal figyeljék és védelmezzék őket a rablóktól.

15. Igen, azt mondta nekik: Ahogy él az Úr, úgy ha nem bánjátok meg minden bűnötöket és nem fohászoktok az Úrhoz, akkor semmiképpen nem fogtok kiszabadulni ezeknek a Gadian-ton rablóknak a kezei közül.

16. És olyan nagyszerűek és csodálatosak voltak Lakoneusz szavai és próféciái, hogy félelem szállta meg az egész népet, és szívvel-lélekkel azon igyekeztek, hogy Lakoneusz szavai szerint cselekedjenek.

17. És lőn, hogy Lakoneusz főkapitányokat nevezett ki mind a nefita seregek fölé, hogy parancsoljanak azoknak, amikor a rablók lejönnek ellenük a vadonból.

18. Most kinevezték a legfőbbet az összes főkapitány közül, az összes nefita sereg főparancsnokát, és az ő neve ^aGidgiddóni volt.

19. Most, a nefitáknál mindenhol az volt a szokás (azon időszakok kivételével, amikor gonoszak voltak), hogy olyan

9b Alma 30:53.

c Hél. 6:26–30;

Mózes 5:29, 49–52.

11a Hél. 14:30.

12a Alma 54:5–11;

3 Ne. 4:7–10.

18a 3 Ne. 6:6.

valakit neveztek ki főkapitánynak, akiben megvolt a kinyilatkoztatás és a "prófétálás lelke is; ez a Gidgiddóni tehát nagy próféta volt, és ő volt a főbíró is.

20. Most a nép ezt mondta Gidgiddóninak: Imádkozz az Úrhoz, és engedd meg nekünk, hogy felmenjünk a hegyekbe és a vadonba, hogy rátörhessünk a rablókra, és a saját földjeiken pusztíthassuk el őket.

21. De Gidgiddóni azt mondta nekik: Az Úr ezt "megtiltotta, mert ha mi megyünk fel ellenük, akkor ^b az Úr a kezeikbe fog adni minket; földjeink közepén fogunk tehát előkészületeket tenni, és összegyűjtjük a seregeinket, és nem megyünk ellenük, hanem megvárjuk, hogy ők jöjjenek ellenünk; tehát ahogy él az Úr, úgy ha ezt tesszük, akkor ő a kezeinkbe fogja adni őket.

22. És lőn, hogy a tizenhetedik évben, az év vége felé, Lakoneusz kiáltványa mindenhova eljutott, szerte azon föld színén, és ők fogták lovaikat, és kocsijaikat, és marháikat, és mind a nyájaikat és a csordáikat, és gabonájukat, és mind a javaikat, és ezrével és tízezérel elvonultak, míg oda nem értek arra a helyre, melyet arra jelöltek ki, hogy ott gyűljenek össze, és ellenségeik ellen ott védjék meg magukat.

23. És az erre kijelölt föld Zarahemla földje volt, valamint az a föld, mely Zarahemla földje és a Bőség földje között volt, igen, addig a vonalig, mely a

Bőség földje és a Pusztaság földje között volt.

24. És nagyon sok ezer, nefitának nevezett ember gyűlt össze erre a földre. Most, Lakoneusz az "északi földön lévő nagy átok miatt hagyta meg a népnek azt, hogy a déli földön gyűljenek össze.

25. És megerősítették magukat ellenségeikkel szemben; és egy földön laktak, és egy csoportban, és olyannyira félték a Lakoneusz által elmondott szavakat, hogy minden bűnük megbánták; és az Úrhoz, Istenükhöz intézték imáikat, hogy "szabadítsa ki őket akkor, amikor ellenségeik csatában rájuk rontanak.

26. És rendkívül el voltak keseredve ellenségeik miatt. És Gidgiddóni meghagyta, hogy készítsenek mindenféle harci "fegyvereket, és utasításai szerint erősítsék meg magukat fegyverzettel, és páncélzattal és kerek pajzsokkal.

---

4. FEJEZET

A nefita csapatok legyőzik a Gadianton rablókat – Giddiánhi elesik, és utódját, Zemnarihát felakasztják – A nefiták az Urat dicsérik a győzelmeikért. Mintegy Kr.u. 19–22.

És lőn, hogy a tizennyolcadik év vége felé a rablóknak ezen seregei készen álltak a harcra, és elkezdtek lejönni és portyázni a dombokról, és a hegyekből,

és a vadonból, és a hadiszállásaikból, és a titkos helyeikről, és kezdték birtokba venni azokat a földeket, melyek a déli földön, és amelyek az északi földön voltak, és kezdték birtokba venni mindazokat a földeket, melyeket "otthagytak a nefiták, és a városokat, amelyeket lakatlanul hagytak.

2. De íme, azokon a területeken, amelyeket otthagytak a nefiták, nem voltak sem vad állatok, sem vadak, és csak a vadonban volt vad a rablóknak.

3. És a rablók élelemhiány miatt csak a vadonban tudtak élni; mert a nefiták kietlen hagyták földjeiket, és összegyűjtötték a csordáikat és a nyájait, és mind a javaikat, és egy csoportban voltak.

4. A rablóknak tehát csak akkor volt lehetőségük a fosztogatásra és az élelemszerzésre, ha nyílt csatában jöttek a nefiták ellen; és mivel a nefiták egy csoportban és oly sokan voltak, és mert féltettek maguknak élelmet, és lovakat, és jószágot és mindenféle nyájukat, hogy hét éven keresztül fenn tudják tartani magukat, mely idő alatt, azt remélték, hogy ki fogják irtani a rablókat azon föld színéről; és így telt el a tizennyolcadik év.

5. És lőn, hogy a tizenkilencedik évben Giddiánhi szükségnek látta, hogy felmenjen harcolni a nefiták ellen, mert semmilyen más módon nem tudták fenntartani magukat,

csak fosztogatás, és rablás és emberölés útján.

6. És nem mertek annyira szétszéledni azon föld színén, hogy gabonát termesszenek, nehogy a nefiták rájuk törjenek és legyilkolják őket; Giddiánhi tehát parancsot adott a seregeinek, hogy ebben az évben menjenek fel harcolni a nefiták ellen.

7. És lőn, hogy fel is jöttek harcolni; és ez a hatodik hónapban volt; és íme, nagy és rettenetes volt az a nap, amikor feljöttek harcolni; és rablók módján voltak felöltözve; és báránybőr volt az ágyékuk körül, és vérrel voltak bekenve, és le volt borotválva a fejük, és sisakot viseltek azon; és fegyverzetük és vérrel bekent testük miatt nagy és rettenetes volt Giddiánhi seregeinek a megjelenése.

8. És lőn, hogy a nefita csapatok, midőn észlelték Giddiánhi seregeinek feltűnését, mind a földre borultak és az Úrhoz, Istenükhöz emelték a fohászaikat, hogy kímélje meg és szabadítsa ki őket ellenségeik kezéből.

9. És lőn, hogy Giddiánhi seregei, amikor ezt látták, örömben nagy hangon kiabálni kezdtek, mert azt gondolták, hogy a nefiták az ő seregeik rettenetes volta miatt borultak le félve.

10. Ám csalódtak ezen dolog tekintetében, mert a nefiták nem félték tőlük; hanem Istenüket "félték, és hozzá könyörögtek védelemért. Amikor tehát

Giddiánhi seregei rájuk törtek, ők fel voltak készülve, hogy megütközzenek velük; igen, az Úr erejével fogadták őket.

11. És a csata ebben a hatodik hónapban kezdődött; és nagy és rettenetes volt ez a csata, igen, nagy és rettenetes volt annak öldöklése, olyannyira, hogy soha nem láttak még ilyen nagy öldöklést Lehi népe között, amióta ő elhagyta Jeruzsálemet.

12. És Giddiánhi minden "fenyegetőzése és esküdözése ellenére, íme, a nefiták megverték őket, olyannyira, hogy meghátráltak előlük.

13. És lőn, hogy "Gidgiddóni megparancsolta, hogy seregei egészen a vadon széléig üldözzék őket, és hogy senkit se kíméljenek, aki útközben a kezükbe kerül. És így üldözték és ölték őket, a vadon széléig, egészen addig, míg eleget nem tettek Gidgiddóni parancsának.

14. És lőn, hogy Giddiánhit, aki merészen ellenállt és harcolt, üldözőbe vették, amikor menekült; és mivel fáradt volt a sok harctól, utolérték és megölték. És ez volt a vége Giddiánhinak, a rablónak.

15. És lőn, hogy a nefiták seregei ismét visszatértek biztonságot nyújtó helyükre. És lőn, hogy elmúlt ez a tizenkilencedik év, és a rablók nem jöttek ismét harcolni; és a huszadik évben sem jöttek el ismét.

16. És a huszonegyedik évben sem jöttek fel harcolni, ám minden oldalról felvonultak,

hogy Nefi népét ostromzár alá vegyék; mert azt gondolták, hogy ha Nefi népét elvágják a földjeiktől, és minden oldalról beszorítják őket, és ha minden külső javuktól elvágják őket, akkor rábírhadják őket arra, hogy adják meg magukat, ahogyan azt ők megkívánják tőlük.

17. És kineveztek maguknak egy másik vezért, akinek Zemnariha volt a neve; Zemnariha volt tehát az, aki ezt az ostromzárát elrendelte.

18. De íme, ez javára vált a nefitáknak; mert a rablók képtelenek voltak olyan hosszú ideig ostromzár alatt tartani őket, hogy az bármi hatással is lett volna a nefitákra, mivel olyan sok élelmük volt elraktározva,

19. És mert a rablók között szűken volt az élelem; mert íme, semmijük nem volt, csak hús a fenntartásukra, mely húst a vadonban szereztek.

20. És lőn, hogy a "vad is olyannyira megfogyatkozott a vadonban, hogy a rablók már majdnem éhen veszték.

21. És a nefiták szüntelenül ki-kirohantak, és éjjel-nappal támadták seregeiket, és ezrével meg tízezérel vágták őket.

22. És így Zemnariha népe, az éjjel és nappal elszenvedett nagy pusztulás miatt már azt kívánta, hogy hagyjanak fel tervükkel.

23. És lőn, hogy Zemnariha parancsot is adott népének, hogy szüntessék meg az ostrom-

zárat, és vonuljanak el az északi föld legtávolabbi részeire.

24. És most, mivel Gidgiddóni tudott a tervükről, és tudta, hogy gyengék az élelemhiány és a közöttük véghezvitt nagy öldöklés miatt, éjjel kiküldte tehát a seregeit, és elvágta visszavonulásuk útját, és visszavonulásuk útjába helyezte el a seregeit.

25. És ezt éjjel tették, és úgy a rablók mögé vonultak, hogy másnap, amikor a rablók megkezdtek a vonulásukat, elől is és hátul is a nefiták seregeivel találkoztak.

26. És a délen levő rablókat is elvágták a visszavonulási helyektől. És mindezeket a dolgokat Gidgiddóni parancsára tették.

27. És sok ezren voltak, akik megadták magukat, foglyokként a nefitáknak, és a többi közülük megölték.

28. És vezérüket, Zemnarihát elfogták és felakasztották egy fára, igen, méghozzá annak tetejére, amíg meg nem halt. És miután felakasztották és meghalt, a földre döntötték a fát, és hangos szóval felkiáltottak, mondván:

29. Az Úr őrizze meg népét igazlelkőségben és megszentelt szívvel, hogy éppen úgy, ahogyan ezt a férfit a földre döntötték, földre döntsék mindazokat, akik a hatalom és a titkos összeküvések miatt arra törekednek, hogy megöljék őket.

30. És örvendeztek és ismét egyszerre felkiáltottak, mondván: "Ábrahám Istene, és Izsák Istene, és Jákób Istene védelmezze meg ezt a népet igazlelkőségben mindaddig, amíg ^bIstenük nevét szólítják védelemért.

31. És lőn, hogy mindnyájan egy emberként énekelni kezdtek és "dicsérni az Istenüket azon nagy dologért, melyet értük tett, amikor megóvta őket attól, hogy ellenségeik kezébe kerüljenek.

32. Igen, ezt kiáltották: "Hozsanna a Magasságos Istennek! És ezt kiáltották: Áldott legyen az Úrnak, a ^bMindenható Istennek, a Magasságos Istennek a neve!

33. És örömtől duzzadt a szívük, és sok könnyet ontottak Isten hatalmas jósága miatt, hogy kiszabadította őket ellenségeik kezéből; és tudták, hogy bűnbánatuk és alázatosságuk folytán volt az, hogy megszábadultak az örök pusztulástól.

5. FEJEZET

A nefiták bűnbánatot tartanak és felhagynak a bűneikkel – Mormon népének történetét írja és az örökévaló ígét hirdeti nekik – Izráelt össze fogják gyűjteni hosszú szétszórtságából. Mintegy Kr.u. 22–26.

És most íme, egyetlen élő lélek sem volt mind a nefiták népe között, aki a legkisebb mérték-

30a Alma 29:11.

b Ether 4:15.

31a Alma 26:8.

ksz Hála, Hálaadás,
Hálás.

32a ksz Hozsanna.

b 1 Ne. 1:14.

ksz Isten, Istenség.

ben is kételkedett volna mind a szent próféták szavaiban, akik szóltak vala; mert tudták, hogy annak szükségképpen úgy kell lennie, hogy azoknak be kell teljesedniük.

2. És a sok jel miatt, mely a próféták szavai szerint megadatott, tudták, hogy szükségképpen úgy kell lennie, hogy Krisztus már eljött; és a bekövetkezett dolgok miatt tudták, hogy minden dolognak szükségképpen be kell következnie, a megmondottak szerint.

3. Felhagytak tehát minden bűnükkel, és az utálatosságaikkal, és a paráznaságaikkal, és éjjel-nappal teljes szorgalommal szolgálták Istent.

4. És most lőn, hogy miután minden rablót fogságba ejtettek, olyannyira, hogy akit nem öltek meg, azok közül senki nem szökött meg, börtönbe vetették a foglyaikat, és meghagyták, hogy prédikálják nekik Isten szavát; és aki megbánta bűneit és szövetségre lépett, hogy többé nem fog embert ölni, azt "szabadon bocsátották.

5. Ám aki nem lépett közülük szövetségre, és akinek még mindig ezek a titkos gyilkosságok voltak a szívében, igen, akiről úgy látták, hogy fenyegetéseket liheg a testvérei ellen, azt kárhoztatták és megbüntették a törvény szerint.

6. És így véget vetettek mind ezeknek a gonosz, és titkos, és utálatos összeesküvéseknek,

melyek során oly sok gonoszsgot és gyilkosságot követtek el.

7. És így telt el a "huszonkettedik év, és a huszonharmadik év is, és a huszonnegyedik, és a huszonötödik év; és így huszonöt év múlt el.

8. És sok minden történt, ami egyesek szemében nagynak és csodálatosnak tűnne; mindazonáltal ezeket nem lehet mind leírni ebben a könyvben; igen, ez a könyv még a "századrészét sem tartalmazhatja annak, ami ily sok ember között huszonöt év alatt történt.

9. De íme, vannak olyan "feljegyzések, amelyek ennek a népnek minden cselekedetét tartalmazzák; és Nefi adott egy rövidebb, de hű beszámolót.

10. Nefi feljegyzése szerint, mely a Nefi lemezeinek nevezett lemezekre volt bevésve, készítettem tehát el feljegyzésemet ezekről a dolgokról.

11. És íme, azokon a lemezen készítem el a feljegyzést, melyeket a saját kezeimmel készítettem.

12. És íme, engem "Mormonnak hívnak, mert ^bMormon földje után neveztek el, azon föld után, amelyen Alma megalapította az egyházat a nép között, igen, az első gyülekezetet, amit törvényszegésük után megalapítottak közöttük.

13. Íme, én Jézus Krisztusnak, Isten Fiának a tanítványa vagyok. Ő hívott el engem, hogy hirdessem igéjét a népe

5 4a ksz Szabadság.
7a 3 Ne. 2:8.
8a 3 Ne. 26:6–12.

9a Hél. 3:13–15.
12a Morm. 1:1–5.
b Móziás 18:4;

Alma 5:3.

között, hogy örökké tartó életük lehessen.

14. És azért vált tanácsossá, hogy én Isten akarata szerint "feljegyzést készítek mindarról, ami történt, hogy a már eltávozottak imái, akik a szentek voltak, hitük szerint beteljesedjenek –

15. Igen, rövid feljegyzést arról, ami attól az időtől fogva történt, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet, egészen mostanáig.

16. Feljegyzésemet tehát azokból a beszámolókból készítem, melyeket azok adtak, akik előttem voltak, az én napom kezdetéig.

17. És aztán azokról a dolgokról készítek "feljegyzést, amelyeket saját szememmel láttam.

18. És tudom, hogy a feljegyzés, melyet készítek, hű és igaz feljegyzés; mindazonáltal sok olyan dolog van, melyet a nyelvünk miatt nem tudunk "leírni.

19. És most befejezem mondandómat, magamat illetően, és folytatom beszámolómat azokról a dolgokról, amelyek énelőttem voltak.

20. Én Mormon vagyok, Lehi egyenes leszármazottja. Jó okom van rá, hogy áldjam Istenemet, az én Szabadítómat, Jézus Krisztust, amiért kihozta atyáinkat Jeruzsálem földjéről (és erről "senki nem tudott őrajta

és azokon kívül, akiket arról a földről kihozott) és amiért nekem és népemnek lelkünk szabadulására annyi ismeretet adott.

21. Bizony megáldotta "Jákób "házát, és "irgalmas volt József magjához.

22. És "amennyiben Lehi gyermekei betartották parancsolatait, ő megáldotta őket és felvirágoztatta őket, szava szerint.

23. Igen, és biztos el fogja vezetni ismét József magjának egy "maradékát az Úr, Istenük "ismeretéhez.

24. És amilyen biztosan él az Úr, "össze fogja gyűjteni a föld négy szegletéből Jákób magja maradékának egészét, akik az egész föld színén szét vannak szórva.

25. És mert szövetséget kötött Jákób egész házával, ezért a szerinte megfelelő időben be fog teljesedni a szövetség, melyben Jákób házával szövetkezett, hogy Jákób házának egészét "vissza fogja állítani azon szövetség ismeretéhez, melyben szövetkezett velük.

26. És akkor majd "megismerik Megváltójukat, aki Jézus Krisztus, az Isten Fia; és akkor a föld négy szegletéből összegyűjtik őket a saját földjeikre, ahonnan szétszórattak; igen, ahogy él az Úr, ez így lesz. Ámen.

14a Énós 1:13–18;
T&Sz 3:19–20.

17a Morm. 1:1.

18a Ether 12:25.

20a 1 Ne. 4:36.

21a 1 Móz. 32:28.

b ksz Izráel.

c 5 Móz. 33:13–17.

22a 2 Ne. 1:20.

23a Alma 46:24.

b 2 Ne. 3:12.

24a ksz Izráel – Izráel

összegyűjtése.

25a 3 Ne. 16:5.

26a 2 Ne. 30:5–8;

3 Ne. 20:29–34.

6. FEJEZET

A nefiták boldogulnak – Kevélység, gazdagság és osztálykülönbségek támadnak – Az egyházat széthúzások osztják meg – Sátán nyílt lázadásba vezeti a népet – Sok próféta bűnbánatot hirdet a népnek, és megölik őket – Gyilkosaik a kormány megdöntésére szövetkeznek. Mintegy Kr.u. 26–30.

És most lőn, hogy a huszonhatodik évben a nefiták összes népe visszatért a földjeire, minden férfi a családjával, nyájaival és csordáival, lovaival és marháival, és minden birtokukban lévő dologgal együtt.

2. És lőn, hogy nem ették meg az összes élelmüket, magukkal vitték tehát mindazt, ami nem fogyott el, minden gabonájukat, minden fajtából, és aranyukat, és ezüstjüket, és mind az értékes dolgaikat, és visszatértek a saját földjeikre és a saját birtokaikra, északon is és délen is, az északi földön is és a déli földön is.

3. És azoknak a rablóknak, akik szövetségre léptek, hogy fenntartják az ország békéjét, és akik lámániták akartak maradni, a számuk szerint földet adtak, hogy munkájuk által legyen mivel fenntartani magukat; és így az egész országban békét teremtettek.

4. És ismét kezdtek boldogulni és nagyvá válni; és elmúlt a huszonhatodik és a huszonhetedik év, és nagy rend volt az országban; és az egyenlőség és

az igazságosság szerint hozták törvényeiket.

5. És most semmi nem volt az országban, ami meggátolhatta volna a nép szüntelen boldogulását, csakis az, ha vétekbe esnek.

6. És most, ezt a nagy békét Gidgiddóni, és Lakoneusz, a bíró és a többi kinevezett vezető teremtette meg az országban.

7. És lőn, hogy sok új várost építettek, és sok régi várost rendbe hoztak.

8. És sok országotat építettek, és sok utat készítettek, amelyek várostól városig, és egyik földtől a másik földig, és egyik helytől a másik helyig vezettek.

9. És így múlt el a huszonnyolcadik év, és a nép állandó békében élt.

10. De lőn, hogy a huszonkilencedik évben szóváltások keletkeztek a nép között; és egyesek rendkívül nagy gazdagságuk miatt felemelkedtek, "kevélyek és dicsekvők lettek, igen, és igencsak üldözték a többieket.

11. Mert volt az országban sok kereskedő, és sok törvénytudó és sok hivatalnok is.

12. És az emberek kezdtek osztályok szerint megkülönböztetni magukat, vagyis a "vagyonuk és a tanulási lehetőségeik szerint; igen, egyesek tudatlanok voltak a szegénységük miatt, míg mások igencsak iskolázottak voltak a vagyonuk miatt.

13. Egyesek felemelkedtek a

kevélységben, míg mások rendkívül alázatosak voltak; egyesek szidalmazással válaszoltak a szidalmazásra, míg mások úgy viselték el a szidalmazást, és az „üldöztetést, és a mindenféle megpróbáltatásokat, hogy nem fordultak oda és ^bszidalmaztak ők is, hanem alázatosak és töreldemesek voltak Isten előtt.

14. És így rendkívül nagy egyenlőtlenség támadt az egész országban. Olyannyira, hogy az egyház kezdett feloszlani, igen, úgyhogy a harmincadik évben az egyház már az ország egész területén feloszlott, kivéve néhány olyan lámánita csoportot, akik megtértek az igaz hithez; és akik nem voltak hajlandók eltávolodni attól, mert szilárdak, és állhatatosak és rendíthetetlenek voltak, s hajlandók voltak teljes „igyekezettel betartani az Úr parancsolatait.

15. Most az volt az oka a nép gonoszságának, hogy a Sátánnak nagy hatalma volt, mindenféle gonosz cselekedetekre bujtoztatva a népet, és kevélységgel felfuvalkodottakká téve őket, arra kísértvén, hogy hatalomra, és felhatalmazásra, és vagyonra, és a világ hiábavaló dolgaira törekedjenek.

16. És így vezette félre Sátán az emberek szívét, hogy mindenféle gonoszságokat cselekedjenek; tehát csak egy pár évig élvezték a békét.

17. És így a harmincadik év elejére – miután a nép régóta kiszolgáltatta magát annak, hogy az ördög „kísértései oda vigyék őket, ahová ő el akarja hurcolni őket, és hogy megtegyék mindazokat a gonoszságokat, amiket szeretne – és így ennek a harmincadik évnek az elejére rendkívül gonosz állapotban voltak.

18. Most, ők nem „tudatlanul követtek el bűnt, mert ismerték Isten rájuk vonatkozó akaratát, mivel azt nekik megtanították; szándékosan ^blázadtak fel tehát Isten ellen.

19. És most ez Lakoneusznak, Lakoneusz fiának a napjaiban történt, mert Lakoneusz töltötte be atyja székét, és ebben az évben ő kormányozta a népet.

20. És kezdtek olyan emberek lenni, akik a mennyekből kaptak „sugalmazást és küldettek el, és ezek az egész országban kiálltak a nép közé, prédikálva és bátran bizonyosságot téve a nép bűneiről és gonoszságairól, bizonyosságot téve nekik azon megváltást illetően, melyet az Úr hoz majd a népéért, vagyis más szavakkal Krisztus feltámaszásáról; és bátran bizonyosságot tettek a ^bhaláláról és a szenvedéseiről.

21. Most sokan voltak a nép között, akik rendkívül felháborodtak azok miatt, akik bizonyosságot tettek ezekről a dolgokról;

13a ksz Üldöz,
Üldöztetés.
b Mát. 5:39;
4 Ne. 1:34;
T&Sz 98:23–25.

14a ksz Szorgalom.
17a ksz Kisért, Kisértés.
18a Móziás 3:11.
b ksz Lázadás.
20a ksz Próféta;

Sugalmaz,
Sugalmazás.
b ksz Engesztel,
Engesztelés;
Keresztre feszítés.

és akik felháborodtak, azok főleg a főbírók voltak, és azok, akik "főpapok és törvénytudók voltak; igen, mindazok, akik törvénytudók voltak, megharagudtak azokra, akik bizonytságot tettek ezekről a dolgokról.

22. Most nem volt olyan törvénytudó, vagy bíró, vagy főpap, akinek hatalmában állt volna bárkit is halálra ítélni anélkül, hogy az ítéletet az ország kormányzója aláírta volna.

23. Most sok olyan volt azok között, akik bizonytságot tettek a Krisztust illető dolgokról, és akik merészen bizonytságot tettek, akiket titokban elfogtak és kivégeztek a bírák, és a halálukról csak a haláluk után szerzett tudomást az ország kormányzója.

24. Most íme, ez ellenkezett az ország törvényeivel, hogy bárkit is kivégezzenek anélkül, hogy hatalmat kaptak volna erre az ország kormányzójától.

25. Panasz érkezett tehát Zarahemla földjére az ország kormányzójához, azok ellen a bírák ellen, akik az Úr prófétáit törvényellenesen halálra ítélték.

26. Most lőn, hogy elfogták és a bíró elé állították őket, hogy elkövetett bűntettük miatt azon "törvény szerint ítékezzenek felettük, melyet a nép hozott.

27. Most lőn, hogy ezeknek a bírának sok barátjuk és rokonuk volt; a többiek pedig, igen, méghozzá majdnem minden

törvénytudó és főpap összegyűlt és azokhoz a rokonokhoz és bírákhoz szegődött, akiket megítélni készültek a törvény szerint.

28. És ezek "szövetségre léptek egymással, igen, méghozzá ugyanarra a szövetségre, melyet a régiek adtak meg nekik, mely szövetséget az ^bördög adta, és ő szolgált azzal, hogy minden igazlelkűség ellen egyesítse őket.

29. Összefogtak tehát az Úr népe ellen, és szövetségre léptek, hogy el fogják pusztítani őket, és hogy azokat, akik vétkesek voltak az emberölésben, kiszabadítják az igazságszolgáltatás markából, melyet már majdnem kiszabtak rájuk a törvény szerint.

30. És dacoltak hazájuk törvényével és jogaival; és szövetséget kötöttek egymással, hogy elpusztítják a kormányzót, és "királyt állítanak az ország élére, hogy az ország ne legyen többé szabad, hanem királyoknak legyen alárendelve.

---

7. FEJEZET

A főbírókat megölik, a kormányt megdöntik és a nép törzsekre szakad – Jákób, egy antikrisztus, királya lesz egy titkos összesküvésnek – Nefi bűnbánatot és Krisztusba vetett hitet prédikál – Angyalok szolgálnak neki naponta, fivérét pedig feltámasztja a halálból – Sokan bűnbánatot tartanak és

21a T&S 121:36–37.
ksz Hitehagyás.
26a Móziás 29:25;

Alma 1:14.
28a ksz Titkos
összeesküvések.

b Hél. 6:26–30.
30a 1 Sám. 8:5–7;
Alma 51:5.

megkeresztelkednek. Mintegy Kr.u. 30–33.

Most íme, megmutatom nektek, hogy királyt ugyan nem állítottak az ország élére; ám még ugyanebben az évben, igen, a harmincadik évben pusztítást végeztek a bírói székben, igen megölték az ország főbíróját.

2. És a nép megoszlott, egymás ellen fordultak; és törzsekre szakadtak, mindenki a családja, és a rokonsága és a barátai szerint; és így döntötték meg az ország kormányzását.

3. És minden törzs kinevezett maga élére egy főnököt vagy vezetőt, és így lettek törzsek és törzsek vezetői.

4. Most íme, nem volt olyan ember közöttük, akinek ne lett volna nagy családja, és sok rokona és barátja; tehát rendkívül nagyok lettek a törzsek.

5. Most ezt tették tehát, csak éppen nem háborúskodtak egymással. És mindez a sok gonoszság azért támadt a nép között, mert "átadták magukat a Sátán hatalmának.

6. És a prófétákat meggyilkolók barátainak és rokonainak "titkos összeesküvése folytán megsemmisítették a kormány rendelkezéseit.

7. És nagy viszályt okoztak az országban, olyannyira, hogy a nép igazlelkűbb része is majdnem mind gonosz lett; igen, csak kevés igazlelkű ember volt közöttük.

8. És így hat év sem telt el

azóta, hogy a nép nagyobbik része elfordult az igazlelkűségtől, miként az eb visszatér az "okádékához, vagy mint a disznó a sárban fetrengéshez.

9. Most összegyűlt ez a titkos összeesküvés, mely olyan sok gonoszságot hozott a népre, és élükre egy olyan férfit állítottak, akit Jákóbnak neveztek.

10. És királyuknak hívták. Király lett tehát ezen gonosz banda felett; és ő egyike volt azok elöljáróinak, akik a Jézusról bizonyosságot tevő próféták ellen szóltak.

11. És lőn, hogy ezek száma nem volt olyan mértékű, mint azon nép törzseié, akik egyesültek. Bár vezetőik hozták törvényeiket – mindenki törzse szerint – mindazonáltal ellenségek voltak. És annak ellenére, hogy nem voltak igazlelkű emberek, azok gyűlölete mégis összekötötte őket, akik szövetségre léptek, hogy elpusztítják a kormányt.

12. Jákób tehát, mivel látta, hogy ellenségeik többen vannak, mint ők, és mert ő volt a banda királya, megparancsolta tehát a népének, hogy meneküljenek el az ország legészakibb részébe, és építsenek fel ott maguknak egy "királyságot, míg majd csatlakoznak hozzájuk az elszakadók (mert azzal hízelgett nekik, hogy sok elszakadó lesz), és elég erősek nem lesznek ahhoz, hogy a nép törzseivel hadakozzanak; és így is tettek.

13. És olyan gyorsan elvonul-

tak, hogy elérhető távolságon belül a nép nem tudta feltartóztatni őket. És így végződött a harmincadik év; és így álltak Nefi népének ügyei.

14. És lőn, hogy a harmincegyedik évben törzsekre voltak osztva, minden férfi a családja, rokonai és barátai szerint; mindazonáltal megegyezésre jutottak abban, hogy nem mennek háborúba egymás ellen; ám nem voltak egységesek a törvényeiket, és a kormányzás módját illetően, mert azok elképzelése szerint alapították meg ezeket, akik a vezérek és a vezetők voltak. Ám nagyon szigorú törvényeket hoztak arra, hogy az egyik törzs nem követhet el sérelmet a másik ellen, és így bizonyos mértékben béke volt az országban; mindazonáltal szívük elfordult az Úrtól, Istenüktől, és megkövezték a prófétákat, és kiűzték őket maguk közül.

15. És lőn, hogy “Nefi – mivel angyalok, és az Úr szava is meglátogatták, angyalokat látott tehát, és szemtanú volt, és hatalmat kapott arra, hogy tudhasson Krisztus elrendelt szolgálatáról, és annak is szemtanúja volt, hogy miként tért gyorsan vissza a nép az igazlelkűségtől a gonoszságaihoz és az utálatosságaihoz;

16. El volt keseredve tehát szívük keménysége és elméjük vaksága miatt – még ugyanabban az évben elment tehát

közéjük, és hozzálátott, hogy bátran bizonyosságot tegyen a bűnbánatról és a bűnök bocsánatáról, az Úr, Jézus Krisztusba vetett hit által.

17. És sok mindent tanított nekik; és ezt nem lehet mind leírni, és egy részük nem lenne elegendő, tehát ezek nincsenek leírva ebben a könyvben. És Nefi “hatalommal és nagy felhatalmazással tanított.

18. És lőn, hogy megharagudtak rá, méghozzá azért, mert nagyobb hatalma volt, mint nekik, és így “nem tudtak nem hinni a szavaiban, mert oly nagy volt az Úr, Jézus Krisztusba vetett hite, hogy naponta angyalok szolgáltak neki.

19. És Jézus nevében ördögöket és “tisztátalan lelkeket űzött ki; és még a halálból is feltámasztotta fivérét, akit a nép megköveztett és aki meghalt.

20. És a nép látta, és tanúja volt ennek, és dühösekké váltak rá a hatalma miatt; és ő még “sok más csodát tett Jézus nevében a nép szeme láttára.

21. És lőn, hogy elmúlt a harmincegyedik év, és csak kevesen voltak azok, akik megtértek az Úrhoz; de akik megtértek, azokon valóban látta a nép, hogy Isten hatalma és Lelke látogatta meg őket, mely Jézus Krisztusban van, akiben hittek.

22. És akiből ördögöket űztek ki, és akik meggyógyultak a betegségeikből és a nyavalyáikból, azok is híven kijelentették

15a 3 Ne. 1:2.
17a ksz Hatalom.
18a 2 Ne. 33:1;

Alma 4:19.
19a ksz Lélek – Gonosz
lelkek.

20a 3 Ne. 8:1.

a népnek, hogy Isten Lelke munkálkodott rajtuk, és meggyógyultak; és jeleket is mutatnak, és bizonyos csodákat is tettek a nép között.

23. Így telt el a harminckettedik év is. És a harmincharmadik év kezdetén Nefi tovább beszélt a népnek; és bűnbánatot és bűnbocsánatot prédikált nekik.

24. Most szeretném, ha arra is emlékeznének, hogy senkit nem vezettek el a bűnbánathoz, akit ne ^akereszteltek volna meg vízzel.

25. Nefi tehát férfiakat rendelt el erre a szolgálatra, hogy mindenkit, aki hozzájuk jön, vízzel megkereszteljenek, annak tanúságául és bizonyosságául Isten és az emberek előtt, hogy bűnbánatot tartottak és elnyerték bűneik ^abocsánatát.

26. És ennek az évnek a kezdetén sokan voltak, akiket megkereszteltek a bűnbánatra; és így telt el az év legnagyobb része.

8. FEJEZET

Viharok, földrengések, tüzek, forgószelek és természeti katasztrófák bizonyítják Krisztus keresztire feszítését – Sok ember elpusztul – Három napig sötétség borítja a földet – Az életben maradtak soruk felett siránkoznak. Mintegy Kr.u. 33–34.

És most lőn, hogy feljegyzésünk

szerint, és mi tudjuk, hogy feljegyzésünk igaz, mert íme, igaz ember volt az, aki a feljegyzést vezette – mert ő valóban sok ^acsodát tett Jézus ^bnevében; és senki nem volt, aki Jézus nevében csodát tudott tenni úgy, hogy ne tisztult volna meg teljesen a gonoszságtól –

2. És most lőn, hogy ha ez az ember nem követett el hibát az időszámításunkban, akkor elmúlt a ^aharmincharmadik év;

3. És a nép kezdte nagy buzgósággal várni a jelet, melyet a lámánita Sámuel, a próféta adott, igen, azt az időt, amikor három napig ^asötétség lesz ezen föld színén.

4. És annak ellenére, hogy már olyan sok ^ajel adatott, nagy kételkedések és szóváltások kezdődtek a nép között.

5. És lőn, hogy a harmincnyedik évben, az első hónapban, a hónap negyedik napján nagy zivatar támadt, olyan nagy, amilyenről még soha nem hallottak az egész országban.

6. És nagy és borzalmas ^avihar is volt; és borzalmas mennydörgés, olyannyira, hogy ^baz egész földet megrázta, mintha az majd ketté hasadna.

7. És rendkívül éles villámlás is volt, amilyenről még soha nem hallottak az egész országban.

8. És tüzet fogott ^aZarahemla városa.

9. És a tenger mélyére süllyedt

24a ksz Keresztel, Keresztelés.

25a T&Sz 20:37. ksz Bűnök bocsánata.

8 1a 3 Ne. 7:19–20;

Morm. 9:18–19.

b Csel. 3:6; Jákób 4:6.

2a 3 Ne. 2:8.

3a 1 Ne. 19:10;

Hél. 14:20, 27;

3 Ne. 10:9.

4a ksz Keresztre feszítés.

6a 1 Ne. 19:11;

Hél. 14:21.

b Mát. 27:45, 50–51.

8a 4 Ne. 1:7–8.

Moróni városa, lakossága pedig vízbe fúlt.

10. És Moróniha városára ráomlott a föld, úgyhogy a város helyén egy nagy hegy keletkezett.

11. És nagy és rettenetes pusztulás volt a déli földön.

12. De íme, még nagyobb és rettenetesebb pusztulás volt az északi földön; mert íme, a vihar és a forgószelek, és a mennydörgés és a villámlás, és a rendkívül erős földrengés miatt megváltozott az egész föld felszíne;

13. És az "országutak megrepedtek, a sík utak feltöredeztek, és sok sima hely göröngyös lett.

14. És sok nagy és figyelemreméltó város "elsüllyedt, és sok leégett, és sok addig rázkódott, míg a földre nem omlottak az épületei, és el nem pusztult a lakossága, és kihaltak nem lettek ezek a helyek.

15. És volt néhány város, amelyik megmaradt; de ezeket is rendkívül nagy kár érte, és sokan voltak bennük, akik meghaltak.

16. És voltak olyanok, akiket elragadott a forgószelel; és senki nem tudja, hogy ezek hova lettek, csak azt tudjuk, hogy elragadtattak.

17. És így az egész föld felszíne átfőrmálódott a viharok, és a mennydörgés, és a villámlás és a földrengés miatt.

18. És íme, a "sziklák kettéhasadtak, és úgy összetöredeztek

az egész föld színén, hogy mindenfelé az egész ország területén darabokban, szilánkokra tördelve heverték.

19. És lőn, hogy amikor megszűnt a mennydörgés, és a villámlás, és a zivatar, és a vihar és a földrengés – mert íme, ezek mintegy három órán át tartottak; és némelyek azt mondják, hogy hosszabb ideig; mindazonáltal mindezek a nagy és rettenetes dolgok mintegy "három óra alatt történtek – és akkor íme, sötétség volt a föld színén.

20. És lőn, hogy sűrű sötétség volt azon egész föld színén, olyannyira, hogy azok a lakosok, akik nem estek el, "érezhették a ^bsötét párákat;

21. És a sötétség miatt nem lehetett világosság. És gyertyát, és fáklyát, és tüzet sem tudtak gyújtani a jó és rendkívül száraz fájuk segítségével, így tehát egyáltalán nem lehetett világosság.

22. És nem láttak semmilyen világosságot, sem tüzet, sem szikrát, sem a napot, sem a holdat, sem a csillagokat, mert olyan nagy volt a sötét köd, mely beborította annak a földnek a színét.

23. És lőn, hogy "három napig tartott az, hogy nem láttak világosságot; és szüntelenül nagy gyász és jajgatás és sírás volt az egész nép között; igen, nagyon sóhajtozott a nép az őket ért sötétség és nagy pusztítás miatt.

24. És az egyik helyen hal-

13a Hél. 14:24;
3 Ne. 6:8.
14a 1 Ne. 12:4.

18a Hél. 14:21–22.
19a Luk. 23:44.
20a 2 Móz. 10:21–22.

b 1 Ne. 12:5; 19:11.
23a 1 Ne. 19:10.

lani lehetett, hogy felkiáltanak, mondván: Ó, bárcsak bűnbánatot tartottunk volna még ezen nagy és borzalmas nap előtt, és akkor az Úr megkímélte volna a testvéreinket, és nem égtek volna el^a Zarahemla nagy városában.

25. És egy másik helyen azt lehetett hallani, hogy felkiáltanak és gyászolnak, mondván: Ó, bárcsak bűnbánatot tartottunk volna még ezen nagy és borzalmas nap előtt, és nem öltük és köveztük volna meg és nem úztuk volna ki a prófétákat; és akkor az Úr megkímélte volna édesanyáinkat és szép leányainkat, és gyermekeinket, és nem temette volna őket el Moróniha nagy városa. És ilyenek voltak, nagyok és borzalmasak az emberek jajgatásai.

9. FEJEZET

A sötétben Krisztus hangja kijelenti, hogy gonoszságuk miatt sok ember és város elpusztult – Továbbá kijelenti istenségét, bejelenti, hogy Mózes törvénye betöltetett, és felszólítja az embereket, hogy jöjjenek hozzá és legyenek megszábadítva. Mintegy Kr.u. 34.

És lőn, hogy a föld összes lakója között, ezen föld egész színén hallatszott egy^a hang, ezt kiáltván:

2. Jaj, jaj, jaj ennek a népnek; "jaj az egész föld lakóinak, ha

nem tartanak bűnbánatot; mert népem szép fiainak és leányainak halálán^b kacag az ördög, és örvendeznek az ő angyalai; és gonoszságuk és utálatosságaik miatt van az, hogy elbuktak.

3. Íme, Zarahemla nagy városát és annak lakóit tűzzel égettem el.

4. És íme, Moróni nagy városát a tenger mélyére süllyesztettem, és annak lakóit vízbe fullasztottam.

5. És íme, Moróniha nagy városát és annak lakóit földdel takartam be, hogy bűneiket és utálatosságaikat elrejtsem orcám elől, hogy a próféták és a szentek vére ne jusson fel hozzám többé ellenük.

6. És íme, Gilgál városát elsüllyesztettem, és annak lakóit a föld mélyébe temettem;

7. Igen, és Oniha városát és annak lakóit, és Mókum városát és annak lakóit, és Jeruzsálem városát és annak lakóit; és "vizet bocsátottam a helyükbe, hogy gonoszságaikat és utálatosságaikat elrejtsem orcám elől, hogy a próféták és a szentek vére ne jusson fel hozzám többé ellenük.

8. És íme, Gadiandi városát, és Gadiomna városát, és Jákób városát és Gimnimnó városát, ezeket mind elsüllyesztettem, és "dombokat és völgyeket formáltam a helyükre; és ezek lakóit a föld mélyébe temettem, hogy gonoszságaikat és utálatosságaikat elrejtsem orcám elől, hogy

24a Hél. 13:12.
9 1a 1 Ne. 19:11;
3 Ne. 11:10.

2a Mát. 11:20–21.
b Mózes 7:26.
7a Ezék. 26:19.

8a 1 Ne. 19:11.

a próféták és a szentek vére ne jusson fel hozzám többé ellenük.

9. És íme, Jákobugát nagy városát, amelyet Jákób király népe lakott, tűzzel égettem el, bűneik és gonoszáguk miatt, mely "titkos gyilkosságaik és összeesküvéseik folytán az egész föld gonoszágát felülmúlta; mert ők voltak azok, akik megsemmisítették népem békéjét és az ország kormányát; elégettettem tehát őket, hogy ^belpusztítsam őket orcám elől, hogy a próféták és a szentek vére ne jusson fel hozzám többé ellenük.

10. És íme Lámán városát, és Jós városát, és Gád városát és Kiskumen városát, azok lakóival együtt, tűzzel égettem el, azon gonoszáguk miatt, hogy kiűzték a prófétákat, és megkövezték azokat, akiket azért küldtem hozzájuk, hogy kijelentsék nekik a gonoszágaikat és az utálatosságaikat.

11. És mivel mindet kiűzték, és így egyetlen igazlelkű sem volt közöttük, "tűzet küldtem le és elpusztítottam őket, hogy bűneiket és utálatosságaikat elrejtsem orcám elől, hogy azon próféták és szentek vére, akiket elküldtem hozzájuk,

ne kiáltson hozzám a ^bföldről ellenük.

12. És "sok nagy pusztítást küldtem erre a földre, és erre a népre, gonoszáguk és utálatosságaik miatt.

13. Ó ti mind, akiket "megkíméltem, mert igazlelkűbbek voltatok, mint ők, nem tértek-e most vissza hozzám, és bánjátok meg bűneiteket, és tértek meg, hogy ^bmeggyógyíthassalak benneteket?

14. Igen, bizony mondom nektek, ha "énhozzám jöttök, ^börök életetek lesz. Íme, ki van nyújtva felétek "irgalmas karom, és aki jön, azt befogadom; és áldottak azok, akik hozzám jönnek.

15. Íme, én vagyok Jézus Krisztus, Isten Fia. Én "teremtettem az eget és a földet, és minden dolgot, ami azokon van. Én a kezdettől fogva az Atyával voltam. ^bÉn az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van; és az Atya énbennem dicsőítette meg az ő nevét.

16. Az enyéimhez jöttem, és az enyéim "nem fogadtak be. És beteljesedtek a jövetelemlről szóló szentírások.

17. És azoknak, akik befogadtak engem, "megadtam, hogy Isten fiaivá legyenek; és ezt

9a Hél. 6:17–18, 21.

b Móziás 12:8.

11a 2 Kir. 1:9–16;

Hél. 13:13.

b 1 Móz. 4:10.

12a 3 Ne. 8:8–10, 14.

13a 3 Ne. 10:12.

b Jer. 3:22;

3 Ne. 18:32.

14a 2 Ne. 26:24–28;

Alma 5:33–36.

b Ján. 3:16.

c Alma 19:36.

15a Ján. 1:1–3;

Kol. 1:16;

Hél. 14:12;

Ether 4:7;

T&Sz 14:9.

b Ján. 17:20–22;

3 Ne. 11:27; 19:23, 29.

16a Ján. 1:11;

T&Sz 6:21.

17a Ján. 1:12.

ksz Ember, Emberek

– Ember, elérheti

azt, hogy olyanná

váljon, mint

Mennyei Atyánk;

Isten fiai és leányai.

fogom tenni mindazokkal, akik hisznek az én nevemben, mert íme, énáltalam jön el a ^bmegváltás, és én bennem teljesedett be ^cMózes törvénye.

18. Én vagyok a világ ^avilágossága és élete. Én vagyok az ^aAlfa és az Omega, a kezdet és a vég.

19. És vérontást ^ane ajánljatok fel nekem többé; igen, hagyjatok fel áldozataitokkal és égő felajánlásaitokkal, mert egyetlen áldozatotokat és égő felajánlásokat sem fogom elfogadni.

20. És ^aáldozatul ajánljatok fel nekem megtört szívet és töredelmes lelket. És aki megtört szívvel és töredelmes lélekkel jön hozzám, azt ^btűzzel és a Szentlélekkel fogom megkeresztelni, ahogyan a lámánitákat, akik a belém vetett hitük miatt megtérésük idején tűzzel és a Szentlélekkel lettek megkeresztelve, és ezt nem tudták.

21. Íme, én azért jöttem a világra, hogy megváltást hozzak a világnak, hogy megszabadítsam a világot a bűntől.

22. Aki tehát ^abűnbánatot tart, és úgy jön hozzám, mint egy ^bkisgyermek, azt befogadom, mert az olyanoké Isten királysága. Íme, az olyanokért ^ctettem le az én életemet, és vettem azt fel újra; tartsatok hát bűnbánatot, és jöjjetek hozzám ti földnek szélei, és legyetek megszabadítva.

10. FEJEZET

Több órán keresztül csend honol az országban – Krisztus hangja megígéri, hogy összegyűjti népét, mint tyúk a csibéit – A nép igazlelkűbb része maradt életben. Mintegy Kr.u. 34–35.

És most íme, lőn, hogy minden ember hallotta ezt a beszédet az országban, és tanúja volt annak. És ezen beszédet követően sok órán keresztül csend honolt az országban;

2. Mert annyira elcsodálkozott a nép, hogy abbahagyták a jajgatást és a siránkozást megölt rokonaik elvesztése miatt; tehát sok órán keresztül csend honolt az egész országban.

3. És lőn, hogy újra szólt egy hang a néphez, és minden ember hallotta, és tanúja volt annak, hogy ezt mondta:

4. Ó ti, ezeknek a lerombolt ^anagy városoknak a népe, akik Jákób utódai vagytok, igen, akik Izráel házából valók vagytok! Mily gyakran gyűjtöttelek össze benneteket, miként a tyúk szárnyai alá gyűjti csibéit, és ^btápláltalak titeket.

5. És mily gyakran összegyűjtöttelek volna benneteket, miként a tyúk szárnyai alá gyűjti csibéit, igen, Ó ti, Izráel házának népe, akik elbuktatok; igen, Ó ti,

17b ksz Megvált,
Megváltás,
Megváltottak.
c 3 Ne. 12:19, 46–47;
15:2–9.
18a ksz Világosság,
Krisztus világossága.

b Jel. 1:8.
ksz Alfa és Omega.
19a Alma 34:13.
20a 3 Ne. 12:19;
T&Sz 20:37.
b 2 Ne. 31:13–14.
22a ksz Bűnbánat,

Bűnbánatot tart.
b Márk 10:15;
Móziás 3:19;
3 Ne. 11:37–38.
c Ján. 10:15–18.
10 4a 3 Ne. 8:14.
b 1 Ne. 17:3.

Izráel házának népe, akik Jeruzsálemben laktok, és ti is, akik elbuktatok; igen, "mily gyakran összegyűjtöttemek volna benneteket, miként a tyúk összegyűjti csibéit, és ti nem akartátok.

6. Ó ti, Izráel háza, akiket "megkíméltemek, mily gyakran össze foglak gyűjteni benneteket, miként a tyúk szárnyai alá gyűjti csibéit, ha ^bszívetek minden szándékával bűnbánatot tartotok és ^cvisszatértek hozzám.

7. De ha nem, Ó Izráel háza, akkor az atyáitokkal kötött "szövetség beteljesítésének idejéig elhagyatottak lesznek lakhelyeitek.

8. És most lőn, hogy miután a nép ezeket a szavakat hallotta, íme, ismét sírni és jajveszékélni kezdtek rokonaik és barátaik elvesztése miatt.

9. És lőn, hogy így telt el a három nap. És reggel volt, és a "sötétség eloszlott a föld színéről, és megszűnt a földrengés, és megszűnt a kövek hasadása, és megszűnt a félelmetes sóhajtozás, és elmúlt mind a lármás hang.

10. És a föld újra egybeforrt, s így megmaradt; és megszűnt az életben maradt emberek gyásza, és sírása és jajgatása; és gyászuk örömbé, jajgatásuk dicséretbe, és az Úr, Jézus Krisztus,

Megváltójuk iránti köszönetbe fordult.

11. És mindeddig "beteljesedtek a szentírások, amelyeket a próféták szoltak vala.

12. És a nép "igazlelkűbb része volt az, mely megszabadult, és ők voltak azok, akik befogadták a prófétákat és nem kövezték meg őket; és ők voltak azok, akik nem ontották ki a szentek véréit, ők maradtak életben.

13. Igen, azok életben maradtak, és nem süllyedtek el és nem temette el őket a föld, és nem fulladtak a tenger mélyébe; és nem égette el őket a tűz, nem is esett rájuk és zúzta őket halálra semmi; és nem ragadta el őket a forgósél; és a sötét füstpára sem győzedelmeskedett rajtuk.

14. És most, aki ezt olvassa, értse meg! Akinél megvannak a szentírások, "kutassa azokat! Nézzé meg őket és lássa, hogy mindez a sok tűz, és füst, és vihar, és forgósél és az őket elnyelő föld ^bmegnyílása általi halál és pusztulás nem a sok szent próféta prófeciáinak beteljesedése volt-e.

15. Íme, azt mondom nektek: Igen, sokan tettek bizonyosságot ezekről a dolgokról Krisztus eljövetelekor, és "megölték őket, mert bizonyosságot tettek ezekről a dolgokról.

16. Igen, "Zénos próféta bizonyosságot tett ezekről a dolgokról,

5a Mát. 23:37;
T&Sz 43:24–25.

6a 3 Ne. 9:13.
b Ezék. 36:26.
c 1 Sám. 7:3;
Hél. 13:11;
3 Ne. 24:7.

7a ksz Szövetség.
9a 3 Ne. 8:19.
11a Csel. 3:18–20.
12a 2 Ne. 26:8;
3 Ne. 9:13.
14a ksz Szentírások – A szentírások értéke.

b 1 Ne. 19:11;
2 Ne. 26:5.
15a ksz Vértanú,
Vértanúság.
16a Hél. 8:19–20.

és Zénok is beszélt ezekről a dolgokról, mert ők különösen minket illetően tettek bizonyosságot, akik az ő magjuknak maradéka vagyunk.

17. Íme, atyánk, Jákób is bizonyosságot tett József magjának „maradékát illetően. És íme, nem vagyunk-e József magjának maradéka? És nincsenek-e megírva mindezek a dolgok, melyek bizonyosságot tesznek rólunk, a rézlemezeken, melyeket Lehi atyánk kihozott Jeruzsálemből?

18. És lőn, hogy a harmincnyedek év végén, íme, meg fogom mutatni nektek, hogy nagy jóindulat jeleit láthatták Nefi népéből azok, akik életben maradtak, és a lámánitáknak hívtak közül is azok, akik életben maradtak, és nagy áldások áradtak a fejükre, olyannyira, hogy Krisztus nem sokkal a „mennyei bemenetele után valóban kinyilvánította magát nekik –

19. „Megmutatván nekik a testét, és szolgálva őket; és ezután adok beszámolót az ő elrendelt szolgálatáról. Most tehát mondandómnak véget vetek.

Jézus Krisztus megmutatta magát Nefi népének, amint a sokaság összegyűlt a Bőség földjén, és tanította őket; és ily módon mutatta meg magát nekik.

A 11. fejezettől a 26-ig bezárólag.

11. FEJEZET

Az Atya bizonyosságot tesz Szeretett Fiáról – Krisztus megjelenik és kihirdeti engesztelését – Az emberek megtapintják kezéin, lábain és oldalán a sebhelyeket – Hozsánnát kiáltanak – Ismerteti a kereszteselés módját és menetét – A vizzálykodás lelke az ördögtől való – A krisztusi tan az, hogy az emberek higgyenek, kereszteskedjenek meg és fogadják be a Szentlelket. Mintegy Kr.u. 34.

És most lőn, hogy nagy sokaság gyűlt össze Nefi népéből a Bőség földjén lévő templom körül; és bámulva és csodálkozva beszélgettek egymással, és mutogatták egymásnak a megtörtént „nagy és csodálatos változást.

2. És arról a Jézus Krisztusról is beszéltek, akinek halálát illetően megadatott a „jel.

3. És lőn, hogy amint így beszélgettek egymással, egy „hangot hallottak, amely mintha az égből jött volna; és körbejáratatták a szemeiket, mert nem értették meg a hangot, amit hallottak; és az nem volt éles hang, és hangos hang sem volt; mindazonáltal annak ellenére, hogy ^bkis hang volt, úgy beléjük hatolt, hogy a bensőjükben is hallották, olyannyira, hogy nem volt olyan része a testüknek, amit ne remegtetett volna meg; igen, egészen a lelkükig hatolt, és lángra gyújtotta a szívüket.

17a 2 Ne. 3:4–5;
Alma 46:24;
3 Ne. 5:23–24.
18a Csel. 1:9–11.

19a 3 Ne. 11:12–15.
11 1a 3 Ne. 8:11–14.
2a Hél. 14:20–27.
3a 5 Móz. 4:33–36;

Hél. 5:29–33.
b 1 Kir. 19:11–13;
T&Sz 85:6.

4. És lőn, hogy ismét hallották a hangot, és nem értették meg.

5. És harmadszor is hallották a hangot, és kinyitották a fülüket, hogy hallják; és a hang irányába fordították a szemüket; és állhatatosan az ég felé néztek, ahonnan a hang jött.

6. És íme, harmadszorra megértették a hangot, melyet hallottak; és az ezt mondta nekik:

7. Íme, ez az én ^aSzeretett Fiam, ^bakiben én gyönyörködöm, akiben megdicsőítettem a nevemet. Őt hallgassátok.

8. És lőn, hogy amikor megértették, szemüket ismét az égre vetették; és íme, egy ^aEmberré láttak az égből alászállni; és fehér köntöst viselt; és lejött és megállt közöttük; és a sokaságban minden szem felé fordult, és nem merték szólásra nyitni a szájukat, még egymáshoz sem mertek szólani, és nem tudták, mit jelent ez, mert azt gondolták, hogy egy angyal jelent meg nekik.

9. És lőn, hogy ő kinyújtotta kezét, és beszélt a néphez, mondván:

10. Íme, én Jézus Krisztus vagyok, az, akiről a próféták bizonyosságot tettek, hogy el fog jönni a világra.

11. És íme, én vagyok a világ ^avilágossága és élete; és ittam abból a keserű ^bpohárból, amit

az Atya adott nekem, és megdicsőítettem az Atyát, amikor ^amagamra vettem a világ bűneit, melynek során kezdettől fogva minden dologban alávettem magam az Atya ^aakarátának.

12. És lőn, hogy miután Jézus elmondta ezeket a szavakat, az egész tömeg a földre borult; mert emlékeztek rá, hogy ^amegjövendölték nekik, hogy Krisztus meg fogja mutatni magát nekik a mennybemenetele után.

13. És lőn, hogy az Úr szólt hozzájuk, mondván:

14. Keljetek fel és jöjjetek hozzám, hogy kezeteket ^abebocsáthassátok az oldalamba, és hogy ^bérezhessétek a szögek nyomait a kezeimben és a lábfejeimben, hogy tudhassátok, hogy én vagyok ^cIzráel Istene, és az egész ^dföld Istene, és megöltek a világ bűneiért.

15. És lőn, hogy a sokaság odament, és az oldalába bocsátották a kezeiket, és érezték a szögek nyomait a kezeiben és a lábfejeiben; és egyenként mind így tettek, míg mindannyian oda nem mentek, és a szemükkel láttak, és a kezeikkel érezték, és biztosan tudták, és bizonyosságot tettek arról, hogy ő ^aaz, akiről a próféták megírták, hogy el fog jönni.

16. És amikor már mindannyian odamentek és saját maguk

7a Mát. 3:17; 17:5;
JST 1:17.

b 3 Ne. 9:15.

8a 1 Ne. 12:6;

2 Ne. 26:1.

11a ksz Világosság,
Krisztus világossága.
b Mát. 26:39, 42.

c Ján. 1:29;

T&Sz 19:18–19.

d Márk 14:36;

Ján. 6:38;

T&Sz 19:2.

12a Alma 16:20.

14a Ján. 20:27.

b Luk. 24:36–39;

T&Sz 129:2.

c Ésa. 45:3;

3 Ne. 15:5.

d 1 Ne. 11:6.

15a ksz Jézus Krisztus –
Krisztus halandóságot
utáni megjelenése.

tanúi voltak ennek, egyszerre felkiáltottak, mondván:

17. Hozsánna! Legyen áldott a Magasságos Isten neve! És leborultak Jézus lábainál, és "hódoltak neki.

18. És lőn, hogy ő megszólított a "Nefit (mert Nefi is ott volt a tömegben), és megparancsolta neki, hogy lépjen elő.

19. És Nefi felállt, és előrement, és meghajtotta magát az Úr előtt és megcsókolta a lábait.

20. És az Úr megparancsolta neki, hogy emelkedjék fel. És ő felemelkedett és ott állt előtte.

21. És az Úr ezt mondta neki: "Hatalmat adok neked, hogy ^bkereszteld meg ezt a népet, miután ismét felmentem a mennybe.

22. És aztán az Úr még "másokat is odahívott, és hasonlóan szólt hozzájuk; és hatalmat adott nekik a keresztelésre. És ezt mondta nekik: Ily módon kereszteljétek; és ^bne legyenek közöttetek vitatkozások.

23. Bizony mondom nektek, hogy aki "szavaitok által megbánja bűneit és szeretne a nevemben ^bmegkeresztelkedni, azt ily módon kereszteljétek meg – Íme, menjétek és ^cálljatok

be a vízbe, és az én nevemben kereszteljétek meg őket.

24. És most íme, ezeket a szavakat mondjátok, nevükön szólítva őket, mondván:

25. Jézus Krisztustól "felhatalmazást kapván, megkeresztellek téged az ^bAtyának, és a Fiúnak, és a Szentléleknek nevében. Ámen.

26. És akkor "merítsétek le őket a vízbe, és emeljétek ki ismét a vízből.

27. És ily módon kereszteljétek a nevemben; mert íme, bizony mondom nektek, hogy az Atya, és a Fiú és a Szentlélek "egy; és én az Atyában vagyok, és az Atya bennem, és az Atya és én egyek vagyunk.

28. És ahogy azt megparancsoltam nektek, úgy kereszteljétek. És ne legyenek közöttetek "vitatkozások, ahogy idáig voltak; és tanom pontjait illetően se legyenek közöttetek viszálykodások, ahogy idáig voltak.

29. Mert bizony, bizony mondom nektek, hogy akiben ott van a "viszálykodás lelke, az nem tőlem való, hanem az ^bördögtől, aki a viszálykodás atyja, és felserkenti az emberek szívét, hogy haragosan viszálykodjanak egymással.

17a ksz Hódol.

18a 3 Ne. 1:2, 10.

21a ksz Hatalom.

^b ksz Keresztel,
Keresztelés.

22a 1 Ne. 12:7; 3 Ne. 12:1.

^b 3 Ne. 18:34.

23a 3 Ne. 12:2.

^b ksz Keresztel,
Keresztelés – A
keresztelkedés
feltételei.

^c 3 Ne. 19:10–13.

25a Móziás 18:13;

T&Sz 20:73.

ksz Keresztel,
Keresztelés –
Megfelelő
felhatalmazás.

^b ksz Isten, Istenség.

26a ksz Keresztel,
Keresztelés –
Alámerítéssel
történő keresztelés.

27a Ján. 17:20–22;

3 Ne. 28:10;

Morm. 7:7;

T&Sz 20:28.

28a 1 Kor. 1:10;

Eféz. 4:11–14;

T&Sz 38:27.

29a 2 Tim. 2:23–24;

Móziás 23:15.

ksz Viszálykodás.

^b jsf, Eféz. 4:26;

Móziás 2:32–33.

30. Íme, ez nem az én tanom, hogy haragosan egymás ellen serkentsem az emberek szívét; hanem az én tanom az, hogy hagyjanak fel az ilyen dolgokkal.

31. Íme, bizony, bizony mondom nektek, hogy ki fogom jelenteni nektek az én ^atanomat.

32. És ez az én ^atanom, és ez az a tan, melyet az Atyától kaptam; és ^bbizonyságot teszek az Atyáról, és az Atya bizonyságot tesz rólam, és a ^cSzentlélek bizonyságot tesz az Atyáról és rólam; és én bizonyságot teszek arról, hogy az Atya minden embernek, mindenhol megparancsolta, hogy tartsanak bűnbánatot és higgyenek énbennem.

33. És aki hisz bennem és ^amegkeresztelkedik, az ^bmegszabadul; és ők azok, akik ^cörökölni fogják Isten királyságát.

34. És aki nem hisz bennem és nem keresztelkedik meg, az elkárhozik.

35. Bizony, bizony mondom nektek, hogy ez az én tanom, és bizonyságot teszek arról, hogy az Atyától van; és aki bennem ^ahisz, az Atyában is hisz; és annak bizonyságot fog tenni rólam az Atya, mert ^btűzzel és a ^cSzentlélekkel fogja meglátogatni őt.

36. És így tesz majd rólam

bizonyságot az Atya, és a Szentlélek bizonyságot fog tenni annak az Atyáról és rólam; mert az Atya, és én és a Szentlélek egyek vagyunk.

37. És ismét csak azt mondom nektek, hogy bűnbánatot kell tartanotok, és ^aolyanokká kell lennetek, mint egy kisgyermek, és meg kell keresztelkednetek a nevemben, vagy különben semmiképpen sem kaphatjátok meg ezeket a dolgokat.

38. És ismét csak azt mondom nektek, hogy bűnbánatot kell tartanotok és meg kell keresztelkednetek a nevemben, és olyanokká kell lennetek, mint egy kisgyermek, vagy különben semmiképpen nem örökölhetitek Isten királyságát.

39. Bizony, bizony mondom nektek, hogy ez az én tanom, és aki erre ^aépít, az én sziklámra épít, és a ^bpokol kapui nem fognak diadalmaskodni felette.

40. És aki többet vagy kevesebbet hirdet ennél, és tanomként jelenti ki azt, az a gonosztól való, és nem az én sziklámra épít; hanem ^ahomokos alapra épít, és a pokol kapui nyitva állnak, hogy befogadják őket, amikor jön az ár és verik őket a szelek.

41. Menjetek hát e nép közé, és

31a 2 Ne. 31:2–21.

32a ksz Krisztus tana.

^b 1 Ján. 5:7.

^c 3 Ne. 28:11;

Ether 5:4.

33a Márk 16:16.

ksz Keresztel,

Keresztelés –

Elengedhetetlen.

^b ksz Szabadítás,
Szabadulás.

^c ksz Celesztális
dicsőség.

35a Ether 4:12.

^b 3 Ne. 9:20; 12:2.

^c ksz Szentlélek.

37a Márk 10:15;

Luk. 18:17;

Móziás 3:19;

3 Ne. 9:22.

39a Mát. 7:24–29;

Hél. 5:12.

ksz Szikla.

^b 3 Ne. 18:12–13.

40a 3 Ne. 14:24–27.

hirdessétek az általam elmondott szavakat a föld széleleig.

12. FEJEZET

Jézus elhívja és megbízza a Tizenkettőt – A Hegyi beszédhez hasonló beszédet mond a nefitáknak – Az áldottakról beszél – Tanításai túlmutatnak Mózes törvényén, és előbbre valóak azoknál – Az emberek azt a parancsot kapják, hogy legyenek tökéletesek, ahogyan ő és Atyja is tökéletes – Vö. Máté 5. Mintegy Kr.u. 34.

És lőn, hogy miután Jézus elmondta ezeket a szavakat Nefinek és az elhívottaknak (most azok száma, akiket elhívtak, és akik hatalmat és felhatalmazást kaptak a keresztesítésre, "tizenkettő volt), és íme kinyújtotta kezét a sokaság felé, és kiáltott hozzájuk, mondván: ^bÁldottak vagytok, ha megszívlelitek ezen tizenkettő szavait, akiket arra választottam ki közületek, hogy szolgáljanak benneteket, és hogy a szolgálátok legyenek; és nekik adtam hatalmat arra, hogy vízzel megkeresztelhessekenek titeket; és íme, miután vízzel megkereszteltek benneteket, én tűzzel és a Szentlélekkel foglak megkeresztelni titeket; áldottak

vagytok tehát, ha hisztek bennem és megkeresztelkedtek azt követően, hogy láttatok engem, és tudjátok, hogy létezem.

2. Továbbá, még áldottabbak azok, akik a ti szavaitokban "hisznek, mivel ti bizonyosságot fogtok tenni arról, hogy láttatok engem, és tudjátok, hogy létezem. Igen, áldottak azok, akik hisznek majd a szavaitokban, és ^bleereszkednek az alázatosság mélységeire és megkeresztelkednek, mert ^ctűzzel és a Szentlélekkel fogom meglátogatni őket, és bocsánatot nyernek a bűneikre.

3. Igen, áldottak a "lélekben szegények, akik ^bhozzám jönnek, mert övéké a mennyeknek királysága.

4. Továbbá áldottak, akik gyászolnak, mert majd megvigasztaltatnak.

5. És áldottak a "szelídek, mert ők fogják örökölni a ^bföldet.

6. És áldottak mindazok, akik "éheznek és ^bszomjazzák az "igazlelkűséget, mert el fogja tölteni őket a Szentlélek.

7. És áldottak az "irgalmasok, mert ők majd irgalmasságot nyernek.

8. És áldottak mind a "tisztá szívűek, mert ők ^blátni fogják Istent.

9. És áldottak mind a "békét

12 1a 3 Ne. 13:25.

b ksz Áld, Áldás, Áldott.

c ksz Elhív, Elhívás, Istentől elhívva.

2a T&Sz 46:13–14.

ksz Elhisz, Hit.

b Ether 4:13–15.

c 3 Ne. 11:35; 19:13.

3a T&Sz 56:17–18.

ksz Alázatos, Alázatosság.

b Mát. 11:28–30.

5a Róm. 12:16;

Móziás 3:19.

ksz Szelíd, Szelídség.

b ksz Föld.

6a 2 Ne. 9:51;

Énós 1:4.

b Jer. 29:13.

c Péld. 21:21.

7a ksz Irgalmas, Irgalom.

8a ksz Tiszta, Tisztaság.

b T&Sz 93:1.

9a ksz Béketeremtő.

teremtők, mert Isten ^bgyermekeinek neveztetnek majd.

10. És áldottak mindazok, akiket nevem miatt “üldöznek, mert övük a mennyek királysága.

11. És áldottak vagytok, amikor az emberek szidalmaznak és üldöznek benneteket, és mindenféle gonosz dolgot mondanak rátok tévesen énmiattam;

12. Mert nagy lesz az örömötök, és rendkívül örültök majd, hiszen nagy lesz “jutalmatok a mennyben; mert ők így üldözték a prófétákat is, akik előttetek voltak.

13. Bizony, bizony mondom nektek, reátok bízom, hogy ti legyetek a földnek “sója; ám ha a só elveszti ízét, akkor mivel sózzák majd meg a földet? A só aztán már semmire sem jó, csak arra, hogy kivessék és lábuk alá tapossák az emberek.

14. Bizony, bizony mondom nektek, reátok bízom, hogy ti legyetek e nép világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejtteni.

15. Íme, ha “gyertyát gyújt az ember, akkor véka alá teszi azt? Nem, hanem gyertyatartóra, és az világosságot ad mindenkinek, aki a házban van;

16. Engedjétek tehát, hogy úgy ragyogjon “világosságotok ezen nép előtt, hogy láthassák

a jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti Atyátokat, aki a mennyben van.

17. Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy megsemmisítsem a törvényt vagy a prófétákat. Nem azért jöttem, hogy megsemmisítsek, hanem azért, hogy betöltsék;

18. Mert bizony mondom nektek, hogy egy jóta vagy pontocska sem múlt el a “törvényből, hanem bennem az mind beteljesedett.

19. És íme, azért adtam nektek a törvényt és Atyám parancsolatait, hogy higgyetek bennem, és hogy megbánjátok a bűneiteket, és “megtört szívvel és töredelmes lélekkel jöjjetek hozzám. Íme, előttetek vannak a parancsolatok, és beteljesedett a ^btörvény.

20. Jöjjetek hát hozzám, és legyetek megszabadítva; mert bizony mondom nektek, hogy ha nem tartjátok be a parancsolataimat, melyeket most megparancsoltam nektek, akkor semmiképpen nem léphettek be a mennyek királyságába.

21. Hallottátok, hogy megmondták a régiek, és meg is van írva előttetek, hogy ne “öljete, mert aki öl, az ki van téve Isten ítéletének;

22. De én azt mondom nektek, hogy aki haragszik a testvére,

9b ksz Isten fiai és leányai.

10a T&Sz 122:5–9.
ksz Üldöz,
Üldöztetés.

12a Ether 12:4.

13a T&Sz 101:39–40.
ksz Só.

15a Luk. 8:16.

16a 3 Ne. 18:24.

18a ksz Mózes törvénye.

19a 3 Ne. 9:20.

ksz Megtört szív.
b 3 Ne. 9:17.

21a 2 Móz. 20:13;
Móziás 13:21;
T&Sz 42:18.

az is ki van téve az ő ítéletének. És aki azt mondja a testvérének: Ráka, az ki van téve a tanácsnak; és aki azt mondja: Te ostoba, az ki van téve a pokol tüzének.

23. Ha tehát hozzám jöttök, vagyis hozzám szeretnétek jönni, és eszetekbe jut, hogy testvéreteknek valami panasza van ellenetek –

24. Menjete el a testvéretekhez, és először “békéljete meg vele, és aztán jöjete hozzám, szívetek minden szándékával, és én be foglak fogadni benneteket.

25. Egyeztetek meg ellenségetekkel hamar, míg úton vagytok vele, különben még valamikor föléte kerekedik, és börtönbe vétete.

26. Bizony, bizony mondom nektek, hogy addig semmiképpen nem jötte ki onnan, míg a legutolsó szenínt meg nem fizettéte. És míg börtönben vagytok, vajon tudtok-e egy “szenínt is fizetni? Bizony, bizony mondom nektek, hogy nem.

27. Íme, azt írták a régiek, hogy ne kövess el “házasságtörést;

28. Ám én azt mondom nektek, hogy aki úgy tekint egy nőre, hogy “vágyakozik utána, az szívében máris házasságtörést követett el.

29. Íme, parancsot adok nek-

tek arra, hogy ezen dolgok egyikének se engedjete meg, hogy a “szívetekbe férközzön;

30. Mert jobb, ha megtartóztatjátok magatokat ezektől a dolgoktól, és így felveszite a “kereszteteket, mintsem hogy a pokolra vessenek benneteket.

31. Meg van írva, hogy aki elbocsátja feleségét, az adjon neki “válólevelet.

32. Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki “elbocsátja a feleségét, hacsak nem ^bparáználkodás okán teszi ezt, az “házasságtörés elkövetésére veszi őt rá; és aki feleségül veszi azt, aki elvált, az házasságtörést követ el.

33. És továbbá, meg van írva az, hogy ne esküdj hamisan, hanem végezd el az Úrnak, amire “megesküdtél;

34. De bizony, bizony mondom nektek, hogy “egyáltalán ne esküdjete; se a mennyre, mert Isten trónusa az;

35. Se a földre, mert az lábának számolya;

36. És saját fejeteekre se esküdjete, hiszen hajatok egyetlen szálát sem tudjátok feketévé vagy fehérré tenni;

37. Hanem a ti beszédektekben az igen legyen igen, a nem pedig nem, mert ami ezen túlmege, az gonosz dolog.

38. És íme, meg van írva, hogy “szemet szemért, és fogat fogért;

24a ksz Megbocsát.

26a Alma 11:3.

27a 2 Ne. 9:36;

T&Sz 59:6.

28a T&Sz 42:23.

ksz Vágy.

29a Csel. 8:22.

30a Mát. 10:38; 16:24;

Luk. 9:23.

31a ksz Válás.

32a Márk 10:11–12.

b ksz Paráználkodás.

c ksz Házasságtörés.

33a ksz Eskü.

34a ksz Szentségtörés.

38a 3 Móz. 24:20.

39. De én azt mondom nektek, hogy ne “üsetek vissza a gonoszoknak, hanem aki megüti a jobb orcátokat, annak ^bfordítsátok oda a másikat is;

40. És ha valaki pereskedik veletek, és elveszi az alsó ruhátokat, akkor hadd vegye el a felső ruhátokat is;

41. És ha valaki egy mérföldnyi útra kényszerít, menjetek el vele kettőre.

42. “Adjatok annak, aki kér tőletek, és ne forduljatok el attól, aki kölcsön akar kérni tőletek.

43. És íme, az is meg van írva, hogy szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet;

44. De íme, én azt mondom nektek, hogy szeressétek “ellen-ségeiteket, áldjátok meg azokat, akik átkoznak benneteket, tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnek titeket, és ^bimádkozzatok azokért, akik kihasználnak és üldöznek benneteket;

45. Hogy Atyátok gyermekei lehessetek, aki a mennyben van; mert ő a gonoszokra és a jókra is felhossa a napját.

46. Azok a régi dolgok tehát, amik a törvény alá tartoztak, énbennem mind beteljesedtek.

47. A “régi dolgok elmúltak, és minden dolog megújult.

48. Azt akarom tehát, hogy legyetek “tökéletesek, éppen úgy, ahogyan én, vagy Atyátok, aki a mennyben van, tökéletes.

13. FEJEZET

Jézus a nefitákat az Úr imájára tanítja – Az a dolguk, hogy a mennyben gyűjtsenek kincseket – A Tizenkettőnek szolgálatuk idejére megparancsoltatik, hogy ne aggodjanak a világi dolgokért – Vö. Máté 6. Mintegy Kr.u. 34.

BIZONY, bizony mondom nektek, szeretném, ha “alamizsnát adnátok a szegényeknek; de vigyázzatok, alamizsnátokat ne az emberek előtt adjatok, hogy azok lássanak titeket; különben nem lesz jutalmatok Atyátoktól, aki a mennyben van.

2. Amikor tehát alamizsnát adtok, ne szólaltassatok meg trombitát magatok előtt, ahogyan a képmutatók teszik a zsinagógákban és az utcákon, hogy “dicséretet kapjanak az emberektől. Bizony mondom nektek, megvan nekik a jutalmuk.

3. Hanem amikor te alamizsnát adsz, ne tudja a bal kezed, hogy mit cselekszik a jobb;

4. Hogy alamizsnád titokban legyen; és akkor a te Atyád, aki lát titokban, majd nyíltan megjutalmaz téged.

5. És amikor “imádkozol, ne tégy úgy, mint a képmutatók, mert ők a zsinagógákban és az utcasarkokon állva szeretnek imádkozni, hogy az emberek lássák őket. Bizony mondom

39a 3 Ne. 6:13;
4 Ne. 1:34;
T&S 98:23–32.
b ksz Türelem.
42a Jákób 2:17–19;
Móziás 4:22–26.

44a Péld. 24:17;
Alma 48:23.
b Csel. 7:59–60.
47a 3 Ne. 15:2, 7;
T&S 22:1.
48a Mát. 5:48;

3 Ne. 27:27.
ksz Tökéletes.
13 1a ksz Alamizsna,
Alamizsna adása.
2a T&S 121:34–35.
5a ksz Ima.

nektek, megvan nekik a jutalmuk.

6. Hanem amikor imádkozol, menj be a te szobádba, és amikor bezártad ajtódat, imádkozzál Atyáddhoz, aki titkon van, és akkor Atyád, aki látja, amit titokban teszel, majd nyíltan megjutalmaz téged.

7. De amikor imádkoztok, ne használjatok hiábavaló ismétléseket, mint a pogányok, mivel azt hiszik, hogy a sok beszédükért hallják meg őket.

8. Ne legyetek tehát ezekhez hasonlók, mert "tudja a ti Atyátok, hogy milyen dolgokra van szükségetek, mielőtt még kérnétek tőle.

9. Ily "módon ^bimádkozzatok tehát: 'Atyánk, ki a mennyben vagy, legyen megszentelt a te neved.

10. Legyen meg a te akaratom úgy a földön, miként az a mennyben van.

11. És bocsásd meg az adósságainkat, ahogy mi megbocsátunk az adósainknak.

12. És "ne vezess minket a kísértésbe, hanem szabadíts meg minket a gonosztól.

13. Mert tied a királyság, és a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

14. Mert ha ti "megbocsátjátok az embereknek a vétkeiket, akkor a ti mennyei Atyátok is meg fog bocsátani nektek;

15. De ha nem bocsátjátok

meg az embereknek a vétkeiket, akkor a ti Atyátok sem fogja megbocsátani a ti vétkeiteket.

16. Mi több, amikor "böjtöltök, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, szomorú arcúak, mert ők eltorzítják az arcukat, hogy úgy tűnjön az embereknek, mintha böjtölnének. Bizony mondom nektek, megvan nekik a jutalmuk.

17. Hanem amikor böjtölsz, kend meg a fejedet és mosd meg az arcodat;

18. Hogy ne az embereknek tűnjön úgy, hogy böjtölsz, hanem a te Atyádnak, aki "titkon van; és akkor Atyád, aki látja, amit titokban teszel, majd nyíltan megjutalmaz téged.

19. Ne a földön gyűjtsetek magatoknak kincseket, ahol a moly és a rozsdá megrontja, és ahol a tolvajok betörnek és ellopják azokat;

20. Hanem a "mennyben gyűjtsetek magatoknak kincseket, ahol sem a moly, sem a rozsdá nem ront meg, és ahol nem törnek be tolvajok, és nem lopják el azokat.

21. Mert ahol kincsetek van, ott lesz a szívetek is.

22. A test "világossága a szem; ha tehát egy irányba tekint a szemed, akkor az egész tested világossággal lesz tele.

23. De ha a szemed gonosz, akkor az egész tested sötéttséggel lesz tele. Ha tehát a benned

8a T&S 84:83.

9a Mát. 6:9–13.

b ksz Ima.

c ksz Isten, Istenség – Isten, az Atya.

12a JSF, Mát. 6:14.

14a Móziás 26:30–31;

T&S 64:9.

ksz Megbocsát.

16a Ésa. 58:5–7.

ksz Böjt, Böjtölés.

18a T&S 38:7.

20a Hél. 5:8; 8:25.

22a T&S 88:67.

levő világosság sötétség, milyen nagy akkor az a sötétség!

24. Senki sem “szolgálhat két mestert; mert vagy gyűlöli az egyiket és szereti a másikat, vagy különben az egyikhez húz, a másikat pedig megveti. Nem szolgálhatjátok Istent és Mammont is.

25. És most lőn, hogy miután Jézus elmondta ezeket a szavakat, ránézett arra a tizenkettőre, akiket kiválasztott, és ezt mondta nekik: Emlékezzetek azokra a szavakra, melyeket elmondtam. Mert íme, ti vagytok azok, akiket kiválasztottam, hogy “szolgáljatok ennek a népnek. Azt mondom tehát nektek, hogy ^bne aggódjatok az életetekért, hogy mit egyetek, vagy hogy mit igyatok; és még a testetekért se, hogy mit vegyetek fel. Nem több-e az élet a tápláléknál és a test a ruházatnál?

26. Tekintsétek a lég madarait, mert nem vetnek, nem is aratnak, csűrbe sem gyűjtenek; a ti mennyei Atyátok mégis eteti őket. És nem vagytok-e sokkal jobbak náluk?

27. Ki tud közületek aggódásával csak egy könyöknyit is hozzáadni a természetéhez?

28. És mit aggódtok a ruházattért? Gondolkozzatok el a mezei liliomokon, hogyan növekednek; nem fáradoznak, se nem fonnak;

29. És mégis azt mondom nektek, hogy Salamon teljes dicsőségében nem volt úgy

felöltözve, mint egy is ezek közül.

30. Ha tehát Isten így felöltözteti a mező fűvét, mely ma még van, de holnap már a kályhába vetik, akkor éppen úgy fel fog öltöztetni titeket is, ha nem vagytok kishitűek.

31. Ne aggódjatok tehát, mondván: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mibe öltözködjünk?

32. Mert mennyei Atyátok tudja, hogy szükségetek van mindezekre a dolgokra.

33. Hanem keressétek először “Isten királyságát és az ő igazlelkűségét, és akkor ezek a dolgok is mind megadatnak majd nektek.

34. Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik a maga dolgaiért. Elég minden napnak a maga baja.

---

14. FEJEZET

Jézus ezt parancsolja: Ne ítélkezzetek; Istentől kérjétek; óvakodjatok a hamis prófétáktól – Szabadulást ígér azoknak, akik az Atya akaratát teszik – Vö. Máté 7. Mintegy Kr.u. 34.

És most lőn, hogy miután Jézus elmondta ezeket a szavakat, ismét a sokasághoz fordult, és ismét hozzájuk nyitotta szólásra száját, mondván: Bizony, bizony mondom nektek, ne “ítélkezzetek, hogy ne ítéljenek meg benneteket.

24a 1 Sám. 7:3.

25a *ksz* Szolgál,
Szolgálatot végez.

b Alma 31:37–38;
T&Sz 84:79–85.
33a Luk. 12:31.

14 1a *JSF*, Mát. 7:1–2;
Ján. 7:24.

2. “Mert amilyen ítélettel ítéltetek, úgy fognak megítélni benneteket; és amilyen mértékkel mérték, az mérettetik majd ismét nektek.

3. És miért látod meg a szálkát a testvéred szemében, de nem veszed figyelembe a gerendát, ami a saját szemedben van?

4. Vagy hogyan mondod majd a testvérednek: Hadd vegyem ki a szemedből a szálkát! – és íme, gerenda van a saját szemedben?

5. Képmutató, vesd ki előbb saját szemedből a “gerendát; és akkor majd tisztán látsz, hogy kivedd a szálkát a testvéred szeméből.

6. Ne adjátok az ebeknek azt, ami “szent, gyöngyeiteket se dobjátok a disznók elé, mert különben lábaik alá tapossák, és megfordulnak, és széttépnek benneteket.

7. “Kérjétek, és megadatik nektek; keressetek és találni fogtok; kopogtassatok, és megnyitattik nektek.

8. Mert mindenki kap, aki kér; és aki keres, talál; és aki kopogtat, annak megnyitattik.

9. Vagy ki van közöttetek, aki ha a fia kenyeret kér, követ ad neki?

10. Vagy ha halat kér, kígyót ad neki?

11. Ha tehát ti, gonosz létekre tudjátok, hogyan adjátok jó

ajándékokat a gyermekeiteknek, akkor mennyivel inkább tud majd a ti Atyátok, aki a mennyben van, jó dolgokat adni azoknak, akik kérnek tőle?

12. Tehát minden olyan dolgot, amiről azt szeretnétek, hogy az emberek megtegyék nektek, “tegyétek meg éppen úgy nekik, mert ez a törvény és a próféták.

13. Menjetek be a “szoros kapun; mert ^btágas az a kapu és széles az az út, amely pusztulásba visz, és sokan vannak, akik bemennek azon;

14. Mert szoros az a “kapu és ^bkeskeny az az út, amely az életre visz, és ^ckevesen vannak, akik megtalálják azt.

15. Óvakodjatok a “hamis prófétáktól, akik juhok ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok.

16. Gyümölcsseikről ismeritek meg őket. Szednek-e az emberek szőlőt tövisekről vagy fügét bogáncsról?

17. Éppen így, minden jó fa jó gyümölcsöt terem; de a romlott fa gonosz gyümölcsöt terem.

18. És a jó fa nem teremhet gonosz gyümölcsöt, de a romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt.

19. Amelyik fa “nem terem jó gyümölcsöt, azt kivágják és a tűzre vetik.

20. “Gyümölcsseikről ismeritek meg tehát őket.

2a Morm. 8:19.

5a Ján. 8:3–11.

6a ksz Szent.

7a 3 Ne. 27:29.

ksz Ima.

12a ksz Könyörület.

13a Luk. 13:24;

3 Ne. 27:33.

b T&S 132:25.

14a 2 Ne. 9:41;

31:9, 17–18;

T&S 22:1–4.

b 1 Ne. 8:20.

c 1 Ne. 14:12.

15a Jer. 23:21–32;

2 Ne. 28:9, 12, 15.

19a Mát. 3:10;

Alma 5:36–41;

T&S 97:7.

20a Luk. 6:43–45;

Moró. 7:5.

21. Nem mindenki megy be a mennyek királyságába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram; hanem csak az, aki Atyám akaratát cselekszi, aki a mennyben van.

22. Sokan ^amondják majd nekem azon a napon: Uram, Uram, nem a te nevedben prófétáltunk-e, és nem a te nevedben űztünk-e ki ördögöket, és nem a te nevedben tettünk-e sok csodálatos cselekedetet?

23. És akkor majd én kijelentem nekik: “Sohasem ismertelek titeket, ^btávozzatok tőlem, ti, akik gonoszságot munkálkodtok!

24. Aki tehát hallja ezen beszédeimet, és meg is teszi őket, azt a bölcs emberhez fogom hasonlítani, aki ^asziklára építette a házát –

25. És leesett az ^aeső, és jött az ár, és fújtak a szelek, és verték a házat; de az ^bnem dőlt le, mert kősziklán volt az alapja.

26. És mindaz, aki hallja ezen beszédeimet, és nem teszi őket, azt a balga emberhez fogom hasonlítani, aki ^ahomokra építette házát –

27. És leesett az eső, és jött az ár, és fújtak a szelek, és verték a házat; és az ledőlt, és nagy volt annak bukása.

---

15. FEJEZET

Jézus kijelenti, hogy Mózes törvé-

nye őbenne betöltetett – A nefiták azok a másik juhok, akikről Jeruzsálemben beszélt – Gonoszságuk miatt az Úr népe Jeruzsálemben nem tudott Izráel szétszéledt juhairól. Mintegy Kr.u. 34.

És most lőn, hogy miután Jézus ezen mondandókat befejezte, körbejáratta szemét a sokaságon, és így szólt hozzájuk: Íme, hallottátok azokat a dolgokat, melyeket azt megelőzően tanítottam, mielőtt Atyámhoz felmentem. Aki tehát emlékezik ezen beszédemre, és meg is ^ateszi őket, azt ^bfel fogom emelni az utolsó napon.

2. És lőn, hogy amikor Jézus elmondta ezeket a szavakat, úgy látta, vannak közöttük néhányan, akik bámulnak és csodálkoznak, hogy mit vár ő tőlük ^aMózes törvényét illetően; mert nem értették azt a mondást, hogy a régi dolgok elmúltak, és minden dolog megújult.

3. És ő azt mondta nekik: Ne csodálkozzatok azon, hogy azt mondtam nektek, hogy a régi dolgok elmúltak, és minden dolog megújult.

4. Íme, azt mondom nektek, hogy betöltetett az a ^atörvény, mely Mózesnek adatott.

5. Íme, ^aén vagyok az, aki a törvényt adta, és én vagyok az, aki népemmel, Izráellel, szövetséget kötött; a törvény

22a Alma 5:17.
23a Móziás 5:13;
26:24–27.
^b Luk. 13:27.
24a ksz Szikla.
25a Alma 26:6;

Hél. 5:12.
^b Péld. 12:7.
26a 3 Ne. 11:40.
15 1a Jak. 1:22;
^b 1 Ne. 13:37;
T&Sz 5:35.

2a ksz Mózes törvénye.
4a Móziás 13:27–31;
3 Ne. 9:17–20.
5a 1 Kor. 10:1–4;
3 Ne. 11:14.
ksz Jehova.

tehát én bennem betöltetett, mert én azért jöttem, hogy ^bbetöltssem a törvényt; annak tehát már vége.

6. Íme, "nem semmisítem meg a prófétákat, mert ami nem töltetett be bennem, az bizony mondom nektek, mind be fog teljesedni.

7. És mert azt mondtam nektek, hogy a régi dolgok elmúltak, ezzel nem semmisítem meg azt, amit az eljövendő dolgokat illetően mondtak.

8. Mert íme, népemmel kötött "szövetségem még nem teljesedett be egészen; a Mózesnek adott törvénynek viszont én bennem vége van.

9. Íme, én vagyok a "törvény és a ^bvilágosság. Tekintsetek rám, és tartsatok ki mindvégig, és akkor "élni fogtok; mert aki "mindvégig kitart, annak örök életet fogok adni.

10. Íme, megadtam nektek a "parancsolatokat; tartsátok be tehát a parancsolataimat. És ez a törvény és a próféták, mert ők valóban ^bbizonyosságot tettek rólam.

11. És most lőn, hogy miután Jézus elmondta ezeket a szavakat, így szólt ahhoz a tizenket-tőhöz, akit kiválasztott:

12. Tanítványaim vagytok; és világosság ennek a népnek, akik "József házának egy maradéka.

13. És íme, ez örökségetek

"földje; és ezt az Atya adta nektek.

14. És az Atya sohasem adott nekem olyan parancsolatot, hogy ezt Jeruzsálemben testvéreiteknek "megmondjam.

15. És olyan parancsolatot sem adott nekem soha az Atya, hogy Izráel házának "más törzseiről beszéljek nekik, akiket az Atya kivezetett arról a földről.

16. Csak annyit parancsolt meg nekem az Atya, hogy ezt mondjam meg nektek:

17. Hogy más juhaim is vannak, amelyek nem ebből a nyájból valók; azokat is elő kell hoznom, és hallani fogják hangomat; és lesz egy nyáj és egy "pásztor.

18. És most, merevnyakúságuk és hitetlenségük miatt "nem értették meg a szavamat; azt parancsolta tehát nekem az Atya, hogy ne mondjak nekik többet ezen dolgot illetően.

19. De bizony mondom nektek, megparancsolta nekem az Atya, hogy mondjam meg nektek, hogy gonoszságuk miatt lettetek elválasztva tőlük; gonoszságuk miatt van tehát az, hogy nem tudnak rólatok.

20. És bizony azt is mondom nektek, hogy a többi törzseket is az Atya választotta el tőlük; és gonoszságuk miatt van az, hogy nem tudnak róluk.

21. És bizony mondom nektek, hogy ti vagytok azok, akikről

5b Alma 34:13.

6a 3 Ne. 23:1–5.

8a 3 Ne. 5:24–26.

9a 2 Ne. 26:1.

^b ksz Világosság,
Krisztus világossága.

^c Ján. 11:25;

T&Sz 84:44.

^d ksz Kitart.

10a 3 Ne. 12:20.

^b Móziás 13:33.

12a ksz József, Jákób fia.

13a 1 Ne. 18:22–23.

14a 3 Ne. 5:20.

15a 3 Ne. 16:1–4.

ksz Izráel – Izráel
tíz elveszett törzse.

17a ksz Jó Pásztor.

18a T&Sz 10:59.

ezt mondtam: "Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből a nyájból valók; azokat is elő kell hoznom, és hallani fogják hangomat; és lesz egy nyáj és egy pásztor.

22. És ők nem értettek meg engem, mert azt gondolták, hogy a "nemzsidók azok; mert nem értették meg, hogy a nemzsidóknak az ő prédikálásuk folytán kell ^bmegtérsniük.

23. És nem értettek meg engem, amikor azt mondtam, hogy azok is hallani fogják a hangomat; és nem értették meg, hogy a "nemzsidók, soha nem fogják hallani a hangomat – hogy csakis a ^bSzentlélek által fogom magam kinyilvánítani nekik.

24. De íme, ti hallottátok a "hangomat, és láttatok is engem; és az én juhaim vagytok, és azok közé számláltattok, akiket nekem ^badott az Atya.

16. FEJEZET

Jézus másokat is meg fog látogatni Izráel elveszett juhai közül – Az utolsó napokban az evangélium eljut a nemzsidókhöz, majd Izráel házához – Az Úr népe majd szemtől szembe látja, amikor ismét elhozza Siont. Mintegy Kr.u. 34.

És bizony, bizony mondom nektek, hogy vannak még "más juhaim is, melyek nem ezen a

földön vannak, és nem is Jeruzsálem földjén, és még csak azon föld környékén sem, ahol eddig szolgálni voltam.

2. Mert akikről beszélek, azok még nem hallották hangomat; azoknak még soha nem is nyilvánítottam ki magamat.

3. De az Atyától parancsoltam, hogy menjek el "hozzájuk, és hogy hallják a hangomat, és számláltassanak a juhaim közé, hogy lehessen egy nyáj és egy pásztor; elmegyek tehát, hogy megmutassam magam nekik.

4. És megparancsolom nektek, hogy miután elmentem, írjátok le ezeket a "beszédeket, hogy ha úgy léssen, hogy népem Jeruzsálemben, akik láttak engem és velem voltak elrendelt szolgálatom idején, nem kéri az Atyától az én nevében, hogy a Szentlélek által tudhassanak rólatok és a többi törzsekről, akiket nem ismernek, akkor ezek a beszédek, amiket leírtok, meg legyenek őrizve és ki legyenek nyilvánítva a ^bnemzsidóknak, hogy a nemzsidók teljessége által a Jeruzsálembeliek magjának maradékát, akik hitetlenségük miatt szét lesznek szórva a föld színén, be lehessen hozni, vagyis el lehessen vezetni az én "ismeretemhez, Megváltójuk ismeretéhez.

5. És akkor "gyűjtöm majd

21a Ján. 10:14–16.
22a ksz Nemzsidók.

^b Csel. 10:34–48.

23a Mát. 15:24.

^b 1 Ne. 10:11.

ksz Szentlélek.

24a Alma 5:38;

3 Ne. 16:1–5.

^b Ján. 6:37;

T&Sz 27:14.

16 1a 3 Ne. 15:15.

ksz Izráel – Izráel tíz

elveszett törzse.

3a 3 Ne. 17:4.

4a ksz Szentírások.

^b 1 Ne. 10:14;

3 Ne. 21:6.

^c Ezék. 20:42–44;

3 Ne. 20:13.

5a ksz Izráel – Izráel összegyűjtése.

össze őket a föld négy szegletéből; és akkor teljesítem majd be a ^bszövetséget, melyet Izráel házának népével kötött az Atya.

6. És áldottak a “nemzsidók, mert hisznek bennem, a ^bSzentlélekben és az által, mely bizonyosságot tesz nekik rólam és az Atyáról.

7. Íme, belém vetett hitük miatt, mondja az Atya, és hitelenséged miatt, Ó Izráel háza, az “utolsó napon a nemzsidókhoz jön majd el az igazság, és így velük ismertetik majd meg ezen dolgok teljességét.

8. De jaj a hitetlen nemzsidóknak, mondja az Atya – mert bár eljöttek ezen föld színére, és “szétszórták Izráel házából való népemet; és ^bki lett taszítva közülük népem, mely Izráel házából való, és lábuk alá taposták őket;

9. És az Atya irgalmassága miatt a nemzsidók iránt, valamint az Atya ítéletei miatt népemen, akik Izráel házából valók, bizony, bizony mondom nektek, hogy mindezek után, és miután meghagytam, hogy verjék, és gyötörjék, és “öljék, és vessék ki közülük népemet, akik Izráel házából valók, és utálják őket, és legyenek gúny és csúfolódás tárgyai közöttük –

10. És azt parancsolta az Atya,

hogy így szóljak hozzátok: Azon a napon, amikor a nemzsidók bűnt követnek el evangéliumom ellen, és elutasítják evangéliumom teljességét, és minden nemzet fölé “emelkednek szívük kevélységében, és az egész föld minden népe fölé, és mindenféle hazugsággal, és megtévesztéssel, és álnoksággal, és mindenféle képmutatással, és gyilkossággal, és ^bpapi mesterkedésekkel, és paráznaságokkal és titkos utálatosságokkal lesznek tele; és ha megteszik mindezen dolgokat, és elutasítják evangéliumom teljességét, akkor íme, azt mondja az Atya: Elviszem közülük evangéliumom teljességét.

11. És akkor fogok “megemlékezni a szövetségről, melyet népemmel kötöttem, Ó Izráel háza, és elviszem hozzájuk az evangéliumomat.

12. És meg fogom mutatni neked, Ó Izráel háza, hogy a nemzsidóknak nem lesz hatalmuk feletted; de én megemlékezem a veled kötött szövetségről, Ó Izráel háza, és el fogsz jutni evangéliumom teljességének az “ismeretéhez.

13. Ám ha a nemzsidók bűnbánatot tartanak és visszajönnek hozzám, mondja az Atya, akkor íme, “népem közé számláltatnak majd, Ó Izráel háza.

5b 3 Ne. 5:24–26.

c 1 Ne. 22:9;

3 Ne. 21:26–29.

6a 1 Ne. 13:30–42;

2 Ne. 30:3.

b 2 Ne. 32:5;

3 Ne. 11:32, 35–36.

ksz Szentlélek.

7a ksz Az evangélium visszaállítása.

8a 1 Ne. 13:14;

Morm. 5:9, 15.

b 3 Ne. 20:27–29.

9a Ámós 9:1–4.

10a Morm. 8:35–41.

b 2 Ne. 26:29.

11a 3 Ne. 21:1–11;

Morm. 5:20.

12a Hél. 15:12–13.

13a Gal. 3:7, 29;

1 Ne. 15:13–17;

2 Ne. 10:18;

3 Ne. 30:12;

Ábr. 2:9–11.

14. És nem fogom engedni, hogy Izráel házából való népem átvonuljon rajtuk és letiporja őket, mondja az Atya.

15. De ha nem fordulnak oda hozzám, és nem hallgatnak a szavamra, akkor megengedem nekik, igen, megengedem népemnek, Ó Izráel háza, hogy átvonuljanak rajtuk és ^aletiporják őket, és akkor olyanok lesznek, mint az ízét vesztett só, amely aztán már semmire sem jó, csak arra, hogy kivesse és lába alá tapossa népem, Ó Izráel háza.

16. Bizony, bizony mondom nektek, azt parancsolta nekem az Atya, hogy ezt a földet ennek a népnek adjam örökségül.

17. És akkor teljesednek be majd ^aÉsaiás próféta szavai, melyek azt mondják:

18. A ^ate ^bőrállóid felemelik szavukat; egy szóval, együtt énekelnek; mert szemtől szembe látják, amikor az Úr ismét elhozza Siont.

19. Törjetek ki örömben; énekeljete együtt Jeruzsálemnek elhagyatott helyei; mert az Úr megvigasztalta népét, megváltotta Jeruzsálemet.

20. Az Úr minden nemzet szeme előtt felfedte szent karját, és a föld szélei mind látni fogják az isteni szabadítást.

17. FEJEZET

Jézus azt tanácsolja a népnek, hogy gondolkozzanak el szavain és imádkozzanak, hogy megértsék azokat – Meggyógyítja betegeiket – Imádkozik az emberekért, oly csodálatos beszédet használva, hogy azt nem lehet leírni – Angyalok szolgálnak kicsinyeiknek és tűz veszi őket körül. Mintegy Kr.u. 34.

ÍME, most lőn, hogy miután Jézus e szavakat elmondta, ismét rátekintett a sokaságra, és ezt mondta nekik: Íme, ^aidőm közel van.

2. Úgy látom, gyengék vagytok, és nem tudjátok ^amegérteni minden szavamat, amiről az Atya azt parancsolta nekem, hogy mondjam most el nektek.

3. Menjete hát el az otthonaitokba, és ^agondolkozzatok el azokon a dolgokon, amiket mondtam, és kérjete az Atyát az én nevemben, hogy megérthessétek őket, és ^bkészítsétek elő elméteket a ^cholnapi napra, és én ismét eljövök hozzátok.

4. De most ^aelmegyek az Atyához, és ^bIzráel elveszett törzseinek is ^cmegmutatom magam, mert ők nem veszték el az Atya számára, hiszen ő tudja, hogy hova vitte őket.

5. És lőn, hogy miután Jézus így szólt, ismét körbejárta

15a Mik. 5:8–15;
3 Ne. 20:16–19;

21:12–21;
T&Sz 87:5.

17a 3 Ne. 20:11–12.

18a Ésa. 52:8–10.
b Ezék. 33:1–7.

ksz Örkdök, Örök.
17 1a úm. Annak ideje,
hogy visszatérjek az
Atyához. Lásd a 4.
verset.

2a Ján. 16:12;
T&Sz 78:17–18.

3a ksz Elgondolkozik.

b T&Sz 132:3.

c 3 Ne. 19:2.

4a 3 Ne. 18:39.

b ksz Izráel – Izráel tíz
elveszett törzse.

c 3 Ne. 16:1–3.

szemét a sokaságon, és azt látta, hogy könnyeznek, és állhatatosan reá tekintenek, mintha arra kérnék őt, hogy maradjon még velük egy kicsit tovább.

6. És azt mondta nekik: Íme, “könyörülettel van tele irántatok a bensőm.

7. Van-e köztetek beteg? Hozzátok ide! Van-e béna, vagy vak, vagy sánta, vagy csonka, vagy bélpoklos, vagy sorvadásos, vagy aki süket, vagy bármely más módon nyomorult? Hozzátok ide, és én meggyógyítom őket, mert könyörülettel vagyok irántatok; irgalom tölti el a bensőmet.

8. Mert úgy látom, azt szeretnétek, hogy megmutassam nektek azt, amit Jeruzsálemben tettem a testvéreitekkel, mert látom, hogy “elegendő^b hitetek van ahhoz, hogy meggyógyítsalak benneteket.

9. És lőn, hogy miután így szólt, az egész tömeg együtt odament a betegekkel, és a nyomorultakkal, és a sántákkal, és a vakokkal, és a némákkal, és mindazokkal, akik valamely módon nyomorultak voltak; és ő mindenkit “meggyógyított, amint odavitték őket hozzá.

10. És mindenki, a meggyógyultak is és az egészségesek is, leborultak a lábainál, és hódoltak neki; és aki a tömeg ellenére oda tudott jönni, az

“megsókolta a lábát, úgyhogy könnyeikben fürdött a lába.

11. És lőn, hogy megparancsolta nekik, hogy hozzák oda a “kisgyermekeiket.

12. Odavitték tehát kisgyermekeiket, és köré rakták őket a földre, és Jézus állt középen; és a sokaság utat engedett, míg mindet oda nem vitték hozzá.

13. És lőn, hogy amikor mind odavitték Jézushoz, aki középen állt, megparancsolta a tömegnek, hogy “térdeljenek le a földre.

14. És lőn, hogy miután letérdeltek a földre, Jézus magában felsóhajtott, és ezt mondta: Atyám, “bánkódom Izráel háza népének gonoszága miatt.

15. És miután e szavakat elmondta, ő maga is letérdelt a földre; és íme, imádkozott az Atyához, és nem lehet leírni azokat a dolgokat, melyeket imádkozott, és a sokaság, mely hallotta őt, bizonyoságot tett erről.

16. És ily módon tesznek bizonyoságot: “Szem nem látott még, és fül sem hallott még ezelőtt olyan nagyszerű és bámulatos dolgokat, amint mi láttuk és hallottuk Jézust az Atyához beszélni.

17. És nincs oly “nyelv, mely el tudja mondani, és nincs oly ember, mely le tudja írni, és emberi szív elképzelni, oly nagyszerű és csodálatos dolgokat hallotunk és láttuk Jézust beszélni,

6a ksz Könyörület.

8a 2 Ne. 27:23;

Ether 12:12.

b Luk. 18:42.

9a Móziás 3:5;

3 Ne. 26:15.

10a Luk. 7:38.

11a Mát. 19:13–14;

3 Ne. 26:14, 16.

13a Luk. 22:41;

Csel. 20:36.

14a Mózes 7:41.

16a Ésa. 64:3; 1 Kor. 2:9;

T&Sz 76:10, 114–119.

17a 2 Kor. 12:4.

és senki nem képes elképzelni, mily nagy öröm töltötte be a lelkünket, amikor hallottuk őt értünk az Atyához imádkozni.

18. És lőn, hogy amikor Jézus bevégezte az Atyához intézett imáját, felkelt; de oly nagy volt a sokaság "öröme, hogy az erőt vett rajtuk.

19. És lőn, hogy Jézus szólt hozzájuk, és megkérte őket, hogy keljenek fel.

20. És felkeltek a földről, ő pedig így szólt hozzájuk: Áldottak vagytok, a hitetek miatt. És most íme, teljes az örömöm.

21. És miután elmondta ezeket a szavakat, "könnyekre fakadt, és a sokaság bizonyoságot tett erről, és vette a kisgyermeküket, egyenként, és ^bmegáldotta őket, és imádkozott értük az Atyához.

22. És miután ezt megtette, ismét könnyekre fakadt;

23. És a sokasághoz szólt, és azt mondta nekik: Nézzétek kicsinyeiteket.

24. És amint azok odanéztek, hogy lássák őket, az égre vetették a szemüket, és megnyílni látták az egeket, és angyalokat láttak a mennyből alászállni, mintha tűz közepén lettek volna; és lejöttek és "körülvették ezeket a kicsinyeket, és tűz vette őket körül; és angyalok szolgáltak nekik.

25. És a sokaság látta, és hallotta, és bizonyoságot tett; és tudják, hogy bizonyosságuk igaz, mert mindannyian látták és hallották, mindenki maga;

és mintegy kétezer-ötszáz lélek volt ott; és a sokaság férfiakból, és nőkből és gyermekekből állt.

---

18. FEJEZET

Jézus bevezeti az úrvacsorát a nefiták között – Megparancsolja nekik, hogy mindig imádkozzanak a nevében – Akik érdemtelenül esznek testéből és isznak véréből, ítélet alatt vannak – A tanítványok hatalmat kapnak a Szentlélek adományozására. Mintegy Kr.u. 34.

És lőn, hogy Jézus megparancsolta tanítványainak, hogy hozzanak elő neki "kenyeret és bort.

2. És amíg azok elmentek kenyérért és borért, megparancsolta a sokaságnak, hogy üljenek le a földre.

3. És amikor a tanítványok megjöttek a "kenyérrel és a borral, vett a kenyérből, és megtörte és megáldotta; és adott a tanítványoknak, és megparancsolta nekik, hogy egyenek.

4. És miután ettek és elteltek, megparancsolta nekik, hogy adjanak a sokaságnak.

5. És miután a sokaság evett és eltelt, ezt mondta a tanítványoknak: Íme, lesz valaki közöttetek, aki el lesz rendelve, és hatalmat adok neki arra, hogy "megtörje a kenyeret és megáldja azt, és adjon egyházam népének, mindazoknak, akik hisznek és megkeresztelkednek az én nevemben.

18a ksz Öröm.

21a Ján. 11:35.

b Márk 10:14–16.

24a Hél. 5:23–24, 43–45.

18 1a Mát. 26:26–28.

3a ksz Úrvacsora.

5a Moró. 4.

6. És legyetek mindig azon, hogy ezt megtegyétek, éppen úgy, ahogyan én is megtettem, ahogyan megtörtem és megáldottam a kenyeret, és nektek adtam azt.

7. És ezt az én testem “emlékezetére tegyétek, amelyet megmutattam nektek. És ez bizonyosság lesz az Atyának arról, hogy mindig emlékeztek rám. És ha mindig emlékeztek rám, akkor Lelkem veletek lesz.

8. És lőn, hogy miután e szavakat elmondta, megparancsolta tanítványainak, hogy vegyenek a pohár borából, és igyanak belőle, és hogy adjanak a sokaságnak is, hogy ők is ihassanak belőle.

9. És lőn, hogy így tettek, és ittak belőle és elteltek; és adtak a sokaságnak, és ők ittak és elteltek.

10. És miután a tanítványok ezt megtették, Jézus ezt mondta nekik: Áldottak vagytok ezen dologért, melyet megtettetek, mert ez betölti a parancsolataimat, és bizonyosságot tesz az Atyának arról, hogy hajlandóak vagytok annak megtételére, amit megparancsoltam nektek.

11. És mindig tegyétek meg ezt azoknak, akik bűnbánatot tartanak és megkeresztelkednek az én nevemben; és vérem emlékezetére tegyétek, melyet értetek ontottam, hogy bizonyosságot tegyétek az Atyának arról, hogy mindig emlékeztek

rám. És ha mindig emlékeztek rám, akkor Lelkem veletek lesz.

12. És parancsolatot adok nektek, hogy tegyétek meg ezeket a dolgokat. És áldottak vagytok, ha mindig megteszitek ezeket a dolgokat, mert akkor az én “sziklámra építettetek.

13. De aki közületek többet vagy kevesebbet tesz ennél, az nem az én sziklámra épít; hanem homokos alapra épít; és amikor esik az eső, és jön az ár, és fújnak és verik őket a szelek, akkor “elbuknak, és a pokol ^bkapui már nyitva is állnak, hogy befogadják őket.

14. Áldottak vagytok tehát, ha betartjátok parancsolataimat, amelyekről az Atya megparancsolta nekem, hogy adjam át nektek.

15. Bizony, bizony mondom nektek, mindig legyetek éberek és “imádkozzatok, hogy ne kísértsen meg benneteket az ördög, és ne vigyen el fogolyként benneteket.

16. És ahogyan én imádkoztam közöttetek, éppen úgy ti is imádkozzatok egyházamban, népem között, akik bűnbánatot tartanak és megkeresztelkednek az én nevemben. Íme, én vagyok a “világosság; ^bpéldát mutattam nektek.

17. És lőn, hogy miután Jézus e szavakat tanítványainak elmondta, ismét a sokasághoz fordult és azt mondta nekik:

7a Moró. 4:3.
12a ksz Szikla.
13a ksz Hitehagyás.
b 3 Ne. 11:39.

15a Alma 34:17–27.
ksz Ima.
16a ksz Világosság,
Krisztus világossága.

b ksz Jézus Krisztus –
Jézus Krisztus
példája.

18. Íme, bizony, bizony mondom nektek, mindig legyetek éberek és imádkozzatok, hogy ne kerüljétek kísértésbe; mert "Sátán arra vágyik, hogy az övéi legyetek, hogy megrostálhasson benneteket, mint a búzát.

19. Mindig imádkozzatok tehát az Atyához az én nevemben;

20. És "bármit kértek az Atyától az én nevemben, ami helyes, és hiszitek, hogy kapni fogtok, akkor íme, az megadatik nektek.

21. "Imádkozzatok családotokban az Atyához, mindig az én nevemben, hogy asszonyaitok és gyermekeitek áldottak lehessenek.

22. És íme, gyűljétek össze gyakran, és senkinek ne tiltsátok meg, hogy hozzátok jöjjön, amikor összegyűltök, hanem engedjétek meg nekik, hogy hozzátok jöhessenek és ne tiltsátok el őket;

23. Hanem "imádkozzatok értük, és ne úzzétek ki őket; és ha úgy lészen, hogy gyakran hozzátok jönnek, akkor imádkozzatok értük az Atyához az én nevemben.

24. Tartsátok fel tehát "világosságotokat, hogy világítson a világnak. Íme, én vagyok a ^bvilágosság, amit fel kell tartanotok – az, amit engem cselekedni láttok. Íme, látjátok, hogy imádkoztam az Atyához, és

mindannyian tanúi voltatok ennek.

25. És látjátok, hogy megparancsoltam, hogy "senki ne menjen el, hanem azt parancsoltam, hogy inkább jöjjetek hozzám, hogy ^bérezhesetek és láthassatok; és ti hasonlóképpen cselekedjétek a világgal; és aki megszegi ezt a parancsolatot, az engedi, hogy kísértésbe vigyék.

26. És most lőn, hogy miután Jézus e szavakat elmondta, szemét ismét a tanítványokra fordította, akiket kiválasztott, és azt mondta nekik:

27. Íme, bizony, bizony mondom nektek, adok nektek egy másik parancsolatot, és aztán el kell mennem az "Atyámhoz, hogy eleget tegyek ^bmás parancsolatoknak, melyeket nekem adott.

28. És most íme, ez az a parancsolat, melyet megadok nektek, hogy ne engedjétek, hogy bárki is tudatosan "méltatlanul ^brészesüljön az én testemből és véreimből, amikor szolgáltok azzal;

29. Mert aki "méltatlanul eszik és iszik a testemből és a ^bvéreimből, az kárhozatot eszik és iszik a lelkére; ha tehát tudjátok, hogy valaki érdemtelen arra, hogy egyen és igyon a testemből és a véreimből, annak tiltsátok meg azt.

30. Mindazonáltal ne "taszítjátok ki őt magatok közül, és

18a Luk. 22:31;
2 Ne. 2:17–18;
T&Sz 10:22–27.
20a Mát. 21:22;
Hél. 10:5;
Moró. 7:26;
T&Sz 88:63–65.

21a Alma 34:21.
23a 3 Ne. 18:30.
24a Mát. 5:16.
^b Móziás 16:9.
25a Alma 5:33.
^b 3 Ne. 11:14–17.
27a ksz Isten, Istenség –

Isten, az Atya.
^b 3 Ne. 16:1–3.
28a Morm. 9:29.
^b 1 Kor. 11:27–30.
29a T&Sz 46:4.
^b ksz Úrvacsora; Vér.
30a T&Sz 46:3.

hanem szolgáljatok neki, és imádkozzatok érte az Atyához az én nevemben; és ha úgy lészen, hogy bűnbánatot tart és megkeresztelkedik az én nevemben, akkor fogadjátok be őt, és szolgáljatok neki a testemmel és a véremmel.

31. De ha nem tart bűnbánatot, akkor ne számláltasson népem közé, hogy ne pusztíthassa el népemet, mert íme, én ismerem a "juhaimat, és ők meg vannak számlálva.

32. Mindazonáltal ne űzzétek ki őket a zsinagógáitokból és a hódolat helyeiről, mert továbbra is szolgáljatok az ilyeneknek; mivel nem tudjátok, talán majd visszajönnek és bűnbánatot tartanak, és szívük minden szándékával hozzám jönnek, és én meg fogom "gyógyítani őket; és ti lesztek az eszközök, melyek szabadulást hoznak nekik.

33. Tartsátok hát be ezeket az elmondottakat, melyeket megparancsoltam nektek, hogy ne kerüljétek "kárhoztatás alá; mert jaj annak, akit kárhoztat az Atya.

34. És azon viták miatt adom nektek ezeket a parancsolatokat, melyek közöttetek voltak. És áldottak vagytok, ha "nincsenek közöttetek vitatkozások.

35. És most elmegyek az Atyához, mert helyénvaló, hogy az Atyához menjek "érettetek.

36. És lőn, hogy miután Jézus bevégezte ezen mondandókat,

"kezével egyenként megérintette a ^btanítványokat, akiket kiválasztott, míg mindet meg nem érintette. És amint megérintette őket, beszélt hozzájuk.

37. És a sokaság nem hallotta az általa elmondott szavakat, erről tehát nem tettek bizonyosságot; de a tanítványok bizonyosságot tettek arról, hogy "hatalmat adott nekik a ^bSzentlélek megadására. És ezután meg fogom mutatni nektek, hogy ezen bizonyosságok igazak.

38. És lőn, hogy miután Jézus mindannyiukat megérintette, jött egy "felhő, és beárnyékolta a sokaságot, hogy azok nem láthatták Jézust.

39. És míg az árnyék befedte őket, ő eltávozott tőlük, és felment a mennybe. És a tanítványok látták és bizonyosságot tettek arról, hogy ismét felment a mennybe.

---

19. FEJEZET

A tizenkét tanítvány szolgál a népnek, és a Szentlélekért imádkozik – A tanítványok megkeresztelkednek, és elnyerik a Szentlelket, valamint az angyalok szolgálattételét – Jézus olyan szavakat használva imádkozik, amelyeket nem lehet leírni – Bizonyosságot tesz ezeknek a nefitáknak rendkívül nagy hitéről. Mintegy Kr.u. 34.

És most lőn, hogy miután Jézus

31a Ján. 10:14; Alma 5:38;
3 Ne. 15:24.

32a 3 Ne. 9:13–14;
T&S 112:13.

33a ksz Kárhoztat,
Kárhoztatás.

34a 3 Ne. 11:28–30.

35a 1 Ján. 2:1;

2 Ne. 2:9;

Moró. 7:27–28;

T&S 29:5.

36a ksz Kézrátétel.

b 1 Ne. 12:7;

3 Ne. 19:4.

37a ksz Hatalom.

b ksz A Szentlélek
ajándéka.

38a 2 Móz. 19:9, 16.

felment a mennybe, a sokaság széteszlott, és minden férfi vette a feleségét és a gyermekeit, és visszatért a saját otthonába.

2. És azonnal, még sötétedés előtt a nép között mindenféle elterjedt a hír, hogy a sokaság látta Jézust, és hogy ő szolgált nekik, és hogy másnap is meg fogja mutatni magát a sokaságnak.

3. Igen, és egész éjjel mindenfelé elterjedt a hír Jézusról; és elküldtek a nép közé, úgyhogy sokan, igen, rendkívül nagy számban voltak azok, akik egész éjjel rendkívül fáradoztak, hogy másnap azon a helyen lehessenek, ahol Jézus meg fogja mutatni magát a sokaságnak.

4. És lőn, hogy másnap, amikor összegyűlt a sokaság, íme, Nefi és fivére, akit feltámasztott a halálból, és akit Timótheusnak hívtak, és fia is, akinek Jónás volt a neve, valamint Matóni, és Matóniha, a fivéré, és Kúmen, és Kumenóni, és Jeremiás, és Semnón, továbbá Jónás, és Sédekiás és Ésaiás – most ezek voltak a nevei azoknak a tanítványoknak, akiket Jézus kiválasztott – és lőn, hogy odamentek és megálltak a sokaság közepén.

5. És íme, olyan nagy volt a sokaság, hogy tizenkét csoportra osztották őket.

6. És a tizenkettő tanította a sokaságot; és íme, meghagyták a sokaságnak, hogy térdeljenek

le a föld színére, és Jézus nevében imádkozzanak az Atyához.

7. És a tanítványok is imádkoztak az Atyához Jézus nevében. És lőn, hogy felkeltek és szolgáltak a népnek.

8. És miután ugyanazon szavakkal tanították a népet, melyeket Jézus mondott vala – semmiben nem térve el a Jézus által elmondott szavaktól – íme, ismét letérdeltek és Jézus nevében imádkoztak az Atyához.

9. És azért imádkoztak, amit a legjobban óhajtottak; és azt óhajtották, hogy adassék meg nekik a “Szentlélek.

10. És miután így imádkoztak, lementek a víz partjára, és a sokaság követte őket.

11. És lőn, hogy Nefi lement a “vízbe és megkeresztelkedett.

12. És kijött a vízből és keresztelni kezdett. És mindazokat megkeresztelte, akiket Jézus kiválasztott.

13. És lőn, hogy miután mindannyian “megkeresztelkedtek és kijöttek a vízből, leszállt rájuk a Szentlélek, és eltöltötte őket a ^bSzentlélek és a tűz.

14. És íme, mintha “tűzzel lettek volna körülveve; ami az égből jött le, és a sokaság tanúja volt ennek, és bizonyosságot tett; és angyalok jöttek le a mennyből és szolgáltak nekik.

15. És lőn, hogy míg az angyalok így szolgáltak a tanítványoknak, íme, jött Jézus, és megállt közöttük, és szolgált nekik.

19 9a 3 Ne. 9:20.
11a 3 Ne. 11:23.
13a ksz Keresztel,
Keresztelés.

b 3 Ne. 12:2;
Morm. 7:10.
ksz A Szentlélek
ajándéka.

14a Hél. 5:23–24, 43–45;
3 Ne. 17:24.

16. És lőn, hogy szólt a sokasághoz, és megparancsolta nekik, hogy megint térdeljenek le a földre, és hogy tanítványai is térdeljenek le a földre.

17. És lőn, hogy miután mindannyian letérdeltek a földre, megparancsolta tanítványainak, hogy imádkozzanak.

18. És íme, imádkozni kezdtek; és Jézushoz imádkoztak, Uruk-nak és Istenüknek nevezvén őt.

19. És lőn, hogy Jézus kiment közülük, és egy kicsit odébb ment, és a földre borult, és azt mondta:

20. Atyám, köszönöm neked, hogy megadtad a Szentlelket ezeknek, akiket kiválasztottam; és a belém vetett hitük miatt van az, hogy kiválasztottam őket a világból.

21. Atyám, imádkozom tehoz-zád, hogy mindazoknak add meg a Szentlelket, akik hinni fognak az ő szavaikban.

22. Atyám, megadtad nekik a Szentlelket, mert hisznek bennem; és látod, hogy hisznek bennem, mert hallod őket, és ők énhozzám imádkoznak; és azért imádkoznak énhozzám, mert velük vagyok.

23. És most, Atyám, őértük és mindazokért imádkozom tehoz-zád, akik hinni fognak az ő szavaikban, hogy higgyenek majd bennem, hogy én őbennük lehessek, "ahogyan te, Atyám, bennem vagy, hogy ^begyek lehessünk.

24. És lőn, hogy miután Jézus az Atyához így imádkozott, odament a tanítványaihoz, és íme, még mindig, szüntelenül hozzá imádkoztak; és nem "szaporítottak sok szót, mert megadatott nekik, hogy mit ^bimádkozzanak, és tele voltak vágyakozással.

25. És lőn, hogy Jézus megáldotta őket, míg ők hozzá imádkoztak; és rájuk mosolygott az arca, és rájuk ragyogott "arcának fénye, és íme, olyan ^bfehérek voltak, mint Jézus arca és ruházata; és íme, ezek fehérsége minden fehérséget felülmúlt, igen, semmi olyan nem volt a földön, mely olyan fehér lett volna, mint ezek fehérsége.

26. És Jézus így szólt hozzájuk: Csak imádkozzatok! Habár ők nem szüntek meg imádkozni.

27. És ismét elfordult tőlük, és egy kicsit odébb ment, és a földre borult; és ismét imádkozott az Atyához, mondván:

28. Atyám, köszönöm neked, hogy "megtisztítottad őket, akiket én hitük miatt kiválasztottam, és én értük imádkozom, és azokért is, akik majd hinni fognak a szavaikban, hogy az ő szavaikba vetett hitük által megtisztulhassanak énbennem, ahogyan ők is megtisztultak énbennem.

29. Atyám, nem a világért imádkozom, hanem azokért, akiket hitük miatt nekem adtál a

23a 3 Ne. 9:15.
b Ján. 17:21–23.
ksz Egység.
24a Mát. 6:7.

b T&Sz 46:30.
25a 4 Móz. 6:23–27.
b ksz Színeváltozás –
Színeváltozott lények.

28a Moró. 7:48;
T&Sz 50:28–29;
88:74–75.
ksz Tiszta, Tisztaság.

“világból, hogy énbennem meg-
tisztulhassanak, hogy bennük
lehessek, ahogyan te, Atyám,
énbennem vagy, hogy egyik
lehecsünk, hogy megdicsőül-
hessek bennük.

30. És miután Jézus e szava-
kat elmondta, ismét odament
tanítványaihoz; és íme, ők
állhatatosan, szünet nélkül
imádkoztak hozzá; és ő ismét
rájuk mosolygott; és íme, olyan
“fehérek voltak, mint Jézus.

31. És lőn, hogy ismét odébb
ment egy kicsit, és imádkozott
az Atyához;

32. És nyelv nem tudja el-
mondani azokat a szavakat,
melyeket imádkozott, és ember
sem tudja “leírni azokat a sza-
vakat, melyeket imádkozott.

33. És a sokaság hallotta és
bizonyoságot tesz; és szívük
kitért, és szívükben megér-
tették a szavakat, melyeket
imádkozott.

34. Mindazonáltal oly nagysze-
rűek és bámulatosak voltak a
szavak, melyeket imádkozott,
hogy azokat nem lehet leírni, és
ember sem tudja “kifejezni őket.

35. És lőn, hogy miután Jézus
bevégezte az imádkozást, ismét
odament a tanítványokhoz, és
így szólt hozzájuk: Ily nagy
“hitet még soha nem láttam,
mind a zsidók között; tehát
^bhitetlenségük miatt nem tud-
tam ily nagy csodákat mutatni
nekik.

36. Bizony mondom nektek,

hogy egy sem látott közülük
olyan nagyszerű dolgokat, ami-
lyeneket ti láttatok; és nem hal-
lottak olyan nagyszerű dolgokat
sem, amelyeneket ti hallottatok.

20. FEJEZET

*Jézus csodálatos módon gondosko-
dik kenyérről és borról, és ismét
úrvacsorával szolgál a népnek –
Jákob maradéka el fog jutni az Úr,
Istenük megismeréséhez, és örö-
kölni fogja az amerikai földrészt –
Jézus az a bizonyos Mózeshez
hasonló próféta, a nefiták pedig
a próféták gyermekei – Az Úr többi
népe Jeruzsálemben lesz össze-
gyűjtve. Mintegy Kr.u. 34.*

És lőn, hogy megparancsolta a
sokaságnak és a tanítványainak
is, hogy szűnjenek meg imád-
kozni. És megparancsolta nekik,
hogy a szívükben ne szűnjenek
meg “imádkozni.

2. És megparancsolta nekik,
hogy keljenek fel és álljanak láb-
ra. És ők felkeltek és lábra álltak.

3. És lőn, hogy ő újra kenyeret
tört, és megáldotta azt, és adott
a tanítványoknak, hogy egyenek.

4. És miután ettek, megpa-
rancsolta nekik, hogy ők is
törjenek kenyeret és adjanak a
sokaságnak.

5. És miután azok adtak a so-
kaságnak, akkor bort is adott
nekik, hogy igyanak, és megpa-
rancsolta nekik, hogy adjanak
a sokaságnak.

29a Ján. 17:6.

30a Mát. 17:2.

32a T&S 76:116.

34a 2 Kor. 12:4;

3 Ne. 17:17.

35a ksz Hit.

^b Mát. 13:58.

ksz Hitetlenség.

20 1a 2 Ne. 32:9;

Móziás 24:12.

6. Most sem a tanítványok, sem a sokaság nem hozott sem “kenyeret, sem bort;

7. Ám ő mégis “valóban adott nekik kenyeret enni, és bort is inni.

8. És így szólt hozzájuk: Aki “eszik ebből a kenyérből, az testemből eszik a lelke javára; és aki iszik ebből a borból, az a véremből iszik a lelke javára; és lelke soha meg nem éhezik, se nem szomjazik, hanem eltöltetik.

9. Most, miután a sokaság mind evett és ivott, íme, elteltek a Lélekkel; és egyszerre felkiáltottak, és dicsőítették Jézust, akit láttak és hallottak is.

10. És lőn, hogy miután mindannyian dicsőítették Jézust, ő így szólt hozzájuk: Íme, most bevégzem azt a parancsolatot, melyet az Atya ezen népet illetően parancsolt nekem, akik Izráel házának maradéka.

11. Emlékeztek, hogy szóltam hozzátok, és azt mondtam nektek, hogy amikor majd betöltetnek “Ésaiás ^bszavai – íme, ezek le vannak írva, és előtettek vannak, tehát kutassátok őket –

12. És bizony, bizony mondom nektek, hogy amikor ezek beteljesednek, akkor teljesedik majd be a “szövetség, Ó Izráel háza, melyet az Atya ezzel a néppel kötött.

13. És akkor lesz majd “összegyűjtve a ^bmaradék, mely ^cszét lesz szórva a föld színén, keletről és nyugatról, és délről és északról; és vezetik majd el őket az Úr, Istenük ^dismeretéhez, aki megváltotta őket.

14. És az Atya parancsolta meg nekem, hogy adjam nektek ezt a “földet, örökségetekül.

15. És azt mondom nektek, hogy ha a nemzsidók nem “tartanak bűnbánatot, azon áldás után, melyet meg fognak kapni, miután szétszórták a népemet –

16. Akkor majd ti, akik Jákób házának maradéka vagytok, elmentek közéjük; és közöttük lesztek, akik sokan lesznek; és olyanok lesztek közöttük, mint az oroszlán az erdő vadjai között, és mint a fiatal “oroszlán a nyáj juhái között, aki ha általmegy, ^bletapos és darabokra tép, és senki nem képes arra, hogy menekítsen.

17. Kezed ellenségeidre emeled majd, és minden ellenséged ki lesz vágva.

18. És én úgy “gyűjtöm majd össze népemet, miként az ember padlóra gyűjti kékéit.

19. És olyanná teszem népemet, akikkel szövetséget kötött az Atya, igen, vassá teszem “szarvaidat, és rézzé teszem patáidat. És darabokra zúzol sok népet; és az Úrnak szente-

6a Mát. 14:19–21.

7a Ján. 6:9–14.

8a Ján. 6:50–58;

3 Ne. 18:7.

ksz Úrvacsora.

11a 2 Ne. 25:1–5;

Morm. 8:23.

b 3 Ne. 16:17–20;

23:1–3.

12a 3 Ne. 15:7–8.

13a ksz Izráel – Izráel

összegyűjtése.

b 3 Ne. 16:11–12; 21:2–7.

c ksz Izráel – Izráel

szétszórása.

d 3 Ne. 16:4–5.

14a ksz Megígért föld.

15a 3 Ne. 16:10–14.

16a Morm. 5:24;

T&Sz 19:27.

b Mik. 5:8–9;

3 Ne. 16:14–15; 21:12.

18a Mik. 4:12.

19a Mik. 4:13.

lem szerzeményüket, és javaikat az egész föld Urának. És íme, én vagyok, aki megteszi ezt.

20. És léssen, mondja az Atya, hogy azon a napon felettük lóg majd igazságosságom "kardja; és ha nem tartanak bűnbánatot, akkor lesújt rájuk, mondja az Atya, igen, még hozzá a nemzsidók minden nemzetére.

21. És léssen, Ó Izráel háza, hogy "népemet én fogom meg alapítani.

22. És íme, ezt a népet ezen a földön fogom letelepíteni, azon "szövetség betöltésére, melyet atyáttal, Jákóbbal kötöttem; és egy ^bÚj Jeruzsálem lesz ez. És ezen nép között lesz a menny hatalma; igen, még hozzá "én leszek ott közöttetek.

23. Íme, én vagyok az, akiről Mózes szolt, mondván: "Prófétát támaszt nektek az Úr, a ti Istenetek, testvéreitek közül, hozzám hasonló; őt halljátok meg minden dologban, amit csak mond nektek. És léssen, hogy minden lélek, aki nem akarja meghallani ezt a profétát, kivágatik a nép közül.

24. Bizony mondom nektek, igen, és "mind a proféták, Sámueltól és az utána következőktől fogva, akik csak szoltak, bizonyosságot tettek énrólam.

25. És íme, ti vagytok a

proféták gyermekei; és Izráel házából valók vagytok; és azon "szövetségből valók, melyeket atyáitokkal kötött az Atya, így szólván Ábrahámhoz: És a te ^bmagodban áldatik meg a föld minden nemzetsége.

26. Az Atya először is feltámasztott nektek, és elküldött, hogy megáldjalak benneteket azzal, hogy közületek mindenkit "elfordítsak a gonoszságaitól; és ez azért van, mert a szövetség gyermekei vagytok –

27. És miután megáldattatok, akkor teljesíti be az Atya az Ábrahámmal kötött szövetséget, mondván: "Magodban áldatik meg a földnek minden nemzetsége – kitöltvén a Szentlelket általam a nemzsidókra, mely áldás a ^bnemzsidókon hatalmasá teszi majd őket mindenek felett, és szétszórják népemet, Ó Izráel háza.

28. És "ostorai lesznek ezen föld népének. Mindazonáltal, amikor már megkapták evangéliumom teljességét, akkor ha megkeményítik ellenem a szívüket, saját fejükre szállnak majd vissza a gonoszságaik, mondja az Atya.

29. És "meg fogok emlékezni a szövetségről, melyet népemmel kötöttem; és szövetséget kötöttem velük, hogy a nekem

20a 3 Ne. 29:4.

21a 3 Ne. 16:8–15.

22a 1 Móz. 49:22–26;

T&Sz 57:2–3.

^b Ésa. 2:2–5;

3 Ne. 21:23–24;

Ether 13:1–12;

T&Sz 84:2–4.

ksz Új Jeruzsálem.

^c Ésa. 59:20–21;

Mal. 3:1; 3 Ne. 24:1.

23a 5 Móz. 18:15–19;

Csel. 3:22–23;

1 Ne. 22:20–21.

24a Csel. 3:24–26;

1 Ne. 10:5;

Jákób 7:11.

25a ksz Ábrahámi

szövetség.

^b 1 Móz. 12:1–3; 22:18.

26a Péld. 16:6.

27a Gal. 3:8; 2 Ne. 29:14;

Ábr. 2:9.

^b 3 Ne. 16:6–7.

28a 3 Ne. 16:8–9.

29a Ésa. 44:21;

3 Ne. 16:11–12.

megfelelő időben ^bössze fogom gyűjteni őket, hogy ismét nekik adom majd örökségül ‘atyáik földjét, mely ^dJeruzsálem földje, ami örökre a megígért föld számukra, mondja az Atya.

30. És leszen, hogy eljön az idő, amikor evangéliumom teljességét prédikálják majd nekik;

31. És ^ahinni fognak bennem, hogy én vagyok Jézus Krisztus, Isten Fia, és az én nevemben imádkoznak majd az Atyához.

32. Akkor emelik majd fel ^aőrállóik szavukat, és egy szóval, együtt énekelnek; mert szentől szembe látnak majd.

33. Akkor az Atya őket majd ismét összegyűjti, és adja nekik Jeruzsálemet örökségük földjeként.

34. Akkor majd örömben törnek ki – ^aÉnekeljeteK együtt, Jeruzsálemnek elhagyott helyei; mert az Atya megvigasztalta népét, megváltotta Jeruzsálemet.

35. Az Atya minden nemzet szeme előtt felfedte szent karját; és a föld szélei mind látni fogják az Atya szabadítását; és az Atya és én egyek vagyunk.

36. És akkor vitetik véghez az, ami meg van írva: ^aÉbredj, ébredj fel ismét, és öltsd magadra erődet, Ó Sion; öltsd magadra gyönyörű ruháidat, Ó Jeruzsálem, a szent város; mert nem

jön te beléd többé a körülmetéletlen és a tisztátalan.

37. Rázd le magadról a port; kelj fel, ülj le, Ó Jeruzsálem; oldd ki magad nyakad bilincseiből, Ó Sion fogoly leánya.

38. Mert így szól az Úr: Semmiért adtad el magad, és pénz nélkül váltatsz meg.

39. Bizony, bizony mondom nektek, hogy népem ismerni fogja a nevemet; igen, azon a napon tudni fogják, hogy én vagyok az, aki szól.

40. És akkor ezt fogják mondani: ^aMily szépek a hegyeken annak lábai, aki jó híreket hoz nekik; aki ^bbékességet hirdet; aki jót illetően hoz nekik jó híreket, aki szabadulást hirdet; aki ezt mondja Sionnak: Istened uralkodik!

41. És akkor hangzik el majd a kiáltás: ^aTávozzatok, távozzatok, menjeteK ki onnan, ne érintsetéK azt, ami ^btisztátalan; menjeteK ki köziből; legyetek ^ctiszták, ti, akik az Úr edényeit hordozzátok.

42. De ^ane sietséggel menjeteK, se ne menekülve; mert az Úr fog előttetek menni, és Izráel Istene védi hátatokat.

43. Íme, szolgálóm bölcsen fog cselekedni; felmagasztaltatik és felemeltetik és nagyon magasan lesz.

44. Oly sokan rácsodálkoztak –

29b ksz Izráel – Izráel összegyűjtése.

c Ámós 9:14–15.

d ksz Jeruzsálem.

31a 3 Ne. 5:21–26;
21:26–29.

32a Ésa. 52:8;

3 Ne. 16:18–20.

ksz Örkdök, Örök.

34a Ésa. 52:9.

36a Ésa. 52:1–3;

T&S 113:7–10.

ksz Sion.

40a Ésa. 52:7;

Náh. 1:15;

Móziás 15:13–18;

T&S 128:19.

b Márk 13:10;

1 Ne. 13:37.

41a Ésa. 52:11–15.

b ksz Tiszta és

Tisztátalan.

c T&S 133:5.

42a 3 Ne. 21:29.

megjelenése torzabb volt minden emberénél, és formája torzabb az emberek fiainál –

45. Így hát “ráfröcköl sok nemzetre; a királyok befogják előtte a szájukat, mert amit nem mondtak el nekik, azt látni fogják; és amit nem hallottak, azt fontolóra veszik.

46. Bizony, bizony mondom nektek, hogy mindezen dolgok biztosan be fognak következni, pontosan úgy, ahogy az Atya azt nekem megparancsolta. Akkor teljesedik majd be a szövetség, melyet ezzel a néppel kötött az Atya; és akkor lakja majd ismét az én népem “Jeruzsálemet, és az örökségük földje lesz.

21. FEJEZET

Izráel akkor lesz összegyűjtve, amikor a Mormon könyve előkerül – A nemzsidók szabad emberekként telepednek meg Amerikában – Megszabadulnak, ha hisznek és engedelmeskednek; különben kivágják és elpusztítják őket – Izráel fel fogja építeni az Új Jeruzsálemet és az elveszett törzsek visszatérnek. Mintegy Kr.u. 34.

És bizony mondom nektek, adok nektek egy jelet, hogy tudhassátok ezen dolgok közeledtének “idejét – amikor hosszú szétszórtságából népeimet összegyűjtöm, Ó Izráel

háza, és ismét megalapítom közöttük Sionomat;

2. És íme, ez az a dolog, amit jelként adok nektek – mert bizony mondom nektek, hogy amikor az általam kijelentett és azon dolgokat, melyeket személyesen és a Szentlélek hatalma által ezután fogok kijelenteni nektek, melyet majd az Atya ad meg nektek, tudatni fogják a nemzsidókkal, hogy tudhassanak erről a népről, mely Jákób házának a maradéka, és ezen népemről, akiket ők fognak szétszórni;

3. Bizony, bizony mondom nektek, hogy amikor “ezek a dolgok az Atya által tudomásukra jutnak, és az Atya által előjönnek, tőlük hozzátok;

4. Mert az Atya bölcsessége szerint való, hogy letelepedjenek ezen a földön, és az Atya hatalma által “szabad emberekként telepedjenek meg itt, hogy ezek a dolgok eljuthassanak tőlük magotok maradékához, hogy beteljesedhessen az Atya ^bszövetsége, mely szövetséget, Ó Izráel háza, ezzel a néppel kötött;

5. Amikor tehát ezek a cselekedetek, és azon cselekedetek, melyeket ezután visznek majd véghez közöttetek, eljutnak a “nemzsidóktól a ti ^bmagotokhoz, akik gonoszság miatt hitetlenségbe fognak süllyedni;

6. Mert az Atyának az a kíván-

45a Ésa. 52:15.

46a Ether 13:5, 11.

21 1a ksz Utóbbi napok,
Utolsó napok.

3a Ether 4:17;

JST 1:34–36.

4a 1 Ne. 13:17–19;

T&Sz 101:77–80.

b Morm. 5:20.

ksz Ábrahámi

szövetség.

5a 3 Ne. 26:8.

b 2 Ne. 30:4–5;

Morm. 5:15;

T&Sz 3:18–19.

sága, hogy a "nemzsidóktól kerüljön elő, hogy megmutat-hassa hatalmát a nemzsidóknak, annak okáért, hogy a nemzsidók, ha nem keményítik meg a szívüket, bűnbánatot tarthassanak, és hozzám jöhessenek, és megkeresztelkedhessenek a nevemben, és ismerhessék tanom igaz pontjait, Ó Izráel háza, hogy ^bnépem közé szám-láltathassanak;

7. És amikor ezek a dolgok megtörténnek, és "magod kezdi megismerni ezeket a dolgokat – jel lesz az számukra, hogy tud-hassák, hogy megkezdődött az Atya munkája, azon szövetség beteljesítésére, melyet az Izráel házából való néppel kötött.

8. És amikor eljön az a nap, akkor léssen, hogy királyok befogják majd a szájukat; mert amit nem mondtak el nekik, azt látni fogják; és amit nem hallot-tak, azt fontolóra veszik.

9. Mert azon a napon egy olyan munkát munkálkodik majd énértem az Atya, mely "nagyszerű és csodálatos munka lesz közöttük; és lesznek közöttük olyanok, akik nem hiszik majd el, bár egy ember jelenti ki azt nekik.

10. De íme, szolgám élete az én kezemben lesz; nem ártanak tehát neki, bár "torz lesz őmi-attuk. Ám én majd meggyó-gyítom őt, mert meg fogom

mutatni nekik, hogy az én ^bbölcsességem nagyobb az ör-dög ravaszságánál.

11. Léssen tehát, hogy akik nem hisznek majd az én sza-vaimban, aki Jézus Krisztus vagyok, azon szavakban, melyeket az Atya előhozat majd "vele a nemzsidóknak, és hatalmat ad neki, hogy előhossa azokat a nemzsidókhoz, (ez úgy történik majd, ahogy azt Mózes meg-mondta) azokat ^bkivágják majd népem közül, mely a szövet-ségből való.

12. És népem, mely Jákób házának egy maradéka, a nem-zsidók között lesz, igen, közöt-tük, mint az "oroszlán az erdő vadjai között, mint a fiatal oroszlán a nyáj juhái között, aki ha általmegy, ^bletapos és dara-bokra tép, és senki nem képes arra, hogy menekítsen.

13. Kezed ellenségeidre eme-led majd, és minden ellenséged ki lesz vágva.

14. Igen, jaj a nemzsidóknak, ha nem "tartanak bűnbánatot; mert léssen azon a napon, mondja az Atya, hogy kivágom közüled a lovaiddat, és elpusztítom a kocsijaidat;

15. És kivágom a városokat földedről, és ledöntöm minden szálláshelyedet;

16. És kivágom a boszorkány-ságokat földedről, és nem lesz-nek többé jövődómondóid;

6a 1 Ne. 10:14;
Jákób 5:54;
3 Ne. 16:4–7.
b Gal. 3:7, 29;
3 Ne. 16:13;
Ábr. 2:9–11.
7a 3 Ne. 5:21–26.

9a Ésa. 29:13;
Csel. 13:41;
1 Ne. 22:8.
ksz Az evangélium
visszaállítása.
10a T&S 135:1–3.
b T&S 10:43.

11a 2 Ne. 3:6–15;
Morm. 8:16, 25.
b T&S 1:14.
12a Mik. 5:8–15;
3 Ne. 20:16.
b 3 Ne. 16:13–15.
14a 2 Ne. 10:18; 33:9.

17. "Faragott képmásaidat és álló képmásaidat is kivágom közüled, és nem hódolsz többé kezed munkáinak;

18. És kiszaggatom közüled a ligeteidet, és éppúgy elpusztítom majd a városaidat.

19. És léssen, hogy el fognak vetni minden "hazugságot, és megtévesztést, és irigykedést, és vizsályt, és papi mesterkedést, és paráznságot.

20. Mert léssen, mondja az Atya, hogy aki nem tart bünbánatot és jön az én Szeretett Fiamhoz azon a napon, azt ki fogom vágni népem közül, Ó Izráel háza;

21. És végrehajtom rajtuk bosszúmat és haragomat, ahogyan a pogányokon is, úgy, amiről még nem hallottak.

22. Ám ha bünbánatot tartanak és hallgatnak szavaimra, és nem keményítik meg a szívüket, akkor meg fogom "alapítani közöttük egyházamat, és szövetségre lépnek, és Jákób ezen maradéka közé ^bszámláltatnak, akiknek örökségül adtam ezt a földet;

23. És segíteni fogják népemet, Jákób maradékát, és mindazokat Izráel házából, akik idejönnek, hogy várost építhessenek, melyet az "Új Jeruzsálemnek fognak hívni.

24. És akkor segíteni fogják né-

pemet, akik az egész föld színén szét lettek szórva, hogy az Új Jeruzsálembe gyűjtsenek.

25. És akkor lejön majd közéjük a "menny hatalma; és ^bén is ott leszek közöttük.

26. És akkor, azon a napon kezdődik majd el az Atya munkája, méghozzá akkor, amikor ezen nép maradéka között prédikálni fogják majd az evangéliumot. Bizony mondom nektek, hogy azon a napon "kezdődik majd el az Atya munkája népem minden szét-szórtja között, igen, méghozzá az ^belveszett törzsek között, melyeket az Atya Jeruzsálemből elvezetett.

27. Igen, népem minden "szét-szórtja között elkezdődik a munka, az Atyával, hogy előkészítse az utat, melyen hozzám jöhetnek, hogy az én nevemben szólíthassák az Atyát.

28. Igen, és akkor kezdődik majd el a munka minden nemzet között, az Atyával, előkészítve az utat, melyen népét "össze lehet gyűjteni, haza örökségük földjére.

29. És minden nemzetből jönnek majd; és nem "sietséggel mennek ki, se nem menekülve; mert én fogok előttük menni, mondja az Atya, és hátuk védelmezője is én leszek.

17a 2 Móz. 20:3–4;
Móziás 13:12–13;
T&Sz 1:16.
ksz Bálványimádás.
19a 3 Ne. 30:2.
22a ksz Adományozási
korszak.
b 2 Ne. 10:18–19;

3 Ne. 16:13.
23a 3 Ne. 20:22;
Ether 13:1–12.
ksz Új Jeruzsálem.
25a 1 Ne. 13:37.
b Ésa. 2:2–4;
3 Ne. 24:1.
26a 1 Ne. 14:17;

3 Ne. 21:6–7.
b ksz Izráel – Izráel
tíz elveszett törzse.
27a 3 Ne. 16:4–5.
28a ksz Izráel – Izráel
összegyűjtése.
29a Ésa. 52:12;
3 Ne. 20:42.

22. FEJEZET

Az utolsó napokban megalapíttatik Sion és cövekjei, Izráel pedig irgalommal és gyengédséggel gyűjtetik össze – Győzedelmeskedni fognak – Vö. Ésaías 54. Mintegy Kr.u. 34.

És akkor léssen majd az, ami meg van írva: Énekelj, Ó meddő, te, aki nem voltál viselő; törj ki "éneklésben, és kiálts, te, aki nem vajúdtál gyermekkel; mert több gyermeke van az elhagyottnak, mint ahány gyermeke a házas asszonynak van, mondja az Úr.

2. Szélesítsd ki sátorod helyét, és hagyd, hogy kifeszítsék lakhelyeid ponyváit; ne kíméld magad, nyújtsd meg köteleidet, és erősítsd meg "cövekeidet;

3. Mert mind jobb kéz felé, mind bal kéz felé terjeszkedni fogsz, és magod öröklí majd a "nemzsidókat és népesíti be az elhagyott városokat.

4. Ne félj, mert nem vallasz szegényt; nem is semmisítenek meg, mert nem leszel "megszégyenítve; mert el fogod felejteni ifjúságod szégyenét, és nem emlékszel ifjúságod gyalázataira, és nem emlékszel többé özvegységed gyalázataira.

5. Mert alkotód, a te férjed, Seregek Ura az ő neve; és Megváltódnak, Izráel Szentjé-

nek – az egész föld Istenének neveztetik.

6. Mert mint elhagyott és gyötrődő lelkű asszonyt hívott el téged az Úr, és mint fiatalasszonyt, amikor el lettél utasítva, mondja Istened.

7. Mert egy rövid szempillantásra elhagytalak, de nagy irgalommal össze foglak gyűjteni téged.

8. Enyhe haragomban egy szempillantásra elrejtettem előled arcomat, de örökké tartó kedvességgel leszek "irgalommal irántad, mondja az Úr, Megváltód.

9. Mert olyan "ez számomra, mint Noé ^bözönvize, mert ahogyan megfogadtam, hogy Noé özőn vize nem árasztja el többé a földet, úgy fogadtam meg azt is, hogy nem fogok haragudni rád.

10. Mert a "hegyek eltávozhatnak és a dombok elmozdulhatnak, de kedvességem nem fog ^beltávozni tőled, és békességem szövetsége sem mozdíttatik el, mondja az Úr, aki irgalommal van irántad.

11. Ó, te nyomorult, viharvertett, akit nem vigasztaltak meg! Íme, szép színekkel rakom le "kövedet, és zafírral fektetem le alapjaidat.

12. Achátból készítem ablakaidat, és kárbunkulusból kapuidat, és drágakövekből minden határadat.

22 1a ksz Énekel.
2a ksz Cövek.
3a ksz Nemzsidók.
4a 2 Ne. 6:7, 13.
8a ksz Irgalmas,

Irgalom.
9a Ésa. 54:9.
b ksz Özőn vız Noé idejében.
10a Ésa. 40:4.

b Zsolt. 94:14;
T&Sz 35:25.
11a Jel. 21:18–21.

13. És “minden gyermekedet az Úr tanítja majd; és nagy lesz gyermekeid békessége.

14. “Igazlelkűségben alapítottat meg; messze leszel az elnyomástól, mert nem fogsz félni, és a borzalomtól, mert nem jön közel hozzád.

15. Íme, bizonyára összegyűlnek majd ellened, de nem általam; aki összegyűlik ellened, az el fog bukni temiattad.

16. Íme, én teremtettem a kovácsot, aki a tűzön lévő szenet fújja, és aki szerszámot állít elő a munkájához; és én teremtettem az elvesztőt, hogy pusztítson.

17. Nem boldogul egyetlen fegyver sem, melyet ellened formálnak; és kárhóztatni fogsz minden nyelvet, mely ítéletkor szidalmaz téged. Ez az Úr szolgálának az öröksége, és tőlem való az igazlelkűségük, mondja az Úr.

23. FEJEZET

Jézus helyesli Ésaiás szavait – Megparancsolja az embereknek, hogy kutassák a próféták írásait – A lámánita Sámuelnek a feltámadással kapcsolatos szavait feljegyzéseikhez adják. Mintegy Kr.u. 34.

És most íme, azt mondom nektek, hogy “kutatnotok kell ezeket a dolgokat. Igen, parancsolatot adok nektek, hogy szorgalmasan kutassátok ezeket

a dolgokat; mert nagyszerűek ^bÉsaiás szavai.

2. Mert biztosan szólt minden olyan dolgot érintve, mely Izráel házából való népemet illeti; tehát szükségképpen a nemzsidókhoz is szólnia kell.

3. És minden dolog, melyet megmondott, volt vagy “lesz, méghozzá azon szavak szerint, melyeket szólt.

4. Szívleljétek meg tehát a szavaimat; írjátok le azokat a dolgokat, melyeket elmondtam nektek; és azok az Atya által jónak látott időben és az ő akaratára szerint el fognak jutni a nemzsidókhoz.

5. És aki hallgat majd a szavaimra, és bűnbánatot tart és megkeresztelkedik, az megszabadul. Kutassátok a “próféták írásait, mert sokan vannak, akik bizonyosságot tesznek ezekről a dolgokról.

6. És most lőn, hogy miután Jézus elmondta ezeket a szavakat, ismét szólt hozzájuk, miután kifejtette nekik mindazon szentírásokat, melyeket megkaptak, így szólt hozzájuk: Íme, szeretném, ha más szentírásokat is leírnátok, melyeket még nem írtatok le.

7. És lőn, hogy azt mondta Nefinek: Hozd elő a feljegyzést, melyet vezettetek.

8. És amikor Nefi előhozta a feljegyzéseket, és elérakta azokat, ő rájuk vetette szeméit és azt mondta:

9. Bizony mondom nektek,

13a Jer. 31:33–34.
14a ksz Igazlelkű,
Igazlelkűség.

23 1a ksz Szentírások.
b 2 Ne. 25:1–5;
Morm. 8:23.

ksz Ésaiás.
3a 3 Ne. 20:11–12.
5a Luk. 24:25–27.

hogy megparancsoltam szolgáltnak, a lámánita "Sámuelnek, hogy tegyen bizonyrágot e népnek arról, hogy azon a napon, amikor az Atya nevét énbennem megdicsőíti, ^bsok "szent ^dfel fog támadni a halálból, sokaknak meg fognak jelenni, és szolgálni fognak nekik. És azt kérdezte tőlük: Talán nem így volt?

10. És tanítványai válaszoltak neki, és azt mondták: Igen, Urunk, Sámuel a szavaid szerint prófétált, és azok mind beteljesedtek.

11. És Jézus azt kérdezte tőlük: Hogyan lehetséges, hogy nem írtátok le azt a dolgot, hogy sok szent feltámadt, és sokaknak megjelentek, és szolgáltak azoknak?

12. És lőn, hogy Nefi emlékezett rá, hogy ez a dolog nem lett leírva.

13. És lőn, hogy Jézus megparancsolta, hogy írják le. Ezért le is írták, ahogyan azt megparancsolta.

14. És most lőn, hogy miután Jézus minden szentírást együtt "kifejtett, melyet leírtak, megparancsolta nekik, hogy tanítsák azokat a dolgokat, melyeket kifejtett nekik.

24. FEJEZET

Az Úr követe fogja előkészíteni az

utat a második eljövételhez – Krisztus lesz az ítélőbíró – Izráelnek megparancsoltatik, hogy fizessen tizedet és felajánlásokat – Vezetetik egy emlékezet könyv – Vö. Malakiás 3. Mintegy Kr.u. 34.

És lőn, hogy megparancsolta nekik, hogy írják le azokat az Atya által Malakiásnak adott szavakat, melyeket ő megmond nekik. És lőn, hogy miután leírták, kifejtette nekik. És ezek azok a szavak, melyeket szólott hozzájuk, mondván: Így szólt az Atya Malakiáshoz – Íme, el fogom küldeni "hírnökömet, és ő fogja előkészíteni előttem az utat, és az Úr, akit kerestek, hirtelen eljön majd az ő templomába, méghozzá a szövetség hírnöke, akiben gyönyörködtök; íme, ő fog eljönni, mondja a Seregek Ura.

2. De ki "maradhat meg eljövételének napján, és ki áll majd meg, amikor megjelenik? Mert olyan ő, mint a ^bfinomító tüze, és mint a ruhatisztító lúga.

3. És úgy ül majd, mint a finomító és az ezüsttisztító, és megtisztítja "Lévi fiait, és mint aranyat és ezüstöt, kitisztítja őket, hogy igazlelkűségben ^bajánlhassanak fel felajánlást az Úrnak.

4. Akkor az Úrnak kedves lesz Júda és Jeruzsálem felajánlása, mint a régi napokban, és mint a korábbi években.

9a Hél. 13:2.
b Hél. 14:25.
c ksz Szent.
d Mát. 27:52–53.
ksz Feltámadás.
14a Luk. 24:44–46.

24 1a T&S 45:9.
2a 3 Ne. 25:1.
b Zak. 13:9;
T&S 128:24.
ksz Föld – A föld megtisztítása;

Jézus Krisztus második eljövetele.
3a 5 Móz. 10:8;
T&S 84:31–34.
b T&S 13:1.

5. És én közel jövök majd hozzátok, hogy megítéljek, és gyors tanú leszek a szemfényvesztők ellen, és a házasságtörők ellen, és a hamisan esküdők ellen, és mindazok ellen, akik a napszámost bérében elnyomják, és az özvegyet és az “árvát, és azok ellen, akik elutasítják az idegent, és nem félnek engem, mondja a Seregek Ura.

6. Mert én vagyok az Úr, én nem változom; ezért nem égték meg ti, Jákób fiai.

7. Pedig atyáitok napjaitól fogva “eltértetek szertartásaimtól, és nem tartottátok be azokat.^bTérjete vissza hozzám, és én visszatérek hozzátok, mondja a Seregek Ura. De ti azt kérdezitek: Honnan térjünk vissza?

8. Meglopja-e ember Istent? Ti mégis megloptatok engem. De ti azt kérdezitek: Miben loptunk meg téged? A “tizedekben és a^bfelajánlásokban.

9. Átokkal vagytok megátkozva, mert megloptatok engem, méghozzá ez az egész nemzet.

10. Hozzátok be a tárházba mind a “tizedeket, hogy legyen étel a házamban. És most ezzel tegyetek próbára engem – mondja a Seregek Ura – hogy vajon nem nyitom-e meg nektek a menny ablakait, és olyan^báldást árasztok ki rátok, hogy nem lesz elég hely annak befogására.

11. És én megdorgálom majd

miattatok a kártevőt, és nem fogja elpusztítani földetek gyümölcsét; és szőlőtök sem veti le gyümölcsét idő előtt a mezőkre, mondja a Seregek Ura.

12. És minden nemzet áldottnak hív majd benneteket, mert gyönyörűséges föld lestek, mondja a Seregek Ura.

13. Szavaitok kemények voltak ellenem, mondja az Úr. Ám ti azt kérdezitek: Mit mondtunk ellened?

14. Azt mondtátok: Hiábavaló szolgálni Istent, és mi hasznunk van abból, hogy megtartottuk a szertartásait és hogy szánakozva jártunk a Seregek Ura előtt?

15. És most boldognak nevezük a kevélyeket; igen, gyarapodnak azok, akik gonoszságot művelnek; igen, és még meg is menekülnek azok, akik Istent kísértik.

16. Akkor akik félték az Urat, gyakran “beszéltek egymással, és az Úr odafigyelt és meghaltotta őket; és írtak őelőtte egy emlékezet^bkönyvet, azokért, akik félték az Urat, és akik gondoltak az ő nevére.

17. És ők az enyéim lesznek, mondja a seregek Ura, azon a napon, amikor “összeállítom ékszereimet; és én meg fogom kímélni őket, ahogyan az ember megkíméli saját fiát, aki szolgálja őt.

18. Akkor tértek majd vissza, és “tesztek különbséget az igaz-

5a Jak. 1:27.
7a ksz Hitehagyás.
b Hél. 13:11;
3 Ne. 10:6;
Moró. 9:22.
8a ksz Tized.

b ksz Felajánlás.
10a T&Sz 64:23; 119:1–7.
b ksz Áld, Áldás,
Áldott.
16a Moró. 6:5.
b T&Sz 85:9;

Mózes 6:5.
ksz Emlékezet
könyve.
17a T&Sz 101:3.
18a ksz Tisztánlátás
ajándéka.

lelkű és a gonosz között, aközött, aki szolgálja Istent, és aközött, aki nem szolgálja őt.

25. FEJEZET

A második eljövetelekor a kevélyeket és a gonoszokat felégetik, mint a tarlót – Illés visszatér e nagy és félelmetes nap előtt – Vö. Malakiás 4. Mintegy Kr.u. 34.

MERT íme, eljön a nap, amely úgy ^aéget majd, mint a kemence; és amikor minden ^bkevély, igen, és mindenki, aki gonoszul cselekszik, olyan lesz, mint a tarló; és a nap, mely eljön, elégeti majd őket, mondja a Seregek Ura, és sem gyökeret, sem ágat nem hagy nekik.

2. De tihozzátok, akik félitek nevemet, gyógyulással a szárnyaiban emelkedik fel az ^aIgazlelkűség Fia; és elmentek, és úgy ^bnevelkedtek majd, mint ^cborjak az istállóban.

3. És ^aletaposátok a gonoszokat; mert hamu lesznek lábatok talpa alatt azon a napon, amikor ezt megteszem, mondja a Seregek Ura.

4. Emlékezzetek szolgálóknak, Mózesnek a törvényére, melyet megparancsoltam neki a ^aHóreben, egész Izráel számára, a

rendelkezőkkel és az ítéletekkel.

5. Íme, el fogom küldeni hozzátok ^aIllést, a prófétát, az Úr ^bnagy és félelmetes napjának eljövetele előtt.

6. És ő az atyák szívét a gyermekekhez fogja ^afordítani, és a gyermekek szívét az atyáikhoz, különben eljövök és átokkal sújtom a földet.

26. FEJEZET

Jézus a kezdettől a végig mindent megmagyaráz – Csecsemők és kisgyermekes csodálatos dolgokat mondanak, amiket nem lehet leírni – Akik Krisztus egyházába tartoznak, azok között minden közös. Mintegy Kr.u. 34.

És most lőn, hogy miután Jézus elmondta ezeket a dolgokat, kifejtette őket a sokaságnak; és minden dolgot kifejtett nekik, kicsit és nagyot is.

2. És ezt mondta: ^aEzen szentírásokról, melyek nem voltak meg nektek, azt parancsolta az Atya, hogy adjam át nektek; mert az ő bölcsessége szerint való volt az, hogy át legyenek adva az eljövendő nemzedékeknek.

3. És minden dolgot kifejtett,

25 1a Ésa. 24:6;
1 Ne. 22:15;
3 Ne. 24:2;
T&Sz 29:9; 64:23–24;
133:64;
JST 1:37.
ksz Föld – A föld megtisztítása.
b 2 Ne. 20:33.
ksz Kevélység.

2a Ether 9:22.
b T&Sz 45:58.
c Ámós 6:4;
1 Ne. 22:24.
3a 3 Ne. 21:12.
4a 2 Móz. 3:1–6.
5a 2 Kir. 2:1–2;
T&Sz 2:1; 110:13–16;
128:17–18.
ksz Halottak

szabadulása;
Illés; Pecsétel,
Pecsételés.
b ksz Jézus Krisztus második eljövetele.
6a T&Sz 2:2.
26 2a úm. Mal. 3–4.
fejezeit idézi
3 Ne. 24–25. fejezete.

még hozzá kezdettől fogva addig az időig, amikor eljön majd az ő "dicsőségében – igen, még hozzá minden olyan dolgot, mely bekövetkezik majd a föld színén, egészen addig, míg az ^belemek forró hőségben megolvadnak, és a föld ^cfölgöngyölődik, mint egy tekercs, és elmúlnak az eget és a föld;

4. És egészen addig a "nagy és utolsó napig, amikor minden nép, és minden nemzetség, és minden nemzet és nyelv ^bodaáll majd Isten elé, hogy cselekedetei szerint megítéltesék, hogy vajon jók vagy gonoszak voltak-e –

5. Ha jók voltak, az "örökké tartó élet feltámadására; és ha gonoszak voltak, a kárhozat feltámadására; melyek egymás mellett léteznek, az egyik az egyik oldalon, a másik a másik oldalon, azon irgalom, és ^bigazságosság, és szentség szerint, mely Krisztusban van, aki létezett a világ ^ckezdeté előtt.

6. És most, ebben a könyvben még a "századrészét sem lehet leírni azon dolgoknak, amiket Jézus valójában tanított a népnek;

7. De íme, Nefi "lemezei tartalmazák azon dolgok nagyobb részét, melyeket a népnek tanított.

8. És ezeket a dolgokat írtam le én, mely a kisebb része azon dolgoknak, melyeket a népnek tanított; és azzal a szándékkal írtam le őket, hogy a "nemzsidóktól ismét eljussanak ehhez a néphez, a Jézus által elmondott szavak szerint.

9. És amikor ezt megkapták, mert hitük próbája miatt ajánlatos, hogy ez legyen meg nekik először, és ha úgy lesz, hogy hisznek ezen dolgokban, akkor nyilváníthatnak ki nekik a "nagyobb dolgok.

10. És ha úgy lesz, hogy nem hisznek majd ezen dolgokban, akkor a nagyobb dolgok "visszatartatnak tőlük, és kárhozatva lesznek.

11. Íme, azon voltam, hogy leírjam őket, mindazt, ami rá volt vésvé Nefi lemezeire, de az Úr megtiltotta ezt, mondván: Ki fogom "próbálni népem hitét.

12. Tehát én, Mormon, azon dolgokat írom le, melyeket az Úr megparancsolt nekem. És most én, Mormon, bevégzem mondandóimat, és azon dolgok leírásával folytatom, melyekre parancsot kaptam.

13. Szeretném tehát, ha látnátok, hogy az Úr valóban tanította a népet, három napon át; és ezt követően gyakran "megmutatta magát nekik, és gyakran

3a ksz Jézus Krisztus –
Jézus Krisztus
dicsősége.
b Ámós 9:13;
2 Pét. 3:10, 12;
Morm. 9:2.
ksz Föld – A föld
megtisztítása;
Világ – A világ vége.

c Morm. 5:23.
4a Hél. 12:25;
3 Ne. 28:31.
b Móziás 16:10–11.
ksz Utolsó ítélet.
5a Dán. 12:2; Ján. 5:29.
b ksz Igazságosság.
c Ether 3:14.
ksz Jézus Krisztus –

Krisztus halandóság
előtti léte.
6a Ján. 21:25; 3 Ne. 5:8.
7a ksz Lemezok.
8a 3 Ne. 21:5–6.
9a Ether 4:4–10.
10a Alma 12:9–11.
11a Ether 12:6.
13a Ján. 21:14.

^btört meg kenyeret, és áldotta meg azt, és adta oda nekik.

14. És lőn, hogy azon sokaság „gyermekreit is tanította és szolgáltatta, akikhez szólt, és ^bmegoldotta a nyelvüket, és nagy és csodálatos dolgokat mondtak az atyáiknak, még annál is nagyobbakat, melyeket a népnek nyilatkoztatott ki, és megoldotta a nyelvüket, hogy szólhassanak.

15. És lőn, hogy miután felment a mennybe – miután másodszor mutatta meg magát nekik, és már elment az Atyához, miután „meggyógyította mind a betegeiket, és a sántákat, és felnyitotta a vakok szemeit, és megnyitotta a süketek füleit, és valóban mindenféle gyógyításokat végzett közöttük, és egy embert feltámasztott a halálból, és megmutatta nekik a hatalmát, és felment az Atyához –

16. Íme, másnap lőn, hogy összegyűlt a sokaság, és mindannyian látták és hallották ezeket a gyermekeket; igen, még „csecsemők is kinyitották a szájukat és csodálatos dolgokat mondtak; és az általuk elmondott dolgokat illetően megtiltott, hogy valaki is leírja azokat.

17. És lőn, hogy a „tanítványok, akiket Jézus kiválasztott, attól kezdve ^bkeresztelni és tanítani kezdték mindazokat, akik hoz-

zájuk mentek; és mindazok, akik Jézus nevében megkeresztelkedtek, elteltek a Szentlélekkel.

18. És sokan láttak és hallottak közülük kimondhatatlan dolgokat, melyeket „nem volt szabad leírni.

19. És tanították és szolgálták egymást; és „minden dolog ^bközös volt közöttük, és minden ember igazságosan bánt egymással.

20. És lőn, hogy minden dolgot úgy tettek, ahogy Jézus azt megparancsolta nekik.

21. És azokat, akik Jézus nevében megkeresztelkedtek, „Krisztus egyháza tagjainak nevezték.

---

27. FEJEZET

Jézus megparancsolja nekik, hogy az ő nevében nevezzék az egyházat – Missziója és engesztelő áldozata képezik evangéliumát – Az embereknek megparancsolja, hogy tartsanak bűnbánatot és keresztelkedjenek meg, hogy megszentelhesse őket a Szentlélek – Legyenek olyanokká, amilyen Jézus. Mintegy Kr.u. 34–35.

És lőn, hogy amint Jézus tanítványai jártak-keltek és prédikáltak azokat a dolgokat, melyeket hallottak és láttak is, és kereszteltek Jézus nevében, lőn, hogy a tanítványok összegyűltek és

13b 3 Ne. 20:3–9.
ksz Úrvacsora.

14a 3 Ne. 17:11–12.
^b Alma 32:23;
3 Ne. 26:16.

15a 3 Ne. 17:9.
ksz Csoda; Gyógyít,

Gyógyítások.
16a Mát. 11:25.

17a 3 Ne. 19:4–13.
^b 4 Ne. 1:1.
18a 3 Ne. 26:11.

19a 4 Ne. 1:3.
^b ksz Felajánl,

Felajánlás törvénye,
Szentel.

21a Móziás 18:17.
ksz Jézus Krisztus
egyháza.

buzgón “együtt imádkoztak és b^böjtöltek.

2. És Jézus ismét “megmutatta magát nekik, mert az ő nevében imádkoztak az Atyához; és Jézus jött és megállt közöttük, és így szólt hozzájuk: Mit szeretnétek, mit adjak meg nektek?

3. És ők azt mondták neki: Urunk, szeretnénk, ha megmondanád nekünk azt a nevet, amelyen ezt az egyházat nevezzük; mert szöváltások vannak a nép között ezen dologg illetően.

4. És az Úr azt mondta nekik: Bizony, bizony mondom nektek, miért van az, hogy zúgolódik és vitatkozik a nép ezen dolog miatt?

5. Nem olvasták talán a szentírásokat, amelyek megmondják, hogy Krisztus “nevét kell magatokra venni, ami az én nevem? Mert ezen a néven szólítanak majd benneteket az utolsó napon.

6. És aki magára veszi a nevet, és mindvégig “kitart, az megszabadul az utolsó napon.

7. Tehát amit csak tesztetek, azt az én nevemben tegyétek; tehát az én nevemen nevezétek az egyházat; és az én nevemben szólítsátok az Atyát, hogy én értem megáldja az egyházat.

8. És hogyan lehetne ez az “én b^begyházam, ha nem az én nevemen nevezetik? Mert ha egy egyház Mózes nevében nevezetik,

akkor az Mózes egyháza; vagy ha egy ember nevében nevezetik, akkor az egy ember egyháza; de ha az én nevemen nevezetik, akkor az az én egyházam, ha úgy léssen, hogy az én evangéliumomra épül.

9. Bizony mondom nektek, hogy ti az én evangéliumomra vagytok felépítve; ha tehát elneveztek valamely dolgokat, akkor azokat az én nevemre nevezétek; ha tehát az Atyát szólítjátok, az egyházért, ha az én nevemben teszitek azt, akkor az Atya hallani fog benneteket;

10. És ha úgy léssen, hogy az egyház az én evangéliumomra épül, akkor az Atya meg fogja benne mutatni a saját cselekedeteit.

11. De ha az nem az én evangéliumomra épül, hanem az emberek cselekedeteire, vagy az ördög cselekedeteire, akkor bizony mondom nektek, hogy egy ideig örömük lesz cselekedeteikben, és nemsokára eljön a vég, és ők “kivágnak és a tűzbe vettetnek, ahonnan nincs visszatérés.

12. Mert cselekedeteik “követik őket, mert munkáik miatt van az, hogy kivágnak; emlékeztetek tehát azokra a dolgokra, melyeket elmondtam nektek.

13. Íme, megadtam nektek az “evangéliumomat, és ez az evangélium, amit megadtam

27 1a T&Sz 29:6.

b Alma 6:6.
ksz Böjt, Böjtölés.

2a 3 Ne. 26:13.

ksz Jézus Krisztus –
Krisztus halandóság
utáni megjelenése.

5a ksz Jézus Krisztus –
Jézus Krisztus
nevének magunkra
vétele.

6a 3 Ne. 15:9.

8a T&Sz 115:4.

b ksz Jézus Krisztus –

Az egyház feje.

11a Alma 5:52.

12a Jel. 14:13;

T&Sz 59:2.

13a T&Sz 76:40–42.

ksz Evangélium.

nektek – hogy eljöttem a világra, hogy Atyám ^bakarátát tegyem, mert az én Atyám küldött engem.

14. És Atyám azért küldött el engem, hogy ^afelemeltethessem a keresztre; és miután felemeltem a keresztre, hogy minden embert ^bmagamhoz vonzhassak, hogy amint engem felemeltek az emberek, éppen úgy emelje fel az Atya az embereket, hogy előttem álljanak, hogy cselekedeteik szerint ^cmegítéltessenek, vajon jók vagy gonoszak voltak-e.

15. És ezen okból ^aemeltettem fel; tehát az Atya hatalma szerint minden embert magamhoz vonzok majd, hogy cselekedeteik szerint megítéltethessenek.

16. És léssen, hogy aki ^abűnbánatot tart és ^bmegkeresztelkedik az én nevemben, azt eltölti a Szentlélek; és ha mindvégig ^ckitart, akkor íme, ártatlannak fogom tartani őt Atyám előtt azon a napon, amikor odaállok, hogy megítéljem a világot.

17. És aki nem tart ki mindvégig, ő az, aki szintén kivágatik és a tűzre vettetik, ahonnan az Atya ^aigazságossága miatt többé már nem tud visszatérni.

18. És ez az a szó, melyet az

emberek gyermekeinek adott. És ezen okból teljesíti be az általa megadott szavakat, és ő nem hazudik, hanem minden szavát beteljesíti.

19. És ^asemmi tisztátalan dolog nem kerülhet be a királyságába, tehát senki nem kerül be az ő ^bnyugalmaiba, csak azok, akik ruházatukat hitük, és minden bűnük megbánása, és mindvégig való kitartásuk miatt tisztára ^cmosták a véremlenben.

20. Most ez a parancsolat: ^aTartsatok bűnbánatot, mind ti földnek szélei, és jöjjetek hozzám és ^bkeresztelkedjétek meg az én nevemben, hogy a Szentlélek befogadása ^cmegszentelhesse benneteket, hogy ^dszeplőtelenül állhassatok előttem az utolsó napon.

21. Bizony, bizony mondom nektek, ez az én evangéliumom; és tudjátok, hogy milyen dolgokat kell megtennetek az én egyházamban; mert azokat a cselekedeteket, melyeket engem tenni láttatok, nektek is azokat kell megtennetek; mert amit engem tenni láttatok, azt tegyétek meg ti is;

22. Ha tehát megteszitek ezeket a dolgokat, akkor áldottak vagytok, mert fel fogtok emeltetni az utolsó napon.

13b Ján. 6:38–39.

14a 1 Ne. 11:32–33;

Mózes 7:55.

b Ján. 6:44;

2 Ne. 9:5;

T&Sz 27:18.

c ksz Jézus Krisztus – Bíró.

15a ksz Engesztel, Engesztelés.

16a ksz Bűnbánat,

Bűnbánatot tart.

b ksz Keresztel,

Keresztelés.

c 1 Ne. 13:37.

ksz Kitart.

17a ksz Igazságosság.

19a Alma 11:37.

b T&Sz 84:24.

ksz Nyugalom.

c Jel. 1:5; 7:14;

Alma 5:21, 27;

13:11–13.

20a Ether 4:18.

b ksz Keresztel,

Keresztelés –

Elengedhetetlen.

c ksz Megszentelődés.

d T&Sz 4:2.

23. Írjátok le azokat a dolgokat, melyeket láttatok és hallottatok, annak kivételével, ami "tiltva van.

24. Írjátok le ezen nép cselekedeteit, melyek a jövőben lesznek, éppen úgy, ahogyan le lett írva az, ami már volt.

25. Mert íme, a megírt és a megírandó könyvekből lesz "megítélve ez a nép, mert ezek által ismerik meg majd ^bcselekedeteiket az emberek.

26. És íme, az Atya minden dolgot "felír; tehát a megírandó könyvekből lesz megítélve a világ;

27. És tudjátok meg, hogy "ti lesztek e nép bírái, azon ítékezés szerint, melyet én adok nektek, mely igazságos lesz. ^bMilyen embereknek kell hát lennetek? Bizony mondom nektek, hogy éppen olyanak, "amilyen én vagyok.

28. És most "elmegyek az Atyához. És bizony mondom nektek, hogy amely dolgot az én nevemben kértek az Atyától, az megadatik nektek.

29. "Kérjetez tehát, és adatik nektek; kopogtassatok, és megnyitattik nektek; mert aki kér, az kap; és aki kopogtat, annak megnyitattik.

30. És most íme, olyan nagy, és teljes az én örömöm miattatok,

és ezen nemzedék miatt. Igen, és még az Atya is örül, és mind a szent angyalok. Miattatok és ezen nemzedék miatt; mert "senki nem vezett el közülük.

31. Íme, szeretném, ha értenétek; mert azokat értem ezalatt, akik "most életben vannak ^bebből a nemzedékből; és senki nem vezett el közülük, és bennük teljes az én "örömöm.

32. De íme, elszomorodom az ezen nemzedék utáni "negyedik nemzedék miatt, mert a Sátán fogságba hurcolja őket, éppen úgy, ahogyan azt a veszedelem fiával tette; mert el fognak adni engem ezüstért és aranyért, és azért, amit megront a ^bmoly, és amit a tolvajok betörve ellophatnak. És én azon a napon fogom meglátogatni őket, méghozzá azzal, hogy a saját fejükre száll majd cselekedeteik következménye.

33. És lőn, hogy miután Jézus bevégezte ezen mondandókat, így szólt a tanítványaihoz: Menjetez be a "szoros kapun; mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt; de tágas az a kapu és széles az az út, amely a halálba visz, és sokan vannak, akik azon járnak, mígnem eljő

23a 3 Ne. 26:16.

25a 2 Ne. 33:10–15;

MSz 1:11.

b 1 Ne. 15:32–33.

26a 3 Ne. 24:16.

ksz Élet könyve.

27a 1 Ne. 12:9–10;

Morm. 3:19.

b ksz Jézus Krisztus –

Jézus Krisztus példája.

c Mát. 5:48;

3 Ne. 12:48.

28a Ján. 20:17.

29a Mát. 7:7;

3 Ne. 14:7.

30a Ján. 17:12.

31a 3 Ne. 9:11–13; 10:12.

b 3 Ne. 28:23.

c ksz Öröm.

32a 2 Ne. 26:9–10;

Alma 45:10, 12.

b Mát. 6:19–21;

3 Ne. 13:19–21.

33a Mát. 7:13–14;

3 Ne. 14:13–14;

T&Sz 22:1–4.

az éj, melyben már senki nem munkálkodhat.

28. FEJEZET

A Tizenkettő közül kilenc örökséget szeretne, és meg is kapja annak ígérését Krisztus királyságában, amikor meghalnak – A három nefita hatalmat szeretne, és kap a halál felett, hogy a földön marad hassanak, amíg ísmét el nem jön Jézus – Átváltoznak és olyan dolgokat látnak, amelyeket nem szabad elmondani, és így most az emberek között szolgálnak. Mintegy Kr.u. 34–35.

És lőn, hogy miután Jézus elmondta ezeket a szavakat, egyenként is beszélt a tanítványaihoz, ezt kérdezvén tőlük: Mi az, amit kívántok tőlem, miután elmentem az Atyához?

2. És három kivételével mindannyian szóltak, és ezt mondták: Azt szeretnénk, hogy miután leéltük az ember életét, vége lehessen szolgálatunknak, melyre elhívtál minket, és hamar hozzád jöhessünk a te királyságodba.

3. És ő ezt mondta nekik: Áldottak vagytok, amiért ezt a dolgot kértétek tőlem; amikor tehát hetvenkét évesek lesztek, el fogtok jönni hozzám az én királyságomba; és énvelem ^anyugalmat találtok.

4. És miután beszélt velük, oda-

fordult a háromhoz, és azt kérdezte tőlük: Mi az, amit kívántok tőlem, miután elmentem az Atyához?

5. És ők el voltak keseredve a szívükben, mert nem merték megmondani neki azt a dolgot, melyet szerettek volna.

6. És ő így szólt hozzájuk: Íme, ^aismerem gondolataitokat, és azt a dolgot szeretnétek, amit az én szeretett ^bJánosom kért tőlem, aki velem volt az én elrendelt szolgálatomban, mielőtt a zsidók felemeltek engem.

7. Még áldottabbak vagytok tehát, mert ^asoha nem fogjátok megízlelni a ^bhalált; hanem élni fogtok, hogy meglássátok az Atya minden tettét az emberek gyermekei számára, egészen addig, amíg minden dolog be nem teljesedik az Atya akarata szerint, amikor a ^cmenny hatalmával el fogok jönni az én dicsőségemben.

8. És soha nem fogjátok elszenvedni a halál fájdalmait; hanem amikor majd eljövök az én dicsőségemben, akkor fogtok átváltozni egy szempillantás alatt ^ahalandóból ^bhalhatatlanná; és akkor majd áldottak lesztek Atyám királyságában.

9. Továbbá, nem éreztek majd fájdalmat, míg a testben lakotok, és keserűséget sem, kivéve a világ bűnei miatt; és mindezt azon dolog miatt teszem, amit tőlem kértetek, mert azt szeret-

28 3a ksz Nyugalom.

6a Ámós 4:13;

Alma 18:32.

b Ján. 21:21–23;

T&Sz 7:1–4.

7a 4 Ne. 1:14;

Morm. 8:10–11;

Ether 12:17.

b ksz Átváltozott lények.

c 3 Ne. 20:22.

8a 3 Ne. 28:36–40.

ksz Halandó,

Halandóság.

b ksz Halhatatlan,

Halhatatlanság.

tétek volna, hogy “hozzám vezethessétek az emberek lelkét, amíg a világ áll.

10. És ezért részetek lesz az “öröm teljességében; és le fogtok ülni Atyám királyságában; igen, teljes lesz az örömötök, éppen úgy, ahogy az Atya megadta nekem az öröm teljességét; és éppen olyanok lesztek, amilyen én vagyok, és én éppen olyan vagyok, mint az Atya: és az Atya és én ^begyek vagyunk;

11. És a “Szentlélek bizonysgot tesz az Atyáról és énrólam; érettem pedig az Atya a Szentlelket adja az emberek gyermekeinek.

12. És lőn, hogy miután Jézus elmondta ezeket a szavakat, mindegyiküket megérintette az ujjával, azon három kivételével, akik maradni fognak, és azután eltávozott.

13. És íme, megnyíltak az egek, és ők “felragadtattak a mennybe, és kimondhatatlan dolgokat láttak és hallottak.

14. És “megtiltatott nekik, hogy elmondják azokat; és hatalom sem adatott nekik arra, hogy elmondják azokat a dolgokat, melyeket láttak és hallottak;

15. És, hogy akkor testükben, vagy testükön kívül voltak-e, nem tudták megmondani; mert úgy tűnt nekik, mintha “színeváltak volna, mintha ezen halandó testből egy halhatatlan

állapotba váltottak volna, hogy megláthassák Isten dolgait.

16. De lőn, hogy ismét tanítottak a föld színén; mindazonáltal a mennyben nekik adott parancsolat miatt nem tanították azokat a dolgokat, melyeket hallottak és láttak.

17. És most, hogy színeváltozásuk napja után halandók vagy halhatatlanok voltak, azt nem tudom;

18. De a vezetett feljegyzések szerint annyit tudok, hogy mentek ezen föld színén, és minden népnek szolgáltak, mindazokat hozzáadva az egyházhoz, akik hajlandók voltak hinni a prédikálásuknak; megkeresztelvén őket, és akik megkeresztelkedtek, azok elnyerték a Szentlelket.

19. És börtönbe vetették őket azok, akik nem tartoztak az egyházhoz. És a “börtönök nem tudták fogva tartani őket, mert kettéhasadtak.

20. És a föld mélyébe dobták őket; ám ők Isten szavával olyannyira rásújítottak a földre, hogy az ő “hatalma által kiszabadultak a föld mélyéből; így hát az emberek nem tudtak elég mély gödröt ásni ahhoz, hogy fogva tartsák őket.

21. És háromszor vetették őket “kemencébe, és nem lett bajuk.

22. És kétszer vetették őket “vadállatok odújába; és íme, úgy játszottak a vadállatokkal, mint

9a Fil. 1:23–24;
T&Sz 7:5–6.

10a T&Sz 84:36–38.

b Ján. 17:20–23.

11a 2 Ne. 31:17–21;
3 Ne. 11:32.

13a 2 Kor. 12:2–4.

14a T&Sz 76:114–116.

15a Mózes 1:11.

ksz Színeváltozás.

19a Csel. 16:26;

Alma 14:26–28.

20a Morm. 8:24.

21a Dán. 3:22–27;

4 Ne. 1:32.

22a Dán. 6:16–23;

4 Ne. 1:33.

a gyermek a szopós báránnyal, és nem lett bajuk.

23. És lőn, hogy így jártak-keltek Nefi minden népe között, és prédikálták Krisztus "evangéliumát minden népnek azon föld színén; és a népek megtértek az Úrhoz, és csatlakoztak Krisztus egyházához, és így Jézus szavai szerint áldott lett ^bannak a nemzedéknek a népe.

24. És most én, Mormon egy időre bevégeztem mondandómat ezen dolgokat illetően.

25. Íme, azon voltam, hogy leírom azok "neveit, akik soha nem fogják megízlelni a halált, de az Úr megtiltotta nekem; nem írom tehát le ezeket, mert rejtve vannak a világ előtt.

26. De íme, én láttam őket, és szolgáltak nekem.

27. És íme, ott lesznek a nemzsidók között, és a nemzsidók nem ismerik majd őket.

28. Ott lesznek a zsidók között is, és a zsidók nem ismerik majd őket.

29. És lészen, hogy amikor az Úr az ő bölcsességében jónak látja, akkor szolgálni fognak Izráel minden "szétszórt törzsének, és minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek, és sok lelket visznek közülük Jézushoz, hogy beteljesedjen óhajuk, valamint Istennek meggyőző hatalma miatt, mely bennük van.

30. És olyanok ők, mint Isten "angyalai, és ha Jézus nevében az Atyához imádkoznak, akkor bárkinek megmutathatják magukat, akinek azt jónak látják.

31. Nagyszerű és csodálatos dolgokat fognak tehát véghezvinni ama "eljövendő nagy nap előtt, amikor minden ember biztosan odaáll Krisztus ítélőszéke elé;

32. Igen, méghozzá a nemzsidók között visznek majd véghez egy "nagyszerű és csodálatos munkát, ezen ítéletnap előtt.

33. És ha megvannak nektek mindazon szentírások, melyek beszámolót adnak Krisztus csodálatos munkáiról, akkor Krisztus szavai szerint tudni fogjátok, hogy ezen dolgoknak biztosan be kell következniük.

34. És jaj annak, aki "nem akar hallgatni Jézus szavára, és azokra, ^bakiket kiválasztott és elküldött közējük; mert aki nem fogadja be Jézus szavait és azok szavait, akit ő elküldött, az nem fogadja be őt; és ezért ő nem fogadja majd be őket az utolsó napon;

35. És jobb lenne nekik, ha meg sem születtek volna. Mert azt gondoljátok, hogy megszabadulhattok egy megsértett Isten igazságosságától, akit lábuk alá "tapostak az emberek, hogy ezáltal eljöhessen a szabadulás?

36. És most íme, azt mondtam azokat illetően, akit az Úr

23a ksz Evangélium.

^b 3 Ne. 27:30–31.

25a 3 Ne. 19:4.

29a ksz Izráel – Izráel szétszórása;

Izráel – Izráel tíz elveszett törzse.

30a ksz Angyalok.

31a Hél. 12:25;

3 Ne. 26:4–5.

32a 2 Ne. 25:17.

34a Ether 4:8–12.

^b ksz Próféta.

35a Hél. 12:2.

kiválasztott, igen, méghozzá azt a hármát, aki felragadtatott az egekbe – hogy nem tudom, vajon megtisztultak-e, halandóból halhatatlanná –

37. De íme, amióta azt írtam, megkérdeztem az Urat, és ő kinyilvánította nekem, hogy szükségképpen változáson kellett átmennie a testüknek, különben meg kellene ízlelniük a halált;

38. "Változáson ment tehát át a testük, hogy ne ízleljék meg a halált, és hogy ne szenvedjenek el fájdalmat vagy keserűséget sem, kivéve a világ bűnei miatt.

39. Most ez a változás nem volt egyenlő azzal, ami az utolsó napon fog megtörténni; de változáson mentek át, olyannyira, hogy Sátánnak nem lehetett hatalma felettük, és nem tudta "megkísérteni őket; és ^b megszenteltettek a testben, és így "szentek voltak, és a föld hatalmai nem tarthatták fogva őket.

40. És ebben az állapotban is maradnak Krisztus ítéletnapjáig; és azon a napon egy nagyobb változáson mennek majd át, és befogadják őket az Atya királyságába, hogy onnan többé ki ne menjenek, hanem Istennel lakjanak örökké a mennyekben.

---

29. FEJEZET

Mormon könyvének előkerülése

annak a jele, hogy az Úr megkezdte Izráel összegyűjtését és szövetségének teljesítését – Átkozottak lesznek azok, akik elutasítják az ő utolsó napi kinyilatkoztatásait és ajándékait. Mintegy Kr.u. 34–35.

És most íme, azt mondom nektek, hogy amikor az Úr az ő bölcsességében jónak látja, hogy ezek a mondandók szava szerint "eljussanak a nemzsidókhoz, akkor tudhatjátok, hogy beteljesedőfélben van a ^bszövetség, melyet örökségük földjeire történő visszaállításukat illetően kötött Izráel gyermekeivel az Atya.

2. És tudhatjátok, hogy az Úr szavai, melyeket a szent próféták szoltak, mind be fognak teljesedni; és ne mondjátok, hogy az Úr "halogatja eljöveteletét Izráel gyermekeihez.

3. És nem szükséges azt képzelnetek a szívetekben, hogy hiábavalóak az elmondott szavak, mert íme, az Úr emlékezni fog a szövetségre, melyet Izráel házából való népével kötött.

4. És amikor látjátok, hogy ezek a mondandók előkerülnek köztetek, akkor nem szükséges többé megvetnetek az Úr tetteit, mert "igazságosságának ^bkardja ott van a jobb kezében; és íme, ha azon a napon megvetitek az ő tetteit, akkor hamarosan lesújt vele rátok.

38a ksz Átváltozott lények.

39a ksz Kísért, Kísértés.
b ksz Megszentelődés.

c ksz Szentség.
29 1a 2 Ne. 30:3–8.
b Morm. 5:14, 20.
2a Luk. 12:45–48.

4a ksz Igazságosság.
b 3 Ne. 20:20.

5. "Jaj annak, aki ^bmegveti az Úr tetteit; igen, jaj annak, aki ^cmegtagadja a Krisztust, és az ő cselekedeteit!

6. Igen, "jaj annak, aki megtagadja az Úr kinyilatkoztatásait, és azt mondja, hogy az Úr már nem tevékenykedik kinyilatkoztatás, vagy prófétálás, vagy ^bajándékok, vagy nyelvek, vagy gyógyítások, vagy a Szentlélek hatalma által!

7. Igen, és jaj annak, aki azért, hogy ^anyerészkedjen, azt mondja majd azon a napon, hogy Jézus Krisztus nem tehet már több ^bcsodát; mert aki ezt teszi, az olyanná válik, mint a ^cveszedelem fia, akire nézve Krisztus szava szerint nincs irgalom!

8. Igen, és többé nem szükséges ^asziszegnetek, sem ^bmegvetnetek a ^czsidókat, sem játékot úznötök belőlük, vagy Izráel házának bármely maradékából; mert íme, az Úr emlékezik a velük kötött szövetségre, és azt teszi majd velük, amire megesküdött.

9. Nem szükséges tehát azt gondolnotok, hogy balra fordíthatjátok az Úr jobb kezét, hogy ne tartson ítéletet, azon szövetség betöltésére, melyet Izráel házával kötött.

30. FEJEZET

Az utolsó napi nemzsidóknak megparancsolják, hogy tartsanak bűnbánatot, jöjjenek Krisztushoz és számláltassanak Izráel házához. Mintegy Kr.u. 34–35.

HALLGASSATOK ide, Ó ti nemzsidók, és halljátok meg Jézus Krisztusnak, az élő Isten Fiának azon szavait benneteket illetően, melyekről ^amegparancsolta nekem, hogy mondjam el, mert íme, megparancsolta nekem, hogy írjak, mondván:

2. Forduljatok el, mind ti ^anemzsidók, gonosz útjaitoktól; és ^btartsatok bűnbánatot mind a gonosz cselekedeteitektől, hazudozásaitoktól és megtévesztéseitektől, és paráznaságaitoktól, és titkos utálatosságaitoktól, és bálványimádásaitoktól, és gyilkosságaitoktól, és papi mesterkedéseitektől, és az irigységaitoktól, és viszályaitoktól, és minden gonoszságotoktól és utálatosságotoktól, és jöjjetek hozzám, és keresztelkedjete meg az én nevemben, hogy elnyerhessétek bűneitek bocsánatát, és elteljete a Szentlélekkel, hogy ^cnépem közé számláltathassatok, akik Izráel házából valók.

5a 2 Ne. 28:15–16.

b Morm. 8:17;

Ether 4:8–10.

c Mát. 10:32–33.

6a Morm. 9:7–11, 15.

b ksz A Lélek
ajándékai.

7a ksz Papi mesterkedés.

b 2 Ne. 28:4–6;

Morm. 9:15–26.

c ksz Veszedelem fiai.

8a 1 Ne. 19:14.

b 2 Ne. 29:4–5.

c ksz Zsidók.

30 1a 3 Ne. 5:12–13.

2a ksz Nemzsidók.

b ksz Bűnbánat,

Bűnbánatot tart.

c Gal. 3:27–29;

2 Ne. 10:18–19;

3 Ne. 16:10–13;

21:22–25;

Ábr. 2:10.

NEGYEDIK NEFI NEFI KÖNYVE

AKI NEFINEK – JÉZUS KRISZTUS EGYIK TANÍTVÁNYÁNAK A FIA

Nefi népének a beszámolója, az ő feljegyzései szerint.

A nefiták és a lámániták mind megtérnek az Úrhoz – Mindenüik közös, csodákat művelnek és boldogulnak ezen a földön – Két évszázad elmúltával megosztottság, gonosz dolgok, hamis egyházak és üldöztetések támadnak – Háromszáz év elmúltával már a nefiták és a lámániták is gonoszok – Ammáron elrejtí a szent feljegyzéseket. Mintegy Kr.u. 35–321.

ÉS lőn, hogy elmúlt a harminc-negyedik és a harmincötödik év is, és íme, Jézus tanítványai mind a környező vidékeken életre hívták Krisztus egyházát. És aki odament hozzájuk, és valóban megbánta bűneit, azt Jézus nevében megkeresztelték; és a Szentlelket is elnyerte.

2. És lőn, hogy a harminchatodik évre az emberek mind, a nefiták és a lámániták is, szerte az egész vidéken megtértek az Úrhoz, és nem voltak közöttük viszálykodások és szóváltások, és az emberek mind igazságosan bántak egymással.

3. És “minden dolog közös volt közöttük, nem volt gazdag vagy szegény, szolga vagy szabad, hanem mindannyian

szabadokká lettek, és részesei a mennyei ajándéknak.

4. És lőn, hogy a harminchetedik év is elmúlt, és még mindig, továbbra is békesség volt az országban.

5. És nagyszerű és csodálatos dolgokat vittek véghez Jézus tanítványai, olyannyira, hogy “betegeket gyógyítottak, halottakat támasztottak fel, és tették, hogy a bénák járjanak, a vakok elnyerjék látásukat és a süketek halljanak, és mindenféle ^bcsodákat műveltek az emberek gyermekei között; és semmi más módon nem tettek csodákat, csakis Jézus nevében.

6. És így múlt el a harmincnyolcadik év, és a harminckilencedik is, és a negyvenegyedik, és a negyvenkettedik. Igen, már negyvenkilenc év is elmúlt, és az ötvenegyedik is, és az ötvenkettedik; igen, már ötvenkilenc év is elmúlt.

7. És az Úr rendkívül felvirágoztatta őket ezen a földön. Igen, olyannyira, hogy ismét városokat építettek a leégett városok helyére.

8. Igen, méghozzá “Zarahemla nagy városát is újra felépítették.

9. De volt sok olyan város,

[4 NEFI]
1 3a Csel. 4:32;
3 Ne. 26:19.
ksz Felajánl,

Felajánlás törvénye,
Szentel.
5a ksz Gyógyít,
Gyógyítások.

^b Ján. 14:12.
ksz Csoda.
8a 3 Ne. 8:8.

amely "elsüllyedt, és víz jött fel azok helyébe; ezeket a városokat tehát nem lehetett újjáépíteni.

10. És most íme, lőn, hogy Nefi népe megerősödött, és rendkívül gyorsan sokasodott, és rendkívül "tetszetős és kellemes nép lett.

11. És házasodtak és férjhez adattak, és megáldattak azon ígéretnek sokasága szerint, melyeket az Úr tett nekik.

12. És többé már nem "Mózes törvényének ^brendelése és szer-tartásai szerint; hanem az Úrtól, Istenüktől kapott parancsolatok szerint éltek. Továbbra is "bőjtölve és imádkozva, és gyakran összegyűlve, hogy imádkozzanak és az Úr szavát hallják.

13. És lőn, hogy az egész országban, az összes nép között nem volt viszálykodás; hanem hatalmas csodák történtek Jézus tanítványai között.

14. És lőn, hogy elmúlt a hetvenegyedik év, és a hetvenkettedik év is. Igen, és végül elmúlt a hetvenkilencedik év; igen, még száz év is elmúlt, és a Jézus által kiválasztott tanítványok, azon "három kivételével, akik maradni akartak, mind elmentek Isten ^bparadicsomába; és más "tanítványokat ^drendeltek el a helyükbe; és ebből a nemzedékből is sokan elhunytak.

15. És lőn, hogy "nem volt

viszálykodás az országban, Isten szeretete miatt, mely az emberek szívében lakozott.

16. És "nem volt irigykedés, sem viszálykodások, sem lázongások, sem paráznaságok, sem hazudozások, sem gyilkosságok, vagy bármilyen "szemérmetlenség; és bizonyos, hogy nem lehetett volna náluk "boldogabb nép mindazon emberek között, akiket Isten keze teremtett.

17. Nem voltak rablók, sem gyilkosok, és lámániták sem voltak, vagy bármilyen -iták, hanem "egyek voltak; Krisztus gyermekei, Isten királyságának örökösei.

18. És milyen áldottak voltak! Mert az Úr minden dolgukban megáldotta őket; igen, áldottak voltak és boldogultak, míg eltelt száztíz év, és elhunyt a Krisztustól számított első nemzedék, és az egész országban nem volt viszálykodás.

19. És lőn, hogy meghalt Nefi, aki ezt az utolsó feljegyzést vezette (és "Nefi lemezein vezette ezeket), és helyette fia, Ámós vezette tovább; és ő is Nefi lemezein vezette a feljegyzést.

20. És ő nyolcvannégy éven át vezette ezt, és még akkor is békesség volt az országban, kivéve a nép egy kis részét, akik lázadoztak az egyház ellen, és felvették magukra a lámánita

9a 3 Ne. 9:4, 7.

10a Morm. 9:6.

12a ksz Mózes törvénye.

^b 2 Ne. 25:30;

3 Ne. 15:2–8.

^c Moró. 6:5;

T&Sz 88:76–77.

14a 3 Ne. 28:3–9.

ksz Átváltozott lények.

^b ksz Paradicsom.

^c ksz Tanítvány.

^d ksz Elrendel, Elrendelés.

15a ksz Béke.

16a ksz Egység.

^b ksz Vágy.

^c Móziás 2:41;

Alma 50:23.

ksz Öröm.

17a Ján. 17:21.

ksz Sion.

19a ksz Lemezek.

nevet; tehát kezdtek ismét lámániták lenni az országban.

21. És lőn, hogy Ámós is meghalt (és százkilencvennégy év telt el Krisztus eljövetele óta), és helyette fia, Ámós, vezette a feljegyzést; és ő is Nefi lemezein vezette azt; és az is Nefi könyvébe lett írva, mely ez a könyv.

22. És lőn, hogy kétszáz év telt el; és néhány ember kivételével a második nemzedék is mind elhunyt.

23. És most én, Mormon, szeretném, ha tudnátok, hogy olyannyira megsokasodott a nép, hogy szétszóródtak szerte az egész vidéken, és rendkívül gazdagok lettek, mert boldogultak Krisztus által.

24. És most, ebben a kétszázegyedik évben megjelentek közöttük azok, akik ^akevélységükben felemelkedvén, drága öltözeteket, mindenféle pompás gyöngyöt, és a világ pompás dolgait viselték.

25. És attól az időtől kezdve közöttük sem portékájuk, sem javaik többé már nem voltak ^aközösek.

26. És kezdtek osztályokra szakadni; és azért kezdtek ^aegyházakat alapítani maguknak, hogy ^bnyerészkedjenek, és kezdtek megtagadni Krisztus igaz egyházát.

27. És lőn, hogy amikor elmúlt kétszázötven év, sok egyház volt az országban; igen, sok olyan

egyház volt, mely azt vallotta, hogy ismeri Krisztust, mégis ^aevangéliuma legnagyobb részét megtagadták. Olyannyira, hogy mindenféle gonoszságot megengedtek, és annak is szolgáltak azzal, ami szent, akinek érdemtelensége miatt az ^bmeg lett tiltva.

28. És ez az ^aegyház rendkívül sokasodott, a nép gonoszsága és a Sátán hatalma miatt, aki megkaparintotta a szívüket.

29. És aztán volt egy másik egyház, mely megtagadta a Krisztust; és ^aüldözték Krisztus igaz egyházát, azok alázatossága és Krisztusba vetett hite miatt; és a közöttük véghezvitt sok csoda miatt megvetették őket.

30. Hatalmat és felhatalmazást gyakoroltak tehát Jézus velük maradt tanítványai felett, és ^abörtönbe vetették őket; ám Isten szavának hatalma folytán, mely bennük volt, kettéhasadtak a börtönök, ők pedig elmentek, hatalmas csodákat tévén közöttük.

31. Mindazonáltal, és minden csodák ellenére, a nép megkeményítette a szívét, és arra törekedtek, hogy megöljék őket, ahogyan a jeruzsálembeli zsidók is Jézus megölésére törekedtek, az ő szava szerint.

32. És ^atüzes ^bkemencébe dobták őket, és ők sértetlenül kijöttek.

24a ksz Kevélység.

25a 4 Ne. 1:3.

26a 1 Ne. 22:23;

2 Ne. 28:3;

Morm. 8:32–38.

b T&Sz 10:56.

ksz Papi

mesterkedés.

27a ksz Hitehagyás.

b 3 Ne. 18:28–29.

28a ksz Ördög – Az

ördög egyháza.

29a ksz Üldöz,

Üldöztetés.

30a 3 Ne. 28:19–20.

32a Dán. 3:26–27.

b 3 Ne. 28:21.

33. És "vadállatok odújába is bedobták őket, ám ők úgy játszottak a vadállatokkal, mint gyermek a báránnyal; és sértetlenül jöttek ki közülük.

34. Mindazonáltal a nép megkeményítette a szívét, mert sok pap és hamis próféta sok egyház megalapítására vitte rá őket, valamint arra, hogy mindenféle gonoszságokat tegyenek. És "ütötték Jézus népét, de Jézus népe nem ütött vissza. És így süllyedtek hitetlenségbe és gonoszságba évről évre, míg el nem telt kétszázharminc év.

35. És most, lőn ebben az évben, igen, a kétszázharmincegyedik évben, hogy nagy megosztottság volt a nép között.

36. És lőn, hogy ebben az évben feltűnt egy nép, nefitáknak hívták őket, és igazán hittek Krisztusban; és voltak közöttük olyanok, akiket a lámániták jákóbítáknak, és józsefitáknak és zorámitáknak hívtak.

37. A Krisztusban igazán hívőket és Krisztus igaz hódolóit tehát (akik között ott volt Jézus azon "három tanítványa, akik maradni akartak) nefitáknak, és jákóbítáknak, és józsefitáknak és zorámitáknak hívták.

38. És lőn, hogy az evangéliumot elutasítókat lámánitáknak, és lemuelitáknak és ismáelitáknak hívták; és ők nem úgy süllyedtek hitetlenségbe, mint atyáik, kezdettől fogva, hanem szándékosan "fellázdak

Krisztus evangéliuma ellen; és azt tanították a gyermekeiknek, hogy ne higgyenek.

39. És ez atyáik gonoszsága és utálatossága miatt volt, éppen úgy, mint kezdettől fogva. És éppen úgy "arra tanították őket, hogy utálják Isten gyermekeit, mint ahogyan a lámánitáknak is azt tanították kezdettől fogva, hogy utálják Nefi gyermekeit.

40. És lőn, hogy kétszáznegyvennégy év múlt el, és így álltak a nép dolgai. És megerősödött a nép gonoszabb része, és rendkívül többen lettek, mint Isten népe.

41. És még mindig alapítottak maguknak egyházakat, és mindenféle drága dologgal díszítették őket. És így telt kétszázötven év, és kétszázhatvan év is.

42. És lőn, hogy a nép gonosz része ismét elkezdte megalapítani "Gadianon titkos esküit és összeesküvéseit.

43. És rendkívüli vagyonuk miatt a Nefi népének hívott emberek is kezdtek szívükben kevélyek és önteltek lenni, mint testvéreik, a lámániták.

44. És ettől az időtől fogva a tanítványok kezdtek elkeseredni a világ "bűnei miatt.

45. És lőn, hogy mire elmúlt háromszáz év, Nefi népe és a lámániták is rendkívül gonoszak lettek; az egyik olyan, mint a másik.

46. És lőn, hogy Gadianon rablói szerte az egész vidéken

33a 3 Ne. 28:22.

34a 3 Ne. 12:39;

T&Sz 98:23–27.

37a 3 Ne. 28:6–7;

Morm. 8:10–11.

38a ksz Lázadás.

39a Móziás 10:17.

42a ksz Titkos

összeesküvések.

44a 3 Ne. 28:9.

szétszóródtak; és Jézus tanítványait kivéve senki nem volt, aki igazlelkű lett volna. És aranyat és ezüstöt raktároztak el bőségesen, és mindenféle kalmársággal nyereszkedtek.

47. És lőn, hogy miután elmúlt háromszázöt év (és a nép még mindig megmaradt a gonoszságban), meghalt Ámós; és helyette fivére, Ammáron vezette a feljegyzést.

48. És lőn, hogy miután elmúlt háromszázhusz év, Ammáron

a Szentlélek kényszerítésére elrejtette a szent "feljegyzéseket – igen, minden szent feljegyzést, melyet nemzedékről nemzedékre adtak tovább, egészen a Krisztus eljövételétől számított háromszázhuszadik évig, és ezek szentek voltak.

49. És az Úrnak rejtette el azokat, hogy az Úr próféciai és ígéretei szerint újra "eljuthassanak Jákób házának maradékához. És így van vége Ammáron feljegyzésének.

MORMON KÖNYVE

1. FEJEZET

Ammáron utasításokat ad Mormonnak a szent feljegyzésekre vonatkozóan – Háború kezdődik a nefiták és a lámániták között – A három nefita elvitetik – Gonoszság, hitetlenség, szemfényvesztés és boszorkányság uralkodik. Mintegy Kr.u. 321–326.

ÉS most én, "Mormon, ^bfeljegyzést készítek azon dolgokról, melyeket láttam is és hallottam is, és ezt Mormon könyvének nevezem.

2. És mintegy abban az időben, amikor "Ammáron a feljegyzéseket az Úrnak elrejtette, eljött hozzám (én akkor mintegy tíz éves korban voltam, és kezdtem népem tudományá-

ban valamelyest ^btanult lenni), és ezt mondta nekem Ammáron: Úgy látom, megfontolt gyermek vagy, és gyors megfigyelő;

3. Szeretném tehát, hogy amikor mintegy huszonnégy éves leszel, visszaemlékeznél azokra a dolgokra, melyeket megfigyeltél ezen népet illetően; és amikor ezen korba érsz, menj el Antum földjére, egy olyan dombhoz, melyet "Simnek fog-nak nevezni; és ott rejtettem el az Úrnak mind a szent bevéséseket ezen népre vonatkozóan.

4. És íme, vedd magadhoz "Nefi lemezeit, a maradékot azonban hagyj azon a helyen, ahol vannak; és véd fel Nefi lemezeire mindazokat a dolgokat, amiket e néppel kapcsolatban megfigyeltél.

48a Hél. 3:13, 15–16.

49a Énós 1:13.

[MORMON]

1 1a ksz Mormon, nefita

próféta.

b 3 Ne. 5:11–18.

2a 4 Ne. 1:47–49.

b Móziás 1:3–5.

3a Ether 9:3.

4a MSz 1:1, 11.

ksz Lemezek.

5. És én, Mormon, aki "Nefi leszármazottja vagyok (atyám neve pedig Mormon volt), emlékeztem azokra a dolgokra, melyeket Ammáron megparancsolt nekem.

6. És lőn, hogy tizenegy éves koromban atyám a déli földre, méghozzá Zarahemla földjére vitt.

7. Annak a földnek a színét addigra már mindenhol épületek borították, és majdnem olyan sokan voltak az emberek, mint a tenger homokja.

8. És lőn, hogy ebben az évben háború kezdődött a nefiták, akik a nefitákból és a jákóbitákból és a józsefitákból és a zorámitákból álltak; és ez a háború a nefiták, valamint a lámániták és a lemueliták és az ismáeliták között volt.

9. Most, a lámánitákat és a lemuelitákat és az ismáelitákat lámánitáknak hívták, a két szembenálló fél tehát a nefiták és a lámániták voltak.

10. És lőn, hogy a háború Zarahemla határán, a Sidon folyó vizénél kezdődött közöttük.

11. És lőn, hogy a nefiták összegyűjtött emberei nagyon sokan voltak, annyira, hogy meghaladták a harmincezres számot. És lőn, hogy ugyanebben az évben számos csata volt, melyben a nefiták megverték a lámánitákat és sokakat megöltek közülük.

12. És lőn, hogy a lámániták

felhagytak tervükkel, és béke lett az országban; és mintegy négy éven át maradt még béke, és nem volt vérontás.

13. A gonoszság azonban szerete az egész vidéken olyannyira elhatalmasodott, hogy az Úr elvitte "szeretett tanítványait, és a nép gonoszsága miatt a csodák és a gyógyítás munkája megszűnt.

14. És gonoszságuk és "hitelenségük miatt nem voltak ^bajándékok az Úrtól, és a "Szentlélek sem szállt le senkire.

15. Engem azonban, amikor tizenöt éves voltam, és valamegyest megfontolt gondolkodású, meglátogatott az Úr, és én megízleltem és megismertem Jézus jóságát.

16. És nekiláttam, hogy prédikáljak ennek a népnek, de bezáratott a szám, és megtiltott nekem, hogy prédikáljak nekik; mert íme, szándékosan "lázaadtak fel Istenük ellen; és gonoszságuk miatt a szeretett tanítványok ^belvitettek az országból.

17. Én azonban köztük maradtam, de szívük keménysége miatt megtiltatott nekem, hogy prédikáljak nekik; és szívük keménysége miatt "átkozott volt számukra ez a föld.

18. És ezek a Gadianton rablók, akik a lámániták között voltak, annyira ellepték az országot, hogy annak lakosai kezdték a földre rejtteni "kincseiket; és

5a 3 Ne. 5:12, 20.

13a 3 Ne. 28:2, 12.

14a ksz Hitelenség.

b Moró. 10:8–18, 24.

c ksz Szentlélek.

16a ksz Lázadás.

b Morm. 8:10.

17a 2 Ne. 1:7;

Alma 45:10–14, 16.

18a Hél. 13:18–20;

Ether 14:1–2.

mivel az Úr megátkozta azt a földet, azok csúszósakká váltak, és így többé sem kézben tartani, sem ismét azokat megtartani nem tudták.

19. És lőn, hogy szemfényvesztések, boszorkányságok és varázslások voltak; és a gonosz hatalma munkálkodott ezen egész föld színén, betöltve Abinádi, valamint a lámánita Sámuel minden szavát.

---

2. FEJEZET

Mormon vezeti a nefita seregeket – Vérontás és öldöklés söpör végig az országon – A nefiták az ítélet alatt lévők keserűségével siránkoznak és gyászolnak – Elmúlt kegyelmük napja – Mormon magához veszi Nefi lemezeit – Folytatódnak a háborúk. Mintegy Kr.u. 327–350.

És lőn, hogy ugyanabban az évben háború kezdődött a nefiták és a lámániták között. És noha még fiatal voltam, nagy volt termetem; Nefi népe tehát engem nevezett meg, hogy vezetőjük, vagyis seregeik vezetője legyek.

2. Lőn tehát, hogy tizenhatodik évemben a nefiták egy serege élén elmentem a lámániták ellen; tehát háromszázhuszonhat év telt el.

3. És lőn, hogy a háromszázhuszonhetedik évben a lámániták olyan rendkívül nagy erővel törtek ránk, hogy megfélemlítették a seregeimet; azok tehát nem voltak hajlandók harcolni, és elkezdtek visszavonulni az északi országrészek felé.

4. És lőn, hogy Angola városához érkeztünk, és elfoglaltuk a várost, és előkészületeket tettünk, hogy megvédjük magunkat a lámániták ellen. És lőn, hogy teljes erőnkkel megerősítettük a várost; de minden megerősítésünk ellenére a lámániták ránk törtek és kiűztek minket a városból.

5. És Dávid földjéről is kiűztek minket.

6. Akkor mi tovább vonultunk és Józsué földjére értünk, mely a nyugati határban volt a tengerpartnál.

7. És lőn, hogy amilyen gyorsan csak lehetett, összegyűjtöttük népünket, hogy egyetlen csoportba összevonjuk őket.

8. De íme, az ország tele volt rablókkal és lámánitákkal; és a népem felett függő nagy pusztítás ellenére nem bánták meg gonosz tetteiket; és így szerte az egész vidéken elterjedt a nefiták és a lámániták részéről is a vérontás és az öldöklés; és szerte az egész vidéken teljes volt a lázadás.

9. És most, a lámánitáknak volt egy királya, akinek Áron volt a neve; és ő ellenünk jött egy negyvennégyezer sereggel. És íme, én negyvenkétezerrel ellenálltam neki. És lőn, hogy megvertem őt a sereggemmel, és ő elmenekült előlem. És íme, mindez megtörtént, és háromszázharminc év telt el.

10. És lőn, hogy a nefiták kezdtek megbánni a gonoszságukat, és siránkozni kezdtek, ahogyan azt Sámuel, a próféta megjövendölte vala; mert íme, az ország-

ban lévő tolvajok, és rablók, és gyilkosok, és a varázslómesterkedés és boszorkányság miatt senki nem tudta megtartani azt, ami a sajátja volt.

11. Így nagy gyász és siránkozás kezdődött ezen dolgok miatt az egész országban, különösen Nefi népe között.

12. És lőn, hogy amikor én, Mormon, láttam gyászukat és siránkozásukat, valamint bánatukat az Úr előtt, örvendezni kezdett bennem a szívem, mivel ismertem az Úr irgalmasságát és hosszútűrését, azt feltételeztem tehát, hogy irgalmas lesz hozzájuk, és így majd ismét igazlelkű néppé lesznek.

13. De íme, hiábavaló volt az örömöm, mert nem bűnbánatra vezető volt a "bánatuk, Isten jósága miatt; hanem inkább az 'elkárhozottak bánata volt ez, mivel az Úr nem mindig engedi meg nekik, hogy a bűnben 'boldogok legyenek.

14. És nem jöttek Jézushoz megtört "szívvel és töredelmes lélekkel, hanem ^bátkozták Istent, és meg akartak halni. Mindazonáltal karddal küzdöttek az életükért.

15. És lőn, hogy ismét visszatért hozzám bánatom, és láttam, hogy a "kegyelem ^bnapja ^celmúlt számukra, fizikailag és lelkileg is; mert ezrek levágását láttam, amint nyíltan fellázadtak Istenük ellen, és mint ganéjt felhal-

mozták őket azon föld színén. És így háromszáznegyvennégy év telt el.

16. És lőn, hogy a háromszáznegyvenötödik évben a nefiták menekülni kezdtek a lámániták elől; és mielőtt visszavonulásukban megállhattak volna, addig üldözték őket, míg Jáson földjére nem értek.

17. És most, Jáson városa pedig közel volt ahhoz a "földhöz, ahol Ammáron annak előtte elrejtette az Úrnak a feljegyzéseket, hogy el ne pusztuljanak. És íme, Ammáron szavai szerint elmentem és magamhoz vettem Nefi lemezeit, és Ammáron szavai szerint feljegyzést készítettem.

18. És Nefi lemezein készítettem teljes beszámolót a gonoszságukról és az utálatosságairól, de tartózkodtam attól, hogy ezen "lemezeken teljes beszámolót készítek a gonoszságukról és az utálatosságairól, mert íme, azóta szemeim előtt van gonoszságuk és utálatosságai állandó látványa, mióta képes vagyok megfigyelni az emberek útjait.

19. És jaj nekem gonoszságuk miatt; mert életem minden napján bánat töltötte el szívemet a gonoszságuk miatt; mindazonáltal tudom, hogy az utolsó napon "felemeltetem.

20. És lőn, hogy ebben az évben újra vadászni és űzni

2 13a 2 Kor. 7:10;

Alma 42:29.

^b ksz Kárhozat.

^c Alma 41:10.

14a ksz Megtört szív.

^b ksz Káromlás,
Káromol.

15a ksz Kegyelem.

^b Hél. 13:38.

^c Jer. 8:20;

T&Sz 56:16.

17a Morm. 1:1–4.

18a ksz Lemezek.

19a Móziás 23:22;

Ether 4:19.

kezdtek Nefi népét. És lőn, hogy addig űztek minket, míg észak felé arra a földre nem értünk, melyet Sémnek neveztek.

21. És lőn, hogy megerősítettük Sém városát, és amennyire csak lehetséges volt, összegyűjtöttük népünket, hogy talán megmenthessük őket a pusztulástól.

22. És lőn, hogy a háromezrenegyvenhatodik évben ismét támadni kezdtek minket.

23. És lőn, hogy szóltam népemhez, és nagy erő kifejtéssel arra serkentettem őket, hogy merészen álljanak ellen a lámánitáknak, és "harcoljanak asszonyaikért, és gyermekeikért, és házaikért és otthonaikért.

24. És szavaim valamennyire életereire serkentették őket, olyannyira, hogy nem menekültek el a lámániták elől, hanem merészen ellenálltak nekik.

25. És lőn, hogy mi egy harmincezres sereggel hadakoztunk egy ötvenezres sereggel szemben. És lőn, hogy olyan szilárdan álltunk ellen nekik, hogy elmenekültek előlünk.

26. És lőn, hogy amikor elmenekültek, seregeinkkel üldözőbe vettük őket, és ismét megütköztünk velük és megvertük őket; mindazonáltal nem volt velünk az Úr ereje; igen, magunkra hagyattunk, és az Úr Lelke nem lakozott bennünk; olyan gyengékké lettünk tehát, mint a testvéreink.

27. És népem ezen nagy balsorsa miatt, gonoszságuk és utálatosságai miatt kesergett

a szívem. De íme, addig mentünk a lámániták és Gadianton rablóival ellen, amíg ismét birtokba nem vettük örökségünk földjeit.

28. És háromezrenegyvenkilenc év múlt el. És a háromezrenötvenedik évben egyességet kötöttünk a lámánitákkal és Gadianton rablóival, melyben megosztottuk örökségünk földjeit.

29. És a lámániták nekünk adták az északi földet, igen, egészen addig a "keskeny föld-sávig, mely a déli földre vezetett. És mi a lámánitáknak adtuk az egész déli földet.

---

3. FEJEZET

Mormon bűnbánatot hirdet a nefitáknak – Nagy győzelmet aratnak és saját erejükkel kérkednek – Mormon visszautasítja vezetésüket, és értük mondott imái hit nélküliek – A Mormon könyve felhívást intéz Izráel tizenkét törzséhez, hogy higgyenek az evangéliumban. Mintegy Kr.u. 360–362.

És lőn, hogy a lámániták mindaddig nem jöttek ismét harcolni, míg tíz további év el nem telt. És íme, én arra fogtam népeket, hogy készítsék fel földjeiket és fegyvereiket a csata idejére.

2. És lőn, hogy az Úr így szólt hozzám: Hirdesd ennek a népnek – Tartsatok bűnbánatot és jöjjetek énhozzám, és keresztelkedjetek meg, és építsétek fel ismét egyházamat, és megfogtok menekülni.

3. És én prédikáltam ennek a népnek, de hiábavalóan. Nem ismerték fel, hogy az Úr volt az, aki megóvta őket, és lehetőséget adott nekik a bűnbánatra. És íme, az Úrral, Istenükkel szemben szívüket megkeményítették.

4. És lőn, hogy miután elmúlt ez a tizedik év, mely összességében háromszázhatvan hatvan évet tett ki Krisztus eljövele óta, a lámániták királya levelet küldött nekem, és tudatta velem: Arra készülnek, hogy ismét harcolni jöjjenek ellenünk.

5. És lőn, hogy a Pusztaság földjénél gyűjtettem össze népemet, egy olyan városban, mely a határvidéken volt, azon keskeny földszávon mellett, mely a déli földre vezetett.

6. És seregeinket ott helyeztük el, hogy a lámániták seregeit megállítsuk, hogy földjeinket birtokba ne vegyék; tehát magunkat ellenük teljes haderőnkkel megerősítettük.

7. És lőn, hogy a háromszázhatvanegyedik évben a lámániták lejöttek a Pusztaság városához, hogy harcoljanak ellenünk; és lőn, hogy ebben az évben megvertük őket, olyannyira, hogy ismét visszatértek a saját földjeikre.

8. És a háromszázhatvanhetedik évben ismét lejöttek harcolni. És ismét megvertük őket, és sokat megöltünk közülük, és halottaikat a tengerbe vetették.

9. És most, ezen nagy dolog

miatt, melyet népem, a nefiták tettek, "kérkedni kezdtek a saját erejükkel, és esküdözni kezdtek a mennyek előtt, hogy megbosszulják testvéreik véréit, akiket ellenségeik öltek meg.

10. És megesküdtek a mennyekre, valamint Isten trónjára, hogy "felmennek harcolni ellenségeik ellen, és kivágják őket azon föld színéről.

11. És lőn, hogy én, Mormon, ettől az időtől kezdve gonoszságuk és utálatosságaik miatt teljes mértékben megtagadtam, hogy parancsnoka és vezetője legyek ennek a népnek.

12. Íme, ezelőtt vezettem őket, gonoszságuk ellenére sokszor vezettem őket csatába, és szerettem őket, teljes szívemmel, Isten bennem lévő "szeretete szerint; és egész nap imában töltöttem ki értük lelkemet Istennek; mindazonáltal, szívük keménysége miatt, ^bhit nélkül.

13. És háromszor szabadítottam ki őket ellenségeik kezéből, és ők nem bánták meg a bűneiket.

14. És amikor mindarra esküdöztek, amit Urunk és Szabadítónk, Jézus Krisztus "megtiltott nekik, hogy felmennek harcolni az ellenségeikhez, és megbosszulják testvéreik véréit, akkor íme, szólt hozzám az Úr hangja, mondván:

15. Enyém a "bosszú, én fogok ^bmegfizetni! És mivel ez a nép még azután sem tartott bűnbánatot, hogy kiszabadítottam

3 9a 2 Ne. 4:34.
10a 3 Ne. 3:20–21;
Morm. 4:4.

12a ksz Szeretet.
b Morm. 5:2.
14a 3 Ne. 12:34–37.

15a ksz Bosszú.
b T&Sz 82:23.

őket, íme, ki fognak vágatni a föld színéről.

16. És lőn, hogy teljes mértékben megtagadtam, hogy ellenségeim ellen menjek; és úgy tettem, ahogy azt az Úr megparancsolta nekem; és tétlen tanúként álltam, hogy kinyilvánítsam a világnak az általam látott és hallott dolgokat, a Lélek kijelentései szerint, melyek bizonyosságot tettek az eljövendő dolgokról.

17. "Nektek írok tehát, nemzsidók, és nektek is, Izráel háza, amikor a munka elkezdődik, hogy azon legyetek, hogy felkészüljete az örökségetek földjére való visszatérésre.

18. Igen, íme, mind a föld széleinek írok; igen, tinektek, Izráel tizenkét törzse, akiket munkái szerint "ítél meg majd az a tizenkettő, akiket Jézus Jeruzsálem földjén kiválasztott, hogy tanítványai legyenek.

19. És ezen nép maradékának is írok, akiket pedig majd az a "tizenkettő ítél meg, akiket Jézus ezen a földön kiválasztott; és őket majd az a tizenkettő ítéli meg, akiket Jézus Jeruzsálem földjén kiválasztott.

20. És ezeket a dolgokat nyilvánítja ki nekem a Lélek; mindannyiotoknak írok tehát. És azért írok nektek, hogy tudhassátok, hogy mindannyiotoknak ott kell állnia Krisztus "ítélőszéke előtt, igen, minden

léleknek, aki ^bÁdám emberi családjának egészéhez tartozik; és oda kell állnotok, hogy cselekedeteitek szerint megítéltessetek, hogy vajon jók vagy gonoszak voltak-e;

21. És azért is, hogy "higgyetek Jézus Krisztus evangéliumában, mely ott lesz köztetek; és azért is, hogy a ^bzsidóknak, az Úr szövetséges népének, más "tanúbizonyossága is lehessen amellet, akit láttak és hallottak, hogy Jézus, akit megöltek, volt "maga a Krisztus és maga az Isten.

22. És szeretném, ha meggyőzhetném "mind a földnek széleit, hogy tartsanak bűnbánatot, és készüljenek fel arra, hogy Krisztus ítélőszéke elé álljanak.

4. FEJEZET

Folytatódik a háború és az öldöklés – Gonoszok büntetik a gonoszokat – Nagyobb gonoszság uralkodik, mint valaha is egész Izráelben – Nőket és gyermekeket áldoznak bálványoknak – A lámániták kezdik elsöpörni maguk előtt a nefitákat. Mintegy Kr.u. 363–375.

És most lőn, hogy a háromszázhatvanharmadik évben a nefiták a Pusztaság földjéről felmentek seregeikkel harcolni a lámániták ellen.

2. És lőn, hogy a nefiták sere-

17a 2 Ne. 30:3–8;

3 Ne. 29:1.

18a Mát. 19:28;

Luk. 22:29–30;

T&Sz 29:12.

19a 1 Ne. 12:9–10.

20a ksz Utolsó ítélet.

b T&Sz 27:11.

21a T&Sz 3:20.

b ksz Zsidók.

c 2 Ne. 25:18.

d 2 Ne. 26:12;

Móziás 7:27.

22a Alma 29:1.

geit ismét visszaűzték a Pusztaság földjére. És miközben még mindig elcsigázottak voltak, rájuk tört a lámánitáknak egy friss serege; és elkeseredett csatát vívtak, olyannyira, hogy a lámániták birtokba vették Pusztaság városát, és sok nefitát megöltek és sok foglyot ejtettek.

3. A maradékuk pedig elmenekült és csatlakozott Teánkum városának a lakosaihoz. Most Teánkum városa a határvidéken a tengerpartnál feküdt; és a Pusztaság városához is közel volt.

4. És azért kezdtek vereséget szenvedni a nefiták, "mert felmentek a lámánitákhoz; mert ha nem így lett volna, akkor a lámánitáknak nem lett volna hatalma felettük.

5. De íme, Isten ítéletei utoléri a gonoszokat; és gonoszok által "büntettetnek meg a gonoszok; mert a gonoszok azok, akik vérontásra bujtogatják az emberek gyermekeinek szívét.

6. És lőn, hogy a lámániták előkészületeket tettek Teánkum városának a megtámadására.

7. És lőn, hogy a háromszázhatvanegyedik évben a lámániták meg is támadták Teánkum városát, hogy Teánkum városát is birtokba vehessék.

8. És lőn, hogy a nefiták ellenálltak, és visszaverték őket. És amikor a nefiták látták, hogy megfutamították a lámánitákat, újra a saját erejükkel kérkedtek; és a saját erejükre támaszkodva

mentek és ismét elfoglalták Pusztaság városát.

9. És most mindezen dolgok történtek, és mindkét oldalon, a nefitáknál és a lámánitáknál is ezreket öltek meg.

10. És lőn, hogy elmúlt a háromszázhatvanhatodik év, és a lámániták újra megtámadták a nefitákat, hogy csatázzanak; és a nefiták mégsem bánták meg az általuk elkövetett gonosz dolgokat, hanem továbbra is kitartottak a gonoszságukban.

11. És lehetetlen a nyelvnek körülírni, vagy az embernek tökéletes leírást írni a vérnek és az öldöklésnek arról a borzalmas látványáról, mely a nép között volt, a nefiták és a lámániták között is; és minden szív megkeményedett, és így továbbra is a vérontásban lelték örömlüket.

12. És az Úr szavai szerint, még sohasem volt ilyen nagy "gonoszság Lehi összes gyermekei között, de még Izráel házának teljessége között sem, mint amilyen ezen nép között volt.

13. És lőn, hogy a lámániták, mivel "számuk meghaladta a nefiták számát, elfoglalták Pusztaság városát.

14. És Teánkum városa ellen is felvonultak, és kiűzték belőle lakosait, és foglyokat ejtettek, asszonyokat és gyermekeket is, és áldozatként felajánlották őket "bálvány isteneiknek.

15. És lőn, hogy a háromszázhatvanhetedik évben, mivel a

nefiták dühösek voltak amiatt, hogy a lámániták feláldozták asszonyaikat és gyermekeiket, rendkívül nagy haraggal rátámadtak a lámánitákra, olyannyira, hogy ismét megverték a lámánitákat és kiűzték őket a földjeikről.

16. És a lámániták egészen a háromszázhetvenötödik évig nem is jöttek a nefiták ellen.

17. De ebben az évben minden erejükkel lejöttek a nefiták ellen; és számuk nagysága miatt nem számlálták meg őket.

18. És "ettől az időtől kezdve a nefiták nem szereztek hatalmat a lámániták felett, hanem inkább azok kezdték elsöpörni őket, mint hajnali párát a nap.

19. És lőn, hogy a lámániták lejöttek Pusztaság városa ellen; és rendkívül elkeseredett harcot vívtak a Pusztaság földjén, melyben megverték a nefitákat.

20. És ők újra elmenekültek előlük, és Boáz városához értek; és ott rendkívüli bátorsággal ellenálltak a lámánitáknak, olyannyira, hogy a lámániták addig nem győzték le őket, amíg második alkalommal ismét el nem jöttek.

21. És amikor másodszor is eljöttek, kiűzték és rendkívül nagy öldökléssel öldökölték a nefitákat; asszonyaikat és gyermekeiket pedig ismét bálványoknak áldozták.

22. És lőn, hogy a nefiták ismét elmenekültek előlük, magukkal vivén mind a lakosokat, a városokból és a falvakból is.

23. És most én, Mormon, láttam, hogy a lámániták hamarosan megdöntik az országot, elmentem tehát a "Sim dombhoz, és magamhoz vettem mindazokat a feljegyzéseket, melyeket Ammáron annak előtte az Úrnak elrejtett.

---

5. FEJEZET

Ismét Mormon vezeti a nefita seregeket a véres és öldöklő csatákban – A Mormon könyve elő fog kerülni, hogy egész Izráelt meggyőzze arról, hogy Jézus a Krisztus – Hitetlenségük miatt a lámániták szétszóratnak, és a Lélek megszűnik irányítani őket – Az utolsó napokban a nemzsidóktól kapják majd meg az evangéliumot. Mintegy Kr.u. 375–384.

És lőn, hogy elmentem a nefiták közé, és megbántam azon "eskümet, melyet tettem, hogy nem segítek nekik többé; és ismét nekem adták seregeik parancsnokságát, mert úgy tekintettek rám, mint aki meg tudja szabadítani őket a megpróbáltatásaiktól.

2. De íme, én "remény nélkül voltam, mert ismertem az Úr ítéleteit, melyek be fognak következni rajtuk; mert nem bánták meg a gonoszságaikat, hanem anélkül harcoltak az életükért, hogy fohászkodtak volna ahhoz a Lényhez, aki teremtette őket.

3. És lőn, hogy azt követően támadtak ránk a lámániták,

hogy elmenekültünk Jordán városába; de íme, visszavertük őket, és így akkor nem foglalták el a várost.

4. És lőn, hogy ismét megtámadtak minket, és mi tartottuk a várost. És voltak más olyan városok is, amelyeket tartottak a nefiták, és ezen erősségek elvágták őket, és nem tudtak bejutni az előttünk fekvő vidékre, hogy elpusztítsák földünk lakóit.

5. De lőn, hogy amely földek mellett elhaladtunk, és nem gyűjtöttük be annak lakóit, azokat elpusztították a lámániták, és tűzzel égették fel kisvárosait, és falvaikat és városaikat; és így háromszázhetvenkilenc év múlt el.

6. És lőn, hogy a háromszáználcsanadik évben a lámániták ismét ellenünk jöttek, hogy csatázzanak, és mi merészen ellenálltunk nekik; de ez mind hiábavaló volt, mert olyan sokan voltak, hogy lábuk alá taposták a nefiták népét.

7. És lőn, hogy ismét menekülésbe fogtunk, és akik menekülése függőbb volt a lámánitáknál, azok elmenekültek, és akik menekülése nem volt függőbb a lámánitáknál, azokat elsodorták és elpusztították.

8. És most íme, én, Mormon, nem kívánom felszaggatni az emberek lelkét azzal, hogy a vérontásnak és az öldöklésnek oly rettenetes látványát tárom

előjük, mely az én szemem előtt volt; de mivel tudom, hogy ezen dolgoknak biztosan ki kell derülniük, és hogy minden rejtett dolognak a háztetőkről kell "kinyilatkoztatva lennie–

9. És hogy ezen dolgok ismeretének "ezen nép maradékához is el kell jutnia, valamint a nemzsidókhoz, akikről azt mondta az Úr, hogy "szét fogják szórni ezt a népet, és ez a nép semminek számít majd közöttük – írok tehát egy "rövid kivonatot, nem mervén teljes beszámolót adni az általam látott dolgokról, a parancsolat miatt, amit kaptam, és azért is, hogy ne bánkódjatok túlságosan ezen nép gonoszsága miatt.

10. És most íme, magjuknak mondom ezt, és a nemzsidóknak is, akik törődnek Izráel házával, hogy felismerjék és tudják, hogy honnan jönnek áldásaik.

11. Mert tudom, hogy az ilyenek búsulni fognak Izráel házának csapásain; igen, búsulni fognak ezen nép pusztulásán; búsulni fognak azon, hogy ez a nép nem tartott bünbánatot, hogy Jézus karjaiba zárhatta volna őket.

12. Most, "ezek a dolgok Jákób háza "maradékának íratnak; és ily módon íratnak, mert Isten tudja, hogy a gonoszság nem hozza majd nekik elő ezeket; és "elrejtetnek az Úr számára,

8a Luk. 12:2–3;
2 Ne. 27:11;
T&Sz 1:3.
9a 4 Ne. 1:49.

b 3 Ne. 16:8.
c Morm. 1:1;
12a Énós 1:16;
Hél. 15:11–13.

ksz Mormon könyve.
b T&Sz 3:16–20.
c Morm. 8:4, 13–14;
Moró. 10:1–2.

hogy a szerinte megfelelő időben előjölessenek.

13. És én ezt a parancsolatot kaptam; és íme, az Úr parancsa szerint kerülnek majd elő, amikor bölcsességében jónak látja.

14. És íme, a ^azsidók hitetlenjeihez kerülnek majd; és avégre kerülnek oda – hogy ^bmeggyőzzék őket, hogy Jézus a Krisztus, az élő Isten Fia; hogy az Atya az ő leginkább Szeregettje által véghezvihesse nagy-szerű és örök célját, a zsidók, vagyis Izráel egész háza visszaállításában örökségük földjére, melyet az Úr, az ő Istenük adott nekik, ^cszövetségének betöltésére;

15. És azért is, hogy ^aezen nép magja teljesebb mértékben hiessen az ő evangéliumában, mely a nemzsidóktól ^bjut el hozzájuk; mert ez a nép ^cszét-szóratik, és sötét, tisztátalan és undorító néppé ^dválik, meghaladva mindazok leírását, melyek valaha is voltak közöttünk, igen, még azokat is, akik a lámániták között voltak, és ez hitlenségük és bálványimádásuk miatt lesz.

16. Mert íme, az Úr Lelke nem is ^abajlódik már többé atyáikkal; és Krisztus és Isten nélkül vannak a világban; és úgy sodród-nak, mint ^bpelyva a szél előtt.

17. Valamikor még tetszetős

nép voltak, és Krisztus volt a ^apásztoruk; igen, méghozzá Isten, az Atya vezette őket.

18. De íme, most a Sátán ^avezérli őket, miként a pelyvát sodorja a szél, vagy mint a bárkát dobálják a hullámok, vitorla vagy horgony nélkül, vagy bármi olyan dolog nélkül, ami kormányozná azt; és amilyen ez a bárka, olyanok ők.

19. És íme, az Úr áldásait, melyeket megkaphattak volna ezen a földön, fenntartotta a ^anemzsidóknak, akik ezt a földet birtokolni fogják.

20. De íme, lészen, hogy elűzik és szétszórják őket a nemzsidók; és miután elűzték és szétszörták őket a nemzsidók, íme, azt követően fog az Úr ^amegemlékezni a ^bszövetségről, melyet Ábrahámmal és Izráel egész házával kötött.

21. És az Úr az ^aigazlelkűek imáiról is megemlékezik majd, melyeket értük intéztek őhozzá.

22. És akkor, Ó ti nemzsidók, hogyan tudtok majd megállni Isten hatalma előtt, ha nem tartotok bűnbánatot és fordultok el gonosz útjaitoktól?

23. Nem tudjátok, hogy Isten kezében vagytok? Nem tudjátok, hogy az övé minden hatalom és hogy az ő nagy ^aparancsára ez a föld majd mint egy tekerics úgy ^bfelgöngyölődik?

14a 2 Ne. 29:13; 30:7–8.
ksz Zsidók.

b 2 Ne. 25:16–17.

c 3 Ne. 29:1–3.

15a 3 Ne. 21:3–7, 24–26.

b 1 Ne. 13:20–29, 38;

Morm. 7:8–9.

c 1 Ne. 10:12–14;

3 Ne. 16:8.

d 2 Ne. 26:33.

16a 1 Móz. 6:3;

Ether 2:15.

b Zsolt. 1:4.

17a ksz Jó Pásztor.

18a 2 Ne. 28:21.

19a 3 Ne. 20:27–28.

20a 3 Ne. 16:8–12.

b ksz Ábrahámi szövetség.

21a Énós 1:12–18;

Morm. 9:36–37.

23a Hél. 12:8–17.

b 3 Ne. 26:3.

24. Tartsatok hát bűnbánatot, és alázkodjatok meg őelőtte, különben igazságosságban jön ki ellenetek – különben Jákób magjának maradéka megy majd el közétek ^aoroszlánként, és darabokra tép titeket, és senki nincs, aki menekítsen.

6. FEJEZET

A nefiták Kumóra földjére gyűlekeznek a végső csatákra – Mormon elrejtí a szent feljegyzéseket a Kumóra dombban – A lámániták győzedelmeskednek, a nefita nemzet pedig elpusztul – Százezrek halnak meg kard által. Mintegy Kr.u. 385.

És most, befejezem feljegyzésemet népem, a nefiták ^apusztulását illetően. És lőn, hogy a lámániták előtt meneteltünk.

2. És én, Mormon, írtam egy levelet a lámániták királyának, és azt kértem tőle, hogy engedje meg nekünk, hogy ^aKumóra földjére összegyűjthessük a népünket, egy Kumórának nevezett dombnál, és ott megütközhetnénk velük.

3. És lőn, hogy a lámániták királya megadta nekem azt a dolgot, amit kívántam.

4. És lőn, hogy elvonultunk Kumóra földjére, és a Kumóra domb körül vertük fel sátrainkat; és olyan föld volt ez, ahol sok víz, folyó és forrás volt; és reméltük, hogy itt előnyre

tehetünk szert a lámánitákkal szemben.

5. És mire elmúlt háromszáználcvannég év, népünk maradékát mind összegyűjtöttük Kumóra földjére.

6. És lőn, hogy miután minden emberünket egybegyűjtöttük Kumóra földjére, íme, én, Mormon, kezdtem megöregedni; és mivel tudtam, hogy ez lesz népem utolsó harca, és megparancsolta az Úr, hogy ne engedjem a lámániták kezébe kerülni az atyáink által továbbadott feljegyzéseket, melyek szentek, (mert a lámániták elpusztítanak azokat) elkészítettem hát ezt a ^afeljegyzést Nefi lemezeiről, és Kumóra dombjában ^belrejtettem mindazon feljegyzéseket, melyeket rám bízott az Úr keze, azon ^ckevés lemez kivételével, melyeket fiamnak, ^dMoróninak adtam.

7. És lőn, hogy embereim most asszonyaikkal és gyermekeikkel figyelték a lámánita ^aseregek vonulását feléjük; és azzal a rettenetes halálfélelemmel, mely a gonoszok mellkasát tölti be, azzal várták eljövetelüket.

8. És lőn, hogy harcolni jöttek ellenünk, és minden lelket borzalom töltött el, mert olyan nagy számban voltak.

9. És lőn, hogy karddal, és íjjal, és nyíllal, és fejszével és mindenféle harci fegyverekkel törtek népemre.

10. És lőn, hogy sokakat

24a Mik. 5:8;
3 Ne. 20:15–16.
6 1a 1 Ne. 12:19;
Járom 1:10;

Alma 45:9–14;
Hél. 13:5–11.
2a Ether 9:3.
6a ksz Lemezek.

b Ether 15:11.
c MSz 1:2.
d Morm. 8:1.
7a 1 Ne. 12:15.

levágtak, igen, a velem lévő tízezretet is, és én sebesülten közéjük estem; és elhaladtak mellettem, és így nem vetettek véget az életemnek.

11. És amikor általmentek és levágták „mind az embereimet, huszonnégyünk kivételével (akik között ott volt fiam, Moróni), és mi, akik túlélünk embereink halálát, másnap, mire a lámániták visszatértek a táboraikba, láttuk a Kumóra domb tetejéről azt a levágott tízezret embereim közül, akiket én vezettem elől.

12. És láttuk azt a tízezret is embereim közül, akiket fiam, Moróni vezetett.

13. És íme, Gidgiddóna tízreze esedett, és ő is közöttük.

14. És Lámáh is esedett az ő tízezzel; és Gilgál is esedett az ő tízezzel; és Limha is esedett az ő tízezzel; és Juneám is esedett az ő tízezzel; és Kumeniha, és Moróniha, és Antiónum, és Siblom, és Sém és Jós is, mind elesetek egyenként a tízezzel.

15. És lőn, hogy még tizen voltak, akik elesetek kard által, mind a tízezzel; igen, méghozzá „egész népem esedett, azon huszonnégy kivételével, akik velem voltak, és azon kevés kivételével, akik elszöktek a déli országrészekbe, és azon kevés kivételével, akik átpártoltak a lámánitákhoz; és testük, és csontjaik és vérük ott hevert a föld színén, otthagytván azok kezei által, akik megölték őket,

hogy ott rothadjanak a földön, és hogy szétporladjanak és visszatérjenek anyaföldjükbe.

16. És kín hasított a lelkembe, népem megölése miatt, és felkiáltottam:

17. Ó, ti szép emberek, hogyan hagyhattátok el az Úr útjait! Ó, ti szép emberek, hogyan utasíthathattátok el azt a Jézust, aki tárt karokkal állt, hogy befogadjon benneteket!

18. Íme, ha nem tettétek volna ezt, nem buktatok volna el. De íme, elbuktatok, és én gyászolom veszteteket.

19. Ó, ti szép fiak és leányok, ti atyák és anyák, ti férjek és feleségek, ti szép emberek, hogyan van az, hogy el tudtatok bukni!

20. De íme, most már elmentetek, és kesergéseim nem tudnak visszahozni benneteket.

21. És hamarosan eljön a nap, amikor halandóságotoknak halhatatlanságot kell magára öltenie, és ezek a testek, amelyek most romlandóságban rothadnak, hamarosan „romolhatatlan testekké lesznek; és akkor oda kell állnotok Krisztus ítélőszéke elé, hogy cselekedeteitek szerint megítéltessetek; és ha úgy leszen, hogy igazlelkűek vagytok, akkor áldottak lesztek atyáitokkal együtt, akik előttek mentek el.

22. Ó, bárcsak bűnbánatot tartottatok volna ezen nagy pusztulás előtt, mely utolért benneteket. De íme, elmentetek, és az Atya, igen, a menny Örökkévaló Atyja ismeri mily

sorsban vagytok; és ő az ő "igazságossága és b^{ir}galma szerint tesz majd veletek.

7. FEJEZET

Mormon felszólítja az utolsó napok lámánitáit, hogy higgyenek Krisztusban, fogadják el evangéliumát és legyenek megszabadítva – Mindazok, akik hisznek a Bibliában, a Mormon könyvében is hinni fognak. Mintegy Kr.u. 385.

És most íme, szólnék valamit ezen nép "maradékához, akiket megkíméltek, ha úgy léssen, hogy Isten odaadja nekik szavaimat, hogy tudhassanak atyáik dolgairól; igen, hozzátok szólok, ti Izráel házának maradéka; és ezek azok a szavak, melyeket szólok:

2. Tudjátok meg, hogy "Izráel házából valók vagytok.

3. Tudjátok meg, hogy el kell jutnotok a bűnbánathoz, vagy nem lehet megszabadítani benneteket.

4. Tudjátok meg, hogy le kell tennetek harci fegyvereiteket, és nem gyönyörködhetek többé a vérontásban, és nem vehetitek fel többé azokat, hacsak Isten nem parancsolja azt nektek.

5. Tudjátok meg, hogy el kell

jutnotok atyáitok "ismeretéhez, és meg kell bánnotok minden bűnötöket és gonoszságotokat, és b^{ir}hinetek kell Jézus Krisztusban, hogy ő Isten Fia, és hogy megölték a zsidók, és ismét feltámadt az Atya hatalma által, mellyel 'győzelmet aratott a sír felett; és benne emésztődik fel a halál fullánkja is.

6. És ő viszi véghez a halottak "feltámadását, mely által fel kell emeltetnie az embernek, hogy b^{ir}ítélőszéke elé álljon.

7. És ő vitte véghez a világ "megváltását, mely által annak, aki b^{ir}áratlannak találta elötte az ítélet napján, annak megadatik, hogy Isten jelenlétében 'lakjon az ő királyságában, hogy szüntelen dicséreteket énekeljen a fenti d^{ir}kórusokkal az Atyának, és a Fiúnak, és a Szentléleknek, melyek 'egy Isten, a f^{ir}boldogság állapotában, melynek nincs vége.

8. Tartsatok hát bűnbánatot és keresztelkedjete meg Jézus nevében, és fogadjátok be Krisztus "evangéliumát, mely elétek tárul, nemcsak ebben a feljegyzésben, hanem abban a b^{ir}feljegyzésben is, mely a 'zsidóktól jut el a nemzsidókhoz, mely feljegyzés a nemzsidóktól jut el d^{ir}hozzátok.

9. Mert íme, "ez avégre íratott,

22a ksz Igazságosság.

b ksz Irgalmas,
Irgalom.

7 1a Hél. 15:11–13.

2a Alma 10:3.

5a 2 Ne. 3:12.

b ksz Elhisz, Hit; Hit.

c Ésa. 25:8;

Móziás 16:7–8.

6a ksz Feltámadás.

b ksz Jézus Krisztus –
Bíró; Utolsó ítélet.

7a ksz Megvált,
Megváltás,
Megváltottak.

b ksz Igazol,
Megigazulás.

c 1 Ne. 10:21;

T&Sz 76:62;

Mózes 6:57.

d Móziás 2:28.

e T&Sz 20:28.

ksz Isten, Istenség.

f ksz Öröm.

8a ksz Evangélium.

b ksz Biblia.

c 2 Ne. 29:4–13.

d 1 Ne. 13:38.

9a ksz Mormon könyve.

hogy ^bhiggyetek abban; és ha abban hisztek, akkor ebben is hinni fogtok; és ha ebben hisztek, akkor tudni fogtok atyáitokról, és azon csodálatos munkákról is, melyeket Isten hatalma végzett közöttük.

10. És azt is tudni fogjátok, hogy Jákób magjának maradéka vagytok; az első szövetség népéhez számláltattok tehát; és ha úgy léssen, hogy hisztek Krisztusban, és megkeresztelkedtek, először vízzel, majd tűzzel és a Szentlélekkel, követvén Szabadítónk ^apéldáját, aszerint, amit megparancsolt nekünk, akkor jó lesz nektek az ítélet napján. Ámen.

8. FEJEZET

A lámániták felkutatják és elpusztítják a nefitákat – A Mormon könyve Isten hatalma által kerül majd elő – Átok mondatik mindazokra, akik haraggal és viszályal lihegnek az Úr munkájára – A nefita feljegyzés a gonoszság, az elkorcsosulás és a hithagyás napján kerül majd elő. Mintegy Kr.u. 400–421.

ÍME én, ^aMoróni, befejezem atyámnak, Mormonnak a ^bfeljegyzését. Íme, csak kevés leírandó dolog van, melyet atyám parancsolt meg nekem.

2. És most lőn, hogy a kumórai ^anagy és borzasztó csata után,

íme, a déli országrészbe szökő nefitákra addig vadásztak a ^blámániták, míg mindet el nem pusztították.

3. És atyámat is megölték, és ^aegyedül én maradtam életben, hogy leírjam népem pusztulásának szomorú regéjét. De íme, ők már mind elmentek, én pedig eleget teszek atyám parancsának. És hogy engem is megölnék-e majd, azt nem tudom.

4. Írok tehát, és elrejttem a földbe a feljegyzéseket; és hogy hova megyek, az mit sem jelent.

5. Íme, atyám készítette ^aezt a feljegyzést, és leírta annak szándékát. És íme, én is leírnám azt, ha lenne hely a ^blemezeken, de nincs; és nincs ércem, mert egyedül vagyok. Atyámat és minden rokonomat csatában megölték, és nincsenek barátaim, és nincs hova mennem; és hogy meddig engedi meg az Úr, hogy éljek, azt nem tudom.

6. Íme, ^anégyszáz év múlt el a mi Urunk és Szabadítónk eljövele óta.

7. És íme, a lámániták addig vadásztak várostól városig és egyik helytől a másikig népemre, a nefitákra, míg most már nincsenek; és nagy volt az ő ^abukásuk; igen, nagy és döbbenetes volt népemnek, a nefitáknak pusztulása.

8. És íme, az Úr keze tette ezt. És íme, a lámániták is ^aháborúban vannak egymással; és ezen

9b 1 Ne. 13:38–41.

10a 2 Ne. 31:5–9.

8 1a ksz Moróni,
Mormon fia.
b ksz Lemezek.

2a Morm. 6:2–15.

b T&Sz 3:18.

3a Moró. 9:22.

5a Morm. 2:17–18.

b Morm. 6:6.

6a Alma 45:10.

7a 1 Ne. 12:2–3.

8a 1 Ne. 12:20–23.

föld egész színe szüntelen körforgását mutatja a gyilkosság-
nak és a vérontásnak, és senki
nem tudja a háború végét.

9. És most íme, nem szólok
többet róluk, mert a lámánitákat
és a ^arablókat kivéve senki nincs
életben már ezen föld színén.

10. És senki nincs, aki ismerné
az igaz Istent, Jézus ^atanítvá-
nyainak kivételével, akik itt
maradtak ezen a földön, míg
oly nagy nem lett a nép gonosz-
sága, hogy az Úr nem engedte
meg nekik, hogy a néppel
^bmaradjanak; és senki nem
tudja, hogy ezen föld színén
vannak-e.

11. De íme, ^aatyám és én láttuk
őket, és szolgáltak nekünk.

12. És aki megkapja ezt a
feljegyzést, és nem kárhoztatja
a benne lévő tökéletlenségek
miatt, az ennél ^anagyobb dolg-
okról is tudni fog majd. Íme, én
Moróni vagyok; és ha lehetne,
minden dolgot tudatnék veletek.

13. Íme, véget vetek beszé-
demnek ezen népet illetően.
Mormon fia vagyok, atyám
pedig ^aNefi leszármazottja volt.

14. Én vagyok az, aki ^aelrejti
ezt a feljegyzést az Úrnak; ennek
lemezei az Úr parancsolata mi-
att nem bírnak értékkel. Mert
ő valóban azt mondja, hogy
senki nem birtokolhatja őket
^bnyerészkedés céljából; ám an-
nak feljegyzése nagy értékkel

bír; és aki napvilágra hozza
majd, azt meg fogja áldani
az Úr.

15. Mert senkinek nem lehet
hatalma napvilágra hozni azt,
hacsak nem Istentől kap; mert
Isten azt akarja, hogy ^acsakis az
ő dicsőségére, vagy az Úr ősi és
hosszú ideig szétszórt szövet-
séges népének jólétére tekintő
szemmel végezzék el ezt.

16. És áldott az, ^aaki napvilágra
hozza majd ezt a dolgot; mert
^bsötétségből hozatik majd elő a
napvilágra, Isten szava szerint;
igen, a földből hozatik elő, és
ragyogni fog a sötétségben, és
az emberek tudomására jut; és
ez Isten hatalma által történik
majd.

17. És ha vannak benne ^ahibák,
azok ember hibái. De íme, mi
nem tudunk hibáról; mindazon-
által Isten minden dolgot tud;
aki tehát ^bkárhoztat, az vigyáz-
zon, mert még a pokol tüzének
lesz kitéve.

18. És aki azt mondja: Mutasd
meg nekem, vagy odavágok –
vigyázzon, mert még olyat pa-
rancsol, amit megtiltott az Úr.

19. Mert íme, aki hirtelen ^aítél,
az hirtelen is lesz megítélve;
mert cselekedetei szerint lesz
majd a bére; aki tehát odavág,
annak majd odavág az Úr.

20. Íme, mit mond a szentírás:
Ne vágjon oda az ember, és ne
is ítéljen; mert enyém az ítélet,

9a Morm. 2:8.
10a 3 Ne. 28:7;
Ether 12:17.
ksz Három nefita
tanítvány.
b Morm. 1:16.
11a 3 Ne. 28:24–26.

12a 3 Ne. 26:6–11.
13a 3 Ne. 5:20.
14a Moró. 10:1–2.
b JST 1:46.
15a T&Sz 4:5.
16a 2 Ne. 3:6–7, 11, 13–14.
b Ésa. 29:18;

2 Ne. 27:29.
17a Morm. 9:31, 33;
Ether 12:23–28.
b 3 Ne. 29:5; Ether 4:8.
19a JSF, Má. 7:1–2;
3 Ne. 14:1–2;
Moró. 7:14.

mondja az Úr, és enyém a bosszú is, én fogok megfizetni.

21. És aki haraggal és viszályal liheg az Úr munkájára, valamint az Úr szövetséges népére, mely Izráel háza, és azt mondja: Elpusztítjuk az Úr munkáját, és az Úr nem fog megemlékezni a szövetségről, melyet Izráel házával kötött – az ki lesz téve annak, hogy kivágják és a tűzbe vetik.

22. Mert az Úr örök ^acéljainak tovább kell gördülnie, míg minden ígérete be nem töltetik.

23. Kutassátok ^aÉsaiás próféciáit! Íme, én nem írhatom le őket. Igen, íme azt mondom nektek, hogy az előttem eltávozott szentek, akik ezt a földet bírták, ^bfohászcodni fognak, igen, méghozzá a porból fohászcodnak majd az Úrhoz; és ahogy él az Úr, meg fog emlékezni a velük kötött szövetségről.

24. És ismeri ^aimáikat, hogy azok testvéreikért voltak. És ismeri hitüket, mert az ő nevében ^bhegyeket tudtak mozgatni; és az ő nevében meg tudták remegtetni a földet; és szavának hatalma által a földre tudták dönteni a ^cbörtönök falait; igen, még a tüzes kemence, vagy a vadállatok vagy a mérges

kígyók sem árthattak nekik, szavának hatalma miatt.

25. És íme, ^aimáik emellett azért voltak, akinek az Úr megengedi majd ezen dolgok előhozatalát.

26. És senkinek nem szükséges azt mondania, hogy nem kerülnek elő, mert biztosan előkerülnek, mivel az Úr mondta ezt; mert majd a ^aföldből kerülnek elő, az Úr keze által, és ezt senki nem állíthatja meg; és ez majd egy olyan napon történik, amikor azt mondják, hogy megszűntek már a ^bcsodák; és úgy kerül elő, mintha a ^chalot-taiból szólna valaki.

27. És egy olyan napon kerül elő, amikor a ^aszentek vére az Úrhoz fohászcodik, a ^btitkos összeesküvések és a sötétség cselekedetei miatt.

28. Igen, olyan napon kerül elő, amikor tagadják Isten hatalmát, amikor az ^aegyházak megromlanak és felemelkednek szívük kevélységében; igen, méghozzá egy olyan napon, amikor az egyházak vezetői és a tanítók feljebb emelkednek szívük kevélységében, olyannyira, hogy irigykedni fognak az egyházaikhoz tartozókra.

29. Igen, olyan napon kerül elő, amikor tüzekről és viharokról,

22a T&Sz 3:3.

23a 3 Ne. 20:11; 23:1.

^b Ésa. 29:4;

2 Ne. 3:19–20; 26:16.

24a Énós 1:12–18;

Morm. 9:36;

T&Sz 10:46.

^b Jákób 4:6;

Hél. 10:9.

^c Alma 14:27–29.

25a Morm. 5:21.

26a Ésa. 29:4;

2 Ne. 33:13.

^b Morm. 9:15–26;

Moró. 7:27–29, 33–37.

^c 2 Ne. 26:15–16;

Morm. 9:30;

Moró. 10:27.

27a Ether 8:22–24;

T&Sz 87:6–7.

^b ksz Titkos

összeesküvések.

28a 2 Tim. 3:1–7;

1 Ne. 14:9–10;

2 Ne. 28:3–32;

T&Sz 33:4.

és "füstpárákról" hallanak majd idegen földeken;

30. És "háborúkról, és háborúk híreiről és földrengésekről is hallanak majd különböző helyeken.

31. Igen, olyan napon kerül elő, amikor nagy szennyezések lesznek a föld színén; gyilkosságok lesznek, és rablás, és hazudozás, és megtévesztések, és paráznságok és mindenféle utálatosságok; amikor sokan lesznek, akik azt mondják: Tegyétek ezt, vagy tegyétek azt, "mit sem jelent, mert az Úr fenntartja majd az ilyet az utolsó napon. De jaj az ilyeneknek, mert a keserűség gubacsában és a gonoszság kötelékében vannak.

32. Igen, olyan napon kerül elő, amikor olyan egyházak alakulnak, melyek azt mondják: Gyertek hozzám, és pénzetekért bűneitek meg lesznek bocsátva.

33. Ó ti gonosz, elfajult és merevnyakú emberek, miért alapítottatok magatoknak "nyereszkedés céljából egyházakat? Miért változtattátok meg Isten szent szavát, hogy tán kárhozatot hozzatok a lelketekre? Íme, Isten kinyilatkoztatásaira tekintsetek; mert íme, azon a napon jön el annak ideje, amikor mindezen dolgoknak be kell teljesednie.

34. Íme, az Úr nagy és bámu-

latos dolgokat mutatott meg azon eseményeket illetően, melyeknek hamarosan be kell következniük, azon a napon, amikor ezek a dolgok előkerülnek közöttetek.

35. Íme, úgy beszélek hozzátok, mintha jelen lennétek, pedig nem vagytok. De íme, Jézus Krisztus megmutatott nekem titeket, és én ismerem cselekedeteiteket.

36. És tudom, hogy szívetek kevélységében "jártok; és néhány kivétellel senki nincs, aki ne emelkedett volna fel szíve kevélységében, ami nagyon finom öltözet viseléséhez, és irigykedéshez, és viszályokhoz, és rosszindulathoz, és üldöztetéshez és mindenféle gonoszságokhoz vezet; egyházaitok pedig, igen, szívetek kevélysége miatt mindegyik szennyezetté vált.

37. Mert íme, jobban szeretitek a "pénzt, és javaitokat, és cifra öltözéketeket, és egyházaitok díszreit, mint ahogyan a szegényeket és a szűkölködőket, a betegeteket és a nyomorultakat szeretitek.

38. Ó ti szennyezettek, ti képmutatók, ti tanítók, akik eladjátok magatokat azért, ami megmételyez, miért szennyeztek be Isten szent egyházát? Miért "szégyellitek magatokra venni Krisztus nevét? Miért nem

29a 1 Ne. 19:11;
T&Sz 45:39–42.

b Jól 2:28–32;
2 Ne. 27:2–3.

30a Mát. 24:6;
1 Ne. 14:15–17.

31a 2 Ne. 28:21–22.

b 2 Ne. 28:8.

c Alma 41:11.

33a ksz Papi mesterkedés.

b 1 Ne. 13:26–29.

c ksz Kárhozat.

36a ksz Jár, Istennel jár.

b Jákób 2:13.

c Alma 5:53.

37a 2 Ne. 28:9–16.

38a Róm. 1:16;

2 Tim. 1:8;

1 Ne. 8:25–28;

Alma 46:21.

jut eszetekbe, hogy nagyobb értékkel bír a végtelen boldogság, mint a ^bnyomor, mely soha nem hal meg – a ^cvilág dicsérete miatt?

39. Miért ékesítitek fel magatokat azzal, amiben nincs élet, és engeditek meg mégis az éheseknek, és a szűkölködőknek, és a mezíteleneknek, és a betegeknek és a nyomorultaknak, hogy úgy haladjanak el mellettetek, hogy nem veszitek észre őket?

40. Igen, miért építitek fel nyereszkeskedés céljából "titkos utálatosságaitokat, és idézitek elő, hogy az özvegyek gyászoljanak az Úr előtt, és az árvák is gyászoljanak az Úr előtt, és hogy atyáik és férjeik vére az Úrhoz fohászkodjon a földről, bosszúért a fejetekre?

41. Íme, felettetek függ a bosszúállás kardja; és hamarosan eljön az idő, amikor "bosszút áll rajtatok a szentek véérért, mert nem tűrheti tovább a fohászaikat.

9. FEJEZET

Moróni azokat szólítja fel, akik nem hisznek Krisztusban, hogy tartsanak bűnbánatot – A csodák Istenéről beszél, aki kinyilatkoztatásokat ad, és ajándékokkal, valamint jelekkel árasztja el a hithűeket – A csodák a hitetlenség miatt szűnnek meg – Jelek követik azokat, akik hisznek – Az embereket arra

biztatják, hogy legyenek bölcsek és tartsák be a parancsolatokat. Mintegy Kr.u. 401–421.

És most, azokat illetően is szólok, akik nem hisznek Krisztusban.

2. Íme, hisztek-e majd meglátogatásokat napján – amikor íme, eljön az Úr, igen, méghozzá azon a "nagy napon, amikor a ^bföld fölgöngyölődik, mint egy tekercs, és a forró hőségben "megolvadnak az elemek. Igen, azon a nagy napon, amikor odaállítanak titeket Isten Báránya elé – mondjátok-e majd akkor, hogy nincs Isten?

3. Fogjátok-e még továbbra is tagadni a Krisztust, vagy látjátok-e majd Isten Bárányát? Azt gondoljátok, hogy ismerve saját bűnötöket vele lakhattok majd? Azt gondoljátok, hogy boldogok lehetnétek, együtt lakni ezzel a szent Lénnel, amikor lelketeket bűnök tudata kínozza, mivel mindig visszaéltetek a törvényeivel?

4. Íme, azt mondom nektek, nyomorultabbak lennétek, ha úgy laktok együtt egy szent és igazságos Istennel, hogy ismeritek előtte való szennyességeket, mintha az "elkárhozott lelkekkel laktok a ^bpokolban.

5. Mert íme, amikor odajuttok, hogy látjátok "mezítelenségeket Isten előtt, és Isten dicsőségét is, valamint Jézus Krisztus szentségét, akkor az majd kiolt-

38b Móziás 3:25.

c 1 Ne. 13:9.

40a ksz Titkos
összeesküvések.

41a 1 Ne. 22:14.

9 2a Mal. 4:5; 3 Ne. 28:31.

b Morm. 5:23;

T&Sz 63:20–21.

ksz Világ – A világ
vége.

c Ámós 9:13;

3 Ne. 26:3.

4a ksz Kárhozat.

b ksz Pokol.
5a 2 Ne. 9:14.

hatatlan tűz lángját gyűjti meg rajtatok.

6. Ó ti ^ahitetlenek, ^bforduljatok az Úrhoz; fohászkodjatok buzgón Jézus nevében az Atyához, hogy szeplőtelennek, ^ctisztának, szépek és fehérnek találtsatok azon a nagy és utolsó napon, mivel a ^dBarány vére megtisztított benneteket.

7. És még ezt is nektek mondom, akik ^atagadjátok Isten kinyilatkoztatásait, és azt mondjátok, hogy már megszűntek ezek, hogy nincsenek kinyilatkoztatások, sem próféciák, sem gyógyítás, sem nyelveken szólás vagy ^bnyelvek tolmácsolása;

8. Íme, azt mondom nektek, hogy nem ismeri Krisztus ^aevangéliumát az, aki tagadja ezeket a dolgokat; bizony, nem olvasta a szentírásokat; de ha igen, akkor nem ^bérti azokat.

9. Mert nem olvassuk-e azt, hogy Isten ^augyanaz tegnap, ma és mindörökké, és hogy nincs benne változás, sem a változásnak árnyéka?

10. És most, ha egy olyan istent képzeltek el magatoknak, aki változik, és akiben ott van a változásnak árnyéka, akkor egy olyan istent képzeltek el magatoknak, aki nem a csodák Istene.

11. De íme, én meg fogom mutatni nektek a csodák Istenét, méghozzá Ábrahám Istenét, és Izsák Istenét, és Jákób Istenét; és ez ugyanaz az ^aIsten, aki az egeket és a földet teremtette, és minden dolgot, ami azokon van.

12. Íme, ő teremtette Ádámot, és ^aÁdám által jött el az ember ^bbukása. És az ember bukása miatt jött el Jézus Krisztus, méghozzá az Atya és a Fiú; és Jézus Krisztus miatt jött el az ^cember megváltása.

13. És az ember megváltása miatt, mely Jézus Krisztus által jött el, visszavitetnek az Úr színe elé; igen, ez az, ahogyan minden ember megváltatik, mivel Krisztus halála véghezviszi a ^afeltámadást, mely véghezvisz egy megváltást a végtelen ^bálomból, mely álomból minden embert felébreszt majd Isten hatalma, amikor megszólal a harsona; és előjönnek, a kicsik és a nagyok is, és mindenki odaáll az ^cő törvényszéke elé, megváltatván és feloldozván a halál ezen ^cörök kötelékéből, mely halál egy időleges halál.

14. És akkor jön el rájuk a Szent ^aítélete; és akkor jön el az idő, amikor aki ^btisztátalan, az még mindig tisztátalan lesz; és aki igazlelkű, az még mindig

6a ksz Hitelenség.

b Ezék. 18:23, 32;
T&Sz 98:47.

c ksz Tiszta, Tisztaság.

d ksz Isten Báránya.

7a 3 Ne. 29:6–7.

b 1 Kor. 12:7–10;
Hit. 1:7.

8a ksz Evangélium.

b Mát. 22:29.

9a Zsid. 13:8;

1 Ne. 10:18–19;

Alma 7:20;

Moró. 8:18;

T&Sz 20:12.

11a 1 Móz. 1:1;

Móziás 4:2;

T&Sz 76:20–24.

ksz Jézus Krisztus.

12a Móziás 3:26.

b ksz Ádám és Éva
bukása.

c ksz Megvált,

Megváltás,

Megváltottak.

13a Hél. 14:15–18.

b T&Sz 43:18.

c T&Sz 138:16.

14a ksz Utolsó ítélet.

b Alma 7:21;

T&Sz 88:35.

igazlelkű lesz; aki boldog, az még mindig boldog lesz; és aki boldogtalan, az még mindig boldogtalan lesz.

15. És most, Ó ti mind, akik egy olyan istent képzeltek el magatoknak, aki “nem képes csodákat tenni, azt kérdezem tőletek, hogy elmúltak-e ezek a dolgok, melyekről szóltam? Eljött-e már a vég? Íme, azt mondom nektek, hogy nem; és Isten nem szűnt meg a csodák Istene lenni.

16. Íme, nem bámulatosak-e szemetekben azok a dolgok, melyeket Isten vitt véghez? Igen, és ki képes megérteni “Isten bámulatos cselekedeteit?

17. Ki nem mondja csodának azt, hogy “szava által lett az ég és a föld; és szavának hatalma által ^bteremtett meg az ember a ‘föld porából; és szavának hatalma által történtek csodák?

18. És ki mondja azt, hogy Jézus Krisztus nem tett sok hatalmas “csodát? És az apostolok keze által is sok hatalmas csoda történt.

19. És ha akkor történtek “csodák, akkor miért szűnt volna meg Isten a csodák Istene lenni, és lenne mégis olyan Lény, aki nem változik? És íme, azt mondom nektek, hogy ő nem változik; mert ha így tenne,

akkor megszűnne Isten lenni; de ő nem szűnik meg Isten lenni, és ő igenis a csodák Istene.

20. És ha megszűnik “csodákat tenni az emberek gyermekei között, az azért van, mert hitetlenségbe süllyednek, és letérnek a helyes útról, és nem ismerik Istent, akiben ^bbízniuk kellene.

21. Íme, azt mondom nektek, hogy aki hisz Krisztusban, semmiben nem kételkedve, akkor az “amely dolgot Krisztus nevében kér az Atyától, az megadatik neki; és ez az ígélet mindenkinek szól, egészen a föld széleig.

22. Mert íme, azt mondta Jézus Krisztus, Isten Fia, a tanítványainak, akik maradtak, igen, és minden tanítványának, a sokaság hallatára: “Menjete el az egész világba, és minden teremtménynek prédikáljátok az evangéliumot.

23. És aki hisz és megkeresztelkedik, az megszabadul, de aki nem hisz, az “elkárhozik;

24. És ezek a “jelek követik azokat, akik hisznek – ^bördögöket űznek ki az én nevében; új nyelveken szólnak; kígyókat vesznek fel; és ha bármi halálos dolgot isznak, az nem árt nekik; ráteszik “kezeiket a betegekre, és azok meggyógyulnak;

25. És aki hisz az én nevében, semmiben nem kételkedve,

15a Moró. 7:35–37;
T&Sz 35:8.
ksz Csoda.

16a Zsolt. 40:6;
T&Sz 76:114;
Mózes 1:3–5.

17a Jákób 4:9.
b ksz Teremt, Teremtés.
c 1 Móz. 2:7;

Móziás 2:25.
18a Ján. 6:14.
19a T&Sz 63:7–10.
20a Bír. 6:11–13;
Ether 12:12–18;
Moró. 7:35–37.

b ksz Bizalom.
21a Mát. 21:22;
3 Ne. 18:20.

22a Márk 16:15–16.
ksz Misszionáriusi
munka.

23a ksz Kárhozat.
24a Márk 16:17–18.
ksz Jel.

b Csel. 16:16–18.
c ksz Betegek
szolgálata.

annak minden szavamat meg fogom ^aerősíteni, egészen a föld széleig.

26. És most íme, ki szállhat hát szembe az Úr műveivel? ^aKi tagadhatja szavait? Ki fog felemelkedni az Úr mindenható hatalma ellen? Ki fogja megvetni az Úr műveit? Ki fogja megvetni Krisztus gyermekeit? Íme, ti, akik ^bmegvetői vagytok az Úr műveinek, mind csodálkozni fogtok és elvesztek.

27. Ó, akkor hát ne vessétek meg és ne csodálkozzatok, inkább hallgassatok az Úr szavaira, és Jézus nevében kérjétek az Atyától azokat a dolgokat, amikre szükségetek van. Ne kételkedjétek, inkább higgyetek, és induljatok el, miként a régiék, és ^ajöjjetek az Úrhoz teljes ^bszívvel, és ^celőtte félelemmel és reszketve ^dmunkálkodjatok saját szabadulásotokon.

28. Legyetek ^abölcsek, próbatételek napjaiban, vessetek le magatokról minden tisztátalanságot; ne azt kérjétek, amit ^bvágyaitok nyelnének el, inkább azt kérjétek rendíthetetlen szilárdsággal, hogy semmilyen kísértésnek ne engedjétek, hanem az ^cigaz és élő Istent szolgáljátok.

29. Vigyázzatok, nehogy ^améltatlanul kereszteljének meg

benneteket; vigyázzatok, nehogy ^bméltatlanul vegyetek Krisztus úrvacsorájából; és vigyázzatok, hogy minden dolgot ^cérdemesen tegyetek, és Jézus Krisztus, az élő Isten Fiának nevében tegyetek ezt; és ha ezt megteszitek, és mindvégig kitartotok, akkor semmiképpen nem űznek ki benneteket.

30. Íme, úgy beszélek hozzátok, mintha ^ahalottaimból szólnék; mivel tudom, hogy meglesznek nektek a szavaim.

31. Ne kárhoztassatok majd ^afogyatékoságomért, és atyámat se az ^bő fogyatékoságáért, és azokat se, akik ^celőtte írtak; hanem inkább adjatok hálát az Istennek, hogy kinyilvánította nektek a fogyatékoságainkat, hogy megtanuljatok bölcsebbnek lenni annál, amilyenek mi voltunk.

32. És most íme, saját tudásunk szerint írtuk ezt a feljegyzést, azokkal a jelekkel, melyeket mi magunk ^amegújított egyiptominak nevezünk, és ezeket mi adtuk tovább és változtattuk meg beszédünk módja szerint.

33. És ha lemezeink elég nagyok lettek volna, akkor héberül írtunk volna; bár mi a hébert is megváltoztattuk; és ha héberül írhattunk volna, akkor íme, nem

25a ksz Bizonyosság,
Bizonyágtétel;
Kinyilatkoztatás.

26a 3 Né. 29:4–7.
b Péld. 13:13.

27a Moró. 10:30–32.
b Józs. 22:5;
T&Sz 64:22, 34.
ksz Szív.

c Fil. 2:12.
28a Jákób 6:12.
b ksz Vágy.
c Alma 5:13.
29a ksz Keresztel,
Keresztelés – A
keresztelkezés
feltételei.
b 1 Kor. 11:27–30;

3 Né. 18:28–32.
c ksz Érdemes,
Érdemesség.
30a Morm. 8:26;
Moró. 10:27.
31a Morm. 8:17;
Ether 12:22–28, 35.
32a 1 Né. 1:2;
Móziás 1:4.

lertetek volna fogyatékoságot a feljegyzésünkben.

34. Ám az Úr tudja, milyen dolgokat írtunk le, és azt is, hogy egyetlen másik nép sem ismeri a nyelvünket; és mivel egyetlen más nép sem ismeri a nyelvünket, “eszközöket készített tehát annak tolmácsolására.

35. És ezek a dolgok azért lettek leírva, hogy ruházatunkat megtisztíthassuk testvéreink véréből, akik “hitetlenségbe süllyedtek.

36. És íme, ezek a dolgok, melyeket testvéreinket illetően “kívántunk, igen, még hozzá azt, hogy visszaállíttassanak Krisztus ismeretéhez, ezek mindazon szentek imái szerint valók, akik lakták ezt a földet.

37. És bár adná az Úr, Jézus Krisztus, hogy hitük szerint kapjanak választ az imáikra; és bár emlékezne Isten, az Atya az Izrael házával kötött szövetségre; és áldaná meg őket örökké, Jézus Krisztus nevébe vetett hitük által. Ámen.

ETHER KÖNYVE

A járediták feljegyzése, amely arról a huszonnégy lemezről származik, amelyet Móziás király napjaiban találtak Limhi emberei.

1. FEJEZET

Moróni kivonatolja Ether írásait – Ether nemzedékrendje sorra vétetik – A járediták nyelve Babel tornyánál nem zavarodott össze – Az Úr megígéri, hogy egy választott földre vezeti és nagy nemzetté teszi őket.

ÉS most én, “Moróni, folytatom beszámolómat azokról az ősi lakosokról, akiket az ^bÚr keze pusztított el ezen északi országrész színén.

2. És beszámolómat arról a

“huszonnégy lemezről veszem, amelyeket Limhi emberei találtak meg, és ennek Ether könyve a neve.

3. És mivel gondolom, hogy ezen feljegyzés első része, mely a világ, valamint Ádám teremtéséről szól, és beszámol arról, hogy mi történt attól az időtől fogva a nagy “toronyig, és mi történt az emberek gyermekei között addig az időig, ez megvan a zsidóknál –

4. Nem írom tehát le azokat a dolgokat, amik “Ádám napjaitól fogva addig az időig

34a Móziás 8:13–18;
Ether 3:23, 28;
T&Sz 17:1.

35a 2 Ne. 26:15.

36a Morm. 8:24–26;
T&Sz 10:46–49.

[ETHER]

1 1a Ksz Moróni,
Mormon fia.

b Morm. 5:23;
T&Sz 87:6–7.

2a Alma 37:21;
Ether 15:33.

3a Omni 1:22;
Móziás 28:17;
Hél. 6:28.

4a úm. Ugyanarról az
időszakról szól,
amiről 1 Mózes 1–10.
fejezetei.

történtek; de ezek megvannak a lemezekben; és aki megtalálja azokat, annak hatalmában áll majd az egész beszámoló megszerzése.

5. De íme, én nem adok teljes beszámolót, hanem csak egy részét adom a beszámolónak; a toronytól addig, amíg el nem pusztultak.

6. És ily módon adok beszámolót. Aki ezt a feljegyzést írta, az "Ether volt, és ő Koriántor leszármazottja volt.

7. Koriántor Morón fia volt.

8. És Morón Étem fia volt.

9. És Étem Áhá fia volt.

10. És Áhá Séth fia volt.

11. És Séth Siblón fia volt.

12. És Siblón Kom fia volt.

13. És Kom Koriántum fia volt.

14. És Koriántum Amnigadda fia volt.

15. És Amnigadda Áron fia volt.

16. És Áron Hét leszármazottja volt, aki pedig Héártom fia volt.

17. És Héártom Lib fia volt.

18. És Lib Kis fia volt.

19. És Kis Korom fia volt.

20. És Korom Lévi fia volt.

21. És Lévi Kim fia volt.

22. És Kim Moriánton fia volt.

23. És Moriánton Riplákis leszármazottja volt.

24. És Riplákis Sez fia volt.

25. És Sez Khéth fia volt.

26. És Khéth Kom fia volt.

27. És Kom Koriántum fia volt.

28. És Koriántum Émer fia volt.

29. És Émer Ómer fia volt.

30. És Ómer Súle fia volt.

31. És Súle Kib fia volt.

32. És Kib Oriha fia volt, aki pedig Járed fia volt,

33. Amelyik "Járed a nagy toronytól jött el fivérével és kettejük családjával, valamint másokkal és azok családjával, amikor az Úr b'összezavarta az emberek nyelvét, és haragjában megesküdt, hogy az egész 'föld színén szétszórja őket; és az Úr szava szerint szét lettek szórva az emberek.

34. És mivel Járed "fivére nagy és hatalmas ember volt, és olyan ember, akit igen kedvelt az Úr, ezért így szólt hozzá Járed, a fivére: Fohászkodj az Úrhoz, hogy ne zavarjon össze minket annyira, hogy ne értsük meg a szavainkat.

35. És lőn, hogy Járed fivére könyörgött az Úrhoz, és az Úr megkönyörült Járeden; tehát nem zavarta össze Járed nyelvét; és Járed és fivére nem zavarodtak össze.

36. Majd Járed ezt mondta a fivérének: Fohászkodj ismét az Úrhoz, hogy tán fordítsa el haragját azoktól is, akik a barátaink, és ne zavarja össze a nyelvüket.

37. És lőn, hogy Járed fivére fohászkodott az Úrhoz, és az Úr megkönyörült barátaikon és azok családjain is, és nem zavarodtak össze.

38. És lőn, hogy Járed ismét szólt a fivéréhez, mondván: Menj és kérdezd meg az Úrtól, hogy ki fog-e úzni minket erről a földről, és ha kiúz minket erről a földről, akkor fohászkodj

hozzá, és kérdezd meg, hogy hová menjünk. És ki tudja, tán egy olyan földre visz el minket az Úr, mely “minden másnál kiválóbb a földön? És ha így leszen, akkor legyünk hűségesek az Úrhoz, hogy örökségül kaphassuk azt.

39. És lőn, hogy Járed fivére fohászokodott az Úrhoz, ahogyan azt Járed szája megmondta vala.

40. És lőn, hogy az Úr meghallgatta Járed fivérét, és megkönyörült rajta, és így szólt hozzá:

41. Menj és szedd össze mind a nyájaidat, hímeket és nőstényeket is, minden fajtából; és a föld magját is, minden fajtából; és a “családjaidat; és Járedet, fivéredet, és az ő családját is; ^bbarátaidat és az ő családjaikat is, és Járed barátait és az ő családjaikat.

42. És amikor ezt megtetted, menj le “élükön az észak felé eső völgybe. És ott találkozni fogok veled, és ^belőtted megyek majd egy olyan földre, mely “kiválóbb a föld minden földjénél.

43. És ott megáldalak téged és magodat, és magamnak nevelek fel egy nagy nemzetet magodból, valamint fivéred magjából, és azokból akik veletek mennek. És az egész föld színén nem lesz nagyobb annál a nemzetnél, amit magodból nevelek. És így teszek veled, mivel ilyen sokáig fohászokodtál hozzám.

2. FEJEZET

A járediták felkészülnek utazásukra a megígért földre – Az egy választott föld, melyen az embereknek Krisztust kell szolgálniuk, vagy elsodorják őket – Az Úr három órán keresztül beszélget Járed fivérével – A járediták bárkákat építenek – Az Úr arra kéri Járed fivérét, javalljon valamit, a bárkák mi módon legyenek megvilágítva.

És lőn, hogy Járed és fivére, valamint családjaik, és Járed barátai is, és az ő családjaik, lementek az észak felé lévő völgybe, (és a völgy neve “Nimród volt, a hatalmas vadászról nevezték el) nyájjaikkal, melyeket addigra összegyűjtöttek, hímeket és nőstényeket, minden fajtából.

2. És csapdákat is állítottak, és fogtak a lég madaraiból; és egy edényt is készítettek, melyben a vizek halait vitték magukkal.

3. És dezeretet is vittek magukkal, ami lefordítva méhet jelent; és így méhkaptárakat is vittek magukkal, és mindenféle dolgokat azok közül, amik ott voltak azon föld színén, minden fajtájú magot is.

4. És lőn, hogy amikor leértek Nimród völgyébe, az Úr lejött és beszélt Járed fivérével; és “felhőben volt, és Járed fivére nem látta őt.

5. És lőn, hogy az Úr megpa-

38a ksz Megígért föld.

41a Ether 6:20.

b Ether 6:16.

42a 1 Ne. 2:1–2;

Ábr. 2:3.

b T&Sz 84:88.

c 1 Ne. 13:30.

2 1a 1 Móz. 10:8.

4a 4 Móz. 11:25;

T&Sz 34:7–9;

JST 1:68.

rancsolta nekik, hogy menjenek el a vadonba, igen, abba a szegletbe, ahol ember még sohasem járt. És lőn, hogy az Úr előttük ment, és beszélt velük, amint egy ^afelhőben állt, és útmutatásokat adott nekik arra vonatkozóan, hogy merre menjenek.

6. És lőn, hogy a vadonban mentek, majd bárkákat építettek, melyekben átkeltek a sok vízben, és szüntelenül az Úr keze irányította őket.

7. És az Úr nem engedte meg, hogy megálljanak a tengernél a vadonban, hanem azt akarta, hogy jöjjenek el, egészen a ^amegígért földig, mely kiválóbb volt minden más földnél, és amit az Úristen egy igazlelkű nép számára őrzött meg.

8. És haragjában megesküdött Járed fivérének, hogy akik ezt a megígért földet birtokolják, azoknak attól az időtől kezdve mindörökké őt, az igaz és egyetlen Istent kell ^aszolgálniuk, vagy ^belsodortatnak, amint haragjának teljessége utoléri őket.

9. És most, láthatjuk Isten rendelkezéseit ezen földet illetően, hogy ez egy megígért föld; és amely nemzet birtokolja, annak Istent kell szolgálnia, vagy elsodortatik, amint haragjának teljessége utoléri őket. És haragjának teljessége akkor éri utol őket, amikor megérnek a gonoszságban.

10. Mert íme, ez egy olyan föld, mely kiválóbb minden

más földnél; aki tehát birtokolja, annak Istent kell szolgálnia, vagy elsodortatik; mert ez Isten örök rendelkezése. És amíg nem lesz ^ateljes a gonoszság e föld gyermekei között, addig nem ^bsodorják el őket.

11. És ez hozzátok jut el, Ó ti ^anemzsidók, hogy ismerhessétek Isten rendelkezéseit – hogy bűnbánatot tartsatok, és ne folytassátok gonoszságaitokat azok teljességéig, és ne hozzátok magatokra ezáltal Isten haragjának teljességét, ahogyan ezt mindezidáig ezen föld lakói tették.

12. Íme, ez egy kiváló föld, és amely nemzet ezt birtokolja, az ^amentes lesz a rabságtól és a fogságtól, és minden más nemzetől az ég alatt, ha ezen föld Istent ^bszolgálják, aki Jézus Krisztus, akit kinyilvánítottak az általunk leírt dolgok.

13. És most folytatom feljegyzésemet; mert íme, lőn, hogy az Úr elvitte Járedet és fivérét, méghozzá ahhoz a nagy tengerhez, mely a földeket elválasztja. És amikor odaértek a tengerhez, felverték sátraikat, és Moriánkumernek nevezték el a hely nevét; és sátrakban laktak, és négy éven át sátrakban laktak a tengerparton.

14. És lőn, hogy a negyedik év végén az Úr ismét eljött Járed fivéréhez, és felhőben állt, és beszélt vele. És három órán keresztül beszélt az Úr Járed

5a 2 Móz. 13:21–22.

7a 1 Ne. 4:14.

ksz Megígért föld.

8a Ether 13:2.

b Járom 1:3, 10;

Alma 37:28;

Ether 9:20.

10a 2 Ne. 28:16.

b 1 Ne. 17:37–38.

11a 2 Ne. 28:32.

12a ksz Szabadság.

b Ésa. 60:12.

fivérével, és “megfenyítette őt, mivel nem emlékezett rá hogy ^bszólítsa az Úr nevét.

15. És Járed fivére megbánta az általa elkövetett gonosz dolgot, és az Úr nevét szólította testvéreiért, akik vele voltak. És az Úr azt mondta neki: Megbocsátom neked és testvéreidnek bűneiteket; de többé ne kövessetek el bűnt, mert emlékeztek rá, hogy “Lelkem nem ^bbajlódik mindig az emberrel; ha tehát bűnt követtek el és teljesen megértek, akkor kivágatok az Úr színe elől. És ezek a gondolataim ezen földet illetően, melyet örökségül adok nektek; mert olyan föld lesz ez, mely ^ckiválóbb minden más földnél.

16. És az Úr azt mondta: Lászatok munkához, és építsetek bárkákat, azon bárkák módján, melyeket idáig is építettek. És lőn, hogy Járed fivére munkához látott, és a testvérei is, és bárkákat építettek, azok módján, melyeket azelőtt építettek, az Úr “utasításai szerint. És ezek kicsik voltak és könnyűek a vízen, hasonlóan a vízen lévő madár könnyűségéhez.

17. És oly módon voltak megépítve, hogy rendkívül “szorosak voltak, hogy edényként tartották volna a vizet; és aljuk szoros volt, mint egy edény; és oldalaik szorosak voltak, mint egy edény; és végeik csúcsosak voltak; és tetejük szoros volt, mint egy edény; és hosszuk egy

fa hossza volt; és ajtajuk, amikor be volt zárva, szoros volt, mint egy edény.

18. És lőn, hogy Járed fivére fohászzkodott az Úrhoz, mondván: Ó, Uram, elvégeztem a munkát, amit megparancsoltál nekem, és elkészítettem a bárkákat, ahogy arra utasítottál.

19. És íme, Ó Uram, nincs bennük világosság; hová kormányozzunk tehát? És el is fogunk pusztulni, mert nem tudunk bennük lélegezni, csak a bennük lévő levegő van; el fogunk tehát pusztulni.

20. És az Úr azt mondta Járed fivérének: Íme, készíts lukat a tetején és az alján is; és amikor kevés a levegő, takarjátok ki a lukat és engedjétek be levegőt. És ha úgy lészen, hogy bejőn rátok a víz, akkor íme, fedjétek be a lukat, hogy el ne pusztuljatok a beáradó vízben.

21. És lőn, hogy Járed fivére így tett, aszerint, ahogy azt az Úr megparancsolta.

22. És ismét fohászzkodott az Úrhoz, mondván: Ó, Uram, íme, úgy tettem, ahogy azt megparancsoltad nekem; és elkészítettem népemnek a bárkákat, és íme, nincs bennük világosság. Íme, Ó Uram, hagynád, hogy sötétségben szeljük át ezt a nagy vizet?

23. És az Úr azt kérdezte Járed fivérétől: Mit szeretnél, mit tegyek, hogy legyen világosság a bárkáitokban? Mert íme, ablakaitok nem lehetnek,

14a ksz Fenyít, Fenyítés.

^b ksz Ima.

15a Ether 15:19.

^b 1 Móz. 6:3;

2 Ne. 26:11;

Morm. 5:16.

^c Ether 9:20.

16a 1 Ne. 17:50–51.

17a Ether 6:7.

mert darabokra törnének; tüzet sem vihettek magatokkal, mert tűz fényénél nem mehettek.

24. Mert íme, olyanok lesztek, mint a bálna a tenger közepén; mert hullámhegyek csapódnak majd rátok. Mindazonáltal ismét fel foglak hozni benneteket a tenger mélyéről; mert az én számból erednek a ^aszelek, és az ^besőt és az áradást is én küldöm.

25. És íme, felkészítelek titeket ezekre a dolgokra; mert csak úgy tudjátok átszelni ezt a nagy mélységet, ha én felkészítelek benneteket a tenger hullámaira, az elmenő szelekre és az eljövendő áradásokra. Mit szeretnél tehát, mit készítek nektek, hogy lehessen világosságotok, amikor elnyel a tenger mélysége?

3. FEJEZET

Járed fivére látja az Úr ujját, amint az Úr megérinti a tizenhat követ – Krisztus megmutatja lélektétét Járed fivérének – Akik tökéletes tudással rendelkeznek, azokat nem lehet kívül tartani a fátyolon – Fordító eszközök biztosítanak a járedita feljegyzés napvilágra hozatalához.

És lőn, hogy Járed fivére (most, az elkészített bárkák száma nyolc volt) felment arra a hegyre, amelyet rendkívüli magassága miatt Sélem hegynek neveztek, és egy sziklából kioltasztott tizenhat kis követ; és

ezek fehérek és tiszták voltak, mint az áttetsző üveg; és kezeiben felvitte őket a hegy tetejére, és ismét foháskodott az Úrhoz, mondván:

2. Ó, Uram, azt mondtad, hogy el fog minket borítani az ár. Most íme, Ó Uram, ne haragudj szolgáladra, gyengesége miatt teelőtted; mert tudjuk, hogy te szent vagy és a mennyekben lakozol, és hogy mi érdemtelenek vagyunk teelőtted; a ^a“bukás miatt ^btermészetünk gonosz lett és az is maradt; mindazonáltal, Ó Uram, parancsot adtál nekünk, hogy téged szólítsunk, hogy tőled kaphassunk a kívánságaink szerint.

3. Íme, Ó Uram, lesújtottál ránk a gonoszságunk miatt, és elhajtottál minket, és a vadonban voltunk ily sok éven át; mindazonáltal ^a“irgalmas voltál hozzánk. Ó, Uram, tekints reám szánalommal, és fordítsd el haragodat ettől a néptől, népedtől, és ne engedd, hogy sötétségben szeljük át ezt a dühöngő mélységet; hanem lásd ezeket a dolgokat, melyeket a sziklából olvasztottam ki.

4. És én tudom, Ó Uram, hogy te minden ^a“hatalmat birtokolsz, és amit akarsz, mindent megtehetsz az ember javára; érintsd meg hát ezeket a követeket, Ó Uram, ujjaddal, és készítsd őket elő arra, hogy ragyogjanak a sötétben; és ragyogni fognak majd nekünk a bárkákban, melyeket készítettünk, hogy legyen

24a Ether 6:5.

b Zsolt. 148:8.

3 2a ksz Ádám és Éva

bukása.

b Móziás 3:19.

3a Ether 1:34–43.

4a ksz Hatalom.

világosságunk, míg a tengert átszeljük.

5. Íme, Ó Uram, te megteheted ezt. Tudjuk, hogy képes vagy oly nagy hatalom megmutatására, melyet "lekicsinyel az ember értelme.

6. És lőn, hogy miután Járed fivére kimondta ezeket a szavakat, íme, az "Úr kinyújtotta kezét és ujjával egyenként megérintette a köveket. És a ^bfátyol elvételét Járed fivérének szemeiről, és látta az Úr ujját; és az olyan volt, mint egy húsból és vérből való ember ujjá; és Járed fivére leborult az Úr előtt, mert lesújtott rá a félelem.

7. És az Úr látta, hogy Járed fivére leborult a földre; és így szólt hozzá az Úr: Kelj fel, miért borultál le?

8. És ő azt mondta az Úrnak: Láttam az Úr ujját, és félttem, hogy lesújt rám; mert nem tudtam, hogy az Úr húsból és vérből van.

9. És az Úr azt mondta neki: Hited miatt láttad, hogy "húsból és vérből való testet fogok magamra venni; és ember még nem jött elém olyan rendkívüli hittel, mint te; mert ha nem így lett volna, akkor nem láhattad volna az ujjamat. Láttál ennél többet is?

10. És ő azt felelte: Nem. Uram, mutasd meg magad nekem.

11. És az Úr azt kérdezte tőle: Hiszed-e majd a szavakat, melyeket mondani fogok?

12. És ő így felelt: Igen, Uram, tudom, hogy te az igazságot mondod, mert az igazság Istene vagy, és "nem hazudhatsz.

13. És miután e szavakat kimondta, íme, az Úr "megmutatta magát neki, és így szólt: ^bMivel tudod ezeket a dolgokat, megváltattál a bukástól; visszahozattál tehát szíнем elé; ezért "megmutatom magam neked.

14. Íme, én vagyok az, aki a világ megalapítása óta arra lettem felkészítve, hogy népeimet "megváltsam. Íme, én Jézus Krisztus vagyok. Én vagyok az ^bAtya és a Fiú. Énbennem van "élete az egész emberiségnek, méghozzá örökkévaló, mindazoknak, akik hisznek a nevemben; és ők "fiaimmá és leányaimmá lesznek.

15. És még soha nem mutattam meg magam az embernek, akit teremttem, mert soha nem "hitt bennem ember úgy, mint te. Látod, hogy a saját ^bképmásomra teremtettelek? Igen, méghozzá minden ember a kezdetben saját képmásomra teremtett.

16. Íme, ez a test, amit most látsz, lelkemnek a teste; és

5a Ésa. 55:8–9;
1 Ne. 16:29.

6a ksz Jézus Krisztus.
b Ether 12:19, 21.

9a ksz Halandó,
Halandóság;
Jézus Krisztus;
Test.

12a Zsid. 6:18.

13a T&Sz 67:10–11.

b Énós 1:6–8.

c ksz Jézus Krisztus –
Krisztus halandóság
előtti léte.

14a ksz Megvált,
Megváltás,
Megváltottak;
Megváltó.

b Móziás 15:1–4.

c Móziás 16:9.

d ksz Isten fiai és
leányai.

15a ksz Élhisz, Hit.
b 1 Móz. 1:26–27;
Móziás 7:27;
T&Sz 20:17–18.

“lelkem testének mintájára teremtettem az embert; és ahogy neked látszom a lélekben, úgy jelenek majd meg népemnek a testben.

17. És most én, Moróni, amint azt megmondtam, nem tudok teljes beszámolót készíteni a leírt dolgokról, ezért elegendő annyit mondanom, hogy Jézus megmutatta magát lélekben ennek az embernek, méghozzá ugyanolyan módon és azon test hasonlatosságában, amelyben a nefitáknak is “megmutatta magát.

18. És szolgált neki, ahogyan a nefitáknak is szolgált; és mindezt azért, hogy ez az ember tudhassa, hogy ő Isten, mivel oly sok nagyszerű művet mutatott meg neki az Úr.

19. És ezt az embert, tudása miatt, már nem lehetett visszatartani attól, hogy a “fátyol mögé lsson; és látta Jézus ujját, melyet meglátván félve borult le; mert tudta, hogy az Úr uja az; és már nem hite volt, hanem tudta, semmiben nem kételkedve.

20. Istennek ilyen tökéletes ismerete után tehát már “nem lehetett kívül tartani a fátyolon; látta tehát Jézust, és ő szolgált neki.

21. És lón, hogy az Úr így szólt Járed fivéréhez: Íme, mindaddig ne engedd, hogy ezek a dolgok, melyeket láttál és hallottál, eljussanak a világhoz, amíg el

nem jön annak “ideje, hogy megdicsőítem nevedet a testben; őrizd tehát kincsként azokat a dolgokat, melyeket láttál és hallottál, és egy embernek se mutasd meg.

22. És íme, amikor majd hozzáam jössz, írd le és pecsételd le azokat, hogy senki ne fordíthassa le őket; mert olyan nyelven írod majd ezeket, melyet nem tudnak elolvasni.

23. És íme, neked adom ezt a “két követ, és ezeket is pecsételd le, az általad leírt dolgokkal együtt.

24. Mert íme, a nyelvet, melyen írsz, én összezavartam; ezért a szerintem megfelelő időben e kövekkel majd felnagyítatom az emberek szemei előtt azokat a dolgokat, melyeket le fogsz írni.

25. És miután az Úr elmondta ezeket a szavakat, megmutatta Járed fivérének a föld “minden lakóját, akik addig voltak, és azokat is, akik majd lesznek, egészen a föld széleieiig; és nem tartotta vissza őket a tekintete elől.

26. Mert már azelőtt megmondta neki, hogy “ha ^bhiszi, hogy ő ^cminden dolgot megmutathat neki – akkor az meg is lesz neki mutatva, az Úr tehát semmit nem tarthatott tőle vissza, mert ő tudta, hogy az Úr minden dolgot megmutathat neki.

27. És az Úr így szólt hozzá: Írd le ezeket a dolgokat, és

16a ksz Lélek.

17a 3 Ne. 11:8–10.

19a ksz Fátyol.

20a Ether 12:19–21.

21a Ether 4:1.

23a ksz Urim és

Tummim.

25a Mózes 1:8.

26a Ether 3:11–13.

b ksz Elhisz, Hit.

c Ether 4:4.

“pecsételj le; és a szerintem megfelelő időben majd megmutatom őket az emberek gyermekeinek.

28. És lőn, hogy az Úr megparancsolta neki, hogy pecsételje le azt a “két követ, melyet megkapott, és ne mutassa meg őket addig, amíg az Úr meg nem mutatja ezeket az emberek gyermekeinek.

4. FEJEZET

Az Úr megparancsolja Moróninak, hogy pecsételje le Járed fivérének írásait – Addig nem lesznek kinyilatkoztatva, míg olyan hitük nem lesz az embereknek, mint Járed fivérének – Krisztus megparancsolja az embereknek, hogy higgyenek az ő és tanítványai szavaiban – Megparancsolja az embereknek, hogy tartsanak bűnbánatot, higgyenek az evangéliumban és legyenek megszabadítva.

És az Úr megparancsolta Járed fivérének, hogy menjen le a hegyről, az Úr színe elől, és “írja le az általa látott dolgokat; és megtiltotta, hogy ezek ^bazelőtt jussanak el az emberek gyermekeihez, hogy ő felemeltetne a kereszten; és ezen okból őrizte meg őket Móziás király, hogy addig ne jussanak el a világhoz, míg Krisztus meg nem mutatja magát a népének.

2. És miután Krisztus valóban megmutatta magát a népének,

megparancsolta, hogy nyilvánítsák ki ezeket.

3. És most, ezt követően, mind hitelenségbe süllyedtek, és senki nincs már, csak a lámániták, ők pedig elutasították Krisztus evangéliumát; ezért azt a parancsot kaptam, hogy ismét “rejtsem el őket a földbe.

4. Íme, én pontosan azokat a dolgokat írtam le ezekre a lemezekre, melyeket Járed fivére látott; és soha nem nyilvánítottak ki nagyobb dolgok azoknál, amik Járed fivérének lettek kinyilvánítva.

5. Az Úr tehát megparancsolta nekem, hogy írjam le ezeket; és én leírtam őket. És megparancsolta nekem, hogy “pecsételjem le őket; és azt is megparancsolta nekem, hogy azok fordító eszközeit is pecsételjem le; lepecsételtem tehát a ^bfordító eszközöket, az Úr parancsolata szerint.

6. Mert az Úr azt mondta nekem: Addig a napig nem juthatnak el a nemzsidókhoz, míg meg nem bánják a gonzságait és tisztává nem válnak az Úr előtt.

7. És azon a napon, mondja az Úr, amikor olyan hitet gyakorolnak majd bennem, mint Járed fivére, és így “megszenteltetnek bennem, akkor majd kinyilvánítom nekik azokat a dolgokat, melyeket Járed fivére látott, méghozzá minden kinyilatkoztatásomat feltárom

27a 2 Ne. 27:6–8.

28a T&Sz 17:1.

4 1a Ether 12:24.

ksz Szentírások.

b Ether 3:21.

3a Morm. 8:14.

5a Ether 5:1.

b T&Sz 17:1;

JST 1:52.

ksz Urim és

Tummim.

7a ksz Megszentelődés.

előttük, mondja Jézus Krisztus, Isten Fia, az ^begek és a föld Atyja, és minden dologé, amely azokban van.

8. És aki ^avitatkozni fog az Úr szavával, átkozott legyen az; és aki ^bmegtagadja ezeket a dolgokat, átkozott legyen az; mert nekik ^cnem fogok nagyobb dolgokat mutatni, mondja Jézus Krisztus, mert én vagyok az, aki szól.

9. És parancsomra megnyílnak és ^abezárulnak az egek; és szavamra megrendül a ^bföld; és parancsomra eltűnnek annak lakosai, méghozzá tűz által.

10. És aki nem hisz az én szavaimban, az tanítványaimnak sem hisz; és ítéljétek meg, hogy nem én szólok-e; mert az ^autolsó napon tudni fogjátok, hogy én szólok.

11. De aki ^ahiszi ezeket a dolgokat, melyeket mondtam, azokat Lelkém megnyilvánulásaival látogatom majd meg, és ők tudni fogják és bizonytságot tesznek. Mert Lelkém miatt ^btudni fogják, hogy ezek a dolgok ^cigazak; mert arra ösztönzik az embereket, hogy jót cselekedjenek.

12. És amely dolog arra ösztönzi az embereket, hogy jót cselekedjenek, az tőlem való; mert ^asenkitől nem származik

jó, hacsaknem tőlem. Én vagyok az, aki minden jóhoz elvezeti az embereket; aki ^bnem hisz majd a szavaimban, az bennem sem fog hinni – hogy én vagyok; és aki nem hisz majd bennem, az Atyában sem fog hinni, aki elküldött. Mert íme, én vagyok az Atya, én vagyok a világ ^cvilágossága, és ^délete és igazsága.

13. ^aJöjjetek hozzám, Ó ti nemzsidók, és én megmutatom nektek a nagyobb dolgokat, annak ismeretét, ami most rejtve van a hitetlenség miatt.

14. Jöjjetek hozzám, Ó ti, Izráel háza, és ^akinyilvánítatik nektek, mily nagy dolgokat őriz számotokra az Atya a világ megalapítása óta; és ez a hitetlenség miatt még nem jött el hozzátok.

15. Íme, amikor letéptek majd a hitetlenségnek ezen fátylát, mely gonoszságotok rettenetes állapotában marasztal benneteket, és szívetek keménységét, és elmétek vakságát, akkor majd a nagyszerű és bámulatos dolgok, melyek a világ alapítása óta ^arejtve voltak előttetek – igen, amikor nevében szólítjátok majd az Atyát, megtört szívvel és töredelmes lélekkel, akkor tudjátok majd meg, Ó Izráel háza, hogy

7b Móziás 3:8.

8a 3 Ne. 29:5–6;

Morm. 8:17.

b 2 Ne. 27:14; 28:29–30.

c Alma 12:10–11;

3 Ne. 26:9–10.

9a 1 Kir. 8:35;

T&Sz 77:8.

b Hél. 12:8–18;

Morm. 5:23.

10a 2 Ne. 33:10–15.

11a T&Sz 5:16.

b ksz Bizonytság,
Bizonyágtétel.

c Ether 5:3–4;

Moró. 10:4–5.

12a Alma 5:40;

Moró. 7:16–17.

b 3 Ne. 28:34.

c ksz Világosság,
Krisztus világossága.

d Ján. 8:12;

Alma 38:9.

13a 3 Ne. 12:2–3.

14a T&Sz 121:26–29.

15a 2 Ne. 27:10.

az Atya emlékezett az atyáitokkal kötött szövetségre.

16. És akkor majd minden ember szeme elé tárulnak "kinyilatkoztatásaim, amelyeket szolgálással, Jánossal leírtam. Emlékezzetek, hogy amikor látjátok ezeket a dolgokat, tudjátok, hogy elérkezett az idő, amikor valóságos tettekben ki lesznek nyilvánítva.

17. "Amikor tehát megkapjátok ezt a feljegyzést, tudhatjátok, hogy szerte, azon egész föld színén elkezdődött az Atya munkája.

18. "Tartsatok hát bűnbánatot, mind ti földnek szélei, és jöjjetek hozzám, és higgyetek evangéliumomban, és ^bkeresztelkedjétek meg az én nevemben; mert aki hisz és megkeresztelkedik, az megszabadul; de aki nem hisz, az elkárhozik; és "jelek követik azokat, akik hisznek az én nevemben.

19. És áldott az, aki "hűségese-nek találtaik nevemhez az utolsó napon, mert felemeltetik, hogy abban a királyságban lakjon, mely a világ ^bmegalapítása óta neki lett elkészítve. És íme, én vagyok az, aki ezt elmondta. Ámen.

5. FEJEZET

Három tanú és maga a mű áll majd tanúbizonyosággént a Mormon könyve igazáról.

És most én, Moróni, emlékeztem szerint leírtam a nekem megparancsolt szavakat; és elmondtam neked, hogy mely dolgokat "pecsételtem le; ne érintsd tehát ezeket annak céljából, hogy lefordítsd; mert ez a dolog megtiltatott neked, kivéve majd akkor, amikor Isten bölcsessége azt kívánja.

2. És íme, kiváltságodban állhat a lemezek megmutatása "azoknak, akik ezen mű előhatalában segíteni fognak.

3. És "három embernek mutatja majd meg őket Isten hatalma; biztosan ^btudni fogják tehát, hogy ezek a dolgok "igazak.

4. És három "tanú ajka erősíti meg ezeket a dolgokat; és a három tanúbizonyosága, valamint ez a mű, melyben Isten hatalma és az ő szava tárul fel, melyekről bizonyoságot tesz az Atya, és a Fiú és a Szentlélek – és mindez tanúbizonyosággént áll majd a világ ellen az utolsó napon.

5. És ha úgy léssen, hogy bűnbánatot tartanak és Jézus

16a Jel. 1:1;
1 Ne. 14:18–27.
17a 3 Ne. 21:1–9, 28.
18a 3 Ne. 27:20;
Moró. 7:34.
b Ján. 3:3–5.
ksz Keresztel,
Keresztelés –
Elengedhetetlen.
c ksz A Lélek
ajándékai.

19a Móziás 2:41;
T&Sz 6:13.
ksz Jézus Krisztus –
Jézus Krisztus
nevének magunkra
vétele.
b 2 Ne. 9:18.
5 1a 2 Ne. 27:7–8, 21;
Ether 4:4–7.
2a 2 Ne. 27:12–14;
T&Sz 5:9–15.

3a 2 Ne. 11:3; 27:12.
b T&Sz 5:25.
c Ether 4:11.
4a Lásd T&Sz 17 fejléc
és 1–3. vers;
lásd még A három
tanú bizonyoságtétele
a Mormon könyve
bevezető lapjain.

nevében az “Atyához jönnek, akkor befogadják őket Isten királyságába.

6. És most, ítéltétek meg ti, hogy tán nincs-e felhatalmazásom ezekre a dolgokra; mert amikor majd láttok, és Isten előtt állunk az utolsó napon, akkor tudni fogjátok, hogy van felhatalmazásom. Ámen.

6. FEJEZET

A járedita bárkákat a megígért föld felé hajtják a szelek – A nép dicsőíti az Urat jóságáért – Orihát nevezik ki királynak maguk felett – Járed és fivére meghalnak.

És most én, Moróni, tovább folytatom a feljegyzés elmondását Járedről és az ő fivéről.

2. Mert lőn, hogy miután az Úr elkészítette a “köveket, amelyeket Járed fivére a hegyre felvitt, Járed fivére lejött a hegyről, és a köveket berakta az elkészített bárkába, mindegyik végébe egyet, és íme, azok világosságot adtak a bárkáknak.

3. És így az Úr előidézte, hogy a kövek világítsanak a sötétségben, és világosságot adjanak férfiaknak, asszonyoknak és gyermekeknek, hogy ne kelljen sötétben átkelniük a nagy vizeken.

4. És lőn, hogy miután mindenféle élelmet elkészítettek, hogy ezáltal gondoskodjanak magukról a vízen, és élelmet

a nyájaiknak és a csordáiknak, és milyen vadat vagy állatot vagy madarat csak magukkal visznek – és lőn, hogy miután mindezen dolgokat megtették, beszálltak a bárkáikba vagyis hajóikba, és nekivágtak a tengernek, az Úrra, Istenükre bízva magukat.

5. És lőn, hogy az Úristen előidézte, hogy “dühöngő szelek fújjanak a vizek színén, a megígért föld felé; és így hanykolódtak a tenger hullámain a szél előtt.

6. És lőn, hogy sok alkalommal eltemette őket a tenger mélye, a rájuk törő hullámhegyek miatt, valamint a hatalmas és borzalmas viharok miatt, melyeket a szél hevessége okozott.

7. És lőn, hogy amikor eltemette őket a mélység, akkor nem volt olyan víz, mely árthatott volna nekik, mivel bárkáik olyan “szorosak voltak, mint egy edény, és olyan szorosak, mint ^bNoé bárkája; amikor tehát körülvette őket a sok víz, az Úrhoz fohászokdottak, és ő ismét felhozta őket a vizek tetejére.

8. És lőn, hogy amíg a tengeren voltak, a szél sohasem szűnt meg a megígért föld irányába fújni; és így hajtotta őket előre a szél.

9. És “dicséreteket énekeltek az Úrnak; igen, Járed fivére dicséreteket énekel az Úrnak, és egész álló nap ^bköszönetet

5a Morm. 9:27;
Moró. 10:30–32.
6 2a Ether 3:3–6.
5a Ether 2:24–25.

7a Ether 2:17.
b 1 Móz. 6:14;
Mózes 7:43.
9a ksz Énekel.

b 1 Krón. 16:7–9;
Alma 37:37;
T&S 46:32.

mondott és dicsérte az Urat; és amikor eljött az éj, nem szünetek meg dicsérni az Urat.

10. És így haladtak előre; és a tenger egyetlen szörnyetege sem törhette össze őket, és egyetlen bálna sem tudta tönkretenni őket; és szüntelenül volt világosságuk, akár a víz felett, akár a víz alatt voltak.

11. És így haladtak előre a vízen háromszáznegyvennégy napon keresztül.

12. És partra értek a megígért földön. És amikor a megígért föld partjaira tették lábukat, leborultak a föld színén, és megalázkodtak az Úr előtt, és örömkönyeket hullattak az Úr előtt, az ő gyengéd irgalmasságának sokasága miatt feleltük.

13. És lőn, hogy előrementek azon föld színén, és művelni kezdték a földet.

14. És Járednek négy fia volt; és őket Járomnak, és Gilgának, és Máhának és Orihának hívták.

15. És Járed fivére is nemzett fiaikat és leányokat.

16. És Járednek és fivérének a "barátai mintegy huszonkét lelket számláltak; és ők is nemzettek fiaikat és leányokat, mielőtt még a megígért földre jöttek volna; és így kezdtek sokan lenni.

17. És arra tanították őket, hogy "alázattal járjanak az Úr előtt; és a magasságból is ^btanították őket.

18. És lőn, hogy kezdtek szétszóródni a föld színén, és

sokasodni és művelni a földet; és megerősödtek azon a földön.

19. És Járed fivére kezdett öreg lenni, és látta, hogy hamarosan sírba kell szállnia; azt mondta tehát Járednek: Gyűjtsük össze népünket, hogy megszámlálhassuk őket, hogy megtudhassuk, mit kívánnak tőlünk, mielőtt sírjainkba szállunk.

20. És ennek megfelelően össze is gyűjtötték a népet. Most, Járed fivére fiainak és leányainak száma huszonkét lélek volt; Járed fiainak és leányainak a száma pedig tizenkettő, mivel neki négy fia volt.

21. És lőn, hogy megszámlálták népüket; és miután megszámlálták őket, megkérdezték tőlük, hogy milyen dolgokat szeretnének, mit tegyenek meg, mielőtt sírjaikba szállnának.

22. És lőn, hogy a nép azt kívánta, hogy egyik fiukat "kenjék fel, hogy király legyen felettük.

23. És most íme, ez gyötrelmes volt nekik. És Járed fivére így szólt hozzájuk: Ez a dolog biztosan "fogságba vezet.

24. Járed azonban ezt mondta fivérének: Engedd meg nekik, hogy lehessen királyuk! És így azt mondta nekik: Válasszatok királyt a fiaink közül, méghozzá azt, akit akartok!

25. És lőn, hogy választottak, méghozzá Járed fivérének az elsőszülöttjét; és az ő neve Pagág volt. És lőn, hogy ő visszautasította őket, és nem volt hajlandó arra, hogy kirá-

16a Ether 1:41.

17a ksz Jár, Istennel jár.

b ksz Kinyilatkoztatás.

22a ksz Felken.

23a 1 Sám. 8:10–18;

Móziás 29:16–23.

lyuk legyen. És a nép azt akarta, hogy atyja kényszerítse őt, de atyja nem volt hajlandó erre; és megparancsolta nekik, hogy senkit ne kényszerítsenek arra, hogy a királyuk legyen.

26. És lőn, hogy Pagágnak mindegyik fivérét választották, és azok nem voltak hajlandók.

27. És lőn, hogy Járed fiai sem voltak hajlandók, méghozzá mind, kivéve egyet; és Orihát kenték fel, hogy király legyen a nép fölött.

28. És ő uralkodni kezdett, és a nép gyarapodni kezdett; és rendkívül gazdagok lettek.

29. És lőn, hogy Járed meghalt, és a fivére is.

30. És lőn, hogy Oriha alázasosan járt az Úr előtt, és emlékezett arra, hogy mily nagy dolgokat tett atyjáért az Úr, és azt is megtanította népének, hogy mily nagy dolgokat tett atyáikért az Úr.

---

7. FEJEZET

Oriha igazlelkűségben uralkodik – Jogbitorlás és viszálykodás közepette állítják fel Súle és Kohór egymással vetekedő királyságát – A próféták elítélik az emberek gonoszságát és bálványimádását, akik ezt követően bűnbánatot tartanak.

És lőn, hogy Oriha élete minden napján, mely napból rendkívül sok volt, igazlelkűségben tartott ítéletet az országban.

2. És nemzett fiaikat és leá-

nyokat; igen, harmincegyet nemzett, akik közül huszonhárom volt fiú.

3. És lőn, hogy öreg korában pedig Kibet nemzette. És lőn, hogy a helyében Kib uralkodott; és Kib nemzette Korihórt.

4. És amikor Korihór harminckét éves volt, fellázadt atyja ellen, és elment és Nehór földjén lakott; és nemzett fiaikat és leányokat, és ők rendkívül szépek lettek; Korihór tehát sok embert magához vonzott.

5. És miután összegyűjtött egy sereget, feljött Morón földjére, ahol a király lakott, és fogságba ejtette őt, mely beteljesítette azt, amit Járed fivére "mondott, hogy fogságba fogják vinni őket.

6. Most Morón földje, ahol a király lakott, közel volt ahhoz a földhöz, amelyet a nefiták Pusztaság földjének neveztek.

7. És lőn, hogy Kib, népével együtt fiának, Korihórnak a fogságában élt egészen addig, míg rendkívül öreg nem lett; mindazonáltal Kib öreg korában – míg fogságban volt – nemzette Súlét.

8. És lőn, hogy Súle haragudott a fivérére; és Súle megerősödött és hatalmassá nőtt emberi erő tekintetében; és ítélőképessége is hatalmas volt.

9. Elment tehát az Efraim dombhoz, és ércet olvasztott ki a sziklából, és acélból kardot készített azoknak, akiket ezt megelőzően magához vonzott; és miután kardokkal felfegyverezte őket, visszatért Nehór

városához, és megütközött fivérével, Korihórral, és ezáltal megszerezte a királyságot, és visszaadta azt atyjának, Kibnek.

10. És most ezen dolog miatt, melyet Súle tett, atyja reá ruházta a királyságot; elkezdett tehát atyja helyén uralkodni.

11. És lőn, hogy igazlelkűségben tartott ítéletet; és azon föld színén mindenhova kiterjesztette a királyságát, mert rendkívül megsaporodott a nép.

12. És lőn, hogy Súle is sok fiút és leányt nemzett.

13. És Korihór megbánta az általa elkövetett sok gonoszsgot; Súle tehát hatalmat adott neki a királyságában.

14. És lőn, hogy Korihórnak sok fia és leánya volt. És volt Korihór fiai között egy, akinek Noé volt a neve.

15. És lőn, hogy Noé fellázadt Súle, a király ellen, valamint atyja, Korihór ellen, és maga után vont a fivérét, Kohórt, és annak minden fivérét és még sok embert.

16. És megütközött Súlével, a királlyal, melynek során megszerezte első örökségük földjét; és király lett az országnak azon része felett.

17. És lőn, hogy újra megütközött Súlével, a királlyal; és fogta Súlét, a királyt, és fogságba hurcolta Morónba.

18. És lőn, hogy amikor már azon volt, hogy kivégeztesse, Súle fiai éjszaka belopóztak Noé házába, megölték őt, és betörték a börtön ajtaját, és kihozták

atyjukat, és trónjára helyezték őt a saját királyságában.

19. Noénak fia építette tehát fel helyette a királyságot; mindazonáltal Súle király felett nem szereztek több hatalmat, és a Súle uralkodása alatt élő nép rendkívüli módon boldogult és megerősödött.

20. És az országot megosztották és lett két királyság; Súle királysága, és Kohórnak, Noé fiának a királysága.

21. És Kohór, Noé fia, harcba vitte népét Súle ellen, melynek során Súle megverte őket, Kohórt pedig megölte.

22. És most Kohórnak volt egy Nimród nevű fia; és Nimród átadta Kohór királyságát Súlénak, és kegyet talált Súle szemei előtt; Súle tehát nagy kegyekben részesítette őt, és ő kívánságai szerint cselekedett Súle királyságában.

23. És Súle uralkodása alatt is jöttek olyan próféták a nép közé, akiket az Úr küldött, és megjövendölték, hogy a nép gonoszsága és "bálványimádása átkot hoz az országra, és ha nem tartanak bűnbánatot, akkor el fognak pusztulni.

24. És lőn, hogy a nép szidalmazta a prófétákat, és csúfolta őket. És lőn, hogy Súle király ítéletet tartott azok felett, akik a prófétákat szidalmazták.

25. És az egész országra vonatkozóan hozott egy olyan törvényt, mely hatalmat adott a prófétáknak arra, hogy oda menjenek, ahova csak akarnak;

és így rábírták a népet, hogy tartsanak bűnbánatot.

26. És mivel a nép megbánta gonoszságait és a bálványok imádását, az Úr megkímélte őket, és kezdtek ismét boldogulni azon a földön. És lőn, hogy Súle öreg korában is nemzett fiaikat és leányokat.

27. És Súle napjaiban nem volt több háború; és ő emlékezett rá, hogy mily nagy dolgokat tett az Úr atyáiért, amikor a "nagy mélységen keresztül áthozta őket a megígért földre; tehát élete minden napján igazlelkűségben hozott ítéletet.

8. FEJEZET

Versengés és viszálykodás van a királyságot illetően – Ákis titkos összeesküvést szervez, ahol esküvel fogadják, hogy megölik a királyt – A titkos összeesküvések az ördögtől valók, és nemzetek pusztulását eredményezik – A mai nemzsidókat óvják a titkos összeesküvésektől, melyek minden föld, nemzet és ország szabadságának megdöntésére törekednek.

És lőn, hogy ő Ómert nemzette, és Ómer uralkodott a helyén. És Ómer nemzette Járedet, és Járed is nemzett fiaikat és leányokat.

2. És Járed fellázadt atyja ellen, és elment és Hét földjén telepedett le. És lőn, hogy sok embernek hízelgett csalárd szavaival, mígnem megszerezte a királyság felét.

3. És miután a fél királyságot megszerezte, megütközött atyjával, és fogságba hurcolta az atyját, és a fogságban szolgálatra fogta őt;

4. És most, Ómer uralkodása napjainak felét fogságban töltötte. És lőn, hogy nemzett fiaikat és leányokat, akik között volt Esrom és Koriántumr;

5. És ezek rendkívül haragosak voltak Járed fivérük tettei miatt, olyannyira, hogy sereget állítottak és megütköztek Járeddel. És lőn, hogy éjszaka ütköztek meg vele.

6. És lőn, hogy miután Járed seregét megölték, már azon voltak, hogy őt is megölik; de ő könyörgött nekik, hogy ne öljék meg, és akkor átadja atyjának a királyságot. És lőn, hogy megkímélték az életét.

7. És most, Járed rendkívül el volt keseredve a királyság elvesztése miatt, mert szívét a királyságra és a világ dicsőségére helyezte.

8. Most, Járed lánya, aki rendkívül fondorlatos volt, és látta atyja keserűségét, arra gondolt, hogy kieszél egy tervet, melyen keresztül visszaadhatja atyjának a királyságot.

9. Most, Járed leánya rendkívül szép volt. És lőn, hogy beszélt atyjával és azt mondta neki: Ugyan miért van ily nagy keserűsége atyámnak? Nem olvastat-e a feljegyzést, melyet atyáink hoztak át a nagy mélységen? Íme, nincs-e abban beszámoló a régiekről, hogy "titkos terveik

által szereztek királyságokat és nagy dicsőséget?

10. Most tehát küldessen atyám Ákisért, Kimnor fiáért; és íme, én szép vagyok, és ^atáncolni fogok előtte, és kedvében járok, hogy feleségének akar majd engem; amikor tehát azt kéri tőled, hogy adjál hozzá feleségül engem, akkor ezt mondd: Odaadom őt, ha elhozod nekem atyámnak, a királynak a fejét.

11. És most, Ómer barátja volt Ákissal; miután tehát Járed elküldött Ákisért, Járed leánya táncolt előtte, és kedvében járt, olyannyira, hogy feleségének akarta őt. És lőn, hogy így szólt Járedhez: Add nekem feleségül!

12. És Járed azt mondta neki: Neked adom, ha elhozod nekem atyámnak, a királynak a fejét.

13. És lőn, hogy Ákis Járed házába gyűjtötte egész rokonágát, és így szólt hozzájuk: Megesküsztek-e nekem, hogy hűségesek lesztek hozzám abban a dologban, amit kérni fogok tőletek?

14. És lőn, hogy azok mind ^amegesküdtek neki a mennyek Istenére, és a mennyekre is, valamint a földre és a fejükre, hogy aki eltér az Ákis által kért segítségtől, az el fogja veszíteni a fejét; és aki felfedi azokat a dolgokat, melyeket Ákis tudat velük, az el fogja veszíteni az életét.

15. És lőn, hogy így megegyez-

tek Ákissal. És Ákis azokat az ^aesküket adta meg nekik, melyek a régiektől származtak, akik szintén hatalomra törekedtek, és amelyek egészen ^bKáintól lettek továbbadva, aki kezdettől fogva gyilkos volt.

16. És az ördög hatalma tartja fenn ezen eskük átadását a népnek azért, hogy sötétségben tartsa őket, hogy a hatalomra vágyókat hozzásegítse ahhoz, hogy hatalmat szerezzenek, és öljenek, és fosztogassanak, és hazudjanak, és mindenféle gonoszságot és paráznságot kövessenek el.

17. És Járed leánya volt az, aki szívébe ültette ezen régi dolgok felkutatásának vágyát, és Járed Ákis szívébe ültette ezt; Ákis tehát átadta a rokonainak és a barátainak, és szép ígéretekkel rávette őket arra, hogy minden olyan dolgot megtegyenek, amit ő kér.

18. És lőn, hogy ^atitkos összeesküvést alkottak, éppen úgy, mint a régiek; mely összeesküvések mindennél utálatosabbak és gonoszabbak Isten szemében.

19. Mert az Úr nem dolgozik titkos összesküvésben, és azt sem akarja, hogy vért ontson az ember, hanem minden dologban megtiltotta ezt, az ember létének kezdete óta.

20. És most én, Moróni, nem írom le esküik és szövetségeik módját, mert tudomásomra jutott, hogy ezek mind meg-

10a Márk 6:22–28.
14a ksz Káromlás,
Káromol.

15a ksz Eskü.
b 1 Móz. 4:7–8;
Mózes 5:28–30.

18a ksz Titkos
összeesküvések.

vannak minden nép között, és megvannak a lámániták között.

21. És ezek okozták ennek a népnek a "pusztulását, melyről most beszélek, és Nefi népének a pusztulását is.

22. És amelyik nemzet hatalomszerzés és nyerészkedés céljából mindaddig fenntartja az ilyen titkos összeesküvéseket, amíg be nem hálózzák a nemzetet, az íme, el fog pusztulni; mert az Úr nem fogja megengedni, hogy szentjeinek "vére, mely általuk ontatott, mindig ^bbosszúért fohászkodjon hozzá a földről, és ő ne bosszulja meg őket.

23. Ezért, Ó ti nemzsidók, Isten bölcsessége azt kívánja, hogy mutassuk meg nektek ezeket a dolgokat, hogy ezáltal megbánhassátok a bűneiteket, és ne engedjétek, hogy elhatalmasodjanak rajtatok ezek a gyilkos összeesküvések, melyek "hatalomszerzés és nyerészkedés céljából lettek felállítva – és utolérjen benneteket a munka, igen, méghozzá a pusztítás munkája; igen, méghozzá az Örök Isten igazságának kardja sújtsen le rátok, hogy megsemmisítsen és elpusztítsen, ha megengeditek ezen dolgok létezését.

24. Az Úr tehát azt parancsolja nektek, amikor látjátok, hogy közétek férkőznek ezek a dol-

gok, hogy ébredjétek rá annak felismerésére, hogy rettenetes a helyzetetek, mivel közöttetek van ez a titkos összeesküvés; vagy jaj lesz annak, a megöltek vére miatt, mert bosszúért fohászkodnak ellene a porból, és azok ellen is, akik azt felállították.

25. Mert léssen, hogy aki felállította, az minden föld, nemzet és ország "szabadságának megdöntésére törekszik; és ez véghezviszi minden nép pusztulását, mert az ördög állította fel ezt, aki minden hazugság atyja; ugyanaz a hazug, aki első szüleinket ^bmegettévesztette, igen, méghozzá ugyanaz a hazug, aki kezdettől fogva gyilkosság elkövetésére vette rá az embert; aki megkeményítette az emberek szívét, és így azok kezdettől fogva megölték a prófétákat, és megkövezték őket és kiűzték őket.

26. Tehát én, Moróni, azt a parancsot kaptam, hogy írjam le ezeket a dolgokat, hogy el lehessen vetni a gonoszsgót, és hogy eljöhessen annak ideje, amikor a Sátánnak "nem lehet hatalma az emberek gyermekeinek szívén, hanem ^bmeg lehessen győzni őket arról, hogy szüntelenül jót cselekedjenek, és így eljöhessenek minden igazlelkűség forrásához, és megszabaduljanak.

21a Hél. 6:28.

22a Morm. 8:27, 40–41.

b ksz Bosszú.

23a 1 Ne. 22:22–23;

Mózes 6:15.

25a ksz Szabad,
Szabadság.

b 1 Móz. 3:1–13;

2 Ne. 9:9;

Móziás 16:3;

Mózes 4:5–19.

26a 1 Ne. 22:26.

b 2 Ne. 33:4;

Moró. 7:12–17.

9. FEJEZET

A királyság öröklés útján vagy ármánykodás és gyilkosság miatt egyik oldalról a másikra kerül – Émer látta az Igazlelkűség Fiát – Sok próféta hirdet bűnbánatot – Éhínség és mérges kígyók sanyargatják a népet.

És most én, Moróni, folytatom feljegyzésemet. Íme, lőn tehát, hogy Ákis és barátai "titkos összeesküvései miatt, íme, megdöntötték Ómer királyságát.

2. Mindazonáltal az Úr irgalmas volt Ómerhez, és azon fiaihoz és leányaihoz is, akik nem törekedtek az elpusztítására.

3. És az Úr egy álomban figyelmeztette Ómert, hogy hagyja el az országot; Ómer tehát családjával együtt elhagyta az országot, és sok napon át ment, és általjött és elhaladt "Sim dombja mellett, és általjött azon hely mellé, ^bahol a nefiták elpusztultak, és onnan kelet felé haladva egy olyan helyre ért a tengerpart mellett, melyet Áblomnak neveztek, és ott felverte sátrait, és Járednek és családjának kivételével ezt tette minden fia és leánya, és egész háza népe.

4. És lőn, hogy a gonoszság keze felkente Járedet királynak a nép fölé; és ő feleségül adta Ákisnak a leányát.

5. És lőn, hogy Ákis apósának életére tört; és azokhoz folyamodott, akik az ősieks esküje által fogadalmat tettek, és megszerzték apósa fejét, amint trónján

ült és a nép meghallgatását tartotta.

6. Mert olyan széleskörű volt ennek a gonosz és titkos közönségnek a terjedése, hogy az egész nép szívét megrontotta; Járedet tehát a trónján ölték meg, és helyette Ákis uralkodott.

7. És lőn, hogy Ákis kezdett féltékeny lenni a fiára, ezért börtönbe zárta őt, és kevés ételen tartotta vagy semennyin, amíg halált nem szenvedett.

8. És most, a halált szenvedett fiú fivére (akinek Nimra volt a neve) megharagudott atyjára amiatt, amit a fivérével tett az atya.

9. És lőn, hogy Nimra összegyűjtött néhány embert, és kimenekült az országból és általment és Ómerrel telepedett le.

10. És lőn, hogy Ákis más fiaikat is nemzett, és ők megnyerték maguknak a nép szívét, annak ellenére, hogy megesküdtek neki, hogy mindenféle gonoszságot megtesznek, amit csak kíván.

11. Most Ákis népe nyereszkedésre vágyott, amint Ákis hatalomra vágyott; Ákis fiai tehát pénzt ajánlottak nekik, mely által magukhoz vonzották a nép nagyobb részét.

12. És háború tört ki Ákis és Ákis fiai között, mely sok éven át tartott, igen, mígnem majdnem mindenkit elpusztítottak a királyságban, igen, méghozzá harminc lélek és azok kivételével mindenkit, akik Ómer házába menekültek.

13. Ómer tehát ismét vissza-helyeztetett öröksége földjére.

14. És lőn, hogy Ómer kezdett öreg lenni; mindazonáltal öreg korában nemzette Émert; és felkente Émert, hogy király legyen és helyében uralkodjon.

15. És miután felkente Émert, hogy király legyen, két éven keresztül békét látott az országban, és meghalt, miután rendkívül sok napot látott meg, melyek tele voltak keserűséggel. És lőn, hogy Émer uralkodott helyette, és atyja nyomdokain járt.

16. És az Úr kezdte ismét levenni az átkot az országról, és Émer háza kezdett rendkívül boldogulni Émer uralkodása alatt; és hatvankét év alatt rendkívül megerősödtek, olyannyira, hogy rendkívül gazdagok lettek –

17. Miután volt mindenféle gyümölcsük, és gabonájuk, és selymeik, és finom vásznak, és aranyuk, és ezüstjük és drága dolgaik;

18. És mindenféle lábasjóságuk, ökrük, és tehenük, és nyájuk, és disznójuk, és kecskéjük, és sok másfajta állat, melyet eledeléhez használ az ember.

19. És voltak lovaik, és szamaraik is, és voltak elefántjaik, és kuréloomjaik és kumomjaik; amelyek mind hasznosak az ember számára, különösen az elefántok, a kuréloomok és a kumomok.

20. És így az Úr kiárasztotta áldásait erre a földre, mely

“kiválóbb volt minden más földnél; és megparancsolta, hogy akik e földet birtokolják, azok az Úrnak birtokolják azt, vagy különben ^belpusztulnak, amikor megérnek a gonoszságban; mert az ilyenekre, mondja az Úr: Haragom teljességét fogom kiönteni.

21. És Émer életének minden napján igazlelkűségben tartott ítéletet, és sok fiút és leányt nemzett; és nemzette Koriántumot, és felkente Koriántumot, hogy uralkodjon az ő helyén.

22. És miután felkente Koriántumot, hogy uralkodjon az ő helyén, még négy évet élt, és békét látott ezen a földön; igen, még az “Igazlelkűség Fiát is látta, és örvendezett az ő napjában, dicsérve azt; és békeességben halt meg.

23. És lőn, hogy Koriántum atyja nyomdokain járt, és sok hatalmas várost épített, és élete minden napján azt adta a népnek, ami jó volt. És lőn, hogy mindaddig nem volt gyermeke, amíg rendkívül öreg nem lett.

24. És lőn, hogy meghalt a felesége, aki százkét éves volt. És lőn, hogy Koriántum öreg korában feleségül vett egy fiatal lányt, és nemzett fiakat és leányokat; addig élt tehát, amíg száznegyvenkét éves nem lett.

25. És lőn, hogy Komot nemzette, és Kom uralkodott a helyében; és ő negyvenkilenc évig uralkodott, és nemzette Hétet; és még más fiakat és leányokat is nemzett.

26. És a nép újra benépesítette szerte az egész vidéket, és újra rendkívül nagy gonoszság kezdett lenni azon föld színén, és Hét kezdte ismét magáévá tenni azokat a régi titkos terveket, hogy atyját elpusztítsa.

27. És lőn, hogy meg is fosztotta atyját trónjától, mert a saját kardjával megölte őt; és ő uralkodott a helyében.

28. És ismét próféták jöttek az országba, bűnbánatot hirdetve nekik – hogy elő kell készíteniük az Úrnak útját, vagy átok éri majd azon föld színét; igen, méghozzá nagy éhínség, melynek során el fognak pusztulni, ha nem tartanak bűnbánatot.

29. De a nép nem hitt a próféták szavainak, hanem kiűzte őket; és néhányat vermekbe vetettek és ott hagyták őket, hogy elvessenek. És lőn, hogy mindezen dolgokat a király, Hét parancsa szerint tették.

30. És lőn, hogy kezdett nagy ínség lenni az országban, és az ínség folytán elkezdtek rendkívül gyorsan pusztulni a lakosok, mert nem volt eső a föld színén.

31. És mérges kígyók is előjöttek a föld színére, és sok embert megmérgeztek. És lőn, hogy nyájaik menekülni kezdtek a mérges kígyók elől a déli földrész irányába, melyet "Zarahemlának hívtak a nefiták.

32. És lőn, hogy útközben sok elpusztult közülük; mindazonáltal volt néhány, mely a déli földre menekült.

33. És lőn, hogy az Úr meg-

hagyta a "kígyóknak, hogy ne üldözzék őket tovább, hanem zárják el az utat, hogy ne mehessenek át az emberek, hogy aki megpróbál átmenni, azt pusztítsák el a mérges kígyók.

34. És lőn, hogy a nép követte az állatok útvonalát, és az útközben elhulltak tetemeit felfalták, mígnem felfalták mindet. Most, amikor a nép látta, hogy el kell veszniük, kezdték " megbánni a gonoszágaikat és az Úrhoz fohászkodni.

35. És lőn, hogy miután eléggé "megalázkodtak az Úr előtt, ő esőt küldött a föld színére; és a nép kezdett ismét feléledni, és kezdett gyümölcs teremni az északi országrészekben, és mind a környező országrészekben. És az Úr megmutatta nekik hatalmát, mivel megölte őket az éhínségtől.

---

10. FEJEZET

Egyik király a másikat követi – Egyes királyok igazlelkűek; mások gonoszak – Amikor az igazlelkűség uralkodik, akkor az Úr megáldja és felvirágoztatja a népet.

És lőn, hogy Sez, aki Hét leszármazottja volt – Sez kivételével ugyanis Hét és egész háza népe éhen halt – Sez tehát hozzálátott, hogy a letört népet újra talpra állítsa.

2. És lőn, hogy Sez észben tartotta atyái pusztulását, és igazlelkű királyságot épített fel; mert emlékezett rá, hogy mit

tett az Úr, amikor Járedet és fivérét "áthozta a mélységen; és az Úr útjain járt; és nemzett fiaikat és leányokat.

3. És a legidősebb fia, akinek Sez volt a neve, fellázadt ellene; Sezre azonban rendkívüli vagyona miatt lesújtott egy rabló keze, mely ismét békét hozott atyja számára.

4. És lőn, hogy atyja sok várost épített fel azon föld színén, és a nép kezdte szerte az egész vidéket benépesíteni. És Sez rendkívül öreg kort élt meg; és nemzette Riplákist. És meghalt, és Riplákis uralkodott a helyén.

5. És lőn, hogy Riplákis nem azt tette, ami helyes lett volna az Úr szemében, mert sok hitese felesége és "szolgáló felesége volt, és olyan terheket helyezett az emberek vállaira, melyeket gyötrelmes volt viselni; igen, kemény adókkal adóztatta meg őket; és az adókból sok tágas épületet épített.

6. Magának pedig emelt egy rendkívül szép trónt; és sok börtönt épített, és aki nem volt hajlandó alávetni magát az adóknak, azt börtönbe vetette; és aki nem volt képes az adók megfizetésére, azt is börtönbe vetette; és szüntelen dolgoztatta őket az eltartásukért; és aki nem volt hajlandó dolgozni, azt kivégeztette.

7. Így beszerzett minden kiváló alkotást, igen, még finom aranyát is börtönben finomította; és mindenféle kiváló munkálatokat végeztetett a

börtönben. És lőn, hogy paráznaságaival és utálatosságaival sanyargatta a népet.

8. És amikor már negyvenkét éve uralkodott, a nép felkelt ellene egy lázadásban; és ismét háború tört ki az országban, olyannyira, hogy Riplákist megölték, leszármazottjait pedig kiűzték az országból.

9. És lőn, hogy sok év múlva Moriánton (aki Riplákis leszármazottja volt) sereget gyűjtött a számkivetettekől, és elment és megütközött a néppel; és hatalomra tett szert sok város felett; és a háború rendkívül gyötrelmessé vált, és sok éven át tartott; és hatalomra tett szert az egész ország felett, és megtette magát királynak az egész ország felett.

10. És miután megtette magát királynak, könnyített a nép terhén, mely által kegyet talált a nép szemében, és felkenték őt, hogy királyuk legyen.

11. A néppel szemben valóban igazságosan járt el, de magával szemben nem, nagy paráznaságai miatt; kivágatott tehát az Úr színe elől.

12. És lőn, hogy Moriánton sok várost építtetett, és uralkodása alatt rendkívül gazdag lett a nép, épületekben, és aranyban és ezüstben, és gabona termelésében, és nyájak és csordák nevelésében, és olyan dolgokban, melyeket visszakaptak.

13. És Moriánton rendkívül nagy kort élt meg, majd nemzette Kimet; és Kim uralkodott

atyja helyén; és nyolc évig uralkodott, és meghalt atyja. És lőn, hogy Kim nem uralkodott igazlelkűségben, tehát az Úr nem kedvelte.

14. És fivére lázadásban felkelt ellene, melynek során fogságba hurcolta őt; és élete minden napján fogságban maradt; és fogságban nemzett fiaikat és leányokat, és öreg korában nemzette Lévit; és meghalt.

15. És lőn, hogy Lévi atyja halála után még negyvenkét évig szolgált fogságban. És háborút indított az ország királya ellen, melynek során megszerezte magának a királyságot.

16. És miután megszerezte magának a királyságot, azt tette, ami helyes volt az Úr szemében; és a nép boldogult azon a földön; és jó öreg kort élt meg, és nemzett fiaikat és leányokat; és Koromot is nemzette, akit felkent királynak az ő helyébe.

17. És lőn, hogy Korom élete minden napján azt tette, ami jó volt az Úr szemében; és sok fiút és leányt nemzett; és miután sok napot meglátott, meghalt, miként a földnek többi része; és Kis uralkodott a helyén.

18. És lőn, hogy Kis is meghalt, és Lib uralkodott a helyén.

19. És lőn, hogy Lib is azt tette, ami jó volt az Úr szemében. És Lib napjaiban elpusztították a "mérges kígyókat. Lementek tehát a déli földre, hogy élelemért vadásszanak az ország népének, mert az erdő állatai

borították be azt a földet. És Lib maga is nagy vadásszá lett.

20. És a keskeny földszávnál építettek egy nagy várost, azon a helyen, ahol a tenger a földet elválasztja.

21. És a déli földet meghagyták vadonnak, hogy vadhoz jussanak. És az egész északi föld színét lakosok borították.

22. És rendkívül iparkodók voltak, és vettek, és eladtak és kereskedtek egymással, hogy hasznuk legyen.

23. És megmunkáltak mindenféle ércet, és készítettek aranyat, és ezüstöt, és "vasat, és rezet és mindenféle fémeket; és a földből bányászták ki ezeket; nagy földhalmokat hánytak fel tehát, hogy érchez, és aranyhoz, és ezüsthöz, és vashoz és rézhez jussanak. És készítettek mindenféle remek munkát.

24. És volt selymük és finom szövésű vásznak; és készítettek mindenféle ruhát, hogy mezítelenségüket betakarják.

25. És mindenféle eszközöket készítettek a föld megműveléséhez, hogy szántsanak és vessenek, hogy arassanak és kapáljanak, és hogy csépeljenek is.

26. És mindenféle eszközöket készítettek, amelyekkel állataikat dolgoztatták.

27. És készítettek mindenféle harci fegyvereket. És készítettek mindenféle rendkívül mives kivitelű munkákat.

28. És nem is létezhet olyan nép, mely áldottabb lett volna náluk, és amelyet jobban felvi-

rágóztatott volna az Úr keze. És egy olyan földön voltak, mely kiválóbb volt minden más földnél, mert az Úr mondta ezt.

29. És lőn, hogy Lib sok évet megért, és nemzett fiaikat és leányokat; és nemzette Héártomot is.

30. És lőn, hogy Héártom uralkodott atyja helyén. És amikor Héártom már huszonnégy éve uralkodott, íme, elvették tőle a királyságot. És sok évet fogságban szolgált le, igen, méghozzá hátralevő napjainak mindegyikét.

31. És nemzette Hétet, és Hét élete minden napján fogságban élt. És Hét nemzette Áront, és Áron élete minden napján fogságban élt; és nemzette Amnigaddát, és Amnigadda is élete minden napján fogságban élt; és nemzette Koriántumot, és Koriántum élete minden napján fogságban élt; és nemzette Komot.

32. És lőn, hogy Kom maga után vont a királyság felét. És negyvenkét évig uralkodott a fél királyság felett; és elment, hogy megütközzön a királlyal, Amgiddal, és sok éven át harcoltak, mely időszak alatt Kom hatalomra tett szert Amgid felett, és a maradék királyság felett is megszerezte a hatalmat.

33. És Kom napjaiban rablók jelentek meg az országban, és magukévá tették a régi terveket, és az ősiek módján tettek "esküket, és ismét a királyság elpusztítására törekedtek.

34. Most, Kom sokat harcolt ellenük; mindazonáltal nem tudta legyőzni őket.

---

11. FEJEZET

---

*Háborúk, széthúzások és gonosz-
tettek uralják a járediták életét –
Profétáik megjövendölik a járediták
teljes pusztulását, ha nem tartanak
bűnbánatot – A nép elutasítja a
proféták szavait.*

És Kom napjaiban sok próféta is jött, akik ennek a nagy népnek a pusztulásáról profétáltak, ha nem tartanak bűnbánatot és nem fordulnak az Úrhoz, és nem hagynak fel sok gyilkosságaikkal és gonoszásaikkal.

2. És lőn, hogy a nép elutasította a profétákat, és védelemért Komhoz menekültek, mert a nép elpusztításukra törekedett.

3. És Komnak sok dolgot megjövendöltek; és ő áldott volt minden hátralevő napján.

4. És jó öreg kort élt meg, és nemzette Siblomot; és Siblom uralkodott a helyén. És Siblom fivére fellázadt ellene, és az egész országban rendkívül nagy háború tört ki.

5. És lőn, hogy Siblom fivére meghagyta, hogy öljenek meg minden olyan profétát, aki a nép pusztulásáról profétál.

6. És nagy csapások érték az egész országot, mert ők ezt megelőzően bizonyosságot tettek arról, hogy nagy átok éri majd az országot, és a népet is, és hogy nagy pusztítás lesz között-

tük; olyan, amilyen még soha nem volt a föld színén, és csontjaik “földhalmokhoz lesznek hasonlók ezen föld színén, ha nem bánják meg gonoszságaikat.

7. És gonosz összeesküvések miatt nem hallgattak az Úr beszédére; háborúk és viszályok törtek ki tehát szerte az egész országban, és volt sok éhínség és döghalál, olyannyira, hogy olyan nagy volt a pusztítás, amilyenről még soha nem hallottak a föld színén; és mindez Siblom napjaiban történt.

8. És a nép kezdte megbánni a gonoszságát; és amennyiben megtették ezt, az Úr “irgalmas volt irántuk.

9. És lőn, hogy Siblomot megölték, Sétet pedig fogságba vetették, és élete minden napján fogságban élt.

10. És lőn, hogy fia, Áha szerezte meg a királyságot; és élete minden napján uralkodott a nép felett. És napjai során mindenféle gonoszságot művelt, mely sok vér ontásához vezetett; és napjainak száma kevés volt.

11. Utána Étem szerezte meg a királyságot, lévén Áha leszár-mazottja; és ő is csak azt művelte, élete minden napján, ami gonosz volt.

12. És lőn, hogy Étem napjaiban sok próféta jött, és ismét prófétáltak a népnek; igen, azt prófétálták, hogy az Úr teljesen el fogja pusztítani őket a föld színéről, ha nem bánják meg gonoszságaikat.

13. És lőn, hogy a nép megke-ményítette a szívét, és nem akart “hallgatni a szavaikra; és a próféták gyászoltak és elmentek a nép közül.

14. És lőn, hogy Étem élete minden napján gonoszságban tartott ítéletet; és nemzette Morónt. És lőn, hogy Morón uralkodott a helyén, és Morón azt tette, ami gonosz volt az Úr előtt.

15. És lőn, hogy “lázas keletkezett a nép között, a hatalom- és haszonszerzésre felállított titkos összeesküvés miatt; és előkerült közöttük egy olyan ember, aki hatalmas volt a gonoszságban, és meg-ütközött Morónnal, melynek során megdöntötte a királyság felét; és sok éven keresztül bírta a királyság felét.

16. És lőn, hogy Morón föléje kerekedett és ismét visszazerezte a királyságot.

17. És lőn, hogy előkerült egy másik hatalmas ember; és ő Járed fivérének volt a leszár-mazottja.

18. És lőn, hogy fölékerekedett Morónnak, és megszerezte a királyságot; Morón tehát fogságban élte le élete minden hátralévő napját; és nemzette Koriántort.

19. És lőn, hogy Koriántor minden napját fogságban élte le.

20. És Koriántor idejében is sok próféta jött, és nagy és csodálatos dolgokról prófétáltak, és bűnbánatot hirdettek a népnek, és azt, hogy ha nem

tartanak bűnbánatot, akkor az Úristen "ítéletet tart felettük és teljesen elpusztulnak.

21. És hogy az Úristen az ő hatalma által egy "másik népet hoz majd el, hogy azok birto-
kolják a földet, ugyanúgy, ahogy az ő atyáikat is elhozta.

22. De titkos társaságuk és gonosz utálatosságaik miatt a próféták minden szavát elutasították.

23. És lőn, hogy Koriántor "Ether nemzette, és meghalt, miután minden napját fogságban élte le.

12. FEJEZET

Ether próféta arra buzdítja a népet, hogy higgyenek Istenben – Moróni felidézi a hit által történt csodákat és bámulatos dolgokat – A hit tette lehetővé Járed fivére számára, hogy lássa Krisztust – Az Úr gyengeséget ad az embereknek, hogy alázatosak legyenek – Járed fivére hit által mozdította meg a Zerin hegyet – A hit, a remény és a jószívűség elengedhetetlen a szabaduláshoz – Moróni szemtől szembe látta Jézust.

És lőn, hogy Ether napjai Koriántumr napjainak idején voltak; és "Koriántumr király volt az egész ország felett.

2. "Ether pedig az Úr prófétája volt; Ether tehát Koriántumr

napjaiban jött el és kezdett prófétálni a népnek, mivel az Úr benne lévő Lelke miatt nem "türtőztethette magát.

3. Mert reggeltől egészen naplementéig "prédikált, arra buzdítván a népet, hogy higgyenek Istenben, és ennek folytán tartsanak bűnbánatot, különben "elpusztulnak, és megmondta nekik, hogy "hit által teljese-
dik be minden dolog –

4. Ezért, aki hisz Istenben, az biztosan "remélhet egy jobb világot, igen, méghozzá helyet Isten jobb keze felől, mely reménység a hitből származik, olyan "horgonyt készítvén az emberek lelkének, mely biztossá és állhatatossá teszi őket, mindig bővelkedvén a "jó cselekedetekben, és Isten "dicsőítéséhez vezetvén el őket.

5. És lőn, hogy Ether nagy és csodálatos dolgokat prófétált a népnek, melyeket nem hittek el, mert nem látták azokat.

6. És most én, Moróni, ezen dolgokat illetően mondanék valamit; meg szeretném mutatni a világnak, hogy a "hit "reményelt és "nem látott dolgokat jelent; ne vitatkozzatok tehát azért, mert nem láttok, mert hitetek "próbatétele előtt nem kaptok tanúbizonyságot.

7. Mert hit által volt az, hogy Krisztus megmutatta magát atyáinknak, miután feltámadt

20a ksz Ítél, Ítélet.

21a Ether 13:20–21.

23a Ether 1:6; 15:33–34.

12 1a Ether 13:13–31.

2a ksz Ether.

b Jer. 20:9;

Énós 1:26;

Alma 43:1.

3a T&Sz 112:5.

b Ether 11:12, 20–22.

c ksz Hit.

4a ksz Remény.

b Zsid. 6:19;

c 1 Kor. 15:58.

d 3 Ne. 12:16.

6a Zsid. 11:1.

b Róm. 8:24–25.

c Alma 32:21.

d 3 Ne. 26:11;

T&Sz 105:19;

121:7–8.

a halálból; és addig nem mutatta meg magát nekik, amíg nem hittek benne; kellettük, szükség-szerűen voltak tehát olyanok, akik hittek benne, mert a világnak nem mutatta meg magát.

8. Mivel az emberek hittek benne, azért jelent meg a világnak és dicsőítette meg az Atya nevét, és módot adott arra, hogy mások is részesüljenek a mennyei ajándékban, hogy remélhessék azt, amit nem látnak.

9. Ezért ha hisztek, ti is remélhettek, ti is részesei lehettek ennek a mennyei ajándéknak.

10. Íme, a régiek is hitük által "hívtak el Isten szent rendje szerint.

11. Tehát Mózes törvényét is a hit által kapták. De Fiának ajándéka által Isten még "különb utat mutatott, és az is hit által teljesedett be.

12. Mert amikor nincs "hit az emberek gyermekei között, akkor Isten nem tud "csodát tenni közöttük; addig tehát nem mutatta meg magát nekik, amíg nem volt hitük.

13. Íme, Alma és Amulek hite volt az, ami miatt földre omlott a "börtön.

14. Íme, Nefi és Lehi hite volt az, mely olyan "változást vitt véghez a lámánitákon, hogy

megkeresztelkedtek tűzzel és a "Szentlélekkel.

15. Íme, "Ammonnak és testvéreinek a hite volt az, mely oly nagy csodát "művelt a lámániták között.

16. Igen, és mindazok, akik "csodákat műveltek, "hit által művelték azokat, méghozzá azok is, akik Krisztus előtt, és azok is, akik Krisztus után éltek.

17. És hit által volt az, hogy a három tanítvány ígéretet kapott arra, hogy "nem fogják megízlelni a halált; és addig nem kapták meg az ígéretet, amíg nem volt hitük.

18. És soha senki nem tett csodát addig, amíg nem volt hite; először tehát hittek Isten Fiában.

19. És már "Krisztus eljövetele előtt is sokan voltak, akiknek olyan rendkívül erős volt a hitük, hogy nem lehetett őket a "fátyolon kívül tartani, hanem valóban, szemeikkel látták azokat a dolgokat, melyeket azt megelőzően a hit szemével láttak, és örültek.

20. És íme, láttuk ebben a feljegyzésben, hogy Járed fivére ezek egyike volt; mert oly nagy volt az Istenbe vetett hite, hogy amikor Isten kinyújtotta az "ujját, nem rejthette el azt Járed

10a Alma 13:3–4.
ksz Elhív, Elhívás,
Istentől elhívva.

11a 1 Kor. 12:31.

12a 2 Ne. 27:23;
Móziás 8:18;
Moró. 7:37;
T&Sz 35:8–11.

b Mát. 13:58;
Morm. 9:20.

13a Alma 14:26–29.

14a Hél. 5:50–52.

b Hél. 5:45;
3 Ne. 9:20.

15a Alma 17:29–39.

b úm. amint azt
Alma 17–26. fejezetei
elbeszéli.

16a ksz Csoda.
b Zsid. 11:7–40.

17a 3 Ne. 28:7;
Morm. 8:10–12.

19a 2 Ne. 11:1–4;
Jákób 4:4–5;
Járom 1:11;
Alma 25:15–16.

b Ether 3:6.
ksz Fátyol.

20a Ether 3:4.

fivérének tekintete elől, beszéde miatt, melyet neki mondott, mely beszédet hit által nyert el.

21. És miután Járed fivére látta az Úr ujját, azon "ígéret folytán, melyet hit által nyert el Járed fivére, az Úr semmit nem tagadhatott meg a tekintetétől; minden dolgot megmutatott tehát neki, mert többé már nem lehetett kívül tartani a ^bfátyolon.

22. És hit által van az, hogy atyáim elnyerték annak "ígéretét, hogy ezek a dolgok a nemzsidók által el fognak jutni testvéreikhez; az Úr tehát, igen, méghozzá Jézus Krisztus, parancsot adott nekem.

23. És én azt mondtam neki: Uram, a nemzsidók ki fogják gúnyolni ezeket a dolgokat, mert "gyengék vagyunk az írásban; mert Uram, te hit által hatalmassá tettél minket a beszédben, azonban az írásban nem tettél minket ^bhatalmassá; mert olyanná tettéd ezt az egész népet, hogy sokat tudjanak beszélni, a Szentlélek miatt, melyet megadtál nekik;

24. És te tettél minket olyanná, hogy kezeink ügyetlensége miatt csak keveset tudjunk írni. Íme, nem tettél minket hatalmassá az "írásban, mint Járed fivérével tettéd azt, mert olyan-ná tettéd őt, hogy az általa írt dolgok olyan hatalmasak, ami-

lyen te vagy, és lenyűgözik az embert, hogy olvassa el azokat.

25. Olyan hatalmassá és nagyszerűvé tettéd szavainkat, hogy le sem tudjuk írni őket; amikor tehát írunk, észrevesszük a gyengeségünket, és meg-megbotlunk, szavaink elhelyezése miatt; és attól félek, hogy a nemzsidók majd ki fogják "gúnyolni szavainkat.

26. És miután ezt elmondtam, az Úr szólt hozzám, mondván: A balgák "gúnyolódnak, de sírni fognak; és az én kegyelmem elegendő a szelídeknek, ezért hát nem fogják kihasználni a gyengeségeket;

27. És ha hozzám jönnek az emberek, akkor megmutatom nekik a "gyengeségüket. Gyengeséget ^badok az embereknek, hogy alázatosak legyenek; és "kegyelmem elegendő minden olyan embernek, aki "megalázkodik előttem; mert ha megalázkodnak előttem és hisznek bennem, akkor erőssé teszem számukra a "gyenge dolgokat.

28. Íme, meg fogom mutatni a nemzsidóknak a gyengeségüket, és meg fogom mutatni nekik, hogy a "hit, a remény és a jószívűség vezet el hozzám – minden igazlelkűség forrásához.

29. És én, Moróni, miután meghallottam ezeket a szavakat, megvigasztalódtam és ezt mondtam: Ó Uram, legyen

21a Ether 3:25–26.

b Ether 3:20;

T&Sz 67:10–13.

22a Énós 1:13.

23a Morm. 8:17; 9:33.

b 2 Ne. 33:1.

24a ksz Nyelv.

25a 1 Kor. 2:14.

26a Gal. 6:7.

27a Jákób 4:7.

b 2 Móz. 4:11;

1 Kor. 1:27.

c ksz Kegyelem.

d Luk. 18:10–14;

T&Sz 1:28.

ksz Alázatos,

Alázatosság.

e Luk. 9:46–48;

2 Kor. 12:9.

28a 1 Kor. 13:1–13;

Moró. 7:39–47.

meg a te igazlelkű akaratom, mert tudom, hogy hitük szerint munkálkods az emberek gyermekeinek;

30. Mert Járed fivére azt mondta a Zerín hegynek: „Mozdulj meg, és megmozdult. És ha nem lett volna hite, akkor nem mozdult volna meg; azt követően munkálkods tehát, hogy hitük van az embereknek.

31. Mert kinyilvánítottad magad a tanítványaidnak; mert azt követően, hogy „hitük volt, és a te nevedben beszéltek, nagy hatalommal megmutattad magad nekik.

32. És arra is emlékszem, amikor azt mondtad, hogy lakhelyet készítettél az ember számára, igen, még hozzá Atyád „palotáiban, és ebben a kijelentésben kiválóbb ^breménysége lehet az embernek; remélnie kell tehát az embernek, különben nem kaphat örökséget azon a helyen, amit elkészítettél.

33. És arra is emlékszem, hogy azt mondtad, hogy olyannyira „szeretted a világot, hogy letetted életed a világért, hogy ismét felvegyed azt, és helyet készítsél az emberek gyermekeinek.

34. És most tudom, hogy ez a „szeretet, melyet az emberek gyermekei iránt éreztél, jószívűség; ha tehát nincs az embe-

rekben jószívűség, akkor nem örökölhettek azt a helyet, amit Atyád palotáiban elkészítettél.

35. Tehát ezen dolog miatt, melyet mondtál, tudom, hogy ha a nemzsidókban nincs jószívűség a mi gyengeségünk iránt, akkor próbára fogod tenni őket, és elveszed a „tehetségüket, igen, még hozzá azt, amit megkaptak, és azoknak adod, akiknek bőségesebben lesz.

36. És lőn, hogy imádkoztam az Úrhoz, hogy adjon a nemzsidóknak „kegyelmet, és legyen bennük jószívűség.

37. És lőn, hogy az Úr azt mondta nekem: Ha nincs bennük jószívűség, az neked mit sem jelent, te hűséges voltál; „tisztává tétetnek tehát a ruháid. És mivel láttad ^bgyengeségedet, erőssé tétetsz, és így leülhetsz arra a helyre, melyet Atyám palotáiban készítettem el.

38. És most én, Moróni, búcsút mondok a nemzsidóknak, igen, és testvéreimnek is, akiket szeretek; míg nem találkozunk Krisztus „ítélőszéke előtt, ahol minden ember tudni fogja, hogy véretek nem piszkította be ^bruháimat.

39. És akkor tudni fogjátok, hogy „láttam Jézust, és ^bszemtől szembe beszélt velem, és egyszerű alázatossággal szolt

30a Mát. 17:20;
Jákób 4:6;
Hél. 10:6, 9.
ksz Hatalom.

31a ksz Hit.

32a Ján. 14:2; Énós 1:27;
T&Sz 72:4; 98:18.

^b ksz Remény.

33a Ján. 3:16–17.

34a Moró. 7:47.

ksz Jószívűség;
Szeretet.

35a Mát. 25:14–30.
ksz Ajándék;
Talentum.

36a ksz Kegyelem.

37a T&Sz 38:42;
88:74–75; 135:4–5.

^b Ether 12:27.

38a ksz Jézus Krisztus –
Bíró.

^b Jákób 1:19.

39a ksz Jézus Krisztus –
Krisztus halandóság
utáni megjelenése.

^b 1 Móz. 32:30;
2 Móz. 33:11.

hozzám ezen dolgokat illetően; a saját nyelvemen, ahogyan egyik ember szól a másikhoz.

40. És csak egy keveset írtam, gyengeségem miatt az írásban.

41. És most, azt ajánlanám nektek, hogy ^akeressétek ezt a Jézust, akiről a próféták és az apostolok írtak, hogy veletek legyen és megmaradjon benne Istennek, az Atyának, valamint az Úr Jézus Krisztusnak és a róluk ^bbizonyosságot tevő Szentléleknek kegyelme. Ámen.

13. FEJEZET

Ether az Új Jeruzsálemről beszél, melyet József magja fog felépíteni Amerikában – Prófétál, kiűzik, írja a járediták történetét és előre megmondja a járediták pusztulását – Az egész ország területén háború dúl.

És most én, Moróni, hozzálatok feljegyzésem befejezéséhez azon nép pusztulását illetően, akiről eddig írtam.

2. Mert íme, Ether minden szavát elutasították, mert ő valóban minden dolgot megmondott nekik az ember létének kezdete óta; és hogy miután ^avisszahúzódtak a vizek ezen föld színéről, kiválóbb föld lett ez minden más földnél, az Úr választott földje; az Úr tehát azt kívánja, hogy minden olyan

ember őt ^bszolgálja, aki annak színén lakik.

3. És hogy ez a helye az ^aÚj Jeruzsálemnek, mely a mennyből fog ^bleszállni, valamint az Úr szent szentélyének.

4. Íme, Ether látta Krisztus napjait, és beszélt az ^aÚj Jeruzsálemről ezen a földön.

5. És Izráel házáról is beszélt, valamint ^aJeruzsálemről, ahonnan ^bLehi el fog jönni – hogy miután elpusztul, újra fel lesz építve, ^cszent városként az Úrnak; az tehát nem lehet új Jeruzsálem, mert már a régi időkben is ott volt; de ismét fel lesz építve, és az Úr szent városává lesz; és Izráel házának épül majd –

6. És hogy egy ^aÚj Jeruzsálem itt, ezen a földön fog felépülni, ^bJózsef magjának maradéka számára, mely dolgokra már volt ^cminta.

7. Mert miként József lehozta atyját ^aEgyiptom földjére, éppen úgy ő ott is halt meg; az Úr tehát kihozta Jeruzsálem földjéről József magjának egy maradékát, hogy irgalmas legyen József magjához, és ne ^bvesszenek el, amint József atyjához is irgalmas volt, hogy ne vesszen el.

8. József házának maradéka tehát ezen a ^aföldön fog letelepedni; és örökségük földje lesz ez; és építenek majd egy szent

41a T&S 88:63; 101:38.

b 3 Ne. 11:32.

13 2a 1 Móz. 7:11–24; 8:3.

b Ether 2:8.

3a 3 Ne. 20:22; 21:23–24.

ksz Új Jeruzsálem.

b Jel. 3:12; 21:2.

4a ksz Sion.

5a ksz Jeruzsálem.

b 1 Ne. 1:18–20.

c Jel. 21:10;

3 Ne. 20:29–36.

6a T&S 42:9; 45:66–67;

84:2–5;

Hit. 1:10.

b ksz József, Jákób fia.

c Alma 46:24.

ksz Szimbolizmus.

7a 1 Móz. 46:2–7; 47:6.

b 2 Ne. 3:5.

8a ksz Megígért föld.

várost az Úrnak, hasonlót a régi Jeruzsálemhez; és ^btöbbé nem keverednek mások közé, míg el nem jön a vég, amikor elmúlik a föld.

9. És lesz “új ég és új föld; és olyanok lesznek ezek, mint a régi, csak hogy a régi elmúlt, és minden dolog megújult.

10. És akkor jön el az Új Jeruzsálem; és áldottak azok, akik abban laknak, mert ők azok, akiknek “ruhája fehér a Bárány vére által; és ők azok, akiket József magjának maradéka közé számlálnak, akik Izráel házából valók.

11. És akkor jön el a régi Jeruzsálem is; és annak a lakói is áldottak, mert meg lettek mosva a Bárány vérében; és ők azok, akik szétszórtak és “összegyűjtettek a világ négy szegletéből, és az ^bészaki országokból, és részt kapnak azon szövetség beteljesítéséből, melyet Isten atyjukkal, ‘Ábrahám-mal kötött.

12. És amikor bekövetkeznek ezek a dolgok, akkor véghezviszik a szentírást, mely azt mondja, hogy vannak, akik “elsők voltak és utolsók lesznek; és vannak, akik utolsók voltak és elsők lesznek.

13. És már azon voltam, hogy még többet leírjak, de ez meg lett tiltva nekem; viszont nagy-szerűek és csodálatosak Ether próféciai; mégis semmibe vették

azokat és kiűzték őt; és nappal egy szikla hasadékában rejtőzött el, éjszaka pedig elment és figyelte a népet érő dolgokat.

14. És mialatt a szikla hasadékában élt, elkészítette ezen feljegyzés maradékát, míg éjjel a népet érő pusztulást figyelte.

15. És lőn, hogy még ugyanabban az évben, amikor kiűzték a nép közül, nagy háború tört ki a nép között, mert sokan voltak, akik felkeltek, és ezek hatalmas emberek voltak, és titkos, gonosz terveikkel, melyekről már szó volt, Koriántumr megölésére törekedtek.

16. És most Koriántumr, miután kitanulta a háború fortélyait és a világ minden ravaszságát, megütözött tehát azokkal, akik az elpusztítására törekedtek.

17. Viszont nem tartott bűnbánatot sem ő, sem szép fiai, sem leányai; sem Kohór szép fiai és leányai; sem Korihór szép fiai és leányai; egyszóval az egész föld színén egyetlen szép fiú vagy leány sem volt, aki megbánta volna a bűneit.

18. Lőn tehát, hogy annak első évében, hogy Ether egy szikla hasadékában lakott, sok embert ölt meg e “titkos összeszküvések kardja, míg Koriántumr ellen harcoltak, hogy megszerezhesék a királyságot.

19. És lőn, hogy Koriántumr fiai sokat harcoltak és sok vért vesztek.

8b Moró. 10:31.
9a 2 Pét. 3:10–13;
Jel. 21:1; 3 Ne. 26:3;
T&Sz 101:23–25.
10a Jel. 7:14;
1 Ne. 12:10–11;

Alma 5:27.
11a ksz Izráel – Izráel
összegyűjtése.
b T&Sz 133:26–35.
c ksz Ábrahám
szövetség.

12a Márk 10:31;
1 Ne. 13:42;
Jákób 5:63;
T&Sz 90:9.
18a Ether 8:9–26.

20. És a második évben eljött Etherhez az Úr szava, hogy menjen és prófétáljon "Koriántumrnak, hogy ha ő és egész háza népe bűnbánatot tart, akkor az Úr neki adja a királyságot és megkíméli a népet –

21. Máskülönben el fognak pusztulni, és ő maga kivételével az egész háza népe. És ő is csak addig él majd, míg meg nem látja azon próféciák beteljesedését, melyek egy "másik népről szóltak, akik örökségül kapják a földet; és Koriántumr általuk temettetik majd el; és ^bKoriántumr kivételével minden lélek elpusztul.

22. És lőn, hogy Koriántumr nem tartott bűnbánatot, és háza népe sem, és a nép sem; és nem szűntek a háborúk; és Ether megölésére törekedtek, ő azonban elmenekült előlük és ismét elrejtőzött a szikla hasadékában.

23. És lőn, hogy felkelt Sáred, és ő is megtámadta Koriántumrot; és olyannyira megverte őt, hogy a harmadik évben fogságba hurcolta.

24. És Koriántumr fiai a negyedik évben megverték Sáredet, és ismét megszerezték atyjuknak a királyságot.

25. Most már az egész ország területén elterjedt a háború, és minden ember azért harcolt a bandájával, amire vágyott.

26. És voltak rablók, egyszóval mindenféle gonosz dolog volt szerte az egész országban.

27. És lőn, hogy Korián-

tumr rendkívül megharagudott Sáredre, és seregeivel harcolni indult ellene; és nagy dühösen összecsaptak, és Gilgál völgyében csaptak össze; és rendkívül elkeseredetté vált a csata.

28. És lőn, hogy Sáred három napig küzdött ellene. És lőn, hogy Koriántumr megverte és egészen addig üldözte őt, míg Heslon síkságáig nem ért.

29. És lőn, hogy Sáred újra megütközött vele a síkságon; és íme, megverte Koriántumrot, és ismét visszaüzte őt Gilgál völgyébe.

30. És Koriántumr Gilgál völgyében ismét megütközött Sáreddel, melynek során megverte Sáredet és megölte őt.

31. És Sáred úgy megsebesítette Koriántumrot a combján, hogy ő két éven át nem ment el ismét harcolni, mely időben minden nép, szerte azon föld színén vért ontott, és senki nem volt, aki visszatartotta volna őket.

---

14. FEJEZET

Az emberek gonoszsága átkot hoz az országra – Koriántumr csatározásba kezd Gileád, majd Lib, és azt követően Siz ellen – Vér és öldöklés borítja el az országot.

És most, a nép gonoszsága miatt nagy "átok ült az egész országra, melynek során ha valaki szerszámát vagy kardját letette a polcára, vagy arra a

20a Ether 12:1–2.
21a Omni 1:19–21;
Ether 11:21.

b Ether 15:29–32.
14 1a Hél. 12:18;
13:17–23;

Morm. 1:17–18;
2:10–14.

helyre, ahol tartotta azt, akkor íme, másnapra nem találta meg, oly nagy volt az országon lévő átok.

2. Minden ember kézben tartotta tehát azt, ami a sajátja volt, és nem kért sem nem adott kölcsön; és mindenki jobb kezében tartotta kardja markolatát, hogy védje javait, a saját életét, valamint feleségei és gyermekei életét.

3. És most, két év elteltével és Sáred halála után íme, előkerült Sáred fivére, és megtámadta Koriántumrot, melynek során Koriántumr megverte és Ákis vadonáig üldözte őt.

4. És lőn, hogy Ákis vadonában Sáred fivére megütközött vele; és a csata rendkívül elkeseredetté vált, és kard által sok ezren elestek.

5. És lőn, hogy Koriántumr ostromzár alá vette a vadont; Sáred fivére pedig éjjel kimentelt a vadonból és megölte Koriántumr seregének egy részét, mivel részek voltak.

6. És elment Morón földjére és Koriántumr trónjára helyezte magát.

7. És lőn, hogy Koriántumr két évig lakott seregével a vadonban, melynek során serege nagy erősítést kapott.

8. Most Sáred fivére, akinek Gileád volt a neve, a titkos összeesküvések folytán seregéhez szintén nagy erősítést kapott.

9. És lőn, hogy a főpapja meggyilkolta őt, amint éppen a trónusán ült.

10. És lőn, hogy őt pedig a

titkos összeesküvés egy tagja gyilkolta meg egy titkos átjáróban, és megszerezte magának a királyságot; és az ő neve Lib volt; és Lib nagy természetű ember volt, nagyobb mindenki másnál az egész nép között.

11. És lőn, hogy Lib első esztendejében Koriántumr feljött Morón földjére és megtámadta Libet.

12. És lőn, hogy megütközött Libbel, melynek során Lib úgyszerűsített a karjára, hogy megsebesült; mindazonáltal Koriántumr serege tovább rohamozta Lib seregét, mely aztán a tengerparti határvidékre menekült.

13. És lőn, hogy Koriántumr üldözőbe vette, és Lib a tengerparton megütközött vele.

14. És lőn, hogy Lib lesújtott Koriántumr seregére, és így azok ismét Ákis vadonába menekültek.

15. És lőn, hogy Lib addig üldözte őt, míg el nem ért Ágos síkságához. És Koriántumr minden embert magával vitt, amikor Lib elől az országnak abba a szegletébe menekült, ahova elmenekült.

16. És lőn, hogy amikor Ágos síkságához értek, megütközött Libbel, és lesújtott rá, úgyhogy ő meg is halt; mindazonáltal helyette Lib testvére támadt Koriántumrra, és rendkívül elkeseredetté vált a csata, melynek során Koriántumr ismét megfutamodott Lib fivérének serege előtt.

17. Most Lib fivérét Siznek hívták. És lőn, hogy Siz üldözőbe vette Koriántumrot, és sok

várost elfoglalt, és az asszonyokat és a gyermekeket is megölte, és felégette a városokat.

18. És már az egész országban mindenki rettegett Siztől; igen, az egész országban így kiáltottak fel: Ki állhat meg Siz serege előtt? Íme, lesöpri maga előtt a földet!

19. És lőn, hogy az emberek szerte az egész országban csapatokba sereglettek.

20. És két részre oszlottak; és egy részük Siz seregéhez menekült, másik részük pedig Koriántumr seregéhez menekült.

21. És olyan hatalmas és hosszantartó volt a háború, és olyan sokáig elhúzódott a vérontás és az öldöklés jelene, hogy szerte az egész országot "halottak testei borították.

22. És oly hirtelen és gyors volt a háború, hogy senki nem maradt a halottak eltemetésére, hanem vérontásból vérontásba meneteltek, hátrahagyván a férfiak, asszonyok és gyermekek testét, kiterítvén a föld színén, áldozatul a test "férgének.

23. És ezek szaga elterjedt az országban, méghozzá szerte az egész országban; az embereket tehát éjjel is és nappal is kínozták ezek szaga.

24. Mindazonáltal Siz nem hagyta abba Koriántumr üldözését, mert megesküdött, hogy maga bosszulja majd meg Koriántumron megölt fivérének véré, valamint az Úr szavát,

mely azt mondta Ethernek, hogy Koriántumr nem kard által fog elesni.

25. És ebből látjuk, hogy az Úr valóban meglátogatta őket haragjának teljességében, és gonoszságuk és utálatosságaik utat készítettek örök pusztulásuknak.

26. És lőn, hogy Siz kelet felé, egészen a tengerpart melletti határig üldözte Koriántumrot, aki ott három napon át harcolt Sizzel.

27. És olyan borzalmas volt a pusztulás Siz seregeinek sorában, hogy a nép kezdett megijedni, és menekülni kezdtek Koriántumr seregei elől, és Korihór földjére menekültek, és elsöpörték maguk előtt a lakosokat, mindazokat, akik nem voltak hajlandók hozzájuk csatlakozni.

28. És Korihór völgyében felverték sátraikat; és Koriántumr Surr völgyében verte fel sátrait. Most Surr völgye közel volt a Komnor dombhoz; Koriántumr tehát a Komnor dombon gyűjtötte össze seregeit és megfúvatta a csatakürtöt, hogy Siz seregeit csatába hívja.

29. És lőn, hogy azok meg is indultak, de megint csak visszaúzták őket; és másodszor is jöttek, de másodszor is visszaúzták őket. És lőn, hogy harmadszor is jöttek, és rendkívül elkeseredetté vált a csata.

30. És lőn, hogy Siz úgy rásújtott Koriántumrra, hogy sok mély sebet ejtett rajta; és Korián-

tumr elájult a vérveszteségtől, és elvitték, mintha meghalt volna.

31. Most mindkét részről olyan nagy volt a veszteség férfiakban, nőkben és gyermekekben, hogy Siz megparancsolta embereinek, hogy ne üldözzék Koriántumr seregeit; visszatértek tehát a táborukba.

15. FEJEZET

Járediták milliói halnak meg a csatákban – Siz és Koriántumr végső ütközetre gyűjti össze az egész népet – Az Úr Lelke nem irányítja többé őket – A járedita nemzet teljesen kipusztul – Csak Koriántumr marad meg.

És lőn, hogy amikor Koriántumr sebeiből felgyógyult, emlékezni kezdett azokra a "szavakra, melyeket Ether mondott neki.

2. Láta, hogy már majdnem kettő millióan estek el kard által népéből, és bánkódni kezdett a szíve; igen, kétmillió erős ember halt meg, valamint a feleségeik és a gyermekeik.

3. Elkezdte megbánni az általa elkövetett gonosz dolgokat; emlékezni kezdett azokra a szavakra, melyeket minden próféta szája elmondott, és látta, hogy eddig beteljesedtek, minden betű; és lelke gyászolt és nem akart megvigasztalódni.

4. És lőn, hogy levelet írt Siznek, azt kérvén tőle, hogy kímélje meg a népet, és akkor népe életéért hajlandó feladni a királyságot.

5. És lőn, hogy miután Siz megkapta a levelét, levelet írt Koriántumrnak, hogy amennyiben kezére adja magát, hogy saját kardjával ölhesse meg őt, akkor megkíméli népe életét.

6. És lőn, hogy a nép nem bánta meg gonoszságait; és Koriántumr népe haragra serkent Siz népe ellen; Siz népe pedig haragra serkent Koriántumr népe ellen; Siz népe tehát megtámadta Koriántumr népét.

7. És amikor Koriántumr látta, hogy hamarosan elbukik, ismét megfutamodott Siz népe elől.

8. És lőn, hogy Ripliánkum vizéhez ért, ami lefordítva nagyot, vagy mindent felülmúlt jelent; amikor tehát elérkeztek ehhez a vízhez, felverték sátraikat; és Siz is felverte közelükben a sátraikat; másnap tehát eljöttek harcolni.

9. És lőn, hogy rendkívül keserves harcot vívtak, melynek során ismét megsérült Koriántumr, és elájult a vérveszteségtől.

10. És lőn, hogy Koriántumr seregei úgy lerohanták Siz seregeit, hogy megverték és menekülésre kényszerítették őket; és ők dél felé menekültek, és egy Ogátnak nevezett helyen verték fel sátraikat.

11. És lőn, hogy Koriántumr serege a Ráma dombnál verte fel sátraikat; és ez ugyanaz a domb volt, ahol atyám, Mormon az Úr számára "elrejtette a feljegyzéseket, melyek szentek.

12. És lőn, hogy az egész ország területéről mindenkit

odagyűjtöttek, akit még nem gyilkoltak meg, kivéve Ethert.

13. És lőn, hogy Ether bizony látta a nép minden cselekedetét; és látta, hogy a Koriántumr pártján lévő emberek Koriántumr seregében gyűlnek össze; a Siz pártján lévő emberek pedig Siz seregében gyűlnek össze.

14. Tehát négy éven át gyűjtötték össze a népet, hogy mindenkit maguk között tudhassanak, aki még létezik azon föld színén, és hogy minden erősítésre szert tegyenek, amire csak tudnak.

15. És lőn, hogy amikor mind összegyűltek, mindenki ahhoz a sereghöz, amelyhez akart, feleségeikkel és gyermekeikkel – a férfiak, a nők és a gyermekek is fel voltak vértezve harci fegyverekkel, és voltak pajzsaik és "mellvértjeik és sisakjaik, és háborús öltözetben voltak – felvonultak egymás ellen, hogy harcoljanak; és egész nap harcoltak, és nem győztek.

16. És lőn, hogy mire éjszaka lett, fáradtak voltak, és visszatértek a táboraikba; és miután táboraikba visszatértek, siránkozni és gyászolni kezdtek megölt népük elvesztése miatt; és oly nagyon kiáltoztak, siránkoztak és gyászoztak, hogy rendkívül remegett a lég.

17. És lőn, hogy másnap újra harcba mentek, és nagy és rettenetes volt az a nap; mindazonáltal nem győztek, és amikor ismét eljött az éjszaka, megölt

népük elvesztése miatti kiáltásaik és siránkozásuk és gyászuk miatt remegett a lég.

18. És lőn, hogy Koriántumr újra levelet írt Siznek, kérvén őt, hogy ne jöjjön el ismét harcolni, hanem vegye át a királyságot és kímélje meg a nép életét.

19. De íme, az Úr Lelke többé nem bajlódott velük, a "Sátánnak pedig teljes mértékben hatalma volt az emberek szíve felett; mert szívük keménységének és elméjük vakságának szolgáltatták ki magukat, hogy elpusztuljanak; ismét harcba mentek tehát.

20. És lőn, hogy aznap egész nap harcoltak, és amikor eljött az éjszaka, akkor a kardjuk mellett aludtak.

21. És másnap egészen addig harcoltak, míg el nem jött az éjszaka.

22. És mire eljött az éjszaka, a "dűhtől addigra megrészegeedtek, miként bortól részegeedik meg az ember; és ismét kardjaik mellett aludtak.

23. És másnap ismét harcoltak; és mire eljött az éjszaka, Koriántumr ötvenkét emberének és Siz hatvankilenc emberének kivételével mind elestek kard által.

24. És lőn, hogy azon az éjszakán a kardjaik mellett aludtak, és másnap ismét harcoltak, és kardjaikkal és pajzsaikkal azon az egész napon teljes erővel hadakoztak.

25. És mire eljött az éjszaka,

Siz embereiből harminckettő volt, Koriántumr embereiből pedig huszonhét.

26. És lőn, hogy ettek és aludtak, és felkészültek a másnapi halálra. És az ember erejét tekintve nagy és erőteljes emberek voltak.

27. És lőn, hogy három órán keresztül harcoltak, és elájultak a vérvesztéstől.

28. És lőn, hogy amikor Koriántumr emberei elég erőt nyertek ahhoz, hogy járni tudjanak, azon voltak, hogy mentik az életüket; de íme, Siz embereivel együtt felkelt és haragjában megesküdt, hogy megöli Koriántumrot, vagy ő fog elveszni kard által.

29. Üldözőbe vette tehát, és másnap utolérte őket; és ismét karddal harcoltak. És lőn, hogy mire Koriántumr és Siz kivételével mindannyian „elestek kard által, íme, Siz elájult a vérvesztéstől.

30. És lőn, hogy miután Koriántumr kardjára dőlt, hogy

egy kicsit megpihenjen, levágta Siz fejét.

31. És lőn, hogy miután levágta Siz fejét, Siz még felemelkedett a kezeire, majd elesett, azután lélegzetvételért küszködött és meghalt.

32. És lőn, hogy „Koriántumr a földre rogyott, és olyanná lett, mintha nem lenne benne élet.

33. És az Úr szólott Etherhez, és ezt mondta neki: Menj! És elment és látta, hogy az Úr szavai mind beteljesedtek; és befejezte a „feljegyzését; (és annak még a század részét sem írtam le) és elrejtette őket oly módon, hogy Limhi népe megtalálta azokat.

34. Most ezek az „Ether által leírt utolsó szavak: Mit sem jelent, hogy azt akarja-e az Úr hogy átváltozzam, vagy azt, hogy testben maradván vessem magam alá az Úr akaratának, amennyiben úgy léssen, hogy meg leszek mentve Isten királyságában. Ámen.

MORÓNI KÖNYVE

1. FEJEZET

Moróni a lámániták érdekében ír – Kivégzik azokat a nefitákat, akik Krisztust nem akarják megtagadni. Mintegy Kr.u. 401–421.

MOST én, „Moróni, miután bevégeztem Járed népe beszámolójának a kivonatolását, azt gondoltam, hogy többet már nem fogok írni, ám még mindig nem pusztultam el; és a lámánitákkal nem tudatom

29a Ether 13:20–21.

32a Omni 1:20–22.

33a Móziás 8:9;

Alma 37:21–31;

Ether 1:1–5.

34a Ether 12:2.

[MORÓNI]

1 1 a K SZ Moróni,

Mormon fia.

hollétemet, mert akkor elpusztítanak.

2. Mert íme, egymás közötti "háborúik rendkívül hevesek; és gyűlöletük miatt minden olyan nefitát ^bkivégeznek, aki nem hajlandó megtagadni a Krisztust.

3. És én, Moróni, nem fogom "megtagadni a Krisztust; oda veszem tehát utamat, ahova csak tudom, hogy életem biztonságban legyen.

4. Leírok tehát még néhány dolgot, annak ellenére, amit gondoltam; mivel azt gondoltam, hogy már nem fogok többet írni; de leírok még néhány dolgot, hogy ezek tán értékkel bírjanak testvéreim, a lámániták számára, egy eljövendő napon, az Úr akarata szerint.

2. FEJEZET

Jézus hatalmat adott a tizenkét nefita tanítványnak, hogy adományozhassák a Szentlélek ajándékát. Mintegy Kr.u. 401–421.

EZEK Krisztus szavai, melyeket "tanítványainak, az általa kiválasztott tizenkettőnek mondott, amint kezeit rájuk helyezte –

2. És nevükön szólította őket, mondván: Az én nevemben szólítsátok az Atyát, buzgó imában, és miután ezt megtettétek,

"hatalmatokban áll majd a Szentlélek ^badományozása azoknak, akikre ráteszitek a "kezeiteket; és az én nevemben adjátok meg azt, mert így tesznek az én apostolaim.

3. Most Krisztus ezeket a szavakat első megjelenése idején mondta nekik; és a sokaság nem hallotta ezt, ám a tanítványok hallották; és akire "reátették a kezeiket, arra leszállt a Szentlélek.

3. FEJEZET

Az elderek kézzrátétellel papokat és tanítókat rendelnek el. Mintegy Kr.u. 401–421

Ez a módja annak, ahogyan a tanítványok, akiket az egyház "eldereinek neveztek, papokat és tanítókat ^brendeltek el –

2. Miután Krisztus nevében az Atyához imádkoztak, reájuk helyezték kezüket, és azt mondták:

3. Jézus Krisztus nevében pappá rendellek, (vagy ha tanító lett, tanítóvá rendellek téged) hogy bűnbánatot és "bűnbocsánatot prédikálj, Jézus Krisztuson keresztül, azáltal, hogy mindvégig kitartasz a nevébe vetett hitben. Ámen.

4. És ily módon "rendeltek el papokat és tanítókat, Isten embernek adott ^bajándékai és

2a 1 Ne. 12:20–23.

b Alma 45:14.

3a Mát. 10:32–33;

3 Ne. 29:5.

2 1a 3 Ne. 13:25.

2a ksz Hatalom.

b 3 Ne. 18:37.

c ksz Kézzrátétel.

3a Csel. 19:6.

3 1a Alma 6:1.

ksz Elder.

b ksz Elrendel.

Elrendelés.

3a ksz Bűnök

bocsánata.

4a T&Sz 18:32; 20:60.

b ksz Ajándék.

elhívásai szerint; és a Szentlélek ^chatalma által rendelték el őket, mely bennük volt.

4. FEJEZET

Elmagyaráztatik, hogy mi módon szolgáljanak az úrvacsorai kenyérrel az elderek és a papok. Mintegy Kr.u. 401–421.

ANNAK ^amódja, ahogyan ^belderek és papjaik Krisztus testével és vérével szolgáltak az egyháznak; és Krisztus parancsolatai szerint ^cszolgáltak ezzel; igaznak tudjuk tehát ezt a módot; és elder vagy pap szolgált ezzel –

2. És letérdeltek a gyülekezettel, és Krisztus nevében imádkoztak az Atyához, mondván:

3. Ó Istenünk, Örökkévaló Atyánk, Fiad, Jézus Krisztus nevében kérünk, hogy áldd meg és szenteld meg ezt a ^akenyeret mindazok lelke számára, akik ebből vesznek, hogy azt Fiad testének ^bemlékezetére ehessék, és tanúsítsák neked, Ó Istenünk, Örökkévaló Atyánk, hogy ^cFiad nevét készek magukra venni, órá mindenkor emlékezni, és parancsolatait betartani, melyeket nekik adott, hogy ^dLelke mindig velük legyen. Ámen.

5. FEJEZET

Elmagyaráztatik az úrvacsorai bor szolgálásának módja. Mintegy Kr.u. 401–421.

A BOR szolgálatának ^amódja – Íme, vették a poharat, és ezt mondták:

2. Ó Istenünk, Örökkévaló Atyánk, Fiad, Jézus Krisztus nevében kérünk, hogy áldd meg és szenteld meg ezt a ^abort mindazok lelke számára, akik abból isznak, hogy azt Fiad vérének ^bemlékezetére tehessek, amely érettük ontatott, és tanúsíthassák neked, Ó Istenünk, Örökkévaló Atyánk, hogy mindig emlékeznek órá, hogy Lelke velük legyen. Ámen.

6. FEJEZET

A bűnbánó egyéneket megkeresztelik és közösségbe fogadják – Az egyház azon tagjainak, akik bűnbánatot tartanak, megbocsátanak – A gyűléseket a Szentlélek hatalma által vezetik. Mintegy Kr.u. 401–421.

És most a ^akeresztelést illetően szólok. Íme, megkeresztelték az eldereket, a papokat és a tanítókat; de csak akkor keresztelték meg őket, ha ahhoz illő gyümöl-

4c 1 Ne. 13:37;
Moró. 6:9.
4 1a 3 Ne. 18:1–7.
b ksz Elder.
c T&Sz 20:76–77.
3a ksz Úrvacsora.
b Luk. 22:19;
1 Kor. 11:23–24;

3 Ne. 18:7.
c ksz Jézus Krisztus –
Jézus Krisztus
nevének magunkra
vétele.
d ksz Szentlélek.
5 1a 3 Ne. 18:8–11;
T&Sz 20:78–79.

2a T&Sz 27:2–4.
ksz Úrvacsora.
b Luk. 22:19–20;
1 Kor. 11:25.
6 1a ksz Keresztel,
Keresztelés.

csöt hoztak, hogy ^bérdemesek erre.

2. És akkor sem fogadtak el senkit a keresztelésre, ha nem jött ^a“megtört szívvel és töredelmes lélekkel, és tett tanúbizonyosságot az egyháznak arról, hogy valóban minden bűnét igazán megbánta.

3. És akkor sem fogadták el őket a keresztelésre, ha nem ^a“vették magukra Krisztus nevét, és határozták el magukban, hogy mindvégig szolgálni fogják őt.

4. És miután elfogadták őket a keresztelésre, és munkálkodott rajtuk és ^a“megtisztította őket a Szentlélek hatalma; Krisztus egyházának népe közé számlálták őket; és felírták a ^bnevüket, hogy emlékezzenek rájuk és Isten jó szavával táplálják őket, hogy a helyes úton tartásukat, hogy folyamatosan ^c“éberek legyenek az imára, kizárólag Krisztus érdemeire ^a“támaszkodva, aki hitük ^c“szerzője és beteljesítője volt.

5. És a ^a“gyülekezet ^bgyakran találkozott, hogy ^c“böjtöljenek és imádkozzanak, és hogy lelkük jólétéről beszélgessenek egymással.

6. És gyakorta találkoztak,

hogy az Úr Jézus emlékezetére vegyenek a kenyérből és a borból.

7. És szigorúan ügyeltek arra, hogy ne legyen közöttük ^a“gonoszság; s akiről úgy találták, hogy gonoszságot követ el, és az egyházban ^bhárom tanú az ^c“elderek előtt kárhoztatta őt, és nem tartott bűnbánatot és nem tett ^a“beismerést, annak nevét ^c“törölték, és nem számlálták Krisztus népe közé.

8. De ^a“amikor bűnbánatot tartottak és igaz szándékkal megbocsátásra törekedtek, akkor meg lett ^bbocsátva nekik.

9. És gyűléseiket az egyházi vezetők a Lélek munkálkodásának módja szerint és a ^a“Szentlélek hatalma által ^bvezették; mert aszerint, hogy a Szentlélek hatalma prédikálásra, vagy intésre, vagy imára, vagy fohászkodásra vagy éneklésre vitte őket, úgy tettek.

7. FEJEZET

Meghívást kapunk, hogy menjünk be az Úr nyugalmaiba – Igaz szándékkal imádkozzunk – Krisztus Lelke lehetővé teszi az emberek számára, hogy különbséget tegye-

1b ksz Érdemes,
Érdemesség.

2a ksz Megtört szív.

3a ksz Jézus Krisztus –
Jézus Krisztus
nevének magunkra
vétele.

4a ksz Tiszta, Tisztaság.

b T&Sz 20:82.

c Alma 34:39;

3 Ne. 18:15–18.

d 2 Ne. 31:19;

T&Sz 3:20.

e Zsid. 12:2.

5a ksz Jézus Krisztus
egyháza.

b 3 Ne. 18:22;

4 Ne. 1:12;

T&Sz 88:76.

c ksz Böjt, Böjtölés.

7a T&Sz 20:54.

b T&Sz 42:80–81.

ksz Tanú, Tanúság.

c Alma 6:1.

ksz Elder.

d ksz Vallomást tesz,
Vallomástétel.

e 2 Móz. 32:33;

T&Sz 20:83.

ksz Kizárás.

8a Móziás 26:30–31.

b ksz Megbocsát.

9a ksz Szentlélek.

b T&Sz 20:45; 46:2.

nek jó és gonosz között – Sátán Krisztus megtagadására és gonosz tettekre veszi rá az embereket – A próféták kijelentik Krisztus eljövételét – Hit által csodák történnek és angyalok szolgálnak – Az emberek remélik az örök életet és ragaszkodjanak a jószívűséghez. Mintegy Kr.u. 401–421.

És most én, Moróni, leírok még egy keveset atyám, Mormon szavaiból, amelyeket a ^ahitről, a reményről és a jószívűségről mondott; mert ily módon szólt ő a néphez, amint a zsinagógában tanította őket, melyet a hódolat helyeként építettek.

2. És most én, Mormon, hozzátok szólok, szeretett testvéreim; és az Atyaisten, valamint Urunk, Jézus Krisztus kegyelme által és az ő szent akarata szerint, ^aelhívásának nékem adott ajándéka folytán van ez, hogy szólhatok hozzátok ezen alkalommal.

3. Tihozzátok szeretnék tehát szólani, akik az egyházhoz tartoztok, akik Krisztus békés követői vagytok, és – mostantól kezdve egészen addig, amíg meg nem pihentek övele a mennyben – elegendő reménységre tettetek szert ahhoz, hogy az Úr ^anyugalmába bejuthassatok.

4. És most, testvéreim, azért vélekedem így felőletek, mert

békességben ^ajártok az emberek gyermekeivel.

5. Mert emlékszem Isten szavára, mely azt mondja, hogy cselekedeteikről ^aismeritek meg őket; mert ha cselekedeteik jók, akkor ők is jók.

6. Mert íme, azt mondja Isten, hogy a ^agonosz ember nem tehet olyan dolgot, ami jó; mert ha ajándékot ajánl fel vagy Istenhez ^bimádkozik, és azt nem igaz szándékkal teszi, akkor semmi haszna nincs abból.

7. Mert íme, nem igazlelkűségnek íratik fel az.

8. Mert íme, ha a ^agonosz ember ajándékot ad, ^bkelletlenül adja; ez tehát ugyanúgy lesz felírva neki, mintha megtartotta volna az ajándékot; gonosznak íratik fel tehát Isten előtt.

9. És hasonlóképpen gonoszsággként íratik fel az embernek az, ha imádkozik, de nem szívének ^aigaz szándékával; igen, és semmi haszna nincs ebből, mert Isten nem fogadja be az ilyent.

10. Ha tehát valaki gonosz, az nem képes azt tenni, ami jó; se nem ad jó ajándékot.

11. Mert íme, keserű ^aforrásból nem fakadhat jó víz; és jó forrásból sem fakadhat keserű víz; így tehát az, aki az ördög szolgálja, nem képes Krisztus követésére; és ha ^bKrisztust

7 1a 1 Kor. 13:1–13;
Ether 12:3–22, 27–37;
Moró. 8:14; 10:20–23.
2a ksz Elhív, Elhívás,
Istentől elhívva.
3a ksz Nyugalom.
4a 1 Ján. 2:6;

T&Sz 19:23.
5a 3 Ne. 14:15–20.
6a Mát. 7:15–18.
b Alma 34:28.
ksz Ima.
8a Péld. 15:8.
b T&Sz 64:34.

9a Jak. 1:6–7; 5:16;
Moró. 10:4.
11a Jak. 3:11–12.
b Mát. 6:24;
2 Ne. 31:10–13;
T&Sz 56:2.

követi, akkor nem lehet az ördög szolgálója.

12. Tehát "minden olyan dolog, ami jó, Istentől való; és az, ami ^bgonosz, az ördögtől való; mert az ördög ellensége Istennek, és állandóan ellene harcol, és állandóan ^cbűnre és annak megtételére hív és csábít, ami gonosz dolog.

13. De íme, ami Istentől való, az állandóan "jócselekedetekre hív és csábít, tehát minden dolog, ami jócselekedetekre hív és csábít, valamint Isten szeretetére, és az ő szolgálatára, azt Isten ^bsugalmazza.

14. Vigyázzatok tehát, szeretett testvéreim, nehogy úgy ítéljétek meg, hogy Istentől való az, ami ^agonosz, vagy hogy az ördögtől való az, ami jó és Istentől való.

15. Mert íme, testvéreim, megadatott nektek, hogy "ítéletet tegyetek, hogy különbséget tehessetek jó és gonosz között; és az ítélet módja olyan világos, hogy olyan tökéletes tudással tudhattok, miként a nappali világosság különbözik a sötét éjszakától.

16. Mert íme, "Krisztus Lelke minden embernek megadatott, hogy ^bkülönbséget tehessen jó és gonosz között; megmutatom

tehát nektek, hogy mi módon ítélezzetek; mert minden dolog, mely jócselekedetre hív, és arra ösztönöz, hogy higgyünk Krisztusban, azt Krisztus hatalma és ajándéka küldi, tehát tökéletes tudással tudhatjátok, hogy Istentől való.

17. Ám amely dolog arra veszi rá az embereket, hogy "gonosz dolgokat cselekedjenek és ne higgyenek Krisztusban, hanem tagadják meg őt és ne szolgálják Istent, arról tökéletes tudással tudhatjátok, hogy az ördögtől való; mert ily módon munkálkodik az ördög, mert ő senkit nem vesz rá arra, hogy jót cselekedjen, nem, senkit; és angyalai sem; és azok sem, akik az ő alattvalói.

18. És most, testvéreim, tekintettel arra, hogy megismertétek a világosságot, mely által ítéljétek, mely világosság Krisztus "világossága, vigyázzatok, hogy ne ítéljétek helytelenül; mert ugyanazon ^bítélettel ítéltettek majd meg, amellyel ti is ítéltetek.

19. Könyörgök tehát nektek, testvéreim, hogy szorgalmasan kutassatok Krisztus "világosságánál, hogy különbséget tehessetek jó és gonosz között; és ha minden jó dolgot megragadtok, és nem kárhoztatjátok ezeket,

12a Jak. 1:17; 1 Ján. 4:1–2;
Ether 4:12.
b Alma 5:39–42.
c Hél. 6:30.
13a 2 Ne. 33:4;
Ether 8:26.
b ksz Sugalmaz,
Sugalmazás.
14a Ésa. 5:20;

2 Ne. 15:20.
15a ksz Tisztánlátás
ajándéka.
16a ksz Lelkiismeret;
Világosság, Krisztus
világossága.
b 1 Móz. 3:5;
2 Ne. 2:5, 18, 26;
Móziás 16:3;
Alma 29:5;

Hél. 14:31.
17a ksz Bűn.
18a Móziás 16:9;
T&Sz 50:24; 88:7–13.
ksz Világosság,
Krisztus világossága.
b Jse, Mát. 7:1–2;
Luk. 6:37;
Ján. 7:24.
19a T&Sz 84:45–46.

akkor biztosan Krisztus ^bgyermekei lesztek.

20. És most, testvéreim, hogyan lehetséges minden jó dolgot megragadnotok?

21. És most jutottam el a hithez, amiről mondtam, hogy beszélni fogok; és elmondom nektek, hogy mi módon ragadhattok meg minden jó dolog.

22. Mert íme Isten, mivel öröktől fogva örökkévaló és "mindent tud, íme, ^bangyalokat küldött az emberek gyermekeinek szolgálatára, hogy jelentsék ki nekik a Krisztus eljövételét illető dolgokat; és hogy Krisztusban el fog jönni minden jó dolog.

23. És Isten a prófétáknak is kijelentette, saját szája által, hogy Krisztus el fog jönni.

24. És íme, különböző módon jelent ki olyan dolgokat az emberek gyermekeinek, melyek jók; és minden jó dolog Krisztustól származik; különben "elbukottak lennének az emberek és semmi jó dolog nem érhetné őket.

25. Tehát "angyalok szolgálat-tétele és minden olyan szó által, mely Isten szájából elhangzott, kezdték el gyakorolni az emberek a Krisztusba vetett hitet; és így hit által ragadtak meg minden jó dolgot; és ez így volt Krisztus eljövételéig.

26. És eljövetele után is a nevébe vetett hit által szabadul-

tak meg az emberek; és hit által váltak Isten fiaivá. És amilyen biztosan él Krisztus, elmondta ezeket a szavakat atyáinknak, mondván: "Ha valamit kértek az Atyától az én nevemben, ami helyes, és elhiszitek, hogy kapni fogtok, akkor íme, az megadatik nektek.

27. Tehát, szeretett testvéreim, megszűntek-e a "csodák csak azért, mert Krisztus felment a mennybe és leült Isten jobb keze felől, hogy ^bigényt tartson az Atyánál jogaira az irgalom tekintetében, melyekkel az emberek gyermekei felett rendelkezik?

28. Mert beteljesítette a törvényt, és jogot formál mindazokra, akik hisznek benne; és akik hisznek benne, azok minden jó dolgot "megragadnak; ^bszót emel tehát az emberek gyermekeinek ügyében; és örökké a mennyben lakik.

29. Megszűntek-e a csodák, szeretett testvéreim, amiért ő ezt tette? Íme, azt mondom nektek, hogy nem; és az angyalok sem szűntek meg szolgálni az emberek gyermekeinek.

30. Mert íme, azok az ő alárendeltjei, és parancsának szava szerint szolgálnak, megmutatva magukat azoknak, akiknek erős a hitük és szilárd az elméjük, az isteniség minden formájában.

31. Elrendelt szolgálatuk hivatala pedig az, hogy bűnbánatra

19b Móziás 15:10–12;
27:25.

ksz Isten fiai és
leányai.

22a ksz Isten, Istenség.
b Mózes 5:58.

ksz Angyalok.

24a 2 Ne. 2:5.

25a Alma 12:28–30.

26a 3 Ne. 18:20.

ksz Ima.

27a ksz Csoda.

b Ésa. 53:12;

Móziás 14:12.

28a Róm. 12:9;

T&Sz 98:11.

b 1 Ján. 2:1; 2 Ne. 2:9.

ksz Szószóló.

szólítsák az embereket, és betöltsék és végezzék az Atya szövetségeinek munkáját, melyet az emberek gyermekeivel kötött, hogy készítsék az utat az emberek gyermekei között azért, hogy Krisztus szavát hirdetik az Úr választott edényeinek, hogy bizonyosságot telessenek róla.

32. És ennek megtétele által az Úristen elkészíti az utat, hogy a többi ember is "hiessen Krisztusban, hogy a Szentléleknek helye lehessen a szívükben, annak hatalma szerint; és ily módon teljesíti az Atya az emberek gyermekeivel kötött szövetségeket.

33. És Krisztus ezt mondta: "Ha hisztek énbennem, hatalmatokban lesz mindazt megtenni, amit én ^bjónak látok.

34. És ezt mondta: "Tartsatok bűnbánatot, mind ti földnek szélei, és jöjjetek hozzám és keresztelkedjete meg az én nevemben, és higgyetek bennem, hogy meg lehessen szabadítani titeket.

35. És most, szeretett testvéreim, ha úgy áll a helyzet, hogy mindezen dolgok, melyeket elmondtam nektek igazak, és Isten "hatalommal és nagy dicsőséggel meg fogja nektek mutatni az utolsó ^bnapon, hogy igazak, és ha igazak, akkor elmúlt-e a csodák napja?

36. Vagy nem jelennek már

meg többé angyalok az emberek gyermekeinek? Vagy "megvonta már tőlük a Szentlélek hatalmát? Vagy meg fogja-e vonni valamikor is, amíg az idő idő lesz és a föld fennáll, vagyis amíg egyetlen megszabadítható ember él annak színén?

37. Íme, azt mondom nektek, hogy nem; mert hit által történnek a "csodák, és hit által van az is, hogy angyalok jelennek meg és szolgálnak az embereknek; jaj tehát az emberek gyermekeinek, ha megszűntek ezek a dolgok, mert ez ^bhitelenség miatt következik be, és minden hiábavaló.

38. Mert Krisztus szavai szerint senkit nem lehet megszabadítani, aki nem hisz az ő nevében; ha tehát megszűntek ezek a dolgok, akkor a hit is megszűnt; és rettenetes akkor az ember helyzete, mert olyanok így, mintha nem lett volna megváltás.

39. De íme, szeretett testvéreim, én jobban vélekedem felőletek, mert szelídségetek folytán úgy ítélem meg, hogy hisztek Krisztusban; mert ha nem hisztek benne, akkor nem vagytok "méltóak arra, hogy egyházának népe közé számáljanak benneteket.

40. Továbbá, szeretett testvéreim, a "reményt illetően szólnék hozzátok. Hogyan lehetséges

32a ksz Hit.

33a Mát. 17:20.

^b T&Sz 88:64–65.

34a 3 Ne. 27:20;

Ether 4:18.

35a 2 Ne. 33:11.

^b T&Sz 35:8.

36a Moró. 10:4–5, 7, 19.

37a Mát. 13:58;

Morm. 9:20;

Ether 12:12–18.

^b Moró. 10:19–24.

39a ksz Érdemes,

Érdemesség.

40a Ether 12:4.

ksz Remény.

az, hogy hitet nyerjeteK, ha nincs reményetek?

41. És mi az, amiben ^areménykedjeteK? Íme, azt mondom nekteK, hogy Krisztus engesztelése és feltámadásának hatalma által ^breméljeteK azt, hogy majd örök életre támadtok fel, és ez a belé vetett hitetek miatt van, az ígéret szerint.

42. Ha tehát valakinek van ^ahite, akkor ^breményének is kell lennie; mert hit nélkül nem lehet semmi remény.

43. Továbbá íme, azt mondom nekteK, hogy csak akkor lehet hite és reménysége, ha ^aszelíd és alázatos szívű.

44. És ha nem így van, akkor hiábavaló a ^ahite és a reménysége, mert csak a szelíd és alázatos szívű embert fogadja el Isten; és ha valaki szelíd és alázatos szívű, és a Szentlélek hatalma által ^bmegvallja, hogy Jézus a Krisztus, akkor abban jószívűségnek is kell lenni; mert ha nincs benne jószívűség, akkor semmi ő; tehát kell, hogy legyen benne jószívűség.

45. És a ^a“jószívűség hosszantűrő, és kedves, és nem ^birigykedik, és nem fuvalkodik fel, nem keresi a maga hasznát, nem könnyű felbosszantani,

nem gondol rosszra, és nem örvend a gonoszságnak, hanem az igazságnak örvend, minden dolgot elbír, minden dologban hisz, minden dolgot remél és minden dolgot elvisel.

46. Ezért tehát, szeretett testvéreim, ha nincs bennetek jószívűség, akkor semmik vagytok, mert a jószívűség soha el nem múlik. Ragaszkodjatok tehát a jószívűséghez, ami a legnagyobb mindenek között, mert minden dolognak el kell múlnia –

47. De a ^a“jószívűség Krisztus tiszta ^bszeretete, és örökké tart; és jó sora lesz annak, akiről az utolsó napon úgy találtaK, hogy rendelkezik ezzel.

48. ^aImádkoztatok tehát, szeretett testvéreim, szívetek minden erejével az Atyához, hogy eltöltsön benneteket ez a szeretet, melyet mindenkinek megadott, aki igaz ^bkövetője Fiának, Jézus Krisztusnak; hogy Isten fiaivá legyetek; hogy amikor megjelenik, akkor olyanok legyünk ^cmint ő, mert a maga valóságában fogjuk látni őt; hogy meglehessen ez a reménységünk; hogy ^a“megtisztulhassunk, miként ő is tiszta. Ámen.

41a T&Sz 138:14.

^b Tit. 1:2;

Jákób 4:4;

Alma 25:16;

Moró. 9:25.

^c ksz Örök élet.

42a ksz Hit.

^b Moró. 10:20.

43a ksz Szelíd, Szelídség.

44a Alma 7:24;

Ether 12:28–34.

^b Luk. 12:8–9.

ksz Bizonyosság,

Bizonyágtétel;

Vallomástesz,

Vallomástétel.

45a 1 Kor. 13:1–13.

^b ksz Irigység.

47a 2 Ne. 26:30.

ksz Jószívűség.

^b Józs. 22:5.

ksz Szeretet.

48a ksz Ima.

^b ksz Jézus Krisztus –

Jézus Krisztus

példája;

Engedelmes,

Engedelmeskedik,

Engedelmesség.

^c 1 Ján. 3:1–3;

3 Ne. 17:27.

^d 3 Ne. 29:28–29.

ksz Tiszta, Tisztaság.

8. FEJEZET

A kisgyermek megkeresztelése utálatos gonosztett – A kisgyermek az engesztelés folytán élnek Krisztusban – Hit, bűnbánat, szelídség és szóbeli alázatosság, valamint a Szentlélek befogadása és a mindvégig kitartás vezetnek el a szabaduláshoz. Mintegy Kr.u. 401–421.

Ez pedig "apámnak, Mormonnak a levele, amit ő nekem, Moróninak írt; és nem sokkal azután írta ezt nekem, hogy elhívtak a szolgálatra. És ily módon írt nekem, mondván:

2. Szeretett fiam, Moróni, rendkívül örvendek annak, hogy a te Urad, Jézus Krisztus megemlékezett rólad, és elhívott az ő szolgálatára, az ő szent munkájára.

3. Mindig megemlékezem rólad imáimban, szüntelenül imádkozva Istenhez, az Atyához, az ő Szent Gyermekeinek, Jézusnak a nevében, hogy végtelen "jósága és ^bkegyelme által mindvégig óvjon téged azáltal, hogy kitartóan hiszel az ő nevében.

4. És most, fiam, arról beszélek neked, mely rendkívül elkeserít engem; mert elkeserít engem, hogy "szóváltások támadtak közöttetek.

5. Mert ha az igazság jutott

tudomásomra, akkor kisgyermekeitek keresztelését illetően voltak közöttetek szóváltások.

6. És most, fiam, azt szeretném, ha szorgalmasan fáradoznál azért, hogy eltűnjön közületek ezen égbekiáltó tévedés; és ezzel a szándékkal írtam én ezt a levelet.

7. Mert rögtön azután, hogy megtudtam tőled ezeket a dolgokat, megkérdeztem az Urat az ügyet illetően. És a Szentlélek hatalma által eljött hozzám az Úr "szava, mondván:

8. Hallgass Krisztusnak, a te Megváltódnak, Uradnak és Istenednek a szavára. Íme, nem azért jöttem el a világba, hogy az igazlelkűeket, hanem hogy a bűnösöket hívjam bűnbánatra; nem az "épeknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; így hát a ^bkisgyermekek "épek, mert nem képesek ^dbűn elkövetésére; "Ádám átka tehát énbenem levétetett róluk, és így annak nincs felettük hatalma; és a ^fkörülmetélés törvénye énbenem eltűnik.

9. És ily módon nyilvánította ki nekem a Szentlélek Isten szavát; és ezért, szeretett fiam, tudom, hogy komoly gúny az Isten előtt, hogy kisgyermekeket kereszteltek.

10. Íme, azt mondom nektek, hogy ezt a dolgot tanítsátok – bűnbánatot és keresztelkedést

8 1a MSz 1:1.

3a Móziás 4:11.

b ksz Kegyelem.

4a 3 Ne. 11:22, 28; 18:34.

7a ksz Isten szava.

8a Márk 2:17.

b Márk 10:13–16.

c Móziás 3:16;

T&Sz 74:7.

d ksz Bűn.

e 2 Ne. 2:25–27.

ksz Ádám és Éva bukása.

f 1 Móz. 17:10–11.

ksz Körülmetélés.

azoknak, akik "felelősségre vonhatók és képesek bűn elkövetésére; igen, tanítsátok meg a szülőknek, hogy tartsanak bűnbánatot és keresztelkedjenek meg, és alázkodjanak meg úgy, mint a ^bkisgyermekük, és akkor mindannyian megszabadulnak a kisgyermekükkel együtt.

11. De "kisgyermeküknek nincs szükségük sem bűnbánatra sem keresztelkedésre. Íme, a keresztelkedés a bűnbánat eredményeként történik, a parancsolatok betöltésére, és a bűnök ^bbocsánatát eredményezi.

12. De a "kisgyermek Krisztusban élnek, egészen a világ megalapítása óta; mert ha nem így lenne, akkor Isten részrehajló Isten lenne, és változó és ^bszemélyválogató Isten; mert hány kisgyermek halt meg keresztelés nélkül!

13. Ha tehát a kisgyermekeket keresztelés nélkül nem lehetne megszabadítani, akkor ezeknek végtelen pokolra kellett volna jutniuk.

14. Íme, azt mondom neked, hogy aki úgy gondolja, hogy a kisgyermeküknek szükségük van keresztelésre, az a keserűség gubacsában és a gonoszság kötelékeiben van; mert nincs

sem "hite, sem reménye, és jószívűség sincs benne; ki lesz tehát vágva, míg így gondolkodik, és pokolra kell jutnia.

15. Mert szörnyű gonoszság azt gondolni, hogy Isten megszabadítja az egyik gyermeket azért, mert meg van keresztelve, a másikat viszont el kell vennie, mert nincs megkeresztelve.

16. Jaj azoknak, akik ily módon ferdítik el az Úr útjait, mert ha nem tartanak bűnbánatot, akkor el fognak veszni. Íme, én bátran beszélek, miután Istentől van "felhatalmazásom; és nem félek attól, hogy mit tehetnek az emberek; mert a tökéletes ^bszeretet minden félelmet ^celűz.

17. És telve vagyok "jószívűséggel, mely örökké tartó szeretet; tehát minden gyermek egyforma számomra; tehát tökéletes szeretettel szeretem a ^bkisgyermeküket; és mind egyformák és részesei a szabadulásnak.

18. Mert tudom, hogy Isten nem részrehajló Isten, és nem is változó lény; hanem "öröktől fogva és mindörökké ^bváltozatlan.

19. A "kisgyermek nem tudnak bűnbánatot tartani; retentés gonoszság tehát megtagadni tőlük Isten tiszta irgalmát,

10a ksz Felelősség,
Felelősségre
vonható, Felelősségre
vonhatóság.
b ksz Alázatos,
Alázatosság;
Gyermek,
Gyermekek.
11a ksz Gyermek,
Gyermekek;
Keresztel,

Keresztelés – A
keresztelkedés
feltételei.
b ksz Bűnök bocsánata.
12a T&Sz 29:46–47; 93:38.
b Eféz. 6:9; 2 Ne. 26:33;
T&Sz 38:16.
14a 1 Kor. 13:1–13;
Ether 12:6;
Moró. 7:25–28;
10:20–23.

16a ksz Felhatalmazás.
b ksz Szeretet.
c 1 Ján. 4:18.
17a ksz Jószívűség.
b Móziás 3:16–19.
18a Moró. 7:22.
b Alma 7:20;
Morm. 9:9.
ksz Isten, Istenség.
19a Luk. 18:15–17.

mert ők ^birgalma folytán mindannyian benne élnek.

20. Aki tehát azt mondja, hogy a kisgyermeknek szükségük van a keresztelésre, az tagadja Krisztus irgalmát, és semmibe veszi az ő ^aengesztelését, valamint megváltásának hatalmát.

21. Jaj az ilyeneknek, mert a halál, a ^apokol és ^bvégtelen gyötrelem veszélye leselkedik rájuk. Bátran szólok erről, ezt Isten parancsolta meg nekem. Hallgassátok meg és szívleljétek meg ezeket a szavakat, vagy ellenetek szólnak majd Krisztus ^aítélőszékénél.

22. Mert lássátok, hogy minden kisgyermek Krisztusban ^aél, és azok is, akiknél nincs meg a ^btörvény. Mert a ^cmegváltás hatalma életbe lép mindazoknál, akiknek nem adatott törvény; aki tehát nincs kárhoztatva, vagyis aki nincs kárhoztatás alatt, az nem tud bűnbánatot tartani; és az ilyenek mit sem ér a keresztelés –

23. Gúny tehát ez Isten előtt, és Krisztus irgalmának, valamint az ő Szent Lelke hatalmának a megtagadása, és ^ahalott

cselekedetekbe történő bizalomhelyezés.

24. Íme, fiam, ennek a dolognak nem szabadna így lennie; mert azok számára van a ^abűnbánat, akik kárhoztatás alatt és a megszegett törvény átka alatt vannak.

25. És a ^abűnbánat első gyümölcse a ^bkeresztelkedés; és a keresztelkedés hit által jön el, a parancsolatok betöltésére; és a parancsolatok betöltése ^cbűnbocsánatot eredményez;

26. A bűnbocsánat pedig ^aszelídséghez vezet és szívbeli alázatossághoz; és a szelídség és a szívbeli alázatosság folytán következik be a ^bSzentlélek látogatása, mely ^cVigasztaló ^dreménnyel és tökéletes ^eszerezzel tölt el, mely szeretet ^fszorgalmas ^gima által tart ki, míg el nem jön a vég, amikor minden ^hszent Istennel lakik majd.

27. Íme, fiam, ismét írok majd neked, ha nem megyünk hamarosan a lámániták ellen. Íme, ezen nemzet, vagyis a nefita nép ^akevélysége bizonyul pusztulásuk okának, ha nem tartanak bűnbánatot.

19b ksz Irgalmas,
Irgalom.

20a ksz Engesztel,
Engesztelés;
Megváltás terve.

21a ksz Pokol.
b Jákób 6:10;

Móziás 28:3;
T&S 19:10–12.

c ksz Jézus Krisztus –
Bíró.

22a ksz Szabadítás,
Szabadulás –
Gyermekek

szabadulása.

b Csel. 17:30;
T&S 76:71–72.

c ksz Megvált,
Megváltás,
Megváltottak.

23a T&S 22:2.

24a ksz Bűnbánat,
Bűnbánatot tart.

25a ksz Keresztel,
Keresztelés – A
keresztelkedés
feltételei.

b Mózes 6:58–60.

c T&S 76:52.

ksz Bűnök bocsánata.

26a ksz Szelíd, Szelídség.

b ksz Szentlélek.

c ksz Vigasztaló.

d ksz Remény.

e 1 Pét. 1:22;

1 Ne. 11:22–25.

f ksz Szorgalom.

g ksz Ima.

h ksz Szent.

27a T&S 38:39.

ksz Kevélység.

28. Imádkozz értük, fiam, hogy tartsanak bűnbánatot. De íme, attól félek, hogy már nem "bajlódik velük többé a lélek; és az országnak ebben a részében arra törekednek, hogy minden olyan hatalmat és felhatalmazást megdöntsenek, mely Istentől ered; és ^bmegtagadják a Szentleket.

29. És miután ily nagy tudást utasítottak el, fiam, hamarosan el kell veszniük, mely azon próféciák beteljesítése lesz, melyet a próféták mondtak el, valamint magának a Szabadítónknak a szavai.

30. Isten veled, fiam, amíg írok neked, vagy amíg újra találkozunk. Ámen.

Mormon második levele fiához, Morónihoz.

A 9. fejezet egészében.

9. FEJEZET

A nefiták és a lámániták is megromlottak és elfajultak – Egymást kínozzák és gyilkolják – Mormon azért imádkozik, hogy kegyelem és jóság pihenjen meg Morónin mindörökké. Mintegy Kr.u. 401–421.

SZERETETT fiam, újra írok neked, hogy tudjad, hogy még életben vagyok; de most olyan dologról írok neked, mely igencsak gyötrelmes.

2. Mert íme, keserves csatánk volt a lámánitákkal, melynek során nem győztünk; és Arkeántus kard által esett el, és Lurám és Emrom is; igen, és nagyon sok kiváló emberünket elveszítettük.

3. És most íme, fiam, attól félek, hogy a lámániták el fogják pusztítani ezt a népet; mert nem tartanak bűnbánatot, és Sátán szüntelen arra serkenti őket, hogy haragudjanak egymásra.

4. Íme, szüntelenül fáradozom értük; és amikor "erélyesen mondom Isten szavát, akkor reszketnek és haragudnak rám; mikor pedig nem élek eréllyel, akkor megkeményítik ellene a szívüket; attól félek tehát, hogy az Úr Lelke többé nem ^bbajlódik velük.

5. Mert oly rendkívül haragosak, hogy úgy tűnik nekem, nem félik a halált; és kiveszett belőlük az egymás iránti szeretet, és szüntelenül "vére és bosszúra szomjaznak.

6. És most, szeretett fiam, makacsságuk ellenére dolgozunk "szorgalmasan; mert ha abbahagyjuk a ^bfáradozásainkat, akkor kárhoztatás alá kerülünk; mert van számunkra egy elvégezendő munka, míg ebben az agyaghajlékban vagyunk, hogy legyőzzük minden igazlelkűség ellenségét, és Isten királyságában pihentessük meg a lelkünket.

28a Morm. 5:16.

b Alma 39:6.

ksz Megbocsáthatatlan bűn.

9 4a 2 Ne. 1:26–27;

T&Sz 121:41–43.

b T&Sz 1:33.

5a Morm. 4:11–12.

6a ksz Szorgalom.

b Jákób 1:19;

Énós 1:20.

ksz Kötelesség.

7. És most e nép szenvedéseiről írok valamennyit. Mert az Amorongtól kapott ismeretek szerint, íme, a lámánitáknak sok foglyuk van, melyeket Serriza tornyánál ejtettek; és ezek férfiak, nők és gyermekek voltak.

8. És azoknak az asszonyoknak és gyermekeknek a férjeit, illetve apáit megölték, és most az asszonyokat férjeik húsával etetik, és a gyermekeket apáik húsával etetik, és semmi, illetve csak kevés vizet adnak nekik.

9. De a lámánitáknak ez a hatalmas utálatossága még mindig nem múlja felül népünkét Moriántumban. Mert íme, sok lámánita lányt foglyul ejtettek; és miután megfosztották őket attól, ami mindennél drágább és értékesebb, ami az "erkölcsi tisztaságuk és a ^bszüzességük –

10. És miután ezt a dolgot megtették, a legkegyetlenebb módon ölték meg őket, halálra kínozva a testüket; és miután ezt megtették, vadállatokként falták fel a testüket, szívük keménysége folytán; és tették ezt a bátorság jegyeként.

11. Ó, szeretett fiam, hogyan képes rá egy ilyen nép, mely emberiség nélkül való –

12. (akik pedig mindössze néhány évvel ezelőtt még emberséges és tetszetős emberek voltak)

13. De Ó, fiam, hogyan képes rá egy ilyen nép, melynek gyönyöre oly sok utálatosságban van –

14. Hogyan várhatjuk el, hogy

Isten "visszatartsa velük szemben ítélkező kezét?

15. Íme, felkiált szívem: Jaj ennek a népnek! Jöjj el és ítélkezz, Ó Isten, és rejtsd el arcod elől bűneiket, gonoszságaikat és utálatosságaikat!

16. Továbbá, fiam, sok olyan "özvegy és leány van, aki Serizában maradt; és az élelem azon részét, melyet nem vittek el a lámániták, íme, Zenefi serege vitte el, és otthagya őket, hogy élelmet keresve bolyongjanak, amerre csak tudnak; és sok idős nő ájul el és hal meg az út mentén.

17. És a velem levő sereg gyenge, és a lámániták seregei köztem és Serriza között vannak; és akik átszöktek "Áron seregéhez, azok borzalmas kegyetlenkedéseik áldozatai lettek.

18. Ó, milyen népem romlottsága! Híján vannak a rendnek és az irgalomnak. Íme, én is csak ember vagyok, és csak egy ember erejével rendelkezem, és nem tudom többé érvényre juttatni a parancsaimat.

19. És teljesen elfajultak már, és mind ugyanolyan kegyetlenek lettek, senkit sem kímélve, se öreget, se fiatal; és minden egyébben, csak nem a jóban lelik gyönyörűségüket; asszonyaink és gyermekeink szenvedése pedig ezen föld területén mindent felülmúl; igen, nyelv nem képes ezt elmondani, és le sem lehet írni.

20. És most, fiam, nem időzöm már tovább ennél a borzalmas

jelenetnél. Íme, te ismered ezen nép gonoszságát; tudod, hogy híján vannak a tantételnek és már nem éreznek; „gonoszságuk pedig még a lámánitákét is meghaladja.

21. Íme, fiam, én nem ajánlhatom őket Istennek, különben lesújt rám.

22. De íme téged, fiam, Istennek ajánlak, és bízom Krisztusban, hogy megszabadulsz; és imádkozom Istenhez, hogy „óvja meg az életedet, hogy tanúja lehessél ezen nép visszatérésének őhozzá, avagy teljes pusztulásuknak; mert tudom, hogy el kell veszniük, ha nem ^btartanak bűnbánatot és nem térnek vissza hozzá.

23. És ha elpusztulnak, az olyan lesz, mint a járeditáké, mert arra vágyott a szívük, hogy „vért és ^bbosszút keressenek.

24. És ha úgy léssen, hogy elvesznek, és tudjuk, hogy sok testvérünk „átpártolt a lámánitákhoz, és még sokkal többen át fognak pártolni hozzájuk; írj le tehát egy pár dolgot, ha te megmaradsz és én elveszek és nem látalak többé; de bízom benne, hogy hamarosan láthatlak; mert vannak nálam olyan szent feljegyzések, melyeket ^bát szeretnék adni neked.

25. Fiam, légy hű Krisztusban; és ne keserítsenek és nyommasszanak halálra az általam

leírt dolgok; hanem emeljen fel téged Krisztus, és örökké az ő „szenvedéseinek és halálának, és annak, hogy atyáinknak megmutatta testét, és irgalmának és hosszan tűrésének, és dicsőségének és az ^börök élet reményiségének legyen helye az ^celmédben.

26. És most legyen és maradjon veled Istennek, az Atyának a kegyelme, kinek trónusa magasan a mennyben van, és Urunknak, Jézus Krisztusnak a kegyelme, aki „jobb keze felől ül az ő hatalmának, míg minden dolog neki szolgáltat ki. Ámen.

10. FEJEZET

Tanúbizonyosság Mormon könyvéről a Szentlélek hatalma által érkezik – A hithűeknek adatnak meg a Lélek ajándékai – A lelki ajándékok mindig a hitet kísérik – Moróni szavai a porból szólnak – Jöjjetek Krisztushoz, legyetek benne tökéletessé, és szenteljétek meg lelketeket. Mintegy Kr.u. 421.

Most én, Moróni, leírok még valamit, amit jónak látok; és testvéreimnek, a „lámánitáknak írok; és szeretném, ha tudnák, hogy már több mint négyszáz-húsz év telt el azóta, hogy megadatott a jel Krisztus eljövételéről.

2. És miután buzdítóan mon-

20a Hél. 6:34–35.

22a Morm. 8:3.

^b Mal. 3:7;

Hél. 13:11;

3 Ne. 10:6; 24:7.

23a Morm. 4:11–12.

^b Ether 15:15–31.

24a Alma 45:14.

^b Morm. 6:6.

25a ksz Engesztel,

Engesztelés.

^b ksz Örök élet.

^c ksz Elme.

26a Luk. 22:69;

Csel. 7:55–56;

Móziás 5:9;

Alma 28:12.

10 1a T&Sz 10:48.

dok néhány szót, "lepecsételem ezeket a feljegyzéseket.

3. Íme, arra buzdítanálak benneteket, hogy amikor ezeket a dolgokat olvassátok, ha Isten bölcsessége szerint való az, hogy olvassátok őket, akkor emlékezzetek rá, milyen irgalmas volt az Úr az emberek gyermekeihez, Ádám teremtésétől fogva egészen addig, amíg ezeket a dolgokat megkapjátok, és "gondolkozzatok el ezen a ^bszívetekben.

4. És amikor ezeket a dolgokat megkapjátok, arra buzdítalak benneteket, hogy Krisztus nevében "kérdézzétek meg Istent, az Örökkévaló Atyát, hogy nem ^bigazak-e ezek a dolgok; és ha ^cőszinte szívvel, ^digaz szándékkal, Krisztusba vetett ^ehittel kérdeztek, akkor ő a Szentlélek hatalma által ^fki fogja nektek nyilvánítani ennek ^gigazságát.

5. És a Szentlélek hatalma által minden dolgot illetően "tudhatjátok az ^bigazat.

6. És amely dolog jó, az igazságos és igaz; tehát semmi jó nem tagadja a Krisztust, hanem elismeri, hogy ő létezik.

7. És a Szentlélek hatalma által ti is tudhatjátok, hogy ő létezik, arra buzdítalak hát benneteket,

hogy ne tagadjátok Isten hatalmát; mert ő hatalommal, az emberek gyermekeinek "hite szerint munkálkodik, ugyanúgy ma, holnap és mindörökké.

8. Továbbá arra buzdítalak benneteket, testvéreim, hogy ne tagadjátok Isten "ajándékait, mert sok van ezekből; és ugyanattól az Istentől erednek. És ^bkülönbözőképpen adatnak ezek az ajándékok; de mindegyikben ugyanaz az Isten munkálkodik; és Isten Lelkének megnyilatkozásai által adatnak ezek az embereknek, hogy a javukra szolgáljanak.

9. Mert íme, "egyiknek az adatik meg Isten Lelke által, hogy bölcsességnek beszédét ^btaníthatja.

10. És a másíknak az, hogy tudásnak beszédét taníthatja ugyanazon Lélek által.

11. És a másíknak rendkívül nagy "hit; megint másíknak pedig a ^bgyógyítás ajándékai, ugyanazon Lélek által;

12. Továbbá másvalakinek az, hogy hatalmas "csodákat műveljen;

13. Továbbá másvalakinek az, hogy minden dolgot illetően profétáljon;

14. Továbbá másvalakinek az,

2a Morm. 8:4, 13–14.
ksz Szentírások –
Próféciaik szerint
napvilágra kerülő
szentírások.
3a 5 Móz. 11:18–19.
ksz Elgondolkozik.
b 5 Móz. 6:6–7.
4a ksz Ima.
b 1 Ne. 13:39; 14:30;
Móziás 1:6;
Ether 4:10–11; 5:3.

c ksz Tisztesség,
Tisztességes.
d Jak. 1:5–7;
Moró. 7:9.
e ksz Hit.
f ksz Kinyilatkoztatás.
g ksz Igazság.
5a T&Sz 35:19.
ksz Bizonyosság,
Bizonyágtétel;
Tisztánlátás
ajándéka.

b Ján. 8:32.
7a 1 Ne. 10:17–19.
8a ksz A Lélek
ajándékai.
b T&Sz 46:15.
9a 1 Kor. 12:8–11;
T&Sz 46:8–29.
b T&Sz 88:77–79, 118.
11a ksz Hit.
b ksz Gyógyít,
Gyógyítások.
12a ksz Csoda.

hogy angyalokat és szolgáló lelkeket lásson;

15. Továbbá másvalakinek mindenféle nyelvek;

16. Továbbá másvalakinek a nyelvek és mindenféle "beszéd fordítása.

17. És mindezek az ajándékok Krisztus Lelke által érkeznek; és külön-külön érkeznek el minden emberhez, az ő akarata szerint.

18. És arra buzdítanálak benneket, szeretett testvéreim, hogy emlékezzetek rá: "minden jó ajándék Krisztustól jön.

19. És arra buzdítanálak benneket, szeretett testvéreim, hogy emlékezzetek rá: ő "ugyanaz tegnap, ma és mindörökké; és az általam elmondott ajándékok, melyek lelkiek, soha nem szűnnek meg, amíg a világ fennáll, hacsak nem az emberek gyermekeinek ^bhitetlensége folytán.

20. Kell tehát, hogy legyen "hit; és ha hitnek, akkor reménynek is kell lennie; és ha reménységnek, akkor jószívűségnek is kell lennie.

21. És ha nincs bennetek "jószívűség, akkor semmiféleképpen nem lehet benneteket megszabadítani Isten királyságában; és akkor sem lehet titeket megszabadítani Isten királyságában, ha nincs hitetek; és akkor sem, ha nincs reményetek.

22. És ha nincs reményetek,

akkor szükségképpen kétségbeesésben kell lennetek; és a kétségbeesés a gonoszságból ered.

23. És Krisztus valóban azt mondta atyáinknak: "Ha hitetek van, akkor minden olyan dolgot megtehettek, amit én jónak látok.

24. És most az egész föld széleihez szólok – hogy ha eljön annak napja, hogy megszűnik közöttetek Isten hatalma és ajándékai, akkor az a "hitetlenség ^bmiatt lesz.

25. És jaj az emberek gyermekeinek, ha ez így van; mert "senki nem lesz közöttetek, aki jót tenne, nem, senki. Mert ha lenne közöttetek egy, aki jót tesz, az Isten hatalma és ajándékai által munkálkodna.

26. És jaj azoknak, akik elvetik ezeket a dolgokat és meghalnak, mert "bűneikben ^bhalnak meg, és nem lehet őket megszabadítani Isten királyságában; és én Krisztus szavai szerint mondom ezt, és nem hazudok.

27. És arra buzdítalak benneket, hogy emlékezzetek ezekre a dolgokra; mert gyorsan eljön az idő, amikor tudni fogjátok, hogy nem hazudok, mert Isten törvényszéke előtt láttok majd engem; és az Úristen azt fogja mondani nektek: Nem jelentettem-e ki nektek "szavaimat, melyeket ez az

16a ksz Nyelvek
ajándéka.

18a Jak. 1:17.

19a Zsid. 13:8.

b Moró. 7:37.

20a Ether 12:3–37.

21a 1 Kor. 13:1–13;

Moró. 7:1, 42–48.

ksz Jószívűség.

23a Moró. 7:33.

24a ksz Hitetlenség.

b Moró. 7:37.

25a JSF, Zsolt. 14:1–7;

Róm. 3:10–12.

26a Ján. 8:21.

b Ezék. 18:26–27;

1 Ne. 15:32–33;

Móziás 15:26.

27a 2 Ne. 33:10–11.

ember írt le, aki mintha olyan lenne, aki a halottaiból ^bkiált, igen, méghozzá olyan, mint aki a ^cporból szól?

28. És a próféciaik beteljesítésére jelentem ki nektek ezeket a dolgokat. És íme, az örökkévaló Isten szájából hangzanak majd el ezek; és az ő szava nemzedékről nemzedékre ^asüvít.

29. És Isten meg fogja mutatni nektek, hogy amit leírtam, az igaz.

30. Továbbá arra buzdítalak benneteket, hogy „jőjjetek Krisztushoz, és ragadjatok meg minden jó ajándékot, a gonosz ajándékot és a tisztátalan dolgot azonban ^bne érintsétek.

31. És ^aébredj, és emelkedj fel a porból, Ó Jeruzsálem; igen, és öltsd magadra gyönyörű ruháidat, Ó ^bSion leánya; és ^cerősítsd meg ^dcövekeidet és szélesítsd ki határaidat mindörökké, hogy ne ^ekeveredj többé, hogy eleget lehessen tenni az Örökkévaló Atya szövetségének, melyet veled kötött, Ó Izráel háza.

32. Igen, „jőjjetek Krisztushoz, és legyetek benne ^btökéletessé, és tartóztassátok meg magato-

kat minden istentelenségtől, és ha minden istentelenségtől megtartóztatjátok magatokat, és teljes lelketekkel, elmétekkel és erőtökkel ^cszeretitek Istent, akkor elegendő számotokra a kegyelme, hogy kegyelme által tökéletesek lehessetek Krisztusban; és ha Isten ^dkegyelme által tökéletesek vagytok Krisztusban, akkor semmiképpen nem tagadhatjátok Isten hatalmát.

33. Továbbá, ha Isten kegyelme által tökéletesek vagytok Krisztusban, és nem tagadjátok az ő hatalmát, akkor ^aszenteltettek meg Krisztusban, Isten kegyelme által, Krisztus ^bvérének ontásán keresztül, mely az Atya szövetségében foglaltatik, bűnietek ^cbocsánatára, hogy ^dszentek legyetek és szeplőtlenek.

34. És most, mindannyioknak búcsút intek! Nemsokára elmegyek, hogy Isten ^aparadicsomában ^bpihenjek, míg ismét újra nem ^cegyesül ^dlelkem és testem, és győzedelmes elő nem hoznak a ^elégen át, hogy a nagy ^fJehovának, az élők és halottak Örök ^gBírájának ^hörömet adó ítélőszéke előtt találkozam veletek. Ámen.

27b 2 Ne. 3:19–20;

27:13; 33:13;

Morm. 9:30.

^c Ésa. 29:4.

28a 2 Ne. 29:2.

30a 1 Ne. 6:4; Morm. 9:27;

Ether 5:5.

^b Alma 5:57.

31a Ésa. 52:1–2.

^b ksz Sion.

^c Ésa. 54:2.

^d ksz Cövek.

^e Ether 13:8.

32a Mát. 11:28;

2 Ne. 26:33;

Jákób 1:7;

Omni 1:26.

^b Mát. 5:48;

3 Ne. 12:48.

ksz Tökéletes.

^c T&Sz 4:2; 59:5–6.

^d 2 Ne. 25:23.

33a ksz Megszentelődés.

^b ksz Engesztel,

Engesztelés.

^c ksz Bűnök bocsánata.

^d ksz Szentség.

34a ksz Paradicsom.

^b ksz Nyugalom.

^c ksz Feltámadás.

^d ksz Lélek.

^e 1 Thess. 4:17.

^f ksz Jehova.

^g ksz Jézus Krisztus –
Bíró.

^h Jákób 6:13.